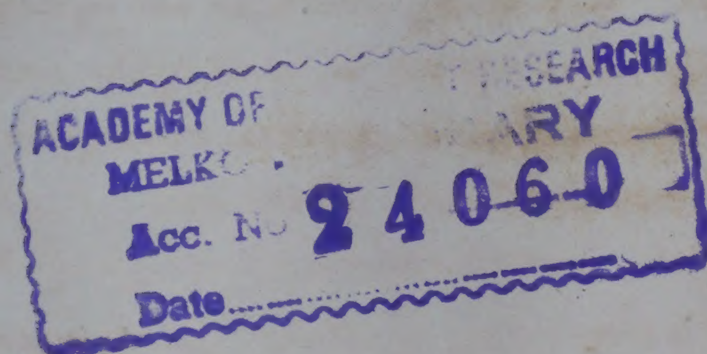
Rahasat traya sara

with Rasaswadhini Commentary

Grantha Com. Language: Manipravala

Srimad Rahasya
— Traya Sara
Vedanta Desika
Sri Hayavadana vilas Press
Kumbakonam

ஶ்ரீரஸ்து ।

ஶ்ரீமதே ஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ।

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ।

ஶ்ரீமத்ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:
அநுக்ருஹீத: ந்யாயவித்யா ப்ரதிவாதி [illegible] ஶ்ரீமத்
[illegible] ராயிகாமராஜ்ய [illegible]
யிகாநாம் வேதவாக்யயோஜநாஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியா
[illegible] ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வைராக்யஸேவதி ஶ்ரீவேதா
ந்தராமாநுஜஸம்யமிஸார்வபௌமகடாக்ஷலப்தஸார்வஜ்ஞை:
ஶ்ரீ [illegible] தேஶிகை: விரசிதயா [illegible]
[illegible], ஹாரீதராஜகுலதிலக ஶ்ரீமத்ஸ்ரீநிவாஸாசா
ர்ய விரசிதயா [illegible] காஶிகாவ்யாக்யயா, வ்யாக்யயா
ஶ்ரீமத் [illegible] ஸமேதாயா [illegible]
[illegible] நாமாங்கித ஶ்ரீ
ஶ்ரீநிவாஸாசார்ய [illegible]
ஶத [illegible] தயா
[illegible] வேதவேதாந்தஸார [illegible] ஸத்ஸம்ப்ரதாய
ப்ரவர்த்தநபரீண ஶ்ரீமத் [illegible] மஹாதேஶிகை:
[illegible]
ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸஸம்யமி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஶ்ரீ [illegible] ஶ்ரீமத்வேங்கடரங்கநாத
மஹாதேஶிகதாதவாத கடாக்ஷலப்த ஸத்ஸம்ப்ரதாய [illegible]
[illegible]
[illegible]
ஶ்ரீநிவாஸாசார்யதாஸேந
[illegible]
ஶ்ரீஹயவதநவிலாஸ” முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்
முத்ராபிதஸ்ஸந்
விஜயதேதராம் ।

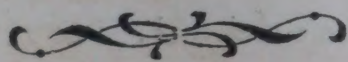
[illegible]

1909.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸா-நீ ॥ ரஹஸ்யாணீம் விஷ்ணோர்திவ்யஸ்ய ஸம்ஸாரஹரிணீம் வசவாக்ய
ஹம்ஸா । ஸாரண்யாணா ஸாரணீக்ருதாந்தம் பஞ்சாணவாணீஶிவராய-
ரீமே ॥ * ॥ இப்படி ஸாரமயத்தாலே தத்த்வஹித புருஷார்த்தங்களுக்கு
ப்ரதேஶ வ்யவஸ்தாபநம் பண்ணி இந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களுக்கு ரஹஸ்யத்ரய
த்திலே தத்தத்ப்ரதேஶங்களிலே ப்ரதிபாத்யங்களாயிருக்கிறதாக தத்த
அதிகாரங்களிலே சொன்னது கூடுமோ, திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவம் ஸ்வரூப
மான ஶேஷத்வமோ, பாரதந்த்ர்யமோ, ப்ரதமபதத்தில் ஸ்வரூபஶோ
தநாதிகாரத்திலே “ப்ரணவ” இத்யாதிநா ஸாரார்த்தங்
களிலே ப்ராதான்யமும் உகாரத்திலே ப்ராப்த்யர்த்தமும் ப்ரதிபாதி
க்கப்படுகிறதென்று சொன்னது விரோதிக்கும், த்விதீயபதத்தில் நி
ஷ்க்ருஷ்டாகாரங்களுக்கு ஸாயுஜ்யமும் ஸாந்நித்யமும் ப்ரஸம்ஸி
க்கும், பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரத்திலே ஸ்வரூபரூபப்ரதி
பாத்யம் பரதத்த்வமென்று சொன்னதும் விரோதிக்கும், நமஸ்ஸு ஸ்வா
தந்த்ர்யநிவ்ருத்திபரமென்னில் ஸ்வரூபஶோதநாதிகளிலே உபாயபரமென்று
சொன்னது விரோதிக்கும், உபாயபரமென்று சொல்லில் ப்ரதாநப்ர
திதந்த்ராதிகாராதிகளிலே ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபரமென்று சொன்னது
விரோதிக்கும், நாராயணபதம் தத்த்வார்த்த ஸ்வாஸநிஷ்ணுமாகில் ப்ர-
ஷ்ணிகரணம் விரோதிக்கும்; சதுர்த்தீ ப்ரார்த்தநமென்னில் தத்த்வார்த்த
னுலே தாரகத்வம் ப்ரதிபாத்யமென்று சொன்னது விரோதிக்கும், த்வ
யத்திலும் பூர்வகண்டம் உபாயபரமென்று கீழ் சொன்னது
ம் அவஷ்டம், தத்பாவஶேஷமில்லையே, கிஞ்ச, ஸக்ருத்ப்ரயோக்தவ்யத்துக்
கு யதாவதநேகாயுராக்ஷமுமநாவஶ்யம், ஶேஷவாக்யமான திருமந்
த்ரத்திலே விஶேஷாநேகாயப்ரதிபத்தியும் அவஷ்டை, த்வயத்திலும் ஶ
ரணஶப்தம் ரக்ஷகபரமாகில் ஹரஸ்வகர்ணபராபாவம் ப்ரஸம்ஸிக்
கும், உபாயபரமாகில உக்ருஷ்ட ஸாமாநாதிகரண்ய ஸ்வரூபம்ப்ர
ஸம்ஸிக்கும், கிஞ்ச ‘ப்ரபத்யே” என்கிற க்ரியாபதம் ஸமர்ப்பணபரமென்
று சொல்லில் பரிகரவிபாகாதிகாரத்திலே மோக்ஷப்ரபத்தியரணஜ்ஞாவி
ஶ்வாஸபரமென்று சொன்னது விரோதிக்கும், மஹாவிஶ்வாஸபரமென்
று சொல்லில் ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரத்திலே ஸமர்ப்பணபரமென்று
சொன்னது விரோதிக்கும், ஶ்ரீமச்சப்தமும் ப்ரபத்யும், உத்தரவண்டும்

௨௦ ॥ த்ராணம் ப்ரதிபாதிதம் ஹ்ருதயம் ததுநாராயணாயேதி

ஸா-தீ॥ ஸ்வரூபபரமாகில் ப்ரணவத்தோடே சேர்ந்த பதம் ப்ரகாசிக்கும், ஸ்வரூப பரமாகில் ப்ரணவத்தோடு சேர்ந்த ந்யாஸம் ப்ரகாசிக்கும், க்ரியாபதாந்வயமும் ப்ரகாசிக்கும். மூலச்லோகத்திலும் ப்ரதமச்லோகத்தில் ப்ரபத்தி ஸமர்ப்பணம் பஹுவசனம், பஹுவ்ரீஹி பஹுவசன ஸமாஸமாகையாலே ஸ்வரூபஸமர்ப்பணமும் ப்ரகாசிக்கும் "ச" மென்று ஸமுச்சயவசனமாகையாலே "சுஹ" மென்கிற சதுர்த்தியும் ப்ரகாசிக்கும், "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுதன்னாலே ஸர்வவிஷயமாகையாலே 'சுஹ' மென்கிற சதுர்த்தியும் ப்ரகாசிக்கும். 'பாபேப்ய' இதி பஹுவசனம் பஹுவசனஸமாஸ ஸ்வரூபஸமர்ப்பணமும் ப்ரகாசிக்கும், ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷணவசனம் ஸர்வபாப மோக்ஷபரமாகில் உத்தரக்ஷணவசன ப்ரபத்தி விதிவாதம் ப்ரகாசிக்கும், கிஞ்ச ஸர்வமும் சரமரஹஸ்யத்தாலே ஸித்தமாகையாலே ரஹஸ்யார்த்தமும் ப்ரகாசிக்கும், உத்தர க்ரந்தத்தில் ஸகலவிரோதமும் சூழ்க்கும்படி ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு பதவாக்யயோஜனை சுவசாஸ்த்ரை என்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர தம் திருமந்த்ரத்துக்கு பதவாக்யயோஜனை திருமந்த்ர ப்ரகாரத்தாலே விஸ்த ரேண பண்ணக்கடவராய் "மந்த்ரம் நாராயணம் ஸர்வஸ்வம் நாமம்" இத்யாதிகளில்படியே மந்த்ர ப்ரதிபாத்ய தாவிஷயமாகவும் மந்த்ர ப்ரதிபாத்ய விஷயமாகவும் க்ரமேண மூன்று ச்லோகத்தாலே ப்ரதம நாராயணாந்தம் செய்தருளாநின்றுகொண்டு சதுர்த்தச்லோகத்தாலே ப்ரகாரத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (த்ராணம் ப்ரணவேதி) (த்ராணம் ப்ரணவம்) ப்ரணவம் த்ராணம் மந்த்ரசாஸ்த்ராதிதிப்ரஸித்தம் "ஓமிதி ப்ரஹ்மணோ" இதி ப்ரயதா ச்ருதம் ப்ரணவம். (ததுநா) தக்ஷம் (ஹ்ருதயம்)

ஸா-கா॥ ஏவம் ரஹஸ்யத்ரயதாத்பர்யவிஷயஸாரதத்த்வே ப்ரதிபாதிதே ப்ரபத்யதிகாரி ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞ ப்ரபன்னக ஸமுக்ஷுணாம் ஸாம்ப்ரதாயிகம் ப்ரஸ்தாவாய நிரூபணாதிகாரம் த்ரிவித ப்ரத்யக்ஷஸாம்ப்ரதாயிகவ்யாஸக்தம் ஸாம்ப்ரதாயிகவர்ணனாதி ப்ரத்யக்ஷா தர்சயதி ... விரோதிப்ரதாநாய த்ருஷ்டிகோசரமாவேச ப்ரத்யக்ஷஸமர்த்ய கர்த்தா இதானீம் ரஹஸ்யத்ரயபதவாக்யயோஜனாம் ப்ரதமம் மூலமந்த்ராநுஷ்டேயோபாயப்ரதிபாதக ச்லோகாவலி ஸ்வரூபஜ்ஞானஹேதுப்ரணவம் யோஜயதவ்ய மந்த்ரார்த்தப்ரதிஜ்ஞா நேப்ரயோஜனமாஹ (த்ராணம் ப்ரணவேதி க்ரமாதினா) (ததுநா ஹ்ருதயமிதி) "மந்த்ர ராஜ" இதி ஹ்ருதயே ஷடக்ஷரந்யாஸே ந்யாஸமந்த்ர மந்த்ரஸ்ய ஹ்ருதயஸ்தானே நிக்ஷேபம் ஸ்வ யதோ நமோ தேவாநா

ஶ்லோ || த்ர்யக்ஷராயோக்தா பதத்ரயவதாம் ஸாத்யோபாயாத்யுக்தம் |
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸம்பந்திநாம் ந: ஸுத்ராக்ஷாஹரண:
ஸ்வத்வம் தேவ: ஸ்வத்வே நிஸ்ஸீமாந் நித்யைஶ்வர்யவிஶிஷ்டாந் ||
ஸ்வாராண ஸாவஹித: ஸாத்யோபாயஸம்பத்யம்

ஸா-நீ || அத்ர ப்ரணவஸ்ய ஸர்வஸ்மாத் பூர்வம் ப்ரஸித்தம் "நம இதி பஶ்சாத்" இதிவசநாதநந்தரம் ப்ரயுக்தயா ப்ரஸித்தம் நம இதி பதம். (ததஶ்ச) ப்ரஸித்தம் "நாராயணாயேதி" உத்தராதவஸிதம் (ஸூத்ராயோக்தம்) "நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டா" தித்யுக்தாவஶிஷ்டம் ஸாத்யம் யதா ஸம்பவதி ததா ஸூத்ராயோக்தம் பதத்ரயவதாம் (பதத்ரயவதாம்) ஸம்பந்திநாம் (ஸ்வஸம்பந்திநாம்) ஸம்பந்திநாம் (ந:) அஸ்மாகம் (ஸுத்ராக்ஷாஹர ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்வயம்) ஸர்வதேவதாஸக்தஸ்ய தேஶாதந்யஶேஷஸ்வீ, ரக்ஷணோபாயத்வஸாதிகாதிஸம்பந்த இதி யாவத். ஏவம் ஸம்பந்த: ஶ்ரிய:பதி: நிஸ்ஸீமாந் நித்யைஶ்வர்யவிஶிஷ்டாந் (ஸ்வத்வம்) ஸ்வத்வம். இங்கு ஸாத்யோபாயத்வம் ஸம்பந்தஸம்பத்யதாமென்று சொல்லாமல் தாஸம்ஸம்பத்யாதிகளை வுணர்த்தி தத்ரூபாதிக்ஷேத்ரம் பதங்களையுபாதாநம்பண்ணுகையாலே ஸம்பந்தவாக்யாவக்ஷம்ஸூசிதம். ஸம்பந்திநாம் ந: என்று சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபயோஜனையும் ஸுத்ராக்ஷாஹரண என்றுசொல்லுகையாலே உபாயவாக்யயோஜனையும் நித்யைஶ்வர்யவிஶிஷ்டாந் ஸ்வத்வம் என்கையாலே புருஷார்த்தயோஜனையும் ஸூசிதை. ஸந்நிதி நிவ்ருத்தி ப்ராப்தியாலே ஸம்பந்தமும் க்ருதமாயிற்று. தேவ: என்று சொல்லுகையாலே ஸம்ப்ரதேவதாத்வமும் ஸூசிதம். இனி ஸம்ப்ரதவ பதத்துக்கு ப்ரயோஜனமான ஜபவிஷயமாகவொரு ஸம்ஶயஞ்செய்தருளுகிறார் (ஸ்வாராண

ஸா-ஸா || ஸாத்ய:.(ஸூத்ராயோக்தம்) "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் | நம இதி பஶ்சாத் | நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டா" தித்யுக்தி த்ரயம்.(பதத்ரயதி) நாராயணஶப்தஸ்ய ஸர்வவேதஸ்ய ஸர்வஸ்வபூதத்வாதிதி போக்தி:. யதா பதத்ரயேந ஸகலேநேதி வ்யஞ்ஜயதா காரணஸம்பந்தேந ஸம்பத: ப்ரகாஶித்யுக்த:. "ஸததமேவ நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதேத்" இத்யாதிநா ஸர்வவாக்யப்ரகாஶகோக்தே:. ஸம்பவா பத்யதே ப்ராப்யதஜதி பதம் ஸ்வரூபாதிஜ்ஞாநாஸாத்யம் ஸம்பந்தஸ்யைவாபாதயதீத்யுக்த:. ஏவம் "ஸம்ப்ரஜாதீநி ஸம்ப்ரஜாதீநி ஸம்ப்ரஜாதாநீ" த்யுக்தத்வாத் ப்ரபந்நாதிபுஹதேஷ்வாதிஷ்வ தோ நாஸ்தீதி நாராயணம் ஸம்ப்ரஸாதயஸ்ஸூக்தா "ஸம்பந்த ததைவதா யாஜ்ஞ ததா ஸம்ப்ரதவ்ய தேவதாள | த்ரிஷ்டுப் க்ஷேத்ரகாயத்ரா ஸாஹி ப்ரயோஸாயந" இத்யுக்தே: ப்ரயஸம்ஸம்ப்ரதாய ப்ரஸித்தோ ஸர்வவிஷயதேவதேஷ்ட நாராயணாநந்தேவதாத்வஸ்ய விதாவஹாஸஸாபாஸ்தே (ஸ்வாராணேத்யாதிநா) (ஸாத்யோபாயஸம்பத்யம்) க்ருதயாமேவ ப்ராயோஜ்ய

௩௦ ‖ வ்யாபகேஷு மணிஷ்வேதேஷு நாராதிகேஷு |
ஸ்ருத்யம்ஶவ்யாபிஸம்ப்ருதா அஷ்டாக்ஷரவபு:
பஹுஸ்பதம் பதரிகாஶ்ரமவாஸிநா: ‖
யதுக்தம் ஶ்ருதிஶ்ரேஷ்டேந வாக்யம் வேதவைதிகம் |
தஸ்மை வ்யாபகஶ்ரேஷ்டாய மந்த்ராய மஹதே நம: |

ஸா-நீ‖ இதி) (அஷ்டாக்ஷரஸ்ய) "அஷ்டாக்ஷரம் ஸம்ஸ்ருத்ய ஸர்வம் நாஸ்திகேநஜப" இதி ஸ்ரீமந்நாராயணீயோக்தப்ரகாரேண அஷ்டாக்ஷரஸ்ய அஷ்டதைஶ்ச தபோப்ரபா: இங்கு மந்த்ரமாயும் அக்ஷரங்கள் வடிவங்களாயும் ப்ர ணவாதி ப்ரதிபாத்யஸ்வரூபமென்றும் வ்யாஞ்ஜிதமாகிறது (ம ணிஷ்வேதேஷு) ஸாவயவேஷு. மந்த்ரரத்நேஷு வ்யாபகத்வே ஸர்வாக்ஷ ரவத்த்வேஷு. (நாராதிகேஷு) நரஶப்தேந நாராயணாநாம் ஜ்ஞாந ப்ரவர்த்தகாதிஷு ஸ்ருதிஶப்தேந நாரதாதய: தேஷு (அநுஷ்டே யம்) ஸ்வயமேவ ப்ரஸ்துதம் (ஸ்வயம்) "நிவ்ருத்திலக்ஷணம் யஸ்மிந் நாராயணோ ப்ரவீ" இதி ப்ரஸித்தம் நிவ்ருத்தியம். (வ்யாபகேஷு) உ பதேஶத: ஸ்வயம் ஸ்வயம். அவாப்யஸர்வஸ்வகார்யஸ்ய ஸாத வஸ்வத்ரியோப தேஶப்ரவ்ருத்திரித்யர்த்தம் (பஹுஸ்பதமிதி) பதம் ப்ரமாதிவஸி தவ்யவதாக இத்யர்த்த: தயா ஸாமாந்யலக்ஷணேவ வ்யயோஜநமிதி பாவ: பதரிகாஶ்ரமவாஸ: ந: (ஸ்ருத்யாநாம்) நிஶ்ரேயஸ ஸாதநம் ஸ்வம் (ஸ்ருதமந்த்ர) இஶ்வரஸ்யேத்யர்த்த: இனி மந்த்ர விஷயமாகவொரு ஸம்ஶயஞ் செய்தருளுகிறார் (யதுக்தமிதி) (வேதவைதிகம்) வேத: ஶ்ருதி: வைதி கம் தந்மூலஸ்ம்ருத்யாதிகம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிரூபவசநப்ரமாணஜாதம். (யதுக்தம்) ஸ்வப்ரதிபாத்யோ நாம் தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தாய நாம ஸவி ஷாம் தத்ஸம்தக்ஷார்த்தவத்ஸ்வகோக்தி:. (வ்யாபகஶ்ரேஷ்டாய) வ்யாபக மந் த்ரஶ்ரேஷ்டாய (மஹதே) ப்ரஹ்மணே ஸர்வவேதஸாராய.(தஸ்மை மந்த்ராய) "மந்த்ராணாம் த்ரயம் மந்த்ரம் வைஷ்ணவம்" இத்யுக்தேரிதி இதி வ்யா

ஸா-கா‖ நாரதீயாதிநிவ்ருத்த்யாதியந்த்ரிதேத்யர்த்த:. "ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் யஸ்மிந் ஜாவதிரயா ப்ரவீ| நிவ்ருத்திலக்ஷணம்தஸ்மிந் நாராயணோ ப்ரவீ" இத்யுக்தே:. (மணிஷ்வேதேஷு) அவஶிஷ்டேஷ்வித்யர்த்த:.(ஸ்ருத்யேதி)"பதரிகாஶ்ரமவாஸாத்ய ஶங்கசக்ரகதாதரே| அஷ்டாக்ஷரம் ஸம்ஸ்மரந் நமஸ்யம் ஸ்மரேந்நாராயணம் ‖ தத்ராத்யா ஏகாக்ஷரா ஏகா அம்ஶா யத்ர நி ஷேதா| நரநாராயணா வசஸா தவஸ்தவ த்யாக்தம் ‖ யஸ்யா நவஸஹஸ்ரஜ வவஸந்தேஹநாஶநே" இத்யாதிவ ஸாமாந்யமஷ்டாக்ஷரா திஶதி பாவ: அஸ்ய மந்த்ரம் நஸ்ய இதி (யதுக்தமித்யாதிநா) "வாமீஸாவி ஸ்வாஹாவா நாஸ்திவிதா, ஜபேதாயஜம் ஷிஸாமாநி தயோவாயவரு ணா வ|ஸவஷ்டாக்ஷராக்ஷரம் யஸ்ய நஸ்யவிவாஜ்ய" இத்யாதிவ மாணாதிதி

௨௬ || ஜஹௌ ஶ்ரீஸம்ப்ரதாயம் ப்ரதிதமபி புந: ஸ்தாபயந் ஸ்வதந்த்ர: |
ஸூக்திபி: ஸஹ நிஹிதநியதிர் தேஶிகேந்த்ர: ஸ ரக்ஷாம் ஜகாம ||
ஸத்வஸ்த்வர்க்கநாஸநீயங்களான ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் அவற்றினு

ஸா-டீ || தத்வத்ரய தத்வஸ்வரூபணாம் ப்ரகாஶநஸம்ப்ரதாய நிஜஸத்ஸம்ப்ரதாயம். இப்படி ஸ
ர்வமும் ஸம்ப்ரதாயகதமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸர்வ
ஸாக்ஷாத்காரங்களான வேதாந்தருக்கு ஸாக்ஷாத்காரமான விஷயத்திலே ஸ
ர்வாம்ஶமும் ப்ரமாணமானபடியாலே தத்த்வத்ரய ப்ரபந்த்ரன்றோ? ப்ர
க்ருதமானாலும் ஆசார்யர்கள் ஸம்ப்ரதாயாகையாலே இது நிஷ்ப்ரயோஜநமா
கவும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன "பஸ்யேதேவ ஸர்வஸ்ருஷ்டிர்யா தேவே
தயா தாரஸ | தவைஸ்ய ஆசார்யஸம்ப்ரதாயோ: ப்ராபதே ஹேதந"
என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகரான வப்புள்ளாருடைய கடாக்ஷவிஶேஷத்தா
லே தமக்கு ஸித்தமர்த்தத்தை யதாவதேவமாக ப்ரகாஶியாநின்று
கொண்டு ஆசார்யர்களுடைய உபதேஶக்ரமத்தையும் வரிஹாிக்குறார். (ஜஹௌ
தி)(ஸூக்திக ஜாதம் தேஶிகேந்த்ரநவரக்ஷா)தேஶிகாயிநவ்யஜ்ஞானமே
ந(ஸூக்திகுநிஹிதநியதிர் ஸ்வதா) (ஶ்ரீஸம்ப்ரதாயம்) தக
ஹித வர்ஷா பூர்வம், ஸயோக்யதா உபாஸதயன்றிக்கே ஸூக்தி
கள் ஸ்வாதந்த்ர்யஹஸ்தாதந்த்ர ப்ரகாஶநயோக்ய ஶ்ரீஸம்ப்ரதாயகத
தத்வஹிதவர்ஷாதத்தை என்னபடி. (ஸமேஶேஷணாநுபவதி) க்ரு
தீநாநுபவதி என்கை. தாமும் தம்முடைய திருவடிகளில் ஹக்திதாநுகளு
மிதுக்கு ஆஹரணமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வமும் ப்ரத்யக்ஷகதமா
யாகில் த்ரவமேயார்த்தங்களையும் ஶாஸ்த்ரஸ்தங்களில் வ்யக்த
ப்ரதிபந்நி வாக்யார்த்தவர்ணநம் ப்ரஸங்கியாதோ, அந்தவர்த்தங்கள்
ஆசார்யோபதேஶத்தில் ஶிக்ஷிதங்களாகாமையால் ஶ்ரவண ஶிக்ஷி
தார்த்தங்களுக்கே வ்யாக்யோபாஸத்தில் வர்ணநம் ஸங்கத
மென்றில் அங்கேதான் ஸம்ப்ரதாயகதத்ரவமேயார்த்தங்களை ஶி
க்ஷியாதது கூடுமோவென்னவிந்தஶங்கையை வரிஹரியாநின்றுகொண்டு
அவஸரலக்ஷணஸங்கதி ப்ரதிபாதநம் ப்ரஸ்தாநவாத பரஸ்பர
வர்ஷேகந்தராக்ஷ வரிஹாராயம் வ்யாக்யோபந்யாஸத்தை
செய்தருளுகிறார் (ஸத்வஸ்ர்க்கு உத்தாரிநா) த்ரவமேயார்த்தங்

[illegible]

௨௦ || டைய ஸ்வீகரணப்ரகாரங்களையும் ப்ரதிபாதித்தோம், இவற்றை யெல்லாம் ப்ரகாசிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் பதவாக்யயோஜனைகளி ருக்கும்படி சொல்லுகிறோம். அவற்றில் முற்பட திருமந்த்ரம் பரசேஷ தைகரஸ ஸ்வரூபாதிகளைத்தெளிவித்து அம்மந்த்ரத்தாலே ஸம்ஸ்ருஷ்டி வஸங்கமிவ்ருத்திபூர்வகபரமாத்மானுபவாபேக்ஷியிலே ருசியையும் ச்ரத்தையையும் விளைப்பித்து உபாயாதிகாரஸம்பத்தியை யுண்டாக்கும். இப்படி அதிகாரியானவனுடைய ஸாபேக்ஷாபூர்வகோபாயவிசே ஷாநுஷ்டானப்ரகாரத்தை த்வயம் விசதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கும். இவ்வு பாய விசேஷத்தை விதிக்கிறது சரமச்லோகம். இவைமூன்றிலும் தனி த்தனியே யெல்லாவர்த்தங்களையும் சாப்தமாகவுமார்த்தமாகவுங்காணலா மாகிலும் ஒரொன்றிலே யோரொன்றுக்கு நோக்காயிருக்கும். திருமந்த்ர த்தில் ப்ரணவத்தில் மகாரத்திலே ஸங்க்ஷிப்தமான சரண்யசர ண்யத்வத்தையும் இதில் சதுர்த்யந்தபதங்களிலே ப்ரதிபந்நமானவுபா யோபேயங்களையுமடைவேவிசதமாக்குகிறது த்வயம். இதில் "ப்ரபத்யே,

ஸா-நீ || கள் ஸகலஸூர்க்கு அநுஷ்டேயங்களாகையாலே தனியாக வ்ரணமிங்கேயில்லையென்றுகருத்து (ஸாரதமேதி) விஹிதப்ரணாமிகள்க அநுஸந்தேயங்களில்வஹுப்ரகாரங்களானாலும்யாவனிரூபணம் அபேக்ஷ கமாகையாலே ஸாரதமங்களை நிரூபித்தோமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு பதவாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமோ, அந்யதமத் துக்கு பதவாக்யயோஜனைபண்ணுகிறது போராதோ போர்ந்தாலும் த்ர யத்துக்குத்தான் நியாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவற்றிலி த்யாதிநா) அதிகாரஸம்பாதகத்வா நுஷ்டாபகத்வ விதாயகத்வ ஹேதுஞ் சொன்னது கூடுமோ, த்ரயமும் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு ப்ரத்யேகம் வ ணயித்தா ப்ராமாண்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவைமூன்றிலுமிதி) (ஒரொன்றிலேஇதி) சரமச்லோகவிதாயகத்வ த்வயஸ்ய ஸ்வநிஷ்டாகத்வ யெப்ரபத்தேஇதி அஷ்டாக்ஷரஸ்ய தச்சேஷணாநுஷ்டானப்ரதிபாதனா நந்தர்யத்தை தத்ஸம்பாதகத்வ உக்தஹேதுத்வமென்று கருத்து. இந்தபக்ஷத்தில்சரமச்லோகத்துக்கு அர்த்தப்ரதிபாதனம் ப்ரஸம் கியாதோ, விதிவாக்யாநந்தரமன்றோவநுஷ்டானமென்னவருளிச்செ ய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) (சரண்யசரண்யத்வேதி) சரண்யசர

யுக்தஸ்வயமேவஸங்க்ஷேபேண ப்ரதிபாதகத்வேபிப்ரத்யேகஸ்ய வக்ஷ்யமாண ப்ரயோஜநா தத்ஸ்வரூபாதிகதோபகாரஷு தஸ்யப்ராதாந்யப்ராதாந்யப்ரா யேண்யதாஸ்த்வ வ்யவஸ்தாபயிதும்ப்ராஹ (அவற்றில்முற்படவித்யாதிநா) ரஹஸ்யத்ரயஸ்யத்ரயஸ்யவ்யவஸ்தாபகத்வேநாவாஸ்தவத்வேஹேத்வர்

சுலோ] என்கிறவதத்திலுத்தரார்த்தத்திலே விவக்ஷிதமான அதிகாரிவிசேஷத்தையும் அஸங்குசிதமான உபாயஜ்ஞானவைசேஷ்யத்தையும் உபயத்தில் நத் ஸம்ப்ரதாயஸம்ஸித்தமான விரோதி நிவ்ருத்த்யம்சத்தையும் வெளியிடுகிறது இந்த ச்லோகம். இவைமூன்றும் நமக்கு ஜ்ஞானாநுஷ்டானஸம்ருத்திகளாய்க் கொண்டு ப்ராபகமோக்ஷஸாதநங்கள். "ப்ரக்ஞாம் ஸம்பாதயாது தேவஸ்ஸா க்ஷாந்நாராயணஸ்ஸ்வயம் | ஸாக்ஷாத்காரஸ்வரூபேண ப்ரபன்னே பரிவர்த்ததே" என்கிறபடியே தேசிகஜிஹ்வையிலேயிருந்து சிஷ்யஹ்ருதய ஸஹாகாரத்தைக் கழித்து பரசேஷதைகரஸமான பரிபூர்ணஸ்வரூப

ஸா-நீ || பரதந்த்ரத்தைஎன்றபடி. பரதேவதைப் பாராண்யனுடைய சேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதி லக்ஷணத்தை என்றபடி. இப்படி அதிகாரஸம் பாதகத்வாதிஹேது த்ரயமுமாவச்யகமென்று சொன்னதுகூடுமோ, அப்போதுபாரகமோக்ஷஸாதநத்தாலேவ ஒவ்வொன்றுகள் த்ரய முமாவச்யகமென்று சொல்லுகையாலே ஸாத்யாம்சம் விரோதியாதோ வென்ன வந்தவுக்திக்குமிதுவே தாத்பர்யமென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவைமூன்றுமிதி) ஶ்லோகங்களுக்கிதி சேஷ:. நமக்குஎன்கிறவாக்யத்தில் அகிஞ்சனரான நமக்கு என்றபடி. ஸர்வஜ்ஞாநநிதாநமாகையாலே திருமந்த்ரம் ப்ராபக வியாநுஷ்டாநநிதாநமாகையாலே மோக்ஷகம் சரமச்லோகம், த்வயம் ஸோபாராநுஷ்டாநஸம்ருத்திதாநமாகையாலும் ஸமுதாயமென்று ஸூசிக்கையாலே உபதேசத்தை காட்டில் நாதீவவைஷம்யமென்று கருத்து. இப்படி ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸம்ருத்திதாநதாலேக்ஷ ப்ராபகமோக்ஷஸாதநஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ, ஜ்ஞாநநிதாநத்துக்கு மோக்ஷகத்தையும் ஸாதநத்தையும் அநுஷ்டாநநிதாநத்துக்கு ப்ராபகத்தையும் ஸம்ருத்திதாநத்துக்கு மோக்ஷகத்தையுஞ்சொல்லலாகாதோவென்ன ப்ரயோகமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ஞாம்ஸம்பாதயந்தமிதி) ப்ரக்ஞா நமென்றபடி. உக்தேர்க்ஷாபத்யகமிது. சேஷத்வஜ்ஞாநத்தைப் "ப்ரஹ்மைவ ஸம்பவதி" என்கிறபடியே ஸ்வரூபஸாம்யமில்லாமையாலே ஸாத்யயோ

ஸா-கா || ந்யாஸாதி தத்த்வத்ரயாத்(இவைமூன்றுமிதி)ஸம்பந்த தத்ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநத்ருஷ்டாதி ஸ்தோத்ர தாநவயோகா "ஸாக்ஷாத்கார ஸ்வரூபேண நாராயணஸ்ஸ்வயம் | ஸந்த்ருஷ்ட்வைவ தீமதாம் பரச தாயம் வசாதி தத்ர நாராயணஸ்யாதி [illegible] | ஸாக்ஷாத்கார ஸ்யாத் நாஷ்டாக்ஷரதாஸவேச | [illegible] தேவஸ்யாஹிர்புத்ந்யா | உத்தரோத்தர சேஷஸம்பத்திஸ்ஸ்யாத் [illegible] [illegible]

ர்த்தவத்தை வெளியிட்டு ஸத்தாதாரத்தைப் பண்ணுகையாலே திருமந்த்ரம் தாரகம். ஸம்ஸாரபயத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படியான ஜ்ஞாநவிசேஷோதய ஹேதுவாகையாலே ப்ராப்தவ்யவிசேஷமில்லாதபடி யாவதேசவர்த்தவஸாநமான பரமபோகம் போஷகம். ஸக்ருதுச்சாரணத்தாலே ஸர்வபாபக்ஷயஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வாநுஸந்தாநத்தாலே க்ருதார்த்தனாக்குகையாலே அயம் போக்யம். இவற்றில் திருமந்த்ரத்தினுடைய ருஷிச்சந்தோதேவதா பீஜசக்திவர்ணவிநியோக த்யாநந்யாஸாதிகள் அவ்வோ கல்பஸம்ப்ரதாயங்களுக்கீடாகக் கண்டுகொள்வது. இத்திருமந்த்ரம் ஆதர்வண நாராயணோபநிஷத்துக்களிலும் மற்றும்

ஸா-நீ || ஜகத்தயா நிர்வாஹகத்வேந தாரகத்வம் மந்த்ரஸ்ய போத்யமென்று கருத்து. (ஸம்ஸாரேதி) ஜ்ஞாநாதிநா ப்ராப்தசரீரஸ்ய ப்ராப்தகீர்த்யாதிவர்த்தய ஹேதுதயா போஷகத்வம் பரமச்லோகத்துக்கு உபபந்நமென்று கருத்து. ப்ராப்தகீர்த்யாதிவர்த்த ஸ்வசரீரஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாதிவிரோதி ஹேதுதயா அயஸ்ய போக்யத்வம் உபபந்நமென்று கருத்து. இப்படி சிஷ்யஹ்ருதய ஸந்தேஹாந்தகாரத்தைக் கழித்து ருஷ்யாதிநா திருமந்த்ரத்துக்கு உத்கர்ஷஞ்சொன்னது கூடுமோ, “அவிதித்வா ருஷிஞ்சந்தோ தைவதம் யோகமேவ ச | யோ யாஜயேஜ்ஜபேத்வாபி பாபீயாந் ஜாயதே து ஸ:” என்கிறபடியே ருஷ்யாதிஜ்ஞாநத்தாலே மந்த்ரம் வீர்யவத்தமன்றோ, இனி கல்பங்களிலே ருஷ்யாதிகளையறிந்தவனுக்கு இம்மந்த்ரம் கார்யகரமோவென்னில் கல்பங்களிலே ருஷ்யாதிகள் பலவகையாயிருக்கையாலே நிர்ணயம் துர்லபமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவற்றிலிதி) (இவற்றில்) ரஹஸ்யத்ரயமத்யே என்றபடி. (வர்ண:) சப்தாதி:. (த்யாநம்) க்ஷேத்ரம் வைகுண்டாதி விஷயம். ருஷிசப்தேந மந்த்ராதி விவக்ஷிதம். சாஸ்த்ரங்களிலே வெவ்வேறாகிர் விகல்பஸம்பாவிக்கையாகையாலே ததா ஸம்ப்ரதாயம் வ்யவஸ்தித நிர்ணயம் ஸாதகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸித்த காயத்ர்யாதிகளைவிட்டு திருமந்த்ர வ்யாக்யானம் பண்ணக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரமிதி) காய

ஸா-கா| த்ரயதி (இவற்றில் திருமந்த்ரத்தினுடைய ருஷ்யாதிநா) அதிஷ்டாநதேவதாக்ஷேத்ராதிந்யாஸாதீத்யாதி ப்ரயோகாணாம் (ஆதர்வணகாதீதி) “ஓம் நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரோபாஸக: வைகுண்டம் பவநம் லோகம் கமிஷ்யதி | “யோஹ வை நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதமத்யேதி “அநபப்ருவஸ் ஸர்வமாயுரேதி | விந்ததே ப்ராஜாபத்யம் “ததோ(அ)ம்ருதத்வமச்நுதே ததோ(அ)ம்ருதத்வமச்நுத” இத்யாதிச்ருத்ய:. “ஜிதக்ஷராம் சிவஷாம்ஷ்டாஞ்ச “பாபநேவா உபஜீவந்தி விச்வ | பாபம் ப்ரணச்யதே வச்யோ மந்த்ராஷ்ட்ர: | பாபீயா விச்வ ஸர்வநாந்யவிர்தா” இத்யா

௪௦ || சாஸ்த்ரங்களிலும நாராயணாதர்வசிரஸ்ஸு ப்ரப்ருதிகளான வேதங்களிலும் ஸர்வ வ்யாப்தமாயிருக்கும். மந்த்ரங்களிற் காட்டில் வ்யாபக மந்த்ரங்கள் அதிகமானாற் போலவும் மந்த்ரங்களான வ்யாபக மந்த்ரங்கள் தன்னில் வ்யாபகத்ரயமதிகமானாப் போலவும் "மந்த்ராணாம் பரமம் மந்த்ரம் குஹ்யானாம் குஹ்யமுத்தமம் பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரம் ஸநாதநம்" என்கையாலே வ்யாபக மந்த்ரங்களெல்லாத்திலுமதிகமாய் ஸர்வவேதஸாரமாய், ஸர்வாதிகாரமாய், ஸர்வ புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதகமாய் ஸர்வோபாயங்களுக்கு முபகாரகமாய், ஸர்வ வர்ணங்களுக்கும் தந்த்ரமயி காராபத்மமாக வேதிகாரத்தாலும் தாந்த்ரிகாரத்தாலுமுபஜீவ்யமாய், வ்யாப்யவ்யாபக ஸர்வ தத்வஜ்ஞாநத்தாய், ஸர்வ மந்த்ர ஸாரமாய் ஸர்வ ஸம்பத்துக்களுக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்கையாலே ஸர்வ ப்ரமாணங்களுமித்தையே விரும்பிப்போருவர்கள். ஆழ்

வா-நீ || த்ர்யாதிகள் க்ஷேத்ராண்த்தில் மூல மந்த்ரவாத்யாதிஷ்வ வ்யாப்தங்களாயிருந்தாலும் தம்பேசுதிவாஸ வேதாந்த நிஷ்டாதிகளிலேவ வ்யாப்தவிஷ்ணுமிம்மூலமென்றுகருத்து. (பஹுஸ்வியேதி) மாய த்ர்யாதிகம் வேதாதி த்ர்யாதாரகவ வ்யாப்தமென்னபடி. ஆனாலும் ஸர்வம் ஸம தவ்யாபகத்ரய வ்யாப்தி ஷடக்ஷரீமுப மூலமிருக்க மத்தைவிட்டு மூலமந்த்ரத்துக்கே வ்யாவ்ருத்தம் பண்ணக்கூடுமோ, பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை விரும்புகையாலே யிதுக்கே வ்யாவ்ருத்தங்கூடுமென்றிலவர்கள்தான் வ்யாபகாந்தரத்தைவிட்டு இத்தைவிரும்பக்கூடுமோவென்ன வ்யாபகாந்தரவேஷம் உத்தமமருளிச்செய்கிறார் (மந்த்ரங்களிற்காட்டிலிதி) (மூலாநாமிதி) குஹ்யானாம் பவித்ராணாஞ்ச மந்த்ராணாம் வ்யாபகமந்த்ராணாஞ்ச ஸநாதநோ மூலமந்த்ரம் பரமந்த்ரம் உத்தமம் குஹ்யம் பவித்ரம் வ என்கை (ஸர்வவேதேதி) "ருக்யஜுஸ்ஸாமரூபம்" "ஸகாரணாவ்யாகாரணே" த்ர்யாதிகளில்படியே ப்ரணவம் த்ரயீஸாரமானால் தவிஷ்டாஷ்டாக்ஷரத்துக்கு வேதஸாரத்வம் ஸாரமென்றுகருத்து. (ஸர்வேதி) ஜீவதாரமென்றுகருத்து. (ஸர்வோபாயேதி) ஸ்வதந்த்ரம் ப்ரபத்திரூப ஸர்வோபாயகாரகமென்று கருத்து. (ஸர்வமந்த்ரேதி) ஜீவாதிரே ஸாக்ஷாத்ஸர்வஸாதனம் மந்த்ரமில்லேஎன்றுகருத்து. ப்ரயத்னம் ஸர்வ ஸாதனமான வாழ்வார்களிந்த மந்த்ரத்தைக்கொண்டா

ஸா-கா || பரிபூர்ணாய நம (மற்றும்) கிஞ்ச த்ருஷ்டம் தத்வஞானம் தத்வம் ப்ரமாண ஷிவாதிகவ பரமாத்ம வாதிதாதிகளாதிவ வேதாந்த ப்ரதிபாதவ வ்யாப்தரவ வ்யாஸாதி பராதஜநநாயாஸ (மந்த்ரங்களிலே ஸ்வதந்த்ர) (விரும்பிப்போருவர்கள்) ஸர்வ ப்ரமாணங்களும் ஸர்வ

௲௵ || வார்களும் "நின் திருவெட்டெழுத்துங்கற்றென்றும், "எட்டெழுத்து மோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே"யென்றும், எட்டெழுத்தும்வாரமாக வோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே" என்றும நாடுநகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணாய" வென்றும், "நல்வகையால் நமோநாராயணா";வென்றும இத்திருமந்த்ரத்தையே விரும்பிப்போந்தார்கள். ரிஷிகளும் "வேதவேதாந்த தத்த்வஜ்ஞாநஸ்ய நாஸ்திகாரணம் | அஷ்டாக்ஷரம் ஸமாஶ்ரித்ய தேஜஸ்வி ஸர்வஸம்பதம் | யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பரம் | ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத்பரம் | ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் ஸர்வதோபயம் அதிதீர்ஷுர்யதி | ஸம்ஸாரம் பக்த்யா வ்யாஸஶிஷ்யாஶ்ச முநயே நமோ நாராயணாய | ததஸ்ஸர்வே நமோ நித்யம் ஜபந்தோ ஞாநமார்கேண | தத்ர நாராயணம் ஜபத்யஷ்டாக்ஷரபராயணாஃ | ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸர்வத்ர கீர்த்தநீயமிதம் ஸதா | நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வாத்மனாம் ஶரணாவயம்" என்றார்கள். இத்திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீநா

ஸா-நீ || ட்டாதேயிருக்கவாரவார்கள்விரும்புகையஸம்மதமன்றேவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஆழ்வார்களுமிதி) (நின்திருவெட்டெழுத்துமிதி) ஸ்வ ஶேஷாக்ஷரம். (எட்டிதி)(எட்டெழுத்தும்)திருவஷ்டாக்ஷரத்தையுமென்னப டி.(ஓதுவார்கள்) ஆசார்யஸகாஶாத்ஶ்ரவணமனுஸந்திக்கிறவர்கள் (வா னமாளவே)பரமபதத்தையாளுகைக்கு வல்லர்ஸமர்த்தரென்னபடி. எட்டெ ழுத்தும், வஶவர்த்திவாரமாகவோதுவார்கள் (வாரம்) ப்ரீதிபூர்வகமாக விரும்பி. யஷ வாரமாகஶஷ்டஸஹஸ்ராதிஸம்யக்ஸமாகவோதுவாரென்ன படி.ஶேஷம்ஸுஷ்டம்(நாடு)வார்ஸர் (நகரமும்)வஶீக்ருதர் (நன்கு) நன்றாக அறிய நமோநாராயணாயவென்றுநாமம்பலபரவீதய்நயம்(நல்வகையால்) ஸந்த்யுபயோஜநயா. ஶேஷம்ஸுஷ்டம். ஆழ்வார்களுக்கும்பரிவிருகரா ன ரிஷிகள் விரும்பாதேயிருக்கவாழ்வார்கள் விரும்பக்கூடுமோவென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (ரிஷிகளுமிதி) தபோதிஶயம் ஸம்பாதிதவேதாந்தநிஷ்கர்ஷ ரானஸர்வேஶ்வரந இம்மந்த்ரத்தைபாடியிடாதேயிருக்கரிஷிகள் விரும்பக்கூ டுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்தைத்தி) ஸர்வேஶ்வரன்

ஸா-கா ||(எட்டெழுத்தும்வாரமாகவோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே)ஸ்ரீவ ஷ்டாக்ஷரப்ரஸாதயாஸ்வவஸ்வ ஸ்திரஶாஸ்த்ரார்த்தவ ஸர்வேவிதம் ஸஞ்சய தேதவ்யாப்தம்நிவர்த்தஹகா வவஸி (நாடுநகரமுநன்கறியநமோநாராய ணாயவென்று) நாமவாரவிஶ்ரீயாஸ்யயாவஸ்வேவஹ்தி யயா ஸந்த்யர்தா ஸ்ரீ மதி தயாநாராயணேதவ்யேதி (நல்வகையால் நமோநாராயணாவென் றும்)ஸந்த்யுபயோஜநயாஷ்டாக்ஷர த்தே(ஏவமஷ்டவரஸ்)சேதநா ஷ்டாக்ஷரேண ஸமவஷ்டவநவரம். (அஷ்டாக்ஷரவராயணாஇதி) ஸீடஸ் த்வஷ்டாக்ஷராஷ்டாக்ஷரவராவாகா,ஸ்தஸ்து ப்ரீநயஜிதய்யர். ௨௰௭

ஸர்வேஶ்வரன் நாரதபகவானையிட்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தனுக்குபதேசிப்பிக்க அவனுமித்தையே பரமஸமாக க்கேட்டபடியாலே "விஷ்ணுசித்தோபி ... நாராயணபராயண: | நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரோஷ்டாக்ஷரஸ்ஸ்வயம்" ஶ்ருதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே இம்மந்த்ரம் நிஷ்க்ருஷ்டமானதான். இம்மந்த்ரத்தைத் திருமங்கையாழ்வாருக்கு ஸர்வேஶ்வரன் தானேயுபதேசித்தான். இது ப்ரணவ ஸஹிதங்களை யொழிந்தபோது ஸர்வாதிகாரமென்னுமிடம் ஸ்ரீவராஹபுராணத்தில் கைஶிகத்வாதஶீமாஹாத்ம்யத்திலே "நமோ நாராயணேத்யுக்த்வா ஶ்வபாக: புநராகமத்" என்கிற வசநத்தாலே காட்டப்பட்டது. இவ்வர்த்தம் "நாமஞ்சொல்லில் நமோநாராயணமே" யென்றும், "நன்மாலை கொண்டு நமோநாராயணா" வென்றும், "நாவாயிலுண்டே நமோ நாரணா வென்றோவாதுரைக்கு முரையுண்டே" யென்றுஞ்சொல்

ஸா-தீ ‖ நாரதனையிட்டு உபதேசிப்பித்தாலும் அது ஸார்வத்ரிகமாகாவிட்டாலித்தனையும் ஸம்பந்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவனுமிதி) இப்படி பரம்பரையாக ஸர்வேஶ்வரனுபதேசித்தாலும் ஸர்வஸாதாரணமாகவொத்தருக்குமுபதேசியாமலிருக்கவிதுகூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்தைஉதி) திருமங்கையாழ்வார் ஸர்வாதிகாரமானபடியாலே ஸர்வஸ்வமானவிம்மந்த்ரத்துக்கு நயிகாரியானபடியாலே அவருக்கு இத்தையுபதேசித்தாரென்கிறது அஸாமாந்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉதி) இப்படி வசநத்தாலே காட்டப்பட்டால் ப்ரணவ ஸஹிதமின்றிக்கே வாழ்வார்களுமுச்சரிக்கவேண்டாவோ, ஸதாசாரமில்லையாகில் ப்ரமாணமும் அநுஷ்டாநமுமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமிதி) (நாமஞ்சொல்லில் நமோநாராயணமேயென்றுஉதி) நமோ நாராயணவென்று திருநாமத்தைச்சொல்லியென்னபடி. நமோநாராயணவென்று ப்ரணவரஹிதமானமந்த்ரமாகிறநல்மாலை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்னபடி. (நாவு)ஜிஹ்வை வாயில்ஜிஹ்வையுண்டே) ஸ்வாயத்தமாய் நாவுக்கு ஸ்தாநமான நமோ நாராயணவென்கிற மந்த்ரமாகுற(ஓவாதுரைக்கும்) நிரந்தராநுஸந்தாந

ஸா-கா ‖ மந்த்ரஸ்ய ப்ரணவராஹித்யே ஸ்த்ர்யாதி ஸர்வாதிகாரதயா (இத்திருமந்த்ரத்தைஉக்த்வாநா) "வைஷ்ணவ ... ஶூத்ர" ஸ்வாயத்ததயா மந்த்ர: ஶ்ருத்யாதிஷு ஶ்ரூயதே இதி ஶ்ருதிப்ரதிபாத்ய: ஸர்வாதிகாரஸ்வரூபம் ... (இம்மந்த்ரத்தைஉபதேசிநா) ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸாதயதி (இவ்வர்த்தமிதி ஶ்ருதிநா) (நாமஞ்சொல்லில் நமோநாராயணமே) இதி ... நமோ நாராயண ... (நன்மாலைகொண்டு நமோநாராயணாவென்றும்) ... [illegible] நமோ நாராயணனை ... (நாவாயிலுண்டே நமோநாரணாவென்றோவாதுரைக்

ஸீ ॥ ருதி,ப்ரபாஸுரங்களாலும் ப்ரஸித்தம். இது ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கு உசிதமான க்ரமத்திலே ப்ரணவத்தோடே கூட அஷ்டாக்ஷரமாயிருக்கும். "வைதிகம் தாந்த்ரிகஞ்சைவ ததா வைதிக தாந்த்ரிகம் | த்ரிவிதம் கர்ம ஸம்ப்ரோக்தம் பஞ்சராத்ரார்த்ததாரிணே || வைதிகா ப்ராஹ்மணாநாந்து ராஜ்ஞாம் வைதிகதாந்த்ரிகா | தாந்த்ரிகம் வைஶ்யஶூத்ராணாம் ஸர்வேஷாம் தாந்த்ரிகம் ததா || அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஆதிஶ்சாக்ஷரஸம்பவ | ஷடக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய விநிர்ணரஜிததேஜஸ: || ஸமந்த்ரா: ப்ரயாநாத்யா வைதிகா: ப்ரணவேயுதா: | ப்ரணவேந விஹீநாஸ்து தாந்த்ரிகாஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதா:, ப்ரஸ்ரவ: ப்ரணவோஜ்ஜாநி நாப்யந்யவியதேயயா | ஸ்த்ரீணாம் ஶூத்ரஜாதீநாம் மந்த்ரமாத்ரோக்திரிஷ்யதே" என்கிற

ஸா.தீ ॥ ணமான (உரை) ஸூக்தி உண்டென்னபடி. இப்படியாழ்வார்கள் அநுஸந்தித்த க்ரமத்திலே ப்ரணவ ஸஹிதங்களையொழிந்தாலிந்த மந்த்ரத்துக்கு அஷ்டாக்ஷரத்வமேதுஷ்பர்யாக வ்யவஸ்திதமாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இது உசி)(உசிதேதி) "ஓம் நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ராவாஸக:" என்று உசிதமான க்ரமத்திலே என்னபடி. இப்படி ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கு உசிதமான க்ரமத்திலே அஷ்டாக்ஷரமாயிருந்தாலுமதவே ஸ்த்ரீஶூத்ரத்துக்கு அதிகாரங்கூடாதே ப்ரணவமொழிந்தபோது அதிகாரங்கூடுமென்னிலப்போது அதுவொரு மந்த்ரமாகையாலே அஷ்டாக்ஷரமந்த்ரத்வங்கூடுமோ, அஷ்டாக்ஷரமந்த்ராதிகளுக்குத்தானே ப்ரணவஸாஹித்யத்தில் வைதிகமந்த்ரத்வமும் அதுவொழிந்தபோது தாந்த்ரிகத்வமென்று ஆகாரத்வயமாகையாலே விரோதமில்லையென்றிலதுக்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (வைதிகம் தாந்த்ரிகஞ்சேத்யாதிநா) வைதிகாதிகர்மபேதம்மந்த்ரபேதாயீநமாகையாலிந்தவசநத்துக்கு வைதிகாதிமந்த்ரபேதவிஷயிலேயும் தாத்பர்யமென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்த்ரீஶூத்ரத்துக்கு அதிகாரமுண்டானாலும் ப்ரணவமில்லாமையாலே ஸப்தாக்ஷரமாகையாலே மந்த்ரத்தை

ஸா.கா ॥ (குறைமுண்டே) ஶாஸ்த்ரீயஸ்ய விதிர்நகேவலம் நவாரதம்ஸ வேநோத்யாரயிதவ்யஸ்ய நமோநாராயணேத்யஸ்ய மூலஸ்ய விதிர்நகேவலம் திவ்ய(பாசுரங்களாலும்)ஸம்ப்ரிவாக்யேஷு. ந ப்ரணவராஹித்யேநாஸ்ய தாந்த்ரிகத்வம் கேவலஸ்த்ரீஶூத்ராதிகாரத்வாதஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸஸ்த்ரீஶூத்ராதிகாரத்வாத் ப்ரணவஸாஹித்ய ராஹித்யாப்யாம் அஷ்டாக்ஷரத்வாதவந்தவைதம்யமிதி (இது ப்ராஹ்மணாதீத்யாதிநா) "ஶூத்ராயாவாஹயேந்நைவ" இத்யாதிஸ்ம்ருத்யுக்தம் வர்ணாஷ்டகாதிரேவ வைதிகமந்த்ரே ப்ரவக்ஷ்யமாணோவிஶ்வநாராயணாதிகம் ஸ்த்ரீஶூத்ரவைதிகம். கேவலவாஞ்ஞாத்ரிகமந்த்ரை: க்ரியமாணம் கர்ம தாந்த்ரிகம், வைதிகமந்த்ரைஸ்தாந்த்ரிகமந்த்ரைஶ்ச க்ரியமாணம் கர்ம வைதிகதாந்த்ரிகம். அதவாவமந்த்ரஷு

த்ர॥ படியேவு ணவமொழிந்தபோது "ததோ நாராயணஸ்யாதிஸ்ருஷ்டாநிஷ்டாக்ஷர: । பீஜஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸ்யாந்தேநாஷ்டாக்ஷரதா ஸ்மிவேசு" என்கிற வசனத்தையாலே எட்டெழுத்தும் நாஸம்பயமாக விதிக்கப்பட்டது. வு ணவமொழிந்தாலும் அது கூடினவுள்ள ஸமஷ்டியதிகாரிகளுக்குண்டென்னுமிடம் "கிம் தத்ர பஹுபிர்மந்த்ரை: கிம் தத்ர பஹுபிர்வ்ரதை: । நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்தஸாதக:" இத்யாதிகளாலே ஸித்தம். இப்படி வு ணவமொழியவஷ்டாக்ஷரமானபோது

ஸா-சீ॥ ஷடக்ஷரமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (மந்த்ர மத்தி) ஈமந்த்ரத்திலுமுத்தரமானவயநஸ்பதத்திலுடைய ஆதியானவக்ஷரம்சுகாரம் (விஷ்ணு:) விஷ்ணுவாசகமென்னபடி. ததாவ இப்படி ஸமயஜ்ஞம் (ஸூக்த: பிந்துமாது) ஸாதத்திலே ஸந்நாஸரத்தையுடைத்தாய் விஷ்ணுவாசகமுமான மந்த்ரத்திலுத்தரமானவயநஸ்பதத்திலுடைய ஆத்யக்ஷரஷஷ்டாக்ஷரத்துக்குபீஜமாம், அந்தபீஜாக்ஷரத்தாலே ஷடாக்ஷரகூடமுண்டாம். யதா மந்த்ரத்திலுத்தரமானஸ்பதஸம்பந்தியானவிஷ்ணுவானது, விஷ்ணுவாசகமான ஸகாரம் ஸங்கதோபிந்துமானுக்கொண்டு (பீஜாதிஸ்யாக) ஆதியாகவுமொழிக்கப்படக்கடவது, வுணவரஹிதமந்த்ரத்திலே ஆதியிலேயநாஸம்பமாகக்கடவது, (தேநாஷ்டாக்ஷரதாஸ்வேசு) ஷடாக்ஷரமாமென்கை. இப்படி ஸம்ப்ரதாயமும் தத்ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டானமாகவநாஸம்பயம். இப்படி வு ணவமில்லாவிட்டால்வுணவஸஹிதமந்த்ரவைகுண்ய ஸ்வஸித்தியில் ந்யூநதைவாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(வுணவமொழிந்தாலுமிதி) நமோ நாராயணாயேதிமந்த்ரம்வு ணவத்தோடேஜபமானாலும்வுணவஸ்தாநஙபீஜாக்ஷரத்தோடே ஜபமானாலும்ஸர்வார்த்தஸாதகமென்னபடி. இப்படிஸ்ம்ருத்யாதிகளுக்கு வு ணவமொழியவே பீஜாக்ஷரத்தோடே யநாஸம்பயமாகில் வு ணவம் ஸகாரவோகாரமகாராத்மகமானபடியாலே ததர்த்தாநுஸந்தாந ஸ்யமில்லாமையாலே யநர்த்தமும் ஸந்ந்யூநதையும்வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி வு ணவமொழியவிதி) ஆனால் வுணவார்த்தவைகல்யத்

ஸா-கா॥ வைதிகஸ்வதாந்திரஸ்வவக்ஷ்யவைஶ்யவோக்தி:(ததோ நாராயணஸ்யேதி)(ஸூக்த:)உபநிஷத்ய: ப்ரணவநகாரஜந்த்யாதிநாவர்ணஸ்ய நஸ்யாவஸ்யவமதஸ்வாஸ உத்தராயணஸ்வித்ராவ:. நமேவஷ்டாக்ஷரஸ்வ விதாந்திகஸ்ய வு ணவஸ்ய ந்யூநாஸ் ததைவஶிஷ்யநாநாஸநா நமோநமஸ்யதேதத்ராஹ (வுணவதித்யாதிநா) வசவிவி வுணவார்த்த ஸ்ரீவத்ஸவிஶேஷஸ்வ ததுந்திநிமித்தஶேஷஸ்வ வ்யாவ்ருத்திஜ்ஞாநஸ்வா ஜீவயதேஜ்ஞாநஸ்யாதிதந்த்ரவ(இப்படி வு ணவதித்யாதி) "பீஜஷ்டாக்ஷரஸ்ய" [illegible]

உ॥ ப்ரணவத்திலக்ஷரங்களெல்லாம் இப்ப்ரணவப்ரதிபாத்யமாகஸாஸ்த்ரம் வகுத்தவக்ஷரத்திலே ப்ரதமாக்ஷரம்ஸவர்ணஸாம்யமானகணக்கிலே சுருங்கவநுஸந்தேயம். த்விதீயாக்ஷரத்திற் பொருளு மத்யமவிஸமாம். இதில் த்ருதீயாக்ஷரத்திற்சொல்லுகிற ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளும் ஈஸ்வரில் த்விதீயாக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருதியாலே யநுஸந்தேயம். * * *

ப்ரணவம் ஸ்வதந்த்ரமானபோது ஸாகாரம் அஷ்டாக்ஷரம் த்வாதஸாக்ஷரம் ஸாஷ்டாக்ஷரமென்றாற்போலேபலப்ரகாரமாய்க்ஷரங்களுமப்படியே காரணாவஸ்தாவஸ்தாவத்வாதி ப்ரக்ரியையாலேபலவகைப்பட்

ஸா-மீ॥ திலேபநுஸந்தாநக்ரமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(ப்ரத மாக்ஷரமிதி) ப்ரதமாக்ஷரம்ப்ரணவம்ஸவர்ணஸாம்யமானப்போலே அகாரமும்ஸவர்ணஸாம்யமென்னபடி. ஆனாலும்ப்ரணவத்திலகாரார்த்தமானவயாரணம் அகாரத்திலே விஸிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (த்விதீயாக்ஷரத்திலிதி) ஆனாலும் த்ருதீயாக்ஷரமகாரார்த்தமான ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகள் விஸிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(இதில் த்ருதீயேதி) இப்படிப்ரணவத்தில் த்விதீயாக்ஷரத்தில்பொருளென்றும்த்ருதீயாக்ஷரத்தில்பொருளென்றுஞ்சொன்னதுகூடுமோ, அப்போதுப்ரணவத்தை வரஷிவதாபாராயணப்ராயிகாரத்திலே ஸவர்ணமாகச்சொன்னது விரோதியாதோ, அது ஸவர்ணப்ரணவாதிப்ராயமென்று சொல்லில், அப்படியவர்ணப்ரணவமுண்டோ, உபநிஷத்துக்களிலே ப்ரவிஸமென்னிலுபநிஷத்துக்களிலேஹமோங்காரீகாரார்த்தவாசகமாக தோற்றுகையாலேகாரணாவஸ்தாவஸ்தாவாதிகளுஞ்சொன்னதுவிரோதியாதோ,ஸாகவஷத்துக்குநாநாக்ஷரங்களும் ப்ரஸித்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவமிதி) (ஸாகேதி)ஸாகாரம் அஷ்டாக்ஷரம் த்வாதஸாக்ஷரம் ஸாஷ்டாக்ஷரமென்கிறவேதவத்தானப்ரணவம் ஸ்ருஷ்டிகாலஹேதுஹேதோங்காரஹேதுஸம்ஹாரகாலஹேதுவாஸ்ரீரகவராதவாதிபென்றும் காரணவாதியென்றுஞ்சொல்லப்படுமென்று கருத்து. (பலவகைஇதி) ஆவர்த்தகவர்ணாதிவஷிகாரஹேதுமிருக்

ஸா-கா॥ ஸம்ஞ்:"ஸகாரோவைஸர்வா வாக்"இத்யாதிவஹவவநாயம்: ஸவஸாம்த்ரகஸ்யவ்யஷ்டாக்ஷரஸவாதித்வேதிகாஷ்டாக்ஷரபூர்வப்ரணவஸ்ய "ஓமிதேகாக்ஷர"இத்யுபக்ரம்ய ஸ்ருத்யாதிஷ்வாஸ்தோ வேதாஸ்த்ராத்ரிதக்ஷரம் ப்ரஸ்ரவேத்" த்ரயஹ "ப்ரதமாக்ஷரவேதாஹ ஸப்தமமிவதா, த்விதீயா விஷ்ணுதேவத்யா, த்ருதீயா ஸம்ஹாரமாத்ரதேவத்யா, யாவஸாநேஸ்ய ஊர்த்வமார்த்தமாத்ரா ஸாவிஷ்ணுதேவம் யாவஸானஸ்ய தர்ஸநாதேவதா"த்யாதிநாஸ்தம் ஜ்ஞேயார்த்தவர்ணரஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்வரூபாவ்யவஸாயதேவதேவயோ வநுஸந்தேயத்வாத் (ப்ரணவம்ஸ்வதந்த்ரமிதி)

ஶ்ரீ॥ டிருக்கும். ப்ரபந்நர்களிலும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகவும் சிலர் ஸங்கல்சொல்லும். இதின் ப்ரமாணம் "ஸத்ய த்ரேதா த்வாபர கலி யுகங்கள் ஸஞ்சிதா | ஸர்வேஷாம் ப்ரபத்திரேவ மோக்ஷோபாயம் மஹேஶ"

வா-நீ॥ கையாலே உபாயமுண்டு மில்லையென்றுகருத்து. (ஸ்வதந்த்ரமான போதுஇதி) ஸ்வதந்த்ரமானபோது ஸாத்யமாகையாலஂ ப்ரபத்தி ஸாதநாதி விஷயம் உபாயமென்றுகருத்து. யதா இப்படி ப்ரபத்தியிலே ஸ்வரூபாதி விஷயமுபாயமாவதுக்கும் கூடுமோ, உபநிஷதாதிகளிலே ப்ரபத்தியை ஸாதநமாயும் ஸாத்யஸாதநமாயும் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்திஇதி) ஸ்வதந்த்ரமானபோது ஸாதநாதிகளுபாயங்கள். இங்கு ஸ்வதந்த்ரதயா ஸாதநமும் ஸாத்யமுமுபாயமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரபத்தியை ஸாதநமாகச்சொல்லி உபாயத்வமும் சொன்னது விரோதியாதோ, ஸ்வதந்த்ரமானபோதன்றோ ஸாதநத்வமும் உபாயத்வமும் கூடுவதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தி) (உபாயத்வ யா நமாகேதி) ஸாதநபக்ஷத்திலேஜீவப்ரயாநமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரபத்தியை ஸாதநமாய்க்கொண்டும் ஸாதநமாய்க்கொண்டும் ஶ்ரத்தா வடிகமாக வேணுமோ, ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களுமுபாயமாகவாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதினிதி) (த்ரேதா) ஸர்வமுபாயத்வம் (ப்ரபத்தி) ப்ரபத்தி. (ஶ்ருதி) ஸர்வேஷாமேதத்ப்ரபத்தி ப்ரபத்திதா "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி | ஸர்வதேவோ ஶரணாகத நமஸ்காரம் ப்ரபத்யதே" இத்யுக்தம். (த்ரிவர்க) வர்ணத்ரயாதிகம் (வேதி) ப்ரபத்தி. (அந்ய) வேதாந்தஸாரஸங்க்ரஹணம். ஶாஸ்த்ர ஸித்தாந்த ப்ரதிபாதனமாகி ஸர்வோபாயத்வம். (ஶா யோவேதி ஸவேதவிக) வேதப்ரதிக என்கை. இப்படி ஶாஸ்த்ரவசனமானபடியாலேயிதுவே ஶ்ரத்தாவடிகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரபத்தியை ஸாதநமாய் உபாயநமென்று சொன்னதுகூடுமோ, அப்போது ப்ரபத்தி ஸாதநமானபடியாலே உபாயத்வமும் ஶாஸ்த்ரங்களில்

வா-கா॥ ப்ரபத்தி ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ர ஸாதந ப்ரபத்தி ஸாதநமல்ல உபாயாதி ஸ்வரூப ப்ரஜ்ஞா ஸாதநமாக ஸாதநமாக ப்ரபத்தி ப்ரபத்தியாவது "ஶரணாகதி ப்ரபத்தி" இத்யாதிகளாலே ஸாதநமாய் ஸர்வோபாயத்வம் "ஏகம் ஶரணம் | வ்ரஜ ஸர்வம்" "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ | அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" இத்யாதிகளாலே (ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரங்களிலுமித்யாதிநா) "ஸர்வாணி ஶாஸ்த்ராணி" இத்யாதிப்ரமாணங்களாலே ஸர்வோபாயத்வம்

த்தி || ஸ வேத³வித்” இத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்³த⁴ம். இது “ஹவிஷா-ஹ்வீகாதூ ரூவம் ஸவர்ணேந்தி³ந்த்³ரம் | ஜாதவேதா³ஸ ப்ரணவேநாஹா வவ்ய தாவேத ஸநாதநே” என்கிறபடியே ந்யாஸவித்³யையில் ஸ்பஷ்டமாய் ஶ்ருதமான ப்ரணவமாயிருக்கும், அக்கட்டளையிலே யிங்கும ஸப்ரணவமாகவும யொஜிப்பார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்வரூபஜ்ஞாந ப்ரயாநத்தாலே ஶேஷத்வாநுஸந்தாநமே முக்யமென்றும் யொஜிப்பார்கள். அப்போது இச்சேஷத்வாநுஸந்தாந மதிகாரத்திலே சேரும்.

ஸா-நீ || ராநுஷ்டியமம் ப்ரஸித்³த⁴மாதோ, மூலவ்யுத்பத்தி விஷயமென்னில் ஶ்ருதம் ஸ்வரூபமானபடியாலே ஸமாஶ்ரயண ப்ரஸித்³த⁴மாதோ, மூலவ்யுத்பத்தி விஷயமென்கைக்கி ப்ரமாணந்தானுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுஉத்தி) (இது) இப்ப்ரணவம் (ஹவிஷேதி) ந்யாஸவித்³யையிலே ஸவர்ணேந்தி³ந்த்³ரேண ஶ்ருதரூபம் ஹவிஷா-ஹ்வீகா ஸநாதநே ஸவ்யதாவேத ஸஹித ப்ரணவேநஜாதவேதா³ஸ, ப்ரணவம்ஸப்ரணவமாகையாலே இங்குமதாத்பர்யத்தவஶ்யகமாகையால்தாத்பர்யத்தாலிக்கும் மூலவ்யுத்பத்தியென்று கருத்து. ந ஸ்வாத்⁴யாயயொஜநயா உபாயமாகையாலஸ்ய ஹாராதிஷேஷமில்லைஎன்னபடி. இப்படி ஶ்ருதம்ஸப்ரணவமானால் ப்ரணவஸ்வரூபஜ்ஞானமாகையாலே ரஹஸ்யாந்தரவையர்த்²யமில்லையென்று சொன்னது விரோதியாதோவென்ன ப்ரணவத்துக்கு ஸ்வரூபப்ரகாஶகத்வேந ஸ்வரூபமாம்வமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (இவ்விடத்தில்) ஶ்ருதத்தில் ப்ரணவத்திலென்னவுமாம். ஶாஸ்த்ரவேத³ ஸப்ரணவமாகவும் ப்ரயோக்ஷிக்கப்படுகிறது. ஶ்ருதம்ஶேஷத்வாநுஸந்தாநமாகிலது உபாயகோடிநிவிஷ்டமானால் பௌநருக்த்யதோஷம் ப்ரஸஜிக்கும். உபாயகோடிநிவிஷ்டமன்றாகில் வையர்த்²யம் ப்ரஸஜியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுஉதி) அதிகாரஸம்பாத³ந அங்கதா உபாயயோக்³யமாகையாலே வையர்த்²யமில்லையென்று கருத்து. (அதிகாரேதி) அதிகாரகோடியிலே சேரும் நிற்குமென்னபடி. இப்படி ஶேஷத்வஜ்ஞாந மதிகாரகோடிநிவிஷ்டமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷித்வ விஷயமாகையாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநரூபமாகையாலே “க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸ்வரூபஜ்ஞாநாத் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே” என்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக்கு ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே பாபவிமோசகத்வஞ் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்ன ஸ்வரூபஜ்ஞாநபடிம ஶ்ரவணஜந்ய

ஸா-கா || ஸப்ரணவமாகவும்பாரதம் தேத்யவிஸ்தாரநிருத்யா (இது “ஹவிஷா-ஹ்வீகேத்யாதிநா) ஸ்வரூபஜ்ஞாநாதஸாதிகாரஸப்ரணவ ப்ரணவஹா விஶேஷத்வஜ்ஞாந ப்ரயோக்ஷம் தஸ்ய ஹோமா (இவ்விடத்திலிதி

ஈடு || “க்ஷேத்ரஜ்ஞாவஸ்த்தா ஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸிதா” என்றது போலே தத்ஜ்ஞாநத்வாரமான போது உபாயாநுஷ்டாநநிவ்ருத்திரூபம். உபாய ரூபஜ்ஞாநாகாரத்தை விவக்ஷிக்கும்போது மோக்ஷரூபம். இப்ப்ரணவார்த்த நாநுஸந்தாநக்ரமத்தை “ஸம்ஸ்ருதேராத்யம் ப்ரத்யக்ஷாத்ரயஸ்த்ரய ஸ்ய | தத்ஸந்தாநாநுஸந்தாநாதிதி யோகம் ப்ரதீதிகம்” என்று ஸ்ரீபாஷ்யமஹ்ருதயவானருளிச்செய்தான். இத்தை “ஸகாரமேவாவிஷ்ணுஜேப்ஸுதம் யரக்ஷாப்ரயஸ்த்தகாரமேவா ஜீவஸ்தாநவகாரணம் வைஷ்ணவிதம் |

ஸூ-நீ || ஶேஷி [த] ஜ்ஞாநவரமோ, ஸ்வரூபே ரூபவோவாயஜ்ஞாந வரமோவென்று விகல்பித்து இரண்டுபக்ஷத்திலும் விரோதியும் ஸித்தமாகையாலேவிரோதமில்லையென்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞவ்ருத்தி) ஆனாலும் ப்ரணவத்தை ஸ்வரூபமாக்கி ஶேஷஜ்ஞாநவரமென்றுசொன்னது கூடு மோ, ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபணவத்துக்கு வரோத்வரகம் “ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வ ணவோஹ்யா” இத்யுக்தஸ்ருஷ்டமானுப்போலே ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபப்ரண வத்துக்குஶேஷஜ்ஞாநவரகங்கண்டாலன்றே தந்த்ரயத்தாலேஸ்ஸ்ரா நாப்ரவிஷ்ரணவத்துக்கும் தத்பரகஞ்சொல்லலாவதென்னவருளிச்செ ய்கிறார் (இப்ரணவார்த்தி) (க்ரமத்தை) ப்ரகாரத்தை (தத்ஸந்தா நாநுஸந்தாநம்) தயோரநந்யாஹ்யஶேஷஶேஷித்வாநுஸந்தாநமித்ய ர்த்தஃ. இப்ரணவார்த்தாநுஸந்தாநக்ரமத்தை என்று சொன்னது கூடு மோ, ப்ரணவத்திலகாராதிகளை எடுத்து இதுவர்த்தமென்று சொல்லவில் லையே, இந்த பாணினிஸூத்ரந்யாயத்திலே வர்த்தவிக்கும்படி அக்ஷர வி பாகம்பண்ணிப்ரணவம்வ்யாக்யாதமானாலன்றே இப்படிசொல்லலாவதெ ன்னவருளிச்செய்கிறார்(இத்தைஉதி) (இத்தை) இந்தப்ரணவத்தை. யதா பாணினிஸூத்ரத்தைஎன்னபடி. அஸ்யார்த்தஃ(ஜப்தவ்யரக்ஷாப்ரயத்ந கம்) (விஷ்ணும்)ஜ்ஞாத்வா ப்ராப்ய பரமேதத்யர்த்தஃ. “ஸர்வேஷாம் வ்ரதா

ஸூ-கா || ப்ராதிநாப்ரணவஸ்யாதிகாரவரகேஉபாயவரகேவ ஸஜ தி ப்ரத்யஸ்யது ஸஜீவதஸ்யஉபாயவரகவிஶேஷயதி (க்ஷேத்ரஜ்ஞ வ்ருத்ஜ்ஞாநாதிப்ராதிநா) உபாயாநுஷ்டேதத்யதிகாரவரத்வம். உபாயவேதாதிநாஉபாயவரகத்வமிதம். ஸவரணவஸ்யஉபா யவரகவைலக்ஷண்யம் அதிகாரவரகஞ்சப்ரஶ்ருஸாயாரணை நாதிகாரத்வாஸ்வரூபணவஸ்யதிகாரவரகஸ்யஸம்ப்ரதி விசாரயதி (இப்ரணவேதாதிநா) (ஸர்வேஷாம்.ப்ராத்த)(வேதம்)

ரம்|| உகாரோ நந்யார்ஹம் நியமயதி ஸம்பந்தமநயோஸ்த்ரயீஸாரஸ்த்ர்யாத்மா ப்ரணவ இமமர்த்தம் ஸமதிசத்” என்று விவரித்தார்கள். “கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ” வென்கிறதும் இப்ப்ரணவார்த்த விவரணம். ப்ரணவத்திலக்ஷரத்ரயத்தையும் வேதத்ரயஸாரமாக ச்ருதிஸ்ம்ருதிகள் ப்ரசம்ஸித்தன. இவ்வக்ஷரங்களிவ்வர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறபடி

ஸா·டீ|| த்ரய”இதி சாண்டில்யவசநவ்யவஸ்தயா அகாரார்த்த: உக்த இதி பாவ:. ஜீவ: தச்சேஷத்வாச்ரயத்வாதிநா மகாரார்த்த: “ப்ரத்யகாத்மா மகாரஸ்ஸ்யாத்” இதி விவக்ஷிதம். ஜீவம் மகாரார்த்த: உக்த இதி பாவ:. (தயோ:) ஜீவதத்வம் (வைஷ்ணவத்வவசநம்) விஷ்ணுசேஷத்வவசநம் விஷ்ணுசேஷத்வம் ஸ்திரம். கிந்து ஸம்பந்தார்த்தம் உக்தம். அத்ர உகார: அவதாரணார்த்த: (அநயோஸ்ஸம்பந்தம்) சேஷசேஷிபாவம் (அநந்யார்ஹம் நியமயதி) தமேவ சேஷத்வம் நியமயதி. தஸ்ய ஸம்பந்தஸ்ய அநந்யார்ஹத்வேந உகாரார்த்த: உக்த இதி பாவ:. (த்ரயீஸார:) வேதத்ரயஸார: (த்ர்யாத்மா) அகாரோகாரமகாராத்மா ப்ரணவ:(இமமர்த்தம்) உக்தமர்த்தம் (ஸமதிசத்) உபதிஷ்டவாந். இப்படி ப்ரணவத்தை விவரித்தார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வவேதஸாரமான அர்த்தபஞ்சக ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரான பெரியாழ்வார் ப்ரணவத்தை “மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தையு” என்கிற பாட்டிலே ஸர்வார்த்தஸாரமாக வ்யாக்யானம்பண்ணுகையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதமாகவிப்படி விவரிக்க க்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (கண்ணபுரமிதி) மூலமாகியவென் கிற பாட்டுப்போலே திருமங்கையாழ்வாருடைய விந்தப்பாட்டும ப்ரண வவிவரணமாகையால் ஸம்ப்ரதாயவிரோதமில்லை என்று கருத்து. ஆனா லும் த்ரயீஸாரஸ்த்ர்யாத்மாவென்று ஸர்வப்ரணவத்தை த்ரயீஸாரமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வப்ரணவமன்றோ வாக்யார்த்தவாசி ய த்ரயீஸாரமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவத்திலிதி)(ச்ருதீதி) மநோ

ஸா·கா||அவிமநாதந்யதஸ்ஸேஷ்டைகாத்ம்யாமேதஸம்பத்யம் ந கித்யர்த்த:(கண்ணபுரமித்யாதி)க்ருஷ்ணக்ஷேத்ரம் தயாஸ்வராணப்ரவிஷ்டஸ்ய திருக்கண்ணபுரமாஸ்வஸ்ய நகரஸ்ய நிவாஸகஸ்ய ஸ்ரீவத்ஸலாஞ்சனஸ்ய ஸம்பந்திநோ தாஸம், தஸ்ய திஸ்ராஸ்ய நதாஸ இத்யர்த்த:. ஸர்வம் ப்ரணவஸ்ய தாத்பர்யம் தஸ்ய வேதத்ரயாத்மகஸ்வாமிப்ராணம் ப்ரதிபாத்ய அகாரமகாரவாக்யார்த்தநாயிகாபிப்ராயகவசஸ்ய மகாரஸ்ய ப்ரத்ய யோர்த்தஸ்ய தஜ்ஜீவஸ்வரூபவஸ்த்ரப்ரகாசேஷத்வஸ்ய சேஷிநிரூபணீயத்வாத் சேஷிஹேதநாராயணசப்தஸ்ய ப்ரகாரஸ்ய ப்ரணவம் ப்ரயோம இதிவிவ பதகாரஸ்யார்த்த:(ப்ரணவத்திலக்ஷரத்ரயத்தையு மிதாதிநா) (ச்ருதிஸ்ம்ருதீதி)“ம திரிதிஜமேஷாதிஜாயத ஸ்ருஷ்டி

ரம் ॥ யெங்ஙனேயென்னில்; "அஷ்டாக்ஷரஶரீராம்ஶப்ரணவாத்யக்ஷரேண ச | அகாரேணாபிதேயாய ஸர்வகாரணஹேதவே ॥ ஸத்த்வஶுத்தைகபோதாய காரணஸ்வஸ்வபாவத: | ஸத்த்வஸ்வாவ்ருத்தைகபோதாய ஜ்ஞானஸ்வபாவத: ॥ வ்யாபகஸம்பந்தஸ்ய யோராதாரத்வம் கீயதே" என்று ஶ்ரீவாமநபுரா

ஸா-நீ ॥ ப்ரஶ்நோத்தர "ஹரிரிதி த்ர்யக்ஷராத்ஜாயத ஸர்வமிதி யஜுர்வேதாத் ஸாமவேதாத் ... அகாரம் உகாரம் மகாரம் இதி தாநேகதயா ஸம்ஹரந் ததேதவோ" இதி ஶ்ரவணாத் "அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்ச மகாரஞ்ச ப்ரஜாபதி: | வேதத்ரயாந்நிரவ்ருஹத் பூர்புவஸ்ஸுவரிதீதி ச" இதி ஸ்ம்ருதேஶ்ச என்று கருத்து. இப்படி "அகாரார்த்தோ விஷ்ணு:" என்று சொன்னது கூடுமோ, விஷ்ணுவிடத்திலகாரத்துக்கு யோகமோ, ரூடியோ, யோகத்தாலே விஷ்ணுஶப்தம் கூடாதே, ரூடியாகில் தத்ப்ரமாணமுண்டோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஶங்கிக்கிறார் (இவ்வக்ஷரங்களிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அஷ்டாக்ஷரேதி) அஷ்டாக்ஷரஶரீரம் ப்ரணவம் தஸ்யாத்யக்ஷரேணாகாரேண வாச்யாய ஸர்வகாரணஹேதவே தத்பதார்த்தாய. தத்வேதயதி (ஸத்த்வேதி)

ஸா-கா ॥ யஜுர்வேதாத், ஸாமவேதாத் தாநி ஶப்தார்ணவம் ஸ்ருஷ்ட்வா ததேஷ்வேவ ப்ரணவோ ஜாயதே அகார உகார மகார இதி "அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்ச மகாரஞ்ச ப்ரஜாபதி: | வேதத்ரயாந்நிரவ்ருஹத் பூர்புவஸ்ஸுவரிதீதி ச" இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதயஶ்ச. ஸ்ம்ருதாவபி ஶப்தம் தமோவாசா நாத்ரநாமா ஹரணம், நமோவசநே "யதேதாநி ஸர்வாணி வேதாஞ்ஜாதாநி, ஸத்த்வஶப்தைகவாச்யா" இத்யாதி ஸ்வயம் ப்ரக்ருதிவ்யாவ்ருத்தஸ்ய ப்ரக்ருதிகாரணத்வம், "ஹரிரிதி த்ர்யக்ஷராத்ஜாயத "அகாரஞ்சாப்யுகாரஞ்ச" இத்யாதிநா அகாரோகாரமகாராணாம் வேதத்ரயாத் உத்த்ருதத்வாதி ... நாமஶ்ரவணாத். "யதேதாநி" இத்யாதிவாக்யம் ப்ரணவஸ்ய ஸர்வகாரணஸ்ய ஸர்வகாரணத்வம் ஸ்தாபயதி "ஹரிரிதி த்ர்யக்ஷரா" இத்யாதிவாக்யமபி ஸர்வாதிகாரணஸ்வரூபமேவ காரணம், வேதத்ரயஸாரஸ்வரூப நாராயணதத்த்வஸ்ய காரணத்வம் ப்ரதிபாதயதி. தத்ர ஸத்த்வாதிஶப்தைகவாச்யத்வேநாகாரேணோக்த காரணத்வம் தத்ஸர்வஸம்பந்தவத்த்வஜ்ஞாநாதீநம். (அஷ்டாக்ஷரேதி) அஷ்டாக்ஷரஶரீரே ப்ரணவாதி ... ப்ரணவே தஸ்யாத்யக்ஷரம் அகார: ப்ரதிபாதயதி ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஸர்வஶரீரித்வமஷ்டாக்ஷரஶரீரத்வம் ச "வாஸுதேவாதிமூர்த்தீநாம் ..." இத்யாதிஷு அகாரேணாபிதேயாய ஸர்வகாரணாபிதாயக உத்பத்தி: (ஸர்வகாரணஹேதவே

3௰|| ணவஙநத்தாலேஸவ-ஸ்வாவகஜாதவ கூரதியானவ்யேஹாக்ஷரத்துக்கு ஸவஸ்வாவ்யஜாதவ்யகூரதியான நாராயணன் வாச்யனென்று ப்ரஸித்தமானவஸ்துத்தை வெதாமஸ்ஸங்ரஹத்திலே யருளிச்செய்தார். இத்தாலே காரணவாக்யஸித்தமான ஸக்ஷ்ஜகநிதிலேநூவாதாந காரணகவமும் அத்தாலே ஞுகுதிவமானஸவ்ஜ்ஞுவ ஸவஸ்ஸக்திகவாதிகுணவகஸ்முமிங்கே ஸித்தமாயிற்று. இவ்வக்ஷரம் ஹமவதாவகமென்னுமிடம் "க நிஷெயெ வாஹோஙிஷள" என்றும் "அகாரோ விஷ்ணுவாவகஃ" என்றும், "கூஜதி ஹமவதோ நாராயணஸ்ய வயோஹியாநஹெதய தா கிஞாதஹ்ஹ நகூரதம்" என்றும் நிவண்டுக்களிலும் ப்ரயோகங்களிலும் ப்ரஸித்தம்.

ஸா-ஜீ|| அகஸ்ராக ஔவிவெதநெதஸ்யஃ. வரஹாதஶப்டெந விஷ்ணுரேவாஹியயெத. "வரஹாத்வ ஸவெஷாஹாயாஃ வரவேஶ்வரஃ | விஷ்ணுநாஹா ஸவெஷெவெஷா வெதாஷெஷுவஃ ஹியதெ" என்று சொல்லிற்றிறே. (வெதாயெதி) "யவெதாதள ஸ்வரஃ வெ்ராக்தஃ" இதிஶ்ருத்யஸ்விவாரஸ்யெ என்னபடி. இதுனாலே ஜகக்காரணகவிஶிஷ்ட விஷ்ணுகவமகாராயமாயிற்று. இனி ஜகதுதயரக்ஷாப்ரலயகூர்திதிஜகத்காரணகவமகாராயென்று சொன்னது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலே இதி) (இத்தாலே) ஸஹேதுவாவ்யஹெதுகவா வாரஸ்க்யத்ய வாவ்யெதாவயகதவித்ய்நயாயத்தாலே என்னபடி. ஸாவஜ்ஞாதஹாவெ ஜகதுதயரக்ஷாப்ரலயகூர்தங்கூடுமோவென்னவருளிச்செயகிறார் (அத்தாலேஇதி) ஆனாலும் "அகாராயெஷ்ாவிஷ்ணுஃ" என்று சொன்னது கூடுமோ, "அகாரேணாவிஷாயாஃவரஹாதாஹியியதெ" என்றுவரஹாதாவன்றேவாச்யனாக த்தோற்றுகுறுன் விஷ்ணுகவாகாரேணவாச்யனைத்தோற்றவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(இவ்வக்ஷரமிதி)(க நிஷெயெ)அநுவவநதித்யாதளக காரோநிஷெயாயஃ விஷ்ணுதவநாது வஞ்ஜம்ஶஃ கஃ என்கை. (ப்ரயொகெதி)ஹியாக்தப்ரயொகங்களிலுமித்யஃ. காரணகவிஶிஷ்ட நாராயணவாசிவப்ரதிநிதிமென்றுகருத்து. "அகாரேணாவிஷாயாஃவரஹாதெ" த்யதாவிவரஹாதஶப்டெந நாராயணவவிவக்ஷிதஃஎன்று கருத்து. இப்படி ஜகத்காரணகவிஶிஷ்ட நாராயணநுஅகாரத்தாலேவி

ஸா-கா|| ஔவித்யாசவ தீயதஇதயஃ. ஸவஜு"காரணஸ்துதெஸ்ய" இதி காரணவெஸ்ய ஸவஸ்விதயாவெதகவாக "யதொவாஇஹாநி ஹூதாநிஜாயநெ, ஞஹவநம்ஷஹஸவ்ரக்ஷகுஸீக, யதொதயாவாவ்யயிஷீநிஷ்டகக்ஷஃ, யொயொநியெஷாநஹயிதிஷ்டெதக" இதயாதிஹிநிஸ்திதகெக்ஷ்நாவாதாநகெவநவொக்தா ஸவஸ்ஜ்ஞுகவ ஸவஸ்ஸக்திகவாதிகுணகஂஷஹெஹவாத்ராவிநயாஸ விதயாயாஹநஸஸெடிதிவிவக்ஷிசதிதயாஹ (இத்தாலேஇதயாதிநா) ஸவஹெளவிதயாநாராயண வொயகஸ்வ ஹேதா வ்யாவிவொயகஸ்வஹாஹ (இவ்வக்ஷரதிதயாதிநா)ஸவயொகெதாவி

ஸூ॥ இது வ்யாகரணவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வரக்ஷணச்சொல்லும்போது ரக்ஷணஸ்ரீணநாதிவிஷயமான யாதவிலேகதர்வாவியான (க்லிவ்யத்வ)த்தாலே நிஷ்டூணமான வடமாய் ஸர்வரக்ஷகத்வாதிவிசிஷ்டனைக்காட்டும். இத்யாதம் சுநகாயர்மேயாகிலும் ரக்ஷணாயத்தில் வ்யுஸிஸிவ்யுக்ஷத்தாலும், இவ்வசமிங்கே யவெக்ஷிதமாகையாலும், இங்கே நாநாயங்களநாலஸமோபங்களாகவொரு நிராக்ஷியில்லாமையாலும் வ்யுஸ்தமான ரக்ஷணம் ஸாவூமாய் மற்ற வவெக்ஷிதாயங்களித்தாலேயாக்ஷி

வா-நீ॥ ஆனாலும் "ரக்ஷாவ்யஜயக்ருத்" த் ரக்ஷகத்வமகாரத்திலேவஸிஸிக்கிறதென்றுசொன்னதுகூடுமோ, வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஜதி) சுவ ரக்ஷணஜதியாதொர்க்கதரி க்லிவி விஸ்வ த்யெயாக்ருதே வொவொவெர்வர்யீதீ யாதாவகாரவொவெ வெஸ்வ்யக்லிஸ்திவ்யத்யவகாரவொவெ சுஜதிரவமென்று கருத்து. "சுவதீ ரக்ஷணெ கா தளஸ்ரீ தளத்ருவளரூதளஸ்ரூதள|வ்யாவளஸ்ருஷெயஸம்வெவெ" ஜத்யாதிவ்யகாரெண சுவயாதீ ரக்ஷணஸ்ரீணநாதிநெகாயமாகையாலே ரக்ஷகத்வவிசிஷ்டாயர்க்கராவென்று வவ்வயாஜயவ்யாவ்யநிபாத்க்கமெங்ஙனே, ஸ்வரவெங்தெளிந்தசோக்ஷவக்கு ரக்ஷகத்வபவெக்ஷிதமாகையாலே துயா வ்யாவ்யாதமென்னில் ஸ்ரீத்யாதியஸமுயசோக்ஷவுக்கவெக்ஷிதமாகையால் ரக்ஷணாதியஸுகத்வம் ஸ்வயிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்யாதவிதி) (இவ்வளவே) ரக்ஷணர்த்தைமயென்கை. ஆனாலும் ரக்ஷகத்வோத்மேக்ருஸவ்யத்யாயமாயிருக்க

வா-கா॥ ஸஙவஜாவகத்வர்ஹ(இதுவ்யாகரணத்யாதிநா) "சுவரக்ஷ தளசாஸளஸ்ரீதளத்ருவளரூதளஸ்ரூதள| வ்யாவளஸ்ருஷெயநெவெவெ,, த்யாக்தயாதளஜளணாதிகவ்யத்யெவித்யஹஸெத்யாதிநா ப்ரோவெவ சுஜதிவடம் "ஸஷித்ரோண ஸஙூநியதரோராஸ்யஷோவஷ" ஜதிநயாயாக் ரக்ஷகத்வவொயகாஹுவதிதயஸம். நஸ்யாதொரநெகாயஸ்வாக் கயஜஸ்வ்யாயாநெராரக்ஷகத்வ வ்யதிவாதகதுவிதத்யாஹ (இத்யாக்ஷித்யாதிநா) சுவதீதி ரக்ஷணாயவவவ்ய வ்யொஹவ்யாவாபராக் ஙதநவஹயாதார நிஷ்டிவ்யதீஷ்டவ்யுவஸ்தோவா காக்ஷதயா நிஷ்டிவதர்சுரக்ஷகவ்யகாஸநஸ்யாதாவெ. க்ஷிதத்வாக் "வொஸுபஸ்ய ஸஹஸ்ய வீயஸ்ய யஸஸஸ்ரீயஃ| ஜ்ஞாநவெவராஹ்ய பொமெஸ்வஷண்ணாஙஜதி [வா-ரண] ரீத" ஜத்யாதி வடகாரவ்ய [illegible]

[illegible]

ஜு ॥ வத்துக்களாகவநுஸந்திக்கையுசிதமென்று இவ்வளவேயாவாயர்கள் வ்யாக்யானம்பண்ணினார்கள். இந்தரக்ஷகத்வம் ஸ்வவ்யுத்பத்தியில்லாமையாலே ஸர்வவிஷயம். ரக்ஷாப்ரகாரங்கள் விஷயங்கள்தோறும் ப்ரமாணங்கள் காட்டினபடியிலே விவிதங்களாயிருக்கும். இது ஹேதுநிர்தேசம் பண்ணாமையாலே நிருபாதிகமாய்த்தோன்றினாலும் ஸாபராதரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு மோக்ஷாதிப்ரதானத்தில் ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன் தான் ஸங்கல்பித்து வைத்ததொரு வ்யாஜத்தையபேக்ஷித்திருக்கும். நிர்ஹேதுகமாகிலும்

ஸா. ஸ்ரீ ॥ ஸர்வரக்ஷகத்வவிஶிஷ்டனாகவேணுமென்றதெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்தவிதி) (ஸ்வவ்யுத்பத்தியில்லாமையாலே) ரக்ஷ்யவிஶேஷநிர்த்தேசமில்லாமையாலே என்னபடி. இப்படி ஸர்வவிஷயரக்ஷகத்வமென்கிறது கூடுமோ, வேத்ரவஹ்நிவிஷயத்தில் ஸ்வஶக்த்யாதிப்ரதானம் அந்யாபேக்ஷமாகையாலே ரக்ஷணமன்னே, அவைகளுக்கும் பரஸ்பரந்நிஷ்ட ஸ்வாதிகாரணநிஷ்டமாகையாலே ரக்ஷணமன்னேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷாப்ரகாரங்களிதி) (விஷயங்கள்தோறும்) ஸம்ஸாரி அநேகாதிகள் தோறுமென்னபடி. இப்படி ஸ்வவ்யுத்பத்தியில்லாமையாலே ரக்ஷகத்வம் ஸர்வவிஷயமென்று சொன்னால் ஹேதுநிர்தேசமில்லாமையாலே வ்யாஜநிரபேக்ஷரக்ஷகத்வம் ஸித்திக்கையால் பின்பு சொன்ன ஸாபேக்ஷரக்ஷகத்வம் தவிர ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) இப்படித்தான் ஸங்கல்பிக்கக்கூடுமோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் (ஸ்வதந்த்ரனேதி) ஸ்வதந்த்ரதயா நியாமகனென்னபடி. இப்படியாகில் வ்யாஜநிரபேக்ஷரக்ஷகத்வம் ஈஶ்வரனுக்கு ஒருவிஷயத்திலும் காணாமையாலே நிருபாதிகரக்ஷகத்வம் துர்வசமாய் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமிதி) இந்த வ்யாஜாவிசாரரக்ஷகத்வம் ஸம்ஸாரிகள் திறத்திலில்லையாகில் வைஷம்யநைர்க்ருண்யமும் ஸர்வவிஷயத்வாபாவமும் ப்ரஸங்கியாதோ; உண்டாகில் காணவேண்டாவோவென்னவரு

ஸா. க ॥ ஷட்ப்ரகாரவிஶேஷப்ரதாநேந "அநவாயிகநிர்தேசம்" ஸாமாந்யவிஷயத்வம் ஸித்தம் ॥ ஸர்வஸம்பந்த இதி நிர்யோகக்ருத்வ " இதி ஸ்ருதி ப்ரமாணேந ரக்ஷணம் ஸர்வவிஷயம் ஸர்வப்ரகார நிருபாதிகம் சேதிவ்யாக்யானம் (இந்தரக்ஷகத்வமிதி) நநு ஸவிஷயத்வே வியாபநாத்வ ரக்ஷணாஸ்நித்யோக்தா ரக்ஷா நபேக்ஷத்வாத் ஸம்ஸாரஸ்ய நிருபாதிகஸர்வரக்ஷகத்வஸித்தேஸ்து "கோஹ்யேவாந்யாத்கः ப்ராண்யாத் யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத் ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" இத்யாதிவ்யுத்பத்தி ஸர்வத்ர ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஹேதுஹேதுமத்பாவ ஸங்கோசகாபாவாத் உபாதாநாதிதயா வ்யாவ்ருத்தி ஸம்பந்தாதிநிருபாதிகஸர்வரக்ஷக

௨௬॥ உபேக்ஷிக்கிலும் நிரபேக்ஷஸ்வதந்த்ரநாதத்தாலே ஸ்வீக
ஸாதநமென்ன ஸகலமும் நடக்கும். இப்படி ஸாதநவிகலமான
ரக்ஷணம் ப்ராப்தியும் நடக்குங்காலத்தில் அநாதிஸம்பந்தத்தாலே
பிறந்த நிர்ஹேதுகவ்யாப்தியாலேயே ப்ராப்திஸித்தமாம். ப்ராப்திஸித்தமான வி
வ்வ்யாப்தியைக்கழிக்கைக்காகவே ப்ரபத்தி முதலான வ்யாஜங்கள் ஸாபே
க்ஷங்கள். ॥*॥ த்ராணே ஸாத்விகீ திஷ்டா ந்யாஸாத்யா ஸஹகாரிணீ ।
ப்ரயாணஹேதுஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶிஷ்டகாருண்யவிகோ: ॥*॥ ஸர்வரக்ஷண

ஸாமீ॥ ளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இப்படியநாதிஸம்பந்தத்தாலே ப்ரா
ப்திஸித்தமாகில் அந்தர்யாமிக்கும் ஸம்பந்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்
(ப்ராப்திஸேதி) இப்படி வ்யாஜாபேக்ஷை உண்டாகில் ஸாத்விகியான
ஸம்ஸாரி ரக்ஷகனென்றும் ஸ்வாதந்த்ர்யகாருண்யாதிகள் ஸம்ஸாரிக்கு
உபாயமென்றும் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கி
றார் (த்ராணே இதி) (த்ராணே) ரக்ஷணவிஷயே ஸர்வப்ராப்திஸித்தவ
ஸ்துநோ ரக்ஷணே. (ஸாத்விகீதிஷ்டா) ஸ்வரூபயோக்யதாரூப
ஸாத்ரம் நயாஸா ப்ரயாணஹேது: ந்யாஸாத்யா ஸஹகாரிணீ ந
து ப்ரயாணகாரணம், தர்ஹி கிம் ப்ரயாணகாரணமித்யத்ராஹ (ப்ரயாணே
தி) விஶிஷ்டஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶிஷ்டகாருண்யா ப்ரயாணஹேது:,
ஸாத்விக்யாதயஸ்ஸஹகாரிஸஹகாரிணீ ஏவ கேவலம் நரக்ஷகா: கா
ருண்யாதீநாமேவ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸஹகாரிஸாபேக்ஷம் நரக்ஷிஷ்யதீதி
விபரீதஸங்கல்பமாத்ர ஸஹகாரியாதிகம் நகாரணமென்றுகருத்து.
இப்படி அகாரத்திலே ரக்ஷகத்வவிஶிஷ்டஸ்வரூபன் ப்ராப்தனென்று சொ
ன்னது கூடுமோ, ஸர்வஸ்வஶரீரகாரணமாமத்திலே லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனாக
ரக்ஷகனென்று ஸ்வாமிக்கையாலே பதிவிஶிஷ்ட்யஞ்சொல்லவேண்டா

ஸாகா॥ க்வசஸ்யாதிவைசித்ர்யம் (இதுவெகுவிதத்யாதிநா) (ஶ்ரீதஸ்வநே
தி) ராக்ஷஸாக்ஷ்யேணராஜ்ய அபிஷிக்தேநராஜகாவேண தத்ராஜ்ய
க்ஷணவதித்யர்த்த: (முமுக்ஷு) காமேஷ்டித்ய ந. நநு “ஜீவேநைவாகாமோ வி
ஷேஷாவாகாவ்யஜாயதே । தேநாஸாரதேநாகாநுகாரண்யா
ஸாதயந்தி நா, “க்ஷயபாவப்யவாயய” இத்யாதிநா கேவலம் ஸாத்விக்யவா
யாக்ஷாஹேதுகோக்தி, அத்ர ஹரந்யாஸஸ்ய ரக்ஷாஹேதுகோக்தி
ரநுபபந்நேத்யத்ராஹ (த்ராணே ஸாத்விகீத்யாதிநா) (ஔசித்யம்)
யோக்யதா. ஸாத்விகாத்யக்ஷகோ ஹேதுரித்யர்த்த: அத ஸர்வஜ்ஞ
ஸர்வஶக்திகாதிவைஶிஷ்ட்யேநைவ லக்ஷ்மீவைஶிஷ்ட்யேநைவ ஸர்வ
ரக்ஷகத்வம் இதி ஶ்ரீவத்ஸாங்காநாஸம்பந்தஸ்யாஹ (ஸர்வ
ரக்ஷணேத்யாதிநா) ரக்ஷாரூபாத்மக உபயோகவிஶேஷ இதி பாவ:

உ௦ || தீக்ஷி தஞ்ஞனவன் "லக்ஷ்ம்யாஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தேவ்யா காருண்யரூபயா | ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே" இத்யாதிகளிற்படியே ஸஹத்வத்தை ஸித்தமாயிருக்கையாலே இங்கே ப்ரமாணஸித்தமாவ பரமவிசேஷமான பத்நீஸம்பந்தமாத்ரம். இப்படி ஸந்நிதிமாத்ரஸ்ஸிஷ்ட ந்யாயத்தாலே எம்பெருமானைச்சொல்லுமிடமெங்கும் பிராட்டியையுஞ் சொல்லிற்றாமென்னுமிடத்தை "தேநஸஹாவாஸ்யாம் ஸர்வரக்ஷகத்வ

ஸா - தீ || மோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷணேதி) (ஸஹத்வேநேதி) ஸஹத்வேந ரக்ஷகனென்று ஸித்தமாயிருக்கையாலேயென்னபடி. விசேஷணவ்யாவர்த்யமாவது பத்நீக்கு விசேஷணத்தையாகக்கொண்டதேயன் றோவென்கிற சங்காவாரணார்த்தம் ப்ரமாணேதி இப்படி பத்நீஸம்பந்தமாத்ரமென்கிறது கூடுமோ, அப்போ காரண வாக்யங்களிலோரிடத்திலாகிலும் பத்நீவைசிஷ்ட்யஞ்சொல்லவேண்டாவோ, ஸந்நிதிமாத்ரஸ்ஸிஷ்ட ந்யாயத்தாலே ஸித்தமாகையால்வ்யக்தமாகச்சொல்லவில்லை என்னில் அந்தந்யாயத்துக்குத்தான் நிதானமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுக்தி) சேஷவ்யக்திஸித்தயாஸாக்ஷாத்கயோர்ப்ருதக்த்வஸம்பந்தயாதேஶம் தஸ்யாவமே ஸந்நிதிமாத்ரஸ்ஸிஷ்ட ந்யாயத்துக்கு நிதானமென்று கருத்து. இப்படி ஸந்நிதிமாத்ரஸ்ஸிஷ்ட ந்யாயாநுஸரணத்தையென்னில் ஸர்வவிதைகளிலும் லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்ய மநுஸந்தேயமாக உபஸம்ஹியதே,

ஸா - கா || (ஶ்ருதிதி) ஸர்வரக்ஷகத்வோபாயோர்த்ஸித்த்யர்த்தம். நநு "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | "ஏகோ ஹ வை" நாராயண ஆஸீத் ஹரிர் ஜாயத" இத்யாதிஷு கேவலஸ்ய ஹரேர்வோதகேத, தத்ர ஸம்ஹாரார்த்தாக்ஷரஸம்ப்ரஹ ணவ ஸ ஹ ஹேதுகாரணஸ்வ நலக்ஷ்மீஸம்பந்தோ வோத்ய இத்யத ஶ்ரூ தாவபி ஸகலகாரணத்வஸர்வரக்ஷகத்வஸித்தாவந பேக்ஷ்யலக்ஷ்மீ ஸம்பந்தோ லக்ஷ்யதே ஏவ ஸஹ ஶ்ரீஷ்டுகவாதிகா வ ஸித்தாவ்ய உபாஸ்யாவிஸ்ஸர்வவாக்யகேவாமித்த் உபப்ருஹ்மணேஷு "வைஷ்ணவா திஜகத்யம், கவயோதாதிஸம்வேயிதம், லக்ஷ்ம்யாஸஹ ஹ்ருஷீகேஶ" இத்யாதிஷு லக்ஷ்மீவிசிஷ்டவைஸ்யவரக்ஷகத்வஞ் திவாதநாச "வேதாந்தேஷ்வபி ஶ்ருதிஷு ஸாமாவிஹாயெ காரஸ்தேவ ஸஹாஹாவவஸ்ஸந்நிதிமாத்ரஸ்ஸிஷ்டந்யாயேந ஸஹவாக்ய வ்யத்த்ஸஹவாநிவ்ருத்தி"ரிதி ந்யாயாஸ்லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தரக்ஷகத்வஸித்தம் ஸந்தியந்தே ஸமஸ்தேநாயமேகேஷுலவப்ரஸேவ லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்யமேநவ வோய நதித்யஸ்யவ்யதாவிலக்ஷீ த்ருஶம் (இப்படிஸந்நிதிமாத்ரஸ்ஸிஷ்டந்யாய) ஶனைஸ்ஸ்நாநந்தாதிவஸ ஸ்ரீ மூர்த்தி ஸ்வயம்பவேதி ரக்ஷகத்வாத் "ஶ்ருதந்தார்த்த: ப்ரயாநவ்யா, த்யக்தந்யாயாஶ்ச லக்ஷ்மீஸம் ஸ்வாமித்யேவி ஸர்வவித்யாநுபாயித்வாத் ந்யாஸவித்யாயாமபி ஸ்ரீஸம்ப

ஜி॥ ஶ்ருதிரவ்'' என்று அபேக்ஷித்தார்கள். ஆகையால் ஸ்வரூபநிரூபகங்க ளுங்கள் ஸவிஶேஷங்களிலும் வருகிற கணக்கிலே அவற்றில் வ்யாவர்த்தக விஶேஷணமும் ஸவிஶேஷங்களிலும் அந்வயம். இதுதான் தே வதாஸாமாந்ய வ்யாவ்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொண்டு ஸவிஶேஷமான ஸ்வ தந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாம். இவனுடைய ஸ்வதஸ்ஸித்தாதிஶயங் களான ஸ்வரூபவிக்ரஹவிபூதிகள் "ஸாஸ்த்ரேண வ்யாஹ்ருதா" என் னும்படி விஶேஷணமாய் நிற்கிற இவனுடைய ஸ்வரூபவிக்ரஹவிபூதி களாலும் ஶோபாதிஶயங்களாய்க்கொண்டு விளங்கியிருக்குமென்னுமிடம்

ஸா-நீ॥ ஐஷ்டாவத்ரியென்னில் அதுக்கு நியாமகமுண்டோ, தத்ஸூத்ரகாரண ங்களிலே ஶ்ருததத்வ்யதிரிக்தமும் வேத்யமாகிலதீவ்யவஸ்தமும் வாராதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆகையால் ஸ்ரீஸ்வரூபாதி ஶயஸாமாந்யகரேவ ப்ரதிபத்யந்தத்வாம்யதயா தத்ஜ்ஞாநவத்தரீகளே என்னபடி. ஸத்யாதிஸ்வரூபநிரூபகங்களுக்கு ஶ்ருதங்களா லும் ஸகுணவாக்யங்களிலே ப்ரதிபத்யந்தத்வாம்யதயாந்வய யமானுப்போலே வ்யாவர்த்தகவிஶேஷணமும் "ஆநந்தாஸஹ ஸூக்ஷ்மகே ஶ" இத்யாதிவ்யதிரேகத்தாலே ஸவிஶேஷங்களிலேயும் ஸ்வஸாமர்த்த்யம் ப்ரதிபத்திக்கி யபிக்கையால் வ்யாவர்த்தகதயா ப்ரதிஶயஸாமாந்யதயாவ ப்ரதிபத்யந்தஸஹாவேந ஸகுணவாக்யங்களிலேயும் அந்வய யமென்று கருத்து. ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளான உத்க்ருஷ்டகுணங்கள் ஸ்வரூபநி ரூபகமல்லாமையாலே ப்ரதிபத்ஸமமில்லையென்று கருத்து. ஸத்யத்வா திகளுக்கு ஸ்வரூபத்தில் ஶாகிதேதரவ்யாவ்ருத்திவேஷிஜநகதயா ஸ்வரூ பநிரூபகத்வாவஸ்வத்தாந்யங்கூடினாலும் தத்த்வயா வ்யாவ்ருத்தி அது கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இது தானிதி) ஸத்யத்வா திஸ்வரூபநிரூபகத்வாதி ஸவிஶேஷங்களிலும் வ்யாவ்ருத்தஸம்பந்த அந்வயமென்னபடி. இப்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தாதிஶயமான ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வரூபத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபமதிஶய காரகத்வஸ்வாபாவிகவிஶேஷணமா மோ, விஶேஷணமானாலுமிவனுடையவிக்ரஹவிபூதிகள் ஸர்வஜ்ஞஸ்வரூ பவிஶேஷணமல்லாமையாலே அந்வயங்களாகவ் ஸம்பியாதோ, அதுகள் ஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகளுக்கு விஶேஷணமென்னில் ஸ்வதஸ்ஸித்தாதிஶய ங்களானவதுகளுக்கு இதுகளதிஶயகாரங்களல்லாமையாலே விஶேஷண

ஶா-கா॥ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்ஸத்யாத (ஆநந்தாஸ்ஸ்வரூபநிரூபகேத்யா தி நா) ஸ்ரீஸ்வரூபநிரூபகஸ்வபாவாதயதி (இதுதான் தேவாஸமேதத்யா தி நா) ஸாஸ்வரஸ்ய ஶோபைஜ்ஞாநாநந்தவத்திவஸ ஸர்வஸ்வரூ பவிக்ரஹவிபூதீநாம் ஶக்தீஸ்வரூபவிக்ரஹவிபூதிபி வ்யாவர்த்த தயா [illegible]

ௐ

உசு ॥ தேவதாவாரதாஸ்யாதிகளென்கிற ஸ்ரீகளாலே உத்ஜிதம், இப்படி நாராயணஶப்தத்திலும் வத்ஸலபாவமநாநுஸந்தேயம். இப்வத்ஸலா

ஸா-தீ ॥ அவனென்னனே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவனுடையவித்தி) (தேவதேதி) பரமஶரணாலேயென்னபடி. இப்படிவத்ஸலமஸகாரத்திலேவிவக்ஷிதமாகில் ஸகாரவிவரணமான வ்யாவ்யவநாராயணஶப்தத்திலேயேஸ்புடமாக தோற்றவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) (இப்படி) வநுவெரூத்துவ காரேண என்னபடி. இப்படிவ்யாவேத்யமான ஸகாரத்திலும் வ்யாவ்யாநமான நாராயணஶப்தத்திலும் ஸஞ்ஞோக்தமல்லாத வத்ஸலம்வஸ்ந்யாயமாத்ரத்தாலே யநுஸந்தேயமென்று சொல்லுகைக்கூடமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்வத்ஸலம்வந்தி) அயாஜ்ஞஸ்த விவரணமாகையாலே விவரணஸமுதயத்தில் ஸஞ்ஞாகூமானால் வ்யாவ்யஸ்ஞஸ்தத்திலும் ஸஞ்ஞோக்தவ்யாபமென்று கருத்து. இப்படி உபாயதயாநுயெநபிருட்டி வ்யாநவிஶேஷணமாகில் உயவ்யாவ்யாநமானமந்த்ரத்திலே ஸவ்யாநவிஶேஷணமான நாரவமந்த்ரத்திலே

ஸா-கா ॥ ஞானம் (இவனுடையவித்யாத்) (தேவதாவாரதாஸ்யாத்யாத்) "தேவதாவாரதாஸ்யாஞபராவதேதேவா" இதி. தேவதாவாரதாஸ்யாவிவேகநவைஸ்வைரேண "த்வே ஶ்லோகே வஷ்டாஜமநாதாயிஷேண ஸ்ரீ ரநவாயிநீ । யயாவஸ்யமஷாவிஷ்ணு ஸ்தவெயம் ஶிவோதூ ॥ ஸஜோவிஷ்ணுப்ரியம்வாணீ நிதிஸேஷாநம்யாஹஸி ॥ பொரா விஷ்ணுப்ரியாபஜ ஜகதேநாஸ வஸஞ்சியாஸ்யம் । ஸ்ரஷ்டாஶ்ரேஷ்ட ஸாவிஷ்ணுப்ரியாக்ஷீ ஸ்ரீஹஸஜேநமயபொரா ஹஸி" நித்யாஸம்ஹ்ய "தஷ்ணாருக்ஷீஜமஸ ஸாரீஷாமோ நாராயணவேஷ: । நதிராநவ யஸ்ந்ஷ்டு ஶ்ருக்ஷீவெவிநூவவ ॥ கிலாத்ரவஹாவெநார்க்க ஸமீக்ஷவெ ஞெஜஸஞ்ஞே । ஜெ யதியத் ஜநாஷேஷ்டவம ஞாதாஹமவாநுஹஸி ॥ வ்நாஶ்ருக்ஷீநெ தேதய நாநபொவ்தேஜ்ஞகேவல" இத்யாதிகா "வசவ்யஜாஜ ஸஸாரீதேவதேவொஜநாதநம் । ஸவதாராக்ரவொதேஷா தஷாஸ்ரீ ஸதஸஹாயிநீ ॥ வநஸ்வவாதுகஷா ஞுதிதேஹஜ்ஞயாஹஸி । யஷாதாஹா மஹிவொராதே தஷாஹஜஸாக்ஷீஸியா ॥ ராவவலெஹவத்ஸா ராக்ஷிணீக்ருஷ்ண ஜநநீ । ஸநேஷ்ஷுவாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாநவாயிநீ" த்யாஷ்மி வ பாஷிதத்யம். வெதநஸ்ஞம்வத்ஸலஷஸ்ஸிஜஸ்யம் ஸகாரேயஸ்ஸீ ஸாஹிதே நவொபக்ஷவ்ஷூஸாநாஷ்ட ஸவிஶாஷவ்ஸவஸியெ நாராயணஶப்தவி தத்ஸ்வமஷாநுஸந்தேயம் இத்யாஹ (இப்படி தத்ரீநா) வ்யாவ்யாநஸ்ரீஸம்வந்த ஸஞ்ஞோக்தவ்யாவெவ்யெவி தத்வமிஷாநுஸந்தேய இத்யிவ்யாயெஷ்மாஹ (இப்வத்ஸலபந்தி தத்ராதி) நநுஷபெ வ்யாப்கவிஶேஷண தத்வ வ்யாவவிஶேஷண தவிஹாஷயவேதோ ஸ்ரீஸம்வந்த ஸ்ருதிவிவரண யா ஷாஷ்

[illegible] த்திலே [illegible] என்று தொடங்கிச்சொல்லச்செய்தே [illegible] த்தின் நடுவே [illegible] ச்சொல்லிற்றும் [illegible] [illegible] த்தாலும் "[illegible]" என்கிற [illegible] த்தியாலுமாகக் கடவது. * * *

இங்கு [illegible] மாய் விலக்கிறொ [illegible] ம் பிறந்து கிடக்கிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்; [illegible] க்கு [illegible] யை [illegible] க்க விதிக்கிற விடத்திலே [illegible] த்தை [illegible] மாகவிதிக்கை யாலும், இதுக்கு [illegible] [illegible] மாகையாலும்.

[illegible] "[illegible]" என்று [illegible] க்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அபெதி) (சொல்லிற்றும்) சொன்னதுமென்கை ([illegible]) [illegible] மாக [illegible] மான என்றபடி. [illegible] [illegible] மன்னென்றுகருத்து. [illegible] [illegible] டன்றிக்கே [illegible] மில்லையென்றபடி. இப்படி [illegible] ஞ்சொன்னது கூடுமோ, [illegible] வன் றோ, இனிவிலக்கிறொவித்துயிருக்கிறதென்றில் [illegible] விலக்கிகமாகில் [illegible] வமென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (இங்கு [illegible]) இப்படி [illegible] விலக்கிகமென்கைக் [illegible] முண்டோ, [illegible] விலக்கிகந்தானுகாதோ வென்று [illegible] கித்து [illegible] ருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னில் [illegible]) ([illegible]) [illegible] விலக்கிகமாக "[illegible]" என்று [illegible] வதைவிதிக்கிறதாகையாலதுக்கு [illegible] மான [illegible] வத்திலும் [illegible] களை [illegible] விலக்கிகதயா [illegible] ளென்றுசொல்லவேண்டாவோவென்றுகா [illegible] ருளிச்

[illegible]

௨௦ ‖ இதில் ஸமர்ப்பணீயனுன வாத்மா த்ருதீயாக்ஷரத்திலே ப்ரகாசிக்கையாலும், இதுக்கு உத்தேஶ்யமான வரப்ரஹ்மம் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ப்ரக்ருதியாலே தோற்றுகையாலும், உத்தேஶ்யகாரகத்தையும் ஸமர்ப்பணீய வஸ்துவையும் ஸாமாநாதிகரணித்துப் ப்ரயோகிக்கை யுசிதமல்லாமையாலும் உத்தேஶ்யகாரகத்துக்குக் கர்த்ருப்ரமான சதுர்த்தீவிபக்தியையிவ்விடத்திலே கொள்ளப்படாவும். ப்ரதம த்ருதீயாக்ஷரங்களை ஸாமாநாதிகரணங்களாகக்கொண்டு ஜீவபரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபைக்யமிங்கே சொல்லப்படுகிறதென்றும் கருத்ருஷ்டி பக்ஷத்துக்கு பஹுவ்ரீஹி விரோதமும்

ஸா-ஸ்ரீ ‖ [illegible]

[illegible]

௨௭॥ ஸர்வவ்யாப்த நமஶ்ஶப்த நாராயணஶப்த வ்யுத்பத்திகளுடைய ஸ்வா ரஸ்யவிரோதமும் வரும். இது ப்ரணவத்தை தநுஸ்ஸாகவும் ஆத்மா வை ஶரமாகவும் ப்ரஹ்மத்தை யிலக்காகவும் ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை லக்ஷ்ய வேதமாகவும் வகுத்துச்சொல்லுகிற வாக்யத்தாலும் ஸித்தம். இங்காத்ம ஸமர்ப்பணம் பொருளாம்போது ஸ்வதந்த்ர ப்ரணவத்திற்கண்ட வ்யுத்பத்தி யிற்படியே இச்சதுர்த்திக்குமர்த்தமாகக்கடவது. இங்கு ப்ரணவம் ஶா ஶேஷசேதநஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரமான பொருளில் இச்ச

ஸா-நீ॥ (ஸர்வவ்யாப்த்யேதி) நமஶ்ஶப்த நாராயணஶப்தஸ்ய சதுர்த்த்யாஶ்ச ஸ்வாரஸ்யம் வைகல்பிகே கைங்கர்யே நமஸ: ப்ரத்யக்த்வ நமஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யநிஷேதபராத்வே விரோத: நாராயணஶப்தஸ்ய ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிவிரோத: நாராயண ஶப்தஸ்ய சதுர்த்த்யாஶ்ச ஶேஷத்வவிரோதஸ்ச ஸ்பஷ்ட: என்று கருத்து. வைகல்பிகத்வ ப்ரஸ்தாரம் ப்ரதிவிரோதே வைகல்பிகமாக வ்யாக்யாதமிருந்தாலும் ஸ்வாரஸ்யமில்லையென்றுகருத்து. ஸாத்த்விக சதுர்த்தீவக்ஷ்யத் திலும் "தத்த்வமஸி," "அயமாத்மா ப்ரஹ்ம," இத்யாதி ப்ரமாணவிரோதம் தோன்று மன்றோ, ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரதிபாதநம் தத்ஸ்வரூபஸாமர்த்யவிரோதத்தாலே வைக ல்பிகமாய் ப்ரஸக்திகூடாதென்றில் அந்தவிரோதம் ஸ்வதந்த்ர ப்ரண வத்துக்கு வைகல்பிகத்தில் இல்லாமையாலே ஶ்ரீமந்த்ராந்தர்க்கத ப்ர ணவத்துக்குமப்படியேயர்த்தவர்ணனம் பண்ணுவதாகாதங்களை அநுஸந்தா னமாகயோஜிக்கலாமேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஇதி) (இது) ஸா த்விகசதுர்த்தீவ்யாக்யானமென்னபடி. (ப்ரணவத்தைஇதி) "ப்ரணவோ தநு: ஶரோஹ்யாத்மா ப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே । அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் ஶரவ த்தந்மயோ பவேத்," தென்கிற வாக்யஸித்தம் தா (வாக்யத்தாலுமிதி) அநந்ய ப்ரயோஜநமாக ஸ்வீகாரம் பண்ணத்தக்க ப்ராப்யவிஷயத்வ ஸாக்ஷாத்ப்ரதி விரோதமன்றிக்கே ஸ்வரூபகதிநிர்ணய ப்ரணவகரணக ப்ரஹ்ம ப்ராப்தி ஸ்வாதந்த்ர்ய நிரஸநவாக்யத்தாலுமென்றபடி. வைகல்ப கத்தில் ப்ரபத்தீர்க்ஷ்ய ப்ரஹ்மத்வாதி நிர்வேஶம் வ்யர்த்தமெ ன்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரணவாநுஸந்தாநத்துக்கு ஆத்மஸ மர்ப்பணத்தில் ப்ரணவவிநியோகப்ரகரணத்தாலே ஸாத்விகசதுர்த்தீ தத்வ நிஷ்டமானாலும் ஶேஷஸ்வரூபமான ஶ்ரீமந்த்ரத்திலே ஸம்ப ந்தார்த்தக சதுர்த்தீர்த்த ஸ்வீகரிக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கி றார் (இங்காத்மஸமர்ப்பணமிதி) இப்படிஸமர்ப்பணபரத்வயோஜநையில்

ஸா-கா॥ க்ருத ஸமர்ப்பணபரமிவ நாவியோஜநாத் தேஷு ஸம்ப்ரதா நார்த்தகவா, ஶேஷத்வபரமியோஜநாயா தேந ஸாதநஸாத்யமாக்கவிக்ராஹ (இங்காத்மஸமர்ப்பணமித்யாதிநா) நநு ஶேஷத்வஸம்பந்தார்த்த சதுர் த்யா வாச்யஸ்ய நிஷ்ப்ரயோஜநத்வாந்நார்த்தத: ப்ராப்ய ஸ்வரூப நிர்ணய

உ|| தத்த்ரிதாத்பர்யத்தைவிவக்ஷிக்கையாலே ஶ்ருதார்த்தாக்களுடைய ஶேஷஶேஷிபாவம் ப்ரகாஶ்யமாகையால் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியான ஈஶ்வரனைப்பற்றத்தான் நிருபாதிக ஶேஷமானபடி யதாஸம்பயம். "ஸ்வாமீ" என்று ஸாதிடான ஸர்வேஶ்வரன் தொடர்ந்து பிடித்தாலும் "ஸ்வாமீ" என்று திமிறப்பண்ணும்ஸம்ஜ்ஞா விஶேஷத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபனை யிஜ்ஜீவாத்மாவை ஶேஷத்வாநுஸந்தாநமுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறதாகையாலே இதின் வ்யாக்யாநர் தோற்றுகைக்காக பதிக்கு முன்னே ஶேஷியோ

ஸா-நீ|| ஸம்வ்யாநவதாயிகூடினாலும் ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யயோஜனையில் ஸம்வதாநவதாயிக ஸ்வஸம்ஹதையன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இங்குற்றி) இப்படி ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமென்று சொல்லக்கூடுமோ அப்போவித்ராதநஶேஷத்வமும் ஸ்வரூபமாக ப்ரஸம்ஹியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (நிருபாதிகேதி) ஈந்த்ரஶேஷத்வம்ஸௌபாதிகமாகையால் ஸ்வரூபமன்னென்றுகருத்து இந்த யோஜனையில் இவ்வாத்மவஸ்து ஸர்வஶேஷியென்று பொருளாகையால் ஶேஷத்வஹேதுவாத்வாவியான உகாரம் பௌநருக்த்ய நிஷ்ப்ரயோஜனமாக வேண்டாவோ, ஶேஷத்வஸம்பந்தஜ்ஞாநத்துக்கு உஜ்ஜீவகமாகையாலே வ்யாக்யாநதயா யதிக்கு முன்றே நிஷ்ப்ரயோஜனமென்றில் ஶுத்தஸத்வத்துக்கு நாஶம் ப்ரஸக்தமாலன்றோ உஜ்ஜீவகதயா வ்யாக்யாநஸ்வாரஸ்யமுண்டாவதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வஜேதி) "ஸ்வஜேஹஜேஹஸ்தஸத்தவிகாதஜஹம்வேதஸேவ்ய ஶாணாஜேசவ்யநாதி ஸிஸாதநாஹவஸிஹவாஸ்தாவிஸாகேசாஸவண்வ| ஸ்வாகேசாஸஃ ஸ்வஸ்ரீதாதிஷம் ஶாவிதிதஃ கோத்ரஸாக்ஷீ ஸர்வஸ்யாஜத்ஸ்வத்ஸ்வ வாதீஸஜதி நூஜஸவஹோத்ரஹ்ரஸ்யஸ்வவஸம்" இதிஶ்லோகஜஹாநஸம்யேயஃ.இச்ஶே

ஸா-கா|| தயாஶேஷத்வஸ்ய வ்யாநத்வாசவ ப்ரஜேதஸ்ததி ஶ்ராஹ(ஸ்வஜ ஜதாதிநா) "ஸ்வஜேஹஜேஜ காஸ்தஸத்தவிகாதஜஹம் வேதஸேவ்ய ஶாணாஜேசவ்யநாதி ஸிஸாதநாஹவஸிஹவாஸ்தஹிஸாகேசாஸவண்வ | ஸ்வாகேசாஸஃ ஸ்வஸ்ரீதாதிஷஃ ஶாவிதிதஃகோத்ரஸாக்ஷீ ஸர்வஸ்யாஜத்ஸ்வத்ஸ்வவாதீஸ ஜதிநூஜஸவஹோத்ரஹ்ரஸ்யஸ்வவஸ்வ" இதித்ரஸ்தீசேத்ரதய்ய (தொடர்ந்துபிடித்தால்)ஸாவேஸயம்காவரணஸதீதி.(திமிறப்பண்ணும்) நாஹாஸ்வீயஜதிவிஶேஷஹேதஸ்ஹதேதந. நநுஜீவோக்தேவஸேவஸ்ம தஶேஷத்வஜ்ஞாவநேவ்யஹாகாரோநிவதவ்யஜதி, கயம்ஶேஷத்வஸ்ய வ்யாக்யா (வ்யாக்யாந) இதிசேத் ஸ்வதேநேஹேஹஹ்யேநவஹிவரேக்ஷ ஜ்ஞாவநேஸதி வ்யாவர்யரநாம விஸ்ரதஇஜநாஶேஷதிதி நிஶ்சு நிஶ்சுதேய யதாவஸ்தும் தயாஜ்ஞாசதஸ்வந கஸ்ய ஸ்வந ஹோத்ரஸ்வநவ ப்ரயஜதவஜீவஜ்ஞாவிதவேஸ்யஸ்வ ஸ்வ ப்ரஸத்ராஜீவாஶேஷகாரஸஹிஷ்டவாவிஶேஷ்யபிதி சநிஸ்ரத்

ஶம்ஸடை ஸாஶ்யத்தைச்சொல்கிறது. ‖ * ‖ நிஶ்சிதேத்வ பரேஶஷகேஷ ஷாஸம்வாதிஸம்யுதே | அநிஶ்சிதே பரத்வஸ்யஸித்யர்தம் ஸமந்வயம் ‖*‖ இப்படி யீஶ்வரன் ஸர்வஶேஷியாம்போது " அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ " என்றும், " உபயாதிஷ்டாநம் சைகம் ஶேஷித்வம் " என்றுஞ்சொல்லுகிற படியே ஸபத்நீகனாயிருக்கும். அந்யோந்யாவியோகங்களிற்போலே ஸ்வதந்த்ரஸ்வ ஶேஷித்வமிருவர்க்குங் கூடவென்று தோற்றுகைக்காக ஶேஷித்வ

ஸாதீஷத்துக்கு உஜ்ஜ்வலதயா ப்ரகாஶகூடுமோ, பரிபாதிஸித்தி தாத்பர்யமன்றோ உஜ்ஜ்வலமென்னவருளிச்செய்கிறார். (நிஶ்சிதேதி) (பரஶேஷித்வ)பரம்பராதாத் தேஷேஷ நிஶ்சிதேஷ ஸதி (ஶேஷா) ஶாஸ்த்ரஜ்ஞா ஞானஜாதா (ஸம்வாதஸம்யுதே) பர ஷாஸம்ஸ்யாதாத்ம்யம் க்ரியதே (தஸ்ய) ஶேஷித்வ அநிஶ்சிதே ஸதி விதாராத (அந்ய) நித்யாத்ஜ்ஞாநம் ஸர்வம் கொண்டு ஶேஷ பரஷாஸம்ஸ்யாதாத்ம்யம் நஸம்பத்யதே கிதம் ஸமந்தாத் த்யம். இப்படி வஸ்துஸ்வரூபஶேஷத்வ ஸம்பாதனையாகில் வைஶேஷ்ய ஸம்யோ ஶரீஷ ந்யாயத்தாலே ஶுத்தவிஶிஷ்டாகாரத்திலே ஸம்பந்தமென்று சொன்னதுகூடுமோ, " ஶுத்தஸத்வஸ்ஷீணேஶ ,, இத்யாதி ப்ரமாணத்தாலே ப்ரகாஶமஸஹாநுயிதயா ஸம்பாதனை வரமயோஜனையில் விஶேஷண தயா நுபங்கூடினாலும் ஶேஷத்வ பரயோஜனையில் ஸஹாநுயநியாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) (உபயாதிஷ்டா) ஶ்ரீமா விஶிஷ்டமோஹ விஶிஷ்டம் தமாத்மாநம் என்கை " உபயாதிஷ்டாந மேகம் ஶேஷித்வ ,,மென்றுசொல்லவேணுமோ, இருவருக்கும் ஶேஷித்வமென்றுசொல்லுகைபோருந்தோமென்னவருளிச்செய்கிறார் (அந்யோந்யாதிகளிலி) " ஶ்ரியாநாஸஹ ஶேஷித்வம் ஸர்வாத்மநாந்விஷ்யதே ,, என்றுசொல்லு

ஸா-கா‖ ஸஹ ஶேஷத்வ ஸம்பந்தமஹம் ஞாநக்ஷிதிஷ்டிஷ்டா ஹ (-நிஶ்சிதஉத்யாதி-) (ஶேஷா) ஸ்வரூபாநுபாவ பரஷாயஶ்ச ஶ்ரயா ஸேஷவாயஸமதம் ஸர்வேஶேஷிகாதீநா" ஶ்ரீமத்ஸர்வோத்தமா " அஸ்யேஶாநாஜ்ஞேஶேஷவதீ" ஜகதாநாதி ஸ்வாமி ஸ்யே வதீ" த்யாதிஷ்டி ஶ்ருதா ஶக்தி ஸர்வஶேஷித்வ ஸ்தாநம் ஸுயதீம் ஸ்பர்ஶரூபவ்யாகமே ஶேஷிவைஶேஷிகவடம் ஸர்வோ ஸ்வகோதபுண்டரீக ஶேஷிவை ஸேஷாஸன வ்யபதே நயிதிவஶ்ச " ஸ்வாமிநோஜ்ஞாத் விஷ்ணு ஸ்வஶேஷகுணிநாமாநி | உபர்யாதிஷ்டா ஶுத்தீராஸாத்வநிதேநா ‖ ஸொம்நியோ ஹ்யவ " இதிவ்யாக்யத்துக்கு பரதெளாதிஸம்த தாதிப்ரயவஸமே ஸம்பஷ்டம் ஸர்வதைஸ்வ (இப்படிஶேஷாணித்யாதி) " ஶ்ரிய

தே|| இருவராயிருக்க ஶேஷித்வமேகமென்கிறது. ஸ்வரூபாக்ஷரத்தை லக்ஷ்மீ வாசகமாகச்சொல்லுகிற ஶ்ருதி வாக்யத்தைப் பற்றில் இருவரையும்பற்ற விவாதாஸ்பதமென்னுமிடம் ஸாதவம். ஶேஷத்வமாவது தனக்கொரு வுபகாரத்தை ப்ரயோஜனமாகப்பற்றவன்றிக்கே பரோபகாராஹமாகை. இத்தை "பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவயஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸஶேஷ: பரஶ்ஶேஷீ" என்று பாஷ்யகாரரு

ஸா-நீ|| கையாலே பரஸ்பரமேவிஶேஷ்யஸ்ய ஸ்விராகேஷ்யத்தையில்லாமையாலே பரஸ்பரஸாபேக்ஷ விராஜைஶ்யமே உபயாயிஷ்டமேகஶேஷித்வமென்றுகருத்து. இப்படிஶேஷித்வம் லக்ஷ்மீநாராயணோபயவ்யதிஸம்பந்தியாகில் லக்ஷ்மீரஸவ்யதிஸம்பந்திகாரத்திலேகுயிஷ்கமாகையாலே உபயநிரூபிதஶேஷத்வா ஸவாச்யா குத்திஷ்கமாக ப்ரஸம்பியாதே, அப்போது ப்ராபாந்யந்தோற்றுகைக்காக முன்னேசொல்லித்தென்கிறது சேருமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வரூபாக்ஷரத்தை இதி) (கமேதி) "சகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகேஶ்வரோஹரி:| உத்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீரகாரேணோச்யதே ததா || ஶோரஸ்ஸர்வதயோர் தாஸ: இதி ப்ரணவலக்ஷண"மிதி கவாக்யம், தேதாஸயுக்த ப்ரணவத்திலேயுமிதி ஶேஷ:. ஆனாலும் ஜீவனுக்கு ஶேஷத்வங்கூடுமோ, ஶேஷத்வம் ஸ்வப்ரயோஜநாபிஸம்பிநா பராதிஶயாயத்வமன்னே, ஜீவனை வேதநதயா ஸ்வப்ரயோஜநாபிஸம்பிமான னன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வமாவதிதி)(ப்ரயோஜநமாகேதி) ஶேஷிகதாதிஶயமே பரப்ரயோஜநமாகையாலே ஸ்வப்ரயோஜந ப்ரயோஜநமென்றபடி. ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் ப்ரகாராந்தரேண ஶேஷத்வநிர்வசநம் பண்ணுகிற்கதவிரோதமாக இப்படி ஶேஷத்வநிர்வசநங்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தைஇதி) ஶ்ரீபாஷ்யகாரருக்கும் ப்ரயோஜந பரகதாதிஶயாதானேச்சயோபாதேயத்வமேவஶேஷத்வமென்று தாத்பர்யமாகையாலே

ஸா-ஸா|| நீ வதயேஶ்வர" இத்யாதிக ஶ்ரீஸ்வாமிவசநம். ஏவம் ஸர்வம் ஶேஷத்வம் ஸ்வப்ரயோஜநமாகாங்க்ஷயா பரப்ரயோஜநம் பரப்ரயோஜநகத்வமிதி நிஷ்கர்ஷ: ஶயநாஸநாதிகத்வேநாஹ (ஶேஷத்வபாவத இத்யாதிநா) லக்ஷணமதவசநம் வ்யாவர்த்திகீர்த்தநம் பாராஷ்டய்ஷ்டாயிகார வ்யாவ்யாநேத்ருஷ்டவ்ய:. நநு ப்ரணவவிவரணே "சகாரேணோச்யதே விஷ்ணு"ரிதி ஶ்ருதிவாக்யேசகாரோகாரயோ ஷஷ்ட்யர்த்தவாசக: ஶேஷத்வவாசக தத்வார்த்தாஸாவாச் ஸமஸ்வேஷத்வ ஸ்வநிஸ்ருதீர்த்த ஸம்பந்தஸாமாந்ய ப்ரத்யாஸத்யி "ஶேஷோஹி பரமாத்மந:" "தஸ்யைவஶேஷம்ஹி" இத்யாதிப்ரமாணவிரோதஶ்ச தேர்ண ப்ரயோஜநமயாவ்யாநேஶ்ய தாவநாய தேவதே

௨௬॥ ளிச்செய்தார். இவ்விடத்தில் ச்ருதியில் தோற்றின ஷஷ்டீவிபக்தி ஸம்ப-
ந்தம். இங்கு ஸம்பந்தஸாமாந்யத்திலே வ்யுத்பந்நையான ஷஷ்டியானது ப்ர-
கரணவிசேஷாபேக்ஷிதமான விசேஷத்திலே விச்ரமிக்கக்கடவது. தா-
தர்த்யமாகிற உபயார்த்தமான ஸம்பந்தவிசேஷம் விவக்ஷிதமாகைக்காக ச-
துர்த்தீவிபக்தியே பரிணமித்துக்கிடக்கிறதாகவுமாம். அப்போது லுப்த-
மான சதுர்த்தீவிபக்தியினுடைய விவரணமாகிறது இருவருக்கும் தாஸ

ஸா-நீ॥ இரண்டுமுசிதமாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. இ-
ப்படி உகாரம் அவதாரகமாகில் நிர்விபக்திகமாகவிருக்கக்கூடுமோ, உ-
காராத்பூர்வவர்த்தி லுப்தசதுர்த்யவதாரணநிர்தேசித சேஷத்வபோதகமாயிருக்கை யன்-
றோ, இனி உகாரத்தில் சதுர்த்தீவிபக்தி லுப்தையென்னிலப்போது ஷஷ்-
ட்யர்த்த சேஷத்வபோதகமாகையாலே உபயாதிஷ்டானமென்
கும் சேஷித்வமென்கிறது விரோதியாதோ, "மகாரஸ்து ததோதாஸ:"
என்று ச்ருதியில் ஷஷ்டீவிபக்திச்ருதையாயிருக்க தத்ஸ்தவிபக்த்யர்த்த ச்ரவ-
ணமஸாம்ப்ரதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) அப்-
போது ஷஷ்டீவிவரணத்தாலே ஸம்பந்தஸாமாந்யந்தோற்றுகையாலேசே-
ஷத்வஸாமர்த்யமேப்ரயோஜநமெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி)
இப்படியாகில் ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலே விசேஷத்திலே விச்ரமி-
ப்பிக்கவேண்டுகையால் ப்ரத்யேகம் நிரபேக்ஷமான ஸர்வசேஷித்வ-
வமதவிர ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தாதர்த்ய-
மாகிறவிதி) விபக்திரேவ கல்பிதவிசேஷஸம்பந்தக விப-
க்திரேவ கல்ப்யதே என்று கருத்து. இப்படியாகில் ஷஷ்டீவிவரணா-
தச்ருதிவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ-
ப்போது இதி) "மகாரஸ்து ததோ" என்று ஸாதாரணமாகச்சொல்லா-
தே "தாஸ:" என்றயிகம் பர்யாயமாகையாலே அச்ருதியுமவதார்த்தீ
விபக்திவிவரணமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி உ-
காரம் அவதாரகமென்று சொல்லக்கூடுமோ, அப்போது உகாரார்த்த

ஸா-கா॥ சேஷத்வஸம்பந்தவிசேஷ ப்ரதிபத்திஸ்ததாஹ (இவ்வி
டத்திலித்யாதிநா) ...ஷ்டிகத்வமாத்ரஸ்ய ப்ரகரணந்யாயாத்
... ... ஸர்வசேஷ சேஷத்வ ப்ரதி
... ... விபக்திரேவோத்பந்நா விசேஷத்வம்
... சேஷத்வஸ்ய ...
... ...
... ... ஸாதாரணஸ்ய
... ... "ஸ
ரி

த்வம்||மென்கிற ஶ்ருதி. இப்படி ஹவிராதிகளுக்கு த்விதேவதாகத்வத்தில் ஹவிஸ்ஸுபோலே இருவரையும் பற்ற இவ்வாத்மா ஶேஷமென்னும்போது இங் கவ்யாபாரமாகையாலும். இவர்களிருவருக்கும் இவ்வாத்மா அநந்யார்ஹ நிருபாதிகஶேஷமென்றதாயிற்று. இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதத்வ யோகத்தா

ஸா-நீ|| வ்யாபாரமிங்கில்லாமையாலே இவ்வாத்மாவுக்கு அநந்யரையும்பற்ற ஶேஷத்வம் ஶங்கிதமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இருவருக்குமொற்றன் ஶேஷமாவனேனென்கிற ஶங்காவாரணாய த்ருஷ்டாந்தோபாதாநம் ஶ்ருதிகாவ்யாபாரஸித்தாலேயும் ஸம்பந்தம் அநந்யஶேஷத்வஶங்கைகழியுமென்றுகருத்து. இப்படி இருவருக்குமேஶேஷமென்றவ்யாபாரங்கூடுமோ, அநந்யரையும்பற்ற அநந்யார்ஹஶேஷத்வமில்லையோ, நிருபாதிகஶேஷத்வம் விஶிஷ்டமாகையாலதுக்கு அநந்யயோகவ்யவச்சேதங்கூடுமென்னில் அப்போ இவ்வாத்மா இருவருக்கும் ஶேஷஸித்தன் அநந்யருக்கு நிருபாதிகஶேஷனென்று வாக்யபேதம் ப்ரஸம்பியாதோ? ஸாவகாஶஹாவாஹி நிருபாதிகத்வந்தான் தோற்றக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதி) நிருபாதிகத்வஶோபாதிகஸ்நாஹாவஸித்தமாகையாலேயும் அநந்யார்ஹத்வாவதாரணம் ப்யாகையாலும் ப்ரணவத்துக்கு உக்தப்ரகாரமாக வாக்யவாக்யங்கூடுமென்று கருத்து. இப்படி இருவரையும்பற்றவிவ்வாத்மா ஶேஷமென்றும்போது அவதாரணம் ஶ்ருதமென்றும் அவதாரணம் அர்த்தஸித்தமென்றுந்தோன்றும்படி சொன்னதுகூடுமோ? உகாரஸ்ய ஏகார்த்தவாசகதாயாம் ஶ்ருதிவதவதாரணார்த்தாயாம் ப்ரமாணமில்லையேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதத்வ யோகத்தாலேஇதி) "தஸ்மிந் பத்தநிவர்த்தநீ" இத்யாதிஷு யோகத்தாலே என்றபடி. ப்ரயோகமுண்டானாலும் ப்ரயோஜநவத்தாயுக்தத்தை விட்டு நிஷ்ப்ரயோஜநாவதாரணார்த்தத்வஞ் சொல்லக்கூடுமோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக (இத்தம்பதிகளிதி) உக்தஶங்காவா ரணார்த்தம் ஶ்ருதிகாவ்யாபாரணத்வ நாபேக்ஷயா ஶங்கா நாஸ்தாப்ரபோ

ஸா-கா|| [illegible]
[illegible]
யஜ்ஞா (இப்படி ஹவிராதிகளுக்கிதி) ஸவிஶேஷ அநந்யார்ஹத்வாம்ஶஸ்ய
[illegible]
வந்து "தமேவாஹிஸ்திரா" [illegible] "ததேவ [illegible]
த்ராஹ: "[illegible]" இத்யாதிஷு ஸமர்த்தகா
ரஸ்யாவதாரணார்த்த [illegible] அநந்யார்ஹஶேஷத்வ [illegible]
[illegible] (இமமர்த்தம் ப்ரதிபாதிதம்) அநந்யஶேஷத்வ [illegible]
[illegible]

ஸூ॥ லோகவ்யவஹாரமானபோது இத்தேவதைகளையொழிந்தார்க்கு நிருபாதிக ஶேஷமென்று பரீக்ஷியாமைக்காக அந்யயோக வ்யவச்சேதமிங்கே ஸாத்யம். இத்தாலே அந்யரைப்பற்றஶேஷத்வம் ஸ்வாபாவிகமன்றெ ன்னுமிடத்தைச் சொல்லுகையாலே யதாவஸ்திதாத்மஜ்ஞான முடையவனு க்கு ததீயபர்யந்தமாக தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ஸம்பந்த ஸித்தமான ஸாம்பந்திகஶேஷத்வத்தாலே அந்யஶேஷத்வதோஷம் வாராதெ ன்னுமிடம் வாராஹீஷ்டிகாமுகாவையிலே சொன்னோம். இப்படி அந்ய யோகவ்யவச்சேதமும் ஸாத்யமாகப்பெற்றால் அயோகவ்யவச்சேதமும் கார்ய ஸாதகமில்லாமையாலே விஶதம். இச்ஶேஷத்வாயோக வ்யவச்சேதத் தாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வ்யாக்ருதநாமரூப விஶேஷணமாய்த் தோற்றின

வ்யா-நீ॥ ஜநாயஸாத்யாவதாரணம்வரமென்றுகருத்து.(நிருபாதிகேதி) ஸோபாதிகஶேஷத்வமுண்டென்றுகருத்து. இப்படிஅந்யரைப்பற்றநிரு பாதிகஶேஷத்வவ்யவச்சேதம்பண்ணினால் தேவதாந்தரத்தையும் ததீயரை யுங்குறித்து ஔபாதிகஶேஷத்வமநுமதமாகையால் பரமைகாந்திக்கு ம தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (இத்தாலேஇதி) (யதாவஸ்திதேதி) அஜ்ஞாநிக்கு தேவதாந்தராதிஶே ஷத்வம் ப்ரஸக்தமானாலும் பரமைகாந்திக்கு அந்யஶேஷத்வம் ஸ்வாபாவி கமன்றென்று தெளிந்தவனாகையாலே அவனுக்கு நிவ்ருத்தமென்று கரு த்து. இப்படியாகில் ஸாம்பந்திகஶேஷத்வமும் அந்யயோகவ்யவச்சேதத்தா லே தவிர ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தஸித்தேதி) இப்படி அந்யரைப்பற்ற ஶேஷத்வ ஸித்தமேயென்று ஸாதிக்கையாமைக்காக அந்ய யோகவ்யவச்சேதம் விவக்ஷிதமாகில் திவ்யதேவதைகளைப்பற்ற ஶேஷமென் றால் கார்யவிஶேஷமென்றும் அபர்யவஸித்து கார்யவிஶேஷமன்னென்றும் ஸங்கைவாராதோ? அத்தத்திலதுக்கு நிவர்த்தகமில்லையேயென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இன்ன கார்யத்திலே ஶேஷமென்று ஸா காங்க்ஷமில்லாமையாலே என்னபடி. இப்படி ஶேஷத்வஸ்வரூபம் ப்ரணவார்த்தமாகில் ஜீவாத்மாவுக்கு ஸம்பந்தரூபம் "வ்யாபகாநந்யதாஸ்ரூ த்வே" என்று ப்ரத்யகாஸ்த்ரமென்று சொன்னது விரோதியாதோ வெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶேஷத்வேதி) ப்ரத்யகாத்மசொன்னது வ்ய க்தாவ்யக்தநாமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. (வ்யோமேதி)

ஸா-கா॥ ஆத்மஸ்வரூபஸ்ய வ்யவஸ்திதஸ்வாதந்த்ர்யாபத்(ஸம்வதிதத்ராதிநா) "அ ஶேஷவநஶேஷஸ்ய ப்ராதுர்வாஸுதேவ | ஶேஷஶேஷவிபாதாத்வத த்வநஸஹஸ, ஜஹ்ராத்மாவைஷ்ணவ" [illegible]
[illegible]
[illegible] (இப்படிஏதத்ரா

ரவேதநஸ்ய வ்ருத்துக்கும்அவித்துக்குப்போலேஸரீரஸம்பந்த காஸிதம்.

த்ருதீயாக்ஷரமிங்கு அவதாரணார்த்தமானது ஜீவனை முன்னாகக் கொண்டு உக்தமான சேஷத்வத்துக்காச்ரயமான ஸத்வத்தையுமுபலக்ஷிக்கிறது. இது ஜீவாத்மவாசகமென்னுமிடம் “மகாரோ ஜீவவாசீ ஸ்யாத் பஞ்சவிம்ஶோ ஹ்யசேதநஃ” என்றும், “ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந꞉ | மகாரேணோச்யதே” என்றும், “ஹ்ருதாநி வசவதேவாநி மநோஜ்ஞாநேந்த்ரியாணி ச | பஞ்சமே பஞ்சபூதாநி ஸதத்வாநிநி த்ரயோதச || ஏதேஷாம் ஸர்வதேவாநாம் ஸகா

ஸா-தீ|| யாவத்ப்ரயுக்தஸ்வ நஹி விசேஷணஸ்வ தத்த்வத்வம் ஶரீரலக்ஷணமென்றுகருத்து.(அவித்துக்குப்போலேஇதி)ஸ்வஶரீரத்துக்குப்போலே என்னபடி. இனி த்ருதீயாக்ஷரமென்று சொல்லுகிறது, சேதநத்தை யென்னில் அப்போது சேதநவஸ்துவே சேஷமென்றுவிவக்ஷிக்கையாலே அசேதநத்துக்கு ஸம்ரக்ஷித்திலே சேஷத்வம்ஸித்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, மகாரம்சேதநவாசகமல்லாமையாலேஅத்தையுஞ்சொல்லுகிறதென்குறது கூடாதேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(த்ருதீயாக்ஷரமிதி) அவிவாசகஶப்தத்தாலே அவித்தை சொல்லி தத்வசேதநசேதநத்தைத்தானுபலக்ஷிக்கிறதென்று சொல்லலாகாதோவென்கிற ஶங்காவாரணாய அம் (இங்கு அவதாரணார்த்தாதி) (ஜீவனை) ஜீவவஸ்துத்தை என்னபடி. (உக்தேதி) வர்த்திக்கையிலுக்தமான என்னபடி. மகாரம் ஜீவவாசகமாகிலன்றோ, தந்நியாயேந சேதந வசேதநத்திற்கு உபலக்ஷகமென்று சொல்லலாவது, அதுக்குப்ரமாணம் எங்ஙனேஎன்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது ஜீவவாசகமென்னுமிடமிதி) (ஜீவஹிதம்) ஜீவவாசகஹிதமென்னபடி. (ஜ்ஞாநாநந்த) ஜ்ஞானவ ஆநந்த ஜ்ஞாநவதாநந்தமய ஸ்வதத்வ வதாநந்த ககாராதி மகாரதாநம் வாச்யாநி யாநி தத்வாநி தஜ்ஞாதத்வேந ஸதா பரமேஶ்வரஃ ஸாக்ஷிதஃ பஞ்சவிம்ஶக ஶுத்தாத்ம ஸ மகாரஃ வாசகீஹித மகாரஸஹிதஃ என்கை. (இந்த்ரியாணி) கர்மேந்த்ரியாணி ஜ்ஞாநஶப்தேந ஜ்ஞாநேந்த்ரியாணி பஞ்சஶப்தேந தந்மாத்ராணி கதியியதே. இப்படி ஜீவாதி

ஸா-கா|| திநாம்யத்ருதீயாக்ஷரஸ்யார்த்தஃ (த்ருதீயாக்ஷரமிதி த்யாதிநா) (முன்னாக்கொண்டு) ஸர்வஸ்வகாமஜஹல்லக்ஷணயேத்யர்த்தஃ. மகாரஸ்ய ஜீவவாசகத்வே விசேஷ்யசேதநசேஷத்வாச்ரயஹம் தேகத்வோபலக்ஷணகத்வம் ஸ்யாத்தத்ஸ்வாபம் தத்ர த்ரு மகாரஸ்ய ஜீவபோதகத்வே ப்ரமாணமகார போதகத்வமனுஶயநுஶரீரிவாதி ஶப்தநாம்ஶரீரவயவத்வேந மகாரஸ்ய ஹநவத்வயவத்வே ஹநவதவவ ஹநவஶேஷத்வ வஸம்ஹனு வரிஷாதி (இதுஜீவாத்மேத்யாதிநா) வஞ்சவணயேஷாதே வஞ்ச ணஃ. ஹ்ருதாநிவசவதேவே த்யாதிநா'ஜ்ஞாநாநாதிதிர்த்தோகோ

உபயோரணுவஹ்ரு திர்| பகாரேண ஹகாரேண ஹோதுஷ்ப்ரயுக்தி ரேஷுதே க்ஷுத்ர தஸ்ய ப்ரகாரேணாயம் பஞ்சவிம்ஸ: ப்ரகீர்த்தித:” என்றும் தத்வத்ரய வ்யாக்யாதிகளிலே பஞ்சவிம்ஸதி தத்வங்களுக்கும்ப்ரகாரம்முதலானவிருப் பத்தைந் தக்ஷரங்களும்வாசகங்களாகவகுத்துச்சொல்லுகையாலேவிஸம். இத்தால் ஜடஸ்வரூப தத்வாதி ஷோஷஶ்ய யங்களான விருப்பத்தினாலு தத்வங்களைக்காட்டிலும் ஸவப்ரகாரணமாகவும் ஸவப்ரக்ஷகனாகவும் ஸவஶேஷியாகவும் பயகாக்ஷரத்தில் தோற்றின ஷஷ்விம்ஸகனிற்காட்டிலும் ஜீவாத்மாவுக்கு வேறுபாடு விஸித்தது. இத்திருமந்த்ரத்தில்பகாரங்களும் நா

ஸா-நீ|| பாநஶேஷ நப்ராகம்ஸவே தநோவரூக்ஷணமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஜீவன்பகாரத்தாலே உதரவ்ராவர்த்தாகாரனாக தோற்றினான் றோ உபலக்ஷகமென்றுசொல்லலாவது ஶேஷத்வாதிவிஶிஷ்டாவர்த்தனாக தோற்றினாலும் ஸவிஶிஷ்டாவர்த்தனாகதோற்றவில்லையேஎன்ன வருளிச்செய்கி றார் (இத்தாலிதி) இத்தாலிதி ஸம்ஸ்ராதியானவிருபத்திநாலு தத்வங்களும் ககாராதியானவிருபத்திநாலுவர்ணங்களுக்குவாச்யங்கள், பஞ்சவிம்ஸனான வாத்மாவஞ்சவிம்ஸாக்ஷரமானபகாரத்துக்கு வாச்யனென்று வகுத்து சொல் லுகையாலேஎன்னபடி. இப்படி வகுத்து சொல்லுகையாலேஸவிஶிஷ்டாவர்த்தயஷ்டவான்பகாரவாச்யனென்றுவிஸிக்கையாலேஶேஷத்வஸதி வேதத்வம் நிவர்த்தயஜ்ஞாநத்வஸதி ஶேஷத்வம்வா பகாரவ்யாவர்த்திநிர்த்தமென்று விஸிக்கையாலே உபலக்ஷகமென்கை கூடுமென்று கருத்து. (ஸவே திதி) வ ஶேஷ்ராக்ஷ காராஸ்ரா நூவாதம் வதஷ்ருஷ்டியாலே ஶ்ரஸ்வரனுக்கு ஶேஷித்வமும் ஜீவனுக்கு ஶேஷத்வமுந்தோற்றித்தென்றபடி. (ஷஷ்விம் ஸகனிதி) “ஸ ந்யஶ்ரா ஜநுஸஷஸ்யா ந்ய: பஞ்சவிம்ஸக: | தஷஷ்விம் ஸகமித்யாஹு” ரிதி ப்ராதிவ்யாகரணமஹிவேதமென்று கருத்து. ஆனாலுமி ங்கு ஜீவவாசியான பகாரம் வேதாந்தவ்யுத்தியாலே தஷ்டயர்தவரமா கையால் ஜீவாதயர்த |ஸகாராயதஶேஷவிதனென்று வாக்யாஸ்ராயா கையால் அது வாயிதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த் திஸிதி) ஶப்தா: ஷிவிபா: அநிஷ்ஷதா நிஷ்ஷதாஸ்ச்ருதி. அநிஷ்ஷதா: ஶாஸ்த்ராதய:. நிஷ்ஷதாஸ்ஷவிவியா:, நியதநிஷ்ஷதா: அ நியதநிஷ்ஷதாஸ்ச்ருதி. ஶுத்ரா: ஶோத்வஜாதிஶப்தாதய: ஷிதியா: விவ க்ஷாயாம் விஶேஷணார்த்தவரா: தஶஹாவேவிஶேஷ்யவயர்தா ஸியாயி நஸ்து யயா ஶப்தாதிஶப்தா:, தேஹி வடவஸ்த ஶப்த இதி விஶேஷணா ர்த்தவரதயா வ்யவஹ்ரியதே. விவக்ஷாஹாவே வடஶப்த இதி விஶேஷ்யவ யர்தவோயகா: ததஸ. இங்குபகாரஶப்தங்கள்நிஷ்ஷதவிவக்ஷயாவிஶே ஷணார்த்தவரங்களென்று கருத்து. இப்படி வேறுபாடு விஸித்தாலும்ஶே ஷித்வஸதி வேதத்வஜ்ஞாநத்வம்வா வ்யாவர்த்திநிர்த்தமென்று நிவர்த்தமாக ண்டோ,வ்யாவர்த்திஸிஷ்டவேஸதி கணக்ஷமும்வ வ்யாவர்த்திநிஷ்டமாகையாலே

௨௦ ‖ ரஸ்ஸூமும் நிஷ்க்ஷ்ஷவிவக்ஷையாலே விஶேஷணாந்தரங்கள். இவ்
வக்ஷரம் வ்யாகரணவ்யுத்பத்தியைப் பார்த்தால் "அநஜ்ஞாந, இத்யாதிபா
தங்களிலே நிஷ்க்ஷூபமான வசநமாகையாலே "ஜ்ஞாதவஸ" என்கிறவயிகர
ணத்திற்படியே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாயண்வானஜீ
வாத்மாவைச் சொல்லுகிறது, ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாகப்போதுவிலே சொன்ன
தும் இவன்ஸ்வரூபம் நிரூபகமாக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஜ்ஞாநரூப

ஸா-நீ ‖ ஜ்ஞாநத்வேந ஸ்வாதிகளாகாரமென்று நிர்வசநமில்லாமை
யாலே வ்யுத்பத்திஜ்ஞாநக்ஷம் ஜடவ்யாவ்ருத்தமாகையாலே வசநவிஶே
ஷதிதவ்யாவ்ருத்தியின்ஸிந்தத்தாலும் ஜடவ்யாவ்ருத்தி ஸித்திக்கக்கூடாதே
என்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வக்ஷரமிதி) "அந ஜ்ஞாந" இத்யாதீதி, ஶ்ருதிஶ
ப்தேந "அ" ஸவர்ணைதியாதர்ஶனமென்னபடி (நிஷ்க்ஷேதி)
"அநஜ்ஞாந, இத்யாதிபாதஸ்ய "உணாதயோபஹுளம்" இதிவா "ஸ்ருஷ்
ஹேத்யாவித்ருஶ்யதே" இதிவா ஸ்வத்வயேப்ரயோகே "பஹுளம் ஹந்
ஸீ" தி ஸூத்ரயாகாரயோகே ஸாதி ஸவதி தத்ர ஸாவாமேயத்வ த்வ
யே, ஜ்ஞாநஸ்வரூபவக்ஷா, கர்த்ருமேயத்வ த்வயே ஜ்ஞாநகுணக்ஷ,
ஸித்தி என்று கருத்து. (ஜ்ஞாதஇதி) "நாத்மாஶ்ருதே, நித்யத்வ
ஸத்தாதாம்யதிவசநஜ்ஞே. ஜ்ஞோஜ்ஞாதேவ (ஜ்ஞாதவஸ)
ஶ்ருதிரேவதத்ஸ்ய. "ஸவர்ணை இதி யாதர் நிஷ்க்ஷூபமாகில் க
ணத்வா ஆகாரமென்று கருத்து. வ்யாகரணவ்யுத்பத்திபரர்ஶத்தி
ல் ஜ்ஞாநத்வேநத்வாதிகள் ஆகாரவ்யுத்பத்திமாகையாலே ஜடவ்யாவ்ரு
த்தி ஸித்திக்குமென்று கருத்து. இப்படி ஜ்ஞாநஸ்வரூபனென்று ஸித்தா
லும் வ்யுத்பத்திஜ்ஞாநாத்மகனாக ஸித்திக்கிலது நித்யமாகையாலே நித்ய
வராஹ ஸம்பந்தம் வஸம்பியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாந
ஸ்வரூபவேதி) (ப்ரமாணேதி) "ஸாவஹஸ்வாஸ" இதி வத்தக்ஷமுப

ஸா-கா ‖ வ்யாவ்யாதம் (வேறுபாடு) வ்யாவ்ருத்தம் (அநஜ்ஞாநஇத்யாதீதி) அநுக
வோயமேநாதி நாநஇத்யாதிநாதிஶப்தாய (ஜ்ஞாதவஸவேதி) "ஸஷ
ஹித ஷாஶ்ரோதாவாதாரஸயிதா ஜ்ஞாவோஸா கர்தா விஜ்ஞாநாத்மா
பராஷ" இதிஶ்ருதிபராமர்ஶவசம் ஸ்வரூபஜ்ஞாநகுணத்வஜ்ஞா
நஸ்வரூபவக்ஷ்ஸ்ய நரீதேத்யர்த (ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வாதேஷ்யாதி
வசநாதாநஸ்வரூபவக்ஷவிஶேஷ ஸாவஸ்யாநாகஜ்ஞாநர
வக்ஷாகஜ்ஞாநஸ்வரூபவக்ஷாவிதேய ஸாவரூபவக்ஷ வ்யாத்ரஹவதி
ததேவாநஸரூபதித்யாஹ (ஜ்ஞாநஸ்வரூபவேத்யாதிநா) ஜ்ஞாநகு
ணகவேந வாயமேந "ஸவம் ஹவஶ்ய வஶ்யதி "ஸவத்வோ
ஸவஶ" இத்யாதி ப்ரமாணவசநம் ஸ்வாஶ்ரிகஸாவத்ஜ்ஞ உவ்யாநஸ
ஹிதம் ஹவதீத்யாஹ (ஜ்ஞாநகுணகனித்யாதிநா) ஸவா வரவேஷ

௨௭ || வமானவிஶேஷமும் ஸித்திக்கும். ஆநந்தகனென்னுமிடஞ்சொன்னால் ப்ரமாணாந்தரத்தாலே முக்ததஶையில் நிரவதிகாநந்த ஸ்வரூபமாய் ஸம்ஸாரதஶையில் ஜ்ஞாநம் துக்கமானதைத்தோற்றும். இப்படி ப்ரதிகூலமான ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தத்தைப்பார்த்தால் கர்மங்களிலுள்ள ஜந்மாதிகளுங்கழிந்து ஸம்ஸாரதஶையிலுள்ள க்லேஶாதிகளுங்கழிந்து முக்தியிலே ஸ்வரூபஸுகங்களிரண்டிலுமுள்ள நிரதிஶயாநந்தஸம்பந்த

ஸூ-௨௭ || “ஆநந்தாநந்தஶ்ரீஸ்வரூபஸ்ய ப்ரத்யேகஸ்வபாவாத்” இத்யாதிப்ரமாணமுமென்னபடி. இப்படி ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாநந்தமாகஸித்தித்தாலும் ஜ்ஞாநகுணகன் ப்ரகாஶமென்கிற பக்ஷத்தில் பத்தஸம்ஸாரதஶையில் நித்யஜ்ஞாநரூபமாயும் ஸங்கோசமாயும் ப்ரவாஹமாயும் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலேயது நித்யமாகில் துக்கங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாக நித்யம் ஸ்வப்ரகாஶமாயும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநகுணகனிதி) (ப்ரமாணேதி) “ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்ஸஞ்ஜ்ஞாநாத் ப்ரதீபாஸ்ஸ்ப்ருதிவத் | யதா ப்ரத்யக்ஷஸித்தோ வேதோ தாநவஸ்துமா || ஸ்வஸாதாரணவிஜ்ஞாநவாந் ப்ரத்யக்ஷஸ்ததாத்ம | யதா நிர்க்ருதே ப்ரகாஶஸ்வரூபக்ஷயதாநந்தஶ்ச || ததா ஜ்ஞாநஸ்வஸாதவ்யாப்யா ஜ்ஞாநா | ப்ரகாஶ்யதே நஜநித்யதே நித்யாவஸ்தா நாஸ்தீதி” இத்யாதிப்ரமாணத்தாலே என்னபடி. (நிரவயவமிதி) ப்ரக்ருதியில் ஸங்கோசாதிகள் ப்ரஸக்தமாயிருக்கையாகையாலே அவயவங்கழிந்தால் ஸாவயவவிஷயம் ஸாவயவமும் ஸங்கோசவிகாஸித்வமும் ஸாவயவகமாகையால் தத்வாணுக்களுக்கு ஸ்வாவயவஸ்வரூபஸாம்யப்ராப்தி யாகையாலே தோஷமுமில்லையென்று கருத்து. இப்படிவ்யக்தியே ஸத்தாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபமும். இச்சையாலே ஸங்கோசவிகாஸித ஜ்ஞாநகுணகனும் ஏகாகாரமென்று சொல்லவேணுமென்று நிர்வாஹமுண்டோ, ஜ்ஞாநாநந்த ஏகாகாரமென்று சொல்லவையாதோ தர்மாதிதோஷரஹிதம் நிர்விகாரஸ்வாநந்தஸ்வாநாநுபமிப்படி சொல்லித்தென்னில் ஸ்வரூபத்தில் ஸாவயவஸ்வரூபபரிணாமதோஷமும் பத்தஜ்ஞாநத்தில் ஸங்கோசவிகாஸாதியோம் ததா விகாரித்வதோஷமுமிருக்கையால் நிர்விகாரஸ்வாநந்தஸ்வாநம் பக்ஷமென்ன

ஸூ-௨௮ || ஏதத்ஸம்ஸ்வரூபஜ்ஞாநஸ்வாநந்தஸ்வாந்யதா “ஸ்வஸ்வஸ்தவாவ்ருத” த்ரயஸ்வரூபாவர்த்தித்ரயாஜ்ஞாநஸ்வாநந்தமிதிப்ரயோஜநம் ஸம்பந்தமிதிஸாக்ஷாத்ஸம்ப்ரதாயஸ்ய “யதாஜ்ஞாநஸுகப்ரகாஶ ப்ரகாஶவதி ஸ்ரீபதேஸ்வதா” ப்ரக்ருதிஸம்பந்தப்ராப்த்யா ஸம்ஸ்காரப்ரவ்ருத்தஸ்வாநந்தமய ஸத்தித்தாத்ம்யாநந்தஸ்வாந ஸ்வரூபாநந்தமேவாஸ்த்ரீத்யாஹ (இப்படியிருக்கையாலே

மூ॥ மாயிற்று இந்தவர்ணதர்மங்களைப் பற்றி ஸ்வர்க்காதிப்ராப்திக்கு அதிகாரமில்லாத ஸத்துக்களுக்கும் அத்தமஸாதமாக ப்ரம்மவித்யைகளில் அதிகாரம் உண்டென்னுமிடம் "வ்யதிரேகஸ்து தத்பாவபாவித்வாந்ந தூபலப்திவத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே விசதம். இவனுக்கு ஆசார்ய நிஷ்டையில் ஸஹகாரஸாதநம் ஸஹாயமென்கைக்குருப்பாம். வர்ண ஷாஸ்த்ரங்களுக்கீடாக வநுஷ்டேயாகாரங்கள் வேறுபட்டிருக்கு மென்னுமிடம் ஸ்ரீமத்பாஷ்யத்திலும்ஸாஷ்யாதிகளிலும் ஸர்வ

ஸா-நீ॥ வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) (ஸ்வர்ணவயங்களிரண்டிலுள்ள விதி) ஸ்வர்ணத்தில் ஸாவஸாரஸ்வர்ணவயோர்த்தா சீர்ணதோஷமும்யதே த்தில்விகாரிஸ்தோஷமும்ஸ்வாஹாவிகமாகையாலே தத்ராஹித்யமில்லாமை யாலே ஸ்வர்ணவத்திலுள்ள ஜலகாதிராஹித்யர்வ நிதேயஸ்வமும்யதே ஹை தஜ்ஞாநத்திலுள்ள ஸ்வாஹாவிகஸம்கொவராஹித்யர்வ நிஷேதாஷகமு ம சநுஸந்யேக்க குறையில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஊநத்திலே சு நஷ்டாநகாமீந ஸாம்ஸாரிகாகாரத்தை விட்டுவரிலாகாராநுஸ ஸந்தாநமே வேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்த இதி) (வ்யதிரேக இதி) (வ்யதிரேகஃ) ஸாம்ஸாரிணோஸ்யதோ க்ஷேத்ரஸ்ய ஸாவேஹதவாவஸ்தாதிரூபவொயொயொ வ்யதிரேகஃ வெவ் க்ஷண்யம் ஸவவொவாஸநவெஜாயா ஊநுஸந்தேயஃ கர்தஃ (தத்பாவபா விக்வாத்) தத்பாவஸ்ய தத்த்நாபெந (பாவித்வாத்) ப்ராவ்யத்வாத் நதர வரஸ்வர்ணவத்தத்ரேவாஸ்யம் வபரஸரீரதயா வத்யோ ஹாநேந வ்யுவாஸ்யத்வாத் உபலப்திவத் யயா ப்ரஹ்மவிஷயோபலப்திஃ ஜ்ஞாநம் யயாவஸ்தி தப்ரஹ்மவிஷயம் தயா வதுஹாத்தஜ்ஞாநஹேது யயாவஸ்திதாகா ரவிஷயகமிதி ஸூத்ரார்த்தஃ என்கை. ஆனாலும் ப்ரபந்நனுக்கு உபா யாநுஷ்டாநதசையில் ஸாகாராநுஸந்தாநமாவஸ்யகமானாலும் தத் வர்ணாஸ்ரமாகாரங்களிலே ஆசார்யநிஷ்டையில்விசேஷாநாகாரத்தை விட் டு வரிலாகாராநுஸந்தாநத்துக்கு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்னவ ருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கு இதி)(இவனுக்கு) ப்ரபந்நனுக்கென்னபடி. ஆனாலுமுபாயாநுஷ்டாநதசையில் வரிஸாகாராநுஸந்தாநநிர்வந் தமுண்டோ? ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாயாநுஷ்டாந காலத்திலே வரிஸாகாராநுஸந்தாநாபேக்ஷையில்லையே, ப்ரத்ய கதேஹஸ்வதர்மஸரீரவிஸிஷ்டாகாராநுஸந்தாநமன்றோ ஈப்ஸிதமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வர்ணஷாஸ்த்ர இதி) வர்ணஸ்வபாவ கேவலம் ஸம்வத

ஸா-கா॥ தூர்ணாதீநாம் வாவஸ்யாகாரவிசேஷாநுஸந்தாநஸ்யஸாயநவி சேஷாநுஷ்டாநஹேதுத்வம்ஸவர்ணாஸ்ரமாதிபூநாவஸ்யகஸ்தா ஹ்யயதேவிஸதிதாஹ (வர்ணஷாஸ்த்ராதீநா) (ஸாஷ்யாதிகளிலே இதி) "கிஞ்ச ப்ரஹ்மவித்யாதூ" இத்யாதிவாக்யஸ்ரேஷ்டானா "க்ஷேத்ரம்வாரம

[illegible] ॥ [illegible] யாகையால் இத் [illegible] யாக்ஷரம் "[illegible]" [illegible] களிற்போலே [illegible] இப்படி ஜீவ தத்வத்தையெல்

ஸா-கீ ॥ [illegible] ங்களுக்கென்னபடி. ([illegible] களிலுமிதி) ஸ்ரீகீதா [illegible] த்திலும் உபநிஷத்துக்களிலுமென்னபடி. [illegible] களுக்கு [illegible] யும் [illegible] க்கு [illegible] [illegible] [illegible] மென்றுவ [illegible] மென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] மேக [illegible] மாகையாலே [illegible] ஜீவவாதம் [illegible] வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவ [illegible] மிதி) "[illegible]" [illegible] மாகையாலேயென்னபடி. "[illegible]" [illegible] த்தில் [illegible] ம் [illegible] மானாப்போலே இங்குமேக [illegible] மென்று கருத்து. ஆனாலும் ஜீவஜாதம் [illegible] மென்று [illegible] த்திலே [illegible] ம் [illegible] த்தாலும் [illegible] என்று [illegible] ம் [illegible] க்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) [illegible] மாக [illegible] க்கிறதென்று கருத்து. இப்படி ஜீவஜாதம் [illegible] மென்னு [illegible] மாகாதவளவும் [illegible] [illegible] மென்று சொல்லுகை [illegible] தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா ॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (ஜீவ [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] (இப்படி ஜீவ [illegible]) [illegible] [illegible]

[illegible]|| ஸாம்ப்ரதிங்கு "ப்ராஸாதஸ்தஸ்ய வேஹ்யாந் ப்ராதாந் ஜ்ஞாதார:" என்கிறபடியே ஸாக்ஷாந்நாராயண விஷயமாகச்சொன்னதும். அதிலேதானும ஸம்ப்ரதாயத்தைகையாலே "ஸுதாஹ்லாதிந: ஸுகாஸ:" என்னும நமஸ்ஸாமர்த்யம் ஸித்திக்கிறது. இங்கு சேஷத்வஜ்ஞாநமும் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந நிவ்ருத்திகளும் உபாயவிசேஷ பரிக்ரஹமும் ஸமஸ்த சேஷவ்ருத்தி ப்ராப்யத்தையும் தனக்குப்பிறக்கிறதாகையாலே தன்னை ப்ரதாநமாகக்காட்டவேண்டுகையால் த்ருதீயாக்ஷரத்துக்கு விசேஷ்யபதமாக ஸஹஸ்ரத்வத்தை யஜ்ஞாஹரித்தநயமாகிறதென்றும் சிலவாசார்யர்கள் சொல்லுவார்கள் அப்போதும் ப்ரணவவிவரணமான "ஓம் நாராயணேதி ஸர்வேஷாம் [illegible]" த்யாதிகளிற்படியே குணங்கள் ப்ரதாநாநவர்த்திகளென்கிற ந்யாயத்தாலே தனக்கு சேஷமான குணாதிகளும் வ்யக்ஷிதங்கள். வேறே சிலவாசார்யர்கள் ஸ்வரூபத்தில் ப்ரதாநமான உகாரத்தையெடுத்து ஸாதுஸந்நிதியையாலே ப்ரவேசாதிகாரஹஸங்களை

ஸா-நீ || (இங்குஉதி) காட்டவேண்டுகையாலே உக்தஜ்ஞாதவ்ய ஸம்பந்தா பவாதகா, ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி கம்பீரோபாதாநம் ஸமர்த்தித தாத்பர்யவதாக மென்னபடி. இப்படியாகில் "ஓம் நாராயணேதி" என்கிற ஸ்லோகத்திலே ப்ரணவவிவரணம்பண்ணுகிற ஆளவந்தார் ஸ்வகீயஸ்தோத்ரங்களுக்கு ஸர்வவிஷயம் ப்ரணவார்த்தமென்று சொல்லுகையாலே இங்கு ஸ்வ சேஷத்வாதும் ப்ரணவார்த்தமென்று சொன்னது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுமிதி) (குணங்களிதி) வாவகஸ்வரூபமில்லாவிட்டாலும் தான் சேஷதயாநயிக்குமென்று கருத்து. இந்த பக்ஷத்தில் ஸஹஸ்ரத்வாஜ்ஞாஹாரதோஷம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வேறேசிலேதி) (வேறே) கேசந (சில) கதிவிக என்கை. இப்படி

ஸா-கா || [illegible] ப்ரவேசாதிகாரஹஸங்களை [illegible] குணஜ்ஞவ்ருத்திக [illegible] ["][illegible]"உக்தம் "[illegible] ஸர்வ [illegible]" இத்யாதிகளால் [illegible] உவேஸஸாத்ர உபாஸந [illegible] வ்யாப்தகுணங்கள் ப்ரதாநார்த்ததயா [illegible] ப்ரதர்ஸநாத் [illegible] ப்ரவேசாதிகாரஹஸ [illegible] த்ரணஸா [illegible] ப்ராப்ய [illegible] ஜீவசேஷத்வே [illegible] ஸர்வவிஷய [illegible] (அப்போதுமித்யாதிநா) [illegible] ஜஹார்த்தக [illegible] ஸாமாநாதிகரண்ய [illegible] (வேறேசிலவாசார்யர்களித்யாதிநா) [illegible]

ஈச்வரனொருவனுக்கு நிற்கிறதாய் ப்ரதிபாதிக்கிறதானே ஸஹஸ்ரத்தைக் காட்டுகி றதென்றும் பொழிப்பார்கள். ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தத்தைக் கடிக்கிற ப்ரஸித்திவிஷயத்திலே ப்ரணவத்தைச் சேர்த்தாகவோதுகையாலே இது ஸர்வாதிசேஷமாக காரணமாகைக்காகவித்திலே ஸர்வஸ்வாமித்வவிசேஷ மானவர்க்கு காரணமென்பதுமாகில் ப்ரணவ ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரஸித்த ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகையாலும் ஈச்வரலக்ஷணம் ப்ராஸ்யமா கையாலும் வாசிவிசேஷத்தாலே ப்ரதிபாதனம் ஸர்வேச்வரமான ப்ர த்யகாத்மஸ்வரூபத்தைக் காட்டவேண்டியதால் இவ்வக்ஷரத்துக்கு ஸஹஸ்ரம் என்று பொருளாகை மிகவுமுசிதம். ஆகையாலே ஸர்வேச்வரன் இங்குற்ற ப்ரணவத் துக்கு "ஸஹஸ்ராக்ஷம் விச்வம் ஸஹஸ்ரம்" என்று வ்யாக்யானம் பண்ணிற்று.*

ஸா-நீ || ஸர்வஸம்ப்ருக்தியாலே வொருஸர்வக்ஞிக்கக்கூடுமோ, ஸர்வப்ரயோ ஜனத்தாலே ஸர்வஸாமாந்யமென்று ஸித்தமென்றோ இப் படி ஸாதிக்கலாவதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனுக்கு உதி) ஔசித்ய ப்ரஸித்தமான "ஓம் இதி ப்ரஹ்ம" இதி ப்ரணவவிதியோ ஜகஸ்ய ப்ரதிபாதகத்வம் ஸ்ஸாமான்ய ப்ரதிபாதனமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வேச்வரர் ப்ரணவ வ்யாக்யானத்திலே "ஈச்வ ராத்ஸர்வம் ஜீவம்" என்று ஜீவஸாமான்யமாக வ்யாக்யானம் பண்ணுகை யாலே இந்த பக்ஷத்தில் ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் வாராதோவென்னவருளி ச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறைவன்) (ஆகையாலே) ஔசித்ய ஸ்வ ரூப ப்ரணவத்தில் ஈச்வரஸாமான்யமாகக்காண்கையாலே "ஈச்வர ஸ்யாத்ஜீவம்" என்று வ்யாக்யானமாயிருக்கச்செய்தே "ஸஹஸ்ராக்ஷம் விச்வ ஸஹஸ்ரம்" மென்று ப்ரணவ வ்யாக்யானம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்னபடி. இங் குற்றப்ரணவத்துக்கு) ப்ரஸித்தமான ப்ரணவத்துக்கு "ஸர்வஸ்வாமித்வ

ஸா-கா || ஸர்வஸம்ப்ருக்தியாலேயுதித்) "ஸர்வவிதஸ்ய" இதி ப்ரஸித்திதே ப்ரதி-க்ஷ "ஓம் இதி ப்ரஹ்ம" இதி ஸர்வஜ்ஞனை ஈச்வர தேவனாவதே ப்ரணவ "ஓம்" ப்ரதிபாதகஸ்ய ஸர்வஸ்வ விஷய" இதி ப்ரஸித்தி ஸ்தானம் ஸம்பந்தி ப்ரதிபாதகமென ப்ராமாண்யம் தேவனாலே ப்ரஸித்தம் வாசிவிசேஷமாக்ஷேபரோக்ஷ ப்ரதிபாதனம் ஸம்வாதத் தேவ தத்வதோ ஈச்வரனை கதமென்றோயக ஸித்தமாம் (ஸர்வேச்வரனுக்குப்ரஸித்தமா) (காட்டவேண்டியதால்) ப்ரண வமிதி விருதே ஸ்ம்ருதித ஸஹஸ்ரமென்று ப்ரஸித்தமான ப்ரணவாதிஸர்வ ஸ்வ ஸம்பந்தப்ரதிபாதகம். [illegible] ஈச்வரனாமான் வாசக ஸம்பந்தஸம்பந்த [illegible] வாக்யம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (ஆகையாலேயுதித்) [illegible]

௨௦ || இப்படியே நமஸ்ஸில் மகாரம் மூன்றத்தொரு பதார்த்தாலே பதார்த்தாவைச் சொல்லுகிறது. இது ஷஷ்டீவிபக்த்யந்தமாகையாலும் நகாரம் நிஷேதத்தைச் சொல்லுகையாலும் நமஏன்றதாயிற்று. நிஷேதத்திலாதராதிஶயந்தோற்றுகைக்காக நகர் முன்னேகிடக்கிறது. இது "த்ரஷ்டா ஸீதா" என்னுமாப்போலே யிருக்கிறது. இம்மகாரத்தில் ஷஷ்டியாணது

ஸா-நீ || காஶக்ருத்ஸ்ந "இதி ஸர்வேஷாம் ந்யாயேந ஸம்ஸாரிணாம் ஜீவா நமே ந ஹி ஶஸ்தமென்று வஸிக்கையால் ஸாவஸ்தாயவிரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ப்ரணவார்த்தமாகில் ப்ரணவார்த்தியான நமஸ்ஸூக்தநியதமாயொழியாதோ, பதார்த்தங்களை நாராயணபதம் கொண்டு ... ஸம்பாதநாவரமாகையாலதோடும் ஸம்பந்தங்கூடாதென்கிற ஶங்கையில் நமஸ்ஸை பதத்வயமாக்கியதில் மகாரார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியே இதி) ஆனாலும் ம என்கிறது பதமாகில் ஸ்வமென்று பொருளாகையால் நகாரம் ஸம்பந்தார்த்தகமாகையால் வர்த்தவத்ந நயம் வ்யாஸமிபாதோ, நகாரம் நிஷேதார்த்தகமென்னில் நானன்று இதி பாயிதார்த்தகதைப் ஸம்பாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) இப்படி "நமஃ" என்றநயமானால் மஸம்பாயி ந என்னமாகையால் நத்ர் வர்த்தவ்ஹாவங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறா (நிஷேதத்திலிதி) வர்த்தநிஷேதமாத்ரஸம்பாதகமென்று கண்டதுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (த்ரஷ்டேதி) "ஸீதா த்ரஷ்டா" வென்று சொல்லவேண்டியிருக்க த்ரஷ்டா ஸீதாவென்று வ்யத்யஞ்சொன்னது ஆதராயமிறே தன்னோடு தனக்கு ஸம்பாயமிருக்கையாலே மம ந என்று ஸம்பாயவஸாநத்நிஷேதம் பாயிதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மகாரத்

ஸா-கா || ஶேஷஶேஷிகேவ நஜோம் ப்ரணவமதாகாரார்த்தம் நம: பதமகாரேரவ்ருத்திஶநு நம: பதஸ்யார்த்தமாஹ (இப்படியே இத்யாதிநா) நந்நந்நிரூபணீயானாம் ஜ்ஞானாநாவாத்நா "பஜோ ஜ்ஞாதம் பஜோ ஜ்ஞாத்ரீ வஞ்சிதக:" நிரூபவ ஸவா விஶேஷ ப்ரயோஜனமேவம் வக்தவ்யேவம் நிஷேதஸ்ய வர்த்தம் ப்ரயோஜனம் கொண்டநைநிகாந் த்ராஹ (நிஷேதத்திலித்யாதி) நநேவமேவி ஸம்பந்தஸாமாந்யஷஷ்ட்யா ஸ்வஸம்பந்த விஶேஷ ப்ரதீதிகயதி ததர் ஆமாதாயே தாதஸாமாந்யவாமிநோவி விஶேஷபூதேக்ஷண ப்ரயோஜனம் நாஸ ஶேஷிவாவ்யவிஶேஷஸ்ய விஹிதத்யாத் ஸாமாந்ய நஸம்பந்தஸ்ய நிஷேதாயோமாஸ விஶேஷவரகேவ ஸ்வவஸ்யகேவர்த்தநவ்ய திவஸஶேஷஸ்ய நிஷேதஸ்ய போவிதஸ்வாஸ ஸஹவாக்யம் இதி ஸாமாந்ய தாயிக இத்யாஹ (இம்மகாரத்திலித்யாதிநா) ஸ்வஶேஷஸ்ய நிவ்ருத்திமொகாந்த்ய ரவர்த்தவதாஜாம் ஶேஷஸ்ய நிவ்ருத்திதாவ்யா

௯௬ || [illegible] ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே உதித[illegible]விஶேஷத்தை விவக்ஷிக்கிறது. இவ்வபிப்ராயத்தாலேயிறே பட்டரும் "[illegible]" என்றது. வாக்யங்களுக்கவதாரணத்திலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகையும் ஸமாசையாலே இப்ப்ரவணத்திலே [illegible]மான தாத்பர்யத்தோடேயுறவாயிருக்கிற

வ்யா-நீ || (இதி) (உதிதேதி) எனக்குசேஷமன்றென்று [illegible] ப்ரதிஷேதம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. இப்படியாகில் பூர்[illegible]ளென்று [illegible] [illegible]மாக வ்யாவ்ருத்தம்பண்ணக்கூடுமோ? [illegible] [illegible] ஷஷ்ட்யதமனன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபிப்ராயத்தாலே இதி) [illegible] உதித[illegible]விஶேஷவிவக்ஷாபிப்ராயத்தாலே என்கை. ஆனாலும் ப்ரணவத்திலே [illegible]ஶேஷமென்னுல்[illegible]னுக்குஶேஷமன்றென்று [illegible] சொல்லவேண்டியிருக்க எனக்கு உரியேனல்லேனென்று விஶேஷித்து நிஷேதிக்கவேணுமோ? [illegible] [illegible]மாகையாலே விஶேஷித்து சொல்லித்தென்றில் ப்ரணவார்த்தமான ஶேஷத்வமன்றோ ஸாரார்த்தம். [illegible] ஶேஷத்வநிவ்ருத்தியே ப்ரணவதாத்பர்யவிஷயார்த்தமாகையாலதுவே ஸாரமென்றில் ப்ரணவத்தில் வாசகஶப்தமில்லாதேயிருக்கவதிலே தாத்பர்யங்கூடுமோ? வாசகஶப்தமுண்டானாலும் தத்[illegible]த்திலே தாத்பர்ய[illegible] [illegible]முண்டோ? [illegible]முண்டானாலும[illegible] ஶேஷத்வநிவ்ருத்தி ஸாரமானாலும் [illegible] என்கிறவர்த்தம் ஸாரார்த்தமாகக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வாக்யங்களுக்கு இதி) [illegible]வாசகஶப்தமில்லாவிட்டாலும் [illegible] [illegible] [illegible]வாசகஶப்தமிருந்தாலும் தத் தாத்பர்யம் [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. இங்கவதாரணத்திலே தாத்பர்யமில்லையாகில [illegible] ஶேஷத்வஸம்[illegible] நிவ்ருத்தி ஸித்தியாது என்றுகருத்த. (உறவாயிருக்கிறவிதி) [illegible]ஶேஷமென்றென்குறவவதாரணார்த்தத்தில்தானும[illegible] [illegible]பாகையால் [illegible] வென்குறவர்த்தக்கு [illegible]த்தோடே உறவுண்டென்று கருத்து. [illegible] ப்ரணவம் ஸாரார்த்த[illegible] [illegible]திலும[illegible]ஶேஷத்வஸம்[illegible]நிவ்ருத்த்யர்த்தமான வவயா

வ்யா-கா || [illegible]

உ௬|| [illegible] பொருளை ஸவ-த்திலும் ஸாரமென்னுமிடம் "[illegible] | [illegible]" [illegible]களிலே சொல்லப்பட்டது. "[illegible] | [illegible]"

ஸா-நீ|| [illegible]ஸாரம். இப்படி இருக்க [illegible] [illegible]மான [illegible]ன் [illegible] ஸவ-த்திலும் ஸாரமாகி லன்றோ தனியே சொல்லவேண்டியது, அதில் [illegible]முண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இப்படி எனக்குறிபேனல்லேனென்குறவஸ-ம் ஸாரதமமாகையாலே [illegible]லே [illegible]யென்று கருத்து. இப்படி [illegible] ஸாரமென்று சொல்லக்கூடுமோ? "[illegible]" என்குற [illegible]த்திலே [illegible]த்துக்கு [illegible]ம் [illegible]த்துக்கு [illegible]னன்றோ சொல்லுகிறதென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]ம் ([illegible]) [illegible]னபடி. [illegible]த்துக்கு [illegible] [illegible] [illegible]கையாலே [illegible] அதுவே [illegible]மென்றுகருத்து.

ஸா-ஸா|| [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸர்வாஶ்ரயம் ஸ்யாத்" என்கிற ஶ்லோகத்துக்கும் இந்த ஸ்லோகத்தில் பொருளிலே வ்யாபேக்ஷை தோற்றும். இங்கு "நைச்" என்கிறது எதையென்னில்; ப்ரணவத்தில் ப்ரதிபாதத்தை அநுஸந்தித்து நானெனக்குரியேனல்லே னென்றதாயிற்று. ஸம்ஸாரத்திற்காட்டில் அநுஸந்தாநமுமிதமென்னு மிடம் அநுஸந்தாயிகாரணவிஶேஷம். இங்கு "நமஸ்ஸ்ஸ" என்று விஶேஷிக்கு கையாலேயிழ் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கழிக்கிற ஶப்தாக்ஷரம் ஸோபஸர்க்கம்

வ்யா-கா॥ (ஆநந்த்யம்) ஆதத்ய்வாதாரவிந்வேதத்ஸ்யம் (ப்ரயாஸம்) அந்நஸ்(க்ரமஶிஷ்டம்) நகிஸவிநிஷ்யஸ்ததஸ்யம், ஆனாலும் நிஷேதவா வகாஶமில்லாமல் "நம" என்று நிஷேதங்கூடுமோ வென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இங்கு உத்தரநா)(அநுஸந்தித்துஇத்)இப்படி அநுஸந்தித்தாலும் ஸோபதாநம் என்று ப்ரஸக்தமாக்கையால் ஸர்வ ந்நிஷேதங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (நானிதி) ப்ரணவத்தில் சொன்ன விஶேஷஸ்வாபாவாந்நிஷேயம் ஷஷ்ட்யர்த்தமென்னபடி. இப் படியநுஸந்திக்கவேணுமோ, ஏ என்று வருத்தமாய் கிம் என்று வாச ஸம்ஸாரமித்து என்னைக்காட்டிலொரு வஸ்துவுமில்லை என்று நம்ஸக்கு ஸ்வதந்த்ரதாஸ்யத்தைச்சொல்லலாமே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸா ரத்திலிதி) ஸ்வதந்த்ராநுவர்த்தவத்தாரமேவாஸம்ஸாரமே க்ஷயாவமேவாகீஜாவதீஸ்வாதந்த்ர்யாதிஸ்வாதந்த்ர்யாதிஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸம்ஸாரய ஸ்வதந்த்ரநுஸந்தாயிகாரணமிதாதாத்ர்யம் என்றபடி. எனக்குரியேனல் லேன் எனக்கு ஶேஷபூதனல்லேனென்றபடி. இப்படியாகில் ப்ரண வத்தில் அகாரவாச்யன் பொருட்டே உகாரவாச்யனானென்று ஸவ தாரணத்தாலே ஸமஸ்தவிஶேஷம் தனக்கு நிஷேதிக்கையால் தன் னையும் குறித்து ஶேஷத்வம் நிஷேதிக்கையாலே வாச்யமாகிறதோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குதத்) (ஶேஷித்வ) ப்ரணவத்திலவதாரண ம் ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தவிஶேஷமாமென்னபடி. (ஸோபதீ வஹதி)ஸர்வாத்மநாவிஸிகேஷம் ஸ்வாஸ்வாதந்த்ரமேவயஸ்யம்) வ

வ்யா-கா॥ ஸர்வஶேஷித்வஸம்பந்தமே ப்ரபோதநம் (இங்கு நம்

[illegible]

உக்த ந்யாயத்தாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த விஷயம். 'ஸஹாநந்த' என்கிற வாக்யத்தாலே தன் ஸ்வரூபமும் தனக்குரித்தல்லாமையாலே குணங்கள் வ்யாநாந்த வதிகளென்கிறபடியே வேறொன்றையும் பற்றத்தனக்கு நிரவதிகஸ்வாதிசயமில்லை யென்று விசேஷித்த நாவஸாநம் வ்ஸிதத்து. இதுவிசேஷநி

ஸா-நீ|| ப்ரஹ்மாஸாய தஸ்ய திமிஸ்த விஷய வஸ்துக்கு நம் ஸ்வபாவஸித்ந்யாயம், ஸாமாந்ய ஸவிகல்பகஸ்ய க்ஷேமே ஸவிகல்பாக ஸவிகல்பவ்யவஸ்ய்ஸாதாரணாய மோக்ஷகஸ்ய ஸவிகல்பந்ய மோக்ஷமென்று கருத்து. இப்படி வ்யணவத்திலே தன்க்கு ஸாமாந்ய ஸ்ந்யவிசேஷமில்லையென்னச் செய்தேயும் எனக்குறியேனல்லேனென்று விசேஷநிஷேதம் பண்ணுகிதபாகில் ஸ்வஸ்வபாவ ஜ்ஞாத ஸஸ்தர்க்களைக்குறித்து தனக்கு நிரவதிகஸ்வாதிகமில்லையென்று ஸித்தியாமையாலே நாஹம் கிம்விதஸ்வாமீ என்ன வநவஸாயாநமும் அஸாதாரணநிவ்ருத்தி ஸம்ஸாவஸ்யமாகையாலே ஸ்வாதிகவதஸ்யாஹார்த்ய நக்ஷ கிம்விதவ்யதி ஸ்வாதிகவென்று விசிஷ்டநிஷேதம் பண்ணவேண்டுகையால் ஸநகம் மாஸ்ஸ்யாஹாரமுமிரண்டும் வ்யவஸ்திதாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸஹா நந்தேதி) நக்ஷ கிம்விதஸ்வாதிகவென்குறவநவஸாயாநஸம்வரணவிக்கையாலே தஸ்யஸ்யாஹாரமாவெஷிதவென்று கருத்து. ஆனாலும் வ்யணவத்திலவயாரணத்தாலே தானே ஸாமாந்யஸ்ய உரஸாயாரணாந்யவிசேஷ்வா கழிக்கையாலே நக்ஷாஹமென்று நிஷேத யோஜநமாக ஸ்வபாவஸித்ந்யாயத்தாலே விசிஷ்டநிஷேதம் பண்ணிக்கவேணுமோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (இது உதி) (இது) நாஹம்கிம்விதஸ்வாமீதி விசேஷாநவஸாயாநமென்கை. விசேஷநிஷேதம் வ்யயோஜநமாகையால் ஆவஸ்யகமென்று கருத்து. அப்படி வ்யணவத்தில் அஸாரமஸ்ஸத்வயமான போது நக்ஷஸ்விலே அநகஷம் ஸிஸித்தாலும் "அந" ஜ்ஞாநே "அ" ஸவ ப்ரமாணே ஜநத்யாதியாதநிஷேதமான அஸாரபாதிஸாஹஸத்துக்கு த்தான் ஸஸ்யாஹ்யதாஹஸத்துக்குத்தான் விசேஷணமென்குற வக்ஷத்தில் நக்ஷஸ்விலே அநகஷமில்லாமையாலேயப்போ நக்ஷஸ்க்குப்பொரு

ஸா-கா|| (குணங்கள் வ்யாநாநவதிகளிதி) நநு ஸ்வஸ்வஸ்வவிசேஷவ நிஷேதாஸ்ஸ்குணாநாம் வ்யாநாநவ்ருத்திந்யாயாஸ் ஸ்வகுணவிஶிஷ்டாதி விசேஷவநிஷேதயோநவவளம், ஸிஸ்யஸிஸிவ்யாவாதாஸ் குணவிஶ்ஷ்டாதீ நாம் ஸ்வவிசேஷவெலஸிதஸ நஞ்ஜநந்யாயாதஸ்ஸிதவிதவிசேஷிக்வஸ்ய ஸ்வஸ்விநிஷேதஸ்யாதிதி வெளகவெஞ்சவாயிநா விசேஷஸம்பத்தகுணவிஶிஷ்டாத்யவெக்ஷயா நிரவதிகஸ்வாதிகவஸ்நிஷேதயெ விரோயாஹா வாஹிதிஹாவ. வஸ்வாநகஷம்ஹாவெஷிஸ்வதா நிஷேதஸ்யவிசேஷாஸ ஸ்வாவகாஹாவாஸஸ்ஸ்ததிஷேதயா நவதஸ்யாவநிஷேதயம், வ்யதஸ்ஷா

மூ || தேஹஸ்த்துக்குப் ப்ரயோஜநம். இப்படி யநுஷங்கியாதபக்ஷத்தில் பொதுவிலே தன்னோடு துவக்குண்டாய்த்தோற்றுகிறவற்றையெல்லாம் என்னதன்றென்று துவக்கறுக்கிறது. இத்தால் தன்னையும் தன்னுடைய ப்ராணவிக்ரஹாதிகளையும் பற்றத்தன் அபிமாநவிஶேஷங்களைக்கழிக்கையாலே விபரீதாஹங்கார மமகாரங்களாகிற ஸம்ஸாரபீஜங்கள் மோசிக்கப்பட்டன. இங்கு கழிக்கிற அஹங்காரம் ஸ்வரூபமான புத்திவிஶேஷம். மற்றும் தத்த்வங்களிலெண்ணின அஹங்காரம் விவேகஜ்ஞாநத்தாற்கழிவதொன்றன்று. ஸூக்ஷ்மஶரீரம் விடுமளவுமிவனைத் தொற்றிக்கிடக்கும். இவ்வழி

வ்யா - ஸ்ரீ || ஏதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) (பொதுவிலே இதி) ஸ்வஸ்வீயவ்யாபாரணேநென்னபடி. இந்தபக்ஷத்தில அநுஷங்கிடையாமையாலே கிம் விசேஷமென்று வடிக்ஷேப்ராயமென்றுகருத்து. இப்படியாகில் பூர்வயோஜனையில்சொன்னவர்த்தம் ப்ரணவத்தில் சதுர்த்தீவிஶேஷ ஸாமர்த்ய நிவ்ருத்த்யர்த்தமானேஸ்வாதந்த்ர்யாநர்த்தத்தோடே ஒறவாகையாலே ஸாரதமதயா உபயவநமானலுமிந்தயோஜனையில் நமஶ்ஶப்தமென்குறமர்த்த நுவர்யக்ஷமாகையாலே ஸாரமல்லாமையாலே தத்ஜ்யநம்வ்யர்த்தமன்றோ, கிஞ்ச துவக்குண்டாய்த்தோற்றுகிறவையையென்னுதன்றென்று துவக்கறுக்குறதும் விரோதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலிதி) (தன்னுடைய இதி) ஆஹம்ப்ராவாயிகஸ்வாபிமாநாதிகம். ஸர்வம் ஸ்வதர்மவ்யஷதம் என்குற அபிமானகளை என்னபடி. இதனாலே ஸாம்ஸாரிக நிர்வாயிகஸம்பந்தத்தை கழிக்கிறதென்று பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்தமென்னபடி. (அஹங்காரஇதி) ஸம்ஸாரபீஜமத்வேக தயா உபயோக்தவஸ்வாதிஜவும் ஸாரார்த்தமென்றுகருத்து. விபரீதாஹங்காரம் கழிக்கப்பட்டனவென்று உக்திகூடுமோ அஹங்காரமாவது ப்ராக்ருத தத்த்வமன்றோ, அதுகூமோக்ஷஸ்தாயியன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) (ஸ்வரூப இதி) அஹம் நிர்வாயிகஸ்வரீ இடம்ஸர்வம் மமநிர்வாயிகவிஶேஷகமென்கிறதர்த்தமென்னபடி. விவேகஜ்ஞாநத்தாலேகழிவதென்னென்றால்மோக்ஷதஶையிலும் அநுவர்த்திக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்ம இதி)

வ்யா - கா || [illegible] அஹங்காரமமகார [illegible] விஶேஷபரமவகத்வாஜ (இப்படி இத்யாதிநா) [illegible] ப்ரக்ருதி [illegible] (இங்கு கழிக்கிற இத்யாதி) தத்வாஹங்காரமமகார [illegible]

௪௬ ॥ ஸம்பந்தம்இவனுக்கழியாதிருக்க இதின்காயங்களாய்ப் ப்ராசீநங்க ளான அஹங்காராதிவ்யாதிகள் ஸ்வேச்சாதிகளாலேஸஜ்ஜமானவிஷேஶமாகி றவிஷயவிஶேஷத்தாலேகழிகிறன. தனக்கநுஶேஷமும் பூணவத்தில்

ஸா-நீ॥ இவ்வஹங்காரதமஸாஹங்காரஶம்பந்தநஸ்ய நபாகையால் அதுநஶியாதே ஹங்காரம் நஶிக்கக்கூடுமோவென்னவருளி ச்செய்கிறார் (இவ்வவிதி) (வ்யாதிகளி தி) ஸூதிஶாநஹ்ம தாவஶ்யம் நடக்க ச்செய்தேயும்விஷயவிஶேஷத்தாலேவ்யாதிகள்நஶிக்குமாப்போலே இங்குமஹங்காரநஶிக்குமென்னபடி. (கழிகிறன) கழியாநிற்குறதுகளே ன்னபடி. இப்படி ஸம்விதத்தையஹங்காரித்து ஸ்வவாஸநாயாலணேந நஶ்ரிம்விஷயஎன்றுமஶேஷவநிஷேதயங்கூடுமோ, பூணவத்திலேநுஶே ஷவாநிவ்ருத்தமானபடியாலேஸஸ்வாரவிஷயநந்தயாஸ்வஶேஷமு ம் நிவ்ருத்தமாகையாலேவாஸநாதந்தஸமாவ்ஸாதாஸ்ய நாவஸ்யமன்றோ

ஸா-கா॥ யதேஹாநுவ்ருத்தவஶ்யவிஷய விஶேஷவநேஷவிஶேஷ ஜநவ்யாதிநிவ்ருத்தி ஶமநாநுவவஷேத்யாஹ (இவ்வவிதித்யாதி நா) ஸம்ஸ்காரதித்யாதி யாவஸ்ஸம்ஸ்காரநிவ்ருத்தி ஜீவேந ஸம்வே ஷெதாஹங்காரோ வஶேஷேத்யர்த்தம். ஸூஹங்காரவ்யாஶாஸ்ய நுவ்ருத்திஷேத்ரவத்யே "ஸஷதாதிமஹதீயத,, ஜத்யாதிஷேஹா வஷ்டயேஸஹங்காரவிநாஶஸ்யவணாஸாக்ஷேரநுவஸ்நாநதயாஸம் வ்யாஶீக்ருதவிஶஸ்வஸ்ஹாஷ்காராதிவிஶேஷீக்ருதஷேவநதம் ஸ்வீ காரஶவஶிஸாதாவேதிவேந் "வாஜநவிஷ்வாஷ்யேதேநிஷ்வாணே வாணஜஸிவதஜ்ஞாவஸ்யாஷேவதாயாவேஸ்யயாவணஸ்யாஹா தாவாவஸ்வநேஷ வவேஶஹவஷிஜதி நாவணஸ்யாஹாஷாவாவ வாஶேஷவவேஶாஹவஷி "ஜநஷ்ஷாநீம்ஜீ யாணிவ்ருக்ருதிஸ்நிகஷேதி। ஶரீரம்யஷவாவேூதியஷ்டவ்யாஸ்காஜதீஸ்வஸ॥ ஶ்ரீஷேஸ்வதநிஸம்யா திவாயஹாஸாநிவாஶயாஸ । "தஜஜாஸ்வ்ருத்திவதாஸம்ஹதிஸம்வஸிவ ஸூவ்யூநிஶவணாஹ்யம்" "ஷேஹாஜஸஶஷேந ஶமதஸஷேஷ்ஷம் வஸிஷ்டஷே ஜீவேஶம்ஹதிஸஷாவிஜ்ஞேயஷஸாரேணஹவதிவஜ பகாஜேநாஶஷேவ விஹாஸநஹாதிஸஷாவிதஸ்யேயாஶ"இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸமதாஷாதிஜீவஸ்யாஷேஷஹம்தஸஷ்ஷாத்ஸ ஸ்வஜேஷாக்கே ஹமதஸாஹக்ருதிஷேஷ்யஸாஷ்யஸ்யாஶ்யஹஷதாஸம் ஷதஶ் வ்யக்ருத்யஶாவாவ வஜயே ஸஷஶரீரயவிவக்ஷிதா ஜ தி நாநுவவத்திரிதி ஸாவ. ஸநுஶேஷஸ்வவ்யாவ்ருத்திகாராஷேவ ஶேஷஸ்ய வ்யாவதிதஸாஸ தத வ்யாவதிதவிஶேஷஷேஷ்ய ஷேஷஸ்வநாநா வ்யாவததஸ்ய நாஷவி தநாவிஜவ்யாஷ்ய

ஈ௰ ॥ ஈஶ்வராகாரத்திலே கழிகையாலே அநந்யனை தன்னைப்பற்றத்தனக்கு ஶேஷத்வமில்லையென்று பிரித்துச்சொல்லவேண்டாமையால் அநந்யஶேஷியாய்த்தோற்றின தனக்கிங்கேதேனுமொன்றையும்பற்ற நிருபாதிகஸ்வாமித்வம்கழிக்கையிலே தாத்பர்யமாகவுமாம். ஜீவனுக்குஶேஷமானவையெல்லாம் நிருபாதிகஸ்வஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வாதீனமாகக்கொடுத்தவையிறே. ஜீவர்களுடைய நித்யங்களான குணாதிகள் ஸர்வேஶ்வரனுடைய

ஸூ. ௩௰ ॥ வென்றருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிதி) இந்தவாக்யத்தில் அநந்யஸ்வாமித்வமிதி [illegible] அநந்ய நிருபாதிக நிருபாதிகஸ்வாமித்வ [illegible] என்று [illegible], என்றுகருத்து. இப்படி ஸ்வஶரீரபுத்ரக்ஷேத்ராதிகளைப்பற்ற நிருபாதிகஸ்வாமித்வம் தனக்கு நிஷித்தமானால் புத்ரக்ஷேத்ராதிகள் ஸோபாதிகஶேஷமென்று ஸ்வாதந்த்ர்யஸித்தமாகையால் தஜ்ஜநிதாதிஶயஸாக்ஷும் தனக்கேயென்றுவஸிக்கும், ஒருவஸ்துவினுடைய [illegible] இரண்டுவஸ்துக்களிலே அதிஶயம்பெறக்கூடாதே ஆகையாலீஶ்வரனுக்கு தஜ்ஜந்யாதிஶயஸாக்ஷமில்லாமையாலே யவனைப்பற்ற நிருபாதிகஶேஷித்வாஸாவம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனுக்கிதி) (ஸ்வாதீனமிதி) [illegible] ஸ்வாதிஶயஸாத்யமென்னபடி. புத்ரக்ஷேத்ராதிஜநிதாதிஶயம்ஜீவகதமாயிருந்தாலுமது ஸர்வேஶ்வரகதஸ்வாதிஶய ஜநகமுமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரஶேஷத்வபாவமுமென்றுகருத்து. இப்படி ஜீவஶேஷமான புத்ரக்ஷேத்ராதிகள் அநித்யங்களாகையாலே ஸர்வேஶ்வரஸ்வாதீனமாகையாலும் ஜீவர்களுடையவநித்யங்களான ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள் ஸ்வதஸ்ஸித்தங்களாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனாலே ஸ்வாதீனமாகக்கொடுத்தவையல்லாமையாலே யதுகளைக்குறித்து நிருபாதிகஶேஷித்வமீஶ்வரனுக்குகூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவர்களுடையவிதி) (நித்யேதி) "ஜ்ஞாதவை [illegible] ஸ்வாதீனஸ்து" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரேச்சாஸித்தங்களாகையாலே நித்யமாகவீஶ்வரனாலே ஸ்வாதீனமாகக்கொடுத்தவையாகையாலே நிருபாதிகஶேஷித்வங்கூடும் [illegible] ஶேஷத்வ ஸ்வாமித்வ [illegible] ஸ்வாமித்வம் [illegible] ஶேஷத்வ [illegible] ஸ்வாமித்வ[illegible]

ஸூ. ௩௧ ॥ [illegible] (தனக்குஜ[illegible]) [illegible] ஜீவ [illegible] நித்ய [illegible] நிருபாதிக [illegible] (ஜீவனுக்கு [illegible]) [illegible] (ஜீவர்களுடைய [illegible]) [illegible]

௨௦ ‖ நித்யஸூரிகள். அஶேஷதையிலும் ஶேஷதையிலுமுண்டான அநித்யவிக்ரஹாதிகளிவர்களுடைய இச்சாதீநமாயும் இச்சாநிரபேக்ஷமாயுமுள்ள நித்யஸூரிகள். ப்ரணவத்திலே அந்யஶேஷத்வங்கழிகையாலே பரார்த்தாவிற்காட்டில் அந்யனை தனக்குத்தான் ஶேஷனல்லனென்னுமிடம் ஸித்திக்கையாலும் தான் வேறொருத்தர்க்கு ஶேஷமல்லாதாப்போலே வேறொன்றுந்தன்னைப்பற்ற நிருபாதிகஶேஷமன்றென்னுமிடமுமிங்கேவருகையாலும் ப்ரணவத்தில்தோற்றுத ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியிலே நமஸ்ஸுக்குத்தாத்பர்யமாகவுமாம். அப்போது பூர்வப்ரயுக்த உகாரத்தை ய

ஸா-நீ ‖ நிருபாதிகஸ்வாமித்வமென்றுகருத்து. இப்படி நித்யங்கள் நித்யஸூரிகளானாலும் ஜீவஶேஷங்களான அநித்யஶரீரவிக்ரஹாதிகள் பரஸ்பரஶேஷஸூரிகளென்றுசொல்லக்கூடுமோ, நித்யஸூரிகளென்னில் விக்ரஹாதீநாம் நித்யத்வம் ப்ரஸஜிக்கும், அநித்யஸூரிகளென்னில் அந்தஸ்தேஹோதே ஹநிரபேக்ஷேயாகில் பத்தஶேஷியில் ஸதா ஶரீரம் ப்ரஸஜிக்கும் இச்சாஸாபேக்ஷையென்னில் முக்தஶேஷியில் அநித்யவிக்ரஹாபாவம் ப்ரஸஜியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்(அஶேஷேதி) பத்தஶேஷியில் இச்சாதீநா நித்யஹமவ நித்யஸூரிகள் ஶேஷதையில் இச்சாநிரபேக்ஷஹமவ நித்யஸூரிகளென்னபடி.(ஆனாலும் ப்ரணவத்தில் அவதாரணத்தாலே ஸ்வஸ்யாந்யஶேஷத்வம் நிவ்ருத்தமாகையால் ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸ்யாந்யதயா ஸ்வஶேஷத்வநிவ்ருத்தௌ ஶரணாகதஸ்ய ப்ரயோஜநாநுஸந்தாநேந அகாரஸ்யைவ ப்ரகாஶநதயா ஸ்வகீயாநாம் விஶேஷணஸ்ய ஸ்வஸ்வ ஶேஷத்வம் நிவ்ருத்தமாகையாலே நமஶ்ஶப்தத்துக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸஜியாதோ வென்ன ப்ரயோஜநங்களிலே அஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபானின்றுகொண்டு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்(ப்ரணவத்திலேஇத்யாதிநா) நமஸ்ஸிலே இத்தந என்றுசொன்னால் ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திஸித்திக்கக்கூடுமோ, ததாவகாஶமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(அப்போதுஇதி)(பூர்வப்ரயுக்தேதி)

ஸா-கா ‖ ப்ரதிபந்நஸ்ய ஸ்வஶேஷிப்ரதிஷ்டாபகஸ்ய நமஸ உக்தாகாரநிவ்ருத்திப்ரகாரோ விவக்ஷித:, தத்ராவிஶேஷ ஸ்வாதந்த்ர்யநிவர்த்தகஸ்ய ஶேஷத்வ அகாராந்தர்ஹிதஸ்வரக்ஷகத்வப்ரதிஷ்டாபகஸ்வப்ரஹ(ப்ரணவத்திலேஇத்யாதிநா) நநு ஸ்வாதந்த்ர்யாவிஷ்காரவிஷயஸ்ய தந்நிவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வம் அகாரகதாயா ஸம்பந்தஸாமாந்யஷ்ட்ர: அநந்யஶேஷத்வகாரஸ்ய வேதநப்ரதிஸம்பந்தியிகஸ்வஸ்ய ஶ்ரேயஸ்த்வநஸ்ய ஸ்வரூபணாநிஷேதநவதேஸ்வரவே வ ஜ்ஞாதேந நிவர்த்தகஜிஜ்ஞாஸோதயாஜிஜ்ஞாஸித நிவர்த்தக்ய நிவர்த்தகஸ்வரூபவஸம்பந்தவிஶேஷவர்ணநேந வா அவ்யாஹாரேண வா ... நிவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வ...ஹ (அப்போதித்ய

ஈட|| அநுஷ்டித்து நானெனக்கு நிவர்த்தகனல்லனென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை த்யாகம்பண்ணித்து ஸர்வஸ்வ ஸமர்ப்பணம் என்றதாகவுமாம். இச்சேதநனுக்கு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியாவது நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாநுஸந்தானம் தவிர்கை. இதுக்கடி, பத்தாவஸ்தையிலும் முக்தாவஸ்தையிலும் ஸ்வஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுகின்றாலும் ஈஶ்வரன் கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டு அவன் ப்ரேரகனுமாய் ஸஹகாரியுமாக ப்ரவர்த்திக்கவேண்டுகை. ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரத்யக்ஷத்தில் ப்ரக்ருதியிலே சொன்ன ஸர்வ

ஸாநீ|| ப்ரணவஸ்தகாரத்தை அநுஸந்தித்து நிவர்த்தகஸம்பந்தத்தையும் ப்ரகாசித்தாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமென்று கருத்து. இந்தபக்ஷத்தில் அநுஷங்க ப்ரகாரபேதமிதுயம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதந்த்ர்யேதி) இங்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது ஸ்வதந்த்ரகர்த்ருத்வமென்று அநுஸந்தானத்தாலே கர்த்ருத்வமன்றோ, ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷேதம் கர்த்ருத்வ நிஷேதபர்யவஸிதமாகையாலே சேதநத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதநனுக்கு இதி) (நிரபேக்ஷேதி) ஸாபேக்ஷ கர்த்ருத்வமிருக்கையாலே சேதநத்வப்ரஸங்கமில்லையென்று கருத்து. பத்தமுக்தவர்க்காரியானவிவனுக்கு நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாநுஸந்தானம் கூடுமோ? ப்ரக்ருதிசையில் பத்தமுக்தகாரித்வமில்லையென்றில் ப்ரளயதசையிலில்லாவிட்டாலும் பத்ததசையிலும் முக்ததசையிலும் பத்தமுக்தகாரித்வமுண்டேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கடி இதி)(இதுக்கு) நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாநுஸந்தானத்துக்கு என்னபடி. இப்படி ஜீவனுக்கு ஸ்வாதீநவ்யாபாரமில்லையாகில் ஈஶ்வரப்ரேரணமன்றிக்கே யுவாயாநுஷ்டானமில்லாமையால் ப்ரத்யக்ஷத்தில் சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஜீவவ்யாபார நிரபேக்ஷமாகையால் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம்வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனுக்கு இதி) கரணாதிகள் ப்ரவாஹவ

ஸாகா|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௰|| க்ஷுகத்வம் உபாயாதிகாரிகள் பக்கலிலே தேனுமொரு வுபாயத்திலே வெ
ளிப்பித்துக் கொண்டே வரக்கடவது. ஜீவன் ஸ்வரக்ஷணார்த்தமான வுபாயா
நுஷ்டானத்திலும் பராயத்தனாகையாலும் இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தா
லும் ஸ்வவ்யாபாரத்தை விட்டு வரக்ஷை பண்ணுவான் ப்ரஸந்நன ஸர்வேஸ்வர
னாகையாலும் ப்ரமாணத்தில் ப்ரக்ருதியாலே சொல்லப்பட்டவனு
டைய ஸர்வரக்ஷகத்வமே இந்த ஸூத்ரத்தாலும் ஸ்வீக்ருதம். இப்படி ப்ர
மாணப்ரக்ருதியாலே ப்ரதிபந்நமான ஈஸ்வரனுடைய நிருபாதிகஸர்வ
ஶேஷித்வமும் ஜீவனுக்கே தேனுமொன்றையும் பற்ற நிருபாதிகஶேஷி

ஸூ-நீ|| ரிபக்ஷத்வாயி நஸ்வரூபணாயி நஜீவவ்யாபாரஸாபேக்ஷமாகை
யாலதிவ்யஸம்பந்தமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வஸ்வரக்ஷகத்வம் ஜீவவ்யா
பாரஸாபேக்ஷமாகில் ஜீவனேஸ்வவ்யாபாராநுஷ்டானாத்ஸ்வரக்ஷகனு
கையால் ப்ரமாணப்ரதிபந்ந ஸர்வரக்ஷகத்வஹானம் வாராதோ? கிந்து ஸர்வ
ரக்ஷகனானவனுக்கே நான் ஶேஷன் ரக்ஷ்யன் என்று சொன்னால் ஸ்வா
தந்த்ர்யமும் விஸமாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யநிஷேதக ஶப்தோ வெ
யர்த்யமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனிதி)
ஜீவன் ரக்ஷணோபாயத்திலும் பராயத்தனாகையாலும் ஸ்வஇச்
சாநுஷ்டானரக்ஷையை தான் பண்ணிக்கொள்ள மாட்டாமையாலும் ஈ
ஸ்வரனே ஸர்வரக்ஷகனென்று ஸித்தமென்கை. இந்த ஸூத்ரத்தாலும்
ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபர ஶப்தத்தாலும் க்ருதிஸாமர்த்யத்தாலும் ஶப்தத்தா
லும் ஸ்வீக்ருதமென்று கருத்து. யதா ஶப்தம் ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திப
ரமாகில் ப்ரணவவிவரணம் நமஸ்ஸென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியா
தோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனிதி) ப்ரமாணப்ரதிபந்நரக்ஷக
த்வ ஸ்வீகாரணார்த்தமாக ததிவரணார்த்தமென்று கருத்து. இப்படி
யாகில் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபரம் நமஸ்ஸென்கிற பதயோஜ
னையில் ப்ரணவவிவரணநமஸ்ஸென்கிறது விரோதியாதோவென்ன வரு
ளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) ஜீவன் சில ஆகாரங்களைக் குறித்து நிருபா
திகஶேஷியாகில் ஈஸ்வரனுக்கு நிருபாதிகஸர்வஶேஷித்வம் ஸித்தியாதிறே
யென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யகாரணாதிகளைக் கொண்டு என்கிறவிட

ஸா-கா|| வெகுங்கயெவிகதந்த்ர்யஸிஷோபாயேவந்நுஷ்டாதந்
த்வாஸிதஸ்வஶேஷத்வரக்ஷகத்வயோரஸித்திப்ரஸங்காதிஹோவ
தி. நவயெட்ஸ நவதுர்தகத்வ ப்ரணவஸங்கோசஸ்ய விஜ்ஞாநதி
த்யாதிஹிப்ர தத்ரக்ஷாவிரோதார்த்தவ்வ ஶப்தஸ்வ ப்ரமாணம் ஶ்ரீகாரக
ப்ரத்ரக்ஷணவ ஜீவாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶேஷித்வயோரஹணாக க்ஷயா
ப்ரணவ நமோரூபார்த்தத்வாத் "ஸ்வோத்யோஹ" இத்யாதி தெ
ஹாதவ்ய தத்க்ஷஹஶேஷ ஶப்தாணிவ்தநவக ஏவாயிகஹஶேஷ

ஶ்ரீ||ஸ்வரூபங்கழித்தருள்புற்றயோஜநையாலே ஔஜ்ஜ்வல்யமாயிற்று. இஜ்ஜீவனுக்குள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யமும் “ஸ்வாதந்த்ர்யதத்” என்கிற ந்யாயத்தாலே நிருபாதிகஸ்வதந்த்ரனாய் ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனாலே வந்ததாகையாலே ஔபாதிகமாக வந்தது. அப்படியே வஸ்துக்களைப்பற்ற விஜ்ஜீவனுக்கு ஶேஷித்வமும் நிருபாதிக ஶேஷியானவன் ஸ்வாமியாகக் கொடுக்க வந்தது. ||*||

ஸா-நீ||த்தில்கர்த்ருத்வாதயஶ்சாத்மாக்கள் ஸ்வாதந்த்ரங்களென்றுதோற்றினாலும் கர்த்ருத்வஸ்வாதந்த்ர்யமென்று தோன்றுமையால் அதுஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஜீவவிஶேஷயாகையாலீஶ்வரனுக்கு ஸர்வஶேஷித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யம் வாராதோ, இனி ஸர்வேஶ்வரனாலே கர்த்ருத்வம் ஸ்வாமியாகவுந்தத்தென்றிலப்போது சேதநங்களுக்கீஶ்வரன் கர்த்ருத்வஶக்தியை குடுக்கலாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜீவனுக்கு இதி) (நிருபாதிகேதி) ஸ்வதந்த்ரதயா நியோகாநுஹதயா சேதநங்களுக்கு கர்த்ருத்வப்ரதாநம் பண்ணவில்லை என்று கருத்து. யதா ஸ்வாதந்த்ர்யலக்ஷண கர்த்ருத்வஞ்சொன்னால் கர்த்ருத்வாம்ஶத்தாலே ஸர்வேஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜீவனுக்கு இதி) ஸ்வாமியாக குடுக்குறதுவும் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்குக்குறை இல்லையென்று கருத்து. நிருபாதிகஸ்வதந்த்ரனானவீஶ்வரனாலே வந்தது என்று இவ்வளவுமாத்ரஞ்சொன்னால் தத்ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஜீவஸ்வாதந்த்ர்யமாகில் ஸர்வஶேஷித்வகாரணம் வாராதோவென்குறஶங்கை வருகையாலே தந்நிராஸார்த்தம் (ஸ்வாமியாக இதி) ஆனாலும் ஸர்வஸ்வயோஜநையில் இவ. நிருபாதிகஸ்வாதீந்யமில்லை என்று நிஷேதத்தால் ஔபாதிகஸ்வாதீந்யமுண்டாகையாலதனாலே ஸ்வஶேஷித்வத்துக்கு ஸங்கோசம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அப்படியே இதி) யதா “ஈஶ” என்றவஸ்வதந்த்ரஸ்வாதீந்ய நிஷேதங்கூடுமோ நிருபாதிகஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதீந்ய நிஷேதங் கூடுமென்னில் ஜீவனுக்கு ப்ராணவாயுவாதிகர்த்ருத்வத்தில் ப்ராணவாயுவாதிவிஶேஷாம்ஶம் கூடாமையாயிருப்பாலும் கர்த்ருத்வஸாமாந்ய ஶக்தியையிலுமிருக்கையாலே ஔபாதிகமன்றே. அப்படியே ஶேஷித்வமும் ஶக்தியையிலநுவர்த்திக்கையாலே ஔபாதிகமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனுக்கு இதி) (அப்படியே இதிவாக்யத்தாலே) ஸர்வஸ்வாமித்வமே ஸ்வதந்த்ர ஶேஷித்வங்களுக்கு நிருபாதிகமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வஸ்வமே நிருபாதிகமென்றார் நிருபாதிகஸ்வதந்த்ர

ஸா-நீ||ஸ்வாமித்வம்...ஶேஷித்வம்...கொண்டு இதி
...(இஜ்ஜீவனுக்குள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யம்) ஸ்வாமித்வ...
[illegible]

௨௦|| ஸ்ரீமாந் ஸ்வதந்த்ரஸ்ஸ்வாமீ ஸர்வஶக்தோऽந்யாநபேக்ஷயா | நிரபேக்ஷஸ்வதந்த்ரத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்யஸ்ய ந க்வசித் || தாரதம்யேந ஸர்வேஷாம் ஶேஷிகல்பிதா | கர்மஶாஸ்த்ரசோதநாதிகாரஸ்ய விஷயே || * || லோகத்தில் ஸாபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் கல்பிதங்களாயும் பாரதந்த்ர்யங்கள் கல்பிதங்களாயுந் தோற்றுகிறது, கர்மோபாதிகமாகவத்தனை. இங்கு பூர்வ வாக்யங்களிலே சொன்ன பாரதந்த்ர்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும "பாரதந்த்ர

ஸா-நீ || மென்றுஞ் சொன்னது கூடுமோ; அப்போது ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரீ விஶிஷ்டன் ஶேஷியென்றும் ரக்ஷகனென்றும் ஸ்வதந்த்ரனென்றுஞ்சொன்னது விரோதியாதோவென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு பூர்வோக்தார்த்தத்தைக் காரிகையாலே உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸ்ரீமாநிதி) இங்கும் ஸ்ரீவிஶிஷ்டனுக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகள் சொல்லுகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஸர்வஶக்தி அந்யாநபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்யம் ஈஶ்வரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் தந்நிஷேதம் ந க்வசிதென்று கருத்து. ஸம்ஸாரதஶையிலுமன்றிகிலுமாஸ்ரயங்கூடுமோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரம் ஶேஷிகல்பிதா என்று சொல்லக்கூடுமோ? ஹேதுவாயமில்லாமையாலே ஸாரங்கூடாதே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (கர்மேதி) கர்மஶப்தேந கர்மப்ரயோஜநஸம்ஸாரஹ:. ஸ்வாதந்த்ர்யநிஷேதத்தாலே உபாயாந்தராநதிகாரமும் கர்மாந்தர நிரபேக்ஷத்வத்தாலே கைங்கர்ய பாரதந்த்ர்ய விஶிஷ்ட வ்யோஜநாஸாரஸ்யமும் ஸித்திக்குமென்று கருத்து. இப்படி தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யநிஷேதம் ஸாரமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் லோகத்திலே ஸாபேக்ஷமாயும் பாரதந்த்ர்யங்கள் ஸாபேக்ஷமாயும் தோற்றுகிறது விரோதியாதோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (லோகத்திலிதி) கர்மோபாதிகமென்று சொல்லுகையாலே லோகத்தில் ஸாபேக்ஷத்வாஸாபேக்ஷத்வத்துக்கு கர்மமே நிமித்தமென்று கருத்து. லோகத்தில்என்றது விஷயஸப்தமீ. லோகஶப்தவாச்ய நிஷ்ட ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யங்களென்னபடி. லோகத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்யாதிகளுக்கு ஸாபேக்ஷத்வாஸாபேக்ஷத்வம் கர்மநிமித்தமானாலும் இங்கு பூர்வவாக்யங்களுக்கு ஸம்பந்தபாரதந்த்ர்யங்களை ஸாரமாகச் சொன்னது கூடுமோ? "ஸர்வம் பரவஶம் து:கம்" மென்கிறபடியே அதுகள் து:கோத்பாதகங்களன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) (இங்கு) ஸம்பந்தவிஷயே என்னபடி. ஸ்வரூபப்ராப்தமானால் அ

ஸா-கா|| தத்ர ஸம்ஸாரநஸ்ய ப்ரயோஜநஸ்யாஹ (ஸ்ரீமாநித்யாதிநா) ஸம ஸ்மேதி பாரதந்த்ர்யோ லோக ந்யாயாதாநகர்ம … ஸ்வதந்த்ரஹ (லோகத்திலித்யாதி) நமிஸ்வம் நமேஸா …

௨௭ || ஸ்வதந்த்ர[illegible]த்ராதிகளிற்படியே ஸ்வரூபங்களாகையாலே த
த்வவித்துக்களுக்கநுகூலங்கள். இப்படி அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்ய
ங்கள் ஸித்திக்கையாலே "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்கி
றபடியே ஸ்வதந்த்ரனை ஶேஷிக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹனானபடியாலே த
தீயஶேஷத்வமுமிங்கே ஸித்தம். ஶேஷியுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமாகையாலே
ஸர்வஸ்வாமியான்வைத்தனக்கு நல்லரான வடியார்க்குந் தன்னுகப்பா
லே ஶேஷமாக்கினால் இது விருத்தமன்றென்ன வொண்ணாது. விலக்கவு

ஸா-ரீ|| துலஸ்வ ர்ருக்குமநுகூலமாக தோற்றவேண்டாவோவென்ன வரு
ளிச்செய்கிறார் (தத்வவித்துக்களுக்கு இதி) ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர்களுக்கு ஸ்வா
ரஸ்ய பரமேதுமில்லாமையாலே ஸவர்க்குந்தோற்றவில்லை என்னபடி. இப்
படி பாரதந்த்ர்ய நிரூபகமாய ஶேஷத்வமும் நிரூபாயிகமாயதம்
[illegible] ஸ்வர்க்களிலே ஸொஸங்களாகில் வடிவேல்
[illegible] [illegible]திகாரத்திலே ஸர்வஶேஷத்வம் [illegible]
த்வமென்று சொன்னது விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய்
கிறார் (இப்படி இதி) (அடியார்க்கிதி) (அடியார்க்கு) ஸ்வாமிகளுக்கு
ஸர்வதர்களுக்கென்னபடி. (என்னை) அடியேனை (ஆட்படுத்த) தாஸனாக
ப்பண்ணின (விமலன்) [illegible] ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தை தனக்
[illegible] அநந்யனுக்கு தாஸனாக்குறது ஸர்வஶேஷித்வாதிகளிருந்தால் கூடா
மையாலே [illegible] ஸித்தமென்று கருத்து. அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய
பாரதந்த்ர்யங்கள் ஸித்திக்கையாலே என்குறது ஸ்வதந்த்ரஶேஷிக்கு இ
ஷ்டவிநியோகார்ஹனானபடியாலே என்குறதுக்கு ஹேது என்று கரு
த்து. இங்கு [illegible] என்னபடி. இப்படிய பாரதந்த்ர்ய நிரூபாயிக
ஶேஷத்வத்தைவிவன் ஸர்வஸ்வாமி பாகவதவிஷயத்தில் ஶேஷத்
[illegible] விநியோகிச்சாலது ஸ்வாதந்த்ர்யமென்றதிமிறாப்படியாயிருக்கோவெ
ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷியுமாயிதி) நல்லரான "[illegible]
[illegible]" மென்குறபடி [illegible] என்னபடி. (ஸ்வாதந்த்ர்யமிதி) ஶேஷி
யுகப்பே ஸர்வஶேஷத்வமென்று இருக்கையாலேயும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தா
லேயுமென்னபடி. இப்படி ஶேஷத்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸர்வஶேஷ
[illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யமென்று [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வ ஶே
ஷத்வத்தை [illegible] விநியோகிக்குறது [illegible]மன்றோவென்ன வருளி

[illegible]
[illegible]
(இப்படி [illegible]) (அடியார்க்கி [illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]

மூ॥ மொன்றது. ஶேஷியாகையாலே ஶேஷவிநியோகத்துக்குப் ப்ராப்தன். ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே யிதுக்கு ஸமர்த்தன். "மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடொற்றிலே னுற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை" யென்கிறபா

ஸா-நீ॥ ச்செய்கிறார் (ஶேஷியாகையாலே ப்ராப்தன்) உசித ஸம்பந்தவாச்யத்தில் ஶேஷியுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமாய் என்று விஶேஷணத்வய விநியோஜகத்வாவச்யம்பமாகச்சொல்லவேணுமோ? சக்ரமம் சேருதோவென்னஶங்கயஸாமர்த்யமுபபாதிக்கிறார் (ஶேஷியாகையாலே ப்ராப்தன்) ஸம்பந்தம் ஸ்வாமித்வத்தைக் காட்டும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஸாமர்த்யம் ஸ்வாமித்வத்தைக் காட்டும் விநியோஜகத்வங்கூடாதென்றுகருத்து. இப்படி நஶ்வரலேஶாத்ருசவாஸ்தவ்யம் ப்ரதிஷ்டியா நஶ்வரவெ நஹாவந்தஶேஷத்வம்விஶமென்று சொன்னதுகூடுமோ? ஸர்வஜ்ஞன் ஸன்னிதியிலே ஸாக்ஷாத்மாக திருவஷ்டாக்ஷரத்தை க்ரஹித்து மந்த்ரார்த்தத்தைவெளியிட்ட திருமங்கையாழ்வார் "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ"வென்று ப்ரணவார்த்தம் ஸாதித்ததன்றிக்கே நஶ்வரர்க்கு ஸாமாந்யஶேஷத்வாதிரூபம் ஸாதிக்கவில்லையே ஆகையால் ஸ்வஸாத்யவாயமாக நஶ்வரர்க்கு ஸாமாந்யஶேஷத்வத்திலே தாத்பர்யஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமோரிதி) (மற்றுமோர்தெய்வம்)வேறொருதெய்வம் (உளதென்றிருப்பாரோடு) தேவதாந்தரம் ஶேஷியாக நமக்குண்டென்றிருப்பாரோடு (உற்றிலேன்) உற்று) ஸம்பந்தம் (இலேன்) ஒறவிலேன் (உற்றதும்) ப்ராப்தமானதும் ஸாத்ருதமானதுமென்னபடி, (உன்னடியாருக்கடிமை) உன் தாஸர் விஷயத்தில் தாஸ்யமென்னபடி. இங்குஉற்றதுமுன்னடியாருக்கடிமை யென்குற விடத்திலுமிவ்வர்த்தங்கண்டுகொள்வதென்று ஸர்வதாவஸ்தாஞ்சொல்லாதே என்குற பாட்டிலுமென்று சொல்லுகையாலே இந்தபடி "நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நான்" என்று சொல்லுகையாலே இந்த பாட்டு மந்த்ரார்த்தமென்றுகொள்ளவேண்டுகையால் "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியே"னென்குறவிடத்தில் ப்ரணவார்த்தம் கதிதமான படியாலே இது நஶ்வரனர்த்தவிவரணமென்குறவர்த்தம்ஸூசிதம். ஆகையாலிந்த நஶ்வரனர்த்தமும் ஸாவதாரமென்றுகருத்து. இப்படி "ஸ்ரீமாநு ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமீவ" என்று ஸ்ரீமானே ஸ்வாமீ சுருதஸ்வாமித்வமில்லை. என்று ஸ்ரீமானேஸ்வதந்த்ரன் சுருதஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்று ப்ரணவநம ஸ்ஸுக்களுக்கு ஸாமாந்யமென்றும் ஸாமாந்யஶேஷத்வம் நஶ்வரில் ஸநி

ஸா-கா॥ ஷஷ்ட்யந்ததீயவர்த்தந்தேஷ்ட்ரா தேவதாந்தரஶேஷத்வப்ரஸங்கே தத்ரவிதீயவரஹ்நேஹயோஸ்ஸாவதாயிகத்வப்ராஹ (மற்றுமோரித்யாதிநா) தத்ர திரோதிகாநாவிகாவநஷேவதாஸ்திஸஹ்யஸ்திநாஹம் ஸம்பந்தஸாநாதாஸ்யதத்வ ாதீர்வாதிநர்த்தம். ஸாவஸ்வாதிர்ஸ்வாத

ஶ்ரீ || ட்டிலும் இவ்வர்த்தங் கண்டுகொள்வது. ||*|| ஸ்வஸ்வீயவர்கஸ்ய
தாதீயந்யாஸாத்தாத: | ஸர்வஶேஷத்வம் ஸ்வஸ்யாபி ஸ்வீக்ருதவச ||
ஶரணாகதி விஷயே ஶரணவரணஸ்ய சேதந: | நாதே நாதாநுஜ

ஸா-ந் || தாஸர்களென்று சொன்னது கூடுமோ ? அப்போது ஸர்வேஶ்வர
ந்தானே பிராட்டியோடேகூட சேஷியாகிறபடியால் விஷயத்தில் ஊாஸ்யம்
வஹித்ததுவிரோதியாகாதோ ? ஸ்வதந்த்ரீயனாக ஸர்வத ஊா
ஸ்யாங்கீகரித்தால் ஸர்வ ஊாஸ்வாவிஶேஷாத்வதாஸவிஷயத்திலும்
ஶ்ரீவிஷயத்திலும் ஊாஸ்யம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஸ்வதந்த்ரஶேஷி நிய
மநாயிநமாக ஸர்வஶத ஊாஸ்யம் ஸ்வரூபப்ராப்தமாகில் ஶரணாகதஸ
ர்வத விஷயத்தில் ஶரணங்கதமாக ஸ்வயம் ஊாஸ்யம் ஸ்வரூபவிரோத
மாக ப்ரஸங்கியாதோ ? ஸ்வதந்த்ரஶேஷிஸங்கல்பாயிநமாக ஸர்வஶதஊா
ஸ்யமங்கீகரித்தால் பரஸ்வ ஸர்வதாளுக்கு ஊாஸ்யமநந்யார்ஹ
ஸ்வரூபமாகையாலே விரோதமன்றோ, இத்யாதிஶங்கையில் காரிகைகளா
லே உத்தரங்களை ஸாதிக்கிறார் (ஸ்வஸ்வீயவேத்யாதி
நா) ஸ்வஸ்ய ஸ்வீயஸ்ய ஸ்வதந்த்ர சேஷாஸ்ரீந்ருதி ஸ்வ
ஸ்வீய ஶேஷத்வ ஸர்வதஸ்ய ஸ்வஸ்வீயநதஜீவஸ்ய
... ஸர்வசேஷத்வஸ்ய விரோதோ நா
ஸ்தி ஸாவ. (த:) ஸ்வாநா ஸர்வதஶேஷத்வ (தாதீயந்யாஸாத்) த
தாநதந்த்ர, ஸ்வாதேநேந ஸர்வத: ஸர்வதஶேஷத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய
ப்ரயுக்தா ஜீவாநாம் ஸர்வதஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யப்ரயுக்தமே
வேத்ய (த:) ஸ்வாநா ஶரணாகதஸர்வதவிஷயே ஸ்வீக்ருதஶேஷத்வம் ஸ்வ
யாபி ஸ்வேஷ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாபி சதுர்ப்ரயோஜகேதிஸாவ:.
ஶரணாகதவிஷயே ஸ்வீகாரக்ருதம் ஶேஷத்வம் ஶரணக்ருதம் ஊாஸ்யமி
திப்ர ஸாதஸ்யஸாதிரிதஸ்ய தஸ்ஸ்ரவயதி (ஶரணாகதஇதி)(நாதே)
நாதேஶரணே நியதிர்நாத: ஶரணாகத: தஸ்மிந்நாதாநுஜேஸ்வ
"ஸ்யாதேவஸோ ப்ராதா ஶரணம் ப்ராப்தோஸ்வாமித" இதிவசன
ஸாரஸ்யேந ஸர்வதஸ்ய ஶரணாகதஸர்வதவிஷயே ஊாஸ்யம் ஶ
ரணக்ருதமேவ ... ஶரணவரணப்ரயோஜகம் ச த: ஶரண
க்ருதஸ்வாதந்த்ர்ய ... ஶரணக்ருதம் ... ஸர்வத: ஸ்வயா ஸ
... ஶேஷத்வ ... ஶேஷத்வமபி ... நஸ்யாத் ஸர்வதஸ்ய ததா

ஸா-கா || ... ஶேஷத்வ ... ஸாதீந்ரியம் ... ஶேஷிணா ...
... ஶேஷத்வ ... ஶேஷத்வ ... கேந்திதா
... ஸர்வ ... ஸ்வ ...
... (ஸ்வஸ்வீய
வேத்யாதி) (தாதீயந்யாஸாத்) ... ||

२४ ॥ [illegible]

सा-टी ॥ [illegible]

सा-का ॥ [illegible]

௭௭ || இப்படி ஸ்வதந்த்ரனைப் பரதந்த்ரமிட்டு வழக்காய்ச் சிக்ஷிப்பானாயிருக்கிறவி வனுக்கு அவனாலே ப்ராப்தாஸௌம் பெறவேண்டுகையாலே அவனுடைய அஸீகரணாஸாத்யமாகவுபத்திலும் ஸாக்ஷாத்கரத்திலும் யிப்ஷயமாகச்சொ

ஸா-ஸ்ரீ || ப்ரேஷாவத்வத்தேந ஜ்ஞாநாசார்யதப்ரேஷாவஜத்வேஷ்டதுஷ்ட நந ஸமவதத்வேயா ஸாமவதாநு ப்ரத்ப்ரேஷகேஷ ஸாப்ரேஷகேவாதி வேதநீயஸ்ய ஜீவஸ்யஷணஸ்ய ஸமவத்யதி வ்யாப்திஸ்யாச். நஉஸ்தத் வ ஷேந நிரவாயிகப்ரேஷகஸ்ய விவக்ஷிதத்வாஷாதிவ்யாப்திரிதிவாச்யம் ஸமவந்தஸமவதப்ரேஷகஸ்யஷ்க்ருதஸாமேவந நிரவாயிகத்வா ௬௮. நவலிநாஸ்தா ஸ்வார்த்தப்ரேஷகஸ்ய [illegible] தது ஜீவேஸ்ஸித் ஸமவதித்நாஸ்தி ஸமவஸ்வேஷகஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யர்த்தக்ஷகதேப ஸ்தாவ்யார்த்தஸாவாதிதி வாச்யம். ஈக்ஷிதாம் வலிநாஸ்வார்த்தப்ரேஷக ஸ்ய ஸவேநாதிவ்யாப்த்யாபத்தேரிதிவேது. ஸ்வயாசவார்த்தப்ரேஷ கா ஸதப்ரேஷகம் ஸ்ரீயஸ்ஸமவத்வம் ப்ரதிப்ரேஷகஸ்ய ஸமவதிஸ்வார்த்த ஷதேவி ஸ்வயாசவி தத்வயோஜகதேந ஸ்வயா சவார்த்த ப்ரேஷகஸ்யாஸாவேநாதிவ்யாப்த்யஸாவாச். ஜீவப்ரேஷகஸ்ய ஸாஸாமி கஸ்யாநாதி ஸமவதிஸ்வார்த்தஹேந ஸ்வயா சவார்த்தவாச் ஈக்ஷண வஜதிட். யதாவேதநாஜஸமவணாவ்யார்த்தஸமவந்ஸாவாத ஸ்வார்த்தப்ரே ஷகம் ஸதப்ரேஷகம் ஈக்ஷிப்ரேஷகஸ்ய ஸமவத்ஸாவாத ஸ்வார்த்தஸா ஸாவாநாதிவ்யாப்தி, ஸமவதஸாமவத்ப்ரேஷகஸ்ய யது கஸ்ஸ்ஜாமவத ஸ்யாச் ததாத்மாதத்தீயா ஸஸ்வம்ப்ரதஸ் ப்ரேஷஸம்ஹதம் ஸமவஸதி ஜஸ்ய யாம் வேதநாஜஸாமவதஸாந் ஜ்ஞாநஸ்வார்த்தயா தத்ஸ்வார்த்தேஸ்ஸ ஸ்வார்த்தப்ரேஷகஸாவாநாதிவ்யாப்திரிதி ஸஸவம் ஸம்பஸ்தத.

இப்படி "ஜநந்ப்ரமாணத்வாதேஷாயிகாரஸ்ய ஸித்தயே" என்று சொன்ன துகூடுமோ, ஜநதேஷபமான ப்ரமாணவாதம் சொல்லாதே ஐதயிகாரஸித்தி ஸாதநவ்யஸநமன்றோ, "ஐவேஷாவப்ய ஸிவபநநீவோம்" என்று ஸுகமாக வதிகாரம் ப்ரதிப்ரம்விரோயம்மாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்ப டி ஸ்வதந்த்ரனை) ஸ்வதந்த்ரனை விவனுக்கு ப்ரமப்ரமேயைகப்ராப்ய ஸாதநாதாவன்றே, ப்ரமாணப்ரமேய ஸம்ப்ரதிபத்திகிறது கூடுமோ, ப்ர மாணாதிகளும் ஸாத்யமொன்று ப்ராமாணமுண்டாகிறன்றோ இப்படி சொல்லலாவது என்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய [illegible]) ஸகிஷ

ஸா-கா || [illegible] (இப்பம [illegible]) "நீஷா [illegible]

[illegible]

தீ || ல்லுகிற ஶரணவரணமிங்கே ஸம்விஹிதம். ஆத்மஸமர்ப்பணமும் ஶரண வரணமும் அந்யோந்யம் பிரியாமையாலேயொன்றைச்சொல்லும் ஶப்த ங்களிரண்டும் விவக்ஷிதம். "யஸ்த்வேவ யோகீ த்ருஷ்டி: பராவஸ்தாய தக்ஷிண:| ஸர்வஷட்கர்மவ்யாபாரஸம்பாயீ தேஜோநாதிந:|| ஸர்வே ஷாமேவ யோகாநாம் விதாதா தாவதீயதே| ஸ்வஞ்சேந ஶரணம் ஶரண்யோ பாரதுஷ்டிஹா:" என்றுபதேஶிக்க "ஸாவதாத்ம்யாய ஸ்வயம்ப்ராஸாதாயதே

ஸா-தீ|| நாயிருக்கிறவிவனுக்கு அவனாலே ப்ராஸாதம்பெறவேண்டு கையாலேஇதி, உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நனவிவனாலேயென்னபடி. ஏதத் ஸம்ருத்தபத்திலே ப்ராஸாதமெனைக்ஷயும் ஸ்வாமிலேகுகிறநாமுஞ் சொன்னால் ஸமஸ்தோபாயாந்தர ஸ்தாந நிவேஶித ஶரண வரணமேயமிதமென்னபடி, ஶரணவரணம் ஸம்விஹிதமானாலும் ஆத்ம ஸமர்ப்பண விஶிஷ்ட ஶரணவரணமே உபாயமாகையால் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறா (ஆத்மஸ மர்ப்பணமுமிதி) ஸ்வரூபஸமர்ப்பணமுமிதமென்றுகருத்து. யதாவ ஶீகரணாயமாக ஐயத்திலும் வரஶ்லோகத்திலும் விஶதமாகச்சொல்லு கிற ஶரணவரணமென்குறது கூடுமோ, ஶரணவரணமாவது உபாயஸ்வ ப்ரார்த்தநமன்றோ, அதுஉபாயமன்றே, ஸ்வரூபபரஸமர்ப்பணஃபல ஸமர்ப்பணாத்மகமான ஆத்மஸமர்ப்பணமன்றோ ஸாக்ஷாதுபாயம், அது விதிக்கவில்லையே என்னவருளிச்செய்குறார் (ஆத்மஸமர்ப்பணமுமிதி) ஆத்ம ஸமர்ப்பணமும் ஸ்வரூபபரஸமர்ப்பணஃபலஸமர்ப்பணமுமென்னபடி இங்குஸ்வரூபஸமர்ப்பணமாகில் அந்யோந்யம் பிரியாமையாலேஎன் குறது சேராமையாலேஇப்படியே அர்த்தங்கொள்ளவேணுமென்று கருத் து. அவ்யாநமானஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திமுதலானவர்த்தம்ஶப்தமென்றும் வ்யாநதமான ஆத்மஸமர்ப்பணம் ஸம்விதமென்றுசொல்லுகை யுக்தமன்றோ, வென்னதஸ்தாலே உபாயம் ஶப்தமென்றுமொருயோஜ னையருளிச்செய்கிறார் (யஸ்த்வேவஇதி) பநவாஸந்தேவிதாநு வாக்யவாநு த்ருஷ்டிபராவஸ்தத்வதி தாக்ஷிண்யவநம் (பரா)அகாரணவத்ஸ லே (ஸகீ) ஷஹிஸ: பக்தாயதக்ஷிண:பொதேவ: பரவஶாயீ யோத்ரு ஷ்டி:ஹேவ்யாபாரஷ்வ்யாபஸஹஷ.தேவ்ஜநாதிந: ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபமோ வதீர்ண: தேஸம்பம் ஸ்வம்பம் "ஸர்வேஷாமேவ யோகாநாம்வி தாதா தாவதீயதே | ரக்ஷிநாயகஸ்ய ஸாவஸாநுதஸ்த ஸம்பம் தஸ்ய: ஸநம் ஶரண்யோ ஹேப்ராஷ்டிஹா: ஶரணம் வ்ரஜ இதி உபதேஶிக் க தாக்ஷிண்யநாபதேஶியாகிர்க்க (ஸாவதாத்ம்யஸ்வயம்ப்ராஸா:) வ்யா

ஸா-ஸ்வா|| தத்வாத்ருதே ந்யாநம்ஶப்தஶரணவரணவாசீஸநு ஸரநாத்ரவஸமு கூட்பதி த்ரோபாயம் ஶப்தமேவாக்ரஹ (ஆத்மஸமர்ப்பணமுமிதாதிநா) பா

ஶ்ரீவராஹசரமஶ்லோகே … … …"
என்று சொல்லுகையாலும் உபயவிபூதிநாதத்திலே "ஶரணம் த்வ …
… ப்ரபந்நா: …" என்று வகுத்து "ஸர்வாவ … …
… பாரு …" என்கையாலும் நமஸ்ஸுக்குத்தானே ஶரணாக
திஸ்தாநத்திலே விதமாகையாலே இது தன்னோடு தன் துவக்கறுத்
துக்கொண்டு ஸவிகாரமான ஸ்வரக்ஷாபரத்வத்திலே தாத்பர்யமாக
வுமாம். நமஸ்ஸு ஸாத்விகத்யாகபரமாயிருக்குமென்னுமிடம் "ஸத்த்வ
… … | நமோ … …

ஸா - நீ|| … … (யஎ) … …
(… …) … … …
… … ஶரணாகதார்த்த … …
… ஶரணாக தி ஶரணவரணம் … …
… … (விதமாகையாலே இதி) "… …
ஶரண" இதி … ஶரணாகதிஸ்தாநத்தில் நமஸ்ஸுக்கு … நமஸ்ஸு ஶர
ணாகதிஸ்தாநத்திலே விதமாகையாலேயும் "ஶரணம் த்வ தி … "
யென்று சொல்லப்பட்ட ஶரணாகதிஸ்தாநத்திலே நமஸ்ஸு "நமோ …
… "இதி … பாகையாலேயுமென்றுகருத்து. ஆனாலுமி
ங்கு நமஸ்ஸு ந என்றும் ம: என்றும் இரண்டுபதமாகையாலேஸாத்
த்விகத்யாகபரமாகக்கூடாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது தன்னோடு இதி)
(இது) நமஸ்ஸு … என்று … ஸம் என்ன தன்னென்று ஸ்வ
த்யாகம்பண்ணாமையால் … … ஸாத்விகத்யா
கமும் ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. ஆனாலும் … … உபய
விபூதிநாதத்திலும் ஶரணாகதிஸ்தாநத்திலே விதமாகையாலே நமஸ்ஸு
… … இருக்கையாலே அவ்விடங்களிலே
ஸாத்விகத்யாகபரமானாலும் அந்த ஸாத்விகத்யாகபரமென்று சொ
ல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நமஸ்ஸு இதி) (ஸத்த்வ இதி) …
… … …
… … "… …"
… இதி … ஸாத்விகத்யாக … …

ஸா - … … … [illegible]
… … [illegible]
… … [illegible]
(… …) … [illegible]
… … [illegible]
… … [illegible]

ஶே|| ஸ்வரூபஜ்ஞானசித்| நச்வராத்மகம் யதேஷ்டவிநியோகார்ஹ நிவேதந" இத்யாதிக ளாலும்வ்யஞ்ஜிதம். ப்ரணவமோ ப்ரகாரமாயிருப்பதொருவஸ்துமாயிருக்க ப்ரகாரத்வ மாக்கிவ்வர்த்தங்களைத் தனித்தனியே வஸ்துக்களாகக் கொண்டு ஒருவாக்யார்த்தமாக்கவிருக்கையும் நமஸ்ஸென்று ப்ரணவோக்தமா யிருப்பதொரு ஸம்பந்தமாயிருக்கையுத்தைவிஷஜித்து வாக்யார்த்தங்கொள்ளு கையும்நிருக்தியுத்தாலேபெற்றதுநானுமெனக்குரியேனல்லேன், என்னு டையதானவ்யாபாராதிகளுமெனக்கு ஶேஷமன்று, இவையெல்லாம் ஸ ர்வேஶ்வரனுக்கேஶேஷமென்றிவைமுதலானவர்த்தங்களெல்லாம் நமஶ்ஶப் த்திலேவிவக்ஷிதமென்னுமிடம்நிருக்தத்தில் நமஸ்காரவ்யாகரணத்திலேயோ

ஸா-நீ|| ஶப்தஸ்வாரஸ்யஸித்தமர்த்தம். (நச்வராத்மகமிதி) (யதேஷ்ட) ந்யஸி ஷ்டாய (நச்வராத்மக) நச்வரஶப்தவாச்யாத்மநிவேதநாத்மவர்ண வியாய "[illegible]" இத்யர்த்த ரார்த்தம் ஸ்வஷ்டார்த்தம். நச்வரவாக்யார்த்தமேவ க்ருத்ய நிவேதநஸ்ய நச்வரா த்மகத்வம் ஸ்வாபிதாஸ்யாதித்யர்த்தம். இப்படிப்ரணவத்துக்கும் நமஸ் ஸுக்கும் வஸ்துவிபாகம் பண்ணிவாக்யார்த்தங்கள் பண்ணினது கூ டுமோ, ப்ரணவத்திலேகவர்த்தமேகவஸ்துமாயும் நமஸ்ஸுக்கு அர்த்த மேகவாக்யமாயுமிருக்கையாலே ஏகவாக்யமாய நயிக்க யோக்யமாயி ருக்க "ஸம்பவத்யேகவாக்யத்வே வாக்யபேதஸ்து நேஷ்யதே" இதிந்யா யவிரோதாபத்த்யா ஏகவர்ணார்த்தகவஸ்துவிபாகவாக்யபேதம் ஸித்தி வாக்யார்த்தங்கூடாதேயென்ன வாக்யார்த்தபேதகத்வம் ஸப்ர மாணமென்னருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவஇத்யாதிநா) (நிருக்தேதி) ப்ர ணவத்துக்கு "ப்ரணவஸ்யாதிதஸ்ய ஸ்வரூபஸ்யாஸ்ய விநாயகே" திவே தார்த்தபரோக்தி வஸ்துவிபாகநிருக்தியென்றும் ஶப்தார்த்தி வாக் யார்த்தநிருக்தி என்றும் கருத்து. "அக்ஷரத்ரயம் ஸம்வேத்ய" இ த்யாதிகள் நமஸ்ஸுக்கு நிருக்தி யென்று சருத்து. ஆனாலும் நமஸ்ஸுக்கு ஸ்வஸ்ய ஶேஷத்வநிவ்ருத்தியும் ஸ்வகீயஸ்ய ஸ்வஶேஷத்வநிவ்ருத்தியும் பாரதந் த்ர்யம்முதலானவர்த்தங்களுஞ்சொன்னது கூடுமோ? ஒருவாக்யத்துக்கொ ருவர்த்தமே விவக்ஷிக்கிறதுவிதமாகையாலே அர்த்தாந்தரவிவக்ஷைக்கு ப்ர மாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதிநா) (நிருக்த

ஸா-கா|| நமஸ்காரஶப்தப்ரதிபாத்யாஸ்ஸ்வார்த்தாஸ்ஸத்யர்த்தாந்தராபாவ ஸ்வாபிதீயநிஶ்சயாநுஷ்டிவஸித்தி(ப்ரணவஇத்யாதிநா) ஏகாரேணோ [illegible] | ஷஷ்ட்யா [illegible] | கோரவர்ணமதமோத்ஸவ இதிப்ரணவலக்ஷணம்". அ ஹம்ஸி நமஸ் [illegible] [illegible]

[illegible] என்னபடி. [illegible] என்று கருத்து. [illegible] என்னவருளிச்செய்கிறார் [illegible] என்னவருளிச்செய்கிறார் [illegible] பெற்றது என்கிற [illegible] திருவோலக்கம் [illegible] பண்ணுகையாலேயும் [illegible] யாலேயும் [illegible] த்தில் [illegible] என்று தோற்றுகிறது. [illegible] ஆனாலும் [illegible] த்திலே [illegible] சொன்னாலும் [illegible] என்னவருளிச்செய்கிறார் [illegible]

[illegible]

ருணம் தத்விப்ரவ்ருத்தம் கதமபி யததே ருஜுதஸ்வாஸ்யவிஸ்வாஸமுக்த்யா நித்யம் ஸம்பவந்தே ॥ ந தத்ர தானவதானாத்ம்ய ஸ்வத ப்ரத்யவஸ்தானம் யேய: । ஸஜ்ஜாயாம் ஸுஷ்டு நயோபயோகமஹோ ஸேஷஸேஷித்வயே ஷ்டித ॥ ஸஜ்ஜாயாம் மோக்ஷ ரஸ ரஸவைஜாயா நிமோக்ஷதத்ரவ: । நந்த்ரநதவ்யஹா வேதநிதஷாம் தேநஸத்ருய: ॥ நதவ்ய: வர: ஸ்வேஷீஸேஷா நதாஸம்ஸம் ஸிதா: । நந்த்ரநதவ்யஹாவோயம் நவயோஜநவஸ்வகை: ॥ நீவோஷ்ய யோஷ்டிஹாவோயம் நந்த்ரநதவ்யதாதக: । உபாயிரஹிதே நாயம் யேந

ஸா-நீ॥விசத்யதே. ஜ்யாயவோ ருக்ஷணதூஹ (காருதஜதி) யத்ர வேதநேகா லுப் யஸ்மாத்கஷ்டை: நித்யஸுதியாவத: ஜஹம் தேஷப்ரகஷ்டஸ்யாவப்ய வருக்ஷணா. தேஷப் யஸ்மாத்கஷ்டை: விஹஸம். ஹஸ்ணகஸ்ரதாக்ஷஷ்டை: வஷ்ஸவஸிவேஷ்ரஹிதஸ்வாதி யியவஸிவேஷ்ரஹிஸ்வதித்யஸ்டை: (த்ஷ்டி) ஜ்யாயாநித்யம் ஸம்பஸ்ஸவேதநஜவ்யா வ்யத்யாவருபவதே தஜஹியா யமோஹவதீத்யஸ்டை: ஸத உத்க்ருஷ்டே சேதநாத்ய: சேதநவஹர்: ப்ரத்யவஜத்ஜ்யாயாநிதிவஸ்வயேஷ்ஸ்யதை: (ஸநயோ:) உத்க்ருஷ்டாநக்ருஷ்டே போஷ்டநயோ: (யோஷ:) ஸம்பந்த: (ஸேஷஸேஷித்வயேஷ்யதே) ஸேஷஸேஷிஹாவஸஸ்வந்ஜத்யஸ்டை: ஜ்யாயாநிவ கிம் ஜ்யாயாநவேத்க ஜதி ஹஸ்காயாமஹாவவிஸ்ருஜ்ஞ ஹஸ்யாஸஹ (ஸஜ்ஜாயாம்ஸஜதி) ஸவ ரோஸவேஷ்ட பஹவ: ஸஜ்ஜாயாம்ஸ: (வர:) உத்க்ருஷ்ட: ஸஸ்க: வரஸ்த ஜ்யாயாநிதிதஜத்யஸ்டை: (தேஷாம்) ஸஜ்ஜாயவஸாம் (தேந) ஜ்யாயஸாவம் ஸா நந்த்ரநதவ்யஹாவேநைவ (ஸ்ருய:) ஸம்பந்த: த்யஸ்டை: கோவா ஸேஷீ நதவ்ய: கோவா ஸேஷ: நதேத்யத்ராஹ (நதவ்யஜதி) (வர:) ஸவோத்க்ருஷ்ட: நதவ்ய: ஸேஷீவ ஸஷ்டாதிதமே ஸவக்ருஷ்டா: ஸேஷா நதாஸ்ஸம்ஸிதா:. ஸயம் நந்த்ரநதவ்யஹாவ: ஸாஜஹத்ய வக்கிரளவாயிக ஜத்யத்ராஹ (நந்த்ரநதவேத்தி) ஸயம் நந்த்ரநதவ்யஹாவ: நவயோஜநவஸ்வகை: நவஸாவாயிக: ஸவிதா நீவோஷ்ய யோஜீவவாயோஸ்ய நந்த்ரநதவ்யதாதகஸம்பந்த: (ஸ்வஹாவ:) ஸ்வஹா வப்ரஸ்மாத் ஜத்யஸ்டை:. ஸதாவதா நீவஹாவகாயப்ரேதே: ஸ்வயம்வஸர ஷாஸ்யத்யா நஸ்ஸ்பஸ்யஸ்வேஸ்கம். ஜஷா நீம்காயிகாதி நீவப்ரத்திகரண ஸ்ய ரோஷகஸ்வாநஸந்தாநஸ்ய நஸ்பஸ்யஸ்வேஹ. (உபாயிரஹி தேதி) (உபாயிரஹிதேந) வ்யவதாநாநிஸம்யிரஹிதேந (பேநஹா

ஸா-கா॥ வ்யதாதகஜத்யேநவ்யஷ்டிஹாவாதகோஸ்டஷ்டிஹாவவத்கம் ப்ரேஷிவத:(ஸதாந்ய:)ஜ்யாயஹோந்ய:(ஸேஷஸேஷிதயா யோஷ:) ஸேஷரேஷிஹாவேநஸம்பந்தஜத்யஸ்டை: ஸவாஜ்யாஸ்ஸ ஷஹீஹாவஹேதாம் ஸிதத்யஸ்ஸேஷஸ்வஜிஹேதாஸிதத்யாஹ (நதவ்யஜத்யாஷ்டா) உபாயிரஹிதேஷ்டத்யாரஹ்ய ஜாஹ்யாஜாநஸ்யாவர: வ்ய ஷஹீஹாவஹேதாம் ந

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸா-நீ ‖ [illegible]

ஸா-கா ‖ [illegible]

[illegible]

[illegible] பொருளையில் "[illegible]" என்று [illegible] பென்று சொல்லுகிறது

[illegible]

உ௫ ॥ இவ்விடத்தில் "நசேத்ப்ரபத்திப்ரஸக்தி:" என்கையாலே நம்மாழ்வார்க்கு ப்ரபத்தி ப்ரஸக்தியென்னுமிடம் ஸூசிதம். ப்ரபத்தியில் ப்ரஸக்தி இன்றென்று தெளிகைக்காக விசேஷணம். இங்கு "ஸர்வாவஸ்தோசித ஸேவா தத்பரஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய" என்றும் "தத்ராபி ஸாதி ராக்ருதி:" என்றுஞ்சொன்ன வசநங்களுக்கு ப்ரபத்திகாலத்தில் ஸர்வ வர்ணாதிகாரிகளும் ஏடக்குமாகில் ஸூக்ஷ்மங்களும் ஸர்வாதி காரத்திலில்லையாயிற்றுமென்று ஜ்ஞாபகம். ப்ரபத்தி ப்ராரம்பகாலத்தில் ஸர்வவர்ணாதிகாரிகளும் நடந்ததாகில் இவன்

ஸா-ரீ ॥ கூடுமோ, நம்மாழ்வார்க்கு நிர்ணதாக்கமென்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (இவ்விடத்தில்) நமஸ்ஸ்பாதாவ்யாஸ காரணத்திலென்னபடி. நம்மாழ்வார் நிர்ணதாக்கமானாலும் நிர்ணம ஸம்பந்திகமாகையாலே ப்ரபத்திஸம்பந்தி ஸ்தவ்யாவதுகையாலே தஜ்ஞாநவஸ்துவமென்று கருத்து. யதா இங்கு இப்படி நமஸ்ஸ்பாதாவ்யநங்கூடுமோ; ஷேவதாஜ்ஞா நிர்ணமும் நமஸ்ஸ்பாதாவ்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (ஸ்தவ்யாவுத்தி) ஷேவதாஜ்ஞா நிர்ணம் கர்மவயிகமாகையாலே ஸ்தவ்யாவுதமல்லாமையாலே ஸ்தவ்யாவுத்த ப்ரபத்திஸம்பந்தியாகை நிர்ணமே நமஸ்ஸ்பாதாவ்ய நமென்று கருத்து. அப்போது ஸர்வஸ்வாம் வ்யாவ்யமாக ப்ரஸக்தியாதோ? கயிஜெ வாசி கஹா ப்ரபத்யவாரென்று வசாதவநாத்யமை யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வாசேதி) ஸர்வாநிருத்தி விசேஷணாமெய்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் நம்மாழ்வார்க்கு ஶரணாகதிவர்க்க ரஷ்வ ஸ்வாவபோஜனையில் "ஸர்வாவஸ்தோசித ஸேவா தத்ர தத்ராவாத உதீயதே, தத்ராபி ஸாதி ராக்ருதி:" என்றும் வசனாத்தரகா லாயாரணே ந ஸர்வாஸ்யஸேவாதிகளுக்கு ஸூக்ஷ்மங்களாதிவ்யம் விஷேஷங்கஞ்சொல்லுகிறது ஸவ்யவிஜாதமாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்குஉதி) இப்படியாகிலுத்தரகாலத்தில் யஷேஷ ஸஞ்சாரம் ப்ரஸம்பிபாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்த்யுத்தரேதி)(இவன்ரா

ஸா-கா ॥ தோ நமஸ்ஸ்பாதாஸ்த்ய ஸம்பந்தித ஜகத்ரயம்: ஶவவஸ்ஸ்பாதாவ்ய வண்ணிந ராஜேந்த்ரணைவ ஸர்வஸ்வாவாத்யவஸாயேவ நநுநஸ்ய வாபத்தியோகேஷு தஸ்வார்த்யம் வ்யத்திஷு தர்த்திவிப்ரயநாஹ (இவ்விடத்திலித்ரார்த்தி) நமநவம் கர்மவிஷேஸ்யாவ்யாஙமாஹாவஸ்யகம்வீவவ நபாராவ வத்திவியக்கஸ்யா வஸ்ரீரவாதரோவாமாநாரோவாதெயஸ்வ ப்ரபஸ்ராதித்த தாஷ்த்ரவ்யாஸ்யாதித்த்ராரார்க்ககேஸ்வ லஸ்யாயிகாரவி வயக்கிவநாக்ருதக்ருத்யவாதிகக்கும், கர்மஜ்ஞாநாவிர்த்தஸாதுத்தராவஸ்வ ஸேவைஷ்யவிப்ரபஞ்ஜா(இங்குஸ்வார்த்தபேத்ராத்)லேஷஜாதஸாரேஷ்ய

உ௦ || ராஹியோடுபொருந்தின ஸ்வதந்த்ர ஸம்வாதத்துக்கு விரோதமாம். இங்கு ஸ்தூலமானவர்த்தமாவது; வ்யாகரணத்தைத்துவக்கிவருகிற ஸ்பஷ்டவ்யுத்பத்தியாலே தோற்றுமது. ஸூக்ஷ்மமாவது? வர்ணவ்யத்யாஸாதிகளைக்கொண்டிழிகிற நிருக்தவழியாலே தோற்றுமது. பரமாவது; ரஹஸ்யஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிற அக்ஷரநிர்வசனப்ரக்ரியையாலே தோற்றுமது. இதில்முற்பட ஶேஷத்வத்தனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்⁴யஸாத⁴நமான ஸாதந்யாவாய ஶரீரமும் வகுத்தது. அநந்தரம் மோக்ஷோபாயாதிகாரிக்கபேக்ஷிதமான நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்திவிவக்ஷ

ஸா-தீ || (ரியோடுபொருந்தினேதி) ஶேஷத்வத்தன்னையாலே தனக்குராவிக்கும் ஸம்வாதத்துக்கின்னபடி. அன்றிக்கே ஸர்வவ்யாநுஷ்டிதஶரணமதிபேக்ஷமில்லையென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிற வசநங்களிலே ஸ்தூலமென்றும் ஸூக்ஷ்மமென்றும் பரமென்றும் அர்த்தம் த்ரயகாரமாக சொன்னது கூடுமோ? ஸ்வாகாரவ்ருத்தி ஶேஷத்வாநுஸந்தான ஶரணாகதிரூபார்த்தங்களுக்கு வர்ணாவ்யவஹித ஸ்தூலத்வம் கூடுமோ? ஸ்வஶேஷித்வநிவ்ருத்திஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திரூபார்த்தங்களுக்கு வர்ணவிஶேஷார்த்தகஸூக்ஷ்மத்வமுமன்றோ, ப்ரயோஜநவாயபரத்வாதிக்கு பரத்வமாவது, அந்யத்வமாகிலது ஸர்வஸாதாரணமன்றோ, உத்க்ருஷ்டத்வமும் த்ரயஸாதாரணமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) ஸ்தூலத்வம் ஸ்பஷ்டப்ரகாஶகத்வம் ஸூக்ஷ்மத்வம் அஸ்பஷ்டப்ரகாஶகத்வம் பரத்வம் உத்க்ருஷ்டஶாஸ்த்ரைகவ்யுத்பத்திகம்யத்வமென்று கருத்து. இந்தவர்த்தங்களுக்கு வ்யாகரணவ்யுத்பத்த்யாதிகளாலே ஸ்பஷ்டப்ரதிபத்த்யாதிகளெங்ஙனே யென்ன ஸ்தூலயோஜநாதி ஸம்ஶயங்களை விவேசித்து ஸாதிக்கிறார் (இதிஸித்யாதிநா) (இதில்)யோஜநாத்ரயத்திலென்னபடி. (ஸ்வதந்த்ர) நந்யதந்த்ர வ்யுத்பத்த்யா நராநர வஶேஷவ்ருத்தியும் நாராயண ஶரண்யநிதி கரணவ்யுத்பத்த்யா ஸாத்⁴யாவாயமும ஸ்பஷ்டமென்று கருத்து. (அநந்தரமிதி) ஸ்வாதந்த்ர்யாதி

ஸா-கா || வாயபொ ஸ்தூலநாஸ்வ அஹங்காராதிநிவ்ருத்திஸாபேக்ஷாஸ்வஸிஸாவாபஸ்யவாரஶரவிவக்ஷிதஸவோத்க்ருஷ்டாயஸ்வவ
நிபாதகாவிவஶீத்யஶாகாநிவ்ருத்த்யாஹ(இங்குஸ்தூலவித்யாதிநா)
ப விவக்ஷ்யசவத்தீகொ நாநாயாவேநதிதாஸம்ஶக்யகாஸ்தூல
ஸ்வஸாப்ரஶ்யவாபரஶ்ரேணாவ வ்ருத்தஸ்யஸாத்ரஶ்யநிரவேக்ஷநஸா
தாகொவேந வாஶிவாக்த்யஸித்வகாஸாக்ஷ்யகா ரஹஸ்யஶாஸ்த்
ரதாரகர திவத்யா ஸாத்ய நாவநதள விஷவாயி
ந்யாக தமரவி ஸாதிவொந ஸவா த்ருஷ்டகாஞதயர். ளைவ
ஸமிவா) ஸாதிராகார விஶ்யமதி (இதில்முற்ப

க

ஸித்தோபாயஸோதநம்பண்ணிற்று. பின்புஸாத்யோபாயவிஶேஷத்தாலே வஶீகார்யமுமாய் ப்ராப்யமுமாயிருக்கிற ஸித்தோபாயமிருக்கும்படியைச்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் ஸர்வேஶ்வரனுடைய

ஸா-டீ ‖ நிவ்ருத்திரூபவாக்யம் நிரூபகத்திலே "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதிநிஷேதஶாஸ்த்ரஸாமர்த்யாந் நேதி நேதி நிஷேதம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமென்று கருத்து. (பின்புஸாதி) "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதியாலேசொல்லிற்று என்னபடி. "தமேவ ப்ராப்யம்" என்றும் ப்ராப்யமும் ப்ரயோஜநமும் மாம் என்றும் உபாயாந்தரஸாதநத்யாகபூர்வகமாக ஶரணாகதிரூபமான உபாயஸ்வீகாரமும் சொல்லித்தென்று கருத்து. இப்படியாகில் "தமேவ ப்ரயோஜநம் மாம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸாதநத்துக்கு ப்ரயோஜநத்வஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஸித்தோபாயம் ஸாதநமன்றே என்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரங்களிலிதி) இந்த யோஜனையில்விஶேஷ்யமாய்க்கொண்டு தமேவ ப்ராப்யத்வோபாயத்தைஅபேக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து. இந்தபக்ஷத்தில் ஸர்வஸ்ய ஶரணாகதியிலே ரக்ஷகமாய் ஸாதநோபாயத்தை ரூபமாக சொல்லி தமேவமாக ஸர்வஸ்வ ப்ராப்தி ப்ரயோஜநோபாயமாயிருக்கும்படியைச் சொல்லிக்கிறதென்றுகருத்து. இப்படி ஸர்வஸ்ய ஶேஷவ்ருத்திபரமாகில் நாராயணஶப்தார்த்தத்தோடே பௌநருக்த்யமாகாதோ? ஶேஷஶேஷிபாவபரமாகில்ப்ரணவத்தோடேபௌநருக்த்யமாகாதோ? ஸாத்யோபாயபரமாகில் அநந்யம் வ்யர்த்தமாகாதோ? ஸித்தோபாயபரமாகில் வக்த்ருத்வ

ஸா-கா ‖ டேத்யாதிநா) (உபாயாந்தரங்களேத்யாதி) மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ இத்யத்ர ப்ராப்யத்வோபாயத்வே த்யஸ்யவிஶேஷ்யமாய் ஶேஷவ்ருத்திபரயோஜநாந்தரஸ்வ ப்ரயோஜநவிஷய யோஜநாத்ரயஸ்யார்த்தம் ஸமீக்ஷாத்ரயம் ப்ரயோஜநார்த்தம் ப்ரதிபாதகம். ப்ரதிபாதநே க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம்தேவயோஜநாத்யாதி பக்ஷத்ரயஸ்யாபேக்ஷவாக்யதாப்ரணவவாக்ய நாராயணாயஸர்வேஶ்வரேஷ்வபயோஜநாயாம்ஸாம்யோபாயஸ்வஸாத்யோபாயோபாயம் ஸர்வரக்ஷகத்வேந ஸர்வஶேஷித்வேந ப்ரணவாதிவாசக நாராயணாய நமஇதி பரார்த்தவாக்யபரயோஜநாயாம் ஶேஷவ்ருத்திரூப ஸாத்யோபாயோபாயம். நமோயோஜநாதர்த்தாதிஸ்வேத்வா. ஏவ ஏகார ப்ரதிஷேதநாராயணாயநமஇதி யோஜநாவஸ்தாய நிரூபாதிகாநந்யஶேஷத்வம் நமஇதி ஸமவஹிதஸ்ய ஸஸாதநாதி நிவ்ருத்திரூபவாக்யஸ்ய ப்ரதிபாதகம் வாக்யத்வேந ஸாத்யோபாயயோஜநாயாம் ஸமீக்ஷாவாக்யஸ்யா

ஸி॥ ப்ரயோஜநாந்தரங்களுஞ்சொல்லிற்றாகவுமாம். இவையெல்லாம்மேற்சொ
ல்லப்புகுகிறவாக்யார்த்தங்களிலேயதாஸம்பவமநுஸந்தித்துக்கொள்வது.
॥*॥ ஸர்வம் ஶிக்ஷிதநாநார்த்தா: நஶ்வரஸம்ப்லுதா: । ஸர்வே காரணதாம்

ஸா-நீ॥ ஜாநத்யம்ப ஸம்ஶயாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவையெ
ல்லாமிதி) அநேகப்ரகாரேணவாக்யார்த்தவர்ணநங்களிலேயதாஸம்ப
வத்யங்காணலாமென்றுகருத்து. இப்படி நாநாஸாமாந்யவாய்வமாக
யோஜிக்கை கூடுமோ? ஶப்தஶாஸ்த்ரம் ப்ரவ்ருத்திகாரணத்வமல்லாமையால்
அநேகப்ரவ்ருத்திவாக்யஸ்த்வம் ப்ராப்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்
கிறார் (ஸர்வமிதி) ஸ்பஷ்டார்த்தம். நாநாஸ்வரஸமுதித ஸர்வார்த்தங்களும்
காரணஶாஸ்த்ரங்களாகையால் திருமந்த்ரமும் காரணஶாஸ்த்ரமென்றுகருத்து. இ
ப்படி ஸ்வார்த்தஸமர்ப்பணே காரணஶாஸ்த்ரமென்று சொன்னது கூடுமோ? ஶா
ஸ்த்ரத்திலே ஸ்வார்த்தவாசகஶப்தமில்லையே, ஓங்காரம் வாசகமென்னிலது ஜீவ
ஸாமாந்யவாசகமாகையாலே ஸர்வார்த்தப்ரதியோகி ஸ்வார்த்தவாசகமன்

ஸா-கா॥ ப்ரயோக:, ஸர்வஶப்தாயோகஶக்திவஶாத்காரணஸ்யாஹம் ஸ
ர்வரக்ஷகாய நாராயணாயஸ்வநிவேதநமநுஸந்தீயத: நமஶ்ஶப்தம் ஸ்வரஸ
ஸம்பந்நஸ்ய ஸ்வாமிநாராயணத்வப்ரதிபாதகஸ்ய ப்ரதிபாதகதயை
வோபாய ப்ரயோஜநாயாஶி ஸமுக்ஷார்த்தம் ஸ்ருஷ்ட்வாப்ரயோக:.
ஸர்வஶேஷ காரணஸ்யாஹங்காரணாத்மநாய நாராயணாயஸர்வம் நமஶ்ஶப்
தத்ரிஷ்டநிவ்ருத்திஷ்ட ப்ராப்திப்ராப்யார்த்தம் நாரார்த்தஸ்யாத்ம ப்ரதிபாதக
த்வேந ஸர்வார்த்தஸ்யப்ரயோஜநாயாஶி ஸமுக்ஷார்த்தம் ஸ்ருஷ்ட்வாப்ர
யோக: ஸர்வாவாக்யார்த்தே ப்ரணவநமஸோஸ்ஸமந்வேஷ்டாஹங்கா
ராதி நிவ்ருத்திரூபார்த்தஸ்ய ப்ரதிபாதகதயைவ ஸ்வரூபவர்த்வேந
த்ரியப்ரஸ்த்ய ஸர்வார்த்தஸ்யார்த்வேந யோஜநாயாஶி ஸமுக்ஷா
ர்த்தம் ஸ்ருஷ்ட்வாப்ரயோக:. ஸர்வம் ப்ரணவஸ்ய ஸ்வரூபவர்த்வேநஜ்ஞ
பாரநிஷ்ட நிவ்ருத்திஷ்ட ப்ராப்திரூபவர்த்தார்த்தஸ்யார்த்வேநயோஜநா
யாஶிஸமுக்ஷார்த்தம் ஸ்ருஷ்ட்வாப்ரயோக: ஸர்வம் ப்ரணவஸ்ய ஸ்வரூபவ
ர்த்வேந சரபோஷிதஸாஸ்த்ரவோபாயவர்த்வேந யோஜநாயாஶி
ஸமுக்ஷார்த்தம் ஸ்ருஷ்ட்வாப்ரயோக: ஸர்வம் ப்ரணவஸ்ய ஸர்வார்த்தவர்த்வேநஜ்ஞ
ரயோகவர்த்வேந யோஜநாயாஶி ஸமுக்ஷார்த்தம் ஸ்ருஷ்ட்வாப்ரயோ
க: வாக்யத்ரயஸ்யாப்யநந்யார்த்தஸ்ய ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த
த்வேந யோஜநாயாஶி ஸமுக்ஷாப்ரயோஜநார்த்தம்
ஸ்ருஷ்ட்வாப்ரயோஜநத்வம் நமஶ்ஶப்தார்த்தம் ப்ரயோஜநமேவ நா
மப்ரயோ [illegible] ஷ்ட [illegible] (இவையெல்லாமித்யாதிநா) உக்தம் [illegible]
[illegible] (ஸர்வமித்யா
தி) ப்ரணவநமஸோ ரயோ [illegible] ப்ரகார

ரூ ॥ யாஷிஜ்ஞ ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணே ॥ ஜீவாநாமந்யேஷாம் ஸ்ருஷ்டிஹீ நாஹி கயாவிவா । மோக்ஷாதாநஸமர்த்தாநாமநந்யாநாமஹோவிஹ ॥ உபயாநா நந்யாநாமபி ப்ரக்ருதிமேகஸ்யைவோதிதா । அந்யேஷாம்மவிதத்வா நாந்யாநந்யஸ்மரணாதுபே ॥ அத்வரார்க்ஷாயாம் வராயீநேஷ்டஜந்மேஷ்ட । நிரபேக்ஷஸ்மரணந்யக்ஷம் நியதக்ஷேமாவதம் ॥ * ॥

இங்கு ஸாத்யமாகவாதல் ஸாத்யமாகவாதல் நம்ஸ்ஸிலே தோற்றின

ஸா-ஸ்வா ॥ றேயென்னவருளிச்செய்கிறுர் (ஜீவேதி) தாரநமோக்ஷகாரண ஜீவாநாம் ந்யாஸயாநந்யே நவாவஸ்வேதூக்வ காரணவா ஸ்ருஷ்டிஹா ஹிகயாவிவா கிம்ஸ்ரீ தாரமன்றிக்கேஸாக்ஷாத்தேவவாஸுவபுவஸ்வேதூ த்ரவண்யுமோவேமோக்ஷார்: "ஸஹாவர்த்தாய" இத்யுக்தவக்காரணவாஸ் நந்யாநாமுள ஸ்வாத்மகாரா நந்யாநவதங்கள் தாரநமோவதித காரண்டத்ருங்களிலும் மோக்ஷமே ததஸ்யூவ தமோவென்ன வருளிச்செய்கி ஞர் (உஹேதி) (உஹ) மூலமந்த்ரத்திலே காரணத்ருங்களில் வரிஸா ஸ்வகாரா நந்யாநமநபேக்ஷிதமாகையாலே தத்வமன்றென்று கரு த்து. இப்படியாகில் ஸஹம் ஸேஷஹேதம் ஸஹம் வரதம்த: என்று வி ஷிக்கையால் ஸ்வாந்யஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸ்வாதம்த்ர்யமுண்டாகையால் ரக்ஷ கக்ஷம் வ்யஸம்ஹியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறுர் (அந்யேஷாமிதி) அ ந்யஜீவர்களுக்குமிந்தவநந்யாநம் தவ்யமாகையாலேவாரதம்த்ர்யா விஸேஷாக இவர்களநந்யாநந்யஸ்மரணாளன்று. உபாஸநாதிகதப்ரத யா ஜ்ஞாநவ தவேந ஜீவர்களுக்கு உபாயமில்லையோவென்ன வருளிச் செய்கிறுர் (அதஇதி) (அத:) அந்யாநந்யரக்ஷகஸ்வாஹாவாக ஸ்வரக்ஷாயா: கதப்ரதயா ஜ்ஞாநவ ததயாவா உபாயஸ்வஸக்யவி வராயீநவ ப்ர த்திகாலம்ஸமாரகம் வராபேக்ஷமாயக்ஷம் நிரபேக்ஷாவாயக்ஷம் க்ஷே மாவதள நியதமென்று கருத்து.

இனி நாராயணவதம் மந்த்ரத்திலே அவஸ்யமிருக்கவேணுமோ, ந மஸ்ஸப்தத்தில் விஜமான ஸாதேயாவாயத்துக்கு வ்யஸாதநீயஞனவ்யதி ஸாவாயி யபேக்ஷித ஞகையாலும் வதார்த்தியில்சொல்லப்புகுறகெ ஜயவ்யதிஸம்பம்யியுமபேக்ஷித ஞகையாலுமாவஸ்யகனென்றில் அகா ரத்திலே தானே உபயத்துக்கும் வ்யதிஸம்பம்யிதோற்றுகையாலே நா ராயணவதவ்யர்த்தமன்றோ, ஸார்த்தகமானாலும் முன்னேதானே இ

ஸா-வி ॥ ஹ (ஜீவாநாநேத்யாதிநா) ஸர்வம் ஹாஹிகயா அஸ்வயேப கஸ்மேஷதஸ்யம். வவம் தஹிம் அநந்யஸ்மரணவேயிகாரி வி ஸேஷவேஷமோந்யேஷாதித்ர்த்தா ஹ (உபயேத்யாதி) ஷரீ தமா ஹ (அதஇத்யாதி நா) அய நாராயணஸப்தஸம்விஹரேணவதூம்தஸ்ய நமஸ்ஸப்தாஸம்நவம் ஹதிம்வ்யபஸ்யநு அக்ஷரஸாநாஸம்க்ஷேப்யாஹ

ஶ்ரீ || ஶரணாகதியாகிற ஸாத்யோபாயத்தாலே ப்ரஸாதநீயனாய் மேலில் சதுர்த்தியில் விவக்ஷிதமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியுமாய் ஸர்வரக்ஷகனாகவும் ஸர்வஶேஷியாகவும் ப்ரணவாக்ஷரத்தில் ப்ரதிபன்னனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய படியை வெளியிடுகிறது யோகரூடமான நாராயணஶப்தம். சுருங்கச்சொன்ன வஸ்துக்களையே அஜ்ஞாதஸம்ஶயவிபர்யயங்கள் கழியும்படி விஸ்தரத்தாலே தெளிவிக்கை விவரணம். இஸ்ஸங்க்ரஹவிவரணபாவம் ப்ரணவாக்ஷரம்முதலாக பதஸம்பந்தங்கண்டு

ஸா-நீ || ...க்கலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) (இங்கு) திருமந்த்ரத்திலே இதுக்கு நாராயணஶப்தமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். அகாரமிருந்தாலும் அது ஸங்க்ரஹரூபமாகையாலே நமஶ்ஶப்தஸமபிவ்யாஹ்ருத ஶரணாகதி, சதுர்த்த்யர்த்த ப்ரதிபன்ன ப்ராப்யமோக்ஷகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய அபேக்ஷித ஸ்வாகாரப்ரதர்ஶகமாகையாலும் ப்ரணவவிவரணரூபமாகையாலேயு மாநந்தர்யமுமாவஶ்யகமுமுவனென்று கருத்து. தேவதாவிஶேஷ ரூடமான நாராயணஶப்தம் ப்ரணவவிவரணமாகமாட்டுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (யோகதி) அவயவவ்ருத்த்யா ப்ரணவவிவரணமாகலாமென்று கருத்து. ப்ரணவவிவரணம் நாராயணஶப்தமென்கிறது கூடுமோ, ப்ரணவத்துக்கு இதர்த்தமென்று சொல்லாமையாலே நாராயண பதத்துக்குத்தான் ப்ரணவம் விவரணமாகலாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சுருங்கேதி) ரக்ஷகதயா ப்ரதிபன்னனை தேவதாந்தரமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக இன்ன தேவதாவிஶேஷமென்றும் ஸர்வாதாரத்வஸர்வஶரீரத்வாத்யாகாரவிஶிஷ்டனாகவும் விஶதீகரிக்கையாலே விவரணமென்று கருத்து. இப்படி அகாரவிவரணமானாலும் உகாரமகார விவரணமல்லாமையாலே க்ருத்ஸ்னப்ரணவவிவரணமன்றே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸங்க்ரஹேதி) அகாரத்துக்கு நாராயணபதம் உகாரத்துக்கு நாரபதம் மகாரத்துக்கு தத்புருஷ ஸமாஸ ... ப்ரகாரேண கண்டுகொள்வதென்று கருத்து. யத்வா இப்படி ப்ரணவவிவரணதயா நாராயணபதவிவக்ஷா ப்ரயோஜனமாகில் ப்ரணவாநந்தரம் நமஸ்ஸுக்கு முன்னேதானே ப்ரயோக்தவ்யமாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸங்க்ரஹேதி) (ப்ரணவேதி) ப்ரண

ஸா-கா || (இங்கு ஶப்தமாகவித்யாதிநா) வ்யுத்பத்த்யா ... ஸ்வ ... விவ ... ப்ரயோஜனதி ... நாராயணஶப்தஸ்ய ... (சுருங்கவித்யாதி) ... விவரணம் ... ஸங்க்ரஹ விவரணபாவ ... நாராயணஶப்தஸ்ய ... விவரண ... விவரண ...

ஶ॥கொள்வது. இந்நாராயண ஶப்தம் ஶெஷஶெஷித்வங்களிரண்டை யும் வெளியாகக்காட்டுகிற வுபகாராதிஶயத்தாலேவிஷ்ணுகாயத்ரியிலும் திருநாராயணீயத்திலே நாமநிர்வசநம் பண்ணுகிறவிடத்திலும்மற்றுமு ள்ள வ்யாபகமந்த்ரங்களுக்கும் முன்னே படிக்கப்பட்டது. ஸர்வவர

ஸா-நீ ॥ வம்முதலாகவென்கை. ப்ரணவத்தில்ஶெஷதயாப்ரதிபந்நஜீவனை யும்ஶெஷிதயா ப்ரதிபந்நரக்ஷகனையும் பாரதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்ய விஶிஷ்ட னாகக்காட்டுகையாலேயும் நமஸ்ஸில் ப்ரதிபந்நனை காயத்ர்யவ்யாப்த்ய நிதர்யவ்யாபகத்வாதர்யாகாரவிஶிஷ்டனாகக்காட்டுகையாலும் யதாஸம்ப வம் ஸம்ப்ரஹவிவரணரூபம் நமஸ்ஸுக்கும் நாராயணபதத்துக்குமிருக் கையாலே ஸர்வாநந்யபூர்வகூடுமென்று கருத்து. இப்படியாகில் மந்த்ர த்திலே பரமம்ருதமானவிச்ஶப்தம் விஷ்ணுகாயத்ர்யாதிகளிலே நியா மகமன்னிக்கே ப்ரயமம்ருதமாகக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இந்நாராயணஶப்தமிதி) மந்த்ரத்திலே விவரணரூபவகுமியாமகத் தாலே பரமம்ருதமானுலுமிங்கு அந்த நியாமகமில்லாமையாலே உப காரகத்வாதிஶயத்தாலே ப்ரயமம்ருவணங்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலு ம் விஷ்ண்வாதி ஶப்தாபெக்ஷயா இதுக்கதிஶயங்கூடுமோ, நாராயணாநு வாகத்திலே இச்ஶப்தம் ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸமாநாயிகரணமாகையாலது க்கதிஶயங்கூடாதே இதஸாயாரணமாகிலங்கு அநேகவாரமவதிர்க்கி றது வ்யர்த்தமன்றோ, பரவெந ஶங்கித ப்ரஹ்மருத்ராதிவ்யாவ்ருத்த்ய ர்த்தமநேகவாரமாவ்ருத்த மென்றிலப்போ, "ப்ரஹ்மாநாராயண: ருத்ரஶ்ச நாராயண:" என்னுவதியாதே "ஸப்ரஹ்மாஸஶிவ" இத்யாதிநா ஸமாநாயிகரணமாக ப்ரவிக்ககூடுமோவென்னவருளிச்செய் கிருர் (ஸர்வவரெதி) "ஶ்ரீதவஸ்யஸாத்ஷி பஶீயஸ்த்வவி" என்கிறவ

ஸா.கா ॥ கதிதத்யாதி த்ருஷ்டவ்யதிதத்யாஹ (இஸ்ஸம்ப்ரஹெதத்யாதிநா)கய வக்ஷ்யமாணாநநாக்ஷஹெவஸ்வாவவாதகம்மஹாவ ஹாவகவுதாவதாஹ. (இந்நாராயணெதத்யாதிநா) வெதாந்தெஷுஸர்வாத்ருஷ்டயொர்வ்யா பகதயாதவிஶெஷ்யரூபெவஜாஹாத்ருஹணிதாநணாஹ (இந்நாராய ணெதத்யாதிநா)(திருநாராயணீயெதி) "நாராணாமயநம்வ்யாதெ ஹ்ய ஹமெகஸ்ஸநாதந: । ஆபொநாராஇதிப்ரொக்தா ஆபொவெநர்ஸு நவ: ॥ அயநம்மம தாவபூர்வம் தெந நாராயணொஹ்யஹம்" இத்யாதிநெ த்யர்த்த: "ஏதம்வர்ணாஷஸம்க்த்வாஹி ஸர்வவெதெஷுபடிதே। ஏதம் ஸ த்ரிதிவ்யாதஸ்யஷிஹிம்ஹெநவிஷித,இத்யாதிவ்யாணாநுமணெ ந ஸர்வத்ரஸணிஹிததயா தத்ரவடிதமொக்ஷஸாயந ஸவெதாவாஸ ந விஶெஷ்யநிஷ்பாரண வாராநுவாகெ பஹுஶ ஆவதிர்தகவாரும் மஹாத்ம்யாதயாவதந்நஹநாஹ. (ஸர்வவரெதத்யாதிநா) வரவஸய

தீ || விஶேஷ்யவாசகவிஶேஷ நிர்ணயம்பண்ணுகிற நாராயணாநுவாகம் பரதத்த்வமாக ஶங்கிதரான ப்ரஹ்மஶிவாதிகளெல்லாம் ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶத்தாலே யங்குசொன்ன விஶ்வம்போலே விபூதியானார்களென்றும் இவர்களும் நாரஶப்தார்த்தமென்று தெளிவிக்கைக்காக இந்த நாராயணஶப்தத்தைப்பலகாலுமாவர்த்தங்தோற்றவாவர்த்தித்தது. இச்ஶப்தத்தின்ப்ரபாவம் "ஸங்கீர்த்ய நாராயணஶப்தமாத்ரம், நாராயணேதிய ஸ்யாஸ்யே, நாராயணேதி ஶப்தோஸ்தி" த்யாதிகளிலும், ஆழ்வார்களுடைய "குலந்தரும் செல்வந்தந்திடும், நாரணன் றம்மன்னைநரகம்புகாள்"

ஸா-நீ || யிகரணத்திலே தத்த்வவித்யா ப்ரகரணத்திலும் உபாஸ்யவஸ்து வர்ணிததயா உக்தப்ரஹ்மஶிவாதி ஶப்தைர் வாச்யஸ்ய தஸ்ய நாராயணத்வம் விஷயதயைதி நிர்ணீதமாகையாலே என்று கருத்து. ஶிவாதயேதி ப்ரகாராந்தரேண நிர்தேஶித்தால் தேவதாந்தரங்களுக்கு தேவப்ரஸக்தித்வ தத்ரூப தத்விபூதிகளாதிகளும் ஸவிஶேஷோபாஸநங்களிலும் நாராயணத்வமுபாஸ்யமென்றும் ஸித்தியாமையாலே ஸாமாநாதிகரண்யேந நிர்தேஶித்தால் "விஶ்வம் நாராயணமேவ" தீத்யாதிவதி தேஶ்யாம் போதிதமாகையால் தத்விபூதிகளாதிகள் ஸித்திக்குறுப்போலே வேறொருவ்யமன்றிக்கே ஸப்ரஹ்மத்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும விபூதிகளாதிகளே ஸித்திக்குமென்று கருத்து. அப்போது "ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவோ ஸேந்த்ர:" என்று சொன்னாலும்விபூதிகளாதிகள் ஸித்திக்கையாலே ஐக்யாவ்ருத்தி வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆதரதீதி) இந்நாராயணஶப்தத்தை பர்யவஸாய ஸஂஜ்ஞாயா மென்று விதியாத நக்ஷத்ரமான ப்ரஹ்வ்ரீஹி ஷஷ்டீதத்புருஷ நாராயணஶப்தத்தை நத்யாதிகண படிதமான ஸமநே நாராயணஶப்தம் ஜஷிவாத் வாசியாகையாலே அதுக்கு ஸர்வ ஸாமாநாதிகரண்யங்கூடாதிறே. யதா க்வசந ஹரவ நாமங்களிருக்க நாராயணபதமே ஸம்த்ருப்திகமாகவேணுமோ வென்கிற ஶங்கையிலிச்ஶப்தத்துக்கர்த்தகத ஶ்ரேஷ்ட்யத்தை இந்நாராயணஶப்தமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே உபபாதித்து இச்ஶப்தஸ்வபாவக்ருதமாயும் ஶ்ரேஷ்ட்யத்தை ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலேஉபபாதிக்குறார் (இச்ஶப்தத்தினித்யாதிநா) (ஸங்கீர்த்யேதி) "ஸங்கீர்த்ய நாராயணஶப்தமாத்ரம் விமுக்ததுக்காஸ்ஸுகிநோ பவந்தி, நாராயணேதி யஸ்யாஸ்யே வர்த்ததே நாமமங்கலம், நாராயணஸ்ய நாமைவ ஶ்ரேயஸாம் ஸாதநம் பரம்" என்றுவசநஶேஷம். "ஆர்த்தா விஷண்ணாஶ் ஶிதிலாஶ்ச பீதா நாராயணேதி ஶப்தமாத்ரம் வேதிதவ்யம்" என்கு

ஸா-கா || விஶேஷ்ய தீபிகாயாம் ஸமாஹாரத்வேந உதாஹரணமாத்ர நாமஸஹஸ்ரவ்யாஹாரோ வ்யாஹார (இச்ஶப்தத்தினிதி) மாஹாத்ம்ய

ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தை விசதமாக்குகிற பாசுரங்களாலும் ப்ரஸித்தம். நாரதீயகல்பத்திலும் "ஸ்ரீமந்நாராயணோ தேவ: ப்ரதிஜ்ஞாம் க்ருதவாந் ப்ரபு:। அஷ்டாக்ஷரேண மந்த்ரேண தஸ்ய ஸித்திர் ந ஸம்ஸய:" என்று சொல்லப்பட்டது. இது தன்னையே ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீவேதவ்யாஸன் எட்டுதிருவக்ஷரமாக ஸாதிக்கத்திருமந்த்ரத் தோடொக்குமென்று ப்ரமாணாந்தரோக்தம். ஸர்வஜ்ஞரோடு ப்ரயுக்தஸங்

ஸூ-டீ ॥ இத்தால் ஸமர்த்தமும். (குலந்தரும்) உத்க்ருஷ்டகுலமுமென்னபடி. (செல்வம்) ஸம்பத் (தந்திடும்) தரும்ஸ்ரீநாத ஸம்பத்தைத்தருமென்னபடி. (நாரணன்றம்மன்னை) நாராயணனென்று பேரிட்டபுள்ளையினுடையதாயார். (நரகம்புகாள்) நரகத்தையடையாளென்னபடி. இவர்களிந்தநாமத்தில் வக்ஷ்யமாணத்தாலே ப்ரமாணஞ்சொன்னார்களென்று ஸங்கை வாராதொழிவன்னவருளிச்செய்கிறார் (நாரதீயகல்பத்திலுமிதி) ஸர்வஜ்ஞனான நாரதர் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களை விட்டு இச்ஸப்தத்தை ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே இது வக்ஷ்யமாணகருதமன்னென்று கருத்து. இப்படிப்பட்ட ப்ரமாணவசநம் "க்ருஷ்ண: க்ருஷ்ண: க்ருஷ்ண இத்யேகாந்தே; ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம்" என்று நாமாந்தரங்களுக்குமுண்டேயென்ன வஸாயாமணோத்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (இது தன்னை இதி) (இதுதன்னை) நாராயணஎன்கிற ப்ராதிபதிகத்தை என்னபடி. (ஸர்வேதி) நகாராகார ரேபாகார யகாரணகாராகாரஸ்சேந என்னபடி, (ப்ரமாணாந்தரேதி) இப்படி நாராயணஸப்தம் யோகரூடமென்று ப்ரவசஞ்சொன்னது கூடுமோ, நாரமாயிருக்கிற அயநமென்று கர்மதாரயஞ்சொல்லில் ப்ரவ்ருத்திஸங்கம் விரோதிக்கும், வ்யாகரண ஸமாஸாந்தரசாஸ்த்ரஸூத்ரமும் ப்ரஸாதிக்கும், நாரா அயநம் யஸ்ய என்றும் நாராணாமயநமென்றும் வ்யுத்பத்தியில் நாரஸப்தமவயவஸப்தவ்ருத்த்யா ஸமவாயமாகையாலே வையதிகரண்யங்கூடாதே ஸ்வஸ்ய ஸ்வாரஸ்யமும் ஸ்வாரஸ்யமும் ஸ்வாயிதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞரோடு இதி) (ப்ர

ஸூ-கா ॥ ஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகமஸ்தம். (ஆழ்வாரித்யாதிநா) (குலமித்யாதி) உத்க்ருஷ்டகுலமாயிகைஸ்வர்ய ஸம்பத்யாதித்யர்த்த:. (நாரணன்றமமன்னைநரகம்புகாளிதி) நாராயணஇதிநாமவதோமாதா நரகம் ந விஸேதித்யர்த்த: ஸர்வஜ்ஞஸாயநம் ஸப்தார்த்தாவதாரணமாத்ரஸ்ய தஸ்ய ப்ரமாணம் நாரதீயேத்யாதிநா நாராயணஸப்தமாத்ரஸ்ய ப்ரணவநமஸ்ஸப்த ரஹிதஸ்ய ஸஹிதாஷ்டாக்ஷரதுல்யத்வம் ப்ரதிபாதிதம் (இதுதன்னையேத்யாதிநா) வ்யாஸேநைவ ப்ரதிபாதிதமஸ்ய தஸ்ய ஸாமர்த்யமுக்தம் "நதாஸ்ய ஸம்ஸாரஸமுத்திஷ்டா யத்ர ஸாஸ்வதீ. வஸாம் வாக்யே ஸித்த"மித்யாதிப்ரமாணாந்தரோக்தஸ்ய ப்ரதிஜ்ஞாக்யஸ்ய தோஷாபரிஹாரமிதி (ஸர்வஜ்ஞரோடு இத்யாதிநா) ஸமாஸத்வயாஸம்பந்தஸ்யாஸம்

ஶ: ॥ களல்லாதநாமங்களுக்கு "நாராயணாய நம:" என்றும் "நாராயணா ய நம" என்றும் நிஷ்கர்ஷவிவக்ஷையாலே வையதிகரண்யமுண்டாயிற்று. இச்சப்தத்துக்கு நம்மாழ்வார் "எண்பெருக்கந்நலத்தொண் பொருளீறில வண்புகழ்நாரணன்,, னென்றும், "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாத" னென்றும் ப்ரபந்தங்களிலே ஸமாஸவ்யஸ்தத்தை ப்ரதர்ஶிப்பித்

ஸா-ரீ | ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமில்லாதே ஶ்ரீ)வைஷ்ணவாதிநாமங்களுக்கு ப்ரபாவமுண் டானாலும் நிஷ்கர்ஷவிவக்ஷையாலே வைபவங்கூடுமென்று கருத்து. இப்ப டிப்ரஸித்தமான ஶப்தத்துக்கு ஸம்ப்ரதாயமில்லாவிட்டால் நாராயணீயமென்னா தாமென்ன "ஸர்வஸ்ய நம: கேஶவம் ப்ரதி" என்று கொண்டாடப்பட்டு யிருக்கிற கவிகாஸம்ப்ரதாயமருளிச்செய்கிறார் (இச்சப்தத்துக்கிதி) ப்ர யோகம் வேதாந்தவ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (எண்பெருக்கிதி) (எண்) ஸங் க்யை (பெருக்கு) வ்ருத்தி. ஸங்க்யையினுடையவாநந்த்யத்தையுடை த்தான அஸங்க்யாதமானவென்றபடி. (அந்நலத்து) அந்த ஜ்ஞாநாநந் தாத்யாஶ்ரயமான (ஒண்பொருள்) (ஒண்) விலக்ஷணமான, ஸ்வஸ்வரூபத யா விலக்ஷணமான (பொருள்) வஸ்துக்களை ஜீவர்களை, இதவித்துக்குமு பலக்ஷணம். இதுகளையாஶ்ரயமாகவுடையவென்னபடி. (ஈறில) அவதிர ஹிதங்களான (வண்) விலக்ஷணங்களான (புகழ்) கல்யாணகுணங்களை யுடையவனென்னபடி. "ஜ்ஞாநந்த" இதி ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்தார்த்த: இப்படியேயர்த்தமென்று கருத்து. இப்படியர்த்தஞ்சொல்லி ப்ரஸிதம் வ்யாஸப்ரயோகத்தை நிதர்ஶிப்பித்தருளுகிறார் (நாரணனிதி) அயந்தத்பு ருஷஸமாஸப் ப்ரயோகமாகின்றுகொண்டு வ்யாஸப்ரயோகத்தை எடுக்கிறார் (நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதனிதி) (முழு) ஸமஸ்தமான (ஏழுலக்கும்) (ஸப்தலோகங்களுக்கும் நாராயணாய நம: ஸர்வலோகாதிபதிகளுக்கும் (நாதன்) ஸ்வாமீ அயநம்ப்ரயோகம் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரகாஶகவாக்ஸ்வ ஸ்வாமீத்வ வாசக என்னபடி. ப்ரபந்தங்களிலே ப்ரஸித்தியோதகமென்ன படி. இப்படி ஸமாஸத்தை ஸித்தாநும் உபக்ரமத்திலே ஸாமாந்ய மாயப்ரபோதநீபனுய் உபந்யாஸ உபாயப்ரதர்ஶநாயார்த்தா ஸா ரமாகளிச்சப்தத்திலே ஸித்திக்கிறதுகளென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸ மஸ்தத்தாலே நாமப்ரமாணமும் நாராயணாமும் ஸித்தாலுமு பாயமொழிபெருத்த ப்ரபந்தநிக்ஷேபமும் ப்ராஸ [illegible] விஶேஷமும் ஸித்திக்கவில்லையேயென்ன வருளிச்செ

[illegible]

ரம்॥ தார். இதிலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வகல்யாணைகதாநத்வரூபமான உபயலிங்கத்வமும் ஹேயவிரோதியோகமும் ஸித்தம். ஶேஷித்வரூபேஷணாய ஸ்வாமித்வ ஶரீரித்வாதாரத்வ வ்யாப்த்யாதி ஹேதுங்களுமிங்கே ப்ரதாந ஹேதுக்கள் ॥ * ॥ காரணத்வ வ்யாப்தத்வ ப்ராப்யத்வே யதா । இதிஶா ரீரகஸூத்ர ஸித்தவாக்யவ்யஸ்தம் ॥ * ॥ இதெல்லாம் "ஜ்ஞாநாநந்தா

ஸா-நீ॥ய்கிறார் (இதிலேஜ்தி) (இதிலே) ஸமாஸத்வயத்திலே நாரஶப்தம் வேதநாவேதந கார்த்ஸ்நவாசகமாகையால் குணங்களுக்கும் வாசகமென்னபடி. பஹுவ்ரீஹியில் விரோதியோகம் ஶாப்தமாயுபயலிங்கத்வமாயும் தத்புருஷனிலுபயமும் ஶாப்தமென்றுகருத்து. இப்படி த்வ்யாத்ரார்த்தம்பதி குணவிரோதியோகம் ஸித்தாலும் ப்ரதாநஹேதுகோபகார்த்யரேவிஷா தச்சரீரஷாதிகள் ஸித்திக்கவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷீதி) இப்படி நாரத்வரூப ஸமாநாகாரதத் குணவிரோதியோகம் ஸித்தாலும் ஶாரீரகப்ரதாநசமும் விஶிஷ்ட ஸித்யாவிட்டால் "யதுவதஸ்வேஶேஶைண பாஷ்யம் வேதவேதிகம்" என்குற ஸந்த்ரார்த்தமில்லையாக ப்ரஸஜியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வதி) ஶாரீரகஸூத்ரவெவெதவ்யம். காரணத்வரூப ப்ரதமாத்யாயார்த்தமும் நராஜ்ஜாதாநீதி வ்யுத்பத்த்யா நரஜதிஷயநாஹேதுத்வோக்தவெந ஶோதகவாக்யார்த்தா கவாத்யத்வரூப த்விதீயாத்யாயார்த்தமும் அயநஶப்தேந உபாயத்வோக்த்யா உபாயத்வரூப த்ருதீயாத்யாயார்த்தமும் அயநஶப்தத்தில் கர்மணிவ்யுத்பத்த்யா ப்ராப்யத்வகதநேந சதுர்த்யாத்யாயார்த்தமும் ஸித்தமென்று கருத்து. இப்படி இத்தனையும் நாராயணஶப்தார்த்தமென்கிறது கூடுமோ, ஶம்த விவரணப்ரதாநமான ஸுபர்க்ஷஶ்லோகியிலே காரணத்வோபயலிங்கத்வாதிகளை சொல்லவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதெல்லாமிதி) நாராயணஶப்தார்த்தமாக ப்ரதிபாதிதமென்னபடி. இப்படி பஹுவ்ரீஹிதத்புருஷஸமாஸத்வயத்தாலே ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதி க்ருத்ஸ்நார்த்தம் ஸித்திக்கிறது என்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது "ருதோநரா" இத்யாதிப்ரமாணங்களிலே நாரஶப்தவாச்யரூபப்ரதிபாதத்வவ்யாபகத்வம் நாராயணஶப்தார்த்தமாக சொல்லுகிறது விரோதி

ஸா-கா॥ நாரஶப்தவாச்யஸம்ஸ்தலோகலோகஸ்தாதி. நாரஶப்தார்த்தாஹ (ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிநா) (பஞ்சமா) ஸத்ரவாணாதி:. (வாதஷ்டா) ப்ரஜாநநஜயத்தநாத்யா:. ஶாரீரகரணாதிராதிஶப்தார்த்தா:. ஸகலஜகத்காரணத்வாதீநாம் நாராயணஶப்தார்த்தவிஶேஷாம் ஶாரீரகே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதத்வாத் உக்தஜீவப்ரஸாஹவாநாத விஸ்தரேணேதி தத்ஸம்வாத்ய ஜ்ஞேயம் இத்யர்தாஹ (இதிலேஜத்யாதிநா) ஸம்ஸ்தத்வ-

௨௭ || ஜ்ஞாதி" என்று தொடங்கின பூர்வ நிருக்தத்திலே ப்ரதிபாதிதம். இவ்விடத்தில் "ஸ்ருஷ்ட்வா நாரம் தோயமந்தஸ்ஸ்திதோஹம் யேந ஸ்யாந்மே நாம நாராயணேதி, ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:| தா யதஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:" இத்யாதிகளில் சப்தங்களையெடுத்தது தத்த்வாந்தரங்களுக்கு உபலக்ஷணமென்னுமிடம் "நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி நாராணீதி ததோ விது: | தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:" இத்யாதிகளாலே ஸித்தம். இந்த பஹுஸ்ம்ருதிஸித்த ஸமான நிர்வசநத்தில் "நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி" என்று நாரசப்தார்த்தஞ் சொல்லுகையாலே மஹோபநிஷதாதி ஸ்ருதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மேசாநாதி ஸர்வத்தையும்பற்ற நாராயணனுடைய ஸர்வவியாபகா

ஸா-நீ||யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) இவ்விடத்தில் என்றுவிஷயஸப்தமீ. நாராயணசப்தார்த்தவிஷயமானவித்யாதி ப்ரமாணங்களிலேயென்னபடி. இப்படி நாராயணசப்தமுபலக்ஷணதயா ஸர்வதத்த்வபரமானாலும் "நாராணாமயநந்த்வாத் நாராயண இதி ஸ்ம்ருத:" என்கிற வ்யுத்பத்த்யந்தரபக்ஷத்தில் "நாரோ நராணாம் ஸங்காத: தஸ்யாஹமயநம் கதி:" என்று சொல்லுகையாலே காரணத்வப்ரதிபாதகமில்லாமையால் காரணத்வப்ராப்யத்வமென்று கீழே சொன்னது விரோதியாதோ "நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி நாராணீதி ததோ விது:| தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:" என்று பஹுஸ்ம்ருதிஸமான நிர்வசநத்திலே காரணத்வம் ப்ராப்யமென்றிலப்போது "தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய" என்று அதுகளை ஆதாரமாகவுடையவனென்கிற அர்த்தங்கூடுமோ, ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து அதுகளுக்கு ஆயநத்வமான ஆச்ரயத்வமும் ப்ராப்யத்வமுமில்லையே, அயநசப்தம் ஆயதே ப்ராப்யதே இதி கர்மணி வ்யுத்பத்த்யா ப்ராப்யபரமாய்க்கொண்டு ப்ராபகத்வாபாவமென்னில் ப்ரமாண பலத்தாலே ப்ராபகத்வமுங்கூடாதே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த இதி) ப்ரமாணபலத்தாலே ப்ராப்யத்தை விசித்தால் தத்ப்ரயுக்தாதிஸ்ருஷ்டத்வமும் அந்யோந்யவ்யாவ்ருத்தி விசிக்கையாலே ப்ர

ஸா-கா || ஸர்வஸாக்ஷி ஜாயிதத்த்வஸாஹ (இதெல்லாமித்யாதிநா) நநுஹய விசேஷிக நாராயணசப்தார்த்த நிர்வசநங்களில் "ஆபோ நாரா" இத்யாதிஷு ப்ரதேசாந்தரேஷு தத்த்வாந்தர ப்ரஸங்க "வேதாந்தவேத்யநாஸ்வஸ்தவிஷயத்வாத் ... நாரம் தத்ப்ரயநம்" இத்யாதிவிசேஷ ... "ஆபோ நாரா" இத்யாதிப்ரதேசோபலக்ஷண ... ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டி ... ஸம்ஹிதா ... (இவ்விடத்தில் "ஸ்ருஷ்ட்வா" இத்யாதிநா) (மஹோபநிஷத்ஸ்ருதி) "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாந:" இத்யாதி

உ௦ || ரணத்வமும், காரணத்வத்தில் "ஸர்வ தர்மா ந்" என்கிற கடவ்யுத்பத்தியாலே இவற்றை வ்யாப்யமாகவுடையவனுடைய ஸர்வவ்யாபகத்வமும் அதுக்கு வ்யதிரேகமான நிரதிஸயஸௌக்ஷ்ம்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பொருள்கள் "ஸர்வபூதஸ்தே, என்கிற காரணவ்யுத்பத்தியிலும் வரும் "நாராணாமயநம் யஸ்மாத் நாராயண இதி ஸ்ம்ருத:, நாராஸ்தித் ஸர்வவஸ்தூநி ஸர்வதேஹ வ்யவஸ்திதம் | அந்தர்பஹிஸ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் ஸ்தித:, நாரோ நாராணாம் ஸமூஹ தத்ஸம்பந்தாயநம் ஸ்திதம் | தேநாஸ்மிந் நிகிலம் வ்யாப்யம் நாராயண இதீரித: || நாராஜ்ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோக்தஸ்தேஷாம் அயநம் | தேஷாம் அயந ஹேதுத்வாந்நாராயண இஹோச்யதே || தஸ்மாந்நாராயணம் ப்ராஹுர் ஆதாரம் ஆதாரம் | நிவாஸஸ்ஸரணம் நிவாஸாந் வேதவேதாங்கபாரகா" இத்யாதிகளிற்படியே தத்புருஷ ஸமா

ஸா-நீ || ஸாவ்ய திவா தமில்லை என்று கருத்து. இப்படி கடவ்யுத்பத்தியில் வ்யாபகத்வம் ஸித்தாலும் அந்த வ்யுத்பத்தி நியமேநங்கூடுமோ, "ஸ்ருஷ்டா நாராயணோ யஸ்தேஷு ஸ்திதோ" என்று காரணவ்யுத்பத்தியன்றோ தோற்றுகிறதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பொருள்களிதி) இந்த வ்யுத்பத்தியில் ஸர்வபூதே என்குறது ஸ்திதிவாசியாய் நாரங்களை ஸ்திதியாதாரமாகவுடையவனென்று ஸித்திக்கையாலே வ்யாப்யத்வம் பாவிதமாகையாலே ஸ்திதிவ்யாபநத்திலே பர்யவஸித்து வ்யாபகத்வம் ஸித்திக்குமென்று கருத்து- இப்படி பஹுவ்ரீஹிஸமாஸங்கூடினாலும் அதிலே ஸர்வாதாரத்வம் ஸித்திக்கவில்லையே, அத நாராணாமயநமென்குற ஷஷ்டீ தத்புருஷத்தில் ஸித்திக்குமென்னில் அப்போது "பரவஸ்தும் ஸ்வ ரூபதத்புருஷயோ:, என்று நவ்வாஸஸித்தம் வ ஸம்தியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நாராணாமயநமாத்வேதி) (தஸ்மாதிதி) "நாரஸம்பந்தம் யிநோ நாரா" என்குற வ்யுத்பத்தியிலே ஸ்பஷ்டமயநம். (நிர்தேஸ்து

ஸா-கா || உபநிஷத்; "தஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஸத் ததநுப்ரவிஸ்ய ஸச்ச த்யச்சாபவத்" ஸோகாமயத "பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய" இத்யாதிகளிலே வ்யதிரேகத்வம். நாராயணஸ் ஸர்வவ்யாபகத்வம். காரணத்வவுபாதாநத்வ வைராக்யாதிகளையும் நாராஜ்ஜாத நீத்யுஷா ஹ்ருத: (காரணவ்யுத்பத்தியிலுமிதி) "காரண ஸ்வேவாஸ்யாதாரவாக ஸர்வாதாரத்வஸ்ய ப்ரயா ஸித்தம் ஸர்வஸ்யாப்யணீயாம் ஸணீயஸா" இத்யாதிகளில் ஸ்வேச்சை வேஸ்வரேஸ்வரத்வாவஸ்தாக தத்ர ஸோயமேவ ஸத்ஸ்வரூபவ்யாபகத்வ வோவஸிதிஸித்தம். ஸர்வாபஹுவ்ரீஹிஸமாஸாஸ்ரயம் ஸர்வஜ்ஞம் வ்யுத்பத்தி தத்புருஷ நாராயணஸப்தஸ்யாஸ்யார்த்தம் காரணஸப்தஸ்யாபி வாசியான "ஸர்வகாரணாயிகாரணமோஸ்ய" இதி விஹிதவ்யுத்பத்தியா வ்யுத்பத்தி ஸ்வரூபஸ்வரூபதாநி ஸர்வாதாரத்வோவாதயத்வா வேதாநாம் தத்ரைவ ப்ரத்யக்ஷாநுஸாரேண ஸாமாநாதிகரண்யாத் (நாராணா

ஜி || ஸமானனும் நிர்வக்த்ருவசத்தாலே ஜயநஶப்தம் வர்ணிக்கும். இங்கு "ஸீக்ஷயே" என்கிற யாதுவிலே ர என்று ஸ்வரவிகாரத்தாலே க்ஷயிஷ்ணுவான வஸ்த்வாஸ்ரத்தைச்சொல்லி, அதில்வேருபட்டு ஸ்வரூபவிகாரரஹிதமான வேதநவஸ்த்தை நஶரேகாதிஶப்தம்போலே நஸமாஸமான நஶப்தத்தாலே சொல்லி, அதின் ஸம்பந்தங்களை நாரஶப்தத்தாலே சொல்லி, இந்தஸம்பந்தங்களுக்கு ஜயநா என்கிறவித்தால் ஸ்வாயீநத்ரிவியவேதநாவேதந ஸ்வரூபவஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திஹேதுஞனவன் நாரஶப்தவாச்யமான த்ரிவியாத்மாக்களுடையஸம்பந்தங்களுக்கும வெக்ஷிதஹேதுவுமாய் ஸ்வயாஹோமத்யைதையாலே உபேயமுமாய் "விஷ்ணுயாரம் யஶோவேதக்ஷேத்ரேயாக்யம் ஸஶேவஸ்திதம் | யோவோகத்ரயஸாவிஶ்ய பிஹத்யவ்யயார்மஸ்வர" இத்யாதிகளிற்படியே ஆயாரமுமாயிருக்கிறபடி சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்? "ஐஞ்தள" என்கிறயாதுவிலே "ரூரய தேஜநேந" என்று ஜயநஶப்தத்தில் காரணவ்யுத்பத்தியாலே ரூரஸ்வரனு

ஸா-நீ || த்ரூஷ்ட நிர்வக்த்ருவசத்தாலேவர்ணம் ஹக்ஷமென்றுகருத்து. "நாரோநராணாம் ஸம்வாதஸ்வாரஹஸ்ய நம்ஹதிः" என்றுநிவசநங்கூடுமோ, நரஶப்தம் "நராஜ்ஞாதாநிதக்ஷாநி" என்குறவிடத்தில்போலேவரஜாத்வரமாகில் வரஜாத்வஹர்க்ஷம் பாயிதமாகையாலே நாரோநராணமென்று பஹுவசநங்கூடாதே, இனி ஜநஷ்யவாசியாகில் ஜீவாத்யயதஙக்ஷமில்லையாக ப்ரஸம்ஹியாதோ, ஜயநஶப்தஸ்ய வ்யாவகக்ஷாஸ்ய்டுகெக்ஷ தத்வார்ஷனில் பஹுவ்ரீஹ்யபெக்ஷயா ஜயிகாஸ்யுரஹாஹாவாமெயஸ்டுமும் ப்ரஸம்ஹியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) (இங்கு) ஷஷ்டீதத்வார்ஷநிவசநத்தில்பஹுவ்ரீஹ்யபெக்ஷயா ஜயிகாஸ்யுரஹத்தாலே ஸாஸ்டுக்யமென்று கருத்து. இப்படி தத்வார்ஷனிலாயாரக்ஷாஷ்யஸ்டுஹஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஜயநஶப்தம் ஶயதே வ்யாவ்யதே என்று கரணி வ்யுத்பவமாகிலீஸ்வரனுக்கு வ்யாவ்யக்ஷமும் நாரங்களுக்கு வ்யாவகக்ஷமும் ப்ரஸம்ஹியாதோ, ஒரு வ்யுத்பத்தியில் உபாயக்ஷாபெயக்ஷாயாரக்ஷாஷ்யஸ்த்ரயஹமும் ஜமபர்மன்னேவென்கிறவஸ்ப்ராயத்தாலே ஶாகிக்கிறார் (எங்ஙனேஎன்னில்) உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஐண் ஹதாவிதி) ஹதள ப்ராவ்த்தள என்னபடி. கரணவ்யுத்பத்தியில் யாதர் ஆயாரவரமென்றுகருத்து. இ

[illegible]

உசி||வாயமாயும், "ஶரணம் ப்ரபத்யே,, என்கிற உத்தரவாக்யத்தியாலே உபேயமாயும், "ஶரணம் ப்ரபத்யே,, என்கிற ஶயிகரணவாக்யத்தியாலே ஸ்வாரமாயுந்தோற்றுகிறன். "ஶயவயமதள,, என்கிற ஶயதியாதர்விலும் இவ்வயநவஉம நிஷ்ஹமாய். இவ்வுவாயவோவெயஸ்வாதிகளுக்குவயாகமான் ஸளவுஹ்யமும் வரஸ்வமுமிங்கேஸிஸம். ஶயநமென்று வாஸஸ்ூநமாய் அப்போத பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தாலே ஶுதவர்யாவத்தியும் தத்புருஷ

ஸா-ரீ || ப்படி "உண் மதள" என்குறயாதர்நிஷ்ஹமாகில் "ஶயதேநிவிஶாஸாராநு" என்கிற நிவசவநம் விரோயியாதோ, உண் யாதர்வரவெஷவஷியன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶயவயெதி) ஶயயாதர் ஸூதநெவஷியாகையாலே "ஶயதே" என்கிற நிவருவநம் தஉஷிவ்யயமென்று கருத்து. இப்படி ஶயநஸ்வூத்திலுவாயஸ்வம் வாவ்யமென்று ஸிஜிக்கிறதென்றுசொன்னதுகூடுமோ, ஶஸ்ரவேணஸ்காயிகாரத்தில் நாராயணஸ்வூத்தாலே வரஸ்வஸளவுஹ்யஉநுஸஂயமென்று சொன்னது விரோயியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுவாயவெதி)(ஸிஜம்) ஶஸ்ரஹிஜமென்னபடி. ஶஸ்ரவணகத்தில் ஶஸ்ரவிஶாஸ்ரகயநயாகையால் விரோயமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஶயநஸ்வூத்துக்கு உவாயஸ்வாஇஸ்ரத்தில் தத்புருஷஸமாஸங்கூடினாலும் பஹுவ்ரீஹிஸமாஸம்உவட்டயன்றோ, ஶயநஸ்வூத்துக்கு வ்யாவ்யாஸகத்தில் பஹுவ்ரீஹியும் உவாயஸ்வாஇஸ்ரத்தில் தத்புருஷஞ்சொன்ன லேகாஸத்தில் ஸமாஸமயமில்லாமையாலே வெவரவ்யம் வ்யஸஂயியாதோ, இனி ஶயநஸ்வூம் வாஸஸ்ூநவரமாய்க் கொண்டு பஹுவ்ரீஹிதத்புருஷ ஸமாஸமயவத்தென்னில் அபபோபஹுவ்ரீஹியிலே நாரங்கள்வாஸஸ்ூநமல்லாமையாலே பாயிதாஸகஸ்வம் வ்யஸஂயியாதோ, பஹுவ்ரீஹியிலந்தவ்யாவத்தி ஹயிதையாகையாலே தாத்வயாஸவாயமில்லை என்னிலப்போபஹுவ்ரீஹியில் தாத்வயாஸவ்யயாந்யமும் தத்புருஷனில் வாவ்யாஸவ்யயாந்யமும் விரவெமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஶயநமென்று உதி) ஸகாஸகாயநஸ்வூத்தில் ஸமாஸமயமும் உஹயத்ராவிஹயிதாஸவ்யயாந்யமுமிருக்கையாலே வெவரவ்யமில்லையென்று கருத்து. ஶதவர்யாவத்திபஹிவர்யாவத்திரவெவாஸமயமும்

ஸா-கா || ந வரஸ்வஸ்ய வாவகிகஸ்வாக தத்புருஷவக்ஷே நாராயணஸ்வூகஸ்விஜயாரதநவிஶெஷ்யித்யத்ராஸாத்தஉவ்யநுஸஂயஇத்யவவாஇதம்விஷ்ணாயாரஇத்யாஇநா "ஸவஜாதபஹிஸ்ருதத்தவ்யவ்யாவ்யநாராயணஷ்தி" உத்யாஇ்யக்ாம் தபஹிவ்யாஷீ ஸமாஸஉயெநஉஙீகதெ தெகவ்யநுஸஂயெ த்யாஹ. (ஶயநஇத்யாஇநா). நங

ஜீ॥ ஷணுலேபஹிவ்யாப்தியுந்தோற்றுகிறதென்றுமநுஸந்திப்பார்கள். இவையிரண்டும் ஶ்ருதிஸித்தம். அந்தர்வ்யாப்தியாவது. இவையுள்ளவிடத்தில் நன்னையில்லையென்னவொண்ணுதபடி கலந்துநிற்கை. பஹிர்வ்யாப்தியாவது? இவையில்லாதவிடத்திலுமெங்குந்தானுளனுகை. விஶேஷக்களான கார்யாதிகளுக்குப்பஹிர்வ்யாப்திசொல்லவேண்டா. "நாராயணபரீயாம்ஸ அஶேஷாணாம்பரீயஸாம்" என்றது அந்தர்வ்யாப்திக்கநுகுணமாய் நிற்கிற

ஸா-நீ॥ ப்ரமாணாந்தரத்தாலே ஸாத்யத்வஹனமானலன்றே ஶாஸ்த்ரத்துக்கதுவேதாத்பர்யவிஷயமாக்கலாவது, அதுக்குப்ரமாணமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிருர்(இவையிரண்டுமிதி) ஆனலும்அந்தர்வ்யாப்திஸர்வஜ்ஞனுக்கு கூடுமோ, நிரவயவமான ஜீவஸ்வரூபத்திலந்தர்வ்யாப்தி கூடாதே பஹிர்வ்யாப்தியாவது, பஹிர்தேஶ ஸம்பந்தமன்றே, அந்தர்வ்யாப்திக்ஷயத்தாலேதானே பஹிர்வ்யாப்தி ஸித்தியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (அந்தர்வ்யாப்தியாவதித்யாதிநா) இப்படி பஹிர்வ்யாப்தி சொன்னது கூடுமோ, அப்போது கார்யாதி விஶேஷபதார்த்தங்களிலே ஸர்வஜ்ஞனுக்கு பஹிர்வ்யாப்தி வாயிதையாகாதோ,வென்னவருளிச்செய்கிருர் (விஶேஷக்களானேதி) "நாராயணபரீயாம்ஸ"மென்று அணுகேவ்ந சொல்லப்பட்டவீஶ்வரனுக்கு அந்தர்வ்யாப்தியும் பஹிர்வ்யாப்தியுங்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (நாராயணேதி)(ஶ்ருதிவாதேதி) ஸூக்ஷ்மாஹியாநந்தவ்ந ஶ்ருதிவாதாநஹாஸ்வரமென்றபடி. இப்படியாகில் அணீயாம்ஸமென்கிற பதத்துக்கு ஶண்ணஸ்வாரஸ்யஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிருர் (அல்லதுஜஇதி) உவக ஶஹதவ்ராவக்கஸ்வர நாராயணபத விரோதயாத "அணோரணீயாந். மஹதோமஹீயாந்" இத்யாதிபஹுஶ்ருதிவிரோதயாத ஶண்ணஸ்வாநுகுணமென்றுகருத்து. இப்படியாகில் "ஸஷ்ஷூத்ராதஹ்ருதயேணீயா ந்ஹேவ்யாயவாஜா"என்று அணுவசி

ஸா-கா॥ ஜாவிஶேஷாஃ கார்ய [illegible]

[illegible]

பா॥ வ்யுத்பாதநஸாமர்த்யம், அல்லது கர்மவிஶேஷணத்வமன்று. இதுசொல்லுமிடம் ப்ராஸங்கிகத்தாலேயென்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகாவிஷயம். வ்யாஸனுக்கு வ்யுத்பத்திஸாமர்த்யமாவது? ஒரொரு ப்ராஸங்கிகமானவஶ்யமே ஸகலத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல ஶக்தியுடைத்தாயிருக்கை, அல்லது ப்ரத்யேகம் ஸ்வார்த்தபோதகத்வமன்று. இதுகொள்ளில்பஹுவ்ரீஹிக்கு விரோதமாம். இத்தை ஸ்வஶக்தியாலே நிர்வஹிக்கில்வி

ஸா-நீ॥ கரணத்வம்ஸவ்யுத்பத்தியொமிகமாகச்சொல்லுகிறதுவிரோதியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுசொல்லுமிடமிதி) "ஸர்வகர்மஸு" இதி ஶ்ருதப்ரகாஶிகாவிஷயமென்றபடி. இப்படிபஹுவ்ரீஹிசொன்னால் "தேநேதம் பூர்ணம்"மென்று வ்யுத்பத்திஸாமர்த்யஞ்சொன்னதுவிரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஸனுக்கிதி) வ்யுத்பத்திஸாமர்த்யம் ப்ரத்யேகவ்யாக்யானங்கொள்ளலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அல்லதுஇதி) வ்யாக்யானத்தில் பாதகமருளிச்செய்கிறார் (இதுகொள்ளிலிதி) வ்யுத்பத்திஸாமர்த்யம் ப்ரத்யேகபோதகத்வம் பஹுவ்ரீஹிக்கும் ப்ரத்யேகவ்யுத்பத்திக்கும் விரோதமென்றுகருத்து. பரஸ்பரவிரோதமிவிஸ்வஶக்தியாலே ஸமர்த்தனுக்கு வ்யுத்பத்திஸாமர்த்யமும் பஹுவ்ரீஹியும் கர்மவிஶேஷணமுங்கூடலாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தைஇதி)(பரஸ்பரேதி) ப்ரஹ்மாதநவகர்மாதி பாவீயாநயம் ஹோதாஹோத்ருவத் என்றுநிர்திஷ்டமான ஶாஸ்த்ராதி வசனம்போலேயாமென்றபடி. இப்படி "நரஸம்பந்தினோ நாராः" என்றும் நாராணாமயநமென்றும் நாராயணஶப்தார்த்தம் ஸம்யங்கூடுமோ' ஜ்ஞேயமான வகாரம் விஷ்ணுவாசகமாகையாலும் "ஜஹ்நுஃ நாராயணः" என்று நாமஶப்தமும் பகவத்வாசகமாகையாலும் அயநஶப்தமும் பகவத்வாசகமாகையாலேயும் ஸுந்தரவிவேசநம் ப்ரஸம்ஜி

ஸா-கா॥ ஸ்ரீய: ப்ராதாந்யாதிஶ்ருதப்ராஷ்யாநுஸாரித வேதனவாயிகவாணுஶ்ருதஹாநிர்வ்யவஹாரம். (இதுசொல்லுமிதி)விஶ்வவ்யாஸ்ய தவேஸ்யாதிகவாயிவிஶேஷநா [illegible] ஶ்ருதப்ரகாஶிகாஶப்தார்த்த: நநு "ஸகலஸ்யா ஸர்வஹேதாம் தராத்தாரவம்ரவம்வ்யுத்பத்தி ரவொபஹவ" தேநேதம் பூர்ணம் பூர்ணஷெணஸர்வ" இத்யாதிஷி ரவெகெகஸிநு பகவத: பூர்ணகவாவஹாக ஸகலபூர்ணஸ்தாத்ருவ்யுத்பத்தி பஹுவ்ரீஹிணாவஶ்ய ஜத்ராஹ (வ்யாஸனுக்குஇத்யாதி) (பரஸ்பரங்களிற்படியாமிதி) யாதவவெஜநவக்ஷ கரோஹவெதிரிக்த: நநு ஷ்டாக்ஷரே த்தி ஹவஹவதோஹியாநம் வ்யஸ்தம், ஶப்தயஸ்யாவி பகவஆவகவா வ விஶ்யாவிஶேஷண வ விஶேநா வ்யவிஜ்ஞாவநா

ஸ்ரீ ॥ ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் கொள்ளுமிடங்களிற்படியாம். இங்கு ஸ்வரூபோக்ஷ ரத்தாலும் நாராயணசப்தத்தில் ஸ்வரூதியான நாரசப்தத்தாலும் அயநசப்தத் தாலும் ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகிறபோது ரக்ஷகத்வ காரணத்வ நித்ய த்வ நிருபாதிகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிகளான குணவிசேஷங்களாலே மூ ன்றும் ஸம்பந்தங்கள், ப்ரணவத்தில் சதுர்த்யக்ஷரத்தாலே [illegible] ப்பட்டவை ப்ரகாசிப்பிக்கச்செய்தே இந்த நாரசப்தத்தாலே மீண்டுஞ்சொ ல்லுவானேனென்னில்? நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய்நாரணனே

ஸா - ஸ்ரீ ॥ யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஉதி)(ரக்ஷகத்வாதி) ரக்ஷ கத்வகாரணத்வகாராகாதியென்றும் நித்யத்வ நிருபாதிகத்வ ஸர்வஸ்வாமித்வ மென்றும் ஸர்வாதாரத்வ ஸர்வநியந்த்ருத்வமென்றும் தத்தத்குண ங்களிலே ப்ரத்யேகமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரணவத்தில் மகாரம் ஜீ வாத்மகமாயிருக்க அயநசப்தத்தாலே ஜீவனைச்சொன்னால் பௌ நருக்தியாமேதாவென்று சங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவத்தி லித்யாதிநா) (நானுன்னை இத்யாதி)(நான்)அடியேன்(உன்னையன்றி) ஸ்வாம விநா(இலேன்)இல்லாதவன் ஸ்வயம் ஸித்தாகினேன்றபடி.(நீ)தேவரீர்(என் னையன்றி) சேஷிநா (இலே)இல்லாதவன் ஜீவன் ஸ்வரூபநிரூபக வி [illegible] யாகையாலே [illegible] ஸ்வரூபம் நிரூபயிதும் [illegible]

ஸா - ஸ்ரீ ॥ [illegible] ரக்ஷணைகப்ரதம [illegible] ரக்ஷகத்வகாரணத்வ [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] ஸ்விவக்ஷாயீநாயாம்,, [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] " [illegible]

௨௬॥ நீயென்னையன்றியிலே,,யென்றும், "ராஜாநம் ஜங்கமஞ்சேவ ...,, என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஒன்றையிட்டொன்றை நிரூபிக்கவொண்ணாத ஜாதிவ்யக்திபோலே ப்ரணவம் ஶேஷஶேஷிபாவமாகையாலும் ராமனைப்போலே நாராயணஶப்தம் ஶேஷித்வவாசகமாகையாலும் வ்யுத்பத்தியில்லே. ப்ரணவந்தன்னிலும் ஶப்தவ்யாப்தியும் ஜீவனுக்காணும் ப்ரக்ஷகனை ஶேஷிக்கே ஆகும் ப்ராயாந்யம். ப்ரணவத்திலே ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தாலும் ஜ்ஞாநாகாரனாய் ப்ரத்யக்காயணுவாய்த் தோற்றின ஜீவனுக்கு நாராயணஶப்தம் க்ஷயமில்லாதவனென்று நித்யத்வஞ்சொல்லுகையாலும் நாரனுடைய ஸமூஹத்தைச்சொல்லுகையாலே ஜீவர்களுடைய பஹுத்வத்தை வ்யக்தமாக்குகையாலும் நாராஜாதங்கள் நாரங்களென்றும்போது விஶிஷ்டவேஷத்தாலே ப்ராஹ்மணர்க்ஷத்ரியாதி பேதங்தோற்றுகையாலும் ஸம்ஶயத்துக்கும் ப்ரயோஜனமுண்டு. நாராயணஶப்தம் ஸகாரணமான காயநஶப்தத்தாலே இவற்றுக்கு ப்ராப்யத்வாதிகளுங்கண்டு

ஸா-தி॥ ...யென்றபடி (ராஜாநமிதி) ராஜாநம் ஜங்கமம் ... ஜ்ஞானம் ... ராஜாநம் ஜங்கமம் ... ஶேஷிணா ஶேஷஸ்ய நிரூபணம் ஶேஷணம் ... ஜங்கமம் ஶேஷேண ஶேஷிநிரூபணமென்றுகருத்து. (ஜாதிவ்யக்திரிதி) ஜாதிவ்யக்தியத்தில் ஶேஷீஸாரயிப்பாகையாலே ஶேஷவ்யாப்தியென்றபடி. (ராமஸ்ஸ்வரூபேதி) "ராமநாராயண..." என்றுஶேஷிவ்யாப்தியென்றபடி. இப்படி ப்ரணவத்தில் ஜீவவ்யாப்தியுங்கூடுமோ, அப்போது ஶப்தவ்யாப்தி ஸம்ஶயமாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவந்தன்னிலுமிதி) இப்படி ... ப்ராயாந்யஹேதுவாகையாலே ஶப்தவ்யாப்தி ப்ரயோஜகமாகையால் ... வ்யக்தமாய் ஸம்ஶயமாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவத்திலேஇதி) ஆனாலும் பஹுவ்ரீஹிஸமாஸபக்ஷத்தில் காயநஶப்தம் ஜீவவாசகமாகையாலே அத்தோடு ... ஸம்ஶயமாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (நாராயணஶப்தேதி) ப்ராப்யத்வாகாரப்ரதிபாதகமாகையாலே காயநஶப்த... மில்லையென்றுகருத்து. இப்படி

ஸா-கா॥ ... (ப்ரணவந்தன்னிலுமித்யாதி) (ஸகாரணமானேதி) பஹுவ்ரீஹிஸமாஸ ... ஸகாரணமான ... ஶரீரவாதி, ப்ராப்யத்வாதி ... நாராயணஶப்தம் ... "ந்தெ ... நித்யாநாம் ..." ... "... ஸஜாயதெ" ...

த: ॥ கொள்வது. நித்யரான பலசேதநர்க்கு ஒருநித்யனான சேதநன விதிக்கிறானென்கிற ஶ்ருத்யர்த்தமிங்கே கண்டுகொள்வது. நித்ய ஞாநவானான விஶிஷ்டன ஜீவனுக்கு ஸஹகாரஸ்தவவிஶேஷணமாக ம். இப்படி நாராயணாத்யக்ஷரங்களிலே சொன்னவ்யுத்பத்தி ஸாங்க

ஸாதீ ॥ நாரஶப்தத்தாலே க்ஷயரஹிதனென்று ஜீவதத்வத்தைச்சொல்லி தத்ய த்மென்று சொல்லவேண்டுமோ, ஜீவஶப்தத்தாலே ஜீவனைச்சொல்லி ஜீவாயநமென்று சொல்லலாமேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நித்யானேதி) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாமேகோ பஹூநாம் யோ விதயாதி காமாந்" இதி ஶ்ருத்யர்த்தாவகாஹநாய நாரஶப்தத்தாலே க்ஷயரஹிதஜீவஸமுதாயத்தைச்சொல்லி "ததாஸ்ய ஸத்ருஶாயஃ நாராயணஃ" என்று சொல்லித்து "நராஜ்ஜாதாநி," என்கிற வ்யுத்பத்தியில் ஜீவநித்யத்வம் சொல்லித்தென்று கருத்து. இப்படி நாரஶப்தத்தாலே ஜீவநித்யத்வஞ்சொன்னது கூடுமோ' அப்போது "நராஜ்ஜாதாநி" என்று ஜந்யத்வஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (நித்யதயேதி) ஜ்ஞாநஸங்கோச விகாஸாதிவிஶிஷ்டதயா ஜந்யத்வஞ்சொல்லுகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படியாகில் சிலஶ்ருதிவாக்யங்களிலே நாராயணஶப்த்துக்கு நாரோஹயநம் நாராயணஃ என்னுப்போலே வ்யுத்பத்தியுஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நாராயணேதி) இவற்றோடு) ஸர்வேஷாம் வ்யுத்பத்தியோடு என்னபடி. உக்தவ்யுத்பத்திகளுக்கு ஸாம்யமாகையாலே ஸ்வாரஸ்யவ்யுத்பத்தியோடு விரோதமில்லை என்று கருத்து. இப்படி நாரஶப்தத்துக்கு ஸ்வார்த்தவாசகத்வ வ்யுத்பத்திகளாலே உபாயோபேயத்வாயாஸாமர்த்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வசேதநங்களைக்குறித்து உபாயோபேயங்கூடாமையாலே நாரஶப்தமும் சேதநாத்மபரமாகையால் ஸ்வாரஸ்யவ்யுத்பத்தியிலும் விரோதமாகில் ஸர்வாபராதஸம்பந்தம் ஸம்பவியாதோ, ஸ்வதந்த்ரவ்யாபாரமானபோது நாரஶப்தம் சேதநாசேதந பரமென்றில் "[illegible]" என்கிற [illegible] விரோதியாதோ "சேதநாசேதநாத்மகம் விஶ்வம் [illegible] நாராயணஸ்ஸ்தாஹ" என்கை

[illegible] (நித்யானேதி) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] நாரஶப்த [illegible]
[illegible]

௨௭ ‖ ஞமெல்லாமிவற்றோடு தொழும். "வேதநாவேதநம் ஸவம் விஷ்ணோ யஜ்ஞ ஷ்ருதிர்வ்யதை । நாஸம் தஷ்யநஞ்சம் யஸ்ய நாராயணஸ்தவ:", என்கையாலே "ஸவஸ்வாம் ஸாம் ஸம்ஸ்டிஷ:,, என்றது வும் வலக்ஷணமாகை யால் க்ஷயிஷ்ணுக்களல்லாமையாலே ஸ்வரூபத்தாலேயாதல் ப்ரவாஹத்தாலேயாதல் நித்யங்களாய் நாமரூபவாச்யங்களான ஸவதத்வங்களுடை

ஸா-நீ ‖ யாலேப்ரமாணபலத்தாலே "ஸவஸ்வாம் ஸாம் ஸம்ஸ்டிஷ:" என்கிறது உவலக்ஷணமென்று சொல்லிறுைம் நாமரூபம் க்ஷயிஷ்ணுவல்லாத வஸ்துவாவகமாகையாலே க்ஷயிஷ்ணுவான வவேதநவாவிகங்கூடுமோ? ஸ்வரூபேணா நித்யவஸ்துவமாறுைம் ஸவதாவேதநவாசகங்கூடாதே கூவ்யாவேதநம் ஸ்வரூபத: கநித்யமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (வேதநாவேதநஜித்யாதிநா) (விஷ்ணோரிதி) விஷ்ணுஸ்வரூபவ்யதிரிக்தம் ஸவம் நாமமென்னபடி. (ஸ்வரூபேதி) ப்ரக்ருதிஜீவமும் கவஸ்தாவிஷ்டகாகாரேண க்ஷயிஷ்ணுவானுைம் ஸ்வரூபத: க்ஷயிஷ்ணுவல்லாமையாலே நாமரூபவாச்யம் கூர்வமும் ப்ரவாஹத: நித்யமாகையாலே நாமரூபவாச்யமென்னபடி. இங்கு ஷயநரூபத்துக்கு கஷீகாரணவ்யுத்பத்தியில் ரூபம் ஸ்வரூபவிகாரவதாவியாய் நாமரூபம் தஸ்ஸ்ரேஷ்டவேதநதாத்ரவாவியென்று கருத்து. க்ஷயிகாரணவ்யுத்பத்தியில் ரூபம் க்ஷயிஷ்ணுவாவியாய் நாமரூபம் ஸ்வரூபத: ப்ரவாஹதோவா க்ஷயிஷ்ணுவல்லாத ஸவதாவேதநவாவியென்றும் கருதது. க்ஷயிஷ்ணுக்களல்லாதமையாலே என்கிறது நித்யத்வத்துக்கு ஹேதுவாகவாவியிக்கிறது. நாமரூபமிப்படி ஸ்வரூபத: ப்ரவாஹதஸ் நித்யவஸ்துஸம்வவமாகில் ஸம்ஸாரனுக்கு பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் ஸவவ்யாவகத்வ யாதத வேதநாவேதந த தோஷஸம்பந்தப் ப்ரஸம்ஜியாதோ இனி "நாமஸம்பந்தெநா நாமா" இத்யாதிவ்யுத்பத்தியில் நாமரூபம் ஹமவஷாவகதயா நிர்தேஸ்யவஸ்துவாசகமென்னில் அப்படி நாமரூபம் ஹமவஷாவகமென்கைக்கி ப்ரமாணமுண்டோ? உண்டாறுைம் நாமரூபத்தாலே நிர்தேஸ்யம் விஷிக்குமோ, ஸாமாந்யவாசக ப்ரமாணமில்லாவிட்டால் நாமஸம்பாதிநா நாமா என்று வ்யுத்பத்திதான கூடுமோ, நாஞ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதிவ்யுத்பத்தியில் ஸ்வரூபேண நிரூபிதஸ்வரூப விதஸ்வரூபஸமண தேவீஹமேஷாஷ்யாயாம் ஸவம் விஷியாமையாலே வஸ்துவிஷயத்து விரோபமும் ப்ரஸம்ஜியாதோ? ஸவத்துக்குமீஸ்வரன் வ்யாவகனென்றும் க்ஷயாஸவமும வ்யாவகத்வமுமுண்டோவென்கிற பக்ஷே வருகையாலே தனிகாரணம் பண்ணவேண்டாவோ? இத்யாதிஸம்

ஸா-கா ‖ கேவநநாமரூபஸ்யஹமஷாத்யதிஸ்வஸவவ ஸவம் ப்ரபஞ்ச்யநாமரூபஸ்யெதாஷ்ரூபியாஸ்ய ப்ரமாணஸூக்ஷ்மவஸ்வஸவம் தத்ராவி

உபாய ஸாத்யங்களும் நாநங்கள். ஸர்வஸ்வாமித்வாதி விஶிஷ்டனாயிருக்கச் செய்தே அநுக்தடோஷங்களையும் தக் வ்யாக்த தோஷங்களையுங்கழிக்கிற க்ஷயாபதிதனென்கிற வ்யுத்பத்தியாலும், "அஜ நமே" இத்யாதிகளாலும் "[illegible] நாராயணோநர:" என்று நாமதேயமாகச்சொல்லுகையாலும், "ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:" என்கிறவ்யுத்பத்திவாக்யத்தாலே "ஆபோவை [illegible]" இத்யாதிகளில் நரஶப்தம் நாராயணனையே சொல்லுகிறதெனுமிடம் ஸாத்யமாகையாலும் நரனென்று நித்யனாய் ஸர்வஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுக்குத்திருநாமமாகையாலே "நரஸம்பந்திநோ நாரா நரஸ்ய [illegible]

ஸோ-௫ || [illegible] நாராயண நாம்நஸ்ஸர்வ [illegible] ஸர்வாணயாகவஸ்துக்களையும் [illegible] (ஸர்வஸ்வாமித்வாதி விஶிஷ்டனாயித்யாதி) [illegible] சொல்லுகிறது [illegible] ஸர்வஸ்வாமித்வாதி [illegible] ஹ:. அநுக்த தோஷங்கள் [illegible] [illegible] தோஷங்கள் [illegible] (கழிக்கிறதி) இத்யாதி [illegible] "[illegible]" [illegible] ஸம்ஹிதம். (அஜ நமே இத்யாதிகளாலுமிதி) அஜநமே என்கிற [illegible] நயத்யேவிஜ்ஞாநமே [illegible] என்கிற [illegible] "நாஶய [illegible]" என்று [illegible] என்கிற [illegible] நரிஷ்யதீதி நர: என்றும் [illegible] [illegible] ஹ [illegible] என்று சொல்லி [illegible] [illegible] நாராயணனை [illegible] என்று [illegible] (ஆபோ நாரா இத்யாதி) [illegible] [illegible] இனி [illegible] என்கிற [illegible] [illegible] அருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]

ஸோ-௬ || [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible]. "[illegible]" [illegible]

உஷ॥ஶேஷாத்மபி:। நயதீ: ப்ரியவிஜ்ஞாநம் நாஶயதி ப்ரியம் தத:॥ நரிஷ்யதி வஸ வர்த்து நரஸ்ஸஸாரஸ்யநாதநா:। நரஸம்பந்தி நஸ்ஸர்வே வேதநாவே தநாத்மகா:॥ ஸாஶ்ரிதவ்யதயா நாரா யாய-போஷ்யதயா தயா। நி யாம்யத்வேந ஸர்வேஷாம் ஶேஷத்வே ஹரேர்ணஸ்ததா॥ அயதே நிவிஶாஞா ராநுவ்யாவ்ருதி க்ரியயா தயா। நாராஸ்ஸாவ்யயநம் தஸ்ய தேதஸ்ஸஹ வநிரூபணாத்॥ நாராணாமயநம் வாவப்ஸ்து தஸ்யாயநம் ஸதா। வ ரஹாவ மதிஶேஷாம் நாராணாமாத்ம நா-ஸதா” என்றஹிர்புத்ந்யாதிகள் நிவர்வநம்பண்ணினபடியே “நரஸம்பந்தி நாரம்” என்கிற வ்யுத்பத்தி

ஸா-நீ॥ ஶோத்மஜ இதி திஜ்ஞா.இத்தையுவவாதிக்குறுர்(நயதீதி) நயதி ஸூரி தாநவிஶவிஷயஜ்ஞாநம்வ ரவயதீத்யர்த:. நஶ்க்ஷயாத்நஜ இயா தாவ்யுத்பத்தே வ்யாகரணம்நாஶயதீதி. ஸூரி தாநவிஷா தத்ஜ்ஞாநம்நா ஶயதீத்யர்த:. ரிஷி ஹிம்ஸாயாமிதியாதோவர்வ்யுத்பத்திமாஹ (நரஸம் பாயிநஜதி) (நரிஷ்யதீதி) ஸவர்த்து ஸவமஶோவிநஶிஷ்யதி வி காரஹவ்யாவ்ருதீத்யர்த:. நரஸம்பந்திநோ நாரா இதி வக்ஷ்வ ஸாத்ம தே க இத்யபேக்ஷாயாமாஹ (நரஸம்பந்திந இதி) கோவாஸம் பாய இத்யபேக்ஷாயாஶ்வ த்யாத்து ஸம்பந்தவிஶேஷாநாஹ (ஶரம்ஶிதவ்யதயேத்யாதிநா) ஶரம்ஶிதவ்யதயாஶேஷதயா யாயதயா தஸ்ஸத்வயாஸ்ஸதயா போஷ்யதயா வஶ்யதயா நியாம்யத்வேந தஸ்ஸம்ஸ்ஸாயீரவர்வ்ருத்திகத்வேந உத்பாத்யத்வேந வ்யவஶேந வ்வி ஷத்வேந ஹரணேந ஸ்ருஷ்டத்வேந ரக்ஷ்யத்வேந. அயநஶப்தார்த்தமாஹ (அயநஇதி) நியமயதீதி தஸேஷ்வ விவரணம். வ்யாவ்ருதி க்ரியயா வ்யாபநபோஷணநியமநாதிக்ரியயா வ்யாவ்ருதீத்யர்த:. அஸ்மிந்வ க்ஷே கர்மணி வ்யுத்பத்: அயநஶப்த:. நாராணாமிதி கர்மணி ஷஷ்டீதி பாவ:. பஹுவ்ரீஹிஷஷ்டீதத்புருஷாத்மாஹ (நாராஶ்ரயேத்யாதிநா) நாரா அயநம் ஜ்ஞாநஸாயநம் யஸ்ய ஸ நாராயண: ஜ்ஞாநஸாயநத்வம் அயநிதம்யத்தாஹ (தேதஸ்தி) தேஷாம் நாரா: தத்ராவநிரூபணாத் ஸ்வஹ்யஸஹாவநிரூபணாத் நாராணாமயநம் தஸ்ய விவரணம் வாஸ இதி வாஸஸ்தாநமித்யர்த:. தேஷ நாரா அயநம் ஸதா வ்யாவ்ய ய ஸ்ய ஸவர்வ்யாவக இத்யர்த:. தேஷாம் நாராணாமாத்மநாம் ஜீவாநாம் வரமகதி: மதிஶப்த: கர்மணி கரணேவ வாவ்ய: வாவகஶேஷ:

ஸா-கா॥ ஸம்பாயிநஜ த்யத்தஸம்பந்தாஶ்ரம்ஶிதவ்யதயேத்யாதிநாவ்யா வ்யாத:. வ்யாவ்ருதிக்ரியயா தயேதி தத்ஸஸவர்நாரவ்யாவ்ருதிவக்ரி யயாவிஹஹர்வதீத்யர்த:. தஸஹாவநிரூபணாதநாராயணஸ்வநிரூ வணாதித்யர்த:. “நரஸ்ஸர்வஶேஷாத்மா”இத்யபிநஸ தத்ஸம்விஜ்ஞா நஶப்தவாவ்யவேதநாநாம் வர்ஷாஸர்வவ்யாவர்ணியவ்ய ஸாஸாவ

[illegible] ॥ [illegible]ங்களும் [illegible]
[illegible]ங்களும் [illegible]ங்களும [illegible]
ஷங்களும் மற்றுமுள்ள திவ்ய [illegible]ங்களு மெல்லாம்
[illegible]மானபோது [illegible]த்துக்கு [illegible]
[illegible] நிற்கும் [illegible] விவக்ஷிதமாகையாலே [illegible]களைச்சொ
ல்லுகிறது. இப்படி [illegible]களாலே வேறுபட்
டிருக்கிற [illegible]னுக்கும் [illegible]களுக்கும் [illegible]கள்

வ்யா-நி ॥ [illegible] (நாமரூப[illegible]மானபோதில்) [illegible]
[illegible]களும் [illegible]
[illegible] எல்லாம் [illegible]மாகை
யாலே [illegible] சொன்னால் [illegible]மில்
லை என்றும் [illegible]க்கையாலே [illegible]
மில்லை என்று [illegible]க்கையாலே [illegible] போகும்படி [illegible]
[illegible]கள் சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து. ஆனாலும் "[illegible]
[illegible] "[illegible]" [illegible] ஜீவ[illegible]
[illegible]ச்சொல்லுகையாலே இப்படி [illegible]ஞ்சொன்னது கூடு
மோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]யாலே "[illegible]" [illegible] ஜீவ[illegible]

வ்யா-கா ॥ [illegible]
[illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]
[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]. "[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible]. (மற்றுமுள்ளதி) [illegible]
[illegible]. ([illegible]) [illegible]
[illegible]. "[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஈ-ஸ்ரீ॥சொன்ன ஸூக்ஷ்மசித்வசித்விஶிஷ்டத்வமும் ஸர்வஶரீரித்வ ஸர்வ பரவிஶேஷவ்யாப்திவசநமுமிங்கே விவக்ஷிதம். நாரஶப்தத்தாலே போக்யவர்க்கநிர்தேஶமும், நாரஶப்தத்தாலே "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணி" என்கையாலே காரணவாக்யநிர்தேஶமும், அயநஶப்தத்தாலே அவ்வோவ்யாபகத்வவாக்யநிர்தேஶங்களுமெல்லாமிங்கே ப்ரகாஶிதங்களாகின்ற ஸர்வவேதாந்த நிஷ்டஸ்ருதிகளிலே ஸர்வாத்மபூதியுமாய் ஸர்வவி

ஸா.நீ॥ஶரீரிஸாவக்ருதமென்று கருத்து. இப்படி நாராயணஶப்தார்த்தஞ்சொல்லில் ஸர்வகாரணத்வவிஶிஷ்டத்ரிநாமார்த்தமும் நாராயணஶப்தத்திலே விஶேஷமென்றது கூடுமோ, தத்வாவக ஶப்தமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (நாரஶப்தத்தாலே இதி) (போயகேதி) காரணத்வஸாதிதஷோஷநிராகரணார்த்தமாய போயத்வவாக்யஸ்ய தத்த்வார்த்தம் நாரஶப்தத்தாலே காரணத்வபோயநார்த்தமான த்ரிதயாவாக்யார்த்தமுஞ்சொல்லப்பட்டதென்னபடி, ஶாரீரகத்திலே காரணவாக்யத்தமானாலும் நாராயணஶப்தத்தில் நாரஶப்தம் வாக்யத்தமாகையாலே தத்வார்த்தமிங்கும் வ்யக்தஞ்சொல்லித்தென்னபடி. கார்யவாக்யார்த்தமும் வக்தவ்யமில்லை ஸக்ஷமென்று கருத்து. இப்படி போதவ்யதத்வம் நாராயணஶப்தத்துக்கு கடினோக்தியுஞ்சொன்னாலும் அயநஶப்தம் போ

ஸா-கா॥இத்யாஹ (இப்படி வ்யாவசேதநாதிநா) போஷகவாக்யஸ்யாத்யாதி த்யாதிஶப்தஸ்ய. போதாபோதக்ஷணத்வவாக்யாதி த்யாதிஶப்தஸ்ய. ஸ வ்யக்தவ்யவஹாரவாக்யாதி, ஸர்வஶப்தவாக்யாதி த்யாதிஶப்தஸ்ய. ஸ வக்ஷ "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:, தத்வமஸி" த்யாதிபேதஶ்ருதிநாம "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் யஸ்யாத்மா ஶரீர" த்யாதிகடகஶ்ருதீநாஞ்சோபஸம்ஹித:. அத "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" த்யாதிவாக்யார்த்தம் தத்வநிர்ணயம் நித்யாவிஷ்ணு ஸர்வஶதம் ஸர்வஶக்தம் "நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் | அம்ருதஸ்ய பரம் ஸேது" த்யாதிபோயகவாக்யாநாம் "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" "அந்நதோ பூதம்ஹவ்யம்" "நாராயணாத்ப்ரஹ்மா ஜாயதே" நாராயணாத் ருத்ரோ ஜாயதே நாராயணாதிந்த்ராதிர்யா" இத்யாதி காரணவாக்யாநாம் "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" "அந்தப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்" "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா" "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:" இத்யாதிவாக்யாநாம் பலக்ஷணாத்மகத்வம் போயகவாக்யானாம் காரணவாக்யார்த்தத்வ ஸமந்வயஞ்ச இத்யாஹ (நாரஶப்தத்தாலே இத்யாதிநா) அத "யஸ்மிந்

ஃ ॥ யவையாவுமாயிருக்கிறஸவெஸ்வரன் நாராயணஶப்த்தாலே தெவதாநாவதாவ்ருத்தக வ்யுத்பாதிதனனன். வொகத்திலுள்ள ஸவ ஶப்தங்களும் ஸமவஸ்தாநத்தாலே வாசகங்களானார்கள் "ஸவைவ ஊதா வ விதா ஸவைவ" "எம்பிராமென்னை" விதாரம் ஊதாஸ" இத்யாதிக

ஸா-நீ ॥ நாமமான ஐமஇாயாரஸ ஐமஜி தவ்யவதரஸஜமஇஷயராதி ஸாமாநமம் தெவதாநாவாயாரணமாகையாலே தெவதாவிஶேஷ வசீகங்களே என்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவாவொவ நிஷஸவ்யவஸ்திக ளிலே இதி) "வஷ ஸவஸ தாஜராதாஸவஸதவாவா தியெவ்ா தெவ வமகொ நாராயணஃ "ஊதாவிதாதயா ஹ்ராதா நிவாவஸ்ரணம் ஸா ஹ்ருஸ| மதிநாராயணஃ" என்றுசொல்லுகையாலே மொஹாஸங்கள் ஶ வாஜரொவாத்தங்களாகையாலே விஶேஷ்யஸவக நாராயணஶப்தம் ஸ்ரீவதிவ்வ வ்யுத்தி நிதத்கமென்றுதான் ஸஞ்ஜாவ்யவ்ருத்தி நிதத்கமெ ன்றுதான் சொல்லவேண்டுகையாலே இங்கும் யொமாஸமாவஸ்ஸமாக ரூஸ்ஸமஸதெவதாவிஶேஷம் வ்யுத்பாதிதமென்று கருத்து. இப்படி பரஂஶ்வரன் ஸவவியவாசகவென்று சொல்லக்கூடுமோ, வொகத்திலே இவனுக்கு ஊதாவிதாவ்யஸ்திகள் வாசகங்களில்லையோவென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (வொகத்திலுள்ளேதி) (ஸமவஇதி) வொகத்தில் வாச க்கள் பரஸஂகஷாயிந வாசகங்களாகையாலே வொவாயிகவாசகங்க ளென்னபடி. ஆனாலுமீஶ்வரன் வஂயவாகிலன்றோ நிரவாயிகவஂய வென்ஙலாவது வஂயவென்கையில் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளி ச்செய்கிறார் (ஸவைவெதி) (எம்பிரானிதி) ஊஸொவகாரகனை என்கை

ஸா-கா ॥ த்வஸ்நிவ ஜநமஜாதெஶாயதெவிவா|கஜவஸஹிஶதஸவஂ வ்யாவ்ய நாராயணஸ்திதஃ| வஷவஸஸதாஜராதா வஸதவாவா தியெவ்ாதெவவமகொநாராயணஃ "ஸஹஸ்ரஶீஷாவரஷஃ "ஊதா விதாதயாஹ்ராதாநிவாவஸ்ரணஂஸஹ்ருஸ் "மதிநாராயணஃ", ஸவ ஸ்யஶரணஂஸஹ்ரு"இத்யாதிகவராணாம் ஶ்ருதிநாஜாமெஸரத்ர நவஸஜவஐத்யாஹ (ஸவாவொவநிஷதித்யாதிநா) வஷவஸஸவ ஶ்ருத்யெஸாவஷ்டாகதெஸநவஸஜய உத்தஸ்தாஸவதி. வஷவஜ ஶ்ருதிஸ்ரத்ா நஞணெ்ந உதஶேஷாஂ வரஸ்ரவாசகவாவாதக காசஸவஸஹாயஸதகஸாவ நிரவாயிகஸவவாசகவஂ நிரவா யிகஸவஸவ்ரத்தஸ ஸமவதவவெதி ததெவாநவஸஜயதிதி வஜ்யஜ உதாதீதந நிருஷதீவஸவஸ்ஸஸாயிகஸவாயிதததகஸ ஸாமவத்திவதர்ஸ்ஸஸாஹ (வொகத்திலுள்ளேதீதி நா) "ஸவைவஊ தாவ விதாஸவைவ ஸவைவ வாசகஶ ஶரஸஸவைவ" த்யெந "எம் பிரானென்னை" உதஸ்ய நவி தாஸதிஜதெநவ ஸவவிய வாசகவ

௨௭ || இப்படியே நிரபேக்ஷமான ஸர்வ்விஷயமான ஸர்வேஶ்வரனொருவனுமே. "யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸகலா: ப்ரஸீதந்தி ஸுரா: ப்ரஜா:" என்றும் "ப்ரஸந்நோஹம் த்வமேவ ப்ரஸந்நாய வராவரம், ப்ரஸந்நே தேவதேவேஶே" என்றுஞ்சொல்லுகையாலே அவன் ப்ரஸந்நனால் ப்ரதிகூலரானவ ரொருவருமில்லை. இவ்வீஶ்வரனுக்கு "ஸர்வஹ்ருதயம் ஸர்வம் ஹரிர் நாம" என்கிறவாகாரம் ஸ்வாபாவிகம், ஆகாராந்தரம் வேதநருடையவாஜ்ஞாதி ஸாபேக்ஷமாகிறவுபாயியடியாக வந்தது. அதுவும் ஶ்வ்யாஜத்தாலே மாறும் "இத்தனையடியாரானார்க்கிரங்கு நமரங்களுயபித்த" னென்றார்களிறே. *

ஸா-நீ || விதாயகத்தில் ஸர்வ்வஹ்ருதிகளுடைய ப்ராதிகூல்யமும் ஸஹவஸ்ஸாகல்ய ப்ரஸந்நமாகையாலே ஸர்வ்விஷயம் யாவும் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (யஸ்ய ப்ரஸாதே இதி) (ப்ரஸந்நோஹம் இதி) தத்ஸேவ ப்ரஸந்நாய ஹ்ருதயஸ்ப்ரஸாதந ப்ரஸந்நாய வராஸாயி ஸர்வம் ப்ரஸந்ந ஹஸ்தீத்யர்த்த:. (ப்ரஸந்நே இதி) "ப்ரஸந்நா ஸ்வ்யாஜ்ஞமகத்ய" இத்யர்த்த வாக்யமென்றபடி. ப்ரஸந்நனால் ஸர்வரும் ப்ரஸந்நமானாலும் அவன் ப்ரஸாதமில்லாத தஶையில் ஸர்வமும் ப்ரதிகூலமாகையாலே ஸர்வ்விஷயம் யாவுங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஹ்ருதயமிதி) இப்படியாகில் நிக்ரஹகர்த்ருத்வமேவுபாக ப்ரஸாதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகாராந்தரமிதி) உண்டாவதுமென்றபடி. அப்போதுஞ்ஞாதிஸாபேக்ஷ நாமிஸிதமாகையாலே நிக்ரஹகர்த்ருத்வாகாரமும் நித்யமாக ப்ரஸாதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமிதி) மாறும்) நிவ்ருத்தமாம். ஈநகாராஜிர்த நிக்ரஹ ஶ்வ்யாஜத்தாலே கழியுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தனை இதி) கீழேமூன்னெழுத்துடையபேருலென்று ஸ்வ்யாஜம்வகூர்ஞமாகையால் (இத்தனையடியரானார்கு)

ஸா-கா || ஸர்வஸாம்ப்ரதாயிகமிதம். (எம்பிரானித்யாதி) ஸ்வாக ஸாகாரகொஸ்ஸுவிதாஸ்வர்ஸ்வ ப்ரஸ்ஸுவாதீவே" இதஸ்யாம்மாயாயா ஸாக்ஷீத்யர்த்த:. "உயித தநயஸ்" இத்யாதி: வித்ரவிதஸ்யஶேஷம் ப்ர விஷ:(யஸ்யேத்யாதி) உதரேஷாவி ஸநஃ ப்ரஸாதேஹதாஸ்வாஸ நிர வாயிகஸர்வஸாஹ்ருத்தாஹவதனவேதிஶோஹாஹ்ருதயகாவரவயர் ஈயப்ரஸந்நஸ்வகேவாக்த்யவஹ்ய தஉத்யர்த்த:. (இத்தனைஉத்யாதி) ஹவ வேஷிகஜ்ஞாநவதீவர்க வாதிகதேகம்கயர்ரேவ ஹவநாஸங்கீதர் தேந ப்ரவ்ருத்தவிஷயே க்ருவாஸர்நு வவாரேவஸனஹ்ய ப்ரகா ஶநேநாஸ்வாகவி ஸ்வாநு ஹவப்ரவநாகர்ம் ஸ்ரீரங்கே ஸம்ஸ்ஹித: சதிர்யாபோஹவகேந ஹாஸம்பூர்யாவ்ய உத்யர்த்த:. வதேந நிர வாயிகஸாஹ்ருதயஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகம்ஸஹிதம். ஸவ்யாஜேநி ரவயிக ஹவப்ரதயம் ஸஹாஸர்காயர்திதி ஹாஸ:. வவஞாராயணம

உ௯ || இந்நாராயணஶப்தத்தில் சதுர்த்தியாலே மேல் சொல்லப்புகுகிற வாக்யார்த்தங்களுக்கிடாக தாதர்த்யாதிகள் காட்டப்படுகின்றன. ஸ்ரீமந் நாராயணத்திலிச்சதுர்த்தி நமஶ்ஶப்தயோகத்தாலுங்கொள்ளலாம். அப்போதிச்சதுர்த்திக்கு ப்ரயோஜநாதிஶயமில்லை. "ஷஷ்ட்யந்தமுபாதாய ணாத்கேவலப்ரஜீக்ருதாத் | உக்தோ ஹ்யத்ர ஶேஷத்வ ஶக்திரித்ய

வா-நீ || இந்தக்ருத்யாஜத்தைபண்ணினதாஸராணுற்கு (இரங்கு) ப்ரஸந்நமவனை (நமரங்களைப்) ஸம்ஸாரயனை (பித்தனை) க்ஷிப்ரதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தை யுடையவனைபெற்றும் அய்யோ ஜநவக்த்ரத்தில் ஜ்ஞீக்கிறார்களென்றபடி. யதிஷ்டாஹக ப்ரஹணத்தாலே ஸம்ஸ்காரஸ்வபாவமே தாதர்த்யமாகையாலே சதுர்வ்யாஜத்தாலே மாறக்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலும் "நாராயணாய" என்று சதுர்த்திகூடுமோ? தாதர்த்ய சதுர்த்தியாகில் ஸாவஶேஷ ப்ரயோஜனைக்கு சேராது ஸம்ப்ரதாந சதுர்த்தியாகில் ஸ்வார்த்த ப்ரயோஜனையில்ச்சேராதென்ற வருளிச் செய்கிறார். (நாராயணேதி) ஆனாலும் நமஸ்ஸுக்கு ஸ்வார்த்தமயோஜனையில் ஸகம் ப்ராதுஶேஷவ்ருத்தி ப்ரயோஜனையுஞ்சொன்னபடியாலே அந்த வசனத்தில் சதுர்த்திச்சி தாதர்த்யங்கள்கூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வார்த்தேதி) இப்படியாகில் நமஶ்ஶப்தயோகத்தாலேதானே ஸம்ப்ரதாந சதுர்த்தி சொல்லலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போது இதி) ஆகையால் ப்ரயோஜநாதிஶய வசனமே சதுர்த்திக்கிகொள்ள வேணுமென்றுகருத்து. அப்போது காரகவிபக்தியே ப்ரபலமாகை யாலே ஸம்ப்ரதாநசதுர்த்தியே கொள்ளவேண்டாவோ? ஸம்ப்ரதாந ப்ரயோஜனையில் ஸம்ப்ரதாநத்துக்கவங்கூடாதே என்னில் காரக சதுர்த்தி ஸம்ப்ரதாநவனையாய் இச்சதுர்த்தி ஸம்ப்ரதாநமெந காரணமாகலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஷஷ்டீதி) நகார ஸமாஸ் ணகாரஃ ஷஷ்டீ (ஶேஷஃ) கார்யம் ஜநகநாராயண காரஃ ப்ரஶ்ரயஃ தாதர்த்யநிஷ்டாஜ ணாஜத்ரகாரம் விஹாயண ஜ திவணர்(உக்தோ ஹ்யத்ர ஶேஷஃ)ஶக்தி (ஸூத்ர) ஶ்ரீமத்ரஹஸ்ய (ஶக்திரித்யர்த்த) ஸ்வாமிநஸ்ஸம்ப்ரதாய நாஸ்தி என்னபடி. ஸம்

வா-கா || [illegible] (இந்நாராயணே [illegible]) ஸம்ப்ரதாநம், தாதர்த்யாதி [illegible]. [illegible] ஸம்ஸ்ஸ்ருதி [illegible] நமஶ்ஶப்தயோகஸ்ய விஶிஷ்டாஷ்டா [illegible] நமஸ்ஸந்நிதி [illegible] ப்ராதுஶேஷத்வ ப்ரஹணத்ரவ ஸம்ஸ்காரஷ்டாஷ்ட [illegible] ஸம்வாதம் [illegible]

[illegible]

ஶு || ஸ்வக்ஷேத்ரே” என்கையாலேயிது திருமந்த்ரத்தில் ஸமஷ்டிஸித்திஹேதுவான ப்ரதேசம். யோஜநாவிசேஷங்களில் ஸ்வப்ரயோஜநையுமிவ்விடத்திலேயாகிறது. “ஆச்ரயப்ரகாரணார்த்ருஹாதௌ வித்யாதேசகாலசக்தி: ஶப்தாச்ரயா: ப்ரவிபஜ்யந்தே நசப்தாதேவகேவலாத்” என்கிறபடியேஒரு ஶப்தத்துக்கே ப்ரகரணாதிகளுக்கீடாக அர்த்தபேதங்கொள்ளுகைஸர்வஸம்மதம். ஆகையாலே “தீயதே நாபாச்ரயேஷூத்வம் ஸம்ப்ரதாநமிஷ்யதே” இத்யாதிகளிற்படியேசாஸ்த்ரவாதமிவ்விடத்தில் கூடாதாகிலும் சரம்ஶரன் தனக்குசேஷமானவஸ்துவைத்தானேரக்ஷித்துக்கொள்ளும்படி ஸமர்ப்பிக்கிறவளவைப்பற்றவிவ்வாக்யங்களில்சதுர்த்தியைஸம்ப்ரதாநார்த்தயாகவஹிர்புத்ந்யன்வ்யாக்யாநம்பண்ணினான் “நீஹாரே

ஸா-நீ || ஸாயநப்ரதேசமாகையாலே இங்கேதானேஸமர்ப்பணீயமாக்கை உசிதையாகையாலே தாதர்த்த்யசதுர்த்தி கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. நாநார்த்தையானசதுர்த்திக்குதத்ப்ரயோஜநையிலேகார்ய்யக்ஷமநிய திக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தாதிதி) ஆனாலுமிங்குஸம்ப்ரதாநார்த்தங்கூடுமோ? ஸ்வகீயத்துக்கு பரஸ்வத்வாபாதநம்பண்ணினாலன்றோ ஸாம்ப்ரதாநத்வங்கூடுவது, இங்கு ஸ்வாத்மஹவிஸ்ஸ்வமாகையாலேயதுகூடாதே, ஆகையால்அஹிர்புத்ந்யவ்யாக்யாநத்துக்கு கதியெதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) (ஆகையாலே) ஔசித்யாதிகளாலே அர்த்தபேதங்கொள்ளுகை ஸர்வஸம்மதமாகையாலே ஸ்வஸ்வத்வேந ஸமர்ப்பணங்கூடாதாகிலும்ரக்ஷ்யதயாஸமர்ப்பணங்கூடுகையாலே ஸம்ப்ரதாநத்வங்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலும் தத்ஸாதித்வேக்ஷாயாம் „விஷ்ணவேஸஜ்ஜதீயதே” என்று விஷ்ணுசப்தத்தில் சதுர்த்தீ ஸம்ப்ரதாநார்த்தயாக வ்யாக்யாதையானாலும் நாராயணசப்தத்தில் சதுர்த்திக்கி வ்யாக்யாநம்பண்ணவில்லையேஎன்னவருளிச்செய்கிறார். (நீஹாரேநேதி) “விஷ்ணவாதிஷு சதுர்த்தீ ஸாஸம்ப்ரதாந ப்ரதர்ஶிநீ”

ஸா-கா || க்ஷாரதேர்த்யாக்த்ருதேஷஷாதிசதுர்த்த்ய:. தத்ராணாம்ஶக்த்யம்ஶ ஸ்யாத்ப்ரகாஶநீய தயா மம்பாக்த:. ஸர்வரக்ஷகஸ்யேநஸர்வஶேஷிணேந ஸர்வபர்ணவாதவமதாய நாராயணாய நமஇதிவாக்யார்த்தயோஜநாயாம் மௌம்க்யபோயகஸ்யேந சதுர்த்தீவிஹக்த்ஸாயாமகேத்யாஹ (யோஜநாவிசேஷத்யாதிநா) க்வசா வாக்யஶப்தஸ்யோஜநாபேதேநகார்த்த்யஸ்ய ப்ராணிகஸ்வாஸ்வத்வஸம்மதகாத்வஸம்ப்ரதாநார்த்தக்விதத்யாஹ (அர்த்தாதித்யாதிநா) நநுஅஹிர்புத்ந்யவசநே நாராயண சதுர்வ்யாஹ்யாஸ்யாகவ் தத்ரசதுர்த்த்யா ஸம்ப்ரதாநார்த்தபோயகஸ்யேநாவலம்பிதத்வ தாத்ப்ருத்யாதிஶப்தாஸ்து துஷ்டிஷிதித்யாஹ (நீஹாரேநேத்யாதிநா) வ்யாக்யாதாரஸ்து வாஸு

240601

ச॥ நஸெநௌ்ரா தஜ்ஞாநோ நாயகஸ்ஸவர்வர்ணம் | விஸர்காதிஷு உதாத்தஸ்து ஸ்வம்
வ்யாநவ்யாப்தி நீ॥ நீஹீஹேதோ ஹவ்யவஸாவாதூயக்ஸஸ்மரஸ்யதயாவர்ண
தே | தக்ஸஸாஜத்வேக்ஷாயாம் விஷ்ணுவேஸஜதீயர்தே” என்கிற வசந
த்தில் “விஷ்ணாதிஷு” என்கையாலே நாராயணாதி ஸ்ஸங்களில்வர்ண
த்தியும் வ்யாவ்யாநம்பண்ணப்பட்டது. இத்திருமந்த்ரத்தில் நகாரம் முத
லான ஏழுதிருவக்ஷரங்களுக்கும் வர்ணத்ரம் மந்த்ரஸூத்ரதிகளிற்சொன்ன

ாவ்ரதீ ॥ என்கையாலே குஹ்யஸூத்ராலே நாராயணஸப்தவர்ணத்தியும்வி
வக்ஷிதையென்றுகருத்து. இப்படிவ்யாஸவவ்யாயங்களாலே வர்ணஸ்வ
வர்ணநம் பண்ணினால் “நாயகஸ்வஸ்வேவர்ஷாநாசநஸ்வமேவ |
நாஸகஸ்வம் விராஜாநாம் நாகாராக்ஷரதேவதா” ஐதரேயாதிகளிலே
வாவாயர்ர் ககாரவர்ணஞ்சொன்னது கரணமாகையாலே கஸம்ஷ்த
மாக வ்யவஸ்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இந்திருமந்த்ரத்திலித்தி)
அவர்கள்சொன்னதுவும் மந்த்ர ஸூத்ரதிருமமாகையாலே கஸம்ஷ்தமில்
லையென்று கருத்து. யதா இப்படிமந்த்ரத்துக்கு வஷாகாரகளுக்கு
ஸாவத்திலே கவர்ணவர்ணவர்ணஞ்சொன்னதுகூடுமோ? வர்ணமொரு
வர்ணமாகையாலேநகாராதிவர்ணங்களுக்கவர்ணஞ்சொல்லாமல்வர்ணவா
வர்ணஞ்சொன்னால் வைருத்யம் வ்யவஸ்தியாதோ?இனிநகாராதிகளுக்
கும் சிலவாவாயர்ர்வர்ணவர்ணநம்பண்ணினார்களென்னில்அதுக்குமூல
மில்லாமையாலே கஸம்ஷ்தம் வ்யவஸ்தியாதோ வென்னவருளிச்செய்கி
றார்(இத்திருமந்த்ரத்திலித்தி)(நாயகஸ்வதீதி) (ஸவேர்ஷாம்) (ப்ரேயஸாம்)
(நாயகஸ்வம்) (வ்யாவகஸ்வம்) (வரேவதே) (வரவேதே) (நாசநஸ்வம்)
(வ்யாவர்த்தநகஸ்வம் (விராஜாநாம்) (கநாதமணாநாம்) நாஸகஸ்வதி
திரூபம் நகாராக்ஷரம். குஹ்ய தாநாம் (மமஜஸ்வம்) மமஜகரஸ்வம் (மஹ
ஸ்வம்)யதுஹூ தஜ்ஞாநவிகாரம் (மஹநம்) வரஜநம் (கரோதீதியகர்த்ருக
தாதேவர்வெர்(மகாரஸ்வரமஜ்ஞர) நிகர்த்தம் (ஸமவ்யஸ்வவாயம்த
கரஸ்வ)பரேவதே| (ஹரேர்வேதே நேதஸ்வாஸ்வாமீ நாகாரஸ்வஸ
வநாஷ்டாணாம் ஸவதீதி மனோஜ்ஞா நாஸ்தி ஹநாத்ரதிகரஸ்வம்.நகாரா
க்ஷரஜதிமாவர்.ஸாக்ஷரதத்வணர்நஸாயாமேநசக்ரேஷ்வயேந

ஸாக ॥ ஷோடிஸஜ்ஞோ நாராயணாதீநதேவி ஸ்வஸ்வாக்ஷரர்.வர்ணவஷா
க்ஷரராஜா வ்யத்யவர்க்ஷரநாம வ்யவேஷணேஷ்ர்த்தகஸ்தாநவ்ரா
ஸ(இத்திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) சிலவாவாயர்கள் த்ரேநாகாராக்ஷர
ஸ்ராவி ஸ்வப்ராயம் கவர்ணம் வர்ணஸவர்ணம் நாநாவியாக்ஷர
வர்ணமேந கஷாஸ்திரவிதாகாராதேஜாஸ்வாயலக்ஷணவேலோவமேந
மஜேஷ்ஜோ ஜீவேஷ்மாள வர்ண்காரக ஸ்ரீக் ஜீவாவிகாரமேதி ஸ

உரு || வஸ்தூங்களை "நாயகஸ்வம் வஸவெஷாம் நாதநஸ்வம் வரவெதெ| நாஸ ஸ்வம் விராஜநாநகாராஸ்யம் ப்ரகீர்த்திதம் || ஜஜஸ்வம் ஸுதுஸுஜு ஸுப கரோதியஸ்|ஸ்ரீ-மாத தொம்ஸ்யாகா ராஹஸ்யம் தாவாமெயெ ஃ| நாஸிக்யஹாநீ நித்யஸ்வம் நேதாவஹாரெஃவெதெ| நாகாராவெ விநா ஜாணாம் ஜ்ஞாநிஷ்டீ ப்ரகீர்த்திதஃ|ராஜநம் ஹமவத்யாஸாராமஹாநி ஷ்தொதாநந்தஃ || ராஷ்ட்ராணாதிகஸ்ஷ்வா வ்யாவ்யதெரெஷவெவயா || யொமொஷெ்யாமஃஷயாவாஸாயகாராஸ்வ்யாவ்யதெவ யெஃ|வணந ஜுதயாவிஷெணவராணிஹிவிஜீணகாரதஃ|| க்ஷராக்ஷஸவெதாஜஹு தாஷ் நாம ஸ்யாயயஃ | ஷவக்ஷரநிவர்ஹொஜ்ஞாவிஷ்டீ ப்ரகீர்த்திதே" ஐத்யா திகளாலே சிலவாவாயர்கள் ஸம்ஹ்ரஹித்தார்கள். இப்படியிப்வதங்களி னுடைய வ்யாகரண நிருக்த்யாதிவிஸவ்யுத்தவாஸர்த்தாலே வரவா திஸ்ரூமாக வரும்மாசற விளக்கப்பட்ட திருஜ்மாகிற கண்ணுடி வர

ஸா-டீ || தத்தந்மணவ யொஜநவிஜிரவிதெதிஹாவஃ (ராஷ்ட்ராணாதிகம்) ஸ்ராஷ்ட்ராக்ஷகத்வம் ஸுதிஸ்ஜெநராஷ்ட்ரவஸுஜுவ்தம் (யொமஃ) ஹ மவஸ்வ்யாவத்ததுரா (விஷெணவர்ணநம்) தஜவிதவாக் (ஸயாய) லீத்யா வஸாயநாயகாரஃ. இப்படி திருஜ்த்துக்கு பஹுவித தத்வஹித வராஷாஸ்விஶேஷங்கள் ஸுஸ்மானால் இம்மந்த்ரத்தாலே ஷதாவஜஸ்வ பிஜ்ஞாநமுண்டாகாமலிருக்கக்கூடுமோ வென்ன மந்த்ரத்தாலே ஷதாவ தஸ்வ பிஜ்ஞாநஹேதுவை காட்டாநின்றுகொண்டு உவஸம்ஹரிக் கிறர் (இப்படிஜுத்ஸ்மாசிதி) (மாசற) அழுக்கற (விளக்கப்பட்ட) சோதிக் கப்பட்ட வ்யுத்தவாஸர்த்தாலே விளக்கப்படாவிட்டால் உவதெ ஸரரத்த்தாலே ஷதாவதஸ்வ பிஜ்ஞாநமுதியாது என்றுகருத்து. (கா ணவரியேதி) ஜவாதிஸ்ருவ திபாயக ஹயெஷ்யாலே உவதெஸ ஸத்த்தாலே தாஸத்வாரதந்த்ர்யாதி விவெகஸ்ஸக்யமென்றுகருத்து. இப்படி இம்மந்த்ரம் ஸ்வஸ்ரூவ பரஸ்வரூவாதஷ்விரோஸ்ய வகாஸ நக்ஷமானாலும் ஸநுஸந்தாதா கிம்பிஜ்ஞுகையாலே க்ருஷ்டாநுஸந் தாநஸக்யமன்றே, மாஸ்வரனுபாயமாகையாலே உபாயத்வாவய த்து ரக்ஷகத்வாதி ஸதிவயாகாரமநுஸந்தெயமென்னில ப்போது வ்யா வஹனுமாகையாலே தஜவயாத்து க்ருஷ்டாகாரமும நுஸந்திக்கவேண் டாவோவென்ன மூக்ஷநுதஸையில் மந்த்ரத்திலே உபாயத்வவ்யாவ் த்தாவயாத்து க்ருஷ்டாகாரம நுஸந்தாநஸக்யமானுலுமுபாயத்வ

ஸா-கா || த்ருஷ்டாந்தஹ (இப்படிஇப்வதங்களினுடையவித்யாதிநா) ஸுக்ஷர நிவஜு ஜ்ஞஸத்யாதிஃநிருக்த்யாதீத்யாதிஸுஸ்யஃ (மாசறவிளக்க ப்பட்ட) ஜுவமஜநம் யயா ஸ்யாத்தயா ஸொயிதஃ. ரூவஹணவிஹஸு த்யாதிஃ, வரஸ்வரூவாதீத்யாதிஸுஸ்த்யஃ. (காணவரியநிலங்களையுமெ ல்லாம்) ஸதியத்ரு ஜ்ருஷ்டவ்யாஸாநு ஜீவெஷ்வர கிஜுஸுவ காரவிரி

ஈச்வராதிகளையும் ஸ்வஸ்வரூபத்திற்காணவரிய நிலங்களையுமெல்லாம் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகக்காட்டும். * * * *

இதுக்கு ப்ரதிபாத்யதேவதையாய் ப்ராப்யமுமான ப்ரஹ்மதத்துவத்தை இத்திருமந்த்ரத்தில் பதங்களாயும் அக்ஷரங்களாயுமுள்ள ப்ரகாரங்களோடே கூட யதாவத் ப்ரணவாநுஸந்திக்கும்போது ரக்ஷகத்வம், அதினுடைய ஸ்வாபாவிகத்வம், அதின் ஸர்வவிஷயத்வம், ரக்ஷ்யவஸ்து விசேஷ

ஸா-தீ|| ப்ராப்யத்வாத்யநுகுணங்களை அநுஸந்தேயங்களென்று உபபாதிக்கிறார் (இதுக்கு ப்ரதிபாத்ய இத்யாதியாலே) ப்ரதிபாத்யமாய் என்று வாச்யமாத்ரஞ்சொல்லாதே தேவதை என்று சொல்லுகையாலே உபாஸ்யத்வ தேவதாத்வமென்றபடி. இந்த ரெண்டு விசேஷணங்களாலே உபாயத்வ ப்ராப்யத்வ குணாதிப்ரகாரங்களோடே அநுஸந்திக்கும்போது என்கிறவம்சம் தேவதாதியாகுறது. (ரக்ஷகத்வமித்யாதி) உபாஸ்யாநந்தர ஸ்வாபாவரக்ஷகத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ விஷயாநபேக்ஷஸர்வவிஷயரக்ஷகத்வம் (ரக்ஷ்யவஸ்து விசேஷாதி) வாச்யவஸ்துநிஷ்டாம் ரக்ஷ்யவஸ்துநாமவை நாநாப்ரகார ரக்ஷாக்ருத்யதிதி யாவத். (ஸர்வசேதி) கார்யாநந்தம் ஸர்வசேதி. சேதநாநந்தம் ஸர்வசேதி. ப்ரகாரவிசேஷாணாம் வாக்யவிஷயதாயா ஸம்பாவித ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகத்வமிதி யாவத். ஸ்வாபாவிக ரக்ஷகத்வம் ஸ்வா

ஸா-கா|| ஷண்ணாமபி த்ரிகாங்க்ஷாயாங்கா ஸ்வநஹரவப்ரகாரவிசேஷாஸ்ஸாவதாரா (இதுக்கு ப்ரதிபாத்யாதிநா) ஸர்வவிஷயத்வங்களி [illegible] ப்ரகாரரூபாதிஸ்வாபாவிகத்வம் [illegible] ப்ரகாரவிசிஷ்ட ரூபம் [illegible] "ஸ்வதந்த்ரம் கதம்" [illegible] [illegible] ரக்ஷகத்வ ஸ்வாபாவிகத்வ ஸர்வவிஷயத்வாதிரூபம் [illegible] "[illegible]" [illegible] இதி [illegible] "[illegible]" [illegible]

3௵ஷாநாஸ்வமாகாரகையினுடைய நாநாவித்காரகத்வம், ஸர்வாதாரக்ஷகத்வம், ஸம்ருத்தரக்ஷகத்வம், ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகத்வம், ஸ்வாமித்வரக்ஷகத்வம் ஸர்வரக்ஷாபேக்ஷிதமான ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வசக்தித்வம், ஸௌஹார்த்தப்ரயுக்த நிவாரணத்வம், அநந்யசரண்யரக்ஷண ஸம்ரம்பத்வம், பரமகாருணிகத்வம், அவஸரப்ரதீக்ஷத்வம், வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷத்வம், ஸுசீலத்வம், விச்வஸநீயத்வம், ஸாபராதவிதாநாநுகுணவிசேஷணவத்த்வம் —சேஷித்வம், அதினுடைய நிருபாதிகத்வநித்யத்வ ஸர்வவிஷயத்வங்கள், அநந்யசேஷித்வம், குணக்ருதசேஷித்வம், ஸபத்நீகசேஷித்வம், ஸாஹாய்யகாராஹித்யம், க்ருதஹவிர்ப்ரதேசாஹர்த்வம், அகிஞ்சந

ஸா.நீ॥ ரக்ஷகத்வம் ஶ்ரீப்ரதாரக்ஷணஸ்ய ஸ்வப்ரயோஜநத்வாதிபிராவ:. (ஸௌஹார்த்தி) ஸௌஹார்த்தப்ரயுக்தநிவாரணத்வம் (அநந்தீதி) ப்ராவீதி சேஷ:. ஸாம்ப்ரதீஜ்ஞாநஸர்வஜ்ஞத்வாதீநிரக்ஷகத்வேநாபேக்ஷிதஸ்வஷாநிகாருணிகத்வகார்யமவஸரப்ரதீக்ஷத்வம்ரக்ஷணேவ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷத்வஞ்ச காருணிகத்வாதிப்ரயுக்தம் ஸுசீலத்வ மவஸரப்ரதீக்ஷத்வாதிப்ரயுக்தம் விச்வஸநீயத்வம் கார்யத்வம் உதாரத்வ ப்ரயுக்தவ்யாபகத்வாதிபிராவ:. உக்தஸர்வகுண ஹேதுபூதஸாபராத விதாநாநுகுண விசேஷணவத்த்வம் ஸாபராதாநாமேதநாநாம் விதாநம்பரிஷகாரக்ருத்யம் ஶ்ரிய்யை ந உபாயப்ராப்தி விரோதிநிவர்த்தநம் ப்ரத்யுக்தே. தத்ரா நுகுணவிசேஷணம்। ஶ்ரீ:ஸமேதஸ்வகுணாரக்ஷணோபாயத்வாத் அகாரேஷு க்ருதாவநுஸந்தேயா:அயமர்த்தவதாநுப்ராரநுஸந்தேயாநு ஸகாரச்சகுணாநு சேஷயதி சேஷித்வாதித்யாதி (அதனுடையவித்யாதி) உபாஸ்யநிதர்சேந நிருபாதிகசேஷித்வம் ஸபத்நீகசேஷித்வா ஸர்வசேஷித்வா தேவஸாஹாய்யகாராஹித்யம் சேஷித்வா தேவ க்ருதஹவிர்ப்ரதேசாஹர்த்வம் சேஷித்வா தேவவிசாதிவிலக்ஷணத்வா பரேஷாம்ஸ்வகீயம் ப்ரதிஸோபாதிகசேஷித்வேஹேதுத்வதித்யாசய:.

ஸா-கா॥ ஷவிசாசாஸ்வாநுகூல்யஸம்பவஸ்ய ஹேத்வ). ஸௌஹார்தா நிவாரிதாயாம் ஜயகாரேஸ்வாவதாரரக்ஷாயாம் „அஹம்ஸ்மரதாமி மத்ஹ்யஸ்தஞ்ஜவரதி| தவேவசரணம்மஹுநாஹாமதநயஞ்ஜ”இத்யுக்தே ஸௌஹார்தா நிவாரிதேதசம்பரீஷவ்ரதமஹாசமப்ரவ்ருத்த்யா ஸாதநாதிஊதஸ்ய ரக்ஷணம்ப்ரஸித்தஸ்யாதிபாஸோரக்ஷணேவ அநிவாரணத்வாதிகே: ஸௌஹார்தப்ரயுக்தி விசேஷணம் (ஸாரம்ஸ:) தஸ்யாநந்யசரண்யத்வாநிவாரணதத்வாகிஞ்சநாநுஸந்தேயகுணாநாமேவாக்தோக்தே: ஹஸ்திநிஷ்டரக்ஷணே வ்யாஜதயா விவக்ஷிதஹரந்யாஸஸ்ய ஹஸ்தச்யாபேக்ஷிதத்வாச் ஸாத்ய வசேநஸக்திப்ராப்தி: க்ரியதே. (ஸாவராயேத்யாதி) வைராஷ்காரகோபாயத்வாதியோக்ய ஸ்ரீவிசிஷ்டத்வ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௨௬|| ப்ராப்யப்ராபகத்வம், ஸ்வாச்ரிதாவித்யாநிவர்த்தகத்வம், ஸ்வரூபேணாந்யா ஸாதாரணத்வம், ஸ்வபாவாந்யாஸாதாரணத்வம், ஸர்வநேத்ருத்வம், ஸர்வஜகத்காரணத்வம் — ஸர்வவேதாந்தைகவேத்யத்வம், ஸர்வாதாரத்வம், ஸர்வநியந்த்ருத்வம், ஸத்யஸங்கல்பத்வம், ஸர்வசரீரித்வம், ஸர்வசப்தவாச்யத்வம், ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வம், ஸர்வபலப்ரதத்வம், ஸர்வவிதபந்துத்வம், ஸர்வவ்யாபகத்வம், நிரதிசயஸௌக்ஷ்ம்யத்வம், ஸர்வாதாரத்வம், ஸ்வநிஷ்டத்வம், ஸத்யத்வம், ஜ்ஞாநத்வம், அநந்தத்வம், ஆநந்தத்வம், அமலத்வம், நிருபாதிகஸ்வரூபவிசேஷணாநந்தகுணவத்த்வம், நித்யநிரவத்யவிக்ரஹவத்த்வம், பரவ்யூஹாத்யவஸ்தாவத்த்வம், ஸத்யாவதாரத்வம், அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவத்த்வம், அப்ராக்ருதாவதாரத்வம், அகர்மவச்யாவதாரத்வம், அகாலநியமாவதாரத்வம், ஸ்ரீமத்காருண்யவசீவா

ஸா-நீ | ஹர்த்ருத்வஸ்ரீதாவித்யாநிவர்த்தகத்வம், அநந்யசப்தாகாரகுணாநாம் (ஸ்வரூபேதி) ந்யூநயோக்யதாஸர்வநேத்ருத்வம் நாம ஸர்வநிர்வாஹகத்வம் தத்ஸ்வஸர்வஜகத்காரணத்வஸாஹசர்யாதாராணாம் ஸர்வநாராயணசப்தஸித்தாநேகோநதிம்சத்குணாநாம் (ஸர்வவேதாந்தேதி) தத்ர ஹேதுஸ்ஸர்வசப்தவாச்யத்வம் தத்ர ஹேதுஸ்ஸர்வசரீரத்வம், தத்ர ஹேதுஸ்ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் தத்ர ஹேதுர்வ்யாபகத்வம் ததுபபாதகாநி ஹிரண்யபுத்திதிஹாவ ஸர்வவேதாந்தைகவேத்யத்வம், ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வம், அநேகஸர்வஸௌலப்யத்வம் ஹாதவதவ ஸர்வவிதபந்துத்வம், ஸர்வவ்யாபகத்வ வ்யாப்தஜகத்ஸ்த்வாதாநத்வம், ஸர்வவ்யாபகத்வேஹேது: நிரதிசயஸௌக்ஷ்ம்யத்வம், ஜகதுத்பத்த்யாதாநத்வேஹேது:, ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஸர்வாதேயாதீநாத்வஸர்வாதாரத்வ உதவாவ ஸ்வநிஷ்டத்வம்: “நாஸ்யோபமா நாஸ்தி” இத்யந்தசப்தேந ஸத்யத்வாதிகல்யாணத்வே நிருபாதிகஸ்வரூபவிசேஷணா: ஜ்ஞாநசக்த்யாதய: தஸ்யா, நித்யநிரவத்யவிக்ரஹவத்த்வம், பரவ்யூஹாத்யவஸ்தாவத்த்வம், ஸத்யாவதாரத்வம் நாம, அகர்மவச்யாவதாரத்வம்? அப்ராக்ருதாவதாரத்வம் அப்ராக்ருதத்ரவ்யோபாதாநாவதாரவிக்ரஹவத்த்வம். (ஸ்ரீமதி) ஸ்ரீமத்காருண்யவசீவாஹ ரூபாவதாரத்வம்? அ

ஸாகா|| ஸ்ரீஜகதந்த்யாஸ்தி ஸ்ருத்யாதிஷு ப்ரதிபாதிதா ஹ்யுச்யந்தே ஸதந்த்ரா ஹ்யுதச்சவித்யாகர்மவாஸநாதி ராசிஸம்பந்தாத். ஸ்வாமிநாந்யாஸாதாரணத்வம்; த்ரிஸ்வாமிஸம்பந்தாத் அநந்யதஜ்ஞாநவம். தநந்யஸ்வாமி தஜ்ஞாநஸேவ்யஸ்வாதிவ்யவஸ்தாமாத்ரஸ்ய அந்யஸாவாஸாவோத்கிர நம்விதி வேத. ஸாவர்ஜ்ஞாதிர்ந்யாஸாவாஸவாதிர்வ்யாத்யவஸ்தாநா கர்ம்மக்ருத்வாஸாவாஸ் தபோக்திரிதிஸாவ:. நிர்விவாதவஸ்தாத்வம், ஸத்யஸங்கல்பத்வ அநந்யாயாரகம் ஸ்வநிஷ்டத்வம், த்ரிவிபவாபிவித்ரதாமாஹித

[illegible] என்றிவை ப்ரயாணமாக மற்றுமிவற்றைத் துவக்கிவருமேற்றங்களுமெல்லாமடையவேப[illegible]ங்கள். * * * * *

[illegible] ஆனாலும் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இப்படி வ்யாக்யான [illegible] ஜீவாத்மா இத்தி [illegible]

[illegible]

[illegible] தான் [illegible] [illegible]

[illegible]

இப்படி [illegible] சிலவாகாரங்களே [illegible]

[illegible]

[illegible]த்வம், ப்ரயோஜ்யத்வம், ப்ரேரகப்ரயோஜ்யத்வம், ஸர்வஸாக்ஷாத்கார யோஜ்யத்வம், நிரதிசயாநந்தயோஜ்யத்வம், பராபேக்ஷ கர்த்ருத்வம், ஸோபாதிகஸாதித்வம், [illegible]தகிலேஷத்வம், ஸாமவத ஸ்வஜாதத்வம், கர்மநிமித்த [illegible]த்வம், அவித்யாதிதோஷத்வம், காரணாதி ஸாபேக்ஷா [illegible]விகாரஸத்வம், ஸர்வஸர்வஜ்ஞத்வம், அவித்யாதி நிவ்ருத்திஸாபேக்ஷத்வம், [illegible], ஸம்ஸாரஸம்பந்தாதித்வம், ஸமாவாப்த்யநவாப்த்வம், ஸாபேக்ஷ [illegible] நாஶத்வம், உபாயநிஷ்டத்வம், ஈஶ்வர ஸாவகத்வம், விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே வ்யுஷ்டிஸம்ஹாரவிஷயத்வம், அக்ஷயத்வம், ஸ்வதந்த்ர [illegible]த்வம், அஸங்க்யாதத்வம், ஸம்ஸாரவ்யாவ்ருத்தத்வம், ஸம்ஸாரநியாம்யத்வம், ஸம்ஸாரபாஶத்வம், இவற்றின் நியமேபடியாகவந்த விஶேஷாஶ்ரயத்வம், ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்வம், ஸம்ஸாரஹேதுகாரணாஹத்வம், [illegible], [illegible]த்வம், வைஷம்யநைர்க்ருண்யநிரபேக்ஷத்வம், ஸ[illegible] [illegible]த்வம், ஸர்வாவிஶேஷாந்தத்வம், ஸ்வஸ்வரூபஸ்வ[illegible]த்வம், ஸ்வதந்த்ரத்வம், ஸர்வ காரணமாவதநஹேதுத்வம்,

---

ஸா-டீ॥ [illegible] ஸர்வாத்மத்வம் 'ஈஶ்வர[illegible]' [illegible] [illegible] தத்ஸ்வ[illegible] [illegible] [illegible] ஸ்வாமித்வம் [illegible] ஜ்ஞாநஜ [illegible] ஜ்ஞாத்ருத்வ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காரண ஸாபேக்ஷஜ்ஞாந [illegible] ஸர்வஸம்யாக்ஞத்வம் [illegible] அவித்யாதி நிவ்ருத்திஸாபேக்ஷதி [illegible] [illegible] ஸஹித [illegible] உபாயாநுஷ்டா [illegible] ஸம்ஸாரஸம்பந்தாதித்வம். [illegible] [illegible] வ்யுஷ்டிஸம்ஹாராதி [illegible] காரணாவிஶேஷாந்தத்வம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

௩௦|| திருவிருத்தம் முதலிய திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஸா
த்விகம், ஜ்ஞாநவிவாஹாதிகம், ஸம்ஸ்லேஷ விஶ்லேஷ தஶைகள், ஸ்வாபதேஶம்,
அநேக தெய்வ பக்திகம், ஸந்நிதானாவஸ்த்தைகள், என்றிவை வ்யா
க்யாநங்களாகக்கொண்டிவற்றைத்துவக்கிவரும் மற்றுள்ள வ்யாக்யாநங்களாக
ஸம்பந்தங்களுமெல்லாமிப்ரபந்தங்களிலடைவே ப்ரஸ்தாவத்தாலுமஸம்பந்த
ஸ்வாவத்தாலும நுஸந்தேயங்கள்.

வநத்துயெத்துவம் க்ஷவாஜ்ஞாவ்யாநந்யாஹார்யெஶஷதா |
அநந்யாவாயதா ஸ்வஸ்ய ததாநந்யோபபோக்யதா ||

ஸா-ஸ்ரீ || ஜ்ஞாதமெதாநிவதியாநந்தவசம் ஸம்வந்தோபாயம் ஸம்ஸ்லேஷம்
வொத்விகவிஹ ஜ்ஞாநவிவாஹாதிகம் ஸம்ஸ்லேஷ விஶ்லேஷதஶை
கள் ஸ்வாபதேஶம் அநேகதெய்வபக்திகம் ஸந்நிதாநாவஸ்த்தைகள் இதி
இவைகளைக் கொண்டு தெய்வ ஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ஸம்ஸாரிகளுக்கு நுஸந்தேய
மாம் என்றபடி. ஆனாலுமித்தனை குணங்களுக்கு ப்ரஸ்தாவமில்லாதேயிரு
க்க அநுஸந்தாநங்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (அஸம்பந்தஸ்வாவத்த
ாலுமிதி) ஆனாலும் அவ்வாழ்வார்க்கு ஸ்வாத்மாவிலேதான் ஷட்குண
ங்களநுஸந்தாநம் ப்ரஸ்துதங்களோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வநத்து
யெதி) வ்யவஸ்த்திலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வாதிஶேஷத்தையும் நஸ்வ
லேஶ மவநந்யா வாயக்வமும் வர்த்தியிலே அநந்ய ப்ரயோஜநக்வமும்
வ்யாநமாக அநுஸந்தேயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஜீவஸ்வரூபவிஷயத்
தில் அநுஸந்தாநம் கூடுமோ இது வ்யர்த்தமன்றோ
ஆவஶ்யகமாம் ஸம்பந்தியாகுகையாலே பக்திவிஷயநிராஸமும் ஸ்வக்ஷேத்ர
ஞாநத்தை ப்ரத்யக்ஷவிஷயாஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும் ப்ரயோஜநமென்னில்
பஹுப்ரகாரஸஹ்ய வெப்ரஹ்மவண தத்வஜ்ஞாநத்தை நிவர்த்திக்ஷாஹ
உஜ்வல ஸ்ரீரஙத்தா நுஸந்தாநதாத்தாலேகழியுமோவென்னவருளிச்செ

ஸாரா || வ்யதிஸாபெக்ஷ தாதிகம் நஸ்விஶாவம் அக்ஷய த்வஸதோபஹா
த்வஹமவஶ்யாவஶ்தாதிகம் நாராயணவநெ ப்ரஹ்மத்யாதிவ்ருஹ்யே. ஸ்ரீவசந
க்ஷ்தாதிகா அகாரஹ்யாத். ஸம்பந்தீஸநாஸதாதி உகாரஹ்யாத். ஜ்ஞாந
தாதிகா மகாரஹ்யாத். வராபெக்ஷக த்வதாதிகா நமஃபதஹ்யாத், வி
பரீதவெஷத்தாலே உதாரஹ்யாத் நாராயணபதஹ்யாத். (இவை
உதாதி) ஹாலவத் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மிகாதித்வ தீயவயங்க தெவதஜ்ஞாந
விந்யவத்தாதிஸ்வாநுஸாயெய உதஸம்ப். உக்தாகாராணாம் ஜீவமதாநா
ஜெநகஸ்வாக தத்நுஸாநாக்ஷராணாம் ஸாவா நுஸந்தாநாயதெ ஹ்ய
ஸ்வார தஜாநு ஸாஹ ஹ்ராஸ (வநத்துயெதாதிநா) நமெவாஸாத்யெஹண
ஜ்ஞாதாம் ப்ரக்ஷிகு "ஜீவெஷெநயாவிநெதகியிஷம் வவதம்ஸ்ரீஜெ"

௨௭|| இப்படி "ஸர்வஶாகாப்ரத்யயம்" என்னும்படியிருக்கிற வித்திரு
ஷ்த்திலே யுக்திஸ்ர ஸூத்ரங்களும் ஜீவர்களுடைய ப்ருதக்த்வ
பேதமும், பேதாபேதவாதிகளாலே நிராகாரியாத ஜீவேச்வரபேதமும்
நிர்விசேஷநிர்த்திஷ்டாவாதாநுஸரித பாஷண்டாதிபேத நிரஸநார்த்தங்
களும் ஸாதிக்கையால் இப்படிய நாலுமதிப்பாரிருந்தபூரியிருக்குமவர்களு
க்கும் ஈச்வரனில்லையென்றும் நிர்விசேஷனென்றும் அஜ்ஞானாச்ரய
னென்றும், உபாதிஸம்ஸ்ருஷ்டனென்றும், கர்மவிசேஷஸா
பேக்ஷனென்றும், க்ஷாமிக்கமுக்தாதி ஸாவயவனென்றும், ப்ரஹ்மாதிக
ளும் ஸ்வேச்ரரென்றும், ஸகலரென்றும், ப்ரத்யக்ஷத்தின் ஸாதகமெ
ன்றும், ப்ரஹ்மாதிகளிலே பொருவனீச்வர னென்றும், ஸர்வ ஸமானா
தாவனென்றும், நிர்த்திஷ்டாவாதா பேதங்கொள்ளவொண்ணுதென்றும்,
ஜீவேச்வரர்கள் ஸமாநரென்றும், உபாயிவிசேஷரென்றும், நித்ய
விஜ்ஞாவிஜ்ஞரென்றும், ஜீவன் கர்மாத்ரயீநவிசேஷமாவனென்றும், அநி
யதவிசேஷமாவனென்றும், ஜடனென்றும், ஜ்ஞாநமாத்ர ஸ்வரூபனென்
றும், நித்யமுக்தனென்றும், அவிநாபிதஸம்பந்தனென்றும், கர்த்தாவல்ல
னென்றும், ஸம்ஸாரநிரபேக்ஷகர்த்தாவென்றும், ஸ்வயஸ்வாயியென்
றும், ஸ்வேராகூஸ்வாயியென்றும், ஸகலனென்றும், ஸ்வநிஷ்டனென்றும், ஸ்வ
ரூபதஃ காயஸம்ஸக்தனென்றும், காஷ்டவ ஸஜாதிஹிதனென்றும்,
கர்மாதாவாயனென்றும், ஏகதேசையில் வாஷாணாதுவனென்றும்,
ஸ்வதந்த்ராத த்ருதனென்றும், அத்யந்தஸந்துவனென்றும், ஸம்ஸ்
ரமேண்டவனீஶதனென்றும், வ்யாபாராதிரஹிதனென்றும், வி

வ்யா || ய்கிரார் (இப்படிஸவர்த்தமாநதி) இப்படியேஷதி வாக்யாதயத்தாலே ஸவர்த்திதமாரா ஸர்வார்த்தஸமாராயவ ஶாஸ்த்ரார்த்த ஞ்சொன்னபடி (அநேகமாயிப்பாரிதி) இவர்களிருந்தபூரியிருக்குமவர்களுக்கும் தத்ஸம்பந்தத்தாலே "வந்தித்வரவிசேஷவதிஷ்டைர்ணாவிஷயம்" என்றுகலக்க ஞரிக்கையாலே கேவலோக்தியத்தாலே அநாஸநா த்தாக்களுக்குமோ விதேஹாகப ஸதியில்லையென்றாகருத்து. அந்தஉதிஷ்டவாதிவிசேஷங்கள்

ஸோகா || [illegible]

உபாஸநாதிகளிலே ஶக்தனென்றும், அநந்தார்ஹனென்றும், வ்யவஸிதனாயிருக்கிறவனென்றும், மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ள வ்யாஜங்களிலே தங்களொன்றிலும்கலக்கம்வாராது. இப்படியே ரக்ஷகனுடைய ஶ்ரீயப்பதியைப்பற்ற விஶ்வாஸாதிஶயமும், ரக்ஷகாந்தராந்வேஷணமும், „ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்றுபிணைக்கும் நிரபாயிகாந்ய ஶேஷத்வஜ்ஞானமும், தேவதாந்தரவிஷயமும், தத்த்வஸம்ஸர்க்கமும், மற்றுமுள்ள அவைஷ்ணவாபாஸங்களும், தேஹாத்மாபிமானாதிகளும், ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமானாதிகளும், ஸாத்த்விகபரிக்ரஹமும், ஸாமவதாவாரமும், ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமும், ஸம்ஸாராநுவ்ருத்திமாந்த்யமும், ஶாஸ்த்ரநாஶாதிஶயமும், அநந்யாவாரமாந்த்யமும், ஶத்ருமித்ராதிவிபாகநிரபேக்ஷணமும், பாவநாஸம்ஸர்க்கமும், ப்ரயோஜநாந்தராந்தியும், வரப்ரயோஜநபேதாந்த்யமும், மற்றும், ஸந்நிஷ்டாவிரோதிகளொன்றும் பின்னுடாது. * *

ஸாநீ| ஸகலஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸாதிகளிலேகண்டுகொள்வது ஆனாலும் பூர்வாசார்யாநுஷ்டாநமும் தாத்பர்யமாகில் பின்னுடாது என்றுசொன்னது

ஸாகா || வாக்யமிதயேந ரக்ஷணாபேக்ஷாஸம்ரக்ஷண ஶேஷத்வாயா தேஹவிஶிஷ்டவாக்யவைஶ்வரத்வ ஆயாந்யஜ்ஞாநாயாம்ப்ரயத்நம் வர்ணாஶ்ரமாதிதர்மஸம்ப்ரதாய இதி ஸாவரீ. அவஹாக்ஷாமதா காராதிஷு ஸர்வதாஸம்ந்ந ஸாநம் தேவதாவதோக்ஷநாதி ஸ்ரஸ்தாவேத்தவ்யாதி விவிதமஹாவாஸாத் உபஸர்க்கதிஷ்ட ஸாவகாஶாதிவ க்ஷாந்தி மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ளே த்யநந விவக்ஷிதாநி (மணக்கு) விவாதே „தேஹாத்மாபிமாநிநி ஸதி ப்ரம்ஸாயாவிஶ்யாத்தீயம் ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமாநம் ஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶ்ருத்வீயம் ; ஶாஸ்த்ரா ணோக்தவ்யஶ்ரணம் த்வத் பாஶவாஸாவயோஶ்ச நாராயணா வ்யம் விஷயவவமயீஶ்ருத்வீயம்ப்ரவண" இத்யுக்தேஸ்த்யா அகாரா யாநாவஸாநா விஶ்வாஸாதிஶயாந்யஜ்ஞாநாவஸாநா நிரபாயிகாந்ய ஶேஷத்வாதி வதாஷ்டயஸ்யாநாய ஶகாராயாநாவஸாநாக தேஹாத்மாபிமாநாந்யஶாஸ்த்ரவிஷயகஜல த்வாதிராதிஸம்பாயாம். நமஸ்ஸம்பாயாநாவஸாநாக, ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமாநாதிவணகாநாயம். ஸாயீநமோக்த்யத்வாதிராதிஸம்பாயாம். ஸாத்த்விகபரிக்ரஹோநாம் ஸாமவதாதோக்த்யஸ்ய நாராயணஶப்தாயாநா ஸாநாநாதாந்தநாஶாதிஶயாதி வணகாநாயம், „ஶமே தேஹா ஹேத்ய" இத்யுதோத்த்ரயாதி ராதிஶாஸ்த்ரம். ப்ரயோஜநாந்தராந்தி வராய ப்ரயோஜநபேதாந்த்யாதி (மற்றும்) ஸந்நிஷ்டா விரோதிகளிதஸ்யாய (பின்னுடாது) நாநாவசேதாம்.

௨௭ ॥ ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளைச் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கு ஸ்வரூபபரமாக அர்த்தம் ॥

இத்திருவாக்யத்தில் வாக்யமும் வாக்யார்த்தமுமிருக்கும்படி யெங்ஙனே என்னில்; இத்தை வாக்யவாக்யமென்றும், வாக்யத்ரயமென்றும், வாக்ய

ஸா-ரீ ॥ கூடுமோவென்ற ஸந்தேஹமாகவாக்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளைச் சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கு) ... இப்படி ஶ்ரீவசநபூஷணத்தில் ... களுக்கு ... விரோதங்கள் சொல்லக்கூடுமோ, ... ங்கள் வாக்யவாக்யத்திலே ... என்கிற வலியாயத்தாலே ... அருளிச்செய்கிறார் (திருவாக்யத்திலிருந்து) ... விரோதங்களைவாக்யத்ரயவிரோதங்களாலும்வாக்யத்ரயவக்ஷத்தில் விரோதங்களன்னென்று கருத்து. இப்படிவநாயநிரூபணங்கூடுமோ, ... மாய் ... என்றும் ஸ்வரூபமாய்ஶேஷத்வமே என்றும் ... நிவ்ருத்திபரமென்றும் ... என்றும் ... என்றும் ... விரோதங்களுக்கு வாக்யவாக்யத்திலே ... இனி த்ரிவாக்ய ... த்ரவாக்யவக்ஷத்திலே ... டுமென்னில் வாக்ய ... வக்ஷத்தில் ... வாக்யார்த்தமும் த்ரிவாக்ய வக்ஷத்தில் ... நிவ்ருத்தி ... வாக்யா ... வக்ஷத்தில் ...

ஸா-கா ॥ ... "..." ... வாக்யா ... (...) ... வாக்ய ... (...)

௨௰|| த்ரயமென்றும் அவ்வோ ஸம்ப்ரதாயங்களாலே யநுஸந்திப்பார்கள்-
இப்படி வாக்யார்த்தத்தையும் பஹுப்ரகாரமாக வகுத்தநுஸந்தாநம்
பண்ணுவார்கள். ஏகவாக்யமானபோது "தஸ்ய வாசக: ப்ரணவ:"
இத்யாதிகளிற்படியே "ப்ரணவப்ரதிபாத்யஸ்வபாவவிசிஷ்டாய நாரா
யணாய நம:" என்று அந்வயமாம். இப்ப்ரணவந்தானே நாமமாகவற்றுய்
நிற்க "ஸ்வார்த்ததயோக்தார: கேவலம் மந்த்ரவாசகா:" என்று ஶாண்டி
ல்யாதிவாக்யப்ரக்ரியையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களில் நாமாக்ஷரம் வ்யக்த

ஸா-ஸ்வா|| ஸர்வசாஸ்த்ரஸாரமும் ஸங்க்ரஹமாயும் ந்யாஸார்த்தநிஷ்டர்க்கு ஸ்வதந்த்ர
நிவ்ருத்திபர்யந்தமும் ப்ரணவத்துக்கு அவஶ்யதயா ஸமஸ்தவாசகத்வ கத
நமும் அதிதேவதாத்ரிக்கிஸம்ப்ரதாநவாக்யகதநமும் அந்வயமாகையா
லேயஸங்கதமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஏகைக
வாக்யத்தில் பலவகையாகவாக்யார்த்தஞ்சொல்லுகையாலே தத்தத்வாக்யங்க
ளிலேயதாயோக்யம்பதார்த்தங்களநியிக்கையாலேஸாங்கர்யமில்லையெ
ன்றுகருத்து. ஆனாலும் ஏகவாக்யதாபக்ஷங்கூடுமோ, ப்ரணவம்ஶேஷத்வ
பரமாகையாலே நமஸ்ஸுக்கு ஏகவாக்யத்வேஸம்பாவியன்றோவென்ற
ஏகவாக்யதாபக்ஷத்தில் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஏகவாக்ய
மானபோதிதி) ஏகவாக்யதாபக்ஷத்தில்ப்ரணவமேவண்ணமாய்க்கொண்டு ஸ்வ
ரூபபரமன்னென்றபடி. ப்ரணவம்ஸமஸ்தவாசகமாகில் நாராயணஶப்த
த்தோடு ஸமாநார்த்த்யம் ப்ரஸம்ஜியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ர
ணவப்ரதிபாத்யேதி) ஸர்வதேவாதி ஓதிரூபநிஷ்டத்வ்யத
யாரக்ஷகத்வவிசிஷ்டத்வாதி நாராயணவிஶேஷணமாகையால்ஸமாநார்த்த்ய
மில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரணவம் ஸ்வத: பரார்த்தநாமெய
மாகையாலதினாலேதானேபரார்த்தப்ரவ்ருத்திஸித்திக்கையால்நாராயணஶப்த
ம்வ்யர்த்தமாக ப்ரஸம்ஜியாதோ, ஆதிஶாஸ்த்ராதிகளாலே ப்ரணவமிருக்க
ச்செய்தே வாஸுதேவாதிபதம் இருக்கிறப்போலே இங்கு நாராயணப
தமிருக்கிறதென்றில் அதிஶாஸ்த்ராதி மந்த்ரங்களிலே தான் வாஸுதேவா
திபதத்துக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்(இப்ப்ரணவந்தா
னேஇதி) (ஸ்வார்த்தேதி) ஓங்கார: ஸ்வார்த்ததயா ஸ்வஶிஷ்டார்த்தாதே
வதைவஸாயக:, தேவதாவிஶேஷஸ்வரூபப்ரதீதிஜநகோ பவதி என்

ஸா-கா|| ஶப்தயதி(ஏகவாக்யமானபோதித்யாதிநா) ப்ரணவப்ரதிபாத்ய
ஸ்வபாவ விஶிஷ்டாயேதி "க்லேஶகர்ம விபாகாஶயைரபராம்ருஷ்ட:
புருஷவிஶேஷ ஈஶ்வர: தஸ்ய வாசக: ப்ரணவ" இதி யோகஸூ
த்ரோக்த ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தகத்வோக்த்யா ஸ்வதிஶிஷ்டாயேத்யர்த்த: . ஏவ
ம் ப்ரணவஸ்ய வாசகத்வே வ்யாபகத்வே நாமாக்ஷரவாசாநாம் வ்ய
ர்த்ததாஹ (இப்ப்ரணவந் தானேத்யாதி) (ஸ்வார்த்ததயேதி)

௨௬|| அர்த்தம். இந்த யோஜநாவிசேஷம் ஸஹிப்ருஷ்டஸ்த்ரைவர்ணிகமான ஸ்வரூப நிஷ்டாநுஷ்டாந காரத்தைப் பார்த்தாலு வாயவாம். இப்படியானாலும ஸ்வரூபவிசேஷாஷ்டாக்ஷரங்களிலே யநந்வதங்கள். "பஜாம்யஹம் ஸ்ருஷ்டா நம ஜநத்ய வாசிந" இத்யாதிகளைப் பார்த்து ப்ராப்யாந்தர விசேஷவ்ருத்திவாமாகவும நுஸந்திப்பார்கள். இவ்வ்ருத்திவிசேஷமும்

ஸா-நீ|| கை. வாக்யாநுஸந்தேவ தாவிசேஷஸம்புவ தீத்யர்த்தமென்றபடி இந்தவக்ஷத்தில் நமஸ்ஸுக்கு ஒநந என்னஅர்த்தமாகில் அநந்யயமாகில் வாக்ய பேதமாகில் ப்ரஸஜிக்கும், ப்ரஹீணவர்த்தமாகில் தத்ஹிதவாராஷா அர்த்தாந்தரஸ்வாஹாவம ப்ரஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தேதி) நமஸ்ஸு ஹரநராஸவாமாகையாலே நாராயணன் பொருட்டே ஹரயென்ற நபயென்றுகருத்து. இந்தயோஜனையில் ஸ்வரூபவாராஷா அர்த்தயோரவஸ்தி ப்ரஸம்பியாதோமென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியானுமித்) இப்படியாகில் நமஸ்ஸுக்கு ப்ரஹீஹாவாரவகாயிகவிசேஷவ்ருத்தியும் ஸமயோஜனையிலே அர்த்தமாக சொல்லுகையாலேயதுக்கும் வாக்யயோஜனையில நுயஞ்சொல்லவேண்டாவோ; அநந்யார்த்தஸித்யாஹம்ப ஸம்பியாதோவென்ன தத்வமாயுமொரு யோஜனையுண்டென்னருளிச்செய்கிறார் (பஜேதி) நமஜநத்யவாசிநஸ்ஸம்தம் (பஜாம்யஹம்ஸ்ருஷ்டா) காயிகவிசேஷவ்ருத்தி கைவல்யம்தம் ஸ்ருஷ்டா என்கை. இந்த விசேஷவ்ருத்திஸ்வரூபவாசிப்ரயாணதமர்த்தையன்னுகில் ஸூத்ரத்துக்கு தத்வங்கூடுமோவென்ன (ப்ராப்யாந்தமர்த்தேதி) இந்த யோஜனையில் ப்ரணவப்ருதிவா த்யஸஹாவவிசிஷ்ட நாராயணன் பொருட்டே ப ஹீஹாவாசி விசேஷவ்ருத்தியை பண்ணுகிறேனென்று பொருளென்று கருத்து. இந்த வக்ஷத்தில் ஸ்வரூபவொவாயவஸ்தி [illegible] னென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ்ருத்திவிசேஷமுமிதி) விசேஷ [illegible] மும்உவாயமுமன்றிக்கே ப்ரா ப்யாம் [illegible] வ்ருத்தி [illegible] யாகையாலே யாதிஅர்த்தமாக ஸ்வரூபவொ வாயங்கள் [illegible] ளென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] யில் போலே

ஸா-கா|| நாராயணாதிஸ்வவஸ் ஶ்ருதீப்ஸ ப ஹிதம் ப்ராவஸயாஹா வெநாஸ [illegible] ஸ்வாதி [illegible] ர்த்த: [illegible] ப்ரஸிதவத ஸதஹிப்ர ஹாராதி ராஹிதேத்யத்ர [illegible] நந உவாயபோய [illegible] நியோஜ்ய தவிசேஷிணாக்ஷ [illegible] காய [illegible], தாஜ்யா [illegible] வாயஸ்ய [illegible] யவாக் [illegible] த்ரயோ: [illegible] ஜத்யர்த்த தயோ ராய [illegible] யஸாஹ (இப்படியானுமித்யாதி) ஸவாப்ராயாதேத்ய [illegible] வாக்ய [illegible] விசேஷவ்ருத்திர [illegible] வாரஷாஅர்த்த [illegible] (பஜாம்யஹம் ஸ்ருஷ்டா) [illegible] (இவ்வ்ருத்தி [illegible]) விசேஷவ்ருத்த [illegible]

உக்தி ஸ்வரூபவிரோதமான வர்க்கம். இதுவும் ஈஸ்வரனாவாயர்க்கிவ்வ ளவு ரஸிக்குமவஸ்தையிலுமுபஜீவ்யம். * * * *

இவ்விரண்டநுஸந்தாநமும் ப்ரவ்ருத்திதமாம்போது ஸ்வரூபவி

ஸா-நீ || ஈதாநீம் ரஸமில்லாமையாலே ப்ரவ்ருத்த சேஷவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்தி கையாகையாலே ஸித்தம் ஸத்வமென்று ஸித்தஸாதநாநுஸந்தாநகாலத் தில்சொல்லப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுவுமிதி) (இதுவும்) சேஷத்வஸ்வரூபாநுஸந்தாநவர்க்கமாகவிச்சேஷவ்ருத்தியுமென்றப டி. இவ்வளவு ரஸிக்குமவஸ்தையில் பரமபதத்தில்போலே ஈஸ்வரஸ்ய தாவாதக்ஷஸ்ஷ சேஷிஸ்வபாவப்ரத்யக்ஷமில்லாவிட்டாலும்பரோக்ஷமாக சேஷத்வமும் பரதந்த்ரஸ்வபாவமும் தெளிந்தவனுகையாலே ஸ்வயமாயும் சேஷவ்ருத்திரஸிக்கையால்இவ்வளவுஸ்வரஸாவஸ்தையிலென்றபடி. இவ் வளவு ரஸிக்குமவஸ்தையிலுமித்ய விரோதத்துக்கு ஶோகஹேதுவையில்போ லேஉபஜீவ்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸகலவாக்யத்தில் யோஜநா ஹேதுத்தாலே உபாயமும் சேஷவ்ருத்திரூபமும் ஸாபேக்ஷமாகில் ப்ர யாநாதஸம் ஸித்தமாகையாலே வாக்யபக்ஷத்துக்கு வைபரீத்யம் ப்ர ஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விரண்டநுஸந்தாநமுமிதி) யதாசேஷவ்ருத்தியும்உபாயமும்ஸ்வரூபத: ஸ்வரூபாநுஸந்தாநவர் வர்க்கமானாலும் ஸித்தத்திலேஉபாயாநுஸந்தாநமும் சேஷவ்ருத்திரூ பவாக்யார்த்தாநுஸந்தாநமும் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநஸாபேக்ஷமல் லாமையால் ஸ்வரூபத்துக்கு ஸம்பந்தியென்கனே என்றவருளிச்செய் கிறார் (இவ்விதி) உபாயாநுஸந்தாநப்ரவ்ருத்திஷாயாஉபயவ்யத்தாரூ பதயா ஒன்ணே வாக்யவாதிபரமாக்கி இரண்டு நாமங்களுக்கு வேதத்தில் ஸஹப்ரயோகந்தான் கண்டதுண்டோ, தத்ஸம்ஸ்வரூபவிவேகஸ்தத்ர வஶ்யம் என்று கருத்து. ஆகையால் ஸ்வரூபம்ஸாபேக்ஷமாக விதிக்கைக் காக வாக்யத்வய யோஜனைவேணுமென்று கருத்து. வாக்யத்வபக்ஷத்தில் தான் ஸ்வரூபம் ஸாபேக்ஷமாகக்கூடுமோ, தத்ஸ்யைக்கு எனக்குஹாரமல்லே

ஸா-கா || நாயாஸ்யஷக்ஞாநாயிநகாசேஷவ்ருத்திரூபகைங்கர்ய ஸ்ய உபாயாநுஷ்டாநஸாத்யாவாஷேபோஸ்யஷவ்ருத்திரூபாஸ்ய தாகேஷவ்யக்திதிஹாவ: பாவம் பாகவாக்யதயா ஸயஷயவரக்ஷ்ணக்ஷ நஸ: பஜ ப்ரதிஸிக்தஸ்ய வாகவாக்யதயா ஹஹவஷேஷக பொயகக்ஷாந ஸேஸஸ்ய ஸாதனை ப்ராதி நிவ்ருத்தி பொயகஸ்வதிவாக்யத்வயாதக வேநஸ்ய ரஹவபரகம்வேதஸ்ராஹ. (இவ்விரண்டுஉதராதிநா) நநுகாரநாராய ணஶப்தயோஹ்ரமவதி ரஸயோஹ்ரஸ்வகரஶப்தயோரிவஸம்பன்னாந ஸ்ராஹாவ ஸ்வாமிநாயிகாரண்யமுத்ராமமஸ்ய ஸவர்ஸகஸ்வ ஸவஸ்ரயா ரஸாதிஸிஹுவ ப்ரவ்ருத்திதித்தக தயா நாராணாப்ய உஹத ஊபெத்வா ஸவத்

ஶே॥வேகம் வேணும். அதற்காக வாக்யபேதமாக யோஜிக்கும்போது அகாரநாராயணஶப்தவாச்ய ஸர்வரக்ஷகஸர்வஶரீரதாத்விசிஷ்டனா னவனுக்கே நான் நிருபாதிகாநந்யார்ஹஶேஷபூதன், எனக்குரி யேனல்லேன்; ஒன்றைப்பற்ற நிருபாதிகஸ்வாமியுமல்லேன் நிரபேக்ஷ ஸ்வதந்த்ரனுமல்லேனென்றதாம். அகாரநாராயணஶப்தங்களிரண்டும் ஸமானார்த்தமாகையாலே பௌநருக்த்யம் வாராதோவென்னில்; அப்போது வ்யாவர்த்திவிசேஷவிஶிஷ்டமான வசநவிசேஷத்தை விவக்ஷித்து ஒன்று விசேஷணமாகக்கடவது. அகாரவாச்யனை நாராயணனுக்கென்றுமா பௌநருக்த்ய பரிஹரிக்கலாம். ஸமஸ்தபதமும் நாமமாயிருக்கவா ஸாமாநாதிகரண்யத்தோடே ஸமாநாயகரணமாகாநின்றதிறே. ஸவ்ய

ஸா-நீ॥னென்று பொருளானால் ப்ரணவத்துக்கு அகாரவாச்யநும்பொருட் டே அடியேனா ஹரிசேநவஸ்யதிஷ்ட்தமென்ற நாமமாகையாலே ஸாமர்த்யம் ஶப்தமாகவிசிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதர்காகவிதி) இக் தவக்ஷத்தில் ப்ரணவம் ஏகவாக்யார்த்தமாய் அகாரம் ஸ்வார்த்தஸமர்ப்பகமாய் நாராயணபதம் விசேஷணமாய் உதாத்தபரஶேஷத்வவரையாய் நூ ஸாமாநாஸ்வஶேஷத்வ நிவ்ருத்திபரமாதல் அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்திபரமா தல் ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபரமாதலாய்க்கொண்டு த்ருக்தங்களில் ஸர்வமும் ஸார்த்தமாகயோஜிக்கிறதென்று கருத்து. இந்த யோஜனையில் "அகா ரோவிஷ்ணுவாசக:" என்கிறபடியே ஸமானார்த்தமாகையாலே நாராயண ஶப்தத்துக்கு பௌநருக்த்யம் வாராதோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செ ய்கிறார் (அகாரேர்த்தாய) (வ்யாவர்த்தி) "ரக்ஷிணி" என்கிற யா தாவிலே நிஷ்டமானவகாரம் ரக்ஷகத்வம் நாராயணஶப்தம் ஸர்வஶேஷித்வ என்றுகருத்து. ஆனாலும் "நாராயணாஸ்ஸமவாத ஸர்வஸ்யாஹமேவ நா மதி" ரிதர்யவ்யாவ்ருத்தியாலே நாராயணபதத்திலே தானே ரக்ஷகத்வா ஸ்ஸிக்கையாலே பௌநருக்த்யம் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அகா

ஸா-கா॥ ரக்ஷகாய நாராயணாயேத்யாஸாமாநாதிகரண்யம் [illegible] நாராயணத்ரா (அகாரேர்த்தாய) [illegible] [illegible]. [illegible] "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ப்ருவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி [illegible] [illegible] "ஸமஸ்தாஸ்வாமி [illegible] [illegible]" [illegible] ப்ருவ்ருத்தி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

உ௭|| பீஜாக்ஷரவாச்யமான ஸர்வகாரணம் தேவதாந்தரமோவென்று ஶங்கியாதபடி நாராயணனென்று விஶேஷிக்கையாலும் ஸம்யோஜநம். உ ஶப்தங்களுக்கு பரஸ்பரம் ஸம்பந்தநியதம், ஸாமாநாதிகரண்யமாக

ஸா-டீ|| (ரதி) ஆனாலும் ஆய நாராயணாயஎன்று இரண்டு பதங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யங்கூடுமோ? அப்போது பட: கட: என்கிறப்போலே ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸம்பவியாதோ ஒன்றை விஶேஷணமாக்கி ரெண்டு பதங்களுக்கு வேதத்தில் ஸம்யோகந்தான் கண்டதுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தமிதி) ஏகஸ்மிந்யோகாரூடமான பதங்களுக்கு விவக்ஷாபேதத்தாலே ஸம்யோகமுபபந்நமென்று கருத்து. ஆனாலும் அகாரவாச்யாய என்று சொன்னால் விஷ்ணவே என்று அர்த்தஸித்திக்கையாலே நாராயணாய என்றுவிஶேஷிக்கவேணுமோ வையர்த்யாபத்தி தோஷமன்றோவென்ன நாராயணபதோபாதாநஸ்ய விவக்ஷயா பரிஹாரோ ஸம்பவதி ததிவக்ஷாயாமபி பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேதி) "ஸர்வஶப்தோத்பத்திகாரணஸ்ய ஸ்வபாவத: । ஸர்வவாச்யோத்பத்திகாரணஸ்ய ஸ்வபாவத: ॥ வாச்யவாசகஸம்பந்தோ யோர்த்தாப்ரதீயதே" இதி ஸர்வகாரணத்வமும் அகாரப்ரவ்ருத்திநிமித்தமாகையாலே அகாரவாச்யாய என்று சொன்னால் ஸர்வகாரணாய என்று ஸித்தித்து தேவதாந்தரமோவென்று ஶங்கை வருமென்று கருத்து, இப்படி அகாரவாச்யாய நாராயணாய நம: என்று வாக்யார்த்தஞ்சொன்னால் பதத்ரய ஸமஸ்தமாய் வ்யவஹிதாந்வயம் ஸம்பவியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பதங்களுக்கிதி) ஆனாலும் அதுக்காக வாக்யத்வயமாக அநுஸந்திக்கும்போது என்று கீழே சொன்னது கூடுமோ? ஸ்வரூபபரமேகாக்ஷரத்திலேகவாக்யதையன்றோ உசிதை, வாக்யத்வயமானால் சிலருக்கு ஸ்வரூபபரமெனறும்

ஸா-கா|| "பரஸ்மை ஹரயே" இத்யத்ர ஹரிஶப்தஸ்ய தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்திஸத்த்வேபி நாராயணஶப்தவாச்யாய ஆயேதிவா அகாரஶப்தவாச்யாய நாராயணாயேதிவா ஸாமாநாதிகரண்யாத் ஸஹ(அகாரவாச்யத்வாதிநா) ஸமுதாயவ்யாக்யாநரூபவிஶேஷணோபஸ்தித்யபேக்ஷயா வேதிதவ்யா, நாராயணபதஸ்ய அகாரவிஶேஷணத்வேன வ்யாக்யாநமித்யர்த்தமாஹ(பதங்களுக்குஇதி)ஏவம் ஏகத்ர ஸ்வரூபவிஜ்ஞாபக பரமைகாந்தத்வயோரர்த்தத்வவ்யுத்பத்தி ஸித்தாநாம்ஸாக்ஷாத்க்ருதிப்ரயோஜநத்வ பதவாக்யார்த்தாவதாரயோதத்வவ்யுத்பத்திநிஷ்டாநாம் ஏகஸம்பந்திநாம் நித்யஸ்வரூபே ஜீவே அவஸ்தாநாத்பத்திஶப்தஸ்ய ஸ்வரூபவிஜ்ஞாபநோத்பத்தி பரவ்யதிரேகாய தேஷாம் ஸ்வரூபம் ஸர்வகாரணம் வ்யதிரிக்தஸ்யாம் யோஜநாயாம் உக்த

ஶ்ரீ || க்கடவது. இப்படி வாக்யமானால் திருநக்ஷத்ரம் முழுக்க ஸார்வஜ்ஞ வை
ரம். இந்த ஸ்வரூபவைரயோஜநையைப்பற்ற திருநக்ஷத்ரத்திலே பிறந்து
உயத்திலேவளர்ந்து உபயைகநிஷ்டராயென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செ
ய்தார்கள். பிறக்கையாவது, ஸார்வஜ்ஞானம்பிறக்கையாலே "அன்றுநா
ன்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன்" னென்கிற முன்புற்ற நிலைகழிகை.
அதாவது தன்னிசைவாலும்அநந்யஶேஷனாய்; அநந்யார்ஹனாய் அதடி

ஸா நீ || சிலவாஸமந்த்ரமென்றுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளி
ச்செய்கிறார்(இப்படிஇதி)(இப்படி) பூர்வோக்தகாரண வாக்யத்தைய
யோஜனையிலென்றபடி. இப்படி வாக்யயோஜனையில் முழுக்க ஸார்
வமென்று சொன்னது கூடுமோ? ஶ்ரீவிவரணவ்யாக்யான ஸூர்
ஸூக்திகளிலே வாக்யஸாரஸ்வபமென்று சொல்லவில்லை
யே ஸாத்ரூயஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இ
ந்தேதி) திருநக்ஷத்திலே பிறந்து என்று ஸூருக்கும் பூர்வாசார்யர்சொ
ல்லுகையாலே ஸ்வரூபவாக்யயோஜனை ஸாத்ரூயமிஸை எ
ன்று கருத்து. திருநக்ஷத்திலே பிறந்து என்று உக்தியைசொல்லுகை
யாலே ஸ்வரூபவாக்யம் ஸாத்ரூயமிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ? நி
த்யனவாத்மாவுக்கு உத்பத்திதான்கூடுமோ, ஶரீரோத்பத்திதானாத்மா
வுக்கு உத்பத்தியென்னில், அது ஶ்ரீநக்ஷத்ரமன்றே யென்னவருளி
ச்செய்கிறார் (பிறக்கையாவது இதி) (அன்றுநானித்யாதி) (நான்) அடி
யேன் (அன்று) ஸர்வஜ்ஞானதஶைக்கு முன் (பிறந்திலேன்) பிறந்
தவனன்று. (பிறந்தபின்) ஸர்வஜ்ஞானோத்பத்திபெற்றபின் (மற
ந்திலேன்) விஸ்ம்ருதிப்ரஸங்கமில்லை என்கை. முன்புற்ற நிலைகழிகை
என்று சொன்னது கூடுமோ? பூர்வோக்தஜ்ஞானாதிஸர்வநிலை
கழியவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதாவது இதி) பூர்வஜ்ஞா
வஸ்தையிலே அநந்யஶேஷத்வாதிஸம்பாதத்தாலே அநந்யஶேஷத்வா
த்யவஸ்தையில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் திருநக்ஷத்திலேபிறந்தென்
கிறது உபலக்ஷணமானாலும் உயத்திலே வளர்ந்து என்கிறது கூடுமோ,

ஸா.கா || ஶ்ரீ ஸம்பவைகவாக்யத்பாவ யோஜநவயபூர்வஸாதித்யா
ஸ (இப்படிவாக்யத்யாதிநா) (அன்றித்யாதி) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஜெ || யாக ஸாதநத்வ யோஜநனுய், ஸாதநத்வஶரணனுகை. ஸஹருகையாவ து; அயிகாரவிஶேஷாநுஸ்வேக்ஷத்வவிஶேஷவிஷயஜ்ஞாநவிஶேஷத் தாலே உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணுகை. அஶக்ய நிஷ்டனுகையாவது; அயா நுஸஂதாநத்தாலே உபாயாந்தரத்திலும் ப்ரயோஜநாந்தரத்திலுந்துவ க்கற இதிற்சொன்னவுபாயத்திலும் ப்ரயோஜநத்திலும் ப்ரதிஷ்டிதனு கை. இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமுங்கூட ஸர்வேஸ்வரனுபாயபராஷா ஸூத்ரங்களைக்காட்டுகிறன. இவ்விரண்டு வாக்யானயோஜனைநதன்னிலே திருமந்த்ரம்முழுக்க ஸவேஶ்வரனுடைய பரமென்றுமநுஸஂதியிப் பார்கள். அப்போது ப்ரணவத்தில் உகாரம் ப்ரயோஜநமேயாகவமையும். ஸர்வஸ்வத்வமநாயத்தாலே நிரூபாயிகமானவாத்மஸர்வஸ்வம் நிரூ

ஸா-டீ || ஸஹருகையாவது பரிக்ராகாராதயிகாகாரஸாம்யமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ஸஹருகையாவது இதி)ஸர்வேஶ்வரஜ்ஞாநமன்றிக்கே ஸ்வத்வ விஷயஜ்ஞாநமும் உபாயஜ்ஞாநமும் ஸஜிக்கையாலே அயிகாகாரமாஸ மென்றபடி. ஆனாலும் அஶக்யநிஷ்டனுவாயென்று சொன்னது கூடு மோ, அப்போது திருமந்த்ரத்துக்கு பரிஷ்காரம் ப்ரஸஂகியாதோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (அஶக்யநிஷ்டனுகையாவதுஇதி) இந்த யோஜ னையிலுபாயபராஷாஸூத்ரம் ஸஜியாமையாலே திருமந்த்ரம் முழுக்க ஸர்வேஶ்வரமென்று சொல்லுகைஉசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) த்வயத்திலே உபாயபராஷாஸூத்ரம்ஸஜிக்கையாலேஅஸா ங்கத்யமில்லையென்று கருத்து. இப்படி த்வயத்திலே உபாயபராஷா ஸூத்ரம் ஸஜித்தாலும் திருமந்த்ரம் ஸர்வஸூத்ரமென்று ப்ரவேஶஞ் சொன்னது விரோதியாதோ, வாக்யத்வாக்யத்திலுபாயபரயோ ஜநாந்தரம்போலே வாக்யத்வயவாக்யத்திலுமுபாயபரயோஜனை சொல்ல வேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விரண்டுவாக்யமானஇதி) இப்படி திருமந்த்ரம் ஸர்வேஶ்வரமாகில் ஸர்வேஶ்வரம் ஸாக்ஷாத்காரமாகை யாலே உகாரம் விதீயாந்தமாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுஇதி) இப்படியாகில் ஸர்வேஶ்வரக்கங்கூடுமோ, அதுஸ ஸாக்ஷாத்காரமன்றோ, அஹம் ஸர்வேஶ்வரத: என்று யோஜிக்கையில் ஹேதுஸ்வபா கவிருக்கிறதன்னை ஸர்வேஶ்வரக்ககூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஸ்வத்வமிதி) தேவதைக்கு நிருபாயிகஸ்வ ஸ்வதஶேஷிக்வம் ஸர்வஸ்வ க்கு நிருபாயிகஸ்வ ஸ்வதஶேஷக்வம் யாகத்துக்கு நிருபாயிகஸ்வம் ஸ்வ தஶேஷிவிஷயக்வம் ஸர்வேஶ்வரத்தில் ஸர்வேஶ்வரங்கூடாவிட்டாலும் ஸர த்தில் தனக்கு ஸ்வத்வம் ப்ரஸக்தியாகையாலே தஸிஶிஷ்டயா ஸ்வஸ்வ ஸ

ஸா-கா || ஸ்வஸம்பந்தி ப்ரதீஶ வோஶ்வ்த இதி த்வம்ஸர்வேஶ்வரக்வா வேதாஹ(இவ்விரண்டுஇத்யாதிநா) ஆஷிநிலக்ஷநமோஸாஹஜ்ஞாந நிவ்ருத்தி

ஷ॥ டாயிகமிஷவனைப்டாய் சசாஸவதக்ருனை நாராயணனுக்கே ஶேஷமாக ஸச்விக்கவென்றதாயிற்று. இப்படி திருவாய்மொழியமானவாக்யார்த்தத்தில் "நம:" என்று தன்னோடு தன்துவக்கறுத்து எனக்கு ஸரமல்லேனென்றதாயிற்று. "உத்திஷ்ட்ராய நம:" என்னுமாப்போலே இங்கும் ஷஷ்டி ஸமாஸவிபக்தியிலும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதத்திலும் வ்யுத்பத்தமாகையாலேவாக்யமும் ஸ்வப்ரயோஜநம். இந்நமஸ்ஸின் ஸப்தார்த்தந்தன்னிலும் வ ஸ்ரீவைகுண்டநாதாதிகளை நிஷேதிக்கையிலே தாத்பர்யமாகவுமாம். வே றொருத்தருக்கும் ஸரமன்று எனக்கும் ஸரமன்று என்று வாக்யஸ்வரூ பமாகவுமாம். திருமந்த்ரமாத்ர நிஷ்டவமென்னுமிடத்தை நிருக்த த்திலே "ஸ்வஸ்மை நித்ய ஸர்வார்த்தா நம இதி வாய நிஷேத்" என்றருளிச்செ ய்தார். இப்படி ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்திலும "ஸ்ரீநாதஸ்வஸ்மை நித்யந

ஸா-நி] ஸ்வத்தைநங்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி ஸத்வத்துமுப்பது ஆ னும் நமஸ்ஸுநதிசமாய்வாக்யமாக வ ஸமபாதோ, வாக்யபூர்த்தியோ ஜனைக்கி அத்ரைச்ஷமும் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப் படி திருவாயிலேதி) உனக்கே ஸரமென்று சொன்னால் போராதோ, எனக்குஸரமல்லேனென்றும்வாக்யமாகசொல்லவேணுமோவென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (உத்திஷ்ட்ராயேதி) ஆனாலுமுனக்கே ஸரமென்று உகார த்தாலே அவதாரணம் ஸித்திக்கையாலே யதினாலேதானே ஸ்வஸம்பந்தநி ஷேதமும் ஸித்திக்கையால் நமஸ்ஸு வ்யர்த்தமாகவ்யஸமியாதோ வென் ற வசநார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸேதி) ஸ்வார்த்தத்ருஷ்டின் என்றுகருத்து. இப்படியாகில் திருமந்த்ரமுமுக்கஸமபிகாரார்த்தஸத்வ ஸரமென்று சொன்னது விரோயியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (வேறொருத்தருக்குமித்யாதி) உகாராவதாரணத்தாலே ஸரஸவ [illegible] த்யத்தாலே அந்யஸம்பந்தம் நமஸ்ஸாலே ஸ்வஸம் பந்தம் நிஷேதமென்று கருத்து. இப்படியாகில் அயமே பரனோதி [illegible]மென்று ஸம்வாதமாகையாலே திருமந்த்ரத்துக்கு ஸத்வத்தை ஸரத்துக்கென்னில் ஸம்வாதா விரோயியாதோ வென்றவருளிச்செய்கி றார். (திருமந்த்ரமித்தி) நிருக்தத்திலே ஸாமாந்யாதி நியமத்திலே [illegible] விரோதமுமானலும் சொன்னசெய்வாய [illegible] கவி [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) இனி ஸ்வாக்ய வக்ஷ

[illegible]

உக்ஷிணாபிமுகோ நிகாத்மநிஷ்டிஸ்ஸ ஸமிர்த்தாதாநாய ஸமிழ்ழ்ஹ்ணிஷ்தியாவரா நீவ ஜுஷ்ட்ராத்ராபம் ஷதவமித நிவேதயேத்” என்றிவ்வர்த்தம் ஸ்மரித தம். வாக்யந்தோரும் ஒரு ப்ராயச்சித்தத்தை யஸ்யாஹரித்து திரு மந்த்ரம் முழுக்க அயத்திலுத்தரவணம்போலே ஐஷ்வர்யாநிஷ்டநிவ்ருத்தி ரூபவ ப்ரார்த்தனாபராகவுமநுஸந்திப்பார்கள். அப்போதும் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமிதிலேயநுக்தம். ஸ்வரூபவாத்ரவர மானபோதும் ப்ரார்த்தனாவிசேஷம் ஸம்பவிதம். அதினுபாயமும்

ஸா-நீத்தில்ஸமாநாமாமானதிருமந்த்ரத்திலே ப்ரார்த்தனாவார மாயுமொருயொஜனைசொல்லவேண்டாவோ, ப்ரார்த்தனாம், ஷ்டசுவிஷியாததுகொறையன்றோ. இனி ப்ரார்த்தனாபரமாயுமொருயொஜனை யுண்டென்னில் ப்ரார்த்தனாஷ்ட்ராதகஷமில்லையே, கஸ்யாஹரித் தாலும்ப்ரார்த்தனாஸ்வரூபைகாந்த்தியத்திலே கவாக்யைதயேஉவிதை யன்றோ, வாக்யஅயபக்ஷங்கூடாதே என்றவருளிச்செய்கிறார் (வாக்யந்தோ ருமிதி) ஸ்யாமென்றுபதுமஸ்யாஹாயமென்றபடி. இப்படி திருமந்த்ரம்மு ழுக்க ப்ரார்த்தனாபரமாகில் சதுர்த்யாஸ்யக்ஸ்வரூபாநுஸந்தாநம் ஸித்தியாமையாலே கொறையில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப் போதுமிதி) அநுக்தமென்று சொல்லுகையாலே நாராயணாயஸ்யா மென்று கிங்கரவ்ருத்திப்ரார்த்தனையிலே சுத்திகமன்றிக்கே கிஞ்கரஸ்வரூ பஸ்வரூபாநுஸந்தாநதுக்தமாக ஷ்டதஸ்ஸிக்கிறதென்று கருத் து. ஆனாலும் ஸ்வரூபவாத்ரவரபரயொஜனையில் ப்ரார்த்தனா விசேஷம் ஸித்திக்கவில்லையே, ஸ்வரூபவாத்ரயொஜநாயாம் அயத்தில் உபாயப்ரார்த்தனாங்கள்ஸித்தங்களென்று பூர்வஞ்சொன்னோமே யென்றில் திருமந்த்ரத்தாலே தஸ்ஸி சொல்லவேண்டாவோ வென்னவரு ளிச் செய்கிறார். (ஸ்வரூபவாத்ரேதி) சேஷத்வம் ஸ்வரூபமாகையா லே சேஷவ்ருத்திரூப கைங்கர்யரூப ப்ரார்த்தனாம் ஸம் பவிதமென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வரூபவாத்ரம் ஶப்தமாய் ப்ரார் த்தனாம் ஸம்பவிதமாகில் தகுப்ராயச்சித்தையும் தத்யம்கதவ்யா பாயமும்சொல்லாமையாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமேவப்ரார்த்தனாவிஸி என்கிற பக்ஷம் பஸாமியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அதி னுபாயமுமிதி) “ஶரணம்வ்ரஜ” “ரக்ஷாபேக்ஷாம்ப தீக்ஷதே” இத்யாதி

ஸா-கா॥இதிகொகயப்ராயச்சித்தநாவரஸ்வரூபணவ த்ருதீயபதயொனுக் உலஸக்நிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராயச்சித்தநாவரஸ்வதிவாக்யதிஸ்வணவ ப்ரார்த்தனா வரஸ்வதி யொஜநாம் ஒஶயநு மந்த்ரஸ்யார்த்தா ஸ்வரூபொபாய ப்ரார்த்தனா ஷெகேஸொபாயகஸேவதி இதரயொரவி பக்ஷத் பேபத்யாசவாஹ, (வாக்யந்தோருமிகத்யாதிநா) நநு உபமாநேத்தண

ஈஶ்வராஶ்ரயணையும் தத்ஸம்பந்தவஶத்தாலே வரும். இம்மோக்ஷாதிக-
ங்களான ஶேஷித்வாதிகள் முன்பு ப்ராப்தங்களல்லாமையாலே இ-
ம்மோக்ஷம்முழுக்க ப்ராப்யமென்றது ஸாத்யமாம். எங்ஙனேயென்-
னில்; ப்ராப்யமென்றது ப்ராப்யத்வாதிகமென்றபடியன்று;
ஸம்பந்தத்தாலுத்பாத்யமான ஜ்ஞானப் ஸம்பந்தத்துக்கு ப்ராப்யத்வாதிமன்றிறே-*

ஸாந்நித்யகாரணவஶத்தாலேக த்ருஷ்டவ்யதயா வருமென்று கருத்து. உபாய்வா-
மான ஶாஸ்த்ரயோஜனையில்: "ஶ்ரேயஸே ண சாஸ்தேகாந்திகாத்யந்திக பரி-
படாகரணாய பரிஶுத்தி ஶாஸ்த்ரீ நீ ஸாத்யாநம்ஸமஸ்தே நிவே-
தயேய" என்று கிரணவ்யத்திருவைமோக்ஷாதந ஸாரஸ்வேஷ்ணாரு-
வொபாயபரமாகையால் மஹவிஶேஷமும் ஸாருவமுமஸ்ஸத்தமா-
கையால் ஸாங்கவாராஷ்டாஸ்ரங்களுக்கு ஸாதனமென்று கண்டு
கொள்வது. இப்படி விவாக்யக்ஷத்தில் ஸாத்ரம்முழுக்க ஸாருவஸாத்ய-
பரமென்றுமுபாயஸாத பரமென்றும பராஷ்டாஶ்ரஸாத்யபரமென்-
றுஞ்சொன்னது கூடுமோ? ஸாருவபரகார்வக்ஷத்திலும் ஶேஷித்வா-
வாயஜ்ஞாநங்கள் முன்பு ஸ்ப்ராப்தங்களாய் ஸாத்தத்தாலே இப்போது
ப்ராப்தங்களாகையாலே ஸாருவொபாயஜ்ஞாநாருவ ப்ராப்யபரமெ-
ன்று யாக்தியக்தமாக சிலஸாத்யமிருக்கையாலே ஸபக்ஷத்திலும்
ப்ராப்யபரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார்
(இம்மோக்ஷாஸ்வாதிங்களானேதி) ஸாத்யபரமென்றுசொல்லக்கூடுமோ?
ஶேஷத்வாதிஜ்ஞாநஸ்வாதகதயா ஜ்ஞாநஸ்வ ப்ராப்யபரமென்றுசொ-
ல்லவேண்டாவோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே-
யென்னில் ப்ராப்யா) வேதங்களிலே த்ருக்ஸ்ராஹம் தத்வாதிவாத-
காஸ்வக்ஷமாகையாலே ஸாத்ராஸ்வாதஜ்ஞாநம் ஸாத்தப்ராதிவாதமல்-
லாமையாலே ப்ராப்யம் ஸாத்தமென்கிற ஸாத்யாயவாக்யம் தத்-
வ்யதிவாகஸ்வரூபஸ்வரூப்ராஸ்யம் வாயிகமாகையாலே ஶ்ரேணமாய்
தத்ஸ்வாதகஸ்வரூபமென்று கருத்து. இப்படி விவாக்யயோஜனைகூடு-
மோ? ஸாத்தத்தை ஸம்ஶிக்கஸாத்யபரமாக்கி ஜ்ஞாதவ்யமான ரெண்ட-

[illegible]

உ-ரு-|| திருமந்த்ரம் மூன்று வாக்யமானபோது ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமுஞ் சொல்லவேண்டிமாத்ரமாதல், ஸ்வரூபமுமுபாயமுஞ்சொல்ல புருஷார்த்தமாத்ரமாதல், உபாயமும் புருஷார்த்தமுஞ்சொல்லஸ்வரூபமாத்ரமாதல், ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களடையே ஸாதுங்களாகதலாகக்கடவது. எங்ஙனே யென்னில்; “ககாராத்தாவேவ ஸம்ஹம்ஸம்ஹ்யஞ நிவஹா நராணாம் நித்யாநாம் நமிதி நாராயணபதம் | யோஹாவெஸாயம் ஸகலஜேவி ஸவைத்த ஸகலாஸ்வஸ்வாஸ்வாவிஸ்ய உஉ ஸஹஜஸெகஹ் யவியய:” என்கிறபடியே வர்ணவமும் நமஸ்ஸம்

ஸா-நீ|| முத்தைத் ஸூத்ரகமாககஷிக்கிறது கூஷமன்றோ வென்னவெண்டு ஸாரூமாய்ஒன்றுத்திகமென்கிறதுவும் மூன்றும்ஸாரூமென்கிறதுவும் ஜெண ஸ்வரஸமென்று திருவுள்ளம்பற்றி த்ரிவாக்யவக்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரமிதி) ஆனாலும் த்விவாக்யவக்ஷத்தில் திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து எனாலும் ஸ்ரீமதா ஜெடமெத்தெண என்றும் ஸம்வதாயமிருக்கிறுப்போலே த்ரிவாக்யவக்ஷத்துக்கு ஸம்வதாயம் வேண்டாவோவென்கிறவஹிவதாயத்தாலே ஸாகித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா) (ககாரேதி) ககாராகாஜாஹகாராகாஜாவெவஸ்வ ஸெஷஹமிதம் கய நமம் ஜம் ஜஹ்யம் நஸெஷஹமிதம் நாராயணபதம் நித்யாநாஞாரணாஞ்வா நாஞிவஹார் கயநம்யஸெஹ்தியம் ஹவஙஜாஹ கஸெஹ ஹவதெத நாராயணாய ஸகஜெவி காயம் ஸகலாஸ்வஸ்வாஸ ஜஜ ஸஹஜஸெகஹ்யவியய: ஞவிஸ்யரிதிஸ்லோகாகஜா. நாராயணபதத்தில்வர

ஸா-கா|| ஃவாக்ய த்விகெவநாகஜஜத்ரயவோயகஃவம் வோக்யவாக்யத்ரிகெவநாவி ஸ்வரூப புருஷாகவர கெவந யொஜநாஉயம் ஸ்வரூபவோ வாயவரகெவந உவாயவருஷாஜுவரகெவநவ யொஜநாஉயம் கஜெண ஸ்வரூபவோவாய புருஷாஜ வரகெவ நெகக யொஜநாவஸாஹ்யஹெணாஹ (திருமந்த்ரமிதித்யாதிநா) விகல்யெத்யாதகெநா தலித்யநெந ஸ்வரூபவோ வாய வோ: ஸாரூஃவம் புருஷாயஸ்யா யஃவமெதி யொஜநாஸஞவிதா. ஏவம் ஸம்ஹ்யஹெத்ராகெஸ யொஜநாஸ வர்ணவ நமோஹஜயஷிஷஃவ ஸ்வஸெஷஃவ நிவ்ருத்திரவோ ஜஜ உய வோயக தவெவ ஸ்வரூவரஃவம் தர்தீயபதஸ்ய புருஷாஜ வரஃவதி யொஜநா ஸம்வதாயிகஃவ வதஜஸம் வமேவஜ கஜஹ.(எங்ஙனே என்றிலித்யாதிநா) ககாராகாஜாவெவ ஸ்வஜஹஜதி வர்ணவாகஜ: கய ஜஹ்யஞதி நமோயஜ:. நராணாம் நித்யாநாயந ஜிதி தஜபுருஷ: நித்யாநாம் நாராணாம் நிவஹாகயநம் யஸெஹ்தி வஹவஜஹி த்ருஹ்யவிய வஜாவாஜ விவக்ஷயா நிவஹா உத்யாவ ஸ்யஜஹெஹத்ஜஜக்ஷம், கஜெஸ காஜதித்யாதிநா ஸ்யாதித்யஜாஹஜ

ஜ்ஞ॥ ஸாத்யத்தை ஶோதிக்கிறது, மூன்றும்பதம் ப்ரணவத்திற்சொன்ன தாதர்த்யத்தை ப்ரகாஶித்துக்கொண்டு சதுர்த்யந்தமான க்ரியாபதத்தோடே கூடி ப்ராப்யப்ராபகங்கள், அப்போது அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ப்ராப்தியை அபேக்ஷாவத்தாலே வரக்கடவது. உபயத்திலும் "ஸர்வாஸ்ஸ ஸந்த்வேதா:" இத்யாதிகளிலுஞ்சொல்லுகிறபடியே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியும் ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணன்பொருட்டாவே யென்றபடி. "நாராயணாய" என்கிற

ஸா-நீ॥ ப்ராப்யங்தோற்றுகிறது என்று ஶ்லோகத்தில்ச்சொன்னது கூடுமோ, தத்வாவகாஶமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றும்பதமிதி) சதுர்த்யந்தேத்யாதி க்ரியாபதத்தோடே என்னபடி. த்ருதீயபதத்துக்கு ப்ராப்யப்ராபகங்களைச்சொன்னது கூடுமோ. அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ப்ராப்யங்களும் தோற்றவில்லையே யென்னவருளிச் செய்கிறார் (அப்போதுஇதி) (அபேக்ஷாவத்தாலேஇதி) அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி யன்றிக்கே இஷ்டப்ராப்தி கூடாமையாலே ஆக்ஷேபிக்கையென்று கருத்து. ஆனாலும் த்ருதீயபதத்திலே ப்ராப்யப்ராபகங்கள் கூடுமோ? கைங்கர்யரூபப்ராப்யமும் ஸ்வகீயப்ரதிஸம்பந்திகமாகையாலே ஸ்வகீயவாசகபதமில்லாமையாலே யது கூடாதே கைங்கர்யம் கேவலஸ்வப்ரதிஸம்பந்திகந்தானென்றில் உபயத்திலும் ததிஹாரணப்ரகரணங்களிலும் விஶிஷ்டமேவ ப்ரதிஸம்பந்தியாக தோற்றுகையாலேயது கூடாதே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபயத்திலுமித்யாதிநா) ஸ்வகீயஸம்பந்தமென்றுகருத்து. ஆனாலும் "ஸர்வ"மென்று ஒருபதமத்யாஹரித்து ப்ராப்யமென்றுசொல்லக்கூடுமோ? நியாமகமன்றிக்கே அத்யாஹாரங்கூடாதேயென்னவருளிச்செய்கிறார் ('நாராயணாய'வென்கிறவிது

ஸா-கா॥ [illegible] த்ருதீயவாக்ய ஸ்ய ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபபரத்வம், ததாஹிஸர்வாஸாவாஸ்ய [illegible]

[illegible]

உ௵ விதுக்குகி யாவெகைக்ஷ யுண்டாகையால் ஒளவித்யத்தாலே “ ஸவெயம்,, என்ஞெரு வஉமஸ்ராஹாயஃம். “வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு”

ஸாநீ௱க்குஜதி)சுவெக்ஷாவஸஹக்ரு தளவித்ய ந்யாயமேநியாஉகுமென்றபடி ஸவெயமென்றஸ்ராஹரிக்கவேணுமோ? ஸவாஉி என்றுதான் சுஸ்ராஹரிக் கலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிருர் (வழுவிலாவிதி) (வழுவிலா) ஸ்வா யீநஸ்வாஸஃக்கத்ருத்வஹ உாஉிஷொஷமில்லாத (அடிமை) கைங்கர்யத்தை. (நாம்)அடியோங்கள்செய்யவேண்டும் செய்யக்கடவோமென்கை.வசிவஃா வாயஃரிப்படியெ ஸ்வாத்தீக்கையாலே ஸ்வாஸஃநாவஉமேசுஸ்ராஹாயஃ மென்று கருத்து. வஙிவஃர்கள்தாணிப்படி ஸ்வாத்தீக்கவேணுமோ,தாஉ

ஸாகா௱ ஸாம்வ்ரஉாயிகஉித்ராஹ(நாராயணாயவென்கிறேத்ராஉிநா)ந வெஸ்வம்ஸதி ஸாஸ்விஹகெக்ஷுஃக்ஷுகக்ஷுவஷவஸம்ஜ்ஞாயாவ்யவஹாரஸிஉாவ ஷிதாநெ்கவவநவிவநவஹாவநாந்யெநகூஶஉதி ஶரஸம்ஜ்ஞா யா சுஸ்வயஃக்ஷுவஸ்ரா வஶ்ஶக்காக தெநெவெகவெஸஃவணகவவ நம் ஷிக்ஷுவஸஃ ஷிவவநம் பஹுகெவ பஹுவவநஉித்யஸ்ராஷி ஷி ஷெஃ வெ்கயொஷிஃ வவநெகவவநெ பஹுஷு பஹுவவநஉிதி ஸஙித்ரயொஃ ஸாஸ்விஹதள ஷக்ஷணாஹாவஜ்ஞாவ நஉஜெரண ப்ரயொஜ ந ஷிஜஸவெஃயஸஃ்யஉவ ஸ்ராஉிதிவெஞ. ஸாவொஷக்ஷுகக்ஷுவஷி வணகவவநாஉீநாம் ஷிஷ பஹுகாஉி ஷக்ஷுக்காஹாவஜ்ஞாவந ரஙிவ

ப்ரயொஜநஷிஜஸஃ்கயொரித்ரத்வவநஹ்ரஹணஸ்வாரஸ்ராச ஶ்ர ெஹகக்ஷு வாஶபஹுகாஉ்ய விவக்ஷாத்ராநஶண்ராஉாவொ ஊ ரா ஜத்ராஉள விஹக்திநெரஸஃக்ய ப்ரவிஸ்வாரஸ்ராச்ச வணகவவநா ஷஷிஃகாஉி ஷக்ஷுகாஹாவ ஜ்ஞாவநஉவ ப்ரயொஜநஉித்ய காஉநா ஷி ஸ்வீகதஃவ்யஉிதி. நஸ்வெவஉஷி ஷக்ஷுணயெவ விஹக்த்யுஞராஸஃவொ யநாவவத்தள “ஸாத்விஉாவஹ்ரஹஷிம்ஶநராணாம் காஷஹஷச் ஸ்வர கதஃ்யஉாம்வ வ்யத்யஉிஹ்தி ஶாஸ்த்ரக்ருஷெஷாம் வொஷிவ ஷிஸ்யதி

பாஹுஷகெநெ” த்ராஉி வ்யத்யாநஶாஸநம் வ்யஸஃம் ஸ்ராஉிதி வெஞாநஶாஸநஸ்ய ஸாயக்ஷு ஜ்ஞாவகக்ஷுவநெவ ஸாஸ்விஹக்தள ஷக்ஷணாஹாவ ஜ்ஞாவகஸ்ரா வ்யஷிஜெஃ ஸாஸ்விஹக்தெஷுஃக்ஷுகக்ஷுவணவ ஷக்ஷு)விஶெஷ நியாஉகதயா ஸப்ரயொஜநக்ஷுவஸ்யவாஶ்யகக்ஷுாச்ச, தயா ஹி ஸாஸ்விஹக்தஸம்பஸ்ாநவத்திஸ்ராஉவ விஹக்த்யுஞராயஃஷக்ஷுக க்ஷு நியஉாநஶாஸநாஹிஜ்ஞஸ்ய காணக்ஷுதாத்வயெஃண தஸ்ய வஶ்ய தீத்ராஉி ப்ரயொஶெ ஷஷ்ரஸ்ரயக்ஷுவப்ஸம்ஶ வஙிஹாரவசிவஃகம் கஉஃக்ஷுஷக்ஷுகக்ஷு வணவ ஸாயக்ஷுவஸ்ய ஜ்ஞாவநீயக்ஷுவச வ்யத்யாநஶா ஸநா நஹிஜ்ஞஸ்ய வ்யவரீத வ்யத்யய ப்ரயொஶஸாயக்ஷு பாஜெநிஃ வதஃநீயகாஉித்யஷ விஸ்தரெண, (வழுவிலாவித்ராஉி) ஸவஃவியகெகும்

ஶ்ரீ|| மென்றும், "அடியேனையாட்கொண்டருளே" யென்றும், "நித்யகிங்கரதாம் ப்ராத்யயே" என்றும், "நித்யகிங்கரோ ஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றுமிப்ப்ராத்தனைபண்ணினார்களிறே. தாஸ்யம் நித்யஸித்தமாகையாலே ப்ராத்திக்கவேண்டாமையாலும் இஸ்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானவத்திலே சொல்லுகையாலும் இதின் பொருளாய் "ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை" என்னுமாப்போலே பாரதந்த்ர்யங்களையெல்லாம் விளாக்குலைக்கொண்டிருக்கிற பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யமும் ஒழிவில்காலத்திற்படியேயிங்கவெக்ஷிக்கப்படுகிறது. ||*|| அத ஏவ ஸர்வேஶ்வராபேக்ஷாவிஷயமாயிருந்த ஸ்வார்த்தப்ரயோஜநாபேக்ஷா...

ஸா-ரீ|| தாஸ்யத்தைத்தான் ப்ராத்திக்கலாகாதோ, ஸம்பந்தமாயும்வாக்யமாயிருக்கஅதுக்குண்டானதான்வேணுமோ? அநுபவஜநித பாரதந்த்ர்யங்கள்தான் ப்ராத்திக்கலாகாதோ? அதிஶயிதமான பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவத்தை ப்ராத்தியாமலிருக்கையும் அஸங்கதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தாஸ்யம் நித்யஸித்தமாகையாலே இதி) (விளாக்கோலைக்கொண்டு இதி) தன்னுள்ளே அந்தர்ப்பாவித்துக்கொண்டு இருக்கிற என்றபடி. அநுபவஜநிதகைங்கர்யம் ப்ராத்திதமானால் அநுபவமும் ப்ராத்திதப்ராயமென்று கருத்து. இப்படி கைங்கர்யத்தை ஸ்வபாரதந்த்ர்யமாக ப்ராத்திக்கவேணுமோ? அது ஶேஷத்வவிரோதமன்றோ? ஸ்வாமி பாரதந்த்ர்யமன்றோ! அடியேனையாட்கொண்டருளென்குறபடியே அவஶ்யம் ப்ராத்தநீயம். இனி ஸ்வாமியுகப்பே அபேக்ஷிக்கில் ஸ்வ ப்ரயோஜநாபாவ ப்ரயோஜநத்வநிவ்ருத்தியென்குற ந்யாயம் வ்யஸநியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அத இதி) அத பாரதந்த்ர்யம் கைங்கர்யரூப பாரதந்த்ர்யவிஷயமே வா என்றபடி. ஸர்வேஶ்வராபேக்ஷாவிஷயமாயிருந்த...

ஸா-கா|| கைங்கர்யகார்ய ப்ரீதிதிவ. (அடியேனை இத்யாதி) ஆஹார்யாதி ஸ்வகைங்கர்யகாரயேதிவ. (விளாக்குலைக்கொண்டிருக்கிற) அந்தர்பாவ்ய ஸ்திதம் (ஒழிவில்காலத்திற்படியெ இதி) யதா தஸ்யாம் காதாயாம் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தா ஸர்வவித கைங்கர்யம் ப்ராத்த்யதே தயாத்ர ப்ரதீயதே. அநாஹவாரிகதிஷ்டேர ஜதிந்யாயாதிதிஹாவி. நநு ஸ்வாமிகைங்கர்யம் ஸ்வஸ்யேதி ஸ்வாமிநஸ்ததா ப்ராத்தநே "ஶாமதி த்ரயம் ஸ்வாமி ஸ்வஶேஷம் ஸ்வவஶ" இத்யாதி விரோதஸ்ய ... ப்ரயோஜநமித்யாதி ந்யாயாத் கைங்கர்யே ப்ராத்... ஸ்வயம் ப்ரயோஜந... (அத ஸர்வேஶ்வராபேக்ஷா) ...

ஶ॥ ஸ்வாநந்தஹேதுகா ॥ * ॥ உன்னையுகப்பிக்கும் கைங்கர்யத்தைநான் பெறவேணுமென்றாலும் என்னையடிமைகொண்டு நீயுகக்கவேணுமென்றாலுமிருவர்க்கும ப்ரயோஜநம் ஸிஸா. "கைங்கர்யம் ஸ்வபுருஷார்த்தா க்ஷிபாஸம் ஸிவிகீதிதம்! கைங்கர்யேணம் ஸஸாநா தீதரேஷாமியேதஸ" என்கிற ஸ்வபுருஷார்த்தமான கஅமாவது ஸ்வவத்ஸாநுஹவம், அதடியாகவருகிற ஹோக்யதர கைங்கர்யவிஶேஷங்களாகவு

ஸா-நீ॥ ஶேஷாஸ்யபர்வஸாயிநீ ஸ்வாமிந ப்ரயோஜநாவேக்ஷா வி. கதம் ஸ்வாமிஸ்வஹாவஸ்வஸாபம்யாகஸ்வாநந்தஹேதுகாஸ்வாநந்ஹவதயாஹேதுயஸ்யாஹேதுத்ஸ்யர்ஃ. கந்யவாரஷாஸ்யமந்யனுக்குவாரஷாஸ்யமாமோவென்ன காரிகையில் ; கம்து திஶஸ்ரூஸவிதாஸ்யத்தை உவவாதிக்கிறார் (உன்னைஉதி) கைங்கர்யமாவது ஸ்வாமியுகந்த ஏவல்த்தொழிலாகையாலே ஸ்வாமியுகப்புவர்யாஸ்யநையஸ்யஸிஸையென்னபடி. என்னையடிமைக்கொண்டு ஐத்யேந ஸ்வாஹம் ஸிஸமென்று கருத்து. ஆனாலும் கைங்கர்யம் வாரஷாஸ்யமென்றுசொல்லக்கூடுமோ. "கஹாஹ என்றும "ஸஸவேஷாஹோகேஷஸவேஷஹஷேதஷஹவேஷ்வாதவஸஶ" என்று தேக்னுக்கு ஶ்ருதியிலே கஸ ஹோக்யமாக சொல்லுகிறது விரோயியாதோ கைங்கர்யம் ஸ்வபுருஷார்த்தம்வ என்கிற வசநத்தாலே ஶ்ருதியிலஸஶஸம்ஸ்யதமாகையாலேவிரோயமில்லையென்றி லானாலும் அந்தவசநத்தில் ஸ்வாநுஹவவஶிவாஹகைங்கர்யம் வாரஷாஸ்யமென்று தோற்றவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யேதி) ஶ்ருதியில்ச்சொன்னவஸ வஶஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஷஷ்புருஷார்த்தஸ்யாஸமயமென்று கருத்து, கைங்கர்யம் தீஶஸம்வந்திஸம்பந்திஸ்வாஸம் வஸாநமென்றபடி. ஐதரேஷாஜ்ஞாநாஸ்திரநாவ ஐதரஸ

ஸா-கா॥ ஸேஷவர்ஹவ தஸ்வாஹாவேக்ஷாஸக்தர்யகைங்கர்யவாதர்யநாவி ஸ்வாமிவிஸ்ரூத்யாகஸ்வாகாரணஶேஷேந ஸ்வாமிஸ்வாவேக்ஷா ஹவதி. கதவஸவ கலஶ்வாஸ நவஸித்யாதிஸ்வ ஸ்வாமிவ யோஜநாவேக்ஷாவி கூநஶஸ்ரூஸ்வ்யதிரித்தாநகலஸவ்யகாரகஶஸவஸ வ்யதிஸம்பம்யிகஸ்வக்தர்யகைங்கர்யவிஶேஷ்யக ஜாநஜநேந்த்யத்ர்ஃ. நகேவாஸதி "ஷாஷண்யாஸஸேஷேவிஶவாஸ திஹகவாநு கேஹோக்யஇத்யாதிஷ ஷஷணாஸ்யவாஸவாஸஷேவாநஸஹயஸ்ய கேக்திவஸ்கேவ ஹவஸேவாக்திவிரஸ்யேதத்தே "வஸதஸாஸ்ரயந்தாவோ "தஸிவாஸோவிவநய்வோஜாஹ்யவாஸம்ஸஸ்ஸீம்யகே "யெநயெந யாதாவதிகேநகேந ஸஹஹஸ்தீ" இத்யாதிஷ கைங்கர்யஸ்யாவி கேக்திஶ்ஶவணாக்கே கைங்கர்யஸ்யக்ஷணவிதவிவர யநாஹ (கைங்கர்ய

ரச || மாம். "போகமாத்ர ஸாம்யலிங்காச்ச" என்கிறபடியே முக்ததசையில்ப ரமஸாம்யம் போகத்திலும் ஜ்ஞானத்திலுமாகையால் அப்போதும் ஸ்வாபாவிகமான ஶேஷத்வத்துக்கும் இதின் பலமான கைங்கர்யத்துக்கும் விரோதமில்லை. ஸம்ஸாரதசையிலும் முக்ததசையிலுமுண்டான ப்ரஹ்மஸாம்யம் ஶரீராத்மபாவத்தாலேயென்று ஶாஸ்த்ராதிகளிலே ஸ

ஸாதி || ஸ்வரூபேணாவஸ்தாநமென்றபடி. ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்யாய: இதரேஷாம் தா என்றபடி. ஆனாலும் மோக்ஷத்தில் ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜமென்று சொல்லக்கூடுமோ? முக்தனுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடு பரமஸாம்யஞ்சொல்லுகையாலே ப்ரஹ்மதுல்யமாக ஸ்வாதந்த்ர்யமே வருகையால் விருத்தமான ஶேஷத்வகார்ய கைங்கர்யங்கூடாதேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (போகமாத்ர ஸாம்யமிதி) "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதே" த்யாதிபி: போகமாத்ரே ஸாம்யமென்றுகருத்து. இப்படி முக்ததசையில் போகஸாம்ய ஶேஷஶேஷிபாவமுண்டாகில் முக்ததசையில் "ஸஹஸ்ரம் யஶோஹஸ்தாந்" என்று போக்யாநுஸந்தாநமும் ஸம்ஸாரதசையிலும் "தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே" இத்யாதிபி: முக்திதசையில் ஏறப்புகுற ஸாமாவிகாகாராநுஸந்தாநத் கைங்கர்யமும் விரோதிப்பதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸாரதசையிலுமிதி) இப்படி ஶேஷத்வப்ரயுக்த கைங்கர்யமேபரமப்ராப்யமாகில் ஸம்ஸாரதசையிலும் கைங்கர்யமே ஸம்ஸாரிக்கு ஸித்தமாகையால் மோக்ஷதசையில்

ஸாதா || [illegible]

[illegible]

௨௯ ‖ ஸித்தமாகையால் இவ்வஹங்காரஸம்பாராஸ்பர்சமுள்ளபடியாகவன்றிறே. இப்படி ஸாத்யதசையில்வரும் கைங்கர்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யமாய் ஸ்வரஹிதமாய் நிரதிசயமாய் ஆனந்தரஸமாயிருக்கும். ஸாதநதசையில் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகப்பண்ணும் கைங்கர்யம் ஸாஸ்த்ரவிசேஷாவாயிகமாய் ஸம்ஸ்திதிகா யாத்தமாய் நிஷ்காதிகளாலே ஸங்குசிதமாய் ஆனந்தரஸமாயிருக்கும். இங்கிவன் கைங்கர்யமொழியப்பண்ணும்வ்யாபாரங்களில் பகவதாஜ்ஞைக்குப்பொருந்தாதவையெல்லாம் ஏதேனுமொரு ப்ரதிபந்தகத்தைக்கொடுக்கும். பகவதநுஜ்ஞாதங்களான காம்யங்களில் ஸ்வர்க்கபச்வாத்யர்த்தங்களானவையெல்லாம் அநேகதோஷதுஷ்டங்களான பந்தகாஸாஸங்களைக்கொடுத்து அம்சத்தாலே

ஸா-நீ‖ ஸம்ஸாரவிசேஷப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉபாதிவாக்யதாலே) (ஸ்வேதி) 'ஸித்திஸாதநயோரிதி' என்கிறபடியே ஸாதநவோபாயத்தைவிவேகியானபடியால் ஸாதநம் பண்ணிக்கொண்டுஇருக்குமிவ்வதிகாரியென்றபடி. (நிஷ்காதீதி) நிஷ்காமத்தாலே ப்ரயோஜநாதிவ்யாபாரம் விவக்ஷிதம். இப்படி ஸம்ஸாரதசையிலே ஸாதநதசைக்கு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தியான் தோஷஸ்பர்சஞ்சொன்னது கூடுமோ? இவன் செய்கிற நிஷித்தவ்யாபாரங்களும் கைங்கர்யகோடிநிவிஷ்டமன்றோ, இங்கு இவன்பண்ணுகிற நிஷித்தவ்யாபாராதிகள் நிஷித்ததயா பாபங்களாகையால் கைங்கர்யமன்றென்றிலப்போ கூடாதோவாய் ஞனவிவனுக்கு பாபஜநகம் ப்ரஸங்கியாதோ? "நவஸா ஸாமவதா யதீவிஷயா" என்று நாகாதிஸாஷ்டமில்லாமையாலே தோஷஜநகமாகாதது பாபமல்லாமையாலே ஸர்வவ்யாபாரங்களும் கைங்கர்யங்களென்று சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கிவனிதி) நரகமில்லாவிட்டாலும் "ஐஹிகேஷ்வாமுஷ்மிகேஷு வா" என்கிறபடியே ப்ரதிபந்தகஜநகமாகையாலே ஸகலவ்யாபாரமும் கைங்கர்யமன்றென்றபடி. ஆஜ்ஞைக்கி பொருந்தாதவையென்று சொன்னது கூடுமோ? பகவதநுஜ்ஞாதங்களான ஸ்வர்க்கபச்வாத்யர்த்தங்களாஜ்ஞைக்கி பொருந்தாதவையானால் ப்ரதிபந்தகஜநகங்களாகவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுஜ்ஞாதங்களான காம்யங்களிலிதி) காம்யங்களும் ஸாதநதசைக்கு அநிஷ்டஜநகதயா பாபங்களென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்வர்க்கபச்வாத்யர்த்தங்கள் ஸாதநதசைக்கு நிஷித்தமல்லாமையாலே பாபமில்லாமையால் கைங்கர்யமாகவேண்டாவோ, இப்படியன்றாகில் ப்ராயச்சித்தாதிகளுங்களும் ஸ்வஜநகதயா கைங்கர்யகோடிநிவிஷ்டமன்றென்று சொல்லவேணுமே

உபாயகங்களாம். ஆகையாலே ப்ரபந்நனுக்கு "தே வயம்ப்ரபந்நாஸ் ஜநார்த்தநம்" என்கிறபடியே ப்ரயோஜநாந்தரஹேதுக்களைவிட்டு ஸக்ருத் கர்த்தவ்யங்களையும் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸ்வரூபத்தையும் பற்றச்செய்யும் கார்யங்களான ஸர்வதர்மங்கள் ஸாதநமாக ப்ரஸக்திக்கச்செய்தேயும் ப்ரஸக்தங்களல்லாமையாலே உசிதமான கைங்கர்யகோடியிலேசேர்ந்து கிடக்கும். ப்ரணவத்திற்சொன்ன ஸர்வசேஷத்வம் நமஸ்ஸிலே ஔசித்யாநுகுணமான வர்த்தமாநதஶாபர்யந்தங்களடியாக யதாவஸ்தாநம் ததீயசேஷமாய் நிற்கையாலே "நாராயணாய" என்கிற விடத்திலபேக்ஷிக்கிறஸர்வவித கைங்கர்யமும் ததீயசேஷமும். "ஸ்வஸ்வ ஸம்ஸ்த்தேஷ்வஸ்தி

ஸா-நீ॥ ந்யாயதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) (ஆகையாலே) சுத்தஷேஷத்வமாகையாலே என்றபடி. ஸர்வாத்மஸ்வரூபமும் நிஷித்தமாகையாலே [illegible] கைங்கர்யமும "த்ருஷ்டா ஏகார்த்தஸ்ஸ்வா [illegible] "யாவத்தர்மவிஷயம் யாவந்நாஸ்மி [illegible] "ஸகலாத்மவ்யாப்தி [illegible]" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநகமன்றிக்கே ஸர்வவிதமாகையாலே கைங்கர்யகோடிநிவிஷ்டமென்று கருத்து. இப்படி நாராயணாய வென்குறவிடத்தில் ஸர்வகைங்கர்யவைலக்ஷண்யமானல் ஸர்வஸாதவதஸ்ரூபியைப்பற்றவென்று விவக்ஷிஞ்சொன்னது கூடுமோ? ஸாதவத கைங்கர்ய வ்யாபாரஸ்யாநுகதமல்லாமையாலே தஸ்ரூபஸ்ய க்ஷேத்ரங்கூடாதே, இனி ஸர்வகைங்கர்ய ஸாதவதகைங்கர்ய வியுக்தமென்று சொல்லில் அதுக்கு நிபந்தநமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவத்திலிதி) ஸர்வஶேஷத்வம் ததீயஶேஷமாகில் ஸாத்யாதிகைவதாஸஸேஷத்வமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ற (யதாவஸ்தாநமிதி) ஸர்வஶேஷத்வ ததீயஶேஷமாகையாலே கைங்கர்யமும் ததீயசேஷமென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வநிஷ்டாநமுடையவயிகாரிக்கு ஸாதவதகைங்கர்யங்கூடுமோ? ஸ்வகைங்கர்யத்தை விட்டு ந்யகைங்கர்யம் பண்ணினால் பாரதந்த்ர்யக்கு ஹாநிவாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வேதி) இப்படி நாராயணாய [illegible] கைங்கர்யம் வ்யாபாரஸ்யம் ப்ரஸித்தவர்த்தியென்று சொல்லத கூடுமோ?

ஸா-நா॥ [illegible] (கைங்கர்யகோடியிலேஇதி) ஸர்வஸ் ஸாதவதஸ்ரூப ஸாநாதிகைக்ஷத்ப்ரஜாதகஸாக்ஷரகாரகைங்கர்ய ப்ரவ்ருத்திக்ஷேத்ரங்களிலே கைங்கர்யவிஷயங்களில் [illegible] ஸர்வகைங்கர்யஸ்ரூப [illegible] [illegible]. (ப்ரணவத்திலிதி) ஔசித்ய [illegible] [illegible] [illegible]

ஶ்ரீஹஸ்யிகாஹவெக| தஸா நத ஹஸ்வ ஶஜநீயாவிஶெஷதஃ, தஸா ஷிஷ்வ ஸாதாயவெஷவாநு வஸிதொஷயெக| வ ஸாதஸீவொ விஷ்ணெ ஸெநவஸா ஹஸம்ஸய” இத்யாதிகளிலுமிவ்வஸஉம்ஸிஜம். “ஸவஉம்வாவஸம்ஷீவ” இத்யாதிகள் தனக்கு வாஷமல்லாத கூஷ விஷயத்திலே கஉஶ்ஶியமாக வருகிற வாரவஸ்யம் ஷீவகாரணமென்கிறன. ஹமவதா மவத விஷயத்தில் வாரதஞ்யம் ஸூதாஹிஶா நாநுஹு ணவாஷாஸு வ்யவஸ்யையாலே நிரதிஶய வீதிகாரணம். இங்கு தீயரென்கிறது தீயத்வவ்யவஸாயரஸ முடையவர்களை. நாரங்களாலே விஶிஷ்டனை நாராயணனைப்பற்ற கெஷயத்தை யவெக்ஷிக்கும்போது விஶெஷணமான நாரங்களையும் பற்ற கெஷயமவெக்ஷிக்கப்பட்ட

ஸா-டீ|| “ஸவஉம்வாவஸம்ஷீவ”மென்கிற வசனம் விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவஉம்வாவஸஜிதி) கூநவிஷயத்தில் வாரவஸ்ய ஷீவகாரணமாகில் ஹமவஷா மவத விஷயத்திலும் வாரவஸ்யம் ஷீவாதகமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஹமவதி) (ஸூதாஹிஶா நா நுஹுணெதி) தெஹாதாஹிஶா நெந கஸுகாஶீநாம் வாஷாஸு கவ தெஹாதிஸிதஜ்ஞாநெ ஸுஹாதிகம் வாஷாஸுஃ ஹமவஷெஷிஸிநெ ஹமவஸ்கெஸகயம் வாஷாஸுஃ. ஹாமவதஶெஷ கவயஜ ஹமவஷெஷகஜ்ஞாநஶாயாம் ஹாமவதகெஸகயவி வாஷாஸுஃ என்கிற வ்யவஸ்யையாலே என்றபடி. ஆனாலும் கெஸகயம் தீயவயஜமென்று சொல்லக்கூடுமோ? ஸவெஷாம் தீயகவாவிஶெஷாக ஸவவிஷயத்திலும் கெஸகயம் வஸாமியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) இங்கு ஹமவஷெஷகவம் தீயவயஜமென்கிறவிடத்திலென்றபடி. இப்படியாதிகமாக ஹாமவதகெஸகயம்ஸிஜமென்று சொல்லக்கூடுமோ? நாராயணவிஷயத்தில் கெஸகயத்தை வாதித்தால் விஶெஷணதயா நாரஶஸாஜஹத ஹாமவதரையும்பற்ற கெஷயாவெக்ஷ ஶபூதனவஸிஜிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுகையாலே அதுவே உவிதமன்றோவென்றுவாவக்ஷத்தையநுவதித்து நிரஸிக்கிறார் (நாரங்களாலே இத்யாதிநா பண்ணிந்தாமித்யந்தெந) இங்கு விஶெஷணகவமே கெஸகயத்துக்கு உதஹதஃ வயொஜகம்

ஸா-கா|| கயெகாதிகவம் நொவவஷ்ய தஜ தஷா ஹ (ஸவஉம்வாவஸஜிதி) (ஸூதாஹிஶா நா நுஹுணெதி) ‘கநும் ஹொஜ்யஶநஷெ்யாணாஶ்ரிதம் தாஷிவெளகஸாம்|ஸ்வவஶஶிவிக்ஷ்ணாஹாரளஸஷொஷாவெஸ்யகஜீவநா’ இத்யாதிஷ்யக்ஷீத்யாத த்யா நுகஷெஸ்யா நாநுகஷெஸ்யொரளவாயிகவாக கதாவி விஷயஷிஶெஷெ ஷாஸ்யஸ்யா நுகஷெக்ஷஶநாது ஸாஜாவிகாகாரம் வஉதிஸாயா நவதாம் வாரதாத்யம் வஉியதஶெஉவஹவெ

ஸி॥ தாமென்னுமிடம் ந்யாயஸித்தமாகையாலே இங்கே [illegible] வ்யுத்பத்தியும் விஸிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவார்கள், இப்படி விஶேஷணத்வமே ப்ரயோஜகமானல் நாமரூபாஸமுக்களாக விங்கு விவக்ஷிதங்களான ப்ரஹ்மாதிதேவதாந்தரங்களையும் ஸமஷ்டிகளையும் வஸ்த்வாதிகளையும் பற்ற வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷை பண்ணிற்றும். ஜாதித்தையைப்பற்ற வ்யுத்பத்தியைத் தையபேக்ஷித்தானென்றால் ஜாதியைப்பற்ற வ்யுத்பத்தியபேக்ஷித மாகாதாப்போலே இங்கும் ந்யாயஸாத்த்தால் நாமங்களைப்பற்ற வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷை விஸியாது. ஆனபின்பு ப்ரமாணபலத்தாலே ஸ்வாமியினுடைய வஸிதஞ்செய்ய வபேக்ஷிக்கிறுகையாலே யவனுக்கு ப்ரயோஜனாயிருக்கிற ஶேஷித்வஜ்ஞானமுடைய வதந்த்ர ப்ரயோஜனரைப்பற்ற வ்யுத்பத்தி

ஸா-நீ॥ தேவதாந்தராதிகளில் "நாநந்தோவணஸஸ்யா" இதிநிஷேதப் ப்ராயகமாகையாலே ப்ரஹ்மாதிதேவதாந்தரங்க்ருமானலும் ஸாமவைதவிஷயத்தில் ப்ராப்தமில்லாமையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யதீதிக்கி ப்ராயத்மேதென்னவருளிச்செய்கிறர் ([illegible]) தயா ஸ்வாதந்த்ர்யதீதியேயில்லையென்று கருத்து. ந்யாயஸாத்தாலே வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷை விஸியாதென்று சொன்னல் ஸாமவைதவ்யுத்பத்த்யபேக்ஷை [illegible] யிலே விஸிப்பதெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறர் (ஆனபின்பிதி) இப்படி வ்யுத்பத்தி [illegible] ப்ராஷாஸமுத்ரவைக்ஷையில் நாமங்கள் விவக்ஷிதங்களாகாமல்ப்போனல் [illegible] ப்ராஷாஸமத்திலும் விஶேஷணதயா நாமங்களுக்கநாதஸம்பவம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன

ஸாகா॥ இதி [illegible] தீர்த்த்யஸமுத், [illegible] தீயவைஸ்வதா [illegible] ப்ராஷாஸமு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "நாநந்தோவஸ்யா" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (இங்கு [illegible]

ஜ்ஞாநமேயாதிதமாமித்தனை. அநுஸந்தாவ்யதையிலும் நாமஶப்தார்த்தமானவ வர்த்தம விஶிஷ்டமாமென்னுமிடமும் ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனை. இப்படி திருமந்த்ரத்தில் வாக்யத்ரயத்திலே இரண்டுவாக்யம் ஸ்வரூபவர மாய் ஒருவாக்யம் புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாவரமாக யோஜித்தது. இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரணவம் ஸ்வரூபவரமாய் நமஸ்ஸிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தனையாய் அநிஷ்டம் நிவ்ருத்தித்தால்வரும் புருஷார்த்தத்தை "நாராயணாயஸ்யாம்" என்று கணிசிக்கிறதாகவுமாம். இந்நமஸ்ஸுக்கு

ஸ்வாமீ வருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாவ்யதையிலுமித்யாதிநா) "ஸர்வம் ஹ வஶ்யோ வஶ்யதிஸர்வம்ஸ்" இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனையென்றபடி. வைதாவஶ்யகம் விஷ்ணுமுமுக்ஷொன்னவகார்த்தையும் உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இதி) ‖ ஆனாலுமிந்த பக்ஷத்திலநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபவ புருஷார்த்தவிஶேஷாங்க ஶப்தாங்கமென்று சொல்லுகை யாலிதுவும் கிம்விஶிஷ்டமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙன ன்றிக்கேஇதி) இப்படி நமஸ்ஸும் புருஷார்த்தவரமாகில் த்ரயத்தி ல்ப்போலே அந்வயம் அநந்தரம் ஸித்திக்கவேண்டாவோவென்ன வருளி ச்செய்கிறார் (அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிதி) அநிஷ்டநிவ்ருத்தி உபஜீவ்யா கையாலே ஸர்வம் தத்பரமாக நமஸ்ஸிருக்கிறதென்று கருத்து. இப் படியாகில் வாக்யத்ரயயோஜனையில் ஶ்ரீபாஷ்ய விவரணப்ரவ்ருத்தானபட்டர் அயாநுஷக்த நமஸ்ஸுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திவர யோஜனை சொன்னத ன்னிக்கே அஷ்டஶ்லோகியிலே ஶ்ரீமத்பட்டர் நமஸ்ஸுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்திவர யோஜனையை சொல்லாமையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதப்ரஸங்கியா தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸுக்குமிதி) ப்ரணவொதித

ஸாகா ‖ இதி) (ப்ரமாணபலத்தாலே) "வொஸ்யதெஸர்வாநுகாமாநுஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி" "ஸர்வம்ஹவஶ்யஃ வஶ்யதீ" த்யாதெஸ்ஸம்கொவ காஹாவாக்ஸர்வஸ்யாநுஸந்தாவ்யவாக்ஸ்யாதி நதஸ்ய கொகயவ்ய திஸாம்யவெஸ்யதி ஹாவஃ. ஸாம்ப்ரதாயிகாநுவாதேந ப்ரகரண விஷயநயோர்யநுவ யவாக்யாதஸ்ய ஸ்வரூபவரகேந த்விதீயத்ரு தீயயோஃ புருஷார்த்தவரகேந யோஜநாம் உபயதி (இப்படித்யா திநா) ஸநாம நமஸோநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாவகவ்வணம்நே "அ காராயே" த்யாதிவிரோதஸ்வாதித்யாஹ (இந்நமஸ்ஸுக்குமி த்யாதி) ஶ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாவணவேநாந ந்யாஹஸ்ரேஷஶ்வரவஸ்வரூபஜ்ஞா நஞ்சா நாராயணஶப்தார்த்தஹ தஹமவகெஷ்பவிரோதிஹதாஹ ஜ்ஞானகாரரூபவ ஸர்வவிரோதிநிவ்ருத்தேநம்ஃவதார்த்தகேந ஹட் ரகெரெவொக்தேநவிரோதி இத்யர்த்தஃ. ஶேஷஜ்ஞாநாதஸ்வம் கொகவவிரோதஸ்ஸம்ஸாராஹ்விஹரதகொக்தெஃ அநஞாரம்கெ

ஸூ ॥ இப்படி உபயத்தில் நமஸ்ஸுக்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்தி ப்ராதாந்யமுண்மை யிலே தாத்பர்யமான யோஜநாவிஶேஷமும் "ப்ரணவோஹி தத்வேஷ ஸா வோஹம் நிஜகர்மபி: | அஜ்ஞாநகர்மஜ்ஞாநாதி ஸம்பந்தோ தாவத் ஸர்வ: || தத்வேஷ ஷண்ணாம் நமஸ்த்ரா நமோ தேவ தத்வேஷ வ்ருத்திக: | ஸம்யாவதி தத்ராஸஹாவம் ப்ரக்ருதி நம இதி தத்:" என்று ஸூர் நிருக்தத்திலே ப்ரதர்ஶிதம். ஆகையா லே "அஹம் நமஸ்யா" என்றுதல் நம கிம்வித் ஸ்யாம் என்றுதல் "வாக்யா ர்த்தமாய்த்தாலே "அஸ்ய ஜீவாத்மநோ நாஸ்தி விஶ்வாஸம் ஹிதவர்ணவோ வாப கர்மவாஹ தேஹ ப்ரஹ்மாதி ஸர்வ நாதிய ஸ்வாவராத்ம ஸ்வதாவிப தேஹவு வைஶ்யக்ருத தத்வாத்மாஹி ராஜநிதாவ ஜாதீயஹ வஹபவிஷ்யால நா" என்றும் "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொ ழுக்குமழுக்குடம்பு மென்றுஞ்சொல்லுகிற கவி தர்க்காக லு த ஶ

ஸா-நீ ॥ தத்வேஷ ஸாவோஹ மென்று ப்ரணவார்த்தமும் "நிஜகர்மபிர ஹ ஜ்ஞாநகர்மஜ்ஞாநாதி ஸம்பந்தோ தாவத் ஸர்வ" இதி அஹஜ்ஞார கர்மநிவ்ருத்தி ந ஹமென்று தோற்றுகையாலே நமஸ்ஸினர்த்தமும் தத்வேஷ தேவதாதி ஹேயாஸமென்கிற ஸாமத்தாலே மொக்ஷபர யோஜனையுஞ்சொல் லப்பட்டதென்று கருத்து. நமஸ்ய: நம தீக்ஷம் வக்ஷ்யம் ஸாவதேத் த்வம் ப்ரக்ருதி என்கை. ஆனாலும் க்ரியாபதமில்லாமையாலே நமஸ்ஸு க்கு இஷ்ட நிவ்ருத்திபரமாகமாட்டுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லேத்தி) ஸ்யாம் என்றுதல் ஸ்யாஸ் என்றுதல் க்ரியாபதம் ஸ்வாபாவிக மெ ன்று கருத்து. இப்படி அஹம் நமஸ்யாமென்றுதல் நம கிம்விஸ்யா மென்றுதல் அர்த்தமானால் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்திப்ராதாந்யத்தை யானாலும் [illegible] லே ஸ்வார்த்தம் நிவ்ருத்திப்ராதாந்யம் வீசிக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலேத்தி) (இத்தாலே) அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியாலே யென்றபடி. (பொய்நின்றத்தி) (பொய் [illegible] ராவிஷயமாய் (நின்ற) [illegible] மான (ஞானமும்) தேஹாத்மாபிமானமும் ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமானமும் என்றபடி. (பொல்லா வொழுக்கும்) [illegible] (அழுக்குடம்பு) [illegible]

[illegible]

ரூ௫ || ஸமவாஸநாரூடிவ்ய க்தி ஸம்பந்நாதி ரூபமான ஸவநாநிஷ்டமுமதாத நிவ்ருத்தமாகவேணுமென்ற வெகுதித்ததாயிற்று. இப்படி கநிஷ்ட நிவ்ருத்தியை வ்யாத்திடுத்தாலிஷ்டவ்யாத்தியை யவெகஷிக்கவேணுமோ? "ஸம்வத்ஸ்யாவிஹாரவஷ்லநஸ்ஸூபாக" என்றும், "யயாநக்ரிய தேஜஜ்யாதாஷயவக்ஷாஉநாதூணே | ஷாஷவஹாணாஜஜா நஜா கூநூ க்ரியதே தயா || யயோதவாந கரணாக க்ரியதே நஜயாம்பரம் | ஸதேவநியதேவ்யக்த்தி ஸதஸம்ஹவ:கூதூ || தயாஹெயமண்யம்ஸாதவ வொயாதயொமுணா:| வகாஸ்யஜெநஜநஜெ நிதயாவவாதூநொ ஹிதெ" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உஷ்வாஷ்திதானேவாராதோவென்னில், || * || ஷதஷ்ஸாஹஃய யாஹா முவல்ஷ: விதமுவெக்ஷதெ | ஸாவரா யஷ்மாதாவஸ: கெஜஷபஃஉம்வராதூந || * || தன்னவராயத்தாலே ஷதவ்வாஷத்தையிழந்து கிடக்கிற விவன்என்கூறு நான்பெறவேணு

ஸா-நீ || மானஜலஸிவ வாரமெஹமுமென்றபடி. கஹாகாரகோரம்ஸவநாஸவநாநிஷ்டத்துக்கும்ஷயமானபடியாலே நிவ்ருத்திவ்யாஸஷநைநயாலேஸவநாநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்யாஸஷநையும்ஸிஷ்ஷஎன்று கருத்து. ஆனாலுமநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்யாதஷநையே மையாதோ? வதூதியிலே இஷ்டவ்யாஸஷநைவஸ்ஷயன்றோவென்று பக்ஷித்துஉதூரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதாஹ்ருநா கெளஜாராவரஜாநூ உதஜெந) (ஷதஜதி) விதூநம் அரஷதவ்வதுடுவ்ய தனக்கு ஷஷெஜவ வாவ்மானனும் வாதெஷுயவ்ஷஷூ என்கிறகணக்கிலே விதானை வதூனெகதிக்கிருப்போலே ஹெவாஸித க்ரஷாதூஹநாஸம்ஷாக விவனுக்கும் கொகயாவெம்வெஷ கூடுமென்றுகருதது. இப்படி வதூஷா ஜத்தாலே கொகயாவெம்வெஷயிலநிஷ்டநிவ்ருதி வ்யாஸஷநை வஸ்ஷயாக வஸாமியாதோ? வாதூன் விதூவிஷயத்தில் விரோயநிவ்ருத்தியைவ்யாத்திடுக்கவில்லையே யென்ற காரிகையில் "ஸாவராபஷயா தாஸ:" என்கிறவிடத்தில் ஸநிதாஸஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னவராயத்தாலே இதி) வாதூவிஷயத்திலிஷ்டாநவாஷ்தி கவராய வயாஷதயல்லாமையாலேயங்கு கவராய நிவ்ருத்திவ்யாஸஷநை யில்லாவிட்டாலுமிங்குமிஷ்டாநவாஷ்தி கவராயவயாஷதயாகையாலே கவ

ஸா-கா || ஜெஸஜதீயவஜெந தகவ்யாஸஷநஜநாவிதஜிதயாஸம்கஷ ஷஹாவிகஸ்யாவ்யவராயெந நிவதிஷதஸ்ஷாயஸ்யவாதெணவ்யாஸஷநாவஷவஷகஜாஹாதஸஷநாகவ்யாஸஷநீயஸ்ய வொகெ கநயாயிநக தஸஷநெந ஷஹாவிகஸ்யாவி ஜ்ஞாநஸ்ய விகாஸொ ஹமவதயீந ஜதி ஜ்ஞாவநாஷவவ்யொஜநவிஜெஷ தஸ்யாவி வ்யயக்ஷிஸஷநீய கொக்ஷாதஜதெதஹ்ராஹ (இப்படி ஜநிஷ்டதாதிநா) ஸாவஷவஷநிஷ்

ரம் ‖, அதுக்காகவென்னபராதத்தைப்பொறுத்தருளவேணுமென்றபே க்ஷிக்கையில் விரோதமில்லை. இத்தால் ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியில் மாணிக்கத்திலொளியும் "ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிவிஶேஷா: ஸ்வதஸ்ஸித்தா:" என்கிறபடியே நித்யையான ஸ்வரூபயோக்யதையாலே பரம்பரயாப்போலே இங்கும் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகள் ஸஹகாரிஸந்நிதானவிஶேஷத்தாலே வருகிறனவென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. ஆனாலும் ஸாதநஸாத்யபக்ஷத்தில் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியானே இஷ்டப்ராப்தியாயிருக்கத் தனித்துச்சொன்னால் புநருக்தியாகாதோ, "அவித்யாநிவ்ருத்திரேவ ஹி மோக்ஷ:" என்று ஶாஸ்த்ரகாரருமருளிச்செய்திலரோ வென்னில, ‖*‖ ஸம்க்ஷேபஸ்ஸர்வவேதாந்தப்ரணவநிர்தேஶிதம் | இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திஶ்ருதிசோதிதே ‖*‖ ஒன்றுதன்னையே ஸர்வத்தாலும் வ்யதிரேகத்தாலும் நிர்தேஶித்து யோஜநவிஶேஷாதிஸந்த்யா

ஸா - நீ ‖ அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைக்ஷயும்வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தாவபாயநிவ்ருத்தியைப்ராப்தித்தால் ஸ்வபாவநிவ்ருத்தத்தால் ஸ்வதஸ்ஸித்தமென்கை யதாவஸ்திக்கையாலே தஸ்வபாவைநயிவ்விடத்தில் ப்ரகாஶிப்பியன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலிதி) ஜ்ஞாநவிகாஸாதிரூபவிஶேஷப்ராப்தியும் ஸஹகாரிஸந்நிதிவிஶேஷமில்லாவிடால்ஸ்வதஸ்ஸித்தியாமையாலே இஷ்டப்ராப்தியும்ஸ்வதஸ்ஸித்தையன்றிக்கே ஸஹகாரிஸாபேக்ஷையென்று தோற்றுகைக்காக ப்ராப்திக்கப்படுகிறதென்றபடி. ஆனால் "யதாந க்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா மலப்ரக்ஷாலநாந்மணே:" என்கிறவிடத்தில்ஸ்வதஸ்ஸ்வாபாவிகமாகவுண்டாகையாலே த்ருஷ்டாந்தவிரோதம் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியிலிதி) (நித்யேதி) தத்ஸ்வபாவஸ்வதஸ்த்வயோக்யதையாலே என்றபடி. இனி ப்ரகாராந்தரத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்தியைநயோடு இஷ்டப்ராப்தியை நக்கி பௌநருக்த்யம் ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனாலுமித்யாதிநா) (தனித்துச்சொன்னாலிதி) தனித்து இஷ்டப்ராப்தியைநயை சொன்னாலென்றபடி, (அருளிச்செய்திலரோ) அருளிச்செய்யவில்லையோ என்றபடி. (ஸம்க்ஷேபேதி) நிர்தேஶப்ரகாரபேதாத்புநருக்தி இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமாகாரபேதம் புநருக்தியில்லாவிட்டாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ஸம்க்ஷேபவாக்யபேதேந கதநம்வ்யர்த்தமன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுதன்னையேதி) இப்படி

ஸா [illegible] [illegible]
[illegible]
(ஆனாலு [illegible]) [illegible]
[illegible]

ஜம் || லேபிரியச்சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையில் ஒருப்ரா-
திகூல்யநிவ்ருத்தி ப்ராதிகூல்யத்வாரமாயும் அநுகூல ப்ராதிகூல்யோபய நி-
வ்ருத்தியாயுமிருக்கும். இங்கு ஸர்வ ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே
மேல்முழுக்க ஆநுகூல்யமேயாயிருக்கும். ஆகையால் ஸம்ஸாராவஸ்தையி-
னுடைய அநிஷ்டத்வத்தையும் கேவலாநுகூல்யரூபையான முக்
தாவஸ்தையினுடைய இஷ்டத்வத்தையுந் தோற்றுவிக்கைக்காக ஸூத்ரா

ஸா-நீ || ஒன்றுந் தன்னையே ஸ்வரூபத்தாலும் ப்ரதியோகிவிசேஷத்தா-
லும் ப்ரயோஜநவிசேஷத்துக்காகப் பிரியச்சொல்லக்கடவதென்று சொன்-
னது கூடுமோ? ஸம்ஸாரதசையிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியும் ப்ரத்யே-
ஸித்தமாகையாலே இரண்டையுமொன்றென்று சொல்லக்கூடுமோவெ-
ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதசையிலிதி) ஸம்ஸாரதசையில் ப்ரா-
திகூல்யநிவ்ருத்தியுமநுகூல்யப்ராப்தியும் பரஸ்பரவிலக்ஷணையானாலும் மோக்ஷ-
தசையிலிரண்டுமைக்யமாகையாலே தத்விஷயம் ப்ரத்யேகமாகச்சொ-
ன்னதென்று கருத்து. இப்படி ஸம்ஸாரதசையில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டங்-
கள் ஸித்தங்களானால் மோக்ஷதசையிலுமப்படியே ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்த்யா-
நுகூல்யங்கள் ஸித்தங்களாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார்
(இங்கிதி) (ஸர்வேதி) ஸம்ஸாரதசையில் யத்கிஞ்சித்ப்ராதிகூல்யநிவ்ரு-
த்தியாகையால் தந்நிவ்ருத்த்யாநுகூல்யங்கள் ஸித்தங்களானாலும் மோக்ஷதசை-
யில் ஸர்வப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தியாகையாலே ஆநுகூல்யநிவ்ருத்தியும் ப்ரா-
திகூல்யமாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியுமாவஸ்யகையாகையாலே இரண்டு-
மைக்கமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரயோஜநவிசேஷத்துக்காகவிங்கு பி-
ரியச்சொல்லப்படுகிறதென்று சொல்லக்கூடுமோ? ப்ரயோஜநவிசேஷமி-
ல்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேதி) இப்படி ஸாவதாரம-
ஸாவமென்குறவக்ஷத்தில் இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கைக்யம் ப்ர-
திபாதித்தது. இப்படியாகில் ப்ரபந்நாவஸ்தைக்கு தந்நிவ்ருத்திரூபவ-
த்வாத் இஷ்டத்வமும் ஸித்திக்கையாலே ப்ரயோஜநாந்தரம் ஸித்தமன்
றோவென்ன இனி அபேக்ஷணீயேஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கு பேத-

ஸா-ஸ்வா || ப்ரதிகூல்யாநுகூல்யாப்ரதிகூல்யாநுகூல்யவிஷயகாவிஷயத்வ
ப்ரஸங்காத், கிஞ்ச ஸம்ஸாரதசாயாம் ப்ரயோஜந விசேஷ இதி யோக்தே:
ப்ரயோஜநவைலக்ஷண்யமேவ விலக்ஷணத்வம், தத்ஸ்வ ப்ரபந்நாவஸ்தா
யாம் அநிஷ்டத்வஸ்ய ப்ரயோஜநத்வம் ஸ்வப்ரயோஜநத்வாத் ஸம்ஸாராவ
ஸ்தாநிவ்ருத்திரூபமோக்ஷாவஸ்தாயா இஷ்டத்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபாநிஷ்டா
நிவ்ருத்தாவபி ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப கேவல மள
ப்ராதிகூல்ய ஆநுகூல்ய ப்ராதிகூல்யோபய நிவ்ருத்திரூபவைலக்ஷண்ய
ப்ராப்தியேவ இஷ்டத்வாதிதி நாராயணவ்யாக்யாவில் ஸ்வ

உ௦ || திஸயத்தாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறது. ஸம்பந்தரூபாதி நிவ்ருத்தியும் ஜீவனுடைய அஜ்ஞானவிகாராதிகளும் வேறாகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். அஜ்ஞானஸம்ஸர்காதிகளுக்கு ஹேதுவான ஸம்பந்தரூபாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியும் நிருபாதிகமான அஜ்ஞானஸம்ஸர்காதிகளுடைய நிவ்ருத்தியான அஜ்ஞானவிகாரஸங்க்ஷயாதிகளும் வேறுபட்டவையாகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கக்குறையில்லையிறே. ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியி

ஸா-நீ|| மிருக்கையாலே ப்ருதகபேக்ஷா வ்யர்த்தமென்னுமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தேதி) ஸம்பந்தரூபாதிகளுக்குள்ளில் ஜீவனுடைய அஜ்ஞானவிகாராதிகளே ஸம்பந்தரூப நிவ்ருத்திரூபங்களாகையாலே ப்ருதகபேக்ஷா வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞானஸம்ஸர்காதிகளுக்கிதி) காரணமாகவும் கார்யமாகவும் மத்யேதிஷ்டமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தால் அஜ்ஞானஸம்ஸர்காத்யநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்தமாகையாலே இஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தனை மிகுதியன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாநிஷ்டேதி) ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரமபேக்ஷிதமானால் பாஷாணகல்பமோக்ஷமென்று பக்ஷம் வரும், கைங்கர்யாதிரூபேஷ்டப்ராப்திரபேக்ஷிதமானால் இஷ்டாதி

[illegible]

ரம்||றந்தால்வாஷாணகூவுகூவாதிரதாஜுரஶங்கைவாராமைக்காகவும்ஹரவக
வ்யாவ்ருத்தியில்ஜ்ரீரதிவ்யாவ்ருத்தியிற்போலேஃவஸம்பந்தமில்லையென்றுதோ
ற்றுவிக்கையில் தாத்பர்யத்தாலும் பிரித்துச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். இ
ப்படி ஸூரூவமும் ஸ்ரீரூஷாஸஹ்ய வ்யாஸஹ்நமும் ஸாத்யமாஞல்
இப்ஸ்ரீரூஷாஸஹ்யத்துக்கு ஸாயநமாக ஶாஸ்த்ர விஹிதமான ஸாஜ்யா
வாயமும் ஹரந்யாஸவயங்கமாக வகிஜநனுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியைச்சொ

ஸா-ஸ்ரீ|| வ்யாவ்ருத்தியைப்போலேஃவஸம்பந்தமாகலசியிருக்குமோவென்
றுஶங்கைவரும் ஆகையாலுஹயாவெகைஷவேணுமென்றுகருத்து. இந்த
யோஜனையில்வாவகஶப்தமில்லாமையாலேஸாஜ்யாவாயவிஜிஎங்ஙனே
ஸ்ரீரூஷாஸஹ்யமுக்தமாஞல் தஜிதஹூத ஸாஜ்யாவாயமும் ஸஹ்ய
விஜமென்றிலது ஹக்திரூவொவாயமாயும் வயஹ்ஸிக்கையாலே வ்யவ
திரூவொவாயம் விஜிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறுர் (இப்
படி உதி) நகஸ்ஹிலதமுத ரகாரமாகிஞந்யாதி விஶிஷ்டாயிகாரிவர
மாய்க்கொண்டு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி வ்யாஸஹ்நாவரமாகையாலே ககிஞந
வெக்ஷணீய ஸ்ரீரூஷாஸஹ்யஸாயநதயா விஜிக்கிறவுவாயம் ஹக்திரூ
வொவாயாஜுரரூவஹரமநிஷ்டமாகையாலே ஹரந்யாஸவயங்கமாக
விஜிக்குமென்றுகருத்து.||எ||இந்தவக்ஷத்திலநஷேயமானஸாஜ்யாவா

ஸா-கா||ரெவரொக்ஷகெநஹஷ்யகாரரா்ஸ்ரீகாரகஸ்ஸ்ரீ ஷவ்யகாஸ்ஸிகாவா
யெர்ரூமஹஸீகரணாஸ்தநயந ரூவவ்யதிரெகொஶஹரணவ்ய
உஶநந வரூவக்காவரூண தடாகஸெதஹ்ஹ்மெஜய நிமர்ரநந்யா
யெ நவ்யதக் ஸாஸ்யகா ஹாவவ ஸாஸ்யஹாவாஜுரகெ ரெநக்ய
ஸரஸ்யநாவுஅநிஷ்டநிவ்ருத்தித உஷவ்யாவெ ரூயதிரெகஸாயரெவஸி
ஜாஜுஸ்யாதிதிவெஞ ஹாஷ்யகாராதிஹிரநாதிகாய வ்யவ்ருத்தாநதஶஹ
ரகர்ஸஞ்யஜந்ய ஜ்ஞாநஸம்கொவரூவாவிஶ்யா நிவ்ருத்தெ ஜ்ஞா
நவிகாவெ ரெநவெகஸ்ய ஸரஸ்யநாக அத தாஶ்யஸ அவிஶ்யாஅவி
ஷெதஹ்ரூத ஹமவஹிம ஹஸ்ய விரோயிகெவ தனிவ்ருத்தெ ஹெஶ
ஸரஸ்யரெநஸவஸிஜாஜுவஸம்ஶாஹாவாதிதி ஹாவ. ஏவம் ஸூரூவ
ஸ்ரீரூஷாஸஹ்யயொ ஶாஸ்த்ரஜெ உவாயஜுஸ்ரஜத்யாஹ (இப்படிஸூ
ரூவமுக்த்யாதிநா) அநிஷ்டநிவ்ருத்தெஹரந்யாஸ ஸாஸ்யகாக த
த்ஸாய்யகெநெவ தத்ஸாயநஸ்யாவி வொயநமிதி ஹாவ. ஏவஞ்ச
வொஶநிஷ்டநிவ்ருத்தி ரூவஸ்ரீரூஷாஸஹ்ய வ்யாஸஹ்நாவரக்ஸங்கூ
அநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்யாஸஹ்நாயா நிவர்ராயாவஸ்யாவநரூவரக்ஷணவ்யா
ஸஹ்நாத்கதயா "மொவ்யயிதாஹவெதெவ்யா மொக்ஷஸ்ய ஸ்வரணம் வ்ரஜ்
த்ரி" தி தத்க மொக்ஷஸ்வரணரூவ்யாக தஹம்ஹிஹதொஹரந்யாஸ
ஸ்ஹாவகே ரொவுஶநத்த இதி நகஸ்ஸாஜ்யாவாய ஸாஸ்ஸம் த்ரிதீய

சொ||ல்லுகிற ந்யாஸத்திலே பாஷ்யமாகவ நபேக்ஷ்யம். இப்ப்ரபத்திக்கு வ்யாஜ்யத்தை ஸ்வாதந்த்ர்யமாயிருக்கையன்றிக்கே ஶரணவரணரூபமையாகையாலே ஶேஷத்வ ஸாபேக்ஷதமாகவுமாம். அப்போது திருமந்த்ரம் ஸாத்யோபாய வ்யாஜமாயிருக்கும், அயநஶப்தத்தில் கரணவ்யு

த்பத்தி||பமாஷ்யமென்று சொல்லுகைக்கிஷ்ட மதியன்றோவென்னவியாஜநானமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரபத்யர்த்தி) அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திரூபவப்ரபத்யர்த்யத்தை என்றபடி. (ஶரணாகதி) அயநஶப்தம் ப்ராபகவாசியாகையாலே எனக்கு அநிஷ்டம் நஶிக்கவேணும் ரக்ஷகனான ஸ்வாமிக்கு கிஞ்சாரணைக்கடவேனென்றால் ஸர்வரக்ஷகனாலே அநிஷ்டம் நஶித்து இஷ்டமுண்டாகக்கடவதென்று ப்ரபுஸிக்கையாலே வாக்யத்தாலும் ஶரணவரணம் ஸித்தமென்று கருத்து. இப்படி ஶரணவரணமாத்ரம் ஸித்தித்தாலும் ஸாமாந்யங்கள் ஸித்தியாமையாலே உபாயபாவங் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்தி) ஸம்பாதிதமென்றபடி. இப்படி ஶரணவரணத்வேந ஶேஷத்வஸாபேக்ஷதமென்று சொல்லக்கூடுமோ. அப்போது மந்த்ரத்திலே அவிதமாக ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்) ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் நமோவாக்யமும் ஶரணவரணத்வேந உபாயபரமென்றபடி. வ்யாஜமென்று நிர்தேஶத்தாலே அவ்யாஜமாக வாக்யமும் ப்ரதிபாத்யமென்று கருத்து. ஶரணவாக்ய ப்ரபதநாயாரணாகாரமாகையாலே ததிதியாந த்வேந ஶரணவரணத்வஸாபேக்ஷதமாகக்கூடுமோ. உபாயஸ்வரூபாவஸாயாரணாகாரஞ்சொல்லிலன்றோ ஶரணவரணம் ஸம்ஹிதமாமென்று வருளிச்செய்கிறார் (அயநஶப்தத்திலித்) யதாநாராயணாய என்கிறவாக்யமே வ்யுத்பத்த்யா காரண ஶரணவரணபரமாய்க்கொண்டு ஶேஷாவபேக்ஷகம் ஶேஷித்வாரம்ப ஜாதமென்றபடி, ஸம்பாதஜாதத்வ ஸாபேக்ஷதமானுல் ஸம்பிதொற்றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதித்) நக்ஷத்ரஸாஸவேத்ண பரமென்றுகருத்து. நாராயணஶப்தம் ஸம்பரமானுலுமுபாய வ்யாஜ்யாஜ்ஜீவிதமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஶரணவத்வேநாஜஜாதத்வஸாபேக்ஷிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ, அதுஸ்க்ஷஸாயாரணமாகையாலே அகிஞ்சநாவஸாயாரண ஹாவிஸ்பாவஸாபேக்ஷகங்கூடாதேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (அயநஶப்தத்திலித்)(கரணேதி) அதந்த்ரவ்ருத்தியாகில் ரக்ஷகத்வம் ஸித்திக்கும் கரணவ்யுத்பத்தியிலுமுபாயத்வம் ஸித்திக்குமென்றுகருத்து.|| அ|| ஆனாலிந்த்ரமந்த்ர வ்யாக்யானமான த்வயத்திலும் உபவிவரணமான சரமஶ்லோகத்திலும் ப்ரபத்தவ்யமும் ப்ரபத்யுபாயமு

[illegible]

உ௰ || தத்திபாலே ஸர்வேச்வரனுடைய வ்யாபகத்வமும் ஸித்திக்கும். || * || கே
சித் த்வாதசச்லோகே அயமேவார்த்தஸ்ஸங்க்ருஹீத: | ஸாரஸ்யாஸ்ய ஸாரதரஞ்ச ரே
ஷோபயவரம் விதுஸ்ஸூ: ||*|| இத்திருமந்த்ரத்தில் ஸர்வோபாய வ்யாபா
ஷாத்யங்கள் மூன்று மடைவே ஸாரமாம். அப்போது ப்ரணவம்
ஸர்வோபாயம், நமஸ்ஸு உபாயவரம், சேஷம் வ்யாபாஷாஷ்ட்யப்ரா
ஷ்யநாவரம். இம்மூன்றின் விரிவெல்லாம் ஸ்ம்ருதிஸாஸ்த்ரங்களைக்கொ

ஸா-நீ || முபாயவரமாய் உத்தரவண்ணத்தாய ம்ருபயவரமாயிருக்கத்
திரிவமாக இப்படி ஸாத்ராஷ்யங்களிலுண்டுமோவென்னவருளிச்செய்கி
றார். (கேசித்கேதி)(ஸாரஸ்யேதி) ஸகாராஷ்யமேவாக்ஷராவாக்யா
ஷம் ஸாரஞ்ச ஸசேஷ்ட: என்று ப்ரணவ தாத்பர்யம், நமஸ்ஸு ஸநிஷ்ட
நிவ்ருத்தி ப்ராஷ்யநாவரம் வதந்ஷ்யம் தவந் த்ரிஷ்டப்ராஷ்யநா வரமென்
றுகருத்து. ||க|| இப்படி வ்யாபாஷ்ட்யங்களிலேயாம் தத்வஹி
த வ்யாபாஷாஷ்யங்களிலே ஸநுதாரதம்யமென்னு சொல்லுகைக்கு
ஷமன்றோ வென்ன மூன்றும் ஸாரமென்று ஸர்வச்ரேஷ்டமான யோ
ஜநாவிசேஷம் ஸ்வாபாஸமென்றருளிச்செய்கிறார். (திருமந்த்ரத்திலிதி)
அடைவே ஸாரமென்று சொன்னலாவ்ருத்யா ஸாரமோவென்று ஸம்
சேகவரும் அதுக்காக ப்ரணவாதிப்ராதி இங்கே தத்வஹித வ்யாபாஷாஷ்ய
ங்களுடைய ப்ரயாஸ க்ருத்ஸ்நவிசேஷாகார வாசக ஸாபேக்ஷமில்லாமையா
லே மூன்றும் ஸர்வத: ஸாரமானாலும் ஸாம்ய நிராஸ பயம் தா
ஸாரமல்லாமையாலே ஸநுபயாக்தமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்
கிறார் (இம்மூன்றிலிதி) கேசித்த்வாதசச்லோகே
என்கிறவிவக்ஷயோஜனையே அயமர்த்தஸ்லோகானுஸாரேணயாயும் ஸம்
ப்ரதாய ஸித்தமாயுமிருக்க விந்தயோஜனை யுவாசேயையாமோவெ
ன்ன அயமர்த்தஸ்லோகாதி க்ருதஸ்தாவநிஷ்டப்ராவ்யாநாத்தக வேதாந்தஸா
ஸ்தானுஸாரணத்தாலே யிந்தயோஜனையே யுவாசேயையென்ற வருளி

ஸா-கா || த்ஸர்வோபாயவ்யாபாஷாத்யயவரகேவல யோஜநாதார
ஸாஹ(இப்வாபாஷாஷ்யத்ராதிநா)ப்ரணவஸ்யோபாயவரகேவநேதர
யோர்வவ்யவஸ்வாபாஷாஷ்யவரகேவலயோஜநாதாரஸாஹ(கேசிதி
த்யாதிநா) யதாஸ்யே வரஸ்லோகே பவ்யஹாரயோராவாயவர
த்வம் உத்தரஹாரயோ ராவெயவரத்வஞ் ததுக்தம் ஸயவாக்யத்
யஸ்யாவிஸ்தாநஞ்ஞானாஷ்யத்ரயவரத்வஸாஹ (இத்திருமந்த்ரத்திலித்யா
திநா) ஸர்வஸர்வோபாய வ்யாபாஷாஷ்ய வரயோஜநாயா: ப்ர
யமாத்தாநம் வேதாந்தத்வா ஜுஷ்டஸ்தநேஸ்தநாத்ரதக்வேதி "ஸ
த்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" யோவேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோ
மந் "ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதே"

[illegible]ண்டு தெளிந்திருக்கைய [illegible]யம். இந்தயோஜனைநக்கு வெதாங்க [illegible] த்தில் [illegible] [illegible]ங்களை நிரூபித்த [illegible]த்தோடு சேர்த்தியுண்டு, எங்ஙனேயென்னில், முதலிரண்டு [illegible]யத்தாலே [illegible]

[illegible] செய்கிறார் (இந்தயோஜனைக்கு இதி) [illegible] [illegible]மாகையாலேயும் திரு[illegible]த்துக்கு [illegible]த்தோடு சேர்த்தியென்னென்னு [illegible]க்கிறார் (எங்ஙனேஎன்னிலிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (முதலிதி) [illegible]மாகையாலே ரெண்

[illegible] (இந்தயோஜனைக்கு [illegible]) (முதலிரெண்டு [illegible]) "[illegible]" [illegible]

[illegible]

௭௦ || வாதக்ஙங்களைத்தெளிவித்து த்ருதியத்தாலேகயிகாரவரிகாரங்களோ டேகூடின வுவாயஞ்சொல்லி வதுர்த்தத்தாலே ஹயஞ்சொல்லியிறே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரந்தலைக்கட்டிற்று. அங்கு முதலிரண்டத்யாயத்திற் சொன்ன வரவரதக்வ ஷரூபமும் நான்காமத்யாயத்திற் சொன்ன ஹமமும் ஷதந்த்ர வதிநிஷ்டனுக்கும் தூம்ம். மூன்றுமத்யாயத்தில் வெராக்யவாதத்திலும் உபயலிஜவாதத்திலுஞ்சொன்ன ஸம்ஸார

ஸா-நீ || டத்யாயமும்வு ணவாஷஸ்ரூவவரமாகையாலேவிரோய மில்லையென்றுகருத்து. ஆனாலும்ஶாரீரகஶாஸ்ஸம்வக்தியொகநிஷ்டவிஷயமா கையாலே கக்கிலநனுக்கநவஜீவ்யமாகையால் தஜாநுரஹவத்தாலே உரும்மந்தாஷக ஊஞ்சொன்னது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அங்கிதி) ஆனாலும் மூன்றுமத்யாயவாஸநவரமாகையாலே தஜாநு ரஹவமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார்(மூன்றுமத்யாயத்திலிதி)ஆனா லும் மூன்றும் வாதவாஸநவரமாகையால் வுவஹனுக்கது கநு வபாக்ஷமன்றோ அதஶக்ய தாநுஸாயாநவெநா கிஹநரவாயி காரவிஸ்யஷ தயொவயக்ஷ மென்றிலப்போ கநுஷாநாநுவயக்ஷ மாகையாலே கநநுஷாந லக்ஷணாவராணம் வுஸம்யாதோ

ஸா-கா || க்ஷிவிதாவுாணவிதா வு தஷந விதா ரவெவஶ்வா நர விதாஹூரவிதாக்ஷரவிதா வுரஷவிதா ரயுவிதா தஹரவி தொவ கொஸவிதா ஶாண்டிலவிதா நாஸவிதாதீநாம்வாஸநா நாஜெகோ வாஸம்யொகரவ வொதநாவ்யாத விஶேஷாதிதொக்ஷகதீ ஹெதாஹெ விஞாநாயெந ஹயஸம்யொகெந கதரவஹம் தகத்த ரவ்ய தெவதாதி வதக ஶுணவிஶிஷ வரஹாத்ஷகரவெண உ வாஹித விதாத்யாயீத வு வதெ தெதிவொதநயாதஹராதி தத் ஞாதஹிஶ்விதா ஹெதாஹெதூள நிரவிதள தஶீயெவாதெ விதாம்ஶா நி நிரவிதாநி ஸதாவதா நஶ்வாஷஶ்வ தஶிதக். தஶீயெ வு யஶ்வாதெ கயிகரணஷஷ்டிகெநிரவாஸந ஷரவும் நிரவெக்ஷநதை ரா ஹயெஷ வ்யாரஷதர வணவயொ ரஶ்லேஷவிநாஶள வுாரஷஸ்தர கநுஹவ வ்யாயஶ்சிதாந்தர விநாஶகுணோக்ஷா சிதியெ தெஹாளியாண வு காரம் த்ரிதீயெவிராஷ ஞதிஹோக்ஷா தஶீயெ ஷரவாவிஹாவ வவெகெஸகயவயதத வரிவ ணா நூஹவர வ ஹெக்ஷொக்ஷதிதஷக். ஹவஞ நாராயணாயதி ஶ்வாஷஶ்வ தஶிதம் நநஹாஷெஷ ஹக்திதஹெ யக்ஷாநாஜெவ வு தஶிதகெநந வ்யவஹாநுவயக்ஷாக தஜநுவியாந வு தஶந உநஷ்த ஶிதத்ருஷவ ரவெஶாரீரகாத்யாய வதுஷயாஷஸ்ய ருவெஷ உவ யொ ஹ ஹ ஹ (அங்கு முதலித்யாதிநா)

[illegible] ஶரண்யனுடைய [illegible] ஞாந
க்ஷமம் [illegible] வான விவனுக் கவமும் [illegible]. மூன்றாம் வாக்யத்
தில் பாபமாகச்சொன்ன வ்யவஸாய ஹேதுங்களை யவற்றுக் கதிகாரி
களானவர்கள் [illegible] க்கடவர்கள். ஆகிஞ்சந்யமனையதிகாரி தனக்கவற்றி
ன்றுமையைக்கண்டு "நாநாஶப்தாதி பேதாத், விகல்பாஸ்விஶிஷ்ட பலத்வா
த்" என்கிற அதிகரணங்களிற்சொன்ன கட்டளையிலே வித்யாஸ்வரூபா
நுஷ்டானமாய் அவைகொடுக்கும் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமிடத்தில் நிரபெ
க்ஷமான ந்யாஸத்தையே பற்றக்கடவன். நாங்காம் வாக்யத்திற்சொன்ன
[illegible] ப்ரவஸந்திஷன் "ஸஹகாரிவைநபேக்ஷ" எ
ன்கிறபடியே வித்யாங்கமாக [illegible]க்கும் ஸ்வதந்த்ர வத்திநிஷ்
ன் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே ஸம்பந்தாஶ்ரமாங்கமெ
ன்று [illegible] விதாநமாக [illegible]க்கும். இப்படியானால் ஶாரீரகத்
திற்சொன்ன ஸாதந்த்ர்யாதி [illegible]ங்களெல்லாம் ஶ்ரீ

ஸா-டீ | வென்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமிதி) ஆறுலுமகிஞ்சநனுக்கு
[illegible] ஸமஸ்தாநுஷ்டாந [illegible] வேதவபாரி
க்கிறதென்றிலாறாலும் [illegible] வேதாந்த [illegible] யல்லா
மையாலே ந்யாஸமேயான [illegible]த்துக்கு [illegible]
[illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சநனேதி) "நாநாஶப்தாதி
பேதாத், விகல்பாஸ்விஶிஷ்ட பலத்வாத்" இத்யாதிஸூத்ரங்களிலே வ்யவ
ஸ்திதியும் [illegible]யாகையாலே [illegible] திவா
[illegible]வென்று கருத்து. இனி [illegible]
[illegible]மாகையால் [illegible]னுக்கு [illegible]மன்றோ. "விஹிதத்வா
ச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே [illegible]
[illegible]மாகையாலே [illegible] யென்னிலப்போது "ஸஹகாரி
வைநபேக்ஷ" என்கிற [illegible] வ்யஸம்யாதோ வென்ன
[illegible] இருவருக்கு [illegible] மாகையாலிருவருக்கு
முமைந்ததென்று சொல்லுகிறார். (நாங்காமிதி) இப்படியாகில் ஶாரீரக
த்திற்சொன்ன [illegible] சொல்லாமையாலே [illegible]
க்குக்கு [illegible] கூடுமோ வென்கிற [illegible]
[illegible] கொண்டு [illegible]. (இப்படியா
னுதி) ஶாரீரகத்திற்சொன்ன [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸா-கா | [illegible]

உலுஷ்டாகதாராஷஸ்ஸீங்கள். இதில் கஸ்ய-வஹுகாதிகள் கிடக்கிற வகுப்பெ ல்லாங்கீழேசொன்னோம். * * * *

இப்படி திருஉஜ்ஜு மேகவாகா)மானபோது உவாயவரமென்றும்வ்ருத்திவ ரமென்றும் வாகூ)த்வயமானபோதுஷூரவவரமென்றும், கூஷ்யவ்ருத்திரே கஉவெபலஉவ-ணவரமென்றும், வரா-ஷாகஸ்-வ-ாகஷ-நாவரமெ ன்றும் வாகூ)த்ரயமாணபோதுமுதலிரண்டுவஉமும் ஷூரவவரமாய்மே ல்வஉம் வராஷாகஸ்-வ-ாகஷ-நாவரமென்றும், வருணவம் ஷூரவவ வரமாய் மேலிரண்டு வஉமும் கநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்வராவிஷ்ாகஷ-நா வரமென்றும், இக்கட்டளையிலே வ்யஉவஉம் ஷூரவவரமாய் மே லிரண்டு வஉமுமுவாயவரமென்றும், வ்யஉவஉம் ஸஉவ-ணவரமா ய் மேலிரண்டு வஉமும் ஹவுவ ாகஷ-நாவரமென்றும், வஉத்ரயமும்

ஸா-நீ ‖ ஸீரமெகூவவ்)ாகூடுமோ;"வஉஷிஸகவாவெஉா:"என்கிறபடி யேயகஷ-வஹுகமும்ஸாரீரகவ்ருத்திவாஉ)மாகையாலே தமெஉகரவவ்) விஷ)ஷ-உகஷ-வஹுகமும் உத்ருத்திலே வ்ருத்திவாஉ)மாகச்சொல்லவே ண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்.(இதிலிதி) ‖கo‖

இப்படி பத்துப்படியாக வாகூ)ாகஷ-வண-நம பண்ணினது கூடு மோ? பத்துப்படியுமேகவாவ்ஊாய விஷமன்றே யென்குற ஸங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு வாஉிஸளகய-ாகஷ-மாக ஸஂஹ்ருஷெணவுவ ஸாஹரிக்கிறார் (இப்படிஉதி) (இக்கட்டளையிலைதி) வருணவம் ஷூர வவரமாய் நஉஸ்ஸ கநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்ாகஷ-நாவரமாயும் நாராய ணவஉஷிஷ்டவாகஷ-நாவரமாயுமான கட்டளையிலே நஉஸ்ஸ கநிஷ்ட நிவ்ருத்திவ்ாகஷ-நாஉவெந ஹரந்)ாவொாவஷ்கமென்றும் வ. கஷ-)ஷவஉஷிஷ்டவ ாகஷ-நாரவெ ஸராவ்ருகவரண உவெநாமவஷ கவரமென்றும் தாதுபர்க்தோற்றுகிறது. (யமேதி) சிலவாகூ)ாகஷ- க்கள் ஷூஸவஊாயவிஷங்களென்றும் மற்ற வாகூ)ாகஷ-ங்கள் ஸஂவ்ரு ஊாயாஷரவிஷங்களென்றுசொஹத்) பத்து வாகூ)ாகஷ-ங்களையுமநுவந்தி ப்பார்களென்று கருத்து. இப்படி வாகூ)யொஜநாமஸகமும் ஸஂவெஊா

ஸா-கா ‖ செவராம)வாஉவ்ருத்திவாஉித வ்ராவ்ருஷூரவவம் தத்ராயிம தாவிமெராயிஷூரவவா த்ரதீயஸ)த்ரதிபயாஷெநவ்ருத்திவாஉிதரவாய ஷூரவவவதகஷ-வ்ருத்திவாஉிதா ஸஊஹூரவவஷ்உெதெகத வ்ருத்தி வாஉ)தஉத)த்ர தகவ்ருத்திவாஉகவ்ருகாரொாஉகஷ-வஹுகாயமாரா ஷிஷ்ட உஸி-தஉத)ஹ (இதில்கமெஷ-த)ாஉிநா) செஷசெஷிவாவ ஸாவஷாஉிராஉிபவாகஷ-ஃ. உத்காவாகூ)யொஜநாவஸ ஹவாயாஃஷ்ரு ஷ்)உஸயதி (இப்படிதிருஉத்தித)ாஉிநா) (கணமெஷ-தி) வஸா வஸ்) ஸஉவ-ண வரகெமிநதர வாகூ)யொஜநாஹ)ாஹ-ஃ (...)

[illegible] அடைவே [illegible] மென்றும் [illegible] மான வித்திருத்தத்தில் [illegible] த்தைப்பத்துப்படியாக [illegible] ப்பார்கள். இப்படி சிலவற்றை [illegible] மாக [illegible] த்தாலும் மற்றுள்ளவையுமா [illegible] மாகக்கடவது ||*|| [illegible] | [illegible]

[illegible] மாகில் பத்து [illegible] யாகையால் இலயொஜனை [illegible] களிலே [illegible] கள் [illegible] யாகையாலே [illegible] மில்லையாக [illegible] என்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible] மாக [illegible] கையாலே [illegible] மில்லையென்று கருத்து. இப்படியவரவர் சொன்னயொஜனா [illegible] மாகில் [illegible] சொன்னபொருளையும் [illegible] காதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ([illegible]) [illegible] இதி [illegible] யொஜனம் [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி [illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோ? அவர்களையும் "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்று [illegible] கையாலே [illegible] த்தாலே [illegible] கூடுமோ; [illegible] பொன்னில் அப்போது [illegible] களாலே கலங்கி [illegible] கையாலே

[illegible] || [illegible] யொஜனாய [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible] கள். [illegible]

உ௪॥ ஷிக்ஷிதம் நிரஸ்தபோஜநாஞ்ஜனம் ॥*॥ இத்திருமந்த்ரத்தில் வாஹ்ய குத்ருஷ்டிமதங்களால்கலக்கவொண்ணுத தெளிவுடையவனை "வ ஜ்ஞாவ ா ஸாதநோபாஹ்ய ஹ்ருஸோவ்ர பெஸ்ஹ உதோஜநாந | ஹஷ்டிஸ்யாநிவகெஸ யஜ்ஞாஹ்ஜ்ஞாந வ ாஜ்ஞம் வ வஸ்தி" என்கிறது, "ஜ்ஞாநேந ஹீநஃ வஸுஹிஸ்மாநஃ" என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநமென்கிறதுவும் இத்தெளிவை. இப்படிதெளிந்தவன் "நவ ஹ்ருஷ்டிஸாமநெநாவமநெ நாதவ்தெ | ஶஜாஹ: உவாகெக்ஷாமொஹ்ர யஸவணிதஉவ்தெ" என்கிறபடியே மாநாவமாநாதிகளிற் கலங்கான். இத்திரு மந்த்ரத்தில் யதாவஜ்ஜ்ஞாநமும் நிஷ்டையு முடையவனை யாதவிக்கும் தேஶத்திலும் "யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே | நதத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கராஃ" என்கிறபடியே ஒரு தோஷங்களும்

ஸா-நீ॥ "வ ஜ்ஞாவ ாஸாதநோபாஹ்யஃ" என்குறதுவாயிதமாக வ்யஸம்ஷியாதோவென்னவருளிச்செய்கிருர் (இத்திருமந்த்ராதத்திலித்யாதிநா) வாஹ்யகுத்ருஷ்டிகெஷாஸநஹார்யமாக நமந்த்ரார்த்தஜ்ஞாநத்தையே வ்யாஸாதமாக நிர்தேஶித்து தமாநவஸஞயக்கொண்டு கடுபோ வ்ருணவிவன் விவரீதஜ்ஞாநங்களான குத்ருஷ்டிகளை பெரு ஹஸ்ஜநங்களை உக்ஷிகாவ ாயராகவெண்ணுமாப்போலே கதிஷேயமாகவெண்ணுகிற்குமென்றபடி. இப்படி வாஹ்யகுத்ருஷ்டிகெஷாஹநஹர்ஜ்ஞாநத்தை வ்யஸம்ஸிக்கக்கூடுமோ? தாத்ரஸஜ்ஞாநவிஶேஷத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருவிஶேஷமில்லாமையாலேயது டுஜ்ஞாநமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இப்படிஉதி) யாத்ருஶமந்த்ரார்த்தஜ்ஞா ெநஸதி மாநாவமாநாஉள நவிதவிகாரஃ தாத்ருஸஜ்ஞாநமே தெஷாஹாநஹாதயாஸ்ாவகவவநவிஷயமென்று கருத்து. இந்த வவநங்களிலே வ ஜ்ஞாதிஶஸ்ம் ஸாமாந்யமாகையாலே மந்த்ரார்த்தஜ்ஞாநவரமென்று நியதிக்கக்கூடுமோவென்ன பெளமர்த்ந்யமருளிச்செய்கிருர் (இத்திருமந்த்ரத்திலிதி) இப்படி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கராதிதோஷம் வாராதென்றுசொல்லப்போமோ? அது வ்ரத்ஸ்வாயிதமன்றோவென்னவ்ராஜ்ராதிஶோஈ தாஜ்மருளிச்செய்கிருர் (இச்ஶ்லோகத்தாலிதி) (ஶாமாதீதி) காஃடொ ாய

ஸா-கா॥ நஶநந்யதயாஶாஷ்டாநிமந்திதவிஷயேதவஸ்க்ருவைவெர்த் ஸாஹவஸஜ்ஞாவரமாஹாவேநாஜ்ஞகதர்கவஸவிஷபவநாவமாநயோஷும் ர்ஸ்வஸ தக்ஜ்ஞாநஜ்ஞாவகம்வரந் தாஷ்ரா தவஸ்ராஷ்டாக்ஷரே வ த்ஷ் தஸ்வ ஜ்ஞாஸ்வாதாத்ருஶா கவஸ்ர வஜ்ஞநீயா உதஃஹிவ்ராயெணாஹ (இத்திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) நவெஷ்டாக்ஷராஷ ஸஸ்திோராயத நெஸ்ஹிக வஷஸாயநவ வ வஞ ாத ஜிஸ்க்ஷாஜ வவலஞே ரஷ்டாக்ஷர நிஷ்வஜ்நார க்ஷீயேதேத்ராவ (இச்ஶ்லோகத்தாலித்)

உ௯ || வாராது. இச்ச்லோகத்தால் "ராகாதிதோஷாநுஷக்தாந ஶேஷகாய வ்யஸ்யதாநபேஶஷாநு | ஔஸ்துக்ய ஹோமாரதிஷாநுஜ யோந யோவ்யவஸ்யேத் வெத்யாய நபோஸ்துதபெஸ்ஸ" என்று ஶூய வெம்வித்துக்கள் வ்யாநவ்யாயிகளாக வெடுத்த ராகாதிகளும் ஸத்துக்களுக்கு ஸ்ரீயெனறுதப்பட்ட ஜ்ஞாநஸம்பத்தினுடைய ஸஜாதமும் வாஸ்யதஸ்ஸரர்க்கு நிலமல்லாதவாதாவஹாராதிகளைப்பண்ணும் ஸோதஸ்யரான வஹ்ஜ்ராதிகளும் நடையாடாதென்றதாயிற்று. இத்திருக்ஷத்திலநதியிட்டபொருளே விஷ்ணுவாஸதேவ ஶப்தவிஶிஷ்டங்

ஸா-டீ || ஸ்வாமெளஸ,,உதத்தாநு த்ருராமௌதக்யதெ. தோயஸ்தெ ஹாதஸ் மெளமெள ரதிஃ என்றபடி. ராகாதிதோஷமும்ஜ்ஞாநஸம்பத்ஸா கொவதும் ஸஹங்காராதிகளும் க்ஷேண வ்யாஸ்யாதிஶப்தாஸ்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶாஸ்த்ராஶ்ர ஷஸ்ர வ்யாவகாஶங்களிலே ஈயிகாஸ்யமுண்டாகில் ஶப்தார்த்தக்கதில்லாமையாலேயவக்ஷஸம் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருஷத்திலித்) ஶப்தார்த்தஸ்ய

ஸா-கா || தி நா (ராகாதீதி) வெஷமௌஹாதய ஶூதிஶப்தாஸ்யாஃ. வஸ்துஸ்திதி விஶிஷ்டமஹஷெ ஸாராதீநாஸாநந்த்யாக ஜநநந்த்யாத்வாஸஶேஷ [illegible] (ஔத்ஸுக்ய) உக்கதோக்கணாகஹஸ்ஸாவஸா [illegible] ஸமிது இயாவஸ். (மோஹ) ஜ்ஞாநம் (அரதிஃ) ரதிவிருக்ஷதிஃ வீதிஸிதியாவஸ். [illegible] ராகாதயோவத்யாய [illegible] "க்விதத் வ்யாக்தஃ வ்யாக்தஃ வெவெதேவ்யாமெவெஷ்ணவஉவ்யு" [illegible] வீயாகாரதொஷ நிவதகக்கா [illegible] ஸ்வாமீ [illegible] (ஓதப்பட்ட) [illegible]

[illegible] "யஃ [illegible]" "ஜஉஸ்ஸாஶநியஜ [illegible]" "ஸாஹிஸ்ரீ [illegible]" [illegible] ஸவ்யாம் [illegible] [illegible] ஸம்வதேந [illegible] [illegible] நாராயணஶப்தாஸ்யம் ஸவம் விஷ்ணு வாஸுதேவ [illegible] (இத்திருஷத்திலித்ராதிநா) [illegible] [illegible] நாராயணவதே [illegible] [illegible] [illegible]

ஊ॥ களான வ்யாபகமந்த்ரங்களுக்கும்பொருள். "வ்யாப்தி காங்ஷிவ்ரவெ ஸெஷ்வர்த்தஸாதுரு நிபத்தநா:। ஸர்வேஷ்வபிவிஷ்ணொர்வ்யாபகம்வஸ்யவ ரஶாந்தநா:" என்று அஹிர்புத்ந்யாதிகள் நிர்வசநம் பண்ணினபடியே "விஷ்லு வ்யாப்தௌ, வஸநிவாஸெ, விஶப்ரவெஶநெ, ஐஷு ஊர்த்தாயாம்" என்கிற தாதுக்களிலே நிஷ்பந்நமான விஷ்ணுஶப்தத்திலுள்ள பொருள் களும், வாஸுதேவ ஶப்தத்திலும் "வஸதி வாஸயதி" என்றும், "தீவ்யதி" என்றுந்தோற்றின ஸர்வவ்யாபகத்வம், ஸர்வாதாரத்வம், தத்கத தோஷரஹிதத்வம், க்ரீடாவிஜிகீஷாதித்வம், என்கிற வாக்யார்த்தங்களுமெ ல்லாம் நாராயணஶப்தார்த்தத்திலே ஸங்க்ரஹம். "ஶ்ரேயஸாம்ஸி ஸாதநி தமேவாஸஷட்டிணாநிவ। ஸர்வேஷாம் மந்த்ராணாம் ஸங்க்ரஹம் யத்ர த்ருஶ்யதே" என்று வாதூலமந்த்ரம் "என்கையால் இத்திருவஷ்டாக்ஷரமே முமுக்ஷுக்களுக்கு த த்வஹிதாநுபந்திகளான ஸர்வார்த்தங்களுக்கும் ப்ரகாஶகம். "ஶ்ரேயஸாம்ஸி ஸாதநியேமீதெஷ்வஸம்ஶயஸ்ஸா। ஸத்யஸ்யோஷ்டாக்ஷரஞ்ச ஸ்யாஸம்ஶயெ, என்கையாலே இதினுடைய ஸத்யஸ்த்வா ரணம் ஸர்வவேதஸாரம். "யஸ்யவாங்க் விஶ்வாஸஸ்ஸ்யவிதி

வ்யா-டீ॥ திரிதியார்த்தம் வ்யாபகமந்த்ரத்துக்கில்லையென்றுகருத்து. ஆ னாலும் வ்யாபகமந்த்ரங்களிலே விஷ்ணுரிதிஶப்தமெநகயாது நிஷ்பந்நமாகை யாலேகுயிகார்த்தஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வ்யா ப்தீதி) (நாராயணேதி) "நரஸம்பந்தோ நாராரா" இத்யாதிவஹர்விய வ்யாத்தத்திஸிதாமெயெத்துகதெஶமென்றபடி. ஆனாலும் வ்யாபகமந்த்ர மும் தத்வஹித வர்ணாஷ்டாத ப்ரகாஶகமாகையாலே முமுக்ஷுவுக்கு உபாதேயமாகையாலதுவும் வ்யாவெஷ்யமாகவேண்டாவோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரேயஇதி) வ்யாபகமந்த்ரம் தத்வஹிதாதிப்ரகாஶகமானா லும் ததநுபந்தி ஸர்வார்த்தப்ரகாஶகமல்லாமையாலே இதுவே வ்யாவெஷ்யதயா உபாதேயமென்று கருத்து. இப்படியஸ்ட்யதொ த்துஷ்யாதமன்றிக்கே இம்மந்த்ரத்துக்கு ஸாரஷெகரதொகஷ்டமுமு ண்டென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரேயஸாம்ஸீதி) (ஸர்வவேதேதி) அ

ஸா-கா॥ யத "ஸதவெதவ்யெ" த்யந்தஸத்ய ஸம்க்ஷேபமெவெ ஷ்யாயஸ்ஸ்திஸ:, தஸ்வார்தஷெமெண ஸர்வவ்யாபகஸர்வாதார ஸ்யொரபிஸிஷ:: "நரஸம்பந்தோ நாராரா நரஸ்ஸ்வர்ணாஷா தூ:। "அநந்ஞெ ந்யாகஷிவாகஸீதீ" த்யாத்யாநுஸாமெண்யநநரஸம்பந்தெவ ஹெயவத்தீதஸ்வா தெஷவி விஷெஶ்ஶ ஸஷாம்விஷ்ணு வாஸுதேவஶ ஸ்பார்த்தநாம் நாராயண ஶப்தாமெயார்த்தஶத்வீதி ஸாவ:. ஸஷம் ஸர்வஷ்மந்த்ரார்த்த ஶஷர்த்தாத்ருஷ்டிவர்த்த ஶஷர்த்தாத்ர ஷயமெவ் முமுக்ஷுவொபாதேயதமெ இத்யாஹ. (ஶ்ரேயஸாம்ஸீத்யாதிநா) அத்ர

௨௭ || ஶ்ரீ தாவகிஷே தாவாநித்யே நக்ஷத்ரஸாவத்பாஷ்யஷீயஷே ,,என்கை யாலே தந்தாம் விஶ்ராஸதாரதம்யத்துக்கீடாக ஸித்திதாரதம்யமுண்டான ஆஸ்ரயமாவிஶ்ராஸமுடையார் பக்கலித்திருக்கும் சுந்தவிஶ்வ ஹாவமா யிருக்கும். இச்ச்லோகத்தில் இன்னரால் வர்த்திக்கவொண்ணாதென்று விஶேஷியாமையாலே "நராநாரணனா யுலகத்தருநூல் சிங்காமை விரித் தவ" னென்கிறபடியே இத்திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகனுமாய்ப் ப்ரவர் த்தனுமாயிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனான நாராயணன்தானுமிதின் ப்ரபா வத்தை வர்ணிக்கப் போமோ வென்றென்றறியு மத்தனே. இம்மந்த்ரத்துக்கு

ஸா-டீ|| ஸகலரக்ஷாயீதென்றுசொல்லுகையாலே அப்ரதிகதப்ரபாவ மென்றபடி. "ஸர்வரக்ஷாஸம ஜவை" த்ருத் ஸர்வதக்ஷ ஸமுஹிதா ஹாரத்தாலே ஜவைதிபதர்ஶநமைபரமென்றபடி. இப்படி வேதத்ரய ஜவதார்த்தைச் சொன்னாலும் பரிதிஷ்டமாகையாலே இது உத்க்ருஷ்ட மென்றவாபோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (யஸ்யத்ரநா) சுந்தவித் த்ரவ்யமாவமென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞனை ஸர்வேஶ்வர னாலே வர்த்திக்கலாமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்ச்லோகத்திலித்) (நரேதி) நரஸகஸதி நாராயணனாய் (உலகத்து) ஜகத்திலே (அறநூ ல்) தர்மஶாஸ்த்ரமாகஷவேதம் வேதஸாரமாகிய மந்த்ரத்தை என்றபடி. (சிங்காமை விரித்தவன்) ஸம்ஷிப்தமாயிருக்கின்றவதி த்யாவ்ய வ ர்த்தவானென்றபடி.(இதின் ப்ரபாவம்வர்ணிக்கப்போமோ)என்றென்றிதி)

ஸா-கா|| யாவஸாஸ்ரயஸ்ய நாயாவே ஸதாஸ்யகாமாச்சாஸாமக்ஷணாத வேப்யவாபேஷய ஜத்ராஹ (ஶ்ரீவாயஜைவஷ்டாதிநா) (கயிதேதி) ஸகலரக்ஷி வர்ணே:. உத்தாரத ஸகலஷ்டிந்யமோ:. நந்ந வாரதச ஷ்டாக்ஷரம் ஜவதாமேவி ஸித்திக்கவ த்ப்பந்நாதஷ்டி வமஸ்யவ ஸாய க்ஷய மோக்ஷஸாமக்ஷம் ப்ரதிவஸ்த்யத்து கார்யாந்தித்வ கயிகா ரி வெஷணா விஶ்ராஸ தாரதம்யாப வெம ப்ராரப்த கமணா மெஷ திவஸாமாக தந்யவேகாஸாவாமா ஸாஷ்டிதி நஸவ வவ ஸாய நஷஸ ஸாய தந்த்ர. (யஸ்யாவாமித்ராதிநா) நந்த ஷ்டாக்ஷர ப்ரபாவஸ்ய வர்ணிதுமஶக்யத்வ, ஸர்வஜ்ஞநாயகம் ஜ்ஞாத வ்யாஸ; தஸ்யா ஸர்வஜ்ஞாநாதவேதிந்த ரித்யத் "யநாஸேவ தத்ஜ்ஞாநாதிநாராயண ஸர்வஜ்ஞ சரயாவி" ரித்யுக்தத்ரா கவிஷ்ய பாதஸ்ய ரு ஹணேவ ஸர்வஜ்ஞா நாராயணஸ்ய வர்ணித ப்ரபாவ ஸாஸ்யமவாயத்ராஹ. (இச்ச்லோகத்தி மித்ராதிநா) (நர நாரணனா உ லகத்து) நரநாராயணாத்மனா ஸர்வலோகஸ்ய நக்ஷத்ரஸப்தவரபோ தபா யதாஸ்ய ஹிதர ந்யஸ்ய தயாவ காருண்யவாத்ஸல்ய ப்ரகாரேண தத்வந்தி. தாவஸர்வஜ்ஞ ஸாமாந்ய ப்ரபாவ ஸாதஸ்யாதம

௭௪ ‖ த்ரஷ்டாவுமாய்தெவதையுமானவவன்பக்கலிலே இத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார் "அந்தணர் மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல் வாழலா"மென்றருளிச்செய்தார். * * * * *

எட்டுமாமூர்த்தியெண்கண்ணனெண்டிக்
கெட்டிறையெண்பிரகிருதி
எட்டுமாவரைகளீன்ற வெண்குணத்தோ
னெட்டெணுமெண்குணமதியோர்க்
கெட்டுமாமலரெண்சித்தியெண்பத்தி
யெட்டியோகாங்கமெண்செல்வம
எட்டுமாகுணமெட்டெட்டெணுங்கலை
யெட்டிரதமேலதுவுமெட்டினவே. ‖௭௫‖

ஸா-டீ ‖ வஸிஷ்டமென்றறியாத மந்த்ரமன்றிக்கே வஸிஷ்டாயோக்யமென்றேயறியுமென்றுகருத்து. இப்படி இம்மந்த்ரமநவஸ்ர்ஷ்டவ்யமாகில் ஸம்ப்ரதாய மோக்ஷமாகைபாலஸாதநமாக வ்யக்தமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்துக்கிதி) (அந்தணரிதி) அந்தணர் ப்ராஹ்மணாளுடைய மாதுயநம்வெதமென்றபடி.(மாட்டந்தி)வெதாஜத்திலே (வைத்த) வர்த்தமானனுன(மந்திரத்தை) ரஹஸ்யமவஷெஷவ்யஞானபூர்ணனை(மந்திரத்தால்)அநுஸந்தத்தாலே மறவாதேஎன்றும் ஸதா (வாழ்த்தியேல்) அநுஸந்திபாகின்றுயாகில் (வாழலாமே) அநுஷ்டாநவயந்த மந்த்ராநுஸந்தாநிரதனுயாகில் ஸம்ப்ரதாயவ்யாவ்ருத்தெகேக்ஷ்யம் வாழலாமே என்றபடி. ததாவ ஸம்ப்ரதாயமும்மந்த்ராநுஸந்தாநத்தாலே மோக்ஷவயந்தமாமென்று கருத்து. இம்மந்த்ரத்துக்கு உதரவரஷாஸ்வாயகமில்லையாகில் வ்யஹாவ நர்த்தநைதை வாருதோவென்ன ஸகலவர்ஷாஸ்வாயநமொருபாட்டாலேயருளிச்செய்கிறார் (எட்டுமாமூர்த்திஇதி) இந்த பாட்டில் ஸகலஹ

ஸா-கா ‖ ஸாநரவ ஹவதநஹவணவொவித உதிவரவஸம் வ்யாயஸிஸித்யாஹ (இம்மந்த்ரத்துக்குஇத்யாதிநா) (அந்தணரித்யாதி) "ப்ராஹ்மணாநாம் வெத" இத்யுக்தேர்த்யா ப்ராஹ்மணயதவெதா நாமெவெதாஷு "ஸத்யோஜாதநமம் ப்ரஹ்ம" "யமதாவாஇஜாதி ஹெதாமிஜாயஹெ" இத்யாதிஷ்வ த்யாத்யா நிஹிதம் ஈநஸீஜா நாம்ஸாநஹவ்யாந நத்ரதாரம் ஹவஞாவமந்த்ரணா நவரத ஸிஷ்ராண நஸஙெதவெதவெஷ்ட தயாய திதாலஙெ தத் வொவணித்யமம். ஸாநஸாரெ நஸவலாவெகதவ ஸவாஸா ஸாஹமஸ த்ரயஸ்ஸீரதெ ர்யநஸாநாஸ ஸஸ

ஸ்ரீ || ஸர்வகாரணபூதனுமாய் ஸமஸ்தஹேயப்ரத்யநீககல்யாணை கதாநனுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகனுமான திருவஷ்டா க்ஷரத்தை யநுஸந்திக்கும் பாகவதர்களுக்கு ஶ்ரத்தகுணாதிகளிலும ஶேஷத்வாதிகளிலும் யதாவஸ்திதாகாரஸாம்யமாயிருப்பதொன்றுமி ல்லையென்கிறது. (எட்டுமாமூர்த்தி) ஆகாஶாதிபூதங்களெட்டும், ச ந்த்ராதித்யர்களும், யஜமானனுந்தனக்கு மூர்த்திகளாக வரம்பெற்று அஷ்ட மூர்த்தியென்று பேர்பெற்ற ருத்ரன். (எண்கண்ணன்) சதுர்முகனா கையாலே எட்டுக்கண்ணுடைய ப்ரஹ்மா. (எண்டிக்கு) எட்டுதிக்குகள். (எட்டிறை) இந்த்ராதிகளான எட்டுதிக்பாலகர்கள். (எண்பிரகிருதி) ப்ர க்ருதிமஹதஹங்காராதிகளான எட்டுதத்வங்கள். (எட்டுமாவரைகள்) எட்டு குலபர்வதங்கள். (ஈன்றவெண்குணத்தோன்) இவையெல்லாத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தகுணாஷ்டகவிஶிஷ்டனான பரமாத்மா. இவனுக்கு எட்டுகுண

ஸாநி|| ஸாம்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, சிலமந்த்ராநுஸந்தாதாக்களுக் கு பரமஸாம்யாபத்தி ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கையாலே அதநுபபந்ந னுமன்றோ, தேவதாந்தரமந்த்ராதிகளுக்குத்தான் இப்ப்ரபாவம் வரலாகா தோவென்ன பாட்டையவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேதி) தேவதாந்தர மந்த்ராதிகள் ஜகத்காரணத்வாதிவிஶிஷ்ட வஸ்து ப்ரதிபாதகமல்லாமையா லே அதுகளுக்கிப்ரபாவமில்லை இம்மந்த்ரம்போலே ஸமஸ்தஹேயப்ரத்ய நீகத்வாதி கல்யாணாகாரவிஶிஷ்ட ப்ரதிபாதகமல்லாமையாலே ஸர்வமந்த்ராந் தரங்களுக்குமிப்ப்ரபாவமில்லையென்று கருத்து. (அநுஸந்திக்கும் பாகவதர்களுக்குஇதி) உபாஸகர்களுக்கு பரமஸாம்யாபத்தியுண்டா னாலும ப்ரபந்நராதிஶப்தவிஶிஷ்ட பாகவதர்களுக்கு ஸாம்யமி ல்லையென்று கருத்து. (யதாவஸ்திதேதி) அவஸ்தாந்தரமுண்டானால் த த்ஸாம்யமில்லையென்று கருத்து. எட்டினவேயென்று ஆகாஶாதி ஶப்தத்தாலே ப்ராதான்யமொன்றுமில்லையென்று வ்யதிரேகநிர்தேஶம ப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களும் சந்த்ராதித்யாதிமூர்த்திகளும் பரமாத்ம ஶரீரமாகையாலே ருத்ரனுக்கு கூடுமோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் (வரம்பெற்றுஇதி) கர்மாநுரூபமாயிக ப்ருதிவ்யாதிமூர்த்திகள் ருத்ர னுக்கு ஸ்வஶரீரமாய் உண்டானாலும்ஸாக்ஷாத்மூர்த்திகளாவது பரமாத்ம ஶரீரமாய் ருத்ரனுக்கில்லை என்று கருத்து. (எட்டிறை) இறை ஈஶ்வரர். (எண்பிரகிருதி) "பூமிராபோநலோவாயு: கம்மநோபுத்திரேவ ச | அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா" என்று ஸ்ரீகீதாசார்யனருளிச்செய் கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) (குலபர்வதங்களிதி) "மஹேந்த்ரோ மலய: ஸஹ்ய:

ஶுக்திமாந் ருக்ஷபர்வத: விந்த்யஶ்ச பாரியாத்ரஶ்ச ஸப்தைதே குலபர்வதா:" (எட்டுமாமூர் த்தி இத்யாதி) ஸர்வகாரணத்வாதிவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் ஈன்றவெண்குண

ஙு || ங்களென்கிறது; அபஹதபாப்மத்வ ஜரா மரண சோக க்ஷுத் பிபாஸைகள ன்றிக்கேயொழிகையும், நித்யங்களான போக்யங்களை யுடையனாகையும் நினைத்தது முடிக்கவல்லனாகையும். (எட்டெணும்மெண் குணமதியோர்க்கு) இப்படிப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வாசகமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஸாமர்த்யமாகக்கேட்ட நாஸ்திக்கும் அஷ்டாங்கபாக்யுடைய வந்ய ரான வைதிகர்க்கு. பாகிக்கு எட்டங்களாவன, "க்ரஹணம் தாரணஞ்சைவ ஸ்மரணம் ப்ரதிபாதநம் | ஊஹோபோஹோர்த்த விஜ்ஞாநஞ் தத்வஜ்ஞாநஞ்ச தீகுணா:" என்கிறவை. எட்டுமாமலர் "அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரியநிக்ரஹ: | ஸர்வபூத தயா புஷ்பம் க்ஷமா புஷ்பம் விசேஷத: || ஜ்ஞாநம் புஷ்பம் தப: புஷ்பம் த்யாநம் புஷ்பம் ததைவ ச | ஸத்யமஷ்டவிதம் புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் பவேத்" என்கிற புஷ்பங்கள் (எண்சித்தி) "ஊஹஸ்தர்க்காத்யயநம் து:கவிகாதாஸ்த்ரய

ஸா-டீ|| ஸஹ்ருத்ப்ராப்திர்தாநம் | கௌணாஸ்த்ரயஸ் ஸித்தய: ஸித்தேரங்குச:பூர்வஸ்த்ரிவித:" இத்யுக்தா:."அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விசோகோ விஜிகத்ஸோபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப" இத்யஷ்டௌ குணா ஸ்வ ப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கெட்டு குணங்களாவனேதி) (எண்குணத்தோனெட்டெண்ணும்) எண்குணத்தோனுடைய எட்டு அஷ்டாக்ஷரத்தை எண்ணுமநுஸந்திக்கும் (எண்குணமதியோர்க்கு) அஷ்டாங்கபாக்யையுடையார்க்கென்றபடி. (ப்ரதிபாதநம்) அந்யேஷாம் ப்ரதிபாதநம். (ஊஹ:) அநுக்தாம்சஸ்யாவிக்ரஹ: (அபோஹ:) உக்தஸ்யாவியுக்தாம் த்யாக: (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்) விசிஷ்டவிஜ்ஞாநம் தத்வஜ்ஞாநம் யதார்த்தஜ்ஞாநம். ஊஹ: உக்த: (தர்க்க:) யுக்த்யநுஸந்தாநம் (அத்யயநம்) ச்ரவணம். (து:கவிகாதா:) த்ரய ஸாஸ்த்ரம் ப்ரஜ்ஞா

ஸா-கா|| த்தோபசித்தஸ்யோபாதந:.(எட்டுக்குணங்களித்யாதி) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விசோகோ விஜிகத்ஸோ பிபாஸ: ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப" இத்யாத்யுக்தா இதிபாவ:.ப்ரதிபாதநம்பர ஷேஷுக்தி:(ஊஹ:) த்ராஜ்யாவாதேயவிசார:(அபோஹ:)த்யாஜ்ய பரித்யாக: (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்) அர்த்தஸ்ய ஹேதுத்வாதேயதஸ்ய ப்ரத்யர்த்த:. (தத்வஜ்ஞாநம்) ந்யாயாநுக்ருஹீத வாக்யார்த்த நிர்ணய:. (ஊஹஸ்தர்க்க இத்யாதி) அசேதவிரோதி ந்யாயே அத்ர தாதாராணி நிரஸ்ய விசாரதோர்த்த நிர்ணயபூர்வக ஹாவதாரவயதா யதாதாராவ்யாஸிஸி:, சாப்தஜ்ஞாநம் சப்தசப்தே ப்ராவ லக்ஷிதம் ஸ்வதாராவ்யாஸிஸி; அத்யயநரக்ஷ ணக்ரஹணதாராவ்யாஸிஸி:, ந்யாயாதவகதார்த்த ஸாவாதவேத தேஹாத்ம ஸம்ப்ராப்தரீதிகாவ்யாஸிஸி:, தாநஸம்சய விபர்யயாநதரி தவிவேகஸம்வாத ஸம்பாதிதாவ்யாஸிஸி:, அத்யாத்மிகாதி து:கநிவ்ருத்தி:, ப்ர

த்ம॥ ஸ்வாஸ்த்யஞ்ச ப்ராப்திஃ | ஜ்ஞாநஸம்பதோஷ்டௌ” என்கிறவெட்டுவிதம்.(எண்பத்தி)“ஹ்ருத்ஸ்தஜ்ஞாநவாத்ஸல்யம் ப்ரஜாயாஜ்ஞாநபோதநம்| ஸர்வஜ்ஞாபூர்வணைஶக்திஃ ஸ்வரநேத்ராதிவிக்ரியா ॥ ஸ்வயம்பூர்ணாயநேத்ரா ஸர்வஸௌபம்மவஜநம் | ஸர்வஸ்மரணம்நித்யம் யத்ஸ்ரோநோபஜீவதி ॥ ஶக்திரஷ்டவிதாஹ்யேஷா” என்கிற எட்டுவியங்களான ஶக்திகள். (எட்டுயோகாங்கம்) யோகாங்கமாகச்சொல்லப்பட்ட யமநியமாதிகள் (எண்செல்வம்) “அணிமா மஹிமா ச ததா லகிமா கரிமா வஶித்வமைஶ்வர்யம் | ப்ராப்திஃ ப்ராகாம்யம்சேத்யைஶ்வர்யாணி யோகயுக்தஸ்ய” என்கிறவிபூதிகள். (எட்டுமாகுணம்) ஸூக்ஷ்மதையிலாவிஷ்கரிக்கும் குணாஷ்டகம் “அஷ்டௌகுணாஃ ப்ராஜாபத்யவித்யே” த்யாதிகளிற் சொன்னவையாகவுமாம் (எட்டெட்டெணுங்கலை) சதுஷ்ஷஷ்டிகலைகள்.(எட்டிரதமேலதுவும்)

ஸா.தீ॥ வேதிகேதி.(யமேதி)யமநியமாஸநப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரதாரணாத்யாநஸமாதயோஷ்டாவங்காநீத்யுக்தமென்றபடி. ஶரீரதோஷ்வ ந லகுத்வ ந குருத்வ ந ஸ்வேச்சயா ஸகலவஶ்யதாஹேதுபூதாநி அணிமாதீநி. வஶித்வம் ஸ்வாதீநஸர்வசேதநத்வம். ஈஶித்வம் ஸர்வநியந்த்ருத்வம். இஷ்டாநாம் போகாநாம் ப்ராப்திஃ. ப்ரக்ருஷ்டஃ காமோ யஸ்ய ஸஃ தஸ்ய பாவஃ ப்ராகாம்யம். விஶேஷேண ஸங்கல்பஸாமர்த்யம்(எட்டுமாகுணம்)அஷ்டஸங்க்யாக மஹாகுணங்களென்றபடி. “அஷ்டௌகுணாஃ ப்ராஜாபத்யவித்யே”தி ப்ரஜாபதிவாக்யேநோக்த அபஹதபாப்மத்வாதிகள் ஜராமரணஶோகவிஜிகத்ஸாபிபாஸாரஹிதத்வஸத்யகாமத்வஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகுணா என்றபடி. இப்படி ஐஶ்வர்யமுள்ளபோது ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸர்வகுணாதிவ்ருத்தி இல்லாமையாலே ஸாம்யமிருக்குமோ என்ன ஜாதிவிஶேஷாதிகள் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தாலேயன்றிக்கே ஸம்பந்தவைலக்ஷண்யத்தாலே யன்றென்றருளிச்செய்கிறார்

ஸாஸ்வா॥ போதாவஸாநவிஷயஃ, ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வநிவ்ருத்தி ஸங்கோசிதாவஸ்தாவிஷயஃ. ஸ்வயம்ப்ரகாஶநிவ்ருத்திஃ ஸ்வாதீநாவஸ்தாவிஷயஃ, நித்யஷட்கம். ஸாம்ஸாரிகாவஸ்தாஸ்வபி ஸ்வதந்த்ரோபாதிபேதாத்யநுஸந்தாநஸாமர்த்யம் ஸாஸ்த்ரோபதேஶாத்யநுஸந்தாநம்ஶாஸ்த்ரஸாமர்த்யம் நிர்ணயம், ததந்வயத ஸ்வாதந்த்ர்யஸங்கல்பதிஃ, ததஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யநிரஸநஸாதநா, ததஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி, ஸ்வேச்சயா ஸம்வேதநஸ்ய நிவ்ருத்திஸாஃ. ஸ்வஸ்வப்ராணாயாமாதி நியமாதிகாதி ஶரீராத்யாஹ, (அணிமேத்யாதி) அணிமாதி ஶக்த்யஷ்டகம் ஶரீரகுணஃ, வஶித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பந்தஃ நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யம், (ஐஶ்வர்யம்) ஸம்பந்தஸாமர்த்யம் ஸர்வஸ்வாமித்வம் [illegible] [illegible] [illegible]

௨௯|| "ஸ்ருஙாரவீரகருணா ஹூ தஹாஸ்யஹயா நகா:|ஸீஹத்ஸளாஜளவ ரஸா:" என்கிற ரஸங்களெட்டுக்கும் மேலான ஸாஷிரஸம்.இவையெல்லாம், (எட்டினவே) இவற்றிலிவனுக்கிஹுயுள்ளபோது எட்டாதவை யொன்றுமில்லை. கூ-தூகுணாதிகள் நிரம்பா தொழிகிறது. கநுஸந்தாநத்திலூற்றம் போதாமையாலே. கவெஷ்டீயர்திகள் வாராதொழிகிறது உவெக்ஷையாலே, கடுக ஸம்ஸாரம்நிவதியா தொழிகிறது; இசைவில் குறையாலே. ஆகையாலேயிறே "நமோநாராயணாயெதி மந்த்ரஸ்வரூப ஸாயகா:" என்கிறது. * * * *

கவிச்ராவதெநாநுகூக்த ரநவஜ்ஞாதவஸ்தமெ௯: |
கவஜாவஸாதஸ வீவெ ராதிஷ்டிதிரதிஸிதத்வ ||

ஸாநீ||(கூதூகுணாதிகளிதி)கவ்ரதணமாகவிப்படிகஷிக்கப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறூர் (ஆகையாலேயிறேஐதி) ஆகையாலேஹூாவிஙதெ வதாவவெகவ்ரவ யாகூமாகையாலே என்றபடி. இப்படி தஞ்சம் த்ராயநகயநமூவவுளமாஞலும் தாஜரவொளீதயொஜனையும் வவெகஷிகளுடைய யொஜனையும் வவெஸாவ்ரதாய ஸிஙமாகையாலே அதுகளையும் தஸிப்பிவிக்கவேண்டாவோவென்னவந்த. யொஜநாஜர ஸல்ஸம்வ்ரதாயஸிஙமாகையாலே யநுவாஜெயமென்றும் வெவெக்த யொஜநாஜரமே ஸல்ஸம்வ்தாயஸிஙதயாஉவாஜெயமென்றவருளிச்செய்கிறூர் (கவிஜெதி) கவிச்ரா கஜ்ஞாநம். ஸெவவதநாவிஸாவிகாதநூக்த: கநவஜ்ஞாத: கூஜத: ஸகஙயஃ ஸஜாவாஸ: யெஷாம் தெத: கவஜாவஸாதெ கவுக்வாஸிரகாதிஜொஷயுக்தயா கவஸ்வா

ஸாகா || ஷுக்ஷாஜிர நஸெயாஸளவநாயாஸொஙமஜநகாவண்ய ஸ்ரஹெதீ தரக்க்ஃகுணாவா(இவற்றிலிதராதி)உக்தவகாரெணகஷாக்ஷராயநாநுஸந்தாநத்தோதூாயொக்தஹவெஷுயதவெக்ஷிதஜதவு ஹிதசய:. வவஷேஹு தாநீஜநாநாஷூாக்ஷராயநாநுஸந்தாதூணாதூகுணாவதி: வவராவாயணாவ்ஷெஷுயநாஸிஙி: ஸ்திதிஸம்ஸாரா நிவத்திஸு நாவவஜெ த, கஷாக்ஷரஸ்வஸவலவ ஸாயநக்வ வவநாநா ஸாவகக்வ ஜெவெத்தாஹ (கூதூகுணாதீதி) காஜெஷநுஷ்தெஷவி ஹமாவிஙெ:, க்ரியாவெகவ்வ வ ஸவகவ திஸாதி வயாகூஸ்வ தாம்தி கொக்த: தர்யாதிதி ஹாஸ:. வவம் நதாயவணந வகாரஸ்ய ஹ உவ ஜஜ விவ்விஷ்ாகநணா வாவெவ ஜெஸிகஜெஸிகொக்வ வஜஸநவ்ராஜெந வ்ரா ஹ வஸிஹராஹு்க்வஹாஹ (கவிஜெததாதிநா) "கநாதூர்தாதூவிஜ்ஞாநஜெ ஸஸதிதி யாஜதி: | கவிஜ்ஞா தா ஸம்ஹஜதி ஸிஜ, ஜிதக்தெஜஹா ந ஹஜஹூஸெதாதா தூ ஹ்ஸ்ஸா விதா "ஸஜாநெவ்ஜெ வாஷெநா நி

௩௮॥ உயர்ந்தநங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்
மயர்ந்தமை தீர்ந்துமற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்ப்
பயந்தவந்நாரணன்பாதங்கள்சேர்ந்தபழவடியார்
நயந்தகுற்றேவலெல்லாநாடுநன்மனுவோதினமே.

ஸா நீ॥ யத்³யபி யோஜநாந்தராஸ்வாத³ஸ்ய வைச²த்³யாதா³வேவ: ஸூசிஷ்ட
மிதி ஸ்வாபி⁴ப்ரேதம் ஸூசிதம் தத³ந்வயாதி³ ப்ரதிபந்நயோஜநா
ந்தரம் ச ஆத்மநிஷ்டா²ஸ்வரஸ்வபா⁴வாநாம் விஶிஷ்டாஸ்வரூ வ்
யோஜநாந்தராஸக்தாநிஷ்டாஸ்வாத³நாதா³ரணீயமிதி தந்நாஸ்வாதி³ப்ரதீத
மிதி பா⁴வ:. இப்படி ஸ்வபா⁴வாந்தரோதா³ஹரணாதிஷ்டமென்று சொ
ன்னது கூடுமோ? அவர்கள் சொன்னவர்த்த²மும் பா³தி⁴தமாகிலிது கூ
டாதேயென்றபி⁴ப்ராயத்தாலே ஸர்வஸம்மதமாயுபபாதித்த
வர்த்த²வாக்யார்த்த²ங்களை க்ரமேண ஸங்க்³ரஹியாநின்றுகொண்டு ஒரு
பாட்டாலே க்ரோடீகரித்தையநுஸந்தி⁴க்கிறார் (உயர்ந்தனனிதி) ப³ஹு
இப்படி உபபாதித்த வர்ணார்த்த²ங்களில் வாக்யத்ரயத்தில் ஸ்வாபி⁴
மதமதாநிஹித பரார்த்த²வர்ணார்த்த²ங்களை ஸங்க்³ரஹிக்கிறார் (உயர்
ந்தனனிதி) உயர்ந்தனன் ஸர்வஜக³த்காரணத்வேந நிரதிஶயோத்கர்ஷ
ஸர்வோத்கர்ஷணை (காவலன்) ரக்ஷகந் ஸர்வரக்ஷகனை நாராயணாவே
க்ஷயா (அல்லார்க்கு) அந்யருக்கு (உரிமை) அநந்யார்ஹஶேஷத்வமென்ற
படி. (துறந்து) ஶேஷத்வத்தைத் தவிர்ந்து ஸ்ரீயஃபதிக்கேஶேஷனாய் தத³
ந்யநிரபேக்ஷித ஶேஷத்வத்தைக்கழித்து. இதனாலே அகாரார்த்த²மும் சதுர்
த்²யர்த்த²மும் உகாரார்த்த²மும் சொல்லப்பட்டது. (உயிராய்) தே³ஹேந்
த்³ரியாதி³விலக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநத்வ ஜ்ஞாநகு³ணகத்வாணுத்வபரிமாணத்வாதி³

ஸாரா॥ ப்ரதா⁴நம் வ்ருக்ஷாபரிஷ்வஜாதே,, ஜக³த்ஸ்ருஷ்டி த்ராஶஸ்தா
பரவஶாய வ்ருக்ஷஶப்³த³வாச்யஶரீரஸம்ப³ந்தா⁴ந்தர்வ்ருத்திரூ யோஜிகாத்
நாத்மந: தத்வப்ரதிபந்நஸ்வப்ரதிபத்த்யர்த²ம். அவம் ரக்ஷாவிஷய
அநந்யார்ஹதயா பூ⁴ர்வோக்தஸ்வாமித்வம் கைங்கர்யதா³ஸ்வத்வம்
தாத³ர்த்²யந ரக்ஷணம் அநந்யார்ஹத்வாவகூ³ட⁴:. ஜ்ஞாநினோவி வ
அநாதி³கர்மவாஸநாவாஸிதஸ்தத³வ்யாப்தி க்ரமஸ்யோக்தி தத³பா⁴வகிதநந்
ப்ரமாதா³கரணவாதா³வபோஹாவகூ³ட⁴:. (ஸ்வதா³ஸ்யாதே³த்யாதி³) நிஷித்³த⁴
நஷ்டாநாத் ஜ்ஞாநாதி³வ்யாத்தேஸ்த்யர்த²:. விபரீதோபாய ஜ்ஞாநதயா
நாமபதி³தி ஜ்ஞாநவஶேநாவிஷ்ட்வ விபரீதவாஹாவகூ³ட⁴:. உகாரய்காரா
ர்த²த்ரயமர்யடா ஸம்ப்ரூர்ணாதி (உயர்ந்தே த்வேநா) (உயர்ந்தன
ங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்) ஸர்வாந்தர்யாமி ஸர்வேஶ்வர
ஸ்வரூபே நாராயணாத்ய ஸ்ரீமதி ... உகாரேண வ்யு
த்பத்திரூப ... ஸ்வரூபாதா³ரஸ்த்ரோக்த தாதா³ர்த்²ய ‘‘க்ஷேத்ரஜ்ஞ ...

௨௯॥ அஸ்மிந் ஸம்ப்ரதிபந்நசிஷ்டசரிதே வைகுண்டநாதாச்ரயே
பந்தாநம் ஸ்வயமுத்யதோ யத்யதநுத்வஷ்டார: ஸ்ரீசிஷ்டஸ்ஸ்வாசார்யபிஸ்ப்ருஹி:।

ஸா-தீ॥ பூர்வோக்தப்ரகாரேண ப்ரஸாதத்தாலே அஹந்தை ப்ராதிவிலக்ஷண ஞானமென்றபடி. (மயர்ந்தமைதீர்ந்து) அஜ்ஞானந்தீர்ந்து அஹங்காரமமகாராதி அஜ்ஞானந்தீர்ந்தென்றபடி. (மற்றோர்வழியின்றி) அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தாலேயும் அத்யந்தாஶக்தியாலும் உபாயாந்தரஸம்பந்தமில்லாமல் அடைக்கலமாய் ரக்ஷ்யபரஸமர்ப்பணத்தை இதனாலே நிக்ஷேபலக்ஷணத்தைச்சொல்லித்து. (பயந்தவன்) ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனான நாராயணன் "நாராஜ்ஞாதாநி தத்வாநி நாராணீதி" என்கிறபடியே ஜகத்காரணபூதநாராயணனுடைய(பாதங்கள்) திருவடிகளைச்சேர்ந்து உபாயமாகப்பற்றி "தேஷாமயநம் தத்வா நாராயண இதி ஸ்ம்ருத:" என்கிறவர்த்தத்தை சொன்னபடி (பழவடியார்) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கிற நித்யஸூரிகள் (நயந்த) ப்ரீதியோடேசெய்யும்(குற்றேவலெல்லாம்) ஸர்வவிதகைங்கர்யமெல்லாம் (நாடு) ப்ராப்திக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற (நன்மனு) நல்ல மந்த்ரத்தை.(ஓதினமே) ஸதாசார்யஸகாஶாதத்யயநம்பண்ணினோமென்றபடி. இனி மந்த்ராநுஷ்டாநப்ராப்யவ்ருத்த்யர்த்தமாக ஆசாரத்திற்கு ஶாஸ்த்ரஸித்தமாயும் ஸ்வயக்ருதமாயும ஸாரங்களுமுபபாதியாநின்றுகொண்டு அதிகாரிவிஶேஷவிஷயத்திலே நிஶ்ஶேஷ ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியையுமிம்மந்த்ர முண்டாக்குமென்று ஶ்லோகத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (அஸ்மிந்நிதி)(அஸ்மிந்) உக்தப்ரகாரேண(வைகுண்டநாதாச்ரயே) இதி பூர்வேண(ஸம்ப்ரதிபந்ந)"அதிதேஷ்வாகாக்ஷர"மித்யாதிநோபபாதிதேஷ்விதி: பத்தே: (ஸம்ப்ரதிபந்ந:) "வேதோ நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதம்" இதி ஸம்ப்ரதிபந்ந:(ஆசார்யவாசே)இதம் பதே அத்யேதவ்யமிதி. ஆசார்ய

ஸாஸ்வா॥ வேத வேதாந்தவிதோ விதுரி"த்யுக்தோஜ்ஞாநபக்ஷேயே ஆசாரமார்க்கதர்ஶித:. ஏவம்விதஶ்ரவணமார்க்க: (மயர்ந்தமைதீர்ந்து மற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்) நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாராபாயாந்தரஸம்பந்தயாஜ்ஞாதவைஶ்வர்யார்த்தேந நிக்ஷேபாதிரூபிதஸாதநம் (பயந்தவன்நாரணன் பாதஙகள்சேர்ந்த பழவடியார் நயந்த குற்றேவலெல்லாம்) "நராஜ்ஞாதாநீ" த்யாதிஸித்தஸ்ருஷ்டுத்வாதாரதயா ப்ரஸித்தஸ்ய நாராயணஸ்ய சரணௌ ப்ராப்ய நித்யஸூரிணாமபி அபேக்ஷிதாநந்த விஷயபூதம் ஸர்வவிதகைங்கர்யம். ஏதேந நாராயணஶப்தார்த்த:(நாடுநன்மனுவோதினமே) அனுஸந்தாநாநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகம் மந்த்ரரஹஸ்யவிஶேஷமத்யைஷ்ம. தாவதயாஸ்ய ஸ்ரேயஸ்ஸம்ப்ரதாயிநோ தேஶிகாத்வ்ரத்யர்த்தமபாஷ்யத்வாநா இதி விஶதம் ப்ரகாஶகதயா "ஸஜவோ ஹி மஹாத்மானோ நயஸநகாதய:। அஷ்டாக்ஷரம் ஸமாஸ்ரித்ய தேஜஸ்வி வைஷ்ணவம்பதம்" இத்யுக்தீத்யா மந்த்ரஸ்ய மஹத்த்வம் ப்ரஸக்தமஹாஸாயக இத்யபாயேத. அத்ர யதாஹ (அஸ்மிந்நித்யாதி) தத்ர பூர்வேப்யாஸேத்யநவத்ய நாம

௨௭॥ ஶ்ருத்யர்த்யக்ஷரவேதஸந்ததிரஜஹஸ்ஸம்ஸாராதிவ்ருத்தித்ரய
மெஸ்ஸம்ஹார்ணவ ப்ரஶம் ப யஹ்திஸதாஜ்ஞ யந்தஸாரொபநா:॥
இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

ஸா நீ॥ ஸாரொஸ்ஸிஹிஃவமெதஸ்ஸாவயிதஃ ஸுஜ்யாத்ஸாரொஸ்தகவஹிதப்ர
யொஜநபெவஸ்ஸிரமெயஸுர்ஸ்வஸம்வயிதஃ (ஶ்ருத்யஃ) வ்யாவகெஷ்டாரஹ
ஸ்யத்யெஷாவாத்யஃ (த்ர்யக்ஷரவெதஸந்ததிஃ) த்ர்யக்ஷரஃ ஸகாரொகாரப
காராஃவெதஸந்ததயொயஸ்யஸஃ. ஸம்ஸாராதிவ்ருத்தித்ரயம்யஸ்யஸம்ஸாராதிவ்ருத்தி
த்ரயஃ நபஶ்ஶப்த இத்யர்த்தஃ. ஸஜஹஸ்ஸம்ஸாராதிவ்ருத்தித்ரயஃ நபஶ்ஶப்தஃ ய
ஸ்யஸஃ நபஶ்ஶப்த விஶிஷ்ட இத்யர்த்தஃ. த்ர்யந்தஸாரஹித நாராயண
ஶப்தவாந். (பநாஃ)பஞ்ஞஃ (ஸதாம்) ப்ரஹ்மவிதாம்பாபக்ஷணாம்' (மெத்ர
ஹார்ணவப்ரஶம் ப யஹ்தி) நிஶ்ஶேஷம்ஸம்ஸாரம் நிவர்த்தயதீத்யர்த்தஃ.

இதி ஶ்ரீமதாத்ரேய க்ருஷ்ணார்யதநூஜேந த்வரணாம்பாகர்ப்ப
ஸம்பவேந ஶ்ரீஶைலதாஸாநுஜ யதீந்த்ர மஹாதேஶிக

ஸாகா॥ ஸஹ்யாத்ராதநிர்திஷ்டநிஷெவ்யம்ப்ரபந்நயொ'ஸித்யர்த்தஸ்ரீத்யா
ஶப்தஸௌஷ்டவம்ப்ரயபம்நிர்வாஹிக ஶெஷகர்ப்ஸர்வஸ்யதஹி
ஜ்ஞாவெக்ஷணீய ஸ்வாஸ்யதிஶய ஜநகவ்யாபாரவெ கைங்கர்ய ஸா
யநஸ்யதத்வாஸ்யதந்த்ராவெஶ்வாயககர்பவம் வதாநாபர்த்தஸௌ
ஷ்டவந்தஶிதம். (வகதிவஜ்ஞாக்ஷவொஸிதி) பாவாபந்த்ராதிவஸ் ஸநெ
காக்ஷர ஸபாதாயரவகஹாவஸந்வநெநாநாஸம்ஸாநெ ஸௌகர்ய
பாத்தம். (ப்ரயொஜநபெயெஃ)ப்ரயொஜநஸ்வரஸெவெஃ(ஸுஸ்யாத்ஸாரொஃ)
ஶ்ருதாநபயிக்ஷ்யத்ய ஜ்ஞாதவ்ய ஜ்ஞாத்ருக்வ கர்த்ருக்வ பொக்த்ருக்வ கெவல
பக்த்யாதி ப்ரதிவாதகெஹ்யஃஶ்ரெஷ்டதமைஃ த்ரிஹிஸிதிஸக்ஷ்யதாக்ஷாவா
நார்த்தைஃ வதந்த்ரைஸ ஸஸர்த்திகஸ்ய நியாமகஸ்ய ஜ்ஞாபநம் ப்ரயொ
ஜநம். நநாப்ரணவ நபெஸாவர்ப்யாப்யாநெ ப்ரதெயகம் வதஹிதா
க்ஷர த்ரபாத்தகவாக்யஸ்வா ப்ரணவஸ்யநபஸஃ வதபயாத்தகவாக்யவெணா
ஸ்த்திதிவொத்தவ்யாவாத இத்யத்ரபொஜநாஹெதெநாஹயாகாரஸ்யா
விப்ராராணிகஸ்வாஜவ்யாவாதஜ இத்யிப்ராயணஹ (ஶ்ருதெர்த்யாதி)"ஶ்ரு
தெர்த்தே க்ஷரம்ப்ரஹ்ம,,த்யர்ஸ்ரீத்யா ப்ராயகெநத்ர்யக்ஷரெணப்ர
ணயாம்ய மெதெந ஸந்திஃ ஸ்வரவஜ்ஞாநாவஸ்தா யத்ரஸஃயஷா
வெதாநாம் ஸந்திஃ ஶ்ருத்யாத்ர்யக்ஷரா வெதஸந்ததியர்த்தஸ்யஸஃ நபஃ
பதிநாத்யெ ஸாம்ஶ்யாவாய ஶெஷவ்ருத்திஸிமொவாயாஹம்காராதி
நிவ்ருத்திரவொமெயர்த்தம் வ்ருத்திஸிபாமொயந ப்ரகாரொ யத்ர ஸ்ஸொ
த்ரிஃ வாயா ஸப்) தஸ்வாமெதிர்மிதமெஹ்யாஹி ஸாரதமொ பம்பந்த்ரஃப
க்ஷ்ரதி ஸாஸம்ஸாரநிவர்த்தயதீத்யர்த்தஃ.

ஶுபம் ஸாநீ ஸாகாவ்யாஸஹித ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீ ர ஹ ஸ்ய த்ர ய ஸா ரே

நிர்யாணாதிகாரஸ்ய விம்ஶ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

கடாக்ஷலப்த வேதாந்த ரஹஸ்யார்த்தேந தீமதா

ராமேண விரசிதாயாம் ஸாராஸ்வாதிந்யாம்

நிர்யாணாதிகாரஸ்ய விம்ஶ:

இதி ஸாரஸாரஜ்ஞ திருமலை வேதாந்தாசார்யஸ்ய

ஸ்ரீநிவாஸகுரோ: புத்ரேண

ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம்

ஸாரப்ரகாஶிகாயாம் நிர்யாணாதிகார:

ஸ்ரீ

——:o:——

உபாயாதிகாரம்

ஸா-க॥ த்ருதீய ஸூத்ர [illegible] ஸாவ-
[illegible] | ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய [illegible] உபாயாதிகாரஸ்ய கரோமி
[illegible]॥ இப்படி ப்ரபத்த்யதிகாரத்திலே உபாயத்தையுங்கூட்டி ரஹஸ்யத்ர
யத்துக்கு வாக்யயோஜனை யிருக்கும்படி சொல்லுகிறோமென்றவரு
[illegible] பண்ணினது கூடுமோ, [illegible] அஷ்டாக்ஷரம், "[illegible]
[illegible] | ஸகல அஷ்டாக்ஷரம் [illegible]
[illegible]" இத்யாதிகளிற்படியே [illegible]மாகையாலும் ஸ
[illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]த்தாலும் [illegible]ருக்கு [illegible]த்தாலே [illegible]
[illegible]வாக [illegible]யாலும் ஸார [illegible] அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு வா
வாக்யயோஜனை கூடினாலும் உபாயத்துக்கு இப்படி ப்ரஸ்தாவமில்லா
திருக்கவத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலே கூட்டிவாக்யயோஜனை
பண்ணக்கூடுமோ, உபாயத்துக்கும் "ஸர்வ [illegible]
[illegible]" [illegible]
ச்சொல்லப்படுகையாலே ஸ்ரீ அஷ்டாக்ஷர [illegible]
வாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமென்றிலாறாலுமிதுக்கு வாக்ய
யோஜனை [illegible]த்துக்காகவன்றோ, அது
[illegible]த்தாலேயில்லையன்றோ, [illegible]
[illegible]த்துக்காகக் கூடாவிட்டாலும் "[illegible]
[illegible]" என்று [illegible] படியாலே
[illegible]த்திலே [illegible]
[illegible]யாலே அதுக்காக உபாயத்துக்கு வாக்யயோஜனை பண்ண
வேணுமென்றில் [illegible]களைப்போலே [illegible]த்திலே [illegible]
[illegible]யல்லாமையாலே [illegible]
[illegible]அன்றோ, இதுவும் [illegible]த்திலே [illegible] சேர்த்தது

ஸா-க | [illegible] வாக்யயோஜனை [illegible]
[illegible]ஸ்ய உபாயஸ்ய வாக்யயோஜநாம் [illegible]. தத்ர "ஸகல
[illegible]" [illegible]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

௭௭॥ ஆகிஞ்சந்யைகஸித்தாவிதரநிரபேக்ஷோபாயதா ஸாத்யபக்தே:
ஸாமர்த்யோதாரதாதிஸ்பு டகுணக்ருதா லக்ஷ்மீநாதே|

ஸா-நீ॥ ஸாயிக்கவிலிக்கையாலும் ஸ்ரீவசநபூஷணாதிகளிலேவர்ணிதாகாரம்பண்ணி ப்ரவ்ருத்திவாதிக்கையாலும் ஸ்ருதிஸித்தாந்தங்களில் தயா காரண ஸம்ப்ரதாயங்கூடுமென்றிலப்போது இது வ்யவஸாயமாவா க்யமென்குறஸம்ப்ரதாயம்விரோதியியாதோ, கிஞ்ச இதுவுமொருகாரண ஸம்ப்ரதாயமாகில்இரண்டென்று அபிவாவியான உபயஸம்ப்ரதாயம் விரோ தியியாதோ, கவிவ இதுக்கும் பலவாக்யயோஜனை பண்ணவேணு மாகில் ஸித்தஸம்ப்ரதாயத்துக்கும் பண்ணலாகாதோ, அந்யத்து “நிவே தயஸ்வாத்மாநம் விஷ்ணவஸௌ தேஜஸி | தஸ்யாத்மா ததா ஸ்வாம்ஸத ஸ்வவி ஷ்ணோ ஸித்தாந்த:” இத்யாதி விஹித ப்ரபத்திகாரண ஸம்ப்ரதாயாந்தர ங்களைவிட்டு உபயத்துக்கே அங்கப்ராதாந்யநிவ்ருத்தியுண்டோ, ஸித்த ஸாத்யமும் “ஸித்தஸாதந ஸ்வாத்மா நம ஸமர்ப்பயேதிவேதயே”யென்று காரண ஸம்ப்ரதாயமாகையாலே தத்ப்ராதாந்யத்தாலேதான ஸர்வமும் விதிக்கையாலே உபாயப்ராதாநம் ப்ரயபன்றோ இத்யாதி ஸங்கைகளை இந்தவயிகாராந்தத்வ வபித்தியாலேபரிஹரிக்கக்கோலி ஆத்யஸ்லோகத்தாலே ஸங்கா பரிஹாரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஆகிஞ்சந்யைகஸித்தி)யென்பது (ஆகிஞ்சந்ய:) ணிஜந்தாக்ருத:. நிஷ்டாயாம் வேதிதிணிவோவாவ: ஸ்ராவித: ஸமவந்தம் ஸ்ராவித: ஸரண்யன் அத்ய பக்ஷ ப்ரபத்திஸஹிதயா இப்ஸித்தம் ஸகலதர்ஸ்வாமிதமாகி லென்றபடி. உபாஸிதோவி தந்தே என்று சொல்லாதே ஆகி ஞ்சந்ய: என்று நிர்தேஸித்தது, ஆபாயஸ்வாஸாத்யாவஸ்தாஹீ தமாய் ஸமாஸாபத்திரூபவக்ஷமாக ஸகலதர்ஸ்வாமிதமாகில் ஸம்ப்ரதா

ஸா-கா॥ ஸகாஸஸ்யாந்தரஸ்மாதோரைவ லக்ஷிதஸம்பவஸகலதர்ஸ்வாரணஸா ம்ப்ரதாண மோக்ஷஸாதகதயாஸ்ரிதஸ்ய ப்ராப்யஸ்வாவாதகோபிகிஸ்ரம் க்ஷேமஸம்வ்ருத்திரூபதயாவாதப்ரதோகபுராவப்ரபாஷாமீஸம் திஸருபயாவம்ஸத்ய: ஸாந்தஸாந்த: “தஸ்மாத்உபாஸநம்வேதம் தீக்ஷுராவிநக்ஷஹரேவாஷிநிஷ்டத்ரேதஸகலவிஹாதொ ஹேத்வேஷ வஹீரோக” இத்யுக்தஸாக்ஷிரூபமாஹாராமஹாஸக்திகரோஹவதீத்யா ஹ. (ஆகிஞ்சந்யைகஸித்தி) ஸாஸ்யதேஸத்யங் ஷாயங்காதக காஉ

௨௯॥ ப்ரத்யக்ஷதாமஜதி ஸம்ஸ்ம்ருதிகாலபாதேத்ர:
பத்³மாஸஹாயசரணாகதிரந்ந பலேத்॥

திருச்லோகத்தில் உத்தரார்த்தத்தில் ஸாத்யமாகவாதல் ஸாபேக்ஷமாக வாதல் சொன்ன உபாயவிசேஷத்தையும் இதின் பலமாக த்ருதீய பாதத்திற்சொன்ன பரப்ரஷாஸாத்யவிசேஷத்தையும் விசதமாக ப்ரகா

சநீ॥ ஸாத்யவைசத்யத்தைப்பெருகாமல்தானே ஸ்வபாவத்தாலே புருஷனுக்கு க்ருதக்ருத்யதைகளைப்பண்ணுமென்றுநினைக்கைக் காலோபாயஜ்ஞாநமன்றிக்கே ஸக்ருதுச்சாரிதமாகிலும் ஸக்ருதுச்சார ஸம்ஸாரதாரகோ பவதி" என்கிறபடியே ப்ரணவ க்ருதக்ருத்யதைகளை யைப்பண்ணுமென்றுந் திருவுள்ளம். இத்தாலே ப்ரபத்த்யாதிகளுக்குஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே தான் ஸாங்கோபாயஜ்ஞாநபூர்வக ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலேதான் க்ருதக்ருத்யதாபாதகத்வ ப்ரஸ்தோக்ஷஜநகத்வ ஸ்வபாவமில்லையென்று கருத்து. யஸ்ய த்ருத வகாரஸ்ய க்ருதா ஸாத்யஸ்வபாவ இத்யத்ராசய:. யாதொரு உபாயப்ரணவமந்த்ர சாஸ்த்ரோசிதமாய் அதிகாரத்துக்குமாய்க்கொண்டு க்ருதாஸாத்யஸ்வபாவத்தை நிசதி ஸக்ருது ச்சாரணமன்றிக்கே கூடுசிதத்வா விஸியாமையாலே ப்ரயமோச்சாரணத்தாலே க்ருதோபாயதாசலையும் த்விதீயாத்யுச்சாரணத்தாலே "உபாஸாநாநஸாமேந ஸஹஸமேவம்வக்தா" என்கிறபடியே ஸத்வபரப்ரஷாஸாத்யபாக்ருதாஸாத்யதாசலையையும் குடுக்குமென்றபடி. உச்சாரணமாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யதையை பண்ணக்கூடுமோ, "ஜ்ஞாநாதேவ மோக்ஷ:" என்கிறது விரோதியாதோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷதாமிதி) ஸவிசேஷ: உபாயம்ஸ்த்ர: பத்³மாஸஹாய சரணாகதி ர்த்ரூஸ்ஸ ஸம்ஸ்ம்ருதிகாலபாதிக்கி ப்ரகாசமெச பன்றியிலே யிருக்குற ஸம்ஸாரமாகுறகாலபாதி க்கிப்ரத்யக்ஷதா ஸாரணையாதப காலமாயிருக்கையை பரப்ரஷாஸாத்ய ஜிவாவுக்கு சத்ராஸஹகோவாயிருக்குகையை யடையாகிறதென்னபடி, தயாவ மந்த்ரங்கள்போலே பாரப்ராணாத்திவெடுமெகஷமன்றியிலே ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே பரிணாமப்ரவ்ருத்தியை யவிளம்பென உண்டாக்கவொட்டாமன்றிக்கேமோக்ஷாத்யாதிகமாகுறதென்கையி லே ஸக்ருதுச்சாரண ப்ரயுக்தி தாத்பர்யமென்றுகருத்து. தயாவ மந்த்ர ப்ரத்யக்ஷ உபாயபாவ ப்ரத்யாரணமந்த்ரவாஸ்வாஸ்வப்ர வக்தாதிப்யமென்றுகருத்து. பத்மாஸஹாயபத்ப்ரயோகத்தாலே ஸமித்துமானுவிலத்யைக்கீழும் பரமாத்மாஸ்வதந்த்ரஸ பயனா பலமான சுப்ரயோகத்தாலே ஸந்நிதிகாமநோபேஷதாநக ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்குஷ் பரமகாமத்யாவயத்தையும் "ஸர்வகாலத்ராமிச" என்ற ப்ரஜத்ர ப்ரத்யக்ஷத்ரிதஷாப்ரவைபவத்தையும் வக்ஷ.

ஸாத்த்விகத்யாகபூர்வகாநுஷ்டாநத்தையும் மற்றுமுள்ள விஹிதகுணவிஶு
த்தாஹிம்ஸாதிதர்மத்தையும் விஶதமாகவ்யுத்பாதிக்கையாலே ஸத்த்வஸம்ருத்த
மான ஶாஸ்த்ரங்களைக்காட்டில் இதுக்கே பஹுமாநபூர்வகமாக பரிக்ரஹமுண்டாக
பண்ணவேணுமென்று கருத்து. வ்யவஹிதத்வாத்ஸம்பந்தம் தோன்றுகையாலே உபத்
யாஸக்ரமமும்ஸங்கதம். இனிநிரவயவமான ஹாவபாவத்தான விஷயத்துக்கு
ஶாஸ்த்ரம் தானும் ஸ்வப்ரவ்ருத்திக்காகவன்றோ ப்ரயோஜனம் பண்ணலாகாதோ,
விஷயம் ஶாஸ்த்ரத்துக்கு வ்யாவ்ருத்திக்காரணமாகையாலே ஶாஸ்த்ர
ப்ரஸங்கமே விஷயத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தம்பண்ணவேணுமென்றில் விஷயத்
தில் பரிசுத்தவர்ணம் ஸாங்கஸாவயவர்ணமாயுமுத்தரவர்ணம்பூ
ர்வஷாஸ்த்ரமாயுமிருக்க கேவலம் ஶேஷத்வஸ்வரூபமான
ஶாஸ்த்ர வ்யாவ்ருத்தமெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலிதி) நமஸ்ஸிலே ஸ்வரூபயோஜனையிலே ஸாத்யவாயம் ஶாஸ்த்ர
ஶமாக விவக்ஷிக்கையாலும் ஸம்பந்தயோஜனையிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப
ரமாகையாலதுவ்யாஜமன்றிக்கே விவக்ஷியாமையாலர்த்தமாகவிவக்ஷிக்கை
யாலும் த்ருதீயபதத்திலேபூர்வஷாஸ்த்ரம்விவக்ஷிக்கையாலும்
இந்தரெண்டையும்விஷயம் ஸம்பந்தபதங்களாலே பூர்வஷாஸ்
த்ர ப்ரணவிஶுத்தாந ஶப்தார்த்தம் பூர்வஸாதமாகவுமநிஷ்டநிவ்ருத்தி
பூர்வஸாதமாகவும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாவ்ருத்திபரத்வமு
முண்டென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶாஸ்த்ரம் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி வ்யாஹ

ஸா-கா|| ராதி கேவலர்த்தம். ஶாஸ்த்ராவதாரமாயிருப்பது பூர்வஷா
ஸ்த்ரவ்யவஸ்தாநாத்துநநுஷ்டாநம். ஶாஸ்த்ர மதநமஸ்யைவ
தத்ரேத்யாயேந ப்ரகாஶநாதுபயவாச்யாவிதித்வப
ஶாஸ்த்ரம் ஸமதித்வம். (திருமந்த்ரத்திலித்யாதி) (ஸம்ப
மாகேத்யாதி) நமஸ்ஸிலே ஸ்வரூபயோஜனையிலே ஸாத்ய
வாய ஸ்வரூபயோஜஶேஷத்வம் ஸம்பந்தஸ்ரீகார விரோதி
நிவ்ருத்திஸ்வரூபஸம்பந்தஸ்தஸ்மாத் பரிவாரவாய ஸ்வ விவக்ஷிதாத்
தஃஸ்ரீமத்யோத்தித வாக்யார்த்தவிஷ்டே வஶாநிஸம்பந்தஶஸ்வவிஶி
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிராணி வஞ்ச ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் யாஜ்ஞவல்க்யவாக்யம்
ப்ரமேயமிதீய த்ரிதயவர்ணாத்மத்ரக்ஷராணி ஏகாக்ஷரம் ஏகம்
த்ர்யக்ஷரம் ஷட்''ஶாஸ்த்ரார்த்தம் விஶேஷ்யத்வே, 'ஏகாக்ஷரம் விஶ்வாஸ
ஷா ஶக்திதயாண்டம் ஶிரோக்தம் | ஶிவாணஞ்சத்ர்யக்ஷரம் விஶ்வ வம்
தமேவஹி|| அஷ்டாக்ஷரம் [illegible] | ஸ்ரீ
ஶவாஸுதேவாய [illegible] நாராயணாய [illegible] || [illegible]
[illegible] ||
ஸ்ரீமத் [illegible] நாராயணாய [illegible]

[illegible] ப்பிக்கிறது [illegible]. இது [illegible]யிலே பிரியவோதிச்சேர்த்த [illegible] [illegible]க்க [illegible]க்கையாலும் [illegible]த்திலே ஸ்ரீ[illegible] [illegible]களிலே [illegible]களும்பண்ணி [illegible]க்கையாலும் [illegible] [illegible]பான [illegible]. இத்தை [illegible]மென்று சிலர் சொன்னதும் [illegible] ருடைய [illegible]த்தாரென்று [illegible]க்கைக்காகவா தல [illegible]ன [illegible] [illegible]த்திலே யருளிச்

[illegible] "[illegible]" [illegible]த்திலும் [illegible]களிலும் [illegible]களும்பண்ணி [illegible]மாயிருக்கிறப்போலே [illegible]மாக [illegible]மல்லாமையாலே [illegible]மாயிருக்க [illegible] [illegible]மென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இது [illegible]யிலே [illegible] [illegible]த்தினுடைய [illegible]த்தைபோதி [illegible] [illegible]யை யோதி [illegible] [illegible]த்தை யோதி [illegible]யை யுடைய [illegible]யிரண்டு [illegible]த்தையும் சேர்த்தொருக்காலுச்சரிக்கக்கடவனென்று [illegible]க்கப்படுகைக்காலென்றபடி. ([illegible]) "ஸ்ரீ[illegible] [illegible]" [illegible] [illegible]யென்றபடி. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]மாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மென்ற கருத்து. ஆனலிப்படி [illegible]மாகிலிது [illegible] [illegible]மென்கிற [illegible] விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தை [illegible]மென்று[illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ரம || செய்கையாலேயாதலாமத்தனை. இதுக்குஜ்ஞஷ்யாதிகளும்ரஹஸ்யமந்த்ரா திகளிற்போலே அபேக்ஷிதணர்க்கு மந்த்ர வ்யாகரணாதிகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாம். இம்மந்த்ரம் "ஸஹ்யாதாங்ஸூாரண ள ா ப ம,

ஸா-நீ || த்துக்குப்போலேஜ்ஞஷிஷ்டெநாதேவதாதிகள்சொல்லவேண்டா வோ "நாநாகம்பாடு நகஸ்தம் நதீயம்ராதிநிஷேவணம்| நவாரஸ்ஸா ணம்வாவி மந்த்ராஹ்யபேக்ஷதே" என்கிறவாதவவநவ்யாகாரேண ஜ்ஞஷ்யாதிகளுமிதுக்கபேக்ஷித மன்றென்றிலு முவாயாநுஷ்டாநதசை யிலநபேக்ஷிதமானாலும் ஜபஸீலர்களுக்கு ஸ ஜெயாலுரஹஸ்யயா ஸமாகவுமபெக்ஷயுண்டென்றுசொல்லவேண்டாவோ? ரஹ்ஸ்வ்யா வகஜ்ஞஷ்யாதிஸாவேமந்த ஸ்வரூஹ்நமாகவும் வ்யாஸம்யதோவென்ன வருளிச்செய்கிறர்(இதுக்குஜ்ஞஷ்யாதிகளுமிதி)அபேக்ஷிதணர்க்குஎன்கை யாலே இவைஇல்லாவிடிலுமிது காயகரமென்று கருத்து. ரஹஸ்ய மந்த்ராதிகளில்ப்போலேஎன்கையாலேயதுகளுக்கவஸ்யாபேக்ஷிதமா னுமிதுக்குநாதீவாபேக்ஷிதமென்று கருத்து. ரஹஸ்யமந்த்ராயிகார த்திலே ரஹஸ்யமந்த்ரத்துக்கு ஜ்ஞஷ்யாதி நாரதீய கல்பாதிகளிலே கண்டு கொள்வதென்று சொன்னப்போலே சொல்லாதே மந்த்ரவ்யாகரணா திகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாமென்று நிர்தேஷமானபடியாலேயது களிலே கண்ரவேண சொல்லாவிட்டாலும் ந்யாயத்தாலேயறிஞ்சுகொ ள்ளலாமென்று கருத்து. ஆனாலும் "ஸரணாகதிமந்த்ரவஷ"என்று த்வயமேகமந்த்ரமென்கிறது கூடுமோ? அப்போது இரண்டென்று விபுவ ஸம்வ்யாவஹாரியான த்வயஸம்ஜ்ஞை விரோயியாதோ? வஸ்வதவணத்தா லே உவாயத்தையுமுத்தரவணத்தாலேயுபேயத்தையும்வதிவாதிக்கை யாலே ரமுமுக்ஷுவுக்கவஸ்யாபேக்ஷிதாஸ்த்வயவரதயா த்வயஸம்ஜ்ஞை உவவனந என்னில் அநேகாஸவரயாகத் தோற்றுகிற த்வயத்துக்கு உவஜஹனாதி நிதாநமன்றிக்கே இந்தவஸ்த்வயவரகமும்தநுரம

ஸா-கா || ஸம்ஹிதாதிஷ்வித்த ஸ்யகாயகாரகாவஷோகஃ"ஸவேஷா ஞாந்திகஞகவெ" திதாஸ்விகவொகேஷூதஷதஸ்யாவஸ்யகளுஹவ்தீ தஸ்ய வயஹாஹ(இதுக்குஜ்ஞஷ்யாதீதி)(கண்டுகொள்ளலாமிதி) 'கஜஹ்ய தீஜ்ஞஷிஸ்ஸஸ்யதேவீஸயதஸ்யஹாஹா | ஹநுஸ்தேவதாவிஷ்ணுவ ரோதாஸநாதநஃ|| ஸ்ரீரஹநாராயணஸ்ஸாக்ஷாகவரம்ஜஹவாராகவரம்| தேஹஸ்யாஸம்தஸ்ஃகாயராதந்த ரதேநரஹவிக|| ஷடூதாநிவமந்த்ர ஸ்ய ஷஸாமாநேஸ்வநிஸ்யேஷ்ரி" தஸ்யாதிஷு தஸ்ஷவஸ்ரிதஸ்யஸ்ஃ. வ்யதிவாதஸ்யதயா த்வயவதவ வ்யதிநிதிதோவாயோபேயேவரண தோ விஸேஷயது ஜுகிஞ்சநஸ்யாநஸ்யஸதிஸ்வயொஷ்வு ஹிதகாஃ ...ரபிக்ஷாஸ்ரீதஸ்யாஹ. (இம்மந்த்ரதிதஸ்யாதி நா) இம்மந்த்ரமிதஸ்யஸ்யபேர்

௨௫ || "ஹவாஃஸூ-ஸஹமெவெமெஃஹ்" என்கிற ஶ்லோகஉ யத்தில்விவக்ஷித மானவுவாபொவெயாவெமானவக்ஷ-உயத்தைவு திவாழிக்கையாலே உபமென்றுபேர்பெற்றது. இப்படியிருக்கையா லுவாயாஹூரங்களிலு மூவெயாஹோரங்களிலுந் துவக்கற்றவன் இம்ஹாத்துக்கு வ ணாமா

ஸா-நீ|| ஸாதைிருயும் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்ஹாதமி த்ரரிமா) தயாவ பராணா ம திஸாப ஸ்ரீராமாயணோக வு ஹணவஸா நமஃகூராவஸ்ப ஜாதவுவுயா நதமெசதஷக்ஷ-உய வாதயா உபஸம்ஹெ உபவைநெ என்று கருத்து. ஆனாலும் உயத்துக்கு வக்ஷ வாக்ஷயொஜனை பண்ணக்கூடுமோ?"கிஞ ததஸுவஹதஸுகஉணஃ கஹாஸந | நஹுெத ரயிகாரீவமெரு தாகாமோவிவாவநஃ" என்று சுயிகாரியே யில்லே என்று சொல்லுகையாலே சுக்ஷ-வுதா ஏநாவுக்ஷ-மன்றோ? அந்த வசநத்துக்கு "ஸமஹாதூ ஸஷ-க்ஷ-ஹஃ" என்குறுப்போலேஉவாயாஃதரோவெயாஃதரங்களிலே துவக்கறவிம் மஜேஷாயிகாரியினுடைய ஏளக்ஷ-உஹுத்திலே தாதுயமென்றிலப்போது தாஃதிகூஜெகவக்ஷதமாக ஸவ-ாயிகாரகஞ்சொல்லுகிறது விரோ யியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇருக்கையாலேஉதி) கா ணஹதங்களுக்கயிகாரம் ஸூவக்ஷதமாயுமக்ஷ-உக்ஷதமாயும் ஷியம் ஹதும்வெழிகமாகில்ஸஹூக்ஷதாயிகாரம் மெதுவணிககநிய தும்தாஃ திகமாகில் சுக்ஷ-உக்ஷதாயிகாரம்ஸவ-ஸாயாரணம்சுக்ஷ-ாயிகாரம் மஜேவு திவாஷுகி யையக்ஷயிகாரமோ, தஷயிகாரமந்தஹாதுமென்கை இரண்டுக்யிகாரமுண்டாகில் வணோமயிகாரம் சுக்ஷ-ாயிகாரமில்லே யாகில் சுவணோயிகாரம் தயாவ இங்கு உவாயாஹமெரோவெயாஹர ரஹிதன் இம்ஹாத்துக்கு வமணாயிகாரீ அந்தவயிகாரிஏளக்ஷ-உ ஹுரியாநஃவெநஃது வுஸமெஸயிலே தாதுயம். யஊா இப்படி யாகிலுவாயாஃதரோவெயாஃதரங்களில்துவக்கற்றவ னிதுக்கயிகாரி என்று வஷிக்கையாலே வுயொஜாஹர வரவுவஜனுக்கிதில ந யிகாரம் வுஸம்பாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிருக் கையாலேஉதி) வுயொஹாஹரவர வுவஜனுக்கு சுவணோயி காரமுண்டென்று கருத்து. இப்படி உவாயொவெய ரமுவொக்ஷ-உ ... உபஸம்ஹெக்கி ... கமாகில் வ-டுவ-உவஜுஹம

ஸா-கா|| பெற்றதுஉ ... ராகய. (துவக்கற்றவன்) சுஷிஷாஷரஹி த. ... உவாயாஹரமுகிருகாஷு சுகிஞநோ ... ஸவாயவெ ... ஸெஷுாவாயவாகெநோ ... ஸெஷுாவெயவாமெஃஉவ உபவஃவாவுஷூகூா தயோ ... வுவாரண வாவாபெ ... கொவெதவா உயஸஷு

௨௭ ॥ பீஜாநி. இம்மந்த்ரம் வரணஸகலகுணங்களையுடைவே வ்ருதிவா-
க்கையாலே அபயமென்று சொல்லப்படுகிறதென்றுஞ்சிலர் சொல்லு-
வர்கள். இப்படி "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி" இத்யாதி மந்த்ராந்தரத்-
திலும் அபயஶப்தப்ரயோகத்துக்கிவையே நிமித்தம். "மந்த்ரராஜமிம

ஸா-நீ ॥ பஞ்சகவசமென்று உத்தரவண்டமிவ்ருதிவாசகமென்றுஞ்
சொல்லுகிறவஸ்ய ந்யாயத்திலே அபயஸம்ஜ்ஞாவிரோதம்வருமியாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இம்மந்த்ரமிதி) சிலவாவாயவென்றுசொல்
லாதே சிலரென்று நிர்தேஶத்தால்வசிவநிவர்தநமேஸ்வஸம்ப்ரதாய
மென்று கருத்து. "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிநுதாவோஹம் தவ தஸ்யமேவ ।
வரீஷ்யஸ்வேகாநுக்தௌ விஜயந்து ॥ ப்ராதிகூல்யம்
ஸர்வஸ்ய ஸம்வ்ராஸ்யஶரணம்வரம் வ்ரஜாமியசஷ்வரணம் தமேவ
வாஹம் யோவிதத்" இத்யாதி மந்த்ரங்களிலே அபயஸம்ஜ்ஞைக்கு இக்கவசம்
வெய்ய நிமித்தமாக விருக்கவிங்கு வேறுநிமித்தஞ்சொல்லக்கூடுமோவெ
ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமீதி) இக்கவசஜ்வா
லாதிமந்த்ரநிமித்தமாகில் வசதபாதகஶ்லோகங்களிலும் ஶ்லோகத்வயஸமுதா
யத்திலும் அபயஸம்ஜ்ஞை வருமிக்கும நிரூக்தாயவபயவரகம் உபய
மந்த்ராத்ருதிவ்ருதஸ்தம் ஆகையால் ஔவித்யாத்யாவகவாஸ்வாவாயோ
வெய நிவ்வாயவபய வரகமேவ நிமித்தீக்ருதேத்யாதிநாதிஶப்தவக
ஸம்ஜ்ஞாஶப்தாயம் அபயஶப்தஃ ஸாம்ஜ்ஞாஶப்தவா தேவாநுக்த நாதி
வ ஸஜஃ என்றுகருத்து. இவ்வயம்பவிவயவாக்யத்திலேஅபயமென்று
சொல்லப்படுகிறதென்று நிர்தேஶியாதே அபயமென்று பேர்பெற்ற
இதி நிர்தேஶத்தாலே ஸூசிதம். ஆனாலும் அயத்துக்கு ரஹஸ்ய
த்ரயாநுஸந்தாநவசவாக்யயோஜனை கூடுமோ. விரகாமமாரவ
ஸகலகுணாதிகளாலே சஷ்டகதிணமாக மாரவிவதேஶமந்மன்றோ?
ரஹஸ்யம் அயத்துக்கு ஸ்வகரணத்திலே மாரவஸகலகுணாதிவ
ணாமாதிவ காரங்கள் சொல்லவில்லையே, இதுக்கு ஸ்வகரணத்திலே
சொல்லாவிட்டாலும் மந்த்ராந்தரகரணங்களிலே சொல்லித்தென்
றிலொரு மந்த்ரத்திலே சொன்ன மாரவஸ்த்ராதிகா மந்த்ராந்தரத்
துக்கு ப்ராஸ்தமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (மந்த்ரராஜமிதி)

ஸா-கா ॥ வாக்யவிதத்விஸாவ ஆயிகவிதத்யாஹ (இம்மந்த்ரமித்யா
தி நா) இம்மந்த்ரமித்யஸ்ய சொல்லப்படுகிறது இதத்நேநாயஃ. இதுஇதி
வ்ருதிவாசநகதம் நிர்தேஶஃ. உக்தமபயவசவ்ருத்திநிமித்தம்மந்த்ராந்த
ரேவ்யதிரேகதி.(இப்படி இத்யாதிநா) ஸமவஸ்வஸவாவ்யஜிமிஜித்யாதி ஶர
ணாமதிமந்த்ர சூதிஶப்தாயஃ. வனவாவியபயஸ்ய "ப்ர ஸ்திதி மேவ
விஸ்ர விநாஸஶவதேஶத" இதி ஸாமாந்யேநோக்தம் ஸ்ரீமந்நாராய

ரு॥ யிஜாதீநாஂ வசநபலவிஷயஂ। ஶாரீரவஸ்ரூபஹிஶாரீர
வஸ்யஶக்தி॥ ஶாரீரவஸ்யவிஷயஶரீரவஸ்யணம்। ஶரீர
ரவஸ்யஶக்தி ஶரீரவஸ்யய நம்॥ யஸ்ய த்ரீவபேக்ஷா யஸ்ய
தஸ்ய ரீவ தஸ்ய ஶரீரஃ। நாநாகஂஶ்ருத்யஂ நநக்ஷத்ரா நதீசய்ராதீநி
ஷேயணஃ॥ நவாநஶ்ரவணம் நிக்ர்யஂ ஜவமவா வேக்ஷதேஹ்யபி। நநி
ஸ்ரூத்ய ஶரீரஂ தீஷ்வ்வணாநிகேஷிஸிரீராதிதஃ॥ தத்வாதள ஶ்ரூஹ்யேய
ப்ரியேஸ்வரய விநயாந்விதஃ। ஶ்ரூஹ்யாநந்தராஜாநந்தியிகாஂக்ஷீவதி
ஜந்நீ॥ ஶ்ரியேவ்வா ரந்தராஜாந ரோஹேவஹ்ரணம் நரஃ। சேநநேந
வநாசிதர்ஸ்ஸாந்தாநஂ ஜயிநிக்ஷிவேஶ॥ ஜயிநிக்ஷிவஶ்சத்வீகூத
க்ஷேத்ர ஸவிஷ்யதி,, என்று உபத்தித்தரந்தரத்திற்சொன்ன ஶ

ஸாநீ॥ உபத்திஷேத்திலிதி) ஊபமும் உபக்திகரணந்த்ரமான
படியாலே:யஶ்ரவ்யாஶ்ருதேதாந்த்ர வ்ஶ்நாய்வ்யேநவா। வேத்ர
க்ஷிதாவாவ்யஸய்வஸ்யாஹீ த்யதாநஸய்தேதாஸவேஶ"என்கையாலே
ஶரீரவேஶ வாவேக்ஷாகையால் வாக்யத்தஷேத்திலேஉபத்தி
ஜேத்திலேசொன்ன ஶரீர வஸ்தூராதிகள்உபத்திந்த்ரகவஸாரநாஶ
ந்யத்துக்கும் உபாத்தரசமென்று கருத்து. ஶநந்த்ரராஜந்தவிஷேண
ரிதிந்தக்ர ஶரீரவ்ஷநவயவக்கேவ விஷ்யாஶ அறியக்கடவன்
யஸ்த்காரணாஶ்ஶஸள ஶரீரஃதஜ்வபேக்ஷா தஸ்யந்த்ரஸ்யா
பேக்ஷாதஸ்யாஃகஸள ஶரீரஶரீரதரஃ ஶ்ரேஷ்டதரஃ ஆகை
யால் ஶரீரவஸ்ரூஹேதி ஜாநீயாஶ்வராஶதிஃ வரஂவ்யாவகஂ
த்த வேஶதஸ்வராயிஶ்ரிதி,விஶிஷ்யாவபேக்ஷத்வாஹேஶநிஷேஶஃ
(வராயணம்) விஶிஜாவாயஃ (வரீகாரீ) ரோக்ஷஃ வரஂயநர
ந்தாநஸ்த்ராஶ்ரேதத்தஷிஞதயா உபா ஸ்வ உத்வ ஸய்ஃ.
ஸயாத்ரஃ ஸோபேக்ஷமாதய்ம் (க்ஷநகம்ய்ஶ்ரீதி) ந்த்ரப்பொருத்த
த்தையுமாலேந்த்ரத்தையும்யோஶ்யதாவாக்ஷதீஸய்ஸாநாதிகளையு
மபேக்ஷியாத வ்ரஹ்ரணாஜேஶ்வஸீஸ்யபாணீபந்தையும் அபேக்ஷி
யாத தஸ்வஸ்ரூஹேஸ்யதிர்ரந்த்ர ஶஉணைபகாரஃ ஸயிகாஂக்ஷீநிஜநீ
தபிதிவஶ்ரூதீயாதிஸ்யஃ. ஶ்ரியேவதிஸ்யாதீஃ, ஶ்ரூஹீசநந்தேணஶர
ணாந்திவிபகாரஃ. ஸகாஶ்ரகாஸாதீந்தேயஶ. பேக்ஷ்ஸ்வஷ்டஂ
ஆஞ்ஞம்ப்ரஸந்த்ரஃபவாயிகாரோஹிதாவஶபிகாதிகளுக்கு
போகமாயநந்தாத உஹேயவவாயிருக்க அர்ச்சாபேந்யத்தை
சேர்க்கக்கடவோ,ந்யுபர் ஶ்ருவ்ஶ்ராணை வ வாராவிரோ ாவஶ்ர

வாகா॥ ஹேநத்ரீஂஉவீநேயவிநிவேஷ்யாஸ்ர வரந்வேநேஸ்யநஂ
ஸ்தஸ்ஸ்யாஸ உராக்ஷணையை: (ந்த்ரரதீர்தய்யூர்நா) ஸ்வக்ஷ்யஸ்ய
ஸ்தரத்ஶேய்ய ந்திக ஸிதித்த ஸபேந்த வரீவாரஹேயஸய்

ஈஸ்வராதிகள்இங்குமவரப்வ ராவதும்.சூஷ்டிகளுக்குஇம்ஸங்தா
ஸங்கத்தினுடைய ஸர்வதாயஜ்ஞாநவிஷயகஸகுடதாரணமே யுக்தா

ஸாதீ||ஹவதி,என்கிறபடியேஸகுடதாரணத்தாலேதானேஉத்தாரக
ம்ாகையாலே கஸகுடதாரணாஸ்வஜ்வாஸ்வரூபேண உத்தாரகத்வ
ஸாத்ரநிகளைக்காட்டிலதிகவ்யவஹாரமென்றிலப்போ உத்தாரண ஸாத்ரம்
ஸாயநமானால்கஷயவ்யாவ்ருத்தாநம் வியஷயமன்றோ, ஈதாகாரஸாயா
ரணெ்ரந ஸ்வருடிம் ஸ்வர்வான வித்தையே யநுஷ்டிக்கவும் வ்யவம்ஸி
யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(சூஷ்டிகளுக்கிதி)வ் வ்ருதிவதேவஹா
விஸ்வாஸவாநயிகாரிபாகையாலே நஸவேஷாநுஷ்டாநவ் ஸம்ஸ்,
ஸகுடதாரணஸாத்ரம் மோக்ஷஸாயநமாகில் "நாந்ய:பந்தாயநாய
வித்யதே" இத்யாதிவிரோயம் வ்யவம்ஸிக்கையாலிதுவ் வத்தி
ஸ்வாராஸாயநமென்று கொள்ளவேணும் இதிலேஸாங்காஷவிஸ்ஷ
ஜ்ஞாநவானுக்கு ஸகுடதாரணமே காரணஸ்ந்த மாய்க்கொண்டு
கஷ்டாநுஸ்ஸானஸ்வேதவஸ்ணவ் வ்ருத்தி ஈநுஷ்டாவ்ய
உத்தாரகமாகிறது இம்ஸாங்காஷவைஸஷ்யமில்லாத வயிகாரிக்கும்
ஸர்வதாயஜ்ஞாநவிஷயகஸகுடதாரண மேயஸாதி கம்ஸாம்ஸ்ருநு
ஷ்டாநஸ்வோக்திநிஷ்டாநுஷ்டாநஸ்வேதஉத்தாரகமாகிறது.,அதிலும்
ஸக்தியில்லையாகில் ஸர்வதாயஜ்ஞா நவிஷயக ஸகுடதாரணந்தானே
கவிஸம்வேதநவாநஸ்ரு காரணஸ்ந்த தயாத்வயோத்வாரண ஸ்நவேகஷ்ய்ஸ
காருண்ய ஸாம்ஸவ்யவஸ்த்ாநுஷ்டாந ஸ்வஜநய உத்தாரக
மென்றுகருத்து. ஸகுடதாரணமே என்கையாலே ஸ்ஹஸாவஸ்ர
ஸாஜ்ய வாநஸ்ரணஸ்ரோத்தாரக ஸந்த்ராம்ஸ்ரவ்யாவ்ருத்திஸர்வ
தாயஜ்ஞாநவிஷயகமாகையாலே இந்த ஸகுடதாரணம காருணா
ரேகாரணஸந்த்தயா ஸ்வோத்வார ண விஸிஷ்டவ்யவத்தாரமாகில் ஸகு
டதாரணோத்தாரகத்வ ஸ்ருதிவ்ரோதம் வ்யவம்ஸிக்கும் ஆகை
யாலிந்த உத்வாரணமே ஸகுடதாரஸ்ருதி வஹத்தாலேகாருண்யதயோ
ஸ்ஹாவேந ஜநிஷ்யமாண வ்ருத்திக்கி காரணஸ்ந்த மாயிருக்கிறதெ
ன்றேகொள்ளவேணும காரணஸ்ந்தயா உபகாரகத்வம் ஸந்த்ராகஷ
ஜ்ஞாநஸாவேகஷாதத வ்"இதரபரணஜ்ஞாந"மென்றுஸாஸ்த்ரத்தாலே
ஸர்வதாயஜ்ஞாநஸாத முடைய வ னு க் கு உ வ ா ய ா யி க ா ர ஞ்
சொல்லுகையாலேஸர்வதாயஜ்ஞாநவிஷயகஸகுடதாரணமேகாரண
ஸந்தயா உத்தாரகமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஒருஸந்த்த்தைப்போ
லேதானே ஆயத்துக்கும் ஆயஸ்ஷாநுவஙாமேந ஸஹஸமேவம்

ஸாகா || ஸாபகஸ்ஜேப்வத்ரீவ் யஹாஹ (சூஷ்டிகளுக்குஇத்யாதி)
ஸகுடஜேவ் நஸமேத்ர ணகுதகுத்ரேஸ்வஹீஸ்வேகஃ| ஜயேநவ்ராஹ்ம

[illegible] ॥ [illegible]மென்னுமிடம் [illegible]. இம்[illegible]த்தை "[illegible]" என்று [illegible]ங்களிற்காட்டில் [illegible] வருளிச்செய்தார். "[illegible]

[illegible]" யென்று [illegible]த்தை [illegible]க்கை [illegible]த்தைக்காட்டிலும் [illegible]த்துக்கப் [illegible] கூடுமோ, [illegible]மென்னுமிடம் திரு[illegible]த்துக்கும் [illegible]யென்றே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்[illegible]த்தை [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மாறுலும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யென்று கருத்து. "[illegible]" யென்கிறது உபாயகோடியில்லாமையாலே [illegible]மில்லை. ([illegible]ங்களிற்காட்டிலுமிதி) [illegible]" யென்றுநிர்[illegible]யாலே [illegible] [illegible] யிறே '[illegible] [illegible] [illegible]மாதலென்றபடி. ஆகையாலே [illegible] [illegible]மென்று [illegible]த்தோடே [illegible]த்தை ஹித்து [illegible] [illegible]கிறனை [illegible]ஷ்ணுயைக்கொண்டு [illegible]த்தைக்கோலி [illegible] [illegible]லுமிதுதானே [illegible] காலத்துக்குள்ளே [illegible] [illegible]நாதிகள்போலே "[illegible] [illegible] [illegible], என்றபடி. [illegible] [illegible] [illegible]மென்று திருவுள்ளம். ஆனாலும் [illegible] [illegible] [illegible]த்துக்கு [illegible] [illegible] விஸ்லிக்கப்போமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) '[illegible]

[illegible]

மூ॥ தீர்த்தகோடிஸஹஸ்ரேஷு ... வாஸுதேவஸ்ய கீர்த்தநாத் | பாபாநுவித்தஸ்யாபி ஸுகர்த்துமபி ஸக்ருதீஶ்வர: நாமஸ்யைவ யாவதீ ஶக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரே| ஶ்வபசோபி நரேந்த்ரைஸ்ச கர்த்தும் ஶக்நோதி கில்பிஷம்,, இத்யாதிகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தினுடைய ப்ரபாவமிருக்கும்படி கண்டால் ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வவிஶேஷங்களான வர்ணமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிற விஶிஷ்டவிஶேஷத்தினுடைய ஸக்ருதுச்சாரண மாத்ரத்தளவிலுமுள்ள ப்ரபாவம் ஶ்ருத்யாதி ப்ரமாண பலத்தாலே ஸித்தம். இப்ப்ரபாவ நிபந்தநத்தையும் இங்கே ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களாலே

ஸா.நீ॥ ஶக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரே: என்று பாபக்ஷயஹேதுநாமவிஶேஷஹத்தோக்தேரபி ஶரீரத்வ ஸித்தேஸ்ஸ்வபாதகேரிதஸம:. (ஶரண்யஶரணாகதீதி) ஸ்வாக்ஷர ஸம்ஸித்தவர்ணப்ரதிபாதக நாமஸ்மர விஶேஷவஹுஷ்டாநாதி ப்ரதிபாதக மந்த்ரஶ்லோகத்வாரண ஸத்த்வயோவிஶேஷகத்வ வக்தவ்யமென்று கருத்து. (ஶ்ருத்யாதீதி) ஸத்யம் ஸக்ருதுச்சாரஸம்ஸாரவிமோசநம் பவதீ, தி கடவல்லீஶ்ருதி:. ஶ்ருதிஶப்தேந ஶதவத்ஸவாஸப்ரமாணாதிஸங்க்ரஹ:. ஶ்ருத்யாதி ப்ரமாணத்தாலே என்று சொல்லாதே ப்ரமாணபலத்தாலே என்று சொல்லிற்று. ஸக்ருந்நாமஸங்கீர்த்தந ப்ரபாவாபேக்ஷயா ப்ரமாணாதிக்யாபேக்ஷயா ச தத்ப்ரபாவாபேக்ஷஸ்யாதிஶயவாஸ்ஸ்ரஹஸ்யவக்தவ்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வவர்ணந காலக்ஷேபவைபவ ஶ்ரேஷ்டாசார்ய ப்ரபாவத்தைச்சொல்லக்கூடுமோ? அது பராஶராதிகளிலே அதிப்ரஸக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரபாவநிபந்தநத்தையுமிதி) இங்கு ப்ரபாவ நிபந்தநமவிஶேஷமென்றதார்த்தக்ஷப்ரக்ஷயா மஹத்வகீர்த்தாதி

ஸா-கா॥ உச்சாரஸம்ஸாரவிமோசநம் பவதி. "ஸக்ருஜ்ஜப்தேந மந்த்ரேண க்ருதக்ருத்யஸ்ஸ மாநவ:" இத்யாதி: ஶ்ருத்யாதிஶப்தார்த்தஸங்க்ரஹம் ஸம்ப்ரதாயஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநமேவ விஶிஷ்டநாவிமோக்ஷஹேதுர்வாதிப்ர ப்ரபாவமுக்த்வா கிஞ்சிந்நிதர்ஶநம் "அதீதாநாகதஜ்ஞாநாத் ஸக்ருத் காலக்ஷ | ஸ்ரீமந்நாராயண இத்யுக்த்வா ததேவ பாபாநுஷ்டாநம் || அ பாயஶ்ஶரணாகதி:" இத்யாதிப்ரமாணே "ஸம்ஸாரநாஶநம் தாம நித்ய க்வ" இத்யாதி ஸம்ப்ரதாயேந விவக்ஷிதம், பாபாஷண்ட ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வஜ்ஞாந விஶிஷ்ட ப்ரதிபாதகஸ்ய தேஷாம் த்வயஶ்லோகா இத்யாஹ. (இப்ப்ரபாவநிபந்தநத்தையுமித்யாதிநா) ஸம்ப்ரதாயாகாங்க்ஷித ஸ்ரவணாநந்தவிததிப்ரத "அஹோ மஹத்த்வ மாஹாத்ம்யே ஸோமாயேஷு மதோபாயம்" இத்யாதிஷ்வப்ராமாணிகப்ரபாவப்ரவர்த்தநே பகவதாயாஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரம் ... ப்ரமாணமிதி ...

உ௬॥ கண்டுகொள்வது. இப்படிப்பட்ட [illegible]ங்களில் [illegible]

[illegible]॥ [illegible], [illegible] காம[illegible]
[illegible] இவ்வளவும் [illegible]வாக்யத்திலே
இ[illegible]த்திறுடையவென்று [illegible]விசேஷத்திறுடைய
வென்றுவிசேஷ[illegible]த்தாலே [illegible] "[illegible]
[illegible] வம்॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible] "[illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible]॥ [illegible]
[illegible] ஸ்ரீ[illegible] ஸ்ரீ[illegible] "[illegible]
[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ[illegible]
[illegible] திரு[illegible]த்திலே பிறந்து [illegible]த்திலே வளர்ந்து [illegible]
[illegible]. ஆனாலும் [illegible]
[illegible]களுக்குமில்லாதவிப்[illegible]த்துக்கு
[illegible], [illegible]ங்கள்தான் [illegible]பான [illegible]
[illegible]த்துக்கு மிப்[illegible]
[illegible]சொல்லாதே [illegible]பான [illegible]
[illegible]த்துக்கு சொல்லக்கடவோ மென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பட்ட

[illegible]॥ (இப்படிப்பட்ட [illegible]) [illegible]

ஶ்ரு || நிரூபணம் பண்ணக்கடவதன்று. ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு விஶ்வஸிக்குமத்தனை யென்னுமிடம் ஆஹாராதிகளிலே „தேவதாதேஹேஷு வாதேந்த்³ரியாதி ஷோடஶ தத்த்வ நிரஸனே | யதிராஜ தேவாத் வர்த்தித வ்யாஹிதேதி” இத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்டது. இம்மந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமான வாத்ஸல்யலக்ஷணம் „ஸர்வாத்மா யினிர்மலம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத் | ஸதத்வ்யானம் யோகஶ்ச தேநாத் ப்ரஸ்தவ்ய:” இத்யாதிகளாலே வ்யாகரணாந்தரங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. “ஸத்ஸ்வரூபாந்தரம் ஜ்ஞேயம்„ என்று வாக்யாந்தரம். இச்ஶ்லோகம் ஸர்வ ஸ்வலக்ஷணபரமானாலும் இங்கு சொ

ஸா-ரீ || இதி தேவதாந்தர ஸம்ஹிதேஷு வ்யாவஹாரிகதத்த்வேஷு ஸ்வதந்த்ரவிஷயஹ்ருதயே நிஷேதாஸ்பதம் நிரஸனம் ஆனலென்ன செய்கிறதென்னில் சொல்லுகிறார். (யதிராஜவதிதி) ஹிதேதி நினை யதிராஜவதேவஶங்கைபண்ணாமல் ஆஹாரவிஶ்வாஸயுக்தனாக வர்த்திக்கவேணுமென்கை. ஆனாலும்“ தம் ஸர்வேஶம் யதாயதா தாநமந்த்ர வாமேவாவிஶேஷம் | ஶ்ரோதா நாராயணம் யோகாத் ந்யாஸவித்ரயேத்” என்றுசொன்ன ப்ரமாணசம்ப்ரமாகஜ்ஞானத்தையும் யோகத்தையும் ஶாஸ்த்ரம் ஸ்தாபிக்க அத்தைவிட்டு ஆக்ஷேபவுக்கு ஸமாதானமாக அர்த்தோதநமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்தில் விவக்ஷிதமான ஸ்வஸ்வலக்ஷணமிதி) (வ்யாகரணாந்தரங்களிலுமிதி) வ்யாகரண ஸ்தாபிதவேதவ்யா வ்யாகரணாந்தரஸ்தாபிதாதேவாதேயமென்று கருத்து. (ந்யாஸக) ஸ்வலக்ஷணக. (த்யாநம்) ஸக்தியோகம் ஸர்வகர்மஸம் கர்மயோகாதி. வாக்யாந்தரம் ஸர்வாதீநம் ஜ்ஞாநஸ்வரூப ஜ்ஞாதவ்யம் வாக்யமென்கை. “ஸர்வாத்மாயினிர்மலம்”மென்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸ்வஸ்வலக்ஷணம் ஸ்தாபிக்கப்படுகையாலே உபயத்திலேஹரஸ்வலக்ஷணம்விவக்ஷிதமாகையால் உபயவிவக்ஷிதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்கிறது கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகமிதி) ஹர

ஸாகா || கர்மக்ஷயத்தாலாத்மஸ்வரூப ஶரீர ப்ரதிஷ்டாயி ஸர்வஸமவேக, தேவதாதாந்த்ய ஶாரீர ப்ரதிரூபஷா யிநிக்ஷிப்த ஸ்வதத்த்வ க்ஷேத்ரஜ்ஞ” இத்யாதி ஸக்ஷேத்ரஜ்ஞத்வாவாதக ஸ்வரூபேஷு ஸ்தாபிதத்வாஹ. (இமம் மந்த்ரத்திலே இத்யாதிநா) ந்யஸ்ய ஶ்லோகஸ்ய ஸர்வஸ்வலக்ஷண ஸ்தாபகஸ்ய ஸ்வரூபஸ்வாஸக்ஷிதி த்ரு ‘ஸத்ராஜ்ஞாஸர்வஸ்வ ஸர்வஸ்வரூபேயாயிநாம் | ஸர்வ ஸர்வம் ஜ்ஞேயம் ஸ்வரூபம் கர்மாஸக்தம்” இத்யாதிகாரணம் யாதாத்ம்ய ஸ்வரூப வேதகம் ஸர்வ ஸர்வ ஸ்வலக்ஷணவேதவ்யாவாவிய வ்யாவ

[illegible] ல்லுகிற [illegible] விஷ்ணு [illegible] ஸ்வரூபத்துக்கு “ [illegible] விஷ்ணு [illegible] | [illegible] ” என்று [illegible] களிலும் [illegible] களிலுஞ்சொன்ன [illegible] ங்களிற்படி [illegible] ங்களின் படியாகப் [illegible] ப்பியாது. திருமந்த்ரத்திலுமிவையு

[illegible] || [illegible] ஸ்வரூபம் [illegible] என்றகருத்து. [illegible] ஸ்வரூபத்திலும் [illegible] விஷ்ணுவென்றுறவா [illegible] யானபோது [illegible] ஸ்வரூபம் [illegible] என்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] நிஷதாதிகளிலும் [illegible] களிலும் “ [illegible] ” “ [illegible] ” “ [illegible] ” [illegible] ங்கள் விதிக்கப்படாநிற்கவத்தை விட்டு [illegible] க்குமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible] ஸ்வரூபத்துக்குஇதி) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. [illegible]. ஆனாலும் [illegible] மான திருமந்த்ரம் [illegible] யாக [illegible] யாய் [illegible] யங்களை [illegible] பிக்கவத்தாயிருக்கவதுதானே யடையாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) திருமந்த்ரத்தில்போலே [illegible] த்திலும்

[illegible] || [illegible] இச்ஶ்லோகதி [illegible] [illegible] (இஸ்வரூபத்துக்குஇதி) “ [illegible] ” [illegible] [illegible] ” [illegible] (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) [illegible] “ [illegible] [illegible]

த்வங்களும் ஸம்க்ஷிப்தங்கள். ஆகையாலே ப்ராப்ய ப்ராபக விசேஷங்களை ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிற இத்த்ரயமே ப்ரபத்திமந்த்ரங்களெல்லாத்திலும் ப்ரதானம். இதினர்த்தத்தை ச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராண பாஞ்சராத்ராதிகளில் ப்ரஸித்தமானபடியே ஸாராஸ்வாதமா

ஸார-நீ|| ஸாக்ஷிப்தங்களன்றோ வென்ன த்ரயத்திலே ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாசிக்கிறதென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) மந்த்ராந்தராணாமவிசதப்ரகாசகத்வாச் சரமமந்த்ரஸ்ய ஸம்க்ஷிப்தப்ரகாசகத்வாச்சேன்கை. ஆனாலும் நித்ய ஸ்ரீவைகுண்டகத்யாதிகளிலே த்வயமந்த்ரத்தை தம்பகவதே நிவேதய ஸ்ரீமதா த்வயமந்த்ரேணாத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணமாத்ரேண தவ சரணாய பரிசுத்திஷ்டித்யாவ நமோ நம ப்ராப்யா, நம்பகவதே நிவேதயே" தென்றும் த்வயமந்த்ரத்தை ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சூத்ரஸ்வரூபத்தில் விநியோகமஸ்ய நம்பவென்று வ்யாக்யானம்பண்ணினாப்போலேயும் சரமச்லோகத்தை ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே வ்யாக்யானம் பண்ணினாப்போலேயும் த்ரயவிவரணம் பண்ணாமையாலும் ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே த்வயமந்த்ரத்துக்கு வசனம் வ்யாக்யானம்போலே த்ரயத்துக்கு வ்யாக்யானம் காணாமையாலும் ஸந்தேஹாயமன்றிக்கே த்ரயத்துக்கு விவரணம் பண்ணப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதின் அர்த்தத்தை இத்யாதிநா) ச்ருதிம் "த்வந்த்வமேவ சரண ப்ரபத்யே" இத்யாதிகா ஸ்ம்ருதிம் "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" இத்யாதிகா. இதிஹாஸம் "ஸமஸ்தசரண்யம் ..." இத்யாதிம். புராணம் "சரணாகதவத்ஸலே" இத்யாதிகம். பாஞ்சராத்ரம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ராதௌ ப்ரஸித்தம். ஆதிசப்தேன ஸாத்வதீநிவர்ணித லக்ஷணவாக்யாதிகம் க்ருஹ்யதே. க்ரந்தத்திலே விவரித்தருளினாரென்குறது உபபன்னமோ?

ஸாரா || ஸ்வா. (இதிலித்யாதிநா) யோஜ்ய ஸ்தானத்யாதயச் ச்ருதயச் "ஸ்ரீகக்வதாசவிதே சரண்யம்விஷ்ணோ| நாராயணாய நாராயணாய ஸ்ரீமதே நமஃ, ஸமஸ்தசரண்யமாசாஸ்வாம் ப்ரபத்யே ,,உபேயஸ்ய தவ ப்ரபத்யே காமாய தயாளவே" ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ராதி,ஸ்யாத்யாஸ் ச்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராண பாஞ்சராத்ராதிகேஷு விவக்ஷிதாஃ ... ப்ரபந்நாஸ்ய ... ஸ்ரீவத்ஸாங்க ... "ப்ராயச்சித்த ... " இத்யாதிவிரோதம் ஸ்ரீப்ரபந்நா "பகவந்நாராயணே" த்யாதிநோக்தா ... பகவத்யாதிபிரேவ ஸ்ரீ... ஸ்லோக நாராயண ... ஸ்வாஹிதே நித்ய நிரவத்ய" த்யாதிநாஸ்ரியவ்ந

ரசிவ்யாயக்கத்தாலே மூத்திலேவிவரித்தருளினர். எங்ஙனேயென்னில் "ஸமஸ்தநாராயணாதிஷ்டா நாராயண ஸ்வரூபவாரூபம்" என்றுதுடங்கி ஸ்ரீவைகுண்டவிஷ்வக் தத்தை யருளிச்செய்தார். "அவிஜ்ஞேய த்யநீகே" த்யாதியாலே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப்பரக்க வருளிச்செய்கையாலே நாராயணஶப்தார்த்தமும் வ்யாவ்ருத்தமாயிற்று. முற்படபிராட்டியை ச்சொல்லச்செய்தேவாத்ஸல்யகாரக நிவர்த்தாஹார்த்தமாக விஶிஷ்டத்வத்தில் நிலைதோற்றுகைக்காக மீண்டும் நாராயணஶப்தவ்யாவ்ருத்தியிலுமருளிச்செய்தார். அநந்தரம் "ஸ்ரீமந்நாரா

வா-டீ|| அபயத்திலில்லாதஸ்ரீஶரணாகதியைவ யஞ்சொல்லுகிறதுவும் ஸமஸ்தஶரணாகதிவ்யாக்யாநமும் ஸுக்ஷ்ம த்யுக்தியும்அபயத்தில்ஸ்பஷ்டமாக தோற்றாத ஸ்வரூபரூப குணவிபூஷணாயுதாதி கதநமும் த்ரிஸத்ய அஸங்கதமாக அத்ர அபயமென்றுகதநமும் ஜிதந்தாதிஸ்தோத்ர கதநமும் கடைசியிலே இருக்கிற நமஸ்ஸின் அர்த்தத்தை வர்ணிஞ்சொல்லுகையும் ஶரண்யனுடைய வ்யக்திவிஶேஷ நிர்த்தேஶமும் வ்யாவ்ருத்தமுள்ளவிரோதமன்றோவென்குற வலிவ்யாயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா) ஸ்ரீஶரணாகதிகதநமும்தத்வமானஸமஸ்தஶரணாகதிவ்யாக்யாநமும் ஸ்ரீவைகுண்டவிஷ்வக்தார்த்த கதநமானபடியாலேவிரோதமன்று. ஸ்வரூப ரூப குண விபூஷணாயுதாதி கதநமும் நாராயணஶப்தார்த்த கதநமாகையாலே விரோதமன்று. ஆனலடியிலே "ஸமஸ்தநாராயணே" த்யாதிநா ஸ்ரீவைகுண்டார்த்தம் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்க வாநஸ்து த்ரிஸத்ய ஸ்ரீ வஷ்டஹதி கதநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (முற்படவித்யாதி) (வாத்ஸல்யகாரக நிவர்த்தஹார்த்தமாகவிஶிஷ்டத்வத்திலிதி)வ்யவத்வத்தநாதே ஶுத்தையானபிராட்டிக்கி வாத்ஸல்யகாரகங்கதிதிஶங்காயாம் விஶிஷ்டத்வாங்கதகத்வஸ்யாவி ஸஹதாக வாத்ஸல்யகாரகத்வமென்று திருவுள்ளம். ஸ்வரூபரூபாதிகதநாதேவ ஸ்ரீமந்நாராயண ஶப்தார்த்தஸ்ய கீதிதத்வாத் பூநஸ் ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று கதநா வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரமிதி)

ஸா-கா|| கீதநந்வயஸ்த்ரஸ்யாதித்யுக்தாஹ. (முற்படவித்யாதி) வஷி வர்ணிவெத்யர்த்த "நிவஸேவீதா தரஸ்ரீ யாவாஸமேகாநேவிஶ்வவி வேதி ... ஐத்யாதித்ர வாத்ஸல்யகாரகோவயாத்து ... விஷயஸ்ரீ க்வி ஶேஷவகாதித்ராவதாநார்த்த ... ஸ்ரீமந்நாராயண ... ஶாஸ்வோ ... (அநந்தரமித்யாதிநா) ... ஶரணஶப்த

ராயண” என்று ஹிதோபாயவாக்யங்களில் ப்ரயுக்தமான வ்யாக்யேயஶ
ப்தத்தை உபாதாநம் பண்ணியருளினார். “ப்ரபத்யே” என்கிறவி
டத்திலுத்தரத்தாலே விவக்ஷிதமான அதிகாரி விஶேஷம் “அநந்யஶர
ணோஹம்” என்று விவ்ருதமாயிற்று. “த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶர
ணம் ப்ரபத்யே” என்கையாலே “சரணௌ” என்கிற ஶப்தமும் ஶர
ணஶப்தமும் க்ரியாபதமும் ப்ரதர்ஶிதமாயிற்று. அநந்தரம் “த்வயம்”
என்று வ்யாக்யேயத்தை ப்ரதாநமாக நிர்தேஶித்தார். அடியிலே
யாதல் முடிவிலேயாதல் “த்வயம்” என்று நிர்தேஶியாதே இவ்வள
விலே சொல்லவேண்டுவானேனென்னில்; உபாயப்ராப்யங்களிலிங்கு
ப்ரதாநஹேதுதன் ஸ்ரீமந்நாராயணனாகையாலே இரண்டிடத்தி
லுங்கிடக்கிற ஸவிஶேஷணநாராயணஶப்தம் வ்யாக்யாதமாய் நின்ன

ஸாரா|| வ்யாக்யேயபதோபாதாநம்பண்ணவேண்டாவோவென்னவரு
ளிச்செய்கிறார். (ஹிதோபாயேதி) உபயத்ர விஶ்ராந்தமேவ [illegible]
வ்யாக்யாதவ்யாக்யாதாநமென்று கருத்து. அநந்யஶரணோஹ
மென்கிறதெந்தபதவ்யாக்யாநமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே
என்குறவிதி) “த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே” என்
குறதெந்த பதவிவரணமென்னவருளிச்செய்கிறார் (த்வத்பாதேதி) ஸ்பஷ்
டமானபடியாலே வ்யாக்யாதமென்று சொல்லாதே ப்ரதர்ஶித
மென்று சொல்லிற்று. ஆனால் அநந்தரம் த்வயமென்கிறது வ்யர்த்தமன்றோ
வென்குற ஶங்கையை பரிஹரிக்குறார் (அநந்தரமிதி) பூர்வம் ஸ்ரீம
ந்நாராயணாவென்று வ்யாக்யேயநிர்தேஶம் பண்ணியிருக்க புந
ரபி வ்யாக்யேய நிர்தேஶம் வ்யர்த்தமன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்
காக ப்ரதாநமாகவிதி வ்யாக்யேயநிர்தேஶமானாலாதியிலே நிர்தே
ஶிக்கவேணுமந்தத்திலேயாகிலும் நிர்தேஶிக்கவேணும், மத்யத்திலே
நிர்தேஶித்தது அஸங்கதமன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்
செய்கிறார் (அடியிலேயாதலித்யாதிநா) ப்ரதாநாம்ஶஸ்ய வ்யாக்யாத
த்வாத் வ்யாக்யாதப்ராயமென்று தாத்பர்யம் த்வயக்ரஹண
மென்றுகருத்து. ப்ரபத்யே “அநந்தரம் த்வயம்” வ்யாக்யாதப்ராயதிவிஶேஷம்.
“விதாரம் தாரயித்ர்யாதி” ஆஸநஸங்கதமன்றோவென்னவது வ்யாக்யாத

ஸா-கா|| பஶ்சாத் க்ரியாபதஸ்ய வ்யாக்யாதத்வம் ப்ரதர்ஶயந்நுத்தர
வாக்யஸ்யாபி வ்யாக்யாதத்வமப்ராப்தமித்யாஹ (ப்ரபத்யே என்கி
றேத்யாதிநா) மத்யே த்வயநிர்தேஶநவ்யாக்யாதத்வம் கயதி ஶங்காம் நிரஸ்
யந் ஸமாதத்தே (அடியிலேயித்யாதிநா) [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]வளவிலே இச்லோகத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமான ஸாத்யோபாயத்தோடே கூட ப்ராப்யோபாயமும் ப்ராப்யமும் ப்ரதிபாத்யமென்று தோற்றுகைக்காக இங்கே "அத" என்றருளிச்செய்தார். ஆநந்தர "விதரம்ஸ்ரந்தரம்" என்று தொடங்கி ஜ்ஞாநவிசேஷஸஹவ்ருத்தாதிஸித்தமான ஸாவதாநவாக்யத்தாலே ஆநந்தப்ரயோஜநனை ஆநந்யோபாயனைக் கொண்டு ப்ராயவரிக்ரஹம் பண்ணினபடியையும் ஸரண்யஸ்ஸஹாவாநஸ்ஸ்ப்ருஹாவஸ்யகமாகவ ராயக்ஷாவணம் பண்ணுகிற படியையும் அதத்துக்கு ஸம்ஹிதார்த்தமாகவருளிச்செய்தார். மேல் அர்த்தத்தாலே முற்பட நம்ஸ்ஸாலே ப்ராப்திக்கிற வநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ராப்யமாக்கி பின்பு இங்குள்ள வரஹக்த்யாதி வர்ஷாக்யவ வமாக வதர்யங்களில் விஹக்த்ஸித்தமான வரவர்ஷார்த்தைத்தை வெளியிட்டருளினார். இப்படி யநா-

ஸா-நீ|| வவணார்த்தவாயிகார ஸாத்யோபாயவரிக்ரஹத்துக்கும் ப்ராப்யஸத்தோநாத்வணார்த்தாவரய க்ஷாவணரவா நிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உபப்ருஹ்மண ஸிஜ்ஞாவநார்த்தமென்றுவருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தரதிவ்யாதிநா) (அதத்துக்குஸம்ஹிதார்த்தமாகவிதி) ஆஸ்யார்த்தம் இதி விஸிஷ்யாஸியாநாஸாவேவி உபப்ருஹ்மணேஅய ஸம்ஹிதார்த்தம் ந யோக்யதாவஸாத்த்தவர்த்தாவப்ருஹ்மண கவம் ஸித்தி என்று கருத்து. அநோவாக்யேயதாதிநா முற்பட வரஸ்ரூத நஸஸின்னார்த்தைச் சொல்லுகிறது கூடுமோ? அநிஷ்டநிவ்ருத்திவர்த்தவாதிஷ்டப்ராப்த்யவமென்றிலாலுமுபாயா நுஷ்டிதனா யிருக்கிறவகினாநன் வரஹக்த்யாதிகளே யபேக்ஷிக்கிறது விரோதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மேல் அர்த்தத்தாலே இத்யாதிநா) ப்ரஹக்த்யக்த்வா ஸர்வ ஷேஷத்யாதிநா ப்ராப்யோ நமான வரஹக்த்யாதிகா வைரவமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஸவம்ஸித ஸக்கேஸவத்யாதிநா ஸஹவஸாக்ய தயாஸ ஸிவேஸத்யாநஸம்ஸதமன்றோவென்கிற ஸங்கையை வரிஹரிக்கிறார் (இப்படியநாதிகோபாயனைவிதி) ஸர்வாதஸத்யேதா இத்யு-

ஸா-கா | இத்யாஹ. (ஆநந்தரவிசரஸிஸத்யாதிநா) "ஆநந்தோஹம் [illegible]ஹோதியவாவவதீ" த்யுக்தஹோஸத்வா கஸ்யாஸ்யவஸ் [illegible] ஸ்த்தஸ்யாவிஷேகாஸஸ்யப்ராப்திரநிஷ்டநிவ்ருத்திஸாதித்ஸோநா வாக்யேஸித்யாதிநா [illegible]
[illegible]

உ௵ ஷிதோபாயனுன வயிகாரிவிஷயத்தில் இங்குமங்குமுள்ள விதி யைப்பற்ற வாஉஸ்லோகத்தி லுத்தராக்ஷத்திற்படியே ஸ்வாஹாவிகஉபா உபாயமான ஹகவஉனிவ்யாயமிருக்கும்படியை தஜ்ஞகஹகவஉாக்ய வ்யக்தி யையாலே யருளிச்செய்துகாட்டினுர். ஆகையாலே சஉத்தில ருளிச்செய்ததெல்லாம் உயத்திலே விவக்ஷிதம். இது "உயஉஸ்யாநுஸ ந்தாநநஸ ஹஸ லெஉவவக்தா" என்கிறபாசுரத்தாலும்ஸூசிதம்.‖*‖ வாஹக்த்யாதிஉஜ்ஞகம் கைங்கர்யஸ்யஉவ்ய தே । சஉ்யாதிஷ

ஸா-நீ‖ தாவகவ்யஜ்ம் தமிங்குள்ளவிதி ததஃ வாமங்குள்ளவிதி. வா உஸ்லோகத்தில் 'ஸாஸவ' இதிஹகவஉாக்யமிருக்கிறப்போலேஉயத்தில் ஹகவகவ்ய த்ருக்தி வ்யஜக வாக்யமில்லாதேயிருக்க ஹகவகவ்ய த்ருக்தி ஸமவமாகவிங்கு உயாஸ்யஸ்ய நங்கூடுமோவென்று ஸங்கையில் 'ஸாஸவ' இத்யாதிவஸ்ர ந்யாஸோத்தாகாருணிகர்க்காஉ்யநுஸாநஸா ந விஸ்யஸ்ய உயெவி ஹவ்வ திவாஉகவாக்யனவ விவக்ஷிதவாஹகவ உனிவ்யாயவ்யஜக வ்ய த்ருக்திவாக்யஸெத்யவிவ்யாயெணோவஸம்ஹ ரிக்குமுர் (ஆகையாலிதி) ஆனுலும் வ்யாவெய்ய வஉங்களை எடுத்து வ்யாவ்யாநம்பண்ணுகிற வ்யாவ்யாநஸெமீ இல்லாத சஉத்தை உய வ்யாவ்யாநமாவமென்கிறது; க்ஷேமன்றே,இதுஉயவ்யாவ்யாநமென் கைக்கி கநந்யாவிஷ விமர்ஸந்தான் சஉத்திலே உண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (இது இதி) ஸவம் வஸிவெஷ்ணவ்யகாரெண 'ஸ்யாநுஸநாநஸஹஸஉஉயம்வக்தா' வென்றுசொல்லுகையா லேஹகவந்நாராயணெத்யாதிவசெஹாக்ஷங்களெல்லாம்உயாஸ்யஸ்ய ந மென்று ஸ்வஷ்டமிறே. ஆனுலும் வாஹக்திவாஜ்ஞாந வாஉஹக்திக்ருதெ த்யாதிநா வாஹக்த்யாதிக்ருதமாக கைங்கர்யத்தைசொல்லக்கூடுமோ வ்யவநனுக்குவாயமாக வாஹக்த்யாதிகளில்லையேயென்ன வருளிச்செ ய்கிறுர் (வாஹக்த்யாதீதி) கைங்கர்யஸ்ய வாஹக்த்யாதிஉஜ்ஞகம்சஉ்யா

ஸா-கா‖ உயவிவாணஸ்வணிசஉயதி. (இப்படிகநுஷ்டிதெத்யாதிநா)ந நுசஉ்யஉயஸ்வ தீகதயாநுவாஉாநெவிஹவகஹிஷ்தஉவ்யாவ்யாந தயா வணநம் வக்ஷ்வாத க்ருதகித்ரு தாஹ. (இதுஉயதித்யாதி) ஸ்யாநுஸநாந விஶேஷண ஹசெதந ஸவம் ஸவ்யெநாக்வ காா வாாஉஸிநா உயவிவாணஸ்வம் ஸஉவ்யதஉ த்யஸ்யஃ. நநு ஷிதோபாய விஷயஹகவக ஸ்கவ கா௱கவாக்யெ வவணாநாம் வாஹக்த்யாதிக்ருதகைங்கர்யவ்ய ாவிநுவ்யதெ தஜ்வ த்யக்ஷவிாஸ ஷித்ரு தாஹ. (வாஹக்த்யாதீதி) நநுநிதஉகாநுஹவஸெய்க ாஸிவெய்ண நிதர்வாக தத்ர வாஹக்த்யாஉ்வஸ்யா நுவவதெ கைங்கர்யஸ்ய தந்நிஉஜ்ஞகவய்வக்தித்ரு இதஃவாஃவ்யஉாஸஹவோ

௨௮|| தத்வப்ராப்த்யுபாயஸ் ஸாத்யஸ் ஸ்யாத் || உத்தரோத்தரயோஸ்ஸாக்ஷாத் காரணத்வாத் ததாஹிதே | ஸர்வஸ்ய ஸர்வஸ்மிந் ஸ்வாபாவிகம் ஸ்ததீப்ஸிதம் |

ஸா-நீ|| ... த்வத்ப்ராப்த்யுபாயஸ் ஸாத்யஸ் ஸ்யாதித்யாஹ. ப்ரபந்நஸ்ய ஸ்வாஸாத்ய ஸாதநம் பரபக்த்யாதி ... ஸாத்யமான ஸம் ஸார ... ஸம்பந்தம் பரபக்த்யாதிரூபமென்று சொல்லக்குறை யில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யஸூரிகளுடைய அநுபவம் நித்ய மேகரூபமாகவிருக்கவிதுக்கு பரபக்த்யாதிகள் காரணங்கூடாமை யாலே பரபக்த்யாதிகளுக்கு ... அநுபவஜநிதம் ... ஸம்பந்தம் ... என்று ஸாக்ஷாத்காராத்மகாநுபவ ... ஸம்பந்தங்களுக்கே பரபக்த்யாதிரூபமில்லாமையாலே ... யிலே ... பரபக்த்யாதிரூபமெங்ஙனே என்னவருளிச்செய்கிறார் (உத்தரோத்தரயோரிதி) ஸ்வாதிஸாக்ஷாத் காரணம் ... பரபக்த்யாதிக ... ஸாக்ஷாத்கார ... அநுபவஜநித ... இதி, ... ஸாக்ஷாத்காரத்வாதிகாரிண:, ... ஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸாக்ஷாத்க்ருதே ... வாத

... ஸாக்ஷாத்கார ... ஸ்வத்வ ... உத்தரோத்தர ... (உத்தரோத்தரயோரித்யாதிநா) ... அநுபவஜநித ... அநுபவஜநித ... ஸாக்ஷாத்கார ... நித்யஸூரிகளுக்கு ... பரபக்த்யாதிரூப ... ஸாக்ஷாத்கார ... ஸர்வஸ்ய ... ஸாக்ஷாத்கார ... "... ஸ்வர்ணம் ..." இத்யாதி ... ஸ்வரூப ...

𑌸𑌾-𑌨𑍀 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌵𑌰𑌸𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍈𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌜𑌨𑌿𑌤 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌮𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌜𑌨𑍍𑌯𑌜𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍋𑌹𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃. 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌰𑌨𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌹𑌿 𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 "𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯" "𑌭𑍋𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌭𑍋𑌗𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌗𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿. 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌪𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌰𑍂𑌪𑌪𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌪𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂. 𑌪𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌭𑍋𑌗𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌾

[illegible] ||

[illegible] ன்றுகருத்து. [illegible] யிலேதானே "[illegible]" [illegible] த்திலே [illegible] முள்ளதாகச்சொல்லுகிறது கூடுமோ? [illegible] யிலே [illegible] மன்றோ [illegible] னுக்கு [illegible] மில்லை யேயென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] என்கை. [illegible] கூடுமோவென்ன [illegible] தங்களாலே [illegible] க்கிறார் ([illegible]) [illegible]

[illegible]

௨௦ ॥ அஶேஷம் ஶ்ரேயஸாம் தத்த்வம் ந்ருணாம் யத்தத்வேஷ வேத்யதம் । தத்ஜ்ஞகா ரேஸம்ஶ்ருதிம் யாதி நாராயணாஹ்வயே । இதிவ்யக்தவிஶேஷேயக ஸாத்வதாதிஷு ஶ்ருஷ்யதே । தத்ஸத்தே ஶ்ருவவேத்யத்வம் ஶப்தேநாத்யத்மஶா ஸ்த்ர: ॥ அநுக்ரஹவிஶேஷேண கேநசித்துரதோ நர: । காருண்யகாயீஶ நா ராயண: ப்ராபய்யந்தவநு ப்ரஹும் ॥*॥ இத்தயத்திலர்த்தத்தைநம்மாழ்வாரும் "திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" வென்றும்

ஸா-நீ ॥ ஸாக்ஷாத்வி பரஹத்திபரஜ்ஞாநபரஹக்தி ஸாக்ஷாத்கார யத்தே தாத்வம் விவாகேர்மோக்ஷப்ரமோக்ஷ்ராணபர்யந்த ஸா க்ஷிகோநிஷ்டித்யதே. (அஶேஷமிதி) பராத்ர ஸம்ஹிதாவிஶேஷேஷு மோக்ஷார்த்தயா விஹிதவ்யக்தவிஶேஷ தத்ஸமதயா விஹிதமஹம பக்தேஸ்து வாஸாத்ந்தகாரே அஶேஷம் ஶ்ரேயஸ்ஸ கஷ்டிதமவி மந: ஸாக்ஷாத்காரமேவ ஸம்பவிதம் யாதீதியத்திஷ்யதே உபதிஶ்யதே தத்த்ரவ ப்ரேமஶ்ரத்தாம் த்யமாம: என்கை. இப்படி ப்ரபத்தி விஷயத்தில் ஸங்கல்பத்திலேதானே பரிபாகவிஶேஷ முண்டாகில் ஸ்ரீபராங்குஶநாதமுநி ப்ரப்ருதீநாம் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தாநாம் ஶரீரபாதகாலாத்பூர்வமேவ ஸாக்ஷாத்காரபர்யந்த பரிபாகம்வர க்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (அநுக்ரஹ விஶேஷேணேதி) ஆதிபதாத் குருகைகாவலப்பன் எம்பெருமானர் திருக்கச்சிநம்பி முதலானர்கள்விவக்ஷிதர்கள் ஸ்ரீகாவேரநிதீ பரதராஜஸ்வயாஸாயிநதீ கூத்ராலஹஸ். ஸ்ரீபாஷ்யகாரோபி ஸ்ரீரங்கராஜம் ப்ரத்யக்ஷணயநகாரே ஸந்நிஹிதி ஜகத்வ ஸிஷ்: நிருதம் தத்ரோகாபி ஹயக்ரீவம் ஸாக்ஷாத்க்ருத்யாஹ பவிஷ்யதி ஸாவுஜநீநமேதஸ். ஆனாலும் ஸதா சார்ய ஸம்ப்ரதாய க்ரமத்தாலே ஶத்ருத்திலே விவரித்தருளினரென் குறதுகூடுமோ, ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரமாணங்களான நம்மாழ் வார் அயத்துக்கு ஒரிடத்திலும் விவரணம் பண்ணவில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (நம்மாழ்வாருமிதி) (திருநாரணன்றாள்) ஸ்ரீமந்நாரா யணசரண(காலம்பெற) "சிந்தயத மநஸீ" த்யாதி உ காரேண ஸூசி

ஸா-ரா ॥ யத்தத்வேத்யபிய ந்நாஹ (அஶேஷமிதி யேத்யாதிநா) நந்த ஶாகோபோ நாயமுநி: குருகைகாவலப்பனித்யேதேஷாம் ஶரீர த்வபிபரக்த்யாதிவ்யஸ்யாம் ப்ரத்யயிகவாஸ் தத்பரமபுத்தஶாஹாவி ஷ்வாத்ரயாக்த்யத்ர ஸம்ப்ரதாயதோ விப்ருத்தி விஶேஷநியத தயைவ தஸ்யாபமோக்ஷதாத்ர்யமநுக்ரஹா விஷயேஷ்வபரமுத்ஶாஹாவிஷ்வா கேந ந்ர்யாயக்திரித்யாஹ. (அநுக்ரஹவிஶேஷேணேத்யாதிநா) ஸவா அயஸ்ய பாஷ்யகாரவ்யாவ்யா தக்வமக்ரா ஸ்ரீஶாரீரவி பஹு ஶோவ்யாவ்ய தக்வமாஹ. (அயத்திலித்யாதிநா) (திருநாரணனி த்யாதி) "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணஸூசிதமநஸீ" த்யுக்தப்ரகாரேண

[illegible] || [illegible] ருளுடியுய்க்தவ, 'னென்றும் "அகலகில்லேன்" முதலான [illegible] மருளிச்செய்தார் *

இதில் முற்பட "ஸ்ரீமந்நாராயண" என்று ஸ்வரூபமான [illegible] நாராயண

[illegible]) [illegible] . [illegible] ன். [illegible] ஸ்ரீமந்நாராயணன் திரு [illegible] (அடை [illegible] அருளுடி) [illegible] யை அடை [illegible]) [illegible] . "அகலகில்லே" னென்கிறபாட்டில் [illegible] ம் "[illegible] னென்றும் அருளிச்செய்தாரென்றபடி. [illegible] [illegible] யென [illegible] ஜை நபண்ணுகிறது [illegible] வென்றதாயிற்று. இப்படி [illegible] த்துக்கு [illegible] யொஜ்ஜை ந [illegible] கை [illegible] யாலே "[illegible]" [illegible] த்திலேமுன்னே இருபல் ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible] மிருப்பானே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இதில்முற்பட விதி) ([illegible]) [illegible] த்தை அறியாமல் [illegible] பன்னக்கூடாமையாலே [illegible] வாவிஶ [illegible] ம் [illegible] த்திலேமுன்னே இருக்கிறதென்னபடி. [illegible] மிருக்க ஸ்ரீமந்நாராயண, வென்கிற [illegible] மேவடகமாவானே என்றவருளிச்செய்கிறார் [illegible] நதாலும் "[illegible]" என்று உபநிஷத்தில் சொன்ன

[illegible]

ஷம் ॥ ஶப்தத்தாலுமிறே ஶ்ருதிகளில்பரதத்வவிஶேஷநிர்ணயம்பண்ணப்பட்டது. நாராயணன் ஶரண்யனும்போது லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்கைக்காக பூர்வவாக்யத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தம். "ஜ்ஞாநஸ்த விஜ்ஞாநபாகாரஜ்ஞாநபர்வபர்வகம் । தேநாகாரம் ஸ்ரியம்ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யா ஹ்ருதயவாநுஹரிஃ" என்றருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாருளிச்செய்தார். இது உத்தரவாக்யத்திற்போலே பூர்வவாக்யத்திலும் விஶேஷணமென்னுமிடமும்உபாயவிஶேஷணங்களால்உபாய

ஸா-ஸ்ரீ॥ ஸ்ரீபதித்வஹேதுத்தாலும் நாராயணாநுவாகத்திலநேகயாஹ்ஸுமான பஸாயாரணமான நாராயணபதத்தாலும்வேதாந்தைஷுபரதத்வநிர்ணயாகஇங்கும் பரதத்வநிர்ணயார்த்தமாகஸ்ரீமந்நாராயண ஶப்தமேவாடகமென்றுகருத்து. ஆனாலும்பரதத்வாஸாயாரண நாராயணஶப்தத்தாலேதானேபரதத்வநிர்ணயம்பெறக்கலாயிருக்கஸ்ரீமச்சப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (நாராயணன்ஶரண்யனும் போதுஇதி) ஸ்ரியோபி ஸ்வதந்த்ரஶேஷித்வா விஸத்யர்த்தம் ஸ்ரீமாப கௌபதே ஶ்ருஶ்ரூஷகே பரதத்வநிர்ணயஹேதுத்வயா ஔவித்யந ஸ்ரீமச்சப்த ஶுஶ்ரூஷகஃ என்று கருத்து. ஆனாலும் இயத்துக்குஅருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் பூர்வவாக்யம்ஶ்ரவணக பரமென்றும் உத்தரவாக்யம்ஸிஹ்ருதஸமர்ப்பணவரமென்றும்யோஜித்தப்ரகாரத்தை ஸ்வயமேவமேலேவெளியிடுகையாலேஅந்தபக்ஷத்தில்ஸ்ரீமச்சப்தம்விஶேஷணதயா ஸமர்ப்பணோபஶ்ரூதாபேக்ஷிதக மல்லாமையாலே வ்யர்த்தமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநஸ்வேதி) ஸர்வஜ்ஞாந ரூபாகார பஜ்ஞாநமேவ யதாவதார்த்யாகார பஜ்ஞாநம் ந ஸம்பவதி, தவம் ஸ்ரியோபாகார தர்ஶ்யதயா ஸ்வரூப நிரூப கத்வாத்தத்ஜ்ஞாந மேவ தந்நிரூப்ய பரதத்வஜ்ஞாநா ஸம்பவாத் பரதத்வரூபாகார பஜ்ஞாநார்த்தமாகாரவாசிஸ்ரீமத்பதமாவஶ்யக மென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்ரீக்கு விஶேஷணதயா ஸமர்ப்பணோபஶ்ரூதா விஸத்யர்த்தம் ஸ்ரீமச்சப்தமென்கிறது கூடுமோ, உபலக்ஷணமாயும் நிர்வஹிக்கலாயிருக்க விஶேஷணத்வ கல்பநம் வ்யர்த்தமன்றோ, உத்தரவாக்யத்திலே ஸ்ரீமத்பதம் விஶேஷணபரமாகையாலிங்கும் விஶேஷணபரமென்றிலப்போ உபாயஶ்ரேஷ்டம் ப்ரஸம்ஶிக்கையாலே அநுபாயமென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது இதி) ஆனாலும் தைத்திரீயாதிஶ்ருதி ப்ரஸித்தமானலக்ஷ்மீஶப்தாதிகளை

ஸா-கா ॥ விவக்ஷிதஜிதிஸாம்ப தாயிகஜிதாஹ (நாராயண னிதா திநா)லக்ஷ்ம்யா உபாயத்வப்ரதிவக்ஷயாநுக்தஃபர்வபர்வநிரஸ்தாஜதாஹ (இது உத்தரேதாதி நா) "ஶ்ரயந்தீம் ஸ்ரியமாணாம் ஶ்ரூணாதீம் ஶ்ருண்வதீ

ஃஃ|| ஷூவாவாராதென்னு மிடமும்ஸிஜோவாயஸோயநத்திலே சொ
ன்ஞேம். ஸ்ரீஸஷமம், ஸ்ரீயதெ, ஸ்ருயதெ; ஸ்ரூணோதி, ஸ்ராவயதி,
ஸ்ரிணாதி, ஸ்ரீணாதி, என்றுறுபடியாகஸஹவஷூாஷ்ஹங்களிலேநிவசீவநம்
பண்ணப்பட்டிருக்கும். அவற்றிலபெக்ஷித வஷாஹூரங்கள் ஔவித்ய
த்தாலும்வ்வோ ஷஉாணவைவத்தாலும் விரெஷித்தறியவேணும்.
அவ்விடத்தில்ஷோஜீவநாதிகளாலே கூஸ்ருயிக்கப்படுமென்றும் இவர்
களை யுஜீவிப்பிக்கைக்காக ஸவெஷஸ்ஷஊ யாஸ்ருயித்திருக்குமென்றும்
பொருளானபோது "விதெவக்ஷக்ஷவெயாநு ஜநநிவஸிவஹிணசீா

ஸா-நீ|| விட்டு ஊாதத்திலேஸ்ரீஸஷமேவடிக்ஷயாக வேணுமென்று
நிவசீநமுண்டோ? ஸ்ரீஃஷஷபநெகாஷசீவகாஸக மாகையாலே
யிதுவே வடிக்ஷமாகவேணுமென்றில் கெவஷரக்ஷமாய் வனகவணசீாஷக
மான ஸ்ரீஸஷத்துக்கு கநெகாஷசீக்ஷக்ஷவம் எங்ஙனேஎன்றவருளிச்செய்
கிறார் (ஸ்ரீஸஷமிதி) வனகவணசீாஷக்ஷமாயிருந்தாலும் ஷக்ஷஷாஷிவஷம்
போலேயன்றிக்கே கநெகயாதஂநிஷஷமானபடியாலே ஹஹவஷூாஷ
த்திலே நாநாவியமாக நிவசீவநம் பண்ணப்பட்டிருக்குமென்றபடி.
ஆனுமிப்படி ஷஷ்காரமாக நிவசீவநங்கூடுமோ; கதசீஜ கஊசீாஷி
வஷாரஹிதமாக கிபாவஷநிவசீவநஃஸஂஹதமன்றேவென்னவருளிச்
செய்கிறார் (அவற்றிலிதஷாஷிநா) இப்படியாகில் ஸ்ரீயதெ ஸ்ருயதெ
என்கிற வஷஂததியிலபெக்ஷித கதசீஜகஊசீவாவி வஷஊஂவிதமாயும்
வஉாணவிஸமாயுமுண்டோ; "ஸ்ரீயதெவாவிஜெநிசீதஷஂ ஸ்ருயதெ
வ வரஂவஷ"மென்று வஉாணவிஸமுண்டென்றில் கவிஷஸஷத்
தாலே கவெதநத்தையும் தெஷவமிசீக்ஷரையும் விவக்ஷித்தால் அந்த
வஷசீம் வஜகஜதாவயஂக்ஷமாமோ? "ஸ்ருயதெவவரஂவஷ"மென்கிற
த்துக்குத்தான் வஜகஜதாவயோஹமெது ஜொகவிஶேஷத்தை யா
ஸ்ருயித்துயிருக்குமென்று பொருளானால்வ கஜதாவயோஹமில்லையே
என்றவருளிச்செய்கிறார் '(அவ்விடத்திலிதி) வஉாணத்தில் கவிஷ
வஷஂ ஊஂஊஂக்ஷஂவரமென்றும் வரஂவஷமென்கிறது வஷஷதஜதிவஷஂ
வததஷா ஹஹவஷ்வரமென்று கருத்து. (விதெவெதி) ஹொஜநநிக்ஷவக
வெயாநு ஸ்ரீரஂஹரா: விதெவ வஸிவஹிணசீாவராயெ ஜநெ
ஷஸ்தாவரனைவஜகஷா கஷாஸிஃஸகஜகஜதஷைவராயெஷஂ கஷாவி
ஜெஜாஷெஷாவிவிஷாவி ஸவதி. தஷா க்ஷவஂ கிஊதசக்ஜயதெ ஸவதஜஷ

ஸா.கா|| ஃவி "ஸ்ருணாதி நிஷ்ஷாஂஷெஷாஷாநு ஸ்ரீணாதிவஹஂஜெண
ஜஷமஸ""தஷாஷஂக்ஷஷூபவஷஂதததிவஜஷஸசீஷதாஸஂஸ்ரீயதெஸ்ருய
தெ தீவஷஂதஷெஷாஃபராஂஷைகாரக்ஷஷ்ராவ:ஃவஜயொஜநஜீத்ஸாஂ
வஷாயிஷிஷ்தாஷ(ஸ்ரீஸஷமிஷாஷிநா), ஸ்ரீயதெ வாவிஜெநிசீதஷஂ

௨௫॥ மதிஜநிதமஹே ஶ்ரீதேவ்யாத்ராஸவக்ஷோவிதரணைர்யதி க்ஷிதிநிர்வ்யாஜஸ்ஸுஜநமதீதிஷோவிதே ரமாவைதவி-ஸ்ஸா யஸ்ஸுஜநயவிசோதாதநவிநஃ” என்கிறபடியே ஸாவலாயரானவர்கள் பக்கல் ஸ்வபாவமிதெஷிபாய் தண்டிாஞான ஸவெஶ்வரனுடைய சிற்றத்தையாற்றியவனுடைய ஸவ்வீகாரணஞ்சிற்குக்குடுக்கும் படிபண்ணிக்கொடுக்கையால் சாத்ருஶ்யவ்யாபார ஸம்பந்தாதிரூபத்தாலே வாராஷகார ஸஹ்ருதையாய் நிற்கிறவேற்றஞ்சொல்லிற்றும். “ஸவி ஜ்ஞாதே” த்யாதிகளிற்போலே இங்கு “விஸ்மாய” என்றதுக்கும் “அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகள், ஐ த்யாதிகளுக்கும் ஸதாஸவஜ்ஞ ஞன ஸ்வரனுடைய நிரஹாவிஷ்ணு நிவ்ருத்தியிலே தாத்பர்யம். ஸாவெக்ஷஞன வாராஷனுக்கவெக்ஷிதங்கலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல

ஸா-நீ ॥ சநாவிதஜஹஜமதிகொவாநிதெஷாஷஃ வாசாநித்யக்ஷாஉவி தெராவாஹைஸ்ஜவராயம் விஸ்மய[illegible] தத்ஸ்மாகு நஃ ஸஹாகம் ஸவம் சாதாஸி என்கை. இந்த வ்யுத்பத்தியாலே வக்ஷ்யதேவயாஸ்து வாராஷகாரஸம்பந்தம் ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. “விதேவ” என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞன்விஷயத்தில் “விஸ்மாய” என்று சொல்லக்கூடுமோ? அல்லிமலர்மகள்போகமயக்கு களென்கிற வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியை நிதாநமாய்க்கொண்டு சொல் லுகிறதென்றிலதுக்குத்தான் நிவாஹமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஜ்ஞாதாஜத்யாதீதி) “ஸவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஶ”மித்யத்ர ஸவிஜ்ஞா த்ருஸ்வஜ்ஞாந காயஸ்வாதாஶ்ரிதே ஸஷோஷெவி நிரஹாவிஷம்யி ரஹிதஸ்வம் தத்வதாவி என்றுகருத்து. (அல்லிமலர்) பத்மா (மகள்) பத்மவாஸிநியான பிராட்டியினுடைய ஹோமமேவாஸாஹ்ஃ என்றபடி. ஆனாலும்வாராஷகாரஸஹ்ருதையாய்நிற்குறவெத்தமென்கிறதுகூடுமோ, வாராஷகாரமாவது வாராஷகத்வ்யாவ்யாவாரமன்றோ யிது பிராட்டிக்கிக்கூடாதே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாவெக்ஷஞனேதி) இப்படி சாக்ஷாக்ஷவக்குவாராஷகாரவெக்ஷிதமானல்வரசஶ்லோகாதி களிலே ”சாசெக” மென்று ஶரணாக்ருவனையுமே நிரவெக்ஷாவாய

ஸா-கா ॥ ஶ்ரியதெவஸாரம்வத” இத்யாத்யர்ஃவ்வோவ சாமொதத்யாதி நாவிவக்ஷிதாஃ. நநாஸவம்ஸதாஸ்வதஸ்ஸாக்ஷாஸ க்ஷாவஷ்மிதாவிஸ்ரத்ய பொஶாஸ விஸாபெயத்யாக்ஷிதத்ர [illegible] ஸ்யவதாத்வயாஹ. (ஸவிஜ்ஞாதேத்[illegible]) (அல்லி[illegible]போக மயக்குகள்) ஸதிகொசஸ தஸவதவாஸிந்யா ஶக்ஷ்யாஹொமெர ஸ்தொஸவதித்யஸ ஃ.வ்யாக்த்திபதித்ராவ்ய [illegible] த்ராக்ஷாயாம் த[illegible]வத்திஸாஹ. (ஸாவெக்ஷஞனேத்யாதினா)

[illegible] வெ.த.ன் [illegible] றைக்குவாயபாக [illegible] ரிக்கப்பட்டவெதநா [illegible] ரத்தை [illegible] வென்று [illegible] ஹரிப்பார்கள். இப்வாரூஷ [illegible] ஸ்ஸாவா நூ்ஞா நமொகஷ்ருஷீ ஶாருசிக்திஸி: | ஶு்ரூதாஷூதாவ ஸம்ஸிஜம் வடகா

ஸா நீ॥மாகச்சொல்லுகிறதுவிரொயியாதோ,உபாயமாகவாரூஷகார [illegible] விரோயியாதோ வென் [illegible] (இப்வாரூஷகாரசித்) [illegible] ஸொஶுயண [illegible] வாரூஷகாரவஜ [illegible] விஸதம்தா [illegible] ஸொஶுயணாவாசு [illegible] யம் என்றுகருத்து. ஆனாலுமிங்கு ஸ்ரீஶஷுத்துக்கு வாரூஷ [illegible] சொல்லக்கடவோ, இவ்விடஉஸபூநாஶா ஸநஸாமத்திலே வுதிவாதிதாஸபூங்களுக்கு வாக்யாஸபூவணேந வுக்ரணமானபடியாலே சுஸபூநாஶாஸநஸாமத்தில் வுவஸ்திதொஶுயிகாரவாரஶுயிகார த்ரயத்தாலே வுவஸ்திக்கவெக்ஷிதமான வயிகாரவஷிகாரவிஶெஷாதிகளைத்தவிர வாரூஷகாரவஜம்வநம்வே [illegible] யென்று [illegible], [illegible] தரங்களிலேசொன்னாலும் வு [illegible] விடத்திலுஞ்சொல்லவில்லையேஎன்னவருளி [illegible] ஸெய்கிறார் ([illegible]) நிக்ஷேபரைக்ஷ ஸாதகஸ்வ ஸாஜா

ஸா-கா ‖ நநூ "ஆநாதிகா தயாஹஜாஸவஜஜாஸவஜடீஶிஜநீ | [illegible] நாகதவெருரா [illegible] ஹவிஷாஉலொஶவொர:॥ ஶெஷசேஷ்யயு [illegible] ஸநாகநி | ஜமஸ்வு [illegible] ஶாவொரெ யஸாஶக்தி [illegible] யஸ் [illegible] ஸாவொ [illegible] ; ஸுவ்யாஹ ஶிபஜஶாஷூஜா ஷூமெஷூபம் வர்ம்ஜ ‖ விகார விரஹொவீயம் வுக்ருதிஷ்வபி ஜஸரா | ஸஹகாயஜ நவெக்ஷாமெ ஸவஜகாயஜ [illegible] ஸஜ்ஜெக்ஷவிஜெஷிநீ | ஜதி [illegible] ஹொதாரீ ‖ தஸ்யாந [illegible] [illegible] வாரூஷகாரவெவெ [illegible] "பா [illegible] வாவரு [illegible] வாக்ஷ [illegible] ஸாகநூ [illegible] ஸாவ [illegible] ஶாவிஷா" [illegible] வாரூஷாகாரவ [illegible] ஸொரகநாயக [illegible]. ([illegible]) ([illegible])

௨௬ || ஸ்வாதந்த்ர்யாவலம்பநம்" என்றிப்புருஷகாரபாவத்துக்கு ப்ரமாணம் நிக்ஷேபரக்ஷையிலே சொன்னோம். இவற்றில் க்ருபாஸ்வபாவமாவது பரமபுருஷனைப்போலே நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமான ப்ரதாபோத்ஸேகங் கலசாதே மாத்ருத்வப்ரயுக்தங்களான வாத்ஸல்யாதிகளதிசயித்து "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி, க்ஷமணீயோ ... , த்வயா யாசிதஸ் த்வயா" என்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கையும், வால்லப்யாதிசயத்தாலே இவளை முன்னிட்டாலவன் மறுக்கமாட்டாதொழிகையும். இவ்வஸாதாரண ஸ்வபாவத்தாலே யிவளைப்பற்றுவார்க்கு புருஷகாராந்தராபேக்ஷை

வ்யா. ஸீ || பேக்ஷயாவிசேஷிதாம்ஶஸ்ய ப்ரமாணாவதாரேக்ஷயமெந அவஶ்யப்ராப்தமாகையாலேஅங்கேஸ்பஷ்டமானவிதுவுமிங்கேசொல்லக்குறையில்லை என்றுகருத்து. க்ருபாஸ்வபாவாதிகளைஇவற்றுக்குப்ரமாணமாக சொல்லக்கூடுமோ? ஶரண்யனுடையவஸாதாரணஸ்வபாவம் ப்ரதாபோத்ஸேகநிரபேக்ஷ கருணாஸ்வரூபமாகையாலும்கூறுயிக்கிற வேதநன் "ஸகலஜகதநாதரக்ஷணஸாதந"மென்கிறபடியே புருஷகாரஸாபேக்ஷணாவி ப்ராவயிதாஶநஸாதாரணஸ்வபாவனாகையாலும் பிராட்டியினுடைய புருஷகாரத்வம் உபபந்நமன்றோ? ஆநுஷங்கமும் ஶேஷஶேஷிவஷிகள்பக்கலிப்புருஷகாராவலம்பநம் ... ஞமையாலே ப்ரமாணமாகமாட்டாது, யொகஶ்ருஷியும் க்ருபாஸ்வபாவரான ப்ரஹ்மக்கள்பக்கல் புருஷகாராவலம்பநம் விவசிதமாகையால் ப்ரமாணமன்றுப்ரமாணாதிஸம்ஹவநயுடைய விஹாநீம்தநஸம்பாதிகளும் ஶம்கிதப்ரமாணமாவெ ஶ்ருதியும்வ்யாக்யாநஶாலைகளிலே ஒரிடத்திலும் காணோம், ஶ்ருதி உபதைஶயானால் தத்வோபக்ஷாஸ்வாஸ ஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாணமன்று. ஆகையால் ப்ரமாணமாகவிவைகளை சொன்னது விருத்தமன்றோ, ஆகையால் ஶாஸ்த்ரத்திலே ஸ்ரீக்கி புருஷகாரக்வவிவக்ஷை கூடுமோவென்ற விப்புருஷகாராவலம்பநத்துக்கு இவைகள் ப்ரமாணமாகும்படி க்ருபாஸ்வபாவாதி ஸ்வரூபங்களை ஶோயிக்கிறார்(இவற்றிலித்யாதிநா)கூறுயிக்கிறவேதநர் அஸ்வபாவராயாக்ராந்தராயிருந்தாலும் இவர்களுடையவபராதத்தையுமீஶ்வரன் பொருத்து க்ஷமிக்கும்படி பண்ணிவைக்கிற வால்லப்யாதிசயத்தையுடைய பிராட்டியினுடையவஸாதாரணஸ்வபாவத்தாலுமீஶ்வரனிவள் சொன்னால் உதாஸீனனாயிருந்தாலும் மறுக்கமாட்டாதவனாகையாலுமிவ்வஸாதாரணஸ்வபாவம் ப்ரமாணமாகக்குறையில்லை என்று கருத்து. பிராட்டியைபுருஷகாரமாகப்பற்றுமிடத்தில்புருஷகாராந்தராபேக்ஷையால் க்ருபாவஸ்யை வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸாதாரணஸ்வபாவத்தாலேஇதி) க்ருபாநிரபேக்ஷ ஸ்வபாவத்தாலே என்றபடி

ஷு || யுண்டாயநவஸ்லாராது. அநுஷ்டாநமாவது; வ்யூஹாதி விஷயத்தில் வேதாதிசயத்தாலே வ்ருத்திகளின் விஷயத்திற்பிறந்த சீற்றத்தின்கனத்தைக்கண்டனுகவஞ்சினவ்யூஹாதிகள் இவளை ஶரணமாகபற்றி இவள்முன்னிலையாக ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாவதாரனை ஸவேஶ்வரனைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணினர்களென்று வாராணவ்விஷம். "ஸீதாவ் வாவாதியஶாராவவண ஹாவ்ருதம், ஸீதாஸக்ஷா காகுஸ்த"இத்யாதிகளிலுங்கண்டுகொள்வது. லோகத்ருஷ்டியாவது, அதேவாரவஸிஜநத்தை அபராயஸஹயஸ்த யுண்டானாலும் ராஜாக்கள் அநுங்களான வ்யஸநங்களாலே க்ஷமிக்கக்காண்கை. இவ்வர்த்தம் "ஶாதயிக்ஷியலோவலோஶயிஜநா" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் விவக்ஷிதம். ஶாஸ்த்ரியாவது, நம்மாழ்வார் முதலான வாவாயர்களுடைய "அகலகில்லேன்" முதலான பாசுரங்கள். இவற்றுக்குத்ஷமான ஸத்விஶேஷ

ஸா-நீ || (சீற்றத்தின்கனத்தை)(சீற்றம்)சீறுதல்கோவஸாரத்தைஎன்றபடி.(ஸீதாஶவாவேதி) (கண்டுகொள்வதிதி) அநுஷ்டாநதிஶேஷஃ. இளையபெருமாளுடையவநுஷ்டாநமென்றபடி. (ராஜாக்களிதி)க்ருஶர ஸஸாவான்றிக்கே ரஞ்சகராய் காருணிகரான ராஜாக்கள் அம்தவாஸ ஸாபாயதாத்தைபே பத்தாசாகக்கொண்டு அந்யவிஷயத்தில்போலே யன்றிக்கே அவ்வ்யாஜத்தாலே க்ஷமிக்கக்காண்கையால் லோகத்ருஷ்டியும் ப்ரமாணதமை என்றபடி. இப்ரமாணங்களில் லோகத்ருஷ்டி ஸ்ரீவிஷயையல்லாமையாலே ஸ்ரீவாராஷகாரத்துக்கு ப்ரமாணமாமோவென்றருளிச்செய்கிறர் (ஶாதயிதி) ஹேதஃ க்ஷயா ஶோயிஜநஃ ஶாதா தவ தயித ஜதியஶா ராமவஶ்யதி, தயா தே தவஶாஸா வயா ஸ்வக்கேகய-ரஸாதிவிஷ் ஹரிஹவதி ஸம்பம்ய த்ருஷ்ட்யா வஶேஷ்மஅஸிமஹோதவிவாராது வலிவஸ்யாதிகம் ஸஜேத ப்ரஹ்ருஷ்டா ஸவேக (நம்மாழ்வாரிதி) ஶ்யாமிகஶாஸ்த்ரிகிஃ ஸ வே ஶாதஸாவமைபாலே ஶங்கிதவ ாமாணையாயிருந்தாலும் மயற்வறமதினலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் முதலான வவேஶாவாயர் ஸ யமதவிஜ்ஞாநரானபடியாலேஹ ஶாதஸம்ஹாவமையில்லாமையால் ப்ரமாணதமை என்றபடி.இப்படிப்பட்ட ஶாஸ்த்ரியும் ஏளாஷய ஸ்வாதஸ்தவ ப்ரமாணமாகமாட்டுமோவென்கிற ஶங்காவாரணாயத்மிவற்றுக்கு த்ஷமானேதி (ஸத்க்ஷேதி) வம்ஸாநஶாவாயாஹாவேவ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௦ ॥ ரூபைகளான ஶ்ருதிகளையுங்கண்டுகொள்வது. இவையடியாக வந்த ஸ்ம்ருதிகளாவன, "யாவத் ஸர்வம் ப்ரஸ்ருதம் யிதா ப்ரபத்யேத்தி யதஸ்ஶ்ரிய" இத்யாதிகளான ஶௌநகாதி வாக்யங்கள். இப்படியிவளுக்கு ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் புருஷகாரத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நமான ஸித்தமாகையாலிங்கு மிவ்விவக்ஷைசொல்லவுமிடம். இப்படி புருஷகாரத்வத்தையுமாய் ஸ்வரூபாந்வயி விசேஷணமுமாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயிக்கப்படும் "ஸர்வபூதாநாம் ஸர்வபூதேஶ்வரி" என்கிற ஶ்லோகங்களின்படியே ஆதிக்ருத்யங்களுக்கு ப்ரஸாதகவுமில

ஸா-நீ ॥ ப்ரதமாநாவிஶேஷணக்தி களிலே "ஶ்ரயதே" என்கிற வாக்யம் ப்ரமாணமென்றபடி (இவையடியாகவித்) ஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாணமென்றபடி. தத்த்வநிரூபணத்திலே ஶ்ரியப்பதி புருஷகாரத்வ விஷயத்தில் உத்தரவாக்யத்திலே ஸ்ரீஶப்தம் புருஷகாரத்வபரமாகாமலிருக்க விஶேஷமாக பூர்வவாக்யத்திலே புருஷகாரத்வபரதாஸ்ய ப்ரஸாதிதமன்றோ, வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) இங்கும்இயத்தில் பூர்வவாக்யத்திலுமென்றபடி. பூர்வவாக்யஸ்ய ஶரண்யத்வபரத்வாத் தச்சரணாகதயா ததிவஶேஷ உசிதமென்று கருத்து. இப்படி பூர்வவாக்யஸ்ய ஸ்ரீஶப்தம் புருஷகாரதயாஶ்ரயணீயத்வபரமாகில் ஸர்வஸ்வாமிநி ஶரண்யத்வவிஶேஷ்யத்திலே விஶேஷணதயா உத்தேஶ்யதாவச்சேதகமாக்கும் பூர்வவாக்யத்தில் ஸ்ரீஶப்தமென்று சொன்னது விரோதியாதோ, புருஷகாரதயா ஶ்ரியஸ் ஸம்பந்தயோக்யத்வ ஸமந்வயோத்தேஶ்யத்தை இல்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) ஸ்ரீமதே விஶேஷணத்வமென்கிறது ஸாமாந்யதஃ புருஷகாரதயா ஶரண்யவிஶேஷணதயாவாஶ்ரயணீயத்வபரமென்றுகருத்து. இப்படி "ஸ்ரீமதே" என்கிறது விஶேஷணதயாவாஶ்ரயணீயத்வபரமாகில் "ஶ்ரயதே" என்கிறதுஎன்சொல்லுகிறது விஶேஷணத்வகதநாதேவ விஶேஷ்யாஶ்ரயத்வம் ஸித்தமன்றோ வென்று வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகாந்த்ரித்)

ஸா-கா ॥ ஶ்ருதயோஷ வ்யாஃ "ஈஶேஶ்வரபதிம் ஜகதாம் ஸர்வஸ்வாமிநீம் விஷ்ணுபத்நீம்" இத்யாதிஶௌநகாதீத்யாதிஶ்லோகஃ. ஶ்ருத்யாதயோ ... ஶ்ரயத இதி வ்யுத்பத்திர்வாச்யேதி த்யாஃ. (இப்படிஇதி) ஶ்ரயத இதி வ்யுத்பத்தி ஶக்ஷ்யாஸவங் ஸர்வேஶ்வரஸ்ய வாசகஸ்ய ஶ்ரீஶப்த இதி ஸாம்ப்ரதாயிகஇத்யாஹ. (ஸர்வஶப்தாதி) ஸம்பந்தாதி ஸ்வாமிநீவாஸ ஸம்பந்தவ்யுத்பத்திஶ்ரயாஶ்ரீயமாணஸம்பந்த பரஸ்வநாமஜாநந்தா ஸ்வஸ்வாமிநா பரஸ்ய ஸர்வஶேஷ த்யுத்பத்திக்கு ஸம்ஶேஷிவ்யுத்பத்தியோரேவ வ்யுத்பத்த்யாபரவஸ

ஜ ‖ ஸதிஶயமாகிலீயாய்க்கொண்டு லிலோபாயத்தையாஶ்ரயித்திருக்கும், எல்லார்க்கும் ஸேவ்யையாய் ஸர்வேஶ்வரனை ஸேவித்திருக்குமென்று பொருளானபோது எல்லார்க்கும் ஸ்வாமினியாய் "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:, ஶேஷஶேஷாஶநாதய:" என்கிறபடியேயவனுக்கு ஶேஷமானதில்லை சொல்லிற்றும். "ஶ்ரமஸஃஸ்தபதிவாஜஸம்ஶ்ரய" இத்யாதிகளிற்படியே எல்லா வஸ்துக்களாலும் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டு எல்லாத்தையுந்தானாஶ்ரயித்திருக்குமென்று பொருளானபோது நாராயணாதி ஶப்தங்கள் ஶ்ரீயபதிக்குச்சொல்லுங்கட்டளையை விஷ-

ஸா-ஜீ ‖ 'ஶ்ரீயதே' என்கிறது விஶேஷணதயாஶ்ரயணீயத்வமென்கிற வக்ஷத்தில் "ஶ்ரயதே" இதிவத்ஸம்வ்யுத்பத்திதந்த்ரா மொ விஶேஷ்யபூதவதிஶயஸாபாதகதயா ஶ்ரிதத்வமென்று கருத்து. ஸஹ வத்ரவதமெஸமவத ஊஸ்வாஸ்வா தம் த்ரீஶ்வரத்வ நிஷ்கஷஸ் பெதிரவ்யதி ஸாரணா ஸ்வெதவ நித்யொக விஶேஷாஸஹவதிஸ ஹவதிவ தீதபொக்யாகாய யொக்யஸ்வதிஸ தஸ்ஸம்ஸ்தி தாஸதா ரிதாஸம்ஸ்வவிஸவ உதசொவிஶேஷ்யஸ்ய உஸம்ஸ்விஸவவிஶேஷண ஸவிஸதீ விஶேஷணதயா ஸம்ஶ்ரயணதஸ்வாஸ்வாம்ஶ்ரதிரவி காரணவாக்யாதிஷு வ்யுத்பாதிய தஐதி ஶ்லோகாஸ:. ஸ்வதஶ்ரிஸம் விஷ்ணோஸ்ஸஸ்லிஷ்டஶ்ரீஸ்வா விஷ்ணோ: ஸேவ ஸெவ விஶேஷணஸஃதா ஸ்ஸிவைவ ஶேஷஸ்வாதேவ விஶேஷணஸஃத ஸ்வதாயத்தஸத்ராஸிகஸ்வ விஶேஷஸ்ய வாசவாஸ்யாந விஸவவவம் தத்ரதத்ஷ்டாஜாஸ.(ஸ்யா தீவ்யாஜதி) ஸ்வஷ்டம் ஶ்ரீஶப்தம் பஹுவ்ரீணாஸிஷமான வ்யுத்பத்தி யாகில் பெரியமுதலியார் ஶ்ரீஶப்தத்தை காந்தஸ்தே புருஷோத்தம: இதி ஶ்லோகோக்தஸ்வரூபமாயும் விஶிஷ்டதயாஶேஷி ஸ்வரூபமாயும் "ஶ்ரயதே ஸர்வலோகம்யா" என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸர்வாஶ்ரயத்வ வ்யாக்யானமாயுமருளிச்செய்கிறது விரோதியாய்தாமென்றவருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்கும் ஸேவ்ய மாய் ஶ்ரீயாதம் ஆஶ்ரயணீயமாயும் ஸேவாஸ்வரூபமானபடி யாலே "ஶ்ரீ பதிஸ் ஸர்வலோகஸ்ய ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யாக்யானத்திலே தானே நாராயணத்தை புண்டாகையாலே பொருள் விஶேஷ ஸ்வரூபமான ஶப்தங்களில் ஆளவந்தார் ஸாதித்ததுவிரோதமன்றென்றருத்து. ஆகையால் தாமருளிச்செய்த [illegible] அவர் [illegible]

ஸா-ஜா ‖ [illegible] (எல்லாருக்கும் [illegible]) ஶ்ரீஶப்த [illegible] [illegible]

உ௦ ‖ வந்திக்குஞ்சொல்லிற்றும். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் "பகவந்நாராயண" என்கிறநேரிலே "பகவதீம் ஶ்ரியம்" என்றருளிச்செய்தார். "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிற வ்யுத்பத்திகளில் ஸாபராதரான வடிவுகளை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்தருள வேணுமென்றிப்புடைகளிலே ஆஶ்ரிதருடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விண்ணப்பம்செய்து இவர்களுடைய ஆர்த்தியைஶமிப்பிக்குமென்றதாம். இப்படி புருஷகாரக்ருத்யத்தைச்சொல்லுகிற

ஸா.நீ‖ ஆயவைவே நவயவிவரணம்பண்ணுகிறஸ்ரீபாஷ்யகாரர்சொல்லாமல் புருஷகாரத்வத்தை ஆதரஞ்சொல்லுவானே என்றவருளிச்செய்கிறார்(பாஷ்யகாரருமிதி) (நேரிலே)ஸ்தாநத்திலே"பகவதீம் ஶ்ரிய' மென்கிறவிடத்திலே பகவந்நாராயண ஶப்தார்த்தங்களெல்லாம் சொல்லப்பட்டதென்றுகருத்து. ஆனாலும் "ஸ்ரீயதே ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்திகூடினாலும் "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்திகூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞையான பிராட்டிக்குக்கேழ்க்கவேண்டியதில்லையே, 'ஶ்ராவயதி' என்கிறதுவும் ஆஶ்ரிதர்பக்கலிலேப்ரத்யக்ஷமாயிதம் ஸர்வஜ்ஞனை ஈஶ்வரன் திறத்திலும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநார்த்தமான ஶ்ராவணம் பாதிதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா) ப்ரகாரத்ரயேண ஆனாலும் ஸர்வவித்வுக்கு நிஶ்சிதமாக நினைத்தபோதும் ஸர்வேஶ்வரனை ஶரணவரணம்பண்ணும்போது நித்யமாக புருஷகாரஸம்பந்தமே அபேக்ஷிதமாகையால் காதாசித்கமாக ஆஶ்ரிதார்த்தநியைக் கேழ்க்கையுமீஶ்வரனை கேழ்ப்பிக்கையும் ஸம்பாவிதமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) காதாசித்தார்த்தநிஶ்ரவணஶ்ராவணரூப புருஷகாரக்ருத்யமாந ஸர்வேந ஸதாதந புருஷகாரத்வமென்றபடி. இந்தவ்யுத்பத்தி "ஶ்ருணோதி வாக்யம் ஶ்ராவயத்யேவச" என்கிற வசநாநுகுணமென்று கருத்து. "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்தியில் ஶ்ரவணம் வேதநவாக்யமென்றும் ஶ்ராவணம்வேதநமன்றிக்கேஸர்வேஶ்வரகமென்கிறது விரோதமன்றோ, இவ்வ்யுத்பத்தியாலே புருஷகார

ஸா-கா ‖ ஸதித்யாதிநா) ஸொகர்ய ஹாஷ்யகார ஸஜதிரோஹ. (பாஷ்யகாரருமித்யாதிநா) பகவம் ஸ்ரீயதஇதிகஉணிவ்யுத்பத்தேவேக்ஷிதக தஹிலவேதநஶ்ரயதஇதிகதவிவ்யுத்பத்தேக்ஷிதகஉமோஹ தேநவாதேநகாரணக்ஷா ஶ்ருணோதிஶ்ராவயதிவ்யுத்பத்தாவஷி கஉமேஹதேநாநேகாரணக்ஷா தத்ராவீ புருஷகாரக்ஞாபகம் ப்ரயோஜநமிதிவ ஸொபவத்தி ... (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா)பகவம் வ்யுத்பத்தி வதஹ்ஷயஸ்ய புருஷகார ஜ்ஞாபகக்வ உக்க

௨௭ ‖ விதுக்கும் பாரஷகாரஸாவத்திலேநோக்கு. "உத்தமாமகேகாமயெ ஒவதிஜெடாயணம்| உஸிஷ்யாஹேஹாஷெவி ஸம்ஸாராக ஸுவேவதாகு, தூர்ஜஸம்ஸ்யாவகோரயட்டு" இத்யாதிகளை யவன்பக்கலிலே கேட்டு "ஶ்ருணுவா வஹிதஃகாஜே படித்தவக்ஷ்யாஹேஹாம்ஹிதம் | வாகேணாஸவிஜுபாநித்யம் ஸம்ரக்ஷ்யஸ்ரணாகதஃ" என்று கவொ

த்தை கவொதி கேட்பித்தாற்போலே சுவஸரத்திலே கேட்பிக்கு மென்னவுமாம். ஸவெஷ்ஸரன் பக்கலிலே ஜொகஹிதத்தைக்கேட்டு "ஜித்ரளவயிகம்கதஷ்" இத்யாதிகளிற்படியே விஸரீதரையுங்கூட

ஸா-ந்‖ ஜுவம் வஸிக்கையால் வாநஸுதிஸ் வ்யமெயன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(உத்தமஉதிமேகஸித்) அவன்பக்கலிலேகேட்டுசுவஸரத் திலே அவனைத்தானே கேழ்ப்பிக்கும்மன்றதாகையால் வெவரவை மில்லை என்று கருத்து. உத்தமஉதிமேகம் உவெம் வராயணஉவாயம் பெவ வஜெஜெ, தாநஹம் ஸுயமேவ உவாயாஜுஸூாந நிவிஷ்ட ஸுஜுவா ஸம்ஸாராதஜுஸிஷ்யாஷி என்கை. வத்தியாயிருக்கிறவிவள் ஜதஷாவினிடத்தில் நின்றும் கேட்டவஷத்தைத்தானே ஜதஷாவை கேழ்ப்பிக்கை உசிதமோவென்கிற ஶங்காவாரணாகஷம் "ஶ்ருணுவாவஹிதஃகாஜே" இத்யாதிகஜநம் ஜதஷாவுக்கு ஶரணாகதஸம்ர க்ஷணரவெ வரஜெஷாஹரஜியாலே கத்யந்தம் வெஷதாஹநா கஷமாகக்கேழ்ப்பிக்கை உசிதந்தானென்றுகருத்து. ஶரணாகதஸம் ரக்ஷணத்தை ஜுஸஶ்ரனிடத்தில் நின்றும்கேட்டு ஜதஷவிஷயத்தில்கேழ் ப்பிக்கை ஜிடியாதி ஸவஷ்ஸாயாரணமானபடியாலே பிராட்டிக்கத்ய ஜொதஷாவஹமன்றோ என்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஷ்ஸரனித்) "ஜிகளவயிகாகதஷம் ராஜேஸூாநம் வஸிஷ்டதா | வயஜோநிவதா வொரகுவயாஸள வரஷஷஸ்" கஸ்யாகஷஷி — ஸொநஜரம்ஸ ராவண ஸூாநம் ஜதஷா வஸிஷ்டதா ஸுஸாக்ஷதா குவயா கிஞ வொரவயா ரபணா ஜிதுதா குவயா வரஷஷஸ் கஸள ராஜேஷி தந்கதஷம் மெஷ விஹாய ஸீதாகதளவயிகம் யதூஷ்தி. ஆகையால் பதுஷிஸியெவி ஹிதாவஸ்ரணாஜகஷு மெகஸஸஹா வாபாசத்யாகஸமயொ யேஷிகளென்றுகருத்து. ஸுவ்யாவத்திஜிஸுஜி ஜமெஜக குழ்கையும் வாயிதான்றென்று ஸஜிஷிதம். ஆனாலும் "ஷாணஜி மிகளாகேராவஷாகு ஸ்ரீமாந்தவமேஜிஸாவஜஸஸ" என்கிற வழக்கங்கூடாதோ? அப்போதைக் குமிடைகளுக்கும் வெகுமதொஷ் மதிப்பிக்கவெண்டாவோ, விராமிகளுக்கும் ஆஜ்ஞமியாக்க தை உண்டாக்க வேண்டாதோ, உவாயமயிகாரிகளுக்கும் கூறித்தா வையருக்குமென்று திருவிருத்தமுரைக்கிறதென்றெல்லோ வஸுர

உ௦|| கேட்பிக்குமென்னவுமாம். "ப்ரணதிநிவிஷ்டாநுஷோஷாநு" என்று வ்யுத்பத்தியானபோது "ஸ்வஸ்த்யாஸஹஸ்ரஜ்ஞீகேஸ்ரேதேவ்யாகாருண்ய ரூபயா| ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தேவேதாந்தேபிசகீயதே" என்றும், "வேரிமாருதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கு" மென்றுஞ்சொல்லுகிற படியேஉபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளான கர்மாதிகளைக்கழிக்கு மென்றதாம். "ஸ்ரீணாதிவ குணைஜ்ரும்பக" என்று நிருக்தியில் தன் காருண்யாதி குணங்களாலே "நின்றிருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு,, இத்யாதிகளிற்படியே ஆஸ்ரிதர்க்கு கைங்கர்ய

ஸா.நீ|| நிஷ்டநிவர்த்தகத்வஸமேஷ்டப்ராபகத்வம்ஶரண்யனுக்குசொல் லுகிறதுவிரோதியாதோ,வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணதீத்யாதி யால்) "ஸ்வஸ்த்யாஸஹ" என்றும் "நின்றிதிருவருளு"மென்றும் ப்ரமா ணோபாதானத்தாலே உக்தீஸாஹித்யேநவாஸித ஸமஷ்டாஷ நிவர்த்தகத்வ ஸமேஷ்ட ப்ராபகத்வாதி களென்று கருத்து, ஸ்வஸ்த்யா ஸஹ தாம் விநா ஹரவதோபி ரக்ஷகத்வம்நாஸ்தீதி பாவ:. ஸர்வ ஸித்தாந்தே ஶம்த்ர ஸித்தாந்தாதிஷ்வேந வர்காவிஶேஷேபி ஸித்தாந்தே என்கை, உபாய விரோதிகளான கர்மாதிகளைக் கழிக்குமென்று சொல்லாதே உபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளான வென்று நிர்தேஶத்தாலே பிராட்டிக்கு உபாயவிரோதி ப்ராப்திவிரோதி ஸமஸ்தபாப நிவர்த்தகத்வம் தோற்றுகிறது. (வேரி) பரிமளம் (மாருத) விஸ்லேஷமாகாத ஸதாஸம்பந்தமான (பூமேல்) கமலகோஸமத்யவஸி (இருப்பாள்) வஸியாநிற்கிற பெரியபிராட்டி (வினைதீர்க்கும்) ஆஸ்ரித ருடைய ஸமஸ்தபாபத்தையும் (தீர்க்கும்) நிவர்த்திப்பிக்குமென்கை. (நின்திருவருளும்) தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்தியையும் பங்கயத்தாள் திரு வருளும் பங்கஜத்திலே வஸிக்கிறவள் பங்கயத்தாள் பிராட்டியினுடைய திருவருளும் ஸ்ரீஸூக்தியையுங்கொண்டு உபயோ: காருண்யோபாய கேநாவலம்ப்ய) நின்கோயில் தவழ்வ்) விடா நாதஸ(சீத்து)திருவலகு சீத்து ஸதநோபலக்ஷித கைங்கர்யங்களை பண்ணியென்கை. இப்படி யானல்ஸ்ரீதத்த்வத்தை ஸந்தேஹமே ப்ரணநிரூபிக்கவந்தவாளவந்தாரும்

ஸா.கா||ஸ்ரீணாதி ப்ரணதீதிவ்யுத்பத்த்யா நிஷ்டநிவ்ருத்தி ரூபஸ்ரேஷ்ட ப்ராபகத்வாதி ஸ்வயம் ஸ்வாபாவிகதயாவாஸ்ததே ஸமஸ்வப்ரமாணாஹ (ப்ர ணாதீத்யாதிநா) (வேறிமாராதேத்யாதி) பரிமளஸம்பந்நபுஷ்பாஸிதஸா தேஷு பரிஷ்கிதாஸ்ரிதே: ப்ராப்திவிரோதிபாபம் நிவர்த்தயதீத்யர்த:. (நின்திருவருளுமித்யாதி) ஸ்வஸூக்தயாஸ்வாத்யா: ஸ்வயாஸ ஸஹவத்ஸல பாபவிபரீதகைங்கர்யம் க்ருதேவத்யர்த:. உக்தார்த்தேஸம்வாதஸம்வாதம் ...தாஸ்யா... ...ப்ராரஸ்யாதா ஸம்பிதிருக்த ப்ரபந்நஸ்யாபேத

[illegible] பாதகமான [illegible] த்தையுண்டாக்குமென்றதாம். இவ்வுக்திகளெல்லாத்தாலுமுள்ள வைலக்ஷண்யத்தைக் கணிசித்து "ஸ்ரீமத் [illegible] [illegible]" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார். [illegible] நிரபாயிகமான [illegible] த்தைநினைத்து "ஸ்ரீமஹிமத:" என்றார். இவ்வர்த்தங்களில் ஸம்ஸாரனுடைய உபாயபாவத்துக்கு [illegible] கானவை [illegible] த்திலும் ப்ராபத்தைக் [illegible] மானவை [illegible] த்திலும் [illegible] ங்கள். || * || ஸ்வாபாவிக

[illegible] ||அதிரும் [illegible] ச்லோகியிலும் ஸ்ரீ [illegible] கோசத்திலும் [illegible] வ்யாக்ருதிகளிலும் [illegible] ங்களைச் சொல்லாமலிருக்க [illegible] ஆயிகமாக [illegible] ங்களை ஸ்ரீஸூக்தத்துக்கு சொல்லப்போமோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (இவ்வுக்திகளெல்லாத்தாலும் [illegible]) (ஸ்ரீமஹிமத: என்றார்களிதற்கு) ஆனால் ஸ்ரீஸூக்தம் நாராயணஸம்பந்த [illegible] மாக வந்த [illegible] வ்யக்திவாசகமான படியாலே [illegible] காரத்திலே ஸ்ரீஸூக்தத்திலே [illegible] ங்களை விதிக்கையன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களிதி) உபாயகேவல [illegible] கள் [illegible] நிஷ்ட நிவ [illegible] ப்ராபககாதிகள் ப்ராப்யத்துக்கு உபயுக்தங்கள், உபயவிஷ [illegible] ஸ்வாமிகள் இங்கு ஸம்ஸாரனுடைய உபாயபாவத்துக்குஎன்கையாலே பிராட்டிக்கு உபாயமில்லையென்று [illegible] கிக்கக்கூடாது | அப்போ ப்ராப்யத்துக்கு உபயுக்தமானவை என்கையாலே ப்ராப்யத்தையுமில்லையாக [illegible] கையால் ஸ்ரீவிசிஷ்ட [illegible] ஸம்ஸாரதயா உபாய [illegible] விசிஷ்டனுடைய வுபாயபாவத்துக்கு உபயுக்தமானவை என்றே [illegible] கொள்ளவேணும், ஆனாலும் நாராயணன் [illegible] போது [illegible] விசிஷ்டனாயிருக்குமென்கைக்காக [illegible] த்தில் ஸ்ரீ [illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோ, "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] மிருந்தாலும் ஸ்ரீக்கு [illegible] மில்லையேயென்றவருளிச்

[illegible]

உ||உவெயஶ்ஸா௭வாதிஸவெ௱ணெ | வுயித்வ்ரு திஸம்பம்யீஸ்ரீரா ஷிமவக்ஷா௱ஷாம் || * || "ஸ்ரீராநு" என்று பொதுவிலே சொன்னாலும் வுராணாநு௱ஸாரத்தாலே இங்குஸ்ரீயஃவதியென்றபடி. ஸாரா நு்மாக

ஸா-நீ||செய்கிறார் (ஸ்வாதிதி) (ஸ்ரீராநு) ஸ்ரீவிஶிஷ்டஃஸ்வாரீஸநுஸ்ரா௭வஸவெ௱ணெ வு திஸம்பம்யீ ஸ்ரீராநு௱வாயஸ்நு ஸரவஸவெ௱ண வு தி ஸம்பம்யீ ஸ்ரீராநு௱வெயஸ்நு ஹய ஸவெ௱ண வு தி ஸாபம்யீ வுயிதஃ கூதஜக்ஷிதுத உக்ம் நிமவக்ஷா௱ஷாமிதி ஐகம் நிமவெக ஸிஜிதுஷ௱ஃ. இப்படிவதீவ வுயா௱தூ வாஜுஹ்ராதி ஶயத்தாலே வா௱ஶ௱ஷகாரகூம் ஸிஜிக்கிறதென்றும் வெகாஜெஷ௱ வரகூ நிண௱யக ஸ்ரீவதிகூ ஒ்ராதநாஷ௱ம் வு யமம் ஸ்ரீஜுவமென்றும் சொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீராநென்றும் ஸம்பஙஸாராநுந்தோற்று கையாலே வதிகூவதீகூாதி ஸிஜிக்க வகாஶமில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரீராநுஎன்றுஐதி) வுராணாநு௱ஸாரத்தாலே வஸ்௱தஃ வதிகூாஹ௱வா௱ஶ௱ஷ வாவக நாராயண வகஸவிவ்ரா ஹார ரூவவுராணாநு௱ஸாரத்தாலே என்றபடி. இங்குநாராயண வகஸவிவ்ராஹாரத்தாலேஸ்ரீவதியென்னஷ௱ஞ்சொல்லப்போமோ, ஸ்ரீ ஸ்வதெஜெ என்றும் ஹமகஸிஜெ என்றும் சிலஸிஜாஜுங்கள் சொல்லவில்லையோ, ஷக்ஷீநாராயணாளுக்கு வு பஷவுராணத்தாலே சுதுஜெஹகமும் வதிவதீஹாவமுங் கண்டாலன்றோ, இப்படிஸ்ரீஜுவத்துக்கஷ௱ம் நிண௱யிக்கலாவது என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸாராநுமாகவிதி) "ஹ்ரீஶ்வதெஷக்ஷீஶ்வதூ்ள" என்று உவநிஷக ஜுரத்திலே வ்திரெக நிஜெ௱ஶத்தாலே சுதுஜெஹகமும் வதிகூ வதீகூஸம்பஙமும் சொல்லித்தென்றுகருத்து. ஶு௱தியாலே என்று சொல்லாதே ஶு௱திவஷத்தாலே என்கையாலே வுராணவுாபஷும் ஸஹிதம்ஆனாலும்'ஶுயதெவவரம்வக''மென்றுஸ்வதஃஸ்ரீஸ்வாவிஷெண

ஸாகா||வ௱ணவு திஸம்ஷம்யிகூ௱ஹயொரவிஶிஷ்திதுராஹ(ஸ்வாதி௱ வாயஐதுாதிநா) நிமவக்ஷா௱ஷாம் ஸ்ராவாதி ஸவெ௱ணெ ஸ்ரீராநு ஸ்வாரீஉவாயஃஉவெயஶ்வு திஸம்பம்யீவு யிதஐதுநயஃ. யமாஶெஷ கூாநு௱ஸஙாநர௱வஸ்ரா௭வஸவெ௱ணெஸ்ரீராநுஸ்வாரீவு திஸாபம்யீ யமாவஹஷவஸவெ௱ணெ ஸ்ரீராநு௱வெயஃ வு திஸம்பாயீ தமா ஹரவஸவெ௱ணெஸ்ரீராநு௱வாயஹதவு திஸம்வாயீநிமவு யிதஐது ஷ௱ஃ. ஷவம்ஸ்ரீஶஜாஷ௱ஸ௱கூா "ஹ்ரீஶ்வதெஷக்ஷீஶ்வதூ்ள" சுஷெ்ர ஶாநாஜமதொவிஷ்ண௱வதீ" து்ரக்ராநு௱மு௱ண்ராக ஜத௱வஃவதீகூ ர௭வஸம்பம்யொஷ௱ஐதுாஹ. (ஸ்ரீராநித்ராதிநா) வ௭வ௱ம்ஸ்ரீஜு ஜெநு௱ஸாயெயகூெநாக்ஷ௱ஹமவதஃவாரகூாஸளஷஹ்ஜுதா௱வஉக

ஃ॥த்தோற்றினஸம்பந்தஸ்ய ப்ரதிபாதத்தாலேவிசேஷிதம். ஸர்வருக்கு மாச்ரயணீயையாய் ஜகந்நாதாவான விவளுக்குவதியென்னவேவாக்ய மும் ஸஎஜஸ்ய முந்தோற்றும். இங்குபிராட்டியை விசேஷித்தெடுக் கையாலே நாராயணங்களான வஸ்துாங்களிற் காட்டில் வ்யா [illegible] விசேஷணமாக நிர்தேசிக்கையாலே யதாவ்ருத்திணாவதி

[illegible] ஸர்வஸ்ய ஜகதாதிகளிலேயும் ஸம்பந்தி தக்வாதிஸம்பந்தங்களும் சொல்லாநிற்க வதியென்னேனகலக்ஷ்மியா நநியமத்துக்குநியாமகமுண் டோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வருக்குமிதி) வாக்யஸஎஜஸ்யாஸ்யா ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயாயா ஜகந்ஹ்யேஹ ஸ்ஹாவதயா ஜகந்நாத ரஸ்யாவேதிவிதஸ்யேத்து தஸ்யலீயவயொவ்ருத்தாதிதி ந்யாயெநவாக்ய ஸஎஜஸ்யவிதிரென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு "ஸ்ரீமாநெ"ன் றுசொல்ல வேணுமோ, நாராயண சப்தத்திலேதானே "நரஸம்பந்திநோ நாரா:" என்றும் "நாராணாமயநம்" என்றும் வ்யுத்பத்தியாலே நாராஸ்யபான பிராட்டிக்கும் வ்யாணஸம்பந்த விசேஷம் ஸித்திக்கையாலே ஸ்ரீமத்வமும் வ்யர்த்தமன்றோவென் றவருளி ச்செய்கிறார் (இங்கிதி) ஸ்வாதந்த்ர வ்யாவ்ருத்தி ப்ரயோஜநகவாக்ய ப்ரயோஜந மென்று கருத்து. வதிவாராயம் மென்றேதாவ நாதயநெ வேதநாவேதந ஸாயாரணமோ வாராயம் மென்று பரமா ஸ்யாஸ தவாரணாயம் யதாவ ணதி "ஸர்வ பாநஸ்ய ப்ரதிவநெ ஸெவாயதம் வாராயம்"மென்று கருத்து. ஆனாலும் "[illegible]ராவ் ஸாஸா நித்யொபாஸநாதிஸாயநெ| ஸம ஸமெதவிவக்ஷாயாம் ஸவதி மதோபாஷய:" என்கிறபடியே யந வாநு, மஹதிமகளஸமாயா[illegible]தாடு, பாஷிமாநு, வ்யஹாவாநு, வீயர் வாநு, ஸெவிகா ரக்ஷியாநு, வவர்தொவஹிமாநு ஜத்யாதிள யதா [illegible] விசேஷித ததத்தி ணஸித தத்தம்பந்தா [illegible] விவக்ஷிதமென்று சங்கித்து

[illegible] (ஸர்வருக்கு மித்யாதி) "ப்ரியாவாஸ[illegible]" [illegible] (இங்கு பிராட்டியைமத்யாதிநா) [illegible]

தம்|| பாராசர்யரும் ஸங்க்ரஹித்தார். "ஹரேர் நாராயணஸ்யாஸ்ய நித்யயோகேதி ஸாயதே | ஸம்ஸர்க்கஸ்து விவக்ஷாயாம் பவதீதி ஸதாபதம்" என்றநிகர்ஷமாயிருந்ததேயாகிலும் இங்கு மதுப் உபயோக விசேஷத்தாலே ப்ரமாணஸித்தமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. விக்ரஹத்தில் வ்யுத்பத்யர்த்தவசத்திலுமுள்பட "க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருணோது பயஸ்வலக்ஷ்மீயாம்" என்னும்படியிறே நித்யயோக

ஸா-தீ || உதாஹரணமருளிச்செய்கிறார். (ஹரேரிதி)(உபயோகேதி)ஸாபராயனுக்கு நினைத்தபோதாச்ரயிக்கைக்குறுப்பான நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. (ப்ரமாணேதி) "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ:ஸ்ரீரநபாயிநீ" இத்யாதி. இங்கு "ஸ்ரீமதே"ன்று ஸ்வரூபத்துக்கு நித்யயோகத்தை சொல்லவந்ததன்று, கிந்து ப்ரமாணாந்தராநுஸாரத்தாலே பதிபத்நீபாவேந நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. பத்நீத்வஸ்ய பாரார்த்தகாரகத்வாயாபேக்ஷிதத்வாத்பத்நீத்வாபதித்வயோ சேஷசேஷிபாவாத்வஸ்யைவ ப்ராஸங்கிகத்வாச்ச லிங்க விசிஷ்டவிக்ரஹவிசேஷஸாபேக்ஷத்வாத் ஸவிக்ரஹஸ்தஸ்ய ஹி பகவதி நித்யயோகோ நாபத்ந:. ராமாத்யவதாரேஷு விஶ்லேஷதர்சநாச் என்கிற சங்கையிலருளிச்செய்கிறார் (விக்ரஹத்திலிதி) விஶ்லேஷம் லோகாபிநயமாத்ரமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ரீமானென்று பிராட்டிக்கு விசேஷணதயா நிர்தேசம் கூடாது, பிராட்டி ப்ரயுக்தஸ விசேஷணமென்றால் கீர்த்தி:ஸ்ரீர்வாக்ச நாரீணாமென்றும் பூவில்வாழ் மகளாயென்றும் ஸ்வதந்த்ரயவ த்யநிரபேக்ஷ ஸாமாநாதிகரண்யம் கூடாது. சப்ரயுக்தேயென்றில் ஸ்ரீமானென்று தத்ஸாபேக்ஷ ஸாமாநாதிகரண்யம் கூடாது. ஆகையால் பிராட்டி ஸ்வதந்த்ரையன்றோவென்று கார்யஷீ சங்கையையநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார்.

ஸா-கா|| வ்யுத்பத்தி:ஸாமாநாதிகரண்யாஜ்ஞாபநாத்ஸ்வரூபேணஸ்வஹாவத:| ததாவ்யாப்திஸம்ப்ரதிபந்ந:ஸ்த்ரீவதமேஶ்வரீ||யதாஸ்யாவஸா வ்யாப்தா ததாவ்யாப்தோ ஹரீஶ்வர:"விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயிநீ" இத்யாத்யநுகுண்யாத் நித்யயோக ஸாமர்த்யம் (ஹரேரித்யாதிநா) ஸர்வம் ஸ்வரூபா ப்ரயுக்தஸாக்ஷா விக்ரஹா ப்ரயுக்த ஸம்பத்திவிஶேஷகரணாஹ. (விக்ரஹத்திலித்யாதிநா) நந்வேவம் ஸதி மதுப்ப்ரதேந ஸாமாநாதிகரண்ய ப்ரயுக்தஸ்ய பாதேத மதுபநபேக்ஷ ஸாமாநாதிகரண்யம் ப்ரயுக்தஸ்வ பாதேதேதிசங்கைநுவதந்ப்ரயுக்த்ய ப்ரயுக்தேந மதுப்ஸாபேக்ஷத்வ நிரபேக்ஷத்வ உபயோபெதயோபயோரவிருத்தப்ரகாரக விவக்ஷயா ஸ்வதாபாவிசேஷணமாத்
[illegible]

ச௯ || மிருப்பது. ஸவ்யக்திஸமஸ்தவக்கு "ஸ்ரீமாந்" என்று ஸமஸ்த்ருஷ்ய
பத்யஸாபேக்ஷமாக ஸாமாநாதிகரண்யங் கூடுமோவென்றும்,
வ்யக்திஸமாகில் "கீர்த்திஶ்ரீர்வாக்சநாரீணாம்" என்றும், "பூவில்வாழ்
மகளா" யென்றும் ஸமஸ்த்ருஷ்யபத்யநிரபேக்ஷமாக ஸாமாநாதி
கரண்யங்கூடுமோவென்றும் சிலர்சொல்லும் தோஷங்களிரண்டும்
அநுங்கள், எங்ஙனேயென்னில்; "தத்குணஸாரத்வாத்தத்வ்யபதேஶ:
ப்ராஜ்ஞவத்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநகுணத்தையிட்டு ஆத்மாவை
ஜ்ஞாநமென்று சொல்லலாயிருக்கச்செய்தே "ஜ்ஞாநவாந்" என்று
ஸமஸ்த்ருஷ்யபத்யாந்விதமாகவும் ஸாமாநாதிகரண்ய முண்டாகிறாப்
போலே யிங்குங்குறையில்லை. ஆகையால் ஸமஸ்த்ருஷ்யபத்யமாத்ரத்
தைக்கொண்டு வ்யக்திஸமென்று நிஶ்சயிக்கப்போகாது. "நரபதி
ரேவஸவ்ஸோரா" இத்யாதிகளிற்போலே விவக்ஷாஸம் ஸம்ஹா
விதமானவிடத்தில் இப்பத்யமில்லாத ஸாமாநாதிகரண்யமாத்ரத்
தைக்கொண்டு வ்யக்திஸமன்றென்னவுமொண்ணாது. ஆனபின்புவிஶேஷ
மாக ப்ரதிவாதிக்கும் ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு இவ்வஸ்துஸ்திதி

ஸா-நீ || (ஸவ்யக்திஸ வஸ்துவக்கிதி) ஆனால்வடஐதிமேதப்ரத்யயாஹி
தேந்ரப்ரயோமாஸ்ஸாஸ்யாநாத்மக ஜாதிக்கவ்யக்திஸ்வமும் ஜ்ஞவா
நித்யாதள தஸ்ப்ரயோமேந வ்யக்திஸ்வமும் சொல்லுகிறது
விரோயியாதோ' ஸமஸ்த்ருஷ்ய வத்யப்ரயோமாப்ரயோமமும் வ்யக்
திஸ்வ வ்யக்திக்கு நியாமகமல்லவென்றில் வ்யக்திஸ்வ வ்யக்திஸ்வ
ஶாஸ்த்ரம் ப்ரஸாதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா
லிதி வாக்யத்தாலே தெளியப்ராவத்திதநெ) ஆகையாலிங்கு
பிரட்டிக்கவ்யக்திவ்யவஸ்தாநமில்லாதேயிருக்கத்தவாலேதானே
சொல்லக்கூடுமோ, ப்ரமாண முண்டானாலுமதாவண்த்தில்ஸ்தவ்

ஸா-கா || காவித்தயோரஸாவாவெபாயகாவித்தயோர த்ராஸாவா
நேவாயஜத்விப்ரயளாஹ. (ஸவ்யக்திஸத்யாதிநா) "ஶ்ரீத்வஸவ
[illegible]

ஃ ॥ யிருக்கும்படி தெளியப்ப்ராப்தம். இங்குவாயஉசையிலும் ஸஉசையிலும் ப்ரமாணங்கள் நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகையாலும் இம்மந்த்ரத்திலிவ்வர்த்தம் ப்ரகாஸிப்பிக்கை யபேக்ஷிதமாகையாலும் வர்வெந்த்ரவண்ணங்களில் உதாவாலே "ஸஹாதர்மசாரிணீ ஸராம்ஸ்தஸஹவெவேதஸ்ய" என்கிறபடியே பிரிவற்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று. நம்மாழ்வாரும் "அகலகில்லே னிறையுமென் றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" வென்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப" வென்றும், "இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்டெ"ன்றும் உவாயஉசையிலும் ஸஉசையிலும் ஸ்ரீஸம்பந்தத்திற்

ஸா-நீ ॥ நித்யயோகவாமன்றிக்கேயிருக்க தஷிவாணாவமாகவஸ்வவண்ணத்தில்ஊதாவாக்கு நித்யயோகவாஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) உவாயஉஸாயாம் "ஸஹ்யாஸஹஸ்ரவஷீகெளா, ஸஉஸாயாம் "வெகாணேதா வபொவோகெ ஸ்ரீயா ஸாஸ்ம்ஜகவதி॥ நிதெத்யவெஷாஜகந்நாதா" இத்யாதிப்ரமாணம் (இம்மந்த்ரத்திலிதி) உஹயநிரவிதவெஸஷாஸ்ரயஸ்ய உஹயப்ரதிவாவாயிக வெகாகபந்யெஸ்யவோஜெஸ்யதயா தஉஸந்ஊத்ரவணேவி ஸ்ரீயோ நித்யயோகஸ்யாவெக்ஷிதவாதென்று கருத்து. இப்படியானால் கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் "முகில்வண்ணனடியையடைந்து" இத்யாதிகளிலே உயவிவாணம் பண்ணியருளினவர் ஸ்ரீயோ நித்யயோகத்தைச்சொல்லாமையாலே கூடஸ்தஸம்ப்ரதாயவிரோதமாக நித்யயோகத்தை மந்த்ரார்த்தமாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாருமிதி) (அகலகில்லேனித்யாதி)இறையும்க்ஷணகாலமும் அகலகில்லேன் அகலுகை பிறிவு பிறியஸமர்த்தயாகானிர்க்கேனல்லேனென்று(அலர்)வாஷ்ம்(மேல்) உவரிகமலாஸநொவரிவர்த்தமானயான(மங்கை)யுவதியாலேலக்ஷ்ம்யா(உறை)நித்யவாஸம்பண்ணப்படும் (மார்பை) வக்ஷஸ்ஸையுடையவனே என்கை(ஒண்டொடியாளித்யாதி) (ஒண்)அழகான(தொடி)ஹஸ்தாஹரணம்ணகாரஸ்யதகாரெவவெடகாராதெஸஸாரவஹஸ்தாஹரணஸாலி நீ(திருமகளும்)லக்ஷ்மியும் (நீயும்)

ஸா-கா ॥ ப்ரதாயிகஸ்வம்வெவவெணேசதீ உஸந்நஸஹாஸ (இங்கு உவாயெத்யாதிநா) (பிரிவற்றேத்யாதி) ஊவிநாஸாவ உக்தஇத்யர்த்: (அகலகில்லேனித்யாதி) க்ஷணவிவிஸ்லேஷஸஹிதாஜிதிவஷ்ஞாலயயா ஸ்ரீயா யஷித வக்ஷஸ்வெதிவ (ஒண்டொடேத்யாதி)விஸ்லேஷவஸம்ஸாஹிதெத்ந ஸவஹாஹரண வஷிதாயா லக்ஷ்ம்யாஸ்தவெஹா ஹமெயாவிர்லிவெஸஷிவெஷ நிஸநிவஸ்ரவஷ வஷ்டிசவோஸஸதாரிதிவ (இங்குமங்குமித்யாதி) உஹவாமத்ர ஸ்ரீமதோஷவிநாஸாவம் த்ருஷ்டேதிவ

சொன்ன நித்யயோகத்தை ப்ரகாஶித்தார். இவ்வநுஸந்தாநம் ஸாவதாரயர்க்கணியிடாதே நினைத்தபோதேயாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாம்.

இப்படி பரிவக்ஷிதமான புருஷகாரந்தானும் தன்னேற்றமாம்படியிருக்கிற நாராயணஶப்தத்தில் தோற்றுகிற ஸம்பந்தமும் குணங்களும். இது "தன்னடியார்"என்கிற பாட்டிலே காண

ஸா-ம் ‖ தேவரீரும (கிலாகிர்ப்ப) வதிஷ்டானிர்க்கபரேவத உதிஶேஷ (இங்குமித்யார்த்) (இங்கும்) உபாயதேஶேபிலும் (அங்கும்) வாரதேஶேபிலும் (திருமால்) திரு ஶ்ரீ:தஸ்யாம்மால்வ்யாமோஹத்தையுடைய நித்யஶ்ரீ விஶிஷ்ட நாராயணனையன்றி நாராயணம் விநா (இன்மை) இல்லாமை (கண்டு) ஶ்ரீஶைவிநாமெந்த்ர நாஸ்தித்ருஷ்டைக்யம். உத்தர வாக்யத்திலே ஶேஷஸ்தவ்ய கைங்கர்யஶ்ரயதயா நித்யயோக ப்ரதிபாதிதமானாலும் பூர்வவாக்யத்திலே பரிக்ஷிதோபயோக விஶேஷமென்றருளிச்செய்கிறார். (இவ்வநுஸந்தானதி) அணியிடாதே பக்ஷமில்லையென்று ஸம்ஶயப்படாதே, ஆனாலும் ஈஶ்வரன் ஸாவதாரவிஷய நிரூபஸாக்ஷுணை ஸுப்ரயுஞ்ஜனைகயாலே பகவான் வாத்ஸல்யாதிகள் க்ருபாஶ்ரயாவ ஷ்ஷரஜநாயிந கேவலம் ஶ்ரீஸம்பந்தத்தில் நித்யபுருஷகாரஸந்நிதாநத்தாவி நிஶ்ஶங்கஶரணாகதியோவ ப்ரக்ஷுவாஹாவாக நித்யயோகவரக்ஷா ஶேஷவோ வ்யஞ்ஜகமன்றோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) நிரபேக்ஷோபாயிகஸம்பந்த ரக்ஷிதநிமித்தனமாஷ்டரா ஸ்வயம் ஸந்நிதாநஸ்ய வியஶ்யஸ்வ நிஶ்ஶங்கஶ்ரயணயோக்ய குணஸம்பந்தவதி ஹேமவதி தாத்ருஶ புருஷகாரத்திலே நிஶ்ஶங்கதாபரம் கிமர்த்தமென்று கருத்து. இப்படியாகில்லவ நிஸ்ஸ்வதந்த்ரவத்தேஹரிமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோ, ஆகையால் தாத்ருஶ ஸம்பந்தமென்றவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉதி) தன்னடியார் திறத்துத்தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேலென்னடியாரது செய்யார்செய்தாரேல்நன்று

ஸா-ம் ‖ (அணியிடாதே ஆஶ்ரயணீயத்வ...) ... நாராயணஶப்தா ... (இப்படித்ரிதநா) (தன்னேற்றமாம் படியாயிருக்கின்றன) ... (இதுதன்னடியாரித்யாதிநா) ...

ரு॥ லாம். "ஸ்ரிய: ஸ்ரீ: ஸ்ரியம் ஸ்ரீரநுயோகத்ருயாஸ்ரய" இத்யாதி களிலே ஸர்வஸ்ருஷ்டமாக ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஶப்தமே யமையாதோ வென்னில்; பூர்வவாக்யத்திலுபாயபாவத்துக்குறுப்பான குணவிஶேஷாநுஸந்தாநார்த்தமாகவும் உத்தரவாக்யத்தில் ஸர்வவிஶிஷ்டஜ்ஞ ஶேஷித்வப்ரதிபத்தித்தோற்றுகைக்காகவும் நாராயணஶப்தமபேக்ஷித

ஸா.நீ ॥ செய்தாரென்பனபோலவும் ஸ்வாபவிஷயேக்ஷயவாஸிநீஸ்ரீ ரவிசிதகுகுத்தம்சொல்லுமாகிலும்என்றடியாரதுசெய்யார்சுஸ்தூவா ஸ்நேஹஹார்த்த: செய்தாரேல் ப்ராபஞ்சவசநே க்ஷயார்ஷ்டவி ஸர்வேஷ்வேவ க்ருதகஜ இதி ஸதஜிவாஷ்ய ஸர்வாநிதி ஸாயார்த்த: வாத்ஸல்யகாருண்யதயா க்ஷமயா ஸௌஸீல்யாவிக்ஷைபஸாம்யேநக்ருதேவி ஜாஸாநம்பிகவேதித்வாத்ஸ்ய வாத்ஸல்யகாரணாவெவி ரக்ஷணோந்முகோ ஸர்வாநு ஸ்வாநதிக்ருஶணீயவாத்ஸல்யகாருண்யாரே கிம் வக்தவ்யமென்று கருத்து. ஆகையாலிவ்வர்த்தமும் ஸாவுதாயவிஷமென்று கருத்து. இங்கு ஸ்ரீஶப்தம் ஸர்வஶ்வர்யாரணநாமமாயிருக்கையாலே நாராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோ ஸுகவாக்யத்திலிரண்டு விஶேஷ்யவது வ யோகமநுவிதமன்றோ? உபாயகோவயார்த்த குணாநுஸந்தாநார்த்தம் நாராயணஶப்தம் வேண்டுகையால் ப்ரயோ திஷ்டம்ஸ்ரீஶப்தம் விஶேஷணமென்றிலாறு உத்தரவாக்யத்திலே நாராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோவென்றஶங்கித்துஉத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரியஇதி) இனி நாராயணஶப்தார்த்தமெதுதிருமந்த்ராயிகாரத்திலே சொல்லிற்றென்றிலப்போது நாராயணஶப்தம்பர்வாயிகாரோக்தார்த்த கநாதார்த்த வாசகமாகையால் தாவதர்த்தாநுஸந்தாநாநுஷ்டாந காலத்திலஶக்யமன்றோ, கதிபயகுணாநுஸந்தாநத்திலே தாத்பர்ய மென்றிலதுக்கு நியாமகமுண்டோ, பூர்வவாக்யமுபாயபரமாகையாலுபாயகோவயார்த்தமே நியாமகமென்றிலாறு முபாயகோ

ஸா-கா॥ [illegible]

த்வமாகையால் இங்கு ஶ்ரீஶப்தம் விஶேஷணம். இங்குத்தை நாராயண ஶப்தத்துக்கு அஷ்டாக்ஷராதிகாரத்தில் வ்யுத்பத்திகளாலே சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் விவக்ஷிதங்களாகிலும் ப்ரபதநத்தில் நாராயண ஶப்தத்துக்கு ஶரண்யதையிலே நோக்கானபடியாலே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிலே ப்ரஸ்துதங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ பரமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி

ஸாநீ॥ பயாபேக்ஷித குணங்கள்தான ஸாமாந்யாத்மஸக்யங்களோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இங்குத்தை இதி) (நிகரில் இதி) 'நிகரில் புகழாய், என்று வாத்ஸல்யம், உலகமூன்றுடையாய், என்று ஸ்வாமித்வம் என்னையாள்வானே, என்று ஸௌஶீல்யம் நிகரில்மலரென்று பரத்வம் திருவேங்கடத்தானே, என்று ஸௌலப்யஞ்ச ப்ரஸ்துதம். ஆனாலுமிக்குணங்கள் ஶரண்யதோபயுக்ததயா ப்ராப்தங்களென்றப்போமோ, வாத்ஸல்யமாவது தோஷபோக்யத்வமோ தோஷாதர்ஶித்வமோ? ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணே ப்ரஸக்தி: கதேஷு ஸர்வேஷ்வபி ஹார்த: ப்ரேம தோஷாதிஸஹாவஸ்த்து. ஸ்வாமித்வம் க்ஷேத்ராதிஷு ஸ்வத்வப்ரதிஸம்பந்திகயஜமாநத்வம் இது வேதநாக்ஷணோபயுக்தமோ, ஸௌஶீல்யம் ஸோஹநவ்ரத்தவத்த்வம் இது ஶ்ரீ ததுபவ்ருத்த த்ருஷ்ட: ததிஷயே அநாதராவஹத்வாத் ப்ரத்யுதவிருத்தம். ஸௌலப்யம் ஸர்வேஷாம் ஸுப்ரஹதை இது விஹாவானவிஷ்ணுக்கு குணமன்று. ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநவத்த்வம் இது நித்யஸ்ரக்ஷாத ஸர்வாபராத ஜ்ஞாநதிபதிஸ்வாதிப்ரஸக்தபாயதர்ஶித்வஞ்ஞோநாபாயலெளிகாரவதயாஶ்ரிதஸ்யாவஹமாகையால் ப்ரத்யுதவிருத்தம்வ. ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஸகலஜீவ ஸ்வதேதநம் ஸங்கல்ப: ஶக்த்யபாஸி: வேதநாவேதநேஷ்வபாஸித்வம் விருத்தவிருத்தம்வ ப்ரத்யுதவிருத்தம் வ. ஸர்வஶக்தித்வம் "விஷ்ணுஶக்தி: பரா ப்ரோக்தா க்ஷேத்ரஜ்ஞாக்யா ததாபரா" இத்யுக்த ஸர்வஶக்தித்வம் ப்ரத்யுதாநுபயுக்தம். பரமகாருணிகத்வம் பரது:கதுக்கிதத்வம் வேதநிஷ்டத்வஸ்ய ப்ரயுக்தி விரோதய. பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வம் வேதநதஸ்ய ஸௌபாயிகத்வமிதி [illegible] தீராவாயிக்கும் ஸர்வஶக்திப்ரஸக்தி: [illegible] க்ருதவிஷயாதிக்ஷ ஸர்வஸ்மாத் [illegible] குணம் க்ருதஜ்ஞதயா [illegible]. ஸ்திரத்வம் [illegible] ப்ரத்யுதாநுபயுக்தம். [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

௨௬ || களிங்கடந்ஸதகுணங்களில் ப்ரதாநதமங்கள். இவற்றில் வாத்ஸல்யமாவது; "தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதந்நகர்ஹிதம்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதனுடைய வைகல்யத்தைப்பாராதே ஸ்வீகரிக்கைக்கீடான விரக்கம். இது தன்தோஷங்களைப்பார்த்தகலாமைக்குறுப்பாம். ஸ்வாமித்வமாவது, ப்ரமாணாதிகளில் ப்ரஸித்தமான ஸம்பந்த விசேஷம். இது தன்பேராகரக்ஷிக்குமென்கிறதேற்றத்துக்குறுப்பாம். ஸௌசீல்யமாவது, தான் ஸர்வாதிகனாய் வைத்துத்தண்ணியரான நிஷாதவாநரகோபவாநராதிகளோடே நீரந்த்ரஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகை. இது "அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" ரென்றகலாதே ஸாமஸ்த்யேந ஆத்மநிவேதநமாக வருவதற்கும்படி விஸ்வஸநீயதைக் குறுப்பாம். ஸௌலப்யமாவது, ஸநகஸநந்தநாதி யோகிகளுக்குங்கூட கிட்டநிலமல்லாததன்னை "ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கதம்" என்னும்படிபண்ணுகை. இதுகிட்டவரியனென்கிற நிஸ்ஸ்ப்ருஹதைவாராமைக்குறுப்பாம். ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது, "ஜ்ஞாதம் நாஸ்தி கிம்சிச், யோவேத்தியுக்பதவ்யக்தம் ஸர்வஞ்ச ப்ரத்யக்ஷேண ஸர்வதா" என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. இது ஆஸ்ரிதர்க்கு கொடுக்க வேண்டும்நன்மைகளிலும் கழிக்கவேண்டும்விரோதிகளிலுமிவனறியாததில்லையென்னு மநுஸந்தாநத்துக்குறுப்பாம். ஸர்வசக்தித்வமாவது அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யம். இது ஸம்ஸாரிகளான நம்மைநினைத்த

ஸா-டீ|| யுக்தங்களாக வநுஸந்தேயங்களென்கிறது யெங்ஙனேயென்று விக்குணங்களுடையஸ்வரூபவிசேஷ யோகங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதிநா) இரக்கம்ஸ்நேஹவிசேஷ: தேற்றம் விஸ்வாஸ:. (ஸர்வாதிகனாய்வைத்து)இருந்து(தண்ணியரான)அதிநீசனான(நிஷாத: குஹ:(வாநர:)ஸுக்ரீவாதி:(அம்மானாழிப்பிரானித்யாதி) ஆழி சக்ரம் ஆழியையுடைய(பிரான்)உபகாரகனான(அம்மான்ஸர்வேஸ்வரன்அவன் வைகுண்டவஸ்தி(எவ்விடத்தான்)எங்கேயிருக்கும்(யானார்) அதிநீசனான (அவனைகிட்ட) எவ்விடத்தான் (அகலாதே) பிரியநினையாதே. ஆத்யாதிஸ்நேஹ ராஜஸூயயஜ்ஞ யுதிஷ்டிராஸ்வமேதாதிஷு நியோஜ்யத்வம் க்ருஹ்யதே. (கிட்டநிலமல்லாத) ப்ராப்துமசக்யமான.

ஸா-கா || (அகலாமைக்குறுப்பாம்) அபரித்யாகாய வேத:. ஸேஷத்வ ஜ்ஞாநஸ்வம் ஸ்வாமித்வம் ஸ்வாமித்வபுத்த்யா:(தண்ணியரான)நிஹீநஜந்மாநோ குஹவாநராதி ஸுக்ரீவாதி:.(அம்மானாழீத்யாதி) ஸர்வேஸ்வர ஸ்ரீபாணிநாஹத ஸ்ரீரங்கநாதம் ஸாநுபவ ப்ரேமவைகுண்டவஸதி: ஸாம்ஸாரிக க்ஷுத்ர ஸர்வாநுபவ ஜிஹாதிநீசோஹம் க்வேதி நஹிதாநு ஸம்ஸாரேந நாவிஸ்லிஷ்டஸ்து ஸநந்த

ஞ்||போது நித்யஸூரிவிசிஷ்டத்திலே நிவேசிப்பிக்க வல்லனென்கிற நிரூபத்துக்குறுப்பாம். ஸத்யஸங்கல்பமாவது, தன் ஸங்கல்பத்துக்கு தன்னாலும் ப்ரதிஹதியன்றிக்கே யொழிகை. இது "ஸங்கல்பாத் ஸமஸ்தாந் லோகாந் ரக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறபாசுரம் பழுதாகாதென்கிற விச்வாஸத்துக்குறுப்பாம். பரமகாருணிகத்வமாவது; ஸ்வார்த்த நிரபேக்ஷையான பரதுக்க நிராகரணேச்சை. இது அநந்தாபராதங்களையுடையவர்களையும் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய, தவாஸ்மீதி ச யாசதே" என்கிறபடியே ஒருவ்யாஜமாத்ரத்தாலே ரக்ஷிக்குமென்கிற தெளிவுக்குறுப்பாம். க்ருதஜ்ஞத்வமாவது; "அஸ்ய த்வம் காரணாம் ப்ரதிபாதய்யா | ஸ்வாம் விஹ்வலகாரேண க்ருதமேகேந தாஷ்யதி || ஜ்ஞாநம் ப்ரவ்ருத்திவர்த்ம ஹ்ருதயாதநாவமர்ஷதி" என்கிறபடியே ஸத்ருணாந் கர்ம வ்யாபாரத்தையும் பரமோபகாரம் பண்ணினாற்போலே மறவாதொழிகை. இது தன் பக்கலிலேதேனுமொரு வல்லகுறிகண்டால் இனி நம்மைப்பொருகாலத்திலுங்கைவிடானென்றிருக்கைக்குறுப்பாம். ஸ்திரத்வமாவது; ஆச்ரித ரக்ஷணத்தில் நிலையுடைமை. இது அத்யந்தாஸஹர் விலக்கிலும் "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிறபடியே நம்மைவிடானென்று நம்புகைக்குறுப்பாம். பரிபூர்ணத்வமாவது; ஸ்வாதந்த்ர்யஸாகல்யம். இது "அத்ர ப்ராப்ய ஹ்ருதம் ஸமேஷ்யந்தி ப்ரணாமஸம்பூர்ணவசநேஷு, பத்ராந்வேஷணம் தெரியாது பொம்மைஸக்த்யா ப்ரயத்நீ" த்யாதிகளிற்படியே ஸாவஸாநம் பார்க்கு மத்தனையொழிய மற்றுநாமிடும்பச்சையில் வரிசைபாரானென்று வல்லகிஞ்சித்காரத்திலே முயல்கைக் குறுப்பாம். பரமோதாரத்வமாவது; உபாயஞாநமும் உபேய

ஸா-ர்||ஸமேந்த்ய கதரோக்யஸ்ய பராதாமஸாக்ஷ்யாம் ஸ்வபூத பராஸாக்ஷ்யாம் தெளிவுக்கு விச்வாஸத்துக்கு ஹேதவத்தா மாஹீரந ஸத்யாகலம் விஷ் கேநாவி ப்ரகாரேண யயா தயாவாவீதி யாவச். ஜ்ஞாநம் ப்ரவ்ருத்திரிதி "பொஜிதேத்த யதாக்ருதஸ் க்ருஷ்ணோ மா ஸ்ரவா வந்தா" இதிபகவதாஜ்ஞா. (வல்லகுறி) ஸகலவ்யாஜ (வரிசை) ஸௌரவம்.

ஸா-கா|| நாம்பி தேஷாம் த்வ விஷயம் ஸந்தோதாநதிக்யம். (இது ஸூரி தக்குடைய ...)ஸாவதோரா ஸ்ரீ தேஹாந்தே யந்நிவர்த்ய பொர [illegible] (...) [illegible] (வல்லகுறி) [illegible] (...) [illegible]

உ-ஒ ॥ மளாவமும் வாது ாவகக்ஷணமும் பாராதேஸவுஷாநம்பண்ணியும்நாசஞ்செய்தது போதாதென்றிருக்கும் வஷாநுகை.இதுஷயிஷாணாஷிகளைப் போலேஹாகாரம்பண்ணியும் கநுபவம்யிவயஜுமாக வரவேராஷாகஷுத்தை யவெகூஷிக்கைக்குறுப்பாம். இப்படிமற்றும் ஶாணுதைத்குவயாகூமான ஶுணங்களையும் அவற்றினுடைய வுவயொமவிஶெஷங்களையுமிங்கே யநுஸம்யித்துக்கொள்வது. உவாயாநுஷாநஷைஶயில் அவ்வோ விஷைகளுக்கடைத்த கதி வயமுண

ஸா-நீ ॥ (ஷயிஷாணாஷெரிதி) ஷயிஹாணஉதிகஶீகமெரவஃயஷஜுயா ஷமரஹாமதாகருஷநிரஜுஸுஷயிஹாணஸ்ராவிஜொக்ஷம் வுாத்திதவாநு. சூஷிஶஜெநயு வவணாகணஹ ஹணம். யுவஃஸஉாதந ஜெரக்ஷஉத்திதவாநு. வணாகணஃ ஸுாநஜஸு ஜொக்ஷம்வுாத்தித வாநிதிவராணவு ஹிஸ. ஹாகாரஃ வயாகாரஃ இப்படி இவையே வுயாநதஉங்களாகில் ஸ்ரீஹாஷ்யகாரர்யயவிவாணமான மஷுத்திலே வீயஜெதஜஃவுஹாதிகளான ஶுணங்களை சொல்லக்கூடுமோ, ஶாணுதொவயாகூவாக ஶக்தனுக்கு அதுகளுமநுஸம்யெயங்களென்றிலது களெங்கேயநுஸம்யெயங்களென்று வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமற்று மிதி) இங்கே நாராயணவஷத்திலே. ஆனாலும் வஷவுவணத்திலே ஶாணுதொவயாகூதயா கதிவயமுண மநுஸம்யெய மானாலும் உதூரவணத்தில் ஸவுவிஶிஷ்ட நஹாவுனைகயாலே கருஷூஶுண ங்களுமநுஸம்யெயங்களாக வு ஸமியாதோ; கநுஷாநஷைபயில் ஹயஷஶாநஹாவு கருஷூநுஸம்யாந உஶகுமாகையால் வுாவு தொவயாகூ வுயாநதஉ கதிவயமுணங்களேயங்குமநுஸம்யெயங் களென்னிலக்த ஶுணமெது? ஶெஷிகமென்றிலது கநுஹவாவெ வுாவிக்கி கநுவயாகூமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உவாயா நுஷாநஷைஶயிலிதி)(வுயாநதஉங்களிதி) கநுஸம்யெயங்களிலிதி

ஸா-கா ॥ தராஷி),ஷெஶவயஜுஉக்ஷாமதிம்வாஉம்வஷம்வாகஜெஷூவிஷஞு ஷிஹாம்வஹஜெதவிதியஜு ।கஜெஷூந கிம்விஷவிதம்கூதஜிதுவஹிதி" ரிதுகஷம்ஃ. (இப்படிமற்றுமிதராஷி) சூநுஶம்ஸும் நாஉ சூஶிகவிஷயெ கூுளயஜுஹாவஃ. உஷஉாஶுயணாநஞாம்வு ாரவுவாதகஷி வஶாகவாதகாஷிஸம்ஹவெஃவி நரகாஷிஷு நவாதயெஷிதி விஹும் ஜெஹாவயாகூஜிதுகஷம்ஃ. கவஸாவு தீக்ஷக உாஶுயணெ வு வுதுள தூமெரவயாகூ ஜிதுாஷுநுஸஜெய ஜிதிஹாவஃ. வஷவம்வஜெஜு வணஸ நாராயணஶஜுாகஷஉகூா உதூாவணஸ நாராயண ஶஜெஉந "ஸாஹஸிதிஞு விநாஶஜெதி" ஶு திவுாவுாஜெந ஜுஹூவிஷுாமதெஷு ஜெநாகூம் ஸஉஷு வுதிஷாய நிவுதூிஷெஜெஜுகூ

ஏ॥ விஶிஷ்டன [illegible] ப்ராப்ய [illegible] ஸத்த [illegible] விஶிஷ்டனாகவும் இக்குத்தஸ்வத்தில் நாராயண ஶப்தத்துக்கு [illegible] தயாயும் [illegible] தயாயும் வரும் [illegible] திவ்ய [illegible]த்திலே நோக்கானபடியாலே அதுக்குவ்யாக்யாநங்களான [illegible] ப்ரமாணங்கள் [illegible]. இங்கு [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible]தமானபடி [illegible]த்திலே சொன்னோம்.

ஸா- ஸ்ரீ॥ [illegible] [illegible] இப்படி [illegible] நாராயண [illegible]த்திலே இக்[illegible] விவக்ஷித மாகில் [illegible]த்திலேயா[illegible]மில்லாமையால் [illegible] நாராயண[illegible]த்திலே [illegible] [illegible] விவக்ஷிக்கிறதென்று [illegible] விரோதி யாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) இங்கு ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible]த்திலே [illegible] ஸ்ரீ [illegible] நாராயண [illegible] [illegible] மாகுற தென்று கருத்து. ([illegible]த்திலிதி) [illegible] [illegible]. இங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று [illegible]யமாய் [illegible] [illegible], ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible] [illegible], ஸ்ரீமந்நாரா [illegible] [illegible]. ஆகையாலிக்கெந்தவ[illegible] விவக்ஷிதமென்றிவி

[illegible]

மூ॥ இவ்விடத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று ஸமஸ்தமாகவும் யோஜிப்பர்கள். "க்ஷமயா நயநவத்ஸலௌ தேவௌ ஶரணம்" என்கிற ப்ரயோகத்தையும் "ஶ்ரியோ வாமே ஸந்நிதாய ஸ்வ" என்கிற வாக்யத்தையும் "அகலகில்லேன்" என்கிற பாட்டையும், "ஶ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற ஸூத்ரவாக்யத்தையும், "ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்யாதி" நித்யாதி ஶாஸ்த்ரங்களையும் அபிவாரணமான மதியத்தையும் பார்த்து "ஶ்ரீமத், நாராயண" என்றிரண்டு ஸம்போதிகளாக்கி "தவ" என்றொரு பதத்தை அத்யாஹரித்தும் யோஜிப்பர்கள். இப்படி வ்யஸ்தமானாலும் ஸமஸ்தமானாலும் விஶேஷண விஶேஷ்யங்கள் நிற்கும் நிலைக்கு வைஷம்யமில்லை. இந்நிலை பரமைகாந்திகள் வசனங்களிலுமொக்கும். "சரணௌ" என்கிற ஶப்தம் நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குபலக்ஷணம். ஶ்ரிய꞉பதியினுடைய ஸர்வ-

ஸா-நீ॥ ரண்டுமேஸம்ப்ரதாயாகதமென்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (க்ஷமயேதி) ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயவாக்யஷட்கஸம்பந்தேந்யதி நிவேஶாத்மகேஷ கார்யப்ராய க்ரமஹாரஸ்ய ப்ரமாணிகாநாமேவ என்றுகருத்து. இங்கு ஸமஸ்தபக்ஷத்தில் விஶேஷணவிஶேஷ்யபாவமென்று ஸ்ரீமத்பதம்விஶேஷணபரமென்றாலும்வ்யஸ்தபக்ஷத்தில்ஶப்தவைஷம்யத்தாலே விஶேஷணவிஶேஷ்ய வ்யத்யாஸமும் ஸ்ரீமத்பதத்துக்கு உபலக்ஷணபரத்வ ப்ரஸங்கம் வ்யத்யாஸமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) வ்யாஸஸமாஸயோ ரேகரூப்ய ஸூசிதமென்று கருத்து. ஏகரூப்யம் விஶேஷண விஶேஷ்யயோ விவக்ஷிதமாகில் பக்ஷத்வயத்திலும் ஸ்ரீமத்பதம் உபலக்ஷணந்தானாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நிலைஇதி) உத்தரவசனபதயோர்வ்யஸ்தஸமஸ்தயோ ப்ராயத்தாயாம் ஶ்ரியோ விஶேஷணத்வாத்தேகரூப்யாத்ரவி விஶேஷணத்வமென்று கருத்து. ஆனாலும் சரணௌஎன்கிறது வ்யவஹ்ருதமன்றே, விக்ரஹபரமென்றிலது லாக்ஷணிகமாகிலபத்யாவஹமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (சரணௌ இதி) லாக்ஷணிக விலக்ஷண நித்யவிக்ரஹபரமென்றபடி. ஆனாலுமிவ்விக்ரஹஸம்பந்தம் நிஷ்ப்ரயோஜனமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய꞉பதியினுடைய இதி) ஸௌலப்யஶௌர்யாதிஹேது நித்யகல்யாணகுண தத்ஸம்பந்தம்

ஸா-கா॥ விஶேஷணஸம்விஶிஷ்டேதி ஸ்யாத். (இப்படித்யாதிநா) ஏதத்ப்ரதி பாதனாவஸரே நீதஶ்ச. (இந்நிலைத்யாதிநா) ப்ரமாணாந்தராணாம் ப்ரயோஜநமப்யதோ வயோம் த்வா விக்ரஹோபாதேயஸ்ய ப்ரயோஜநமப்யேதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தே. (சரணாவித்யாதிநா) விக்ரஹ ப்ரயோஜநம் நித்யதா ஸாக்ஷாத்கார ஸமர்த்தயதே.

[illegible] ஸர்வேஷாம் [illegible] ங்களில் [illegible] யாந [illegible] “[illegible]” [illegible] ளிலே [illegible]. ஆகையால் “[illegible]” என்கிற விடத்திலே [illegible] மான [illegible] “[illegible]” என்கிறவிடத்திலே [illegible]. [illegible] வத்திலுஞ் [illegible] சொன்ன [illegible] களிலுந் தெளிவில்லாதார்க்கும் [illegible] யமாய் [illegible] ஜ்ஞாநத்தாலே [illegible] கொவத்துக்கு [illegible] [illegible] மான [illegible] மேயிலக்காம். இவ்[illegible]த்தைப்பற்றி [illegible]த்தில் [illegible]ணங்களுக்கு முன்னே

[illegible] விஷயெ [illegible] ஜ்ஞாந [illegible] [illegible] த்திலே [illegible] ஜ்ஞாதமானலும் [illegible] ஜ்ஞாநமெங்ஙனேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) [illegible] மாகில் [illegible] மன்றே வென்ற [illegible] “[illegible] ஜ்ஞாந [illegible]” [illegible] [illegible] ணங்களை விட்டு [illegible]த்துக்கு [illegible] ஜ்ஞாத [illegible] மெங்ஙனே என்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]த்திலுமிதி) ஆனலும் [illegible] [illegible] மிலக்கானலும் [illegible] [illegible] போலே [illegible] ஜ்ஞாந [illegible] மாகில் [illegible] மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] ([illegible]) ஆனலும் [illegible] களிலே “[illegible]” யென்று [illegible]ணங்களை [illegible]ங்களாக வருளிச்செய்தது [illegible] மாக சொல்லப்

[illegible] ([illegible]) [illegible] “[illegible] | [illegible] ‖ [illegible]” [illegible] [illegible]. [illegible] ([illegible]) அருளிச்செய்கிற [illegible]

ஈஶ்வரவிஷயத்தை யருளிச்செய்தார். ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தில் தெளிவுடையதாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஈஶ்வரம்ஸ்வ ப்ரஹ்மாதிகர்ம ப்ரியதமம் ஶ்ரவம் யதோச்யதே" என்னும்படி யீஶ்வரன்றனக்கும் போக்யதமமான நித்ய விக்ரஹ பாஶவத்தி லூற்றத்தாலே திருமங்கையாழ்வார் தம்மை ஸம்ஸார விஷயத்தில் தேஹாத்மவாதிகளாகவருளிச் செய்வர், ஸர்வேஶ்வரனுடைய திவ்யவிக்ரஹத்துக்கு "பாவம் ஹாதியக்வசாஸாம் ஸ்துதா ஸஜ்ஜ நாரீயா| தக்ஷணைஶீக்ஷநயநா விஷ்ணோர்த்ருக்ஷ்யாரூபம்ஸ்வ,ஶ்ரவணாயமாலேணைம்வாம்ஸாமஜ்ஜ ஷிவிதாவஹாஸிணம்(பா)(ஸகம்)"ஜப்யாதிகளிற்படியேஶாஸ்த்ரமுமா ஶ்ரயமுமுண்டு. பக்தர்க்காஶ்ரய முண்டாகிலும் ஶாஸ்த்ரமில்லை

ஸா-நீ|| போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்வ்யாயாநத்தை பற்றிஜ தி) ஆனால்ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தில் தெளிவுடையாருக்குப்ப்ராப்ய ஜ்ஞாதவ்யம் தவிர ப்ரமேயமாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூ ஜ்ஞானத்திலிதி)(ஊற்றத்தாலே) சுஹிநிவேஶத்தால் தத் ஹேதும் (ஸம்ஸாரன் தனக்குமிதி) தத்ப்ரமாணம் (ஈஶ்வரமிதி) ஈஶ்வரம் ப்ரஹ்ம ஶ்ரவம் யதோவி யதோச்யதே ஶ்ரவம் தக்ஷப்ரியதமம் தஸ்ய ஸமவதம் ப்ரியதமம் என்கை. ஸமவஸ்த்வ விக்ரஹமே இருக்கலாமென்றப்போமோ, ஶாஸ்த்ரமான நித்யஸூரிகள் விக்ரஹமுமிலக் கன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுடையவிதி) ஶாஸ்த்ர ப்ரமாணம் (பாவம்ஹாதீதி) ஸாக்ஷநா ஜஹா வேஷாஷ்ரிதம் ஆஶ்ரயப்ரமாணம் (ஸகேதி) ஶ்ரவம் ஶரவண்யம் தேநஜ்யேஷ்ட ராக்ஷஸம் மாலேணைஶிதாக்ஷஸம் ஶாஸ்த்ரம் பாபமிவதக்ஷம் ஆஶ்ரயம்ஸர்வேநஶ்யாநஶ்யாஹ்யம் ஆராராக்ஷேஃ ஈஶ்வரக்ஷேஃ ஶாஸ்த்ரமாஶ்ரயமஞ் ஜ்ஞாதவ்ய விவக்ஷிதன இந்தஉயா ஸஶ்ரீதம் ஸமவவிக்ரஹவைஸ்யவாஸாயாரணம்நாநாஸ்யஎன்றுஉபவாதிக்கிறார். (பக்தருக்குஜப்யாதிநா) பக்தருக்கு ஶாஸ்த்ராஶ்ரயம் மில்லாவிட்டாலும் நித்யஸூரிகளுக்கு ஶாஸ்த்ராஶ்ரயம் மிருக்கலாகாதோ வென்றவது விக்ரஹாஹித வபிஶாஜ நித்யஸூரிஜ்ஞானஸ்வரூபவத்துக்கோ ஸவிக்ரஹர்களுக்கோவென்று விகல்பித்து கமேண வக்தாமருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா|| பெரியதிருமடலிதிவ்யாதயோஃ ப பக்தயோரவொஉணித்ய ஸம்ஶ. ஆஶ்ரயணைவிக்ரஹஸ்ய கூடவயோமஜதத்த பக்தஸூரிதய ஸாதவ் தவிக்ரஹாணாஸமவக் ஸ்வரூபஸ்யாவிஸ்யாநம் ஶாஸ்த்ரா ஶ்ரயவேதத்வஸ்ய தேஷ தஜஹாவசேஷவஸாஜயதி (ஸர்வே ஶ்வரனுடையகாரிநா) உக்தம் ஶாஸ்த்ராஶ்ரயவேஷாவிக்ரஹே ஶாஸ்த்ர ப்ரவாத்ரே விஷயம் ஸ்வயம் ஸ்வக்ரஹாணாவே ப்ரஜ்ஞேதீத்யாஹ.

உ அ ‖ மோக்ஷாத்துக்கு ப்ரஸக்தியுண்டேயாகிலும் ஆவஶ்யகமில்லை. ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தமான வர்ணாஶ்ரமதர்மத்துக்கு ஸம்ஸரிக்கைக்கு ஸஹகாரிபொருந்துகையில்லையே யாகிலும் வேதம் வேதநையாலே ஸம்ஸரிக்கைக்கு ஸாதநமாகையாலே யதுக்குமேலே த்யாகமான ப்ராப்யமுமில்லை, ஶாஸ்த்ரமுமில்லை ததீயருடைய விஶேஷதஶையிலும் நித்யவிஶேஷமான விருக்கும் ஶாஸ்த்ரமுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ப்ராப்யமில்லை. ஆகையால் இவ்விஷயவிஶேஷத்துக்கே மோக்ஷோபாயமான ப்ராப்யமுமாஶ்ரயமுமுள்ளது. ‖ * ‖ பராவரஸாவ ர்வாஹ்யோவேதவ்யோ ஸாதகா । ஸர்வோபாய ஸாதிநோ ராமவ ஶோவாப்ய யதமோவிஷ்ட ‖ * ‖ ஶரணாகதிவிஷயவாக்யத்திலும் "ஏகமேவ ஶரணம் வ்ரஜ" என்றவிஶேஷவிஶிஷ்டனிலக்காய்த்தோற்றினன்

ஸா-ந் ‖ (ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தமானேதி) (ஹேயேதி) ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான ஸத்வஸ்ய ஹேயத்யாகமென்கை. ஆனால் "நித்யா வித்யா நவாதீதம் ஶுத்திஶ்ச மோக்ஷாஹி:" என்று நித்யருக்கு வர்ணாஶ்ரமாதிகள் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) நித்யரோ மோக்ஷஸாதநத்வ ஶ்ரமலக்ஷணங்களிருந்தாலும் மோக்ஷோபாயமாக ப்ராப்யமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ராமாண்யமேயாதிஷ்டனுக்கு இவ்விஷயமிரண்டாகாரயதுக்கு மாகையால் விஶேஷத்துக்கேயஸாதாரணமென்கைக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (பராவரேதி) பரே ப்ரோதயஃ ஶவஶேஷாஹா ஶாஸ்த்ராக்ஷணம் உபயோபாவி ஸோவாஶ்ரயஃ தயாவ ஸவர் ஸாவாஶ்ரயம் விஶேஷஸாதாரணமென்று கருத்து. வேதோ ஶோஸ்யவ ஸ்ரீமதே ஶோயஸ்வா வஶகம் பாவ ஸாதாரண ப்ரமாணமென்று கருத்து. ஸர்வோபாயஸாதிநோ நான்வயவாசகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸாம்வரஶ்லோகாதி விஷய ப்ரமாணாதிகளாலே ஶரணாகதமாகையாலங்கே 'ஏகம்' என்று விஶேஷிக்கவேண்டா வாக்யங்கள் ப்ரமாணங்கள் தோற்றுகிற விஷய அதிகாரமாக விஶேஷிக்கை பண்ணப்போமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாகதிவிஷய வாக்யத்திலுமிதி) ஏகம் மாமென்று ஈஶ்வரனே ஶரண்யனென்று கருத்து. ஆனாலும் விஶேஷிக்கிறதே ஶக்தியாகத் தோற்றுகின்றதாகப் போமோ; பரதேவதை விஶேஷமாக ப்ராப்யமுள்ளது ஶ்ரீகீதையிலேயிருக்கிற

ஸா-ந் ‖ (ஶரணாகதிவாக்யத்திலுமிதி) ஏகம் ஶரணம் ஸர்வதர்மான்

ஊ ॥ இத்திவ்யவிக்ரஹம்வாஸ்யமஹாதிவ்யஷாவ்ஷகந்திலும்ஶாஸ்ய மென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரஸிஷம். ॥ * ॥ விதாயம்பந ஸாகாஜ்ய க்ரூவொ த்ஹநதாதிஸி:। உபாயக்ஷவிஹஸ்வாதிவாநியொா நாஸஂஹிதம் ॥ * ॥ இங்கு உாஸஹந்தன் ஒளவித்யாதிஶயத்தாலும் "அநதிக்ரமணீயாஹி வரணஹணம்" என்கிறபடியே க்ரூவொத்ஹகஷ்வாதிஶயத்தாலும் "தவாஜ்ரதஸ்ஹிநீ" த்யாதிகளிற்படியே ஹொஹ்யஷ்வாதிஶயத்தாலும் திருவடிகளை பவநஶாஸிக்கிறான். இவ்வஷம் "ஸவஜாவாணஸஂஸஂ ஷ்வஷாஜஷமாத நஷ,ஃதவொஙயொஷிதம்,ஹொகவிகஜாஙவாணள

ஸா-நீ ॥ க்ருஷ்ணஸ்வத்தில் அதுகூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்திவ்யவிக்ரஹதி) (ஶாஸ்த்ரஹதி) "வ க்ரதிஂ ஷ்வாஷயிஷாய" ஃத்யாதி ஶாஸ்த்ரஸிஷமென்கை. ஆனாலுமிங்கு திவ்யமஂஙஜவிக்ரஹத்தில்வாண்யா திவயவங்களிருக்க வாதஷயாஸியாந ஊவெமெநவ விக்ரஹஉநாஸஂயெயமென்று நிபந்ஙமுண்டோ? திவ்யாத்ம ஷ்வாஸ்வ ஶதொவாயகஷத்தை வரணங்களிலேய நாஸஂயித்தால் உரஷிவியியுமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (விதாயம்பநெதி) விதாயஂபநெ ஸளகயஂ க்ரூவொத்ஹநதா சூதி: யெஷாஂ தாநி க்ரூவொத்ஹநதாநி விதாயஂபநெஸளகயஂ க்ரூவொத்ஹநதாநி வெதி ஸஂஷ:. விதாயம்பநஸளகயம் விக்ரஹாவெக்ஷயா ஷவாஷ்வாக. உபாயக்ஷஂவ வாஂவாயெதி ஹாவ:. க்ரூவொத்ஹந்தாயாம் நியாஙமெது? சூதிஶஷாஸந்தானெதென்ற காரிகையை விவரிக்கிறார். (இங்கு உாஸஹந்தனிதி) (இங்கு) ஆயெ ஒளவித்யம் ஹொஹ்யஷ்வாதிஶஷா:. க்ரூவொத்ஹநதாயாமநதிக்ரமணீயக்ஷம் நியாமகமென்றபடி. "தத்வாஷ்ணஶ்ஶீகநயநம் விஷ்ணோரஜ்ஙாக்ஷ்யாஜ்யஹம் ஊவ"மென்று ஸ்ரீமந்வெ நாஸஞாந வ மாணஸிஷமாய் இருக்க தவிராஷமாக மஂதந்தானிப்படி வ திவாதிக்கக்கூடுமோ? ஆவரஸ ணிகமாகவிப்படி கவிக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ ஷமிதி) ஆனாலும் அயவிவரண வ்யவஜத்க கஹ்டஷ்ய ஸாவ உாபம்

ஸா-கா ॥ அஷஷாஷய: (ஶாஸ்த்ஸிஷதிதி) "தெவொ வெகண்டநா யகஷி" த்யாரஹ்ய"ஷ்யாதவெ்யாநித்யொகஷ்யோ ஹக்திஙாஙிஹவவஷா:॥ தயாவிவாஷாகாஶொ ஹதநாஂஷ்வா வ காஶெஸ ॥ யொதிநா ஆயிகாஷஸ்யாதெகஷிநுஹாஜயெஶயெ। ஸாஶவாவ்ருதிஃவிஷ்ணோ: வ ஸஙவதெநகஷ்ணா" இத்யாதிஶாஸ்த்ரஸிஷதித்யஷ்:. விஷ்ஹஸ்யாஶ்ரயணீயதெவரணாவிதெ்யஹெஶஹ்ஹணாநாவிதித்யதெ்யாத்ஸஂ ஶ்லோகெநஸஂஹஜஹ்யதஂவ்யாவஷெ(விதாயம்பநெத்யாதிநா)உபாயஷிதாஙெஷஜ வவநாத்ஹ்யாஹ(இவ்வஷமித்யாதிநா)ஹணயொாஶ்ய

௭௦ ‖ ஶரணமேவ, ஜௌமிநே, ஸஞ்ஜாதாநுஶ்ரணஸாஸம், தவஸ்ராயாத்ர ஹ்ருதோக்தவாஸநவஶாத்ருதிஷிதஃ|ஸஞ்ஜாதர்ஶநாஸ்ராஸிதஸ்வேஸி ரஹஸ்யதஃ‖வபலிதபயோர்த்யூஷ்யவீஸாஹ்யிவநிதஃ, வரணஃ ஶரணம்பாதும், வவஜ்ஞாலவவிஸ்வாஸிவரணஃ ஶரணாஸ்த'' இத்யா திகளிலும் ப்ரஸித்தம். இவற்றையடி யொத்தினவர்களும் "உன்னடிக் கீழமர்ந்துபுகுந்தே'' னென்றும், "ஸகலைகஶரணம்வ்ரஜெ'' என்றுமருளிச்செய்தார்கள். "ஸஶஸ்த்ரஸகலாத்யாதி ஶரணிஸ ஸ்வாநுஷ்டி தஸ்யஸ்வோத்ரஹாமேதஸமாநஸ்வேஷடய்யம்" என்று ஸம்ப்ரதாரும் ப்ரதிஷ்டித்தார்கள். "சரணை" என்கிற விடத்திலே "தமேவஶரணம்கத:" "கழல்களவையே சரணாக, நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணேசரண்''இத்யாதிகளிற்படியேஉபாயஶரணம்விவக்ஷிதம்.

ஸா-நீ ‖ வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றையடியொத்தினவர்களுமித்)(அடியொத்துகை) அநுஸரிக்கை (உன்னடிக்கீழ்) ஸ்வரணதியொ:(அமர்ந்து) விஸ்வஸித்து.புகுந்தேன்.ஶரணவரணம் பண்ணேனென்கை, ஸாக்ஷாதுபாயமாகவிருக்கிறஶரண்யன் தனக்கநிஷ்டத்தைஹாநவதன் தன்னைவிட்டு திருவடிகளையுபாயமாக வநுஸாயித்தாலநளவித்த்தாலேகஸஜதரானேன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸகலம்மெய்தி) ஶரணஸ்ராவி ஸ்வசஞ்சாஸ்வெவெநெவ ஸ்வஸ்ய ஸாயநஸ்வஸித்தமென்று கருத்து. இங்கு திருவடிகளுபாயமென்று சொன்னதுவாபயஸ்யாபாயஞாதுஷ்டிஸஸ்வமென்கிற கணக்கிலே ஸாவம்வியொபாயாஸ்ரஶ்ராகை ஸம்ஹாவிதையாகாதோவென்ற தனிர்ாவஸாஸ்யமாக ப்ரமாணஸாவதாயாநுநுணெநாவயாரணம் விவக்ஷிதமென்கிறார். (வரணை என்கிறஇதி) (கழல்கள்) திருவடிகள். (அவையே) ஶரண்யனுடைய அந்த திருவடிகளையே. (ஶரணமாக) உபாயமாக என்கை. (நாகணை) நாகம் ஶேஷம் அணை உபாநம் மிசை உபரி ஶேஷஶயநோபரி வர்த்தமானஸ்ய நம்பிரான் நம்முடைய உபகாரகஸ்ய (சரணேதி) திருவடிகளே சரண் உபாயம். இங்கு ஸ்ரீய பதிவுடையன விஶேஷணமெ ஸ்ரீயோபஸ்யோபாயஸ்வா

ஸா-நா ‖ ஸ்யஸ்யஸாஸ்வதாயிகஸ்வஶாஸ. (இவையடியொத்தினவர் களுமித்) [illegible]. (உன்னடிக்கீழிரக்கு)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ௰ ॥ * ॥ ஸாமாநாதிகரண்யம்ஸாவதீவைசிஷ்ட்யவாசகம்॥உதிபஹநேரஸி
உம்ஸ்பரத்வம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரவிரோதம்॥ஸ்பஷ்டமேவ தத்வம் வைசிஷ்ட்யம்
ப்ரயுக்தம் । விசேஷ்ய ஸாமாநாதிகரண்யஹி வாயிதாஹதி ॥
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யதியம் ஸம்ஜ்ஞகம் । ஸூத்ரவேதஸ்வஹாஸ்யம் தக

ஸா-நீ ॥ வஸ்த்ராவரணமஹாவாக்யேஷு ஸாமாநாதிகரண்யவசநாநாவதீ
மஹாவசநாவஸ்துவிசேஷணதயா வஸ்துவேக்ஷயாம் ஸமவத
ஸ்வயம்சக்திக நிரபேக்ஷகத்வாதி விரோதாவஸ்து, சதுர்யுவேஷு
வர்ணமுக்ஷணக்ஷதி வக்தவ்யசித்தாமஸம்க்ய நிராகரணம்

வக்தவ்யாதி. (ஸாமாநாதிகரண்யாதிநா) ஸாமாநாதிகரண்யவசநநிஷ்டஸ்
வஸ்த்ராவிசேஷணவாசகம் இதிஉமவசநம்மேதஃ ப்ரகாரம்ஸா
நாநாவேதம் வசநம் நவிவேகிநாமிதி பாவஃ தத் ஸ்ரீபாஷ்ய
விரோதஃ தயாஸதி ஸ்ரீபாஷ்யாவமதவிசேஷணக வாயாவஸ்த்வஃ,
நநு விசேஷணத்வம் ஸ்வீகாரே ஸாமாநாதிகரண்ய விரோதாவஸ்திஸ்யாத
ஸூஹ. (ஸ்பஷ்டமேவதஇதி) ஸ்ரீயோவிசேஷணத்வஸாக்ஷாதி கதநம்
விசேஷணத்வேஸாயகஸாநாவாசாத வாயகமாநேதிவிகல்ப
ஸூதேஸூஹ. (ஸ்பஷ்டமேவதஇதி)ஸ்ரீமத்ஸூத்ரதிவக ஸ்வரூபஸிக
ஸூத்ரஸ்யவ ப்ராணத்வாத இதீயஸூஹ. (ப்ரயுக்தஇதி) உப
க்ஷாயிகரண ந்யாயே ஸாமாநாதிகரண்ய ஸித்தஸ்ய உபக்ஷாவ
மதவிசேஷணக வாயகத்வாஹாவாநுவ த்யுத உபக்ஷாவமத
விசேஷணத்வே நைவ ஸாமாநாதிகரண்ய ஸித்தஸ்யநேயத்வாதுவக்ரமோ வஸம்
ஹார யோஸ்துஸ்யத்வ கயம் ந்யாயஃ ப்ரயாநவிசேஷ்ய ஸாமாந
ஸித்தா ஹிப்ராயேண உபவருஸ்யா ந்யாயாஸித்தஸ்ய உபஸம்ஹார
ஸ்வஸ்ய ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய உபக்ரமவாயகதாமேகாக்ருந்நாதிர
ஷேத்யாஹ (விசேஷேதி) வரோக்ஷவாயகம் நிரஸ்ய வாயக
தக்யவி வரிஹரதி (ஸாமாநாதிகரண்யேதி) ஸஹஸ்யாநவதா ஸ்வம்வாயி
ஸிம்மவசநாநாம் ப்ரயாநநாதாநுஸாரித்வாத ஸாநாமேத்யாராஜா
வசதீதி ப்ரயோகஃ, நது வசத இதி "ஸூரோஸ்ஹாரஸ்ய நிவீஸ்ய
வாஹா"விதி ப்ரயோகஃ நது வாஹாநிதி. உபயோஸ்ஸமப்ராயாந்ய
விவக்ஷாயாமேவ ஸவசநியமஃ. நநு ஸ்ரீயோ விசேஷணத்வே

ஸா-கா ॥ திநஃ உபகாரகஸ்ய ஸாமாநாதிகரண்யோபாயஇத்யுக்தம். ஸாமாந
ஸித்தஸ்யாநாக ஸமவத வசோவாயகம்யக்ஷம், நநு ஸம்ஸ்யாக்ஷவி
தயாத்வே ஸாமாநஸ்பே மஹாவசநம் உபமேயதே த்யாஸம்க்ய
உபக்ஷாயிகரணந்யாயவாயிதத்வாஸிவசநஸ்ய "ஸூரோஸ்ஹாரஸ்ய
நிவீஸ்யவாஹா" விதயாதிஸ்வவிசேஷ்யப்ராயாந்யநாவஸ்யவமாண
ஸ்வாத்வ(கவஹாவேத்தி) நநு உபாயஸித்தவ ஸாமாந ஸாத்ரா... ஸித்

[illegible] ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய [illegible] ஸர்வபாபேப்யோ [illegible] | [illegible] ||*|| [illegible] யாகையாலே இவ்விசேஷணந்தான் [illegible] யேன், ஸாதிக்கைக்கில் [illegible] திக்கே யொழியாதோவென்னில்; இச்லோகத்தும் [illegible] த்தாலும் [illegible] த்தாலும் சொல்லப்பட்ட [illegible] வியோகத்திலும் பன்னலாம். அவை [illegible] விசேஷணங்களாகையாலும் அவற்றுக்கு [illegible] வாக விரோதி விசேஷங்களுண்டாகையாலும் அவற்றால் [illegible] விரோதமில்லையென்று [illegible] கொள்ளில், இதுவை [illegible] யாய் இங்கு [illegible] த்திலும் ஸாரவி [illegible] விசேஷணமாவதான [illegible] த்திலும் [illegible] இப்படியிருக்க "[illegible]" என்கிற

ஸா-தீ || "[illegible]" [illegible] (ஸர்வ[illegible]) [illegible] [illegible] ஸாஹித்ய [illegible] யோகித்வாய [illegible] வத்ராதி [illegible] ஸாஹஸ [illegible] விசேஷணந ஸமீதீயத்வமிதியாய ஹரணாநிதி வக்தவ்ய இதி [illegible] ஸாஹஸமேவ [illegible]. ஸ்ரீ [illegible] விசேஷணமேவ [illegible] [illegible] ஸமஸ்த விரோதி விரோதியம் ப்ராயஸ்சித்தம் [illegible] (ஸமேத) [illegible] வாயகம் [illegible] [illegible] சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக்கவிதி) [illegible]

ஸா-கா || ப்ரபத்தேர் நாவஹஸ்தீ ஹரணாவித்யாதி நாதஸ்ய [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] ஸாங்க விஸேஷேண "ஸர்வ [illegible] ஸம்ஸாரணஸ்ய தாரிணீ" [illegible] [illegible]

உபா||ீவ ப்ரார்த்தனத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீஸாபேக்ஷத்தையுபலக்ஷணமென்னில் ஸர்வாதிஸாபேக்ஷத்தையும் இப்படி சொல்லப்ரஸங்கிக்கும். சரண ஶப்தத்தில் உபாயவாசிஶப்தஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே உபாயாந்தர நிரபேக்ஷோபாயமாகிறானென்று விவக்ஷிதமென்னில் இது இங்கும் துல்யம். இப்படியிருக்க இவளைவிஶேஷணமாகக்கொள்ளில் ஸமபிவ்யாஹ்ருதவிரோதம்வருமென்பார்க்கு இப்பரபக்ஷகாரர் பக்ஷத்திலும் ஸமபிவ்யாஹ்ருதவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். "யாவச்சாதுர்யேஷு" என்கிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன ஶரணவிபாகத்தின்படியே பரத்வ வித்ருத்வ ப்ராப்யத்வாதிகளாலே ப்ரதானோத்தேஶ்யனாய் நிற்கிற ஈஶ்வரனைப்பற்றவிழிவார்க்கு ஸ்ரீத்வஸௌலப்யாதிகளாலேவந்த ஸாக்ஷாத்கார்யாதி ஶரணத்வத்தாலே இவளவனை பற்ற நமக்குப்பரபக்ஷகாரமாகையும் ஈஶ்வரஸாதாரண்யநியதமென்று சொல்லில், இப்படியே ஸஹயோகவாசிநியான விவளாலே விஶிஷ்டனைக்கொண்டு ஶரண்யனைகையுமீஶ்வரஸாதாரண்ய நியதமென்று கொண்டால் ஒரு ப்ரமாணத்துக்கும் விரோதமில்லை. * *

இவ்விடத்தில்ஶரணஶப்தம் "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் | வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:" என்று விஶேஷிக்கையாலே யுபாயபரம் ||*|| ஸாரஸ்வாஸ்வாதேவ

ஸாநீ||ந்யாஸரோயாதாம்பாயகாஞ்ஜரமும்சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக்கவிதி)விரோதபாயகரொலங்க்ய ஸ்வபக்ஷவி ஸமாநமந்த ஸமாயாந மென்கிறார் (யாவச்சாதாவித்யாதிநா) இங்கு ஶரணஶப்தம் ரக்ஷக பரமோ ப்ராப்யபரமோ, ரக்ஷகபரமாகில் ஸர்வாயிகாரிஸாயா ரணமாகையாலிங்கு சுகிம்வநம்ப திரக்ஷகத்வகயநம் வ்யர்த்தம். க்ருஹ பரமாகில் பாயிதாப க்ருதாநாபயாத்வ. ப்ராப்யபரமென்றி லுபாயபர ப்ரிவல்வண்த்திலே தக்ஷயநம் வ்யர்த்தம். உத்தரவண த்தோடே பௌநருக்த்யமும் வரும். "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ ஶப்தஶ்ஶரண மித்யயம் | வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவா சக" என்கையாலே உபாயபரமென்றிலங்கவவந: "ஏகம் ஶரணமேஜ்ஜா நா,,மென்று ப்ரபத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாவ்யாநமன்றோ? இங்கு விதீயமாந ப்ரபத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாவ்யாநமன்றே என்றவரு ளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி)(இவ்விடத்தில்) த்வயத்தில் ப்ரபத்தி விஷயதயா ப்ரயுக்த ஶரணஶப்தம் (விஶேஷிக்கையாலேஇதி) விஶே

ஸா.கா||ஶப்தார்த்த ஸாஹ(இவ்விடத்திலித்யாதிநா) நநுஶக்திரேவாத்ர ப்ரபதிப்ரயோஜ்யோபாயத்வாக ஸமவஸ்யோபாயத்வாநு ஸந்தாநம் வ்யர்த்தம் ந்யாஸ உபாயத்வாநுஸந்தாநஸ்ய ஸ்வபக்ஷாதிவாக்ஷ்யாம் ஸமர்த்திதம்.

௨௮|| ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யை! ஸர்வோபாயாநுஸ்தாநே நாக்ஷேபோ விநிவேஶி

ஸாநீ||ஷிக்கை ரக்ஷகவரமென்றுகிடக்க உபாயவரமென்று சொல்லுகை ப்ரவ்ருத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாவ்ருத்தமானால் அசேதநவிஷயதயா ரக்ஷகத்வப்ரஸக்த்யபாவாத் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரவத் பாயஸ்வாபாயாஸநரக்ஷகஸ்ய ஸ்வதந்த்ரதயா விஶேஷகவசநம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கிக்குமென்றபடி. ப்ரவ்ருத்திவிஷயஶரணஶப்தவ்யாவ்ருத்தமானால் ரக்ஷகத்வஸம்ப்ரதி விதாநதயா தத்வர்த்த்யஸக்த தத்வ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமுபாயபரத்வஸ்தாபநம் ப்ரயோஜநமென்று கருத்து. (உபாயபரமிதி) விஶேஷணமில்லாவிட்டால் ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணமாயிருந்தாலும் ஸ்வரூபவாக்யமாய்க்கொண்டு ஶரண்யவரணரூபவாக்யநாஶம்ஸதயா ரக்ஷகத்வமேயாமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶரண்யவரணத்தை ஸாதநமாக பலவிடத்திலும் விதியாநிற்க அத்தை வ்யவச்சேதித்த வசநந்தானுபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிக்க கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶரண்யாவேதி) கிம்வசநேநேதி ஶேஷ꞉. அகிஞ்சநாதிகாரிணா ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தயே ஸ்வநிஷ்டாபகவாக்யம் அத்யயே ரக்ஷகத்வாவஸ்த வசவ. ஶ்ரீமந்நாராயண꞉ ஶரண்யஸம்பந்தாத்யுபாயாநுஸந்தாநே நிவேஶித꞉. ஸ்தாபித꞉. பஹுஷு ஶரணஶப்தமான ரக்ஷகத்வஸ்தாபநம் பண்ணியுபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிக்கிற வசநத்துக்கு காரணமாக்ருதிமத ஶரணஶப்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்திவிஷயஸ்யாபேதந ஸாமாந்யோபாயஸாதாரணோபாயத்வவிதாநஸ்ய ஸமர்த்த உபாயாநுஸந்தாநாவத்தித்வாஜ்ஞாநேந ஸமர்த꞉ நிவ்ருத்தஜ்ஞோபாயாநுஸந்தாநவத்தஸ்த்வபுஷ்கல்ய விஶேஷத்வேநவநிர்ணீதப்ரஸம்ஸ ஸமயே நாஸாமர்த்யக்ஞவநவிஷயே ஸமர்த உபாயாநுஸந்தாநவத்திதோ ஸர்வஶக்தாஸம்பந்தோ தாத்பர்யமென்றுகருத்து. இவ்வசனம் விரோதிபரிஹாரத்திலே ஶரண்யவரணத்தை ஸாதநமாக பலவிடத்திலும் விதியாநிற்க "உபாயோऽயம் சதுர்த்தஸ்தே" ரித்யாதிகளிலே ப்ரபத்திரூபாயமென்றே ஸ்வீகாரமென்றுநிஷ்கர்ஷிக்கை சேருமோவென்றில் ஶரண்யரானவன் தன்னையே அத்யந்தாகிஞ்சநனையதிகாரி தன்னுடைய நிஷ்ப்ரகாரத்துக்குறுப்பாக ஸர்வஸ்யாத்தாலே உபாயாந்தர ஸ்தாநத்திலே நிவேஶிப்பிக்கிறார். வாதி தோற்றுகைக்காக "உபாயோऽயம் ஸ்வீகாரம்" என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறதென்றுஸ்வ க்ருதம். ஆனாலிந்த ப்ரபத்தியைத்தை உபாயமாக நிஷ்கர்ஷி

[illegible] || ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]

உ௯ || த: || * || ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களாலே யாராதிதனான ஸர்வேஶ்வரன் ஸமோபாயமாயிருக்க இங்கு விஶே

ஸா-நீ || த்தால் ஸ்வரஸதஸ்ஸாத்யோபாயநிரபேக்ஷமாகத்தானே ஸமோபாயமென்றன்றோ ஸித்திக்கிறது. ஸாத்யாபேக்ஷையில்லையே வ்யாஜநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்குமாகில் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வரும். ஸாத்யோபாயவிதாநமும் அநர்த்தகமாகப் ப்ரஸஜிக்கும். ஆகையால் ஸ்வஶாஸ்த்ரோக்தோபாயங்களைப் போலே ப்ரபத்தியையும் ஜோடித்த வ்யாஜவிஶேஷத்தை யபேக்ஷித்தே குடுக்குமென்னில் அப்போது விதிபலத்தாலே தானே ஸாத்யஸாதநவ்யாஜவிஶேஷம் ஸித்திக்கையாலே ஶாஸ்த்ராதிகளிலே உபாயக்ருத்யத்வ ப்ரயோஜநமன்றே. கிஞ்ச ஸாத்யோபாயம் வேண்டினாலுமந்த ஸாத்யோபாயத்தாலேயாராதிதனான ஈஶ்வரன் ரக்ஷகதயா ஸமோபாயமாகவிருக்கையாலே அந்த ரக்ஷகத்வத்தை ஸமோபாயத்வப்ரஸாமாந்யாகாரேண சொல்லுகையேயுசிதமாயிருக்க உபாயாநுஷ்டாநபத்தியை சொல்லுகிறதுதானுசிதமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வாதிகாரிகளுமிதி) ஸாத்யாநுஷ்டாயிகாரிகளெல்லாருக்கும் ஸாத்யாநுஷ்டாநக்ரியாரூப ஶாஸ்த்ரங்களாலே ப்ரீதனாய் ஸமோபாயமாயிருக்க இங்கு ப்ரபத்திகாரணஶாஸ்த்ராதிகளிலே விஶேஷித்து இதி விஶேஷித்து ஶரணஶப்தம் ரக்ஷகபரமன்று. உபாயபரமென்று வ்யவஹரித்து அகிஞ்சநாதிகாரியைக்குறித்து ஈஶ்வரன் ரக்ஷகனென்று சொல்லாதே உபாயமென்னவே விதிசோதிதாநுஷ்டேயமான ப்ரபத்தி ஈஶ்வரனை உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நெருத்துகிற வ்யாபாரரூபையாக ஸித்திக்குமுபாயமென்ன வேண்டித்து நிக்ஷேபவசநபலத்தாலே இதி ஶேஷ:' ப்ரபத்த்யவிஷய ஶரணஶப்தவிஶேஷணவசநமில்லையாகில் ஶரணஶப்தஸ்ய ரக்ஷகபரத்வாதீஶ்வரஸ்ய உபாயாநுஷ்டாநபத்தேர ப்ரமாணாபாவாத் ப்ரபத்தி கேவல ஈஶ்வரவிஷயபோதாத்மகமாய்க்கொண்டு ஸித்தித்து ஈஶ்வரனுடைய வுபாயாநுஷ்டாநநிவேஶநவ்யாபாரமாக ஸித்தியாது அகிஞ்சநவிஷயத்திலீஶ்வரனுக்கு உபாயாநுஷ்டாநநிவேஶமும் தத்தாநுகுண ப்ரஸாதவிஶேஷமும் ஸித்தியாது. ஹஸ்த்யாப்ரயஸ்த்தமாக ஆஜ்ஞாவஶாதிஶக்தத்தை விதித்து அதுக்கு ஶக்தி இல்லையாகில் அநுகூலமாக ஸாதநாநுஷ்டானத்தை விதித்தாலஶக்தாதிகாரிவிஷயத்திலே அநுகூல ஸாதநாநுஷ்டாநரூபவ்யாபாரத்தாலே ஈஶ்வரனைப்ரயத்நத்தை க்ஷமிக்கதானீஶ்வரனுக்கு ஆ

ஸா-கா || ஶிக்ஷாஹ (ஸர்வாதிகா, ரீத்யாதிநா) "நநுயதேஷ்டநகாமகாரே" த்யாதிநா ஸ்ரீ ஶாஸ்த்ரோபாய ப்ரமாணாநுஸார

[illegible] வோபாயாந்தரஸ்தாநத்தில் [illegible]
[illegible] ஸ்தாநத்தில் [illegible] விஷய
மலிருக்குமப்போலேயும் வாரணஸ்நாநத்துக்கு ஸம்ஸாரனுக்கு
[illegible] க்கைக் குறித்தாலும் [illegible]
[illegible] க்கும் [illegible]
[illegible] யாயிருக்கும் [illegible]
[illegible] க்கைக் குறித்தாலும் ஈஸ்வரனு
க்கு ஸக்ருத்வோபாயாந்தரஸ்தாநவத்தியும் ப்ரவத்திக்கி
[illegible] விஷயாதிறே "[illegible]"
[illegible] ஈஸ்வரனுக்கு
உபாயாந்தரஸ்தாநவத்தி விஷயாது. கிஞ்ச மோக்ஷாய
[illegible]
ப்ரஸஞ்ஜ மோக்ஷம்ப்ரயுக்தி ததா ஸந்த்யாவேநாபி ப்ரஸஞ்ஜ
[illegible] உபாயாந்தரஸ்தாநவத்த்வப்ரவர்த்ய
[illegible] ஸாதவிஶேஷ்ஸ்ய மோக்ஷ
[illegible]. விப்ரோக்த ஸந்த்யாவேநாபி [illegible]
ஸவேர்ணம்ச நவிஷெத்யக. ஶாஸ்த்ர ஸக்ருத்வஸ்த்ராகிஞ்சந
ஸம்பந்யிந: பரகீயஸ்வாஸம்ஹவேந ஶரணதயா ரக்ஷகஸ்வாஸ்யவஸாய
ரூபவ வவ விஷெத்யக தஸேகோபாயதா யாஶ்ரயமேவோபாய
ஹூதோஷ ஹவேதி ப்ரணாதபி ஹஶவத: நோபாயாந்தர
ஸாதாவத்திஸ்யத் "உபாயே [illegible]" இதி ப்ரவத்தி
[illegible] ரக்ஷகத்வ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ரக்ஷகத்வ [illegible]
வசநஸஹாயேஹி ஹஶவத: ரக்ஷகத்வ [illegible] உபாயத்வ
[illegible]
பரவயாயா விஷயதி. தஸ்ய ஹஶவத: நஸ்வதஸ்ஸம். ஸவ [illegible]
[illegible]
"[illegible]" [illegible] ஹஶ
வத: வ்யாஜவிஶேஷாபேக்ஷநாவ் உபாயாந்தரஸ்தாநவிஷெ [illegible]
[illegible]

ஸூ|| ஷித்துபாயமென்னவேண்டிற்று உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே ஸஹஜ காருண்யாதிவிசிஷ்டனை விஸ்வாஸனை நிருத்துகிற ப்ரபத்தி ப்ரகார

ஸா-நீ|| ஶப்தஸ்வாரஸ்யாத் ஸர்வஸ்வீகர்த்ருகாபரபர்யாயோபாயாந்த ரஸ்தாநநிவிஷ்டவிஷயக ப்ரபத்தேர்நாஹியாநந்தரேந ஜ்ஞாநஸஹ நயாஸபரத்வேஸித்யதி. ஐக்யம்ப ப்ரபத்திநாஸ்தி தஸ்ய ந்யாஸபரஸம ப தஉபாயாந்தரஸ்தாநாபத்த்யாபாதக: இப்படி கல்பியாபாரத்தாலே ஸித்த ஸ்தாநத்திலே நிர்ப்பரனென்று ஶங்கியாமைக்காக(ஸஹஜகாருண்யேதி) (விஸ்வாஸனைநிருத்துகிற ப்ரபத்தி ப்ரகாரம்)விஸ்வாஸஸ்ய உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶஹேதுவான ப்ரபத்தி ப்ரகாரம். உபாயாந்தர ஸ்தாநநிவேஶஹேதுப்ரகாரோ ப்ரபத்த்யாகாரமென்றபடி. உபாய த்வோக்தி: ப்ரபத்தே: ஸர்வ உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ ஹேதுப்ர காரோ ஸாதாரணாகார த்யாதநாபேக்ஷயென்றுகருத்து. யதா உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே விஸ்வாஸனை நிருத்துகிற ப்ரபத்தி ப்ரகார மாவது உபாயோஸ்வேதி ஸர்வஸ்வீகார ப்ரபத்தியை உபாயத்வோ க்திக்குஸர்வ தஉபாயாந்தர நிவேஶஸ்யபரபர்யாயாபாரஜ்ஞரணா ஸாஹஸாத்“ தமேவோபாய தாயாஸ்ர,க்வஸேவோபாய ஸம்ஹிதேஸ வே” த்யாதிவ்யாக்யாநாநாஞ்ஜநேநாபாயோஸ்வேதி ப்ரபத்திநா யாம் தாத்பர்யம்.“ப்ரபத்திநாஸாத ஸாக்ஷாத்ராஜம்தோஹ்யத்ர ஹாம்ஹிதம் | இதிநிஸ்சித்ய ஸர்வஸ் ப்ரபத்திநாஶரணாகதி“ரித்யுக்த ப்ரகார விஶேஷாபேக்ஷித ப்ரகார:வைஶிஷ்ட்யாபிப்ராயேணா ஹ. ஶப்தஸ்தி ஸத்யஸாஷ்யத்திலும்“கநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே மஹா விஸ்வாஸபூர்வகம் | ததேகோபாயதாயாஞ்ஞாப ப்ரபத்திஶ்ஶரணாகதி” ரிதிலக்ஷணம்கயோஸம்ஸ்த தஇதிவக்உபலக்ஷணபரதயா ப்ரபத் தே: ப்ரயிவீகோபலக்ஷகஸம்ப்வத்தாதி ஸதி நிக்ஷேபரக்ஷ யிலும் சொல்லுகிறபடியே உபாயஸ்வப்ரபத்தியைச்சொன்னால் ப்ரகாரீஸூத ஸர ந்யாஸமும் ஸித்திக்கும்.ப்ரபத்தியாவது ப்ரபத் திநாஸித ஸரந்யாஸ:, தத விஶேஷணீஸூத ப்ரபத்திநாபரக்ஷ கத்வப்ரபத்திநா உபாயஸ்வ ப்ரபத்திநாவேதி ப்ரகாரா,தத்ர ரக்ஷகத்வப்ரபத்திநா கம்ஸம்ஸூத ஸோத்ப்ரத்வ பரணாத்மிகா ஸவதி. உபாயத்வ ப்ரபத்திநாது கிம்சிநாயிகாரிணாம் ப்ரதி ஸர்வத: உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶஸ்யாஸாதாரண ஸாக்ஷாத்ஸாதாரண ஸாப்ரபத்திநாத்தநாவதிஷ்டதே “அப்ராப்திப்தோநமோபாயேக்ஷ ரக்ஷாபேக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதே,,இத்யாதிவசனபலேநகஸாதாரணஸா ப்ரபத்திநயாபி ஸவிதவ்யம். கந்யதா தாத்ருஶ ஸாக்ஷிஸா ஸர்வ தோநஸ்யாத். ததாபப்ரதே உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலேவிஸ்வாஸனை

ஸ்வீகாரந்தோற்றுகைக்காகவாமத்தனை. இங்கு ஸக்தியோபாயஸ்தானத்திலே ப்ர வ

ஸா-ரீ॥ நிறுத்துகிறவ ப்ரபத்தி ஸ்வீகாரமாவது கேவலரக்ஷகத்வ ப்ராப்தைந யன்று தாத்பர்ய ப்ராப்தைநயாசுவேஸ்வராவாயெனவெயதிசய்யாரண ஸஹிதாயா: உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசஸ்யா ஸம்ஹவாசுகிம்தா உபாயத்வ ப்ராப்தைநயே யென்றுகருத்து. இவ்வப்ராப்தம்எனக்கு ஹர மில்லாதபடி உபாயாந்தரஸ்தானத்திலேநின்றுரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறே உபாயபர்வத்திற்கு தாத்பர்யமென்று விரோத பரிஹாரத்திலே சொல்லப்பட்டது. இங்குஉபாயமாக வஸ்வவஸிக்கிறேனென்றுஹோ விஸ்வாஸத்தைச்சொல்லி ஸம்தும் வ்யவஸித்திருக்கஸரணபர்வத்திலே ப்ராப்தைநாநிதஹாந்யாஸவஸிஸிஎங்ஙனேஎன்றில்,ஹாவிஸ்வாஸமாவது ஸாஸ்த்ரொதித விஷயெ த்ருஷாவ்யவஸாயம் அது நிஷ்கர்ஷிகவவந மில்லையாகில் ஹமவத உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசப்ராணாஹாவாஸ கேவல ரக்ஷகத்வாவ்யவஸாய மாயிருக்கும். நிஷ்கர்ஷிகவவந ஸஸ ஹரவேதா ஹமவத உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசஸ்ய ப்ராணிககாஸ தந்வ்யவஸாயரூபமாயிருக்கும்உபாயாந்தரஸ்தாநநிவிஷ்டனாகக்கஸ வஸிக்கிறேனென்றால் இந்தவிஸ்வாஸந்தானும் ஸ்வவிஷய ஸஹித ஹமவ த்வாவாயாந்தரஸ்தாநநிவேசம் ஸ்வதஸ்ஸிஸமல்லாமையாலே ததிஸி த்திதமாக ப்ராப்தைநாநிதஹாந்யாஸத்தை ஸூசிகவிக்கிறதென்று கொள்ளவேணும். அதிலே ஹாந்யாஸஸாத்த்தைச்சொன்னால் ப்ரா ப்தைந ஸிஸியாது. ப்ராப்தைநயைச்சொன்னால்ஹாந்யாஸமப்ராப் ஸிஸமாகையாலேயும் ப்ரணாநுஸாரத்தாலேயும் ஸரணபர்வஸ்ய ப்ரகாரிஹூதொவாயகவ ப்ராப்தைநாஷேதகவைவ தாத்பர்யமெ ன்று ப்ரவத்திவ ஸாரம் தோற்றுகைக்காகவாமத்தனைஎன்கிற வாக்யத் தாலேயும் ப்ராப்தைநையும் சொல்லித்தாயிற்று என்கிற வக்ஷ்யமாண வாக்யத்தாலும் ஸிஸிக்கிறது. இப்படி ஸர்வேஸ்வரனைஉபாயாந்தரஸ்தாந த்திலே நிறுத்துகிறவென்கிறவிடத்திலே ஸர்வேஸ்வரனுபாயாந்தரஸ்தாந த்திலே நிறுத்துகிறனென்று ஸர்வேஸ்வரவ்யாபாரமும் ஸர்வேஸ்வரனைஉபா யாந்தரஸ்தாநத்திலே நிறுத்துகிறனென்று கர்த்ருவ்யாபாரமும் தோற் றுகிறது. இதின்ஸ்வரனுபாயாந்தரஸ்தாநத்தில் நிற்கக் கூடாதென்று ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (இங்குஉக்தி) (ஸக்தியோபாயஸ்தாநத்திலே ப்ர வக்தியில்லாமையால் ஸக்தியோபாயஸ்தாநத்திலே ப்ரவக்தியையியாகிற்க என்று

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸாந்நிஸிதஸ்தாந ப்ரத்யவெவெதவ்யாஹ. (இங்குஉக்தி

ப்ரவ்ருத்தி நில்லாநிற்க ஸர்வேஶ்வரனுபாயமாக ஸ்வீகாரத்திலே நிற்கையாவதென்னென்னில், ஸ்வரூபமாக ப்ரபத்தியும்பண்ணி உபாயமாக வுபாஸநமுமநுஷ்டித்துப்பெறவேண்டும் ஸ்வர்க்கத அவ்வோபாயமொழியவே ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே பெறுகைக்கடி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸஹஜகாருண்யத்தில் ஸ்வபாவவிஶேஷமாகையாலே ஶக்தஜ்ஞனுக்கு ஸர்வேஶ்வர

ஸா-டீ || ஶாஸ்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஶக்தியொடு ஸ்வீகாரத்திலே ப்ரபத்தி விஹிதையாய்நில்லாநிற்க என்றபடி. "ஶத்ருணாமபியோவாவி ப்ரபத்யா ஹோஸ்மீதி | ப்ராணேப்யோ நாந்யோ ப்ராஸ்யே ... லோகப-ல்ஷிதஸ்வஸ்தி" இத்யாதிஷு ஸர்வப்ருதி ஶக்திவசப்ரபத்தேரேவ ஸாக்ஷான்மோக்ஷஸாதநதயா விஹிதத்வாத்ஸ்வரூபேண மோக்ஷஸாதநதயா உபாயாந்தரஸ்தாநவர்தீஸ்வரஸ்வ நிர்ஹேதுகாருண்யதயா ... ஶக்திஸ்தாநாவஸ்தம் கர்யமென்று ஶாஸ்த்ரார்த்தம். (ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே இதி) ஸம்பந்தப்ரபத்திக்கு மேல்பட்டதொரு ஶக்தராவஸ்யமிருக்குறுப்போலே ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியிலும் மேல்பட்டதொரு வ்யாபாரமில்லாமையாலே ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே என்றது (அடி) காரணம். (ஸர்வேஶ்வர இதி) ஶக்திஸ்தாநத்திலே அநுஷ்டேயதயா விஹிதஸ்வைவ நியோகமென்னவொண்ணாது. இது ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ராதி ஶாஸ்த்ரவிஶிஷ்டவிஷயக ஜ்ஞாநஸாதநமேவ ஶக்திஸ்வரூபம்போலன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞ வ்யாபாராநவஸாஹி ஹ ஸ்வஸாமர்த்ய ... காநுக்த வேதாந்தஶாஸ்த்ராதிகள்போலேயுமன்றிக்கே வக்ஷ்யமாணக்ரமேண அநுஷ்டாநகாலத்திலே ஸர்வஶேஷோபாயாந்தரஸ்தாநவஸ்வ விஷயக வ்யாப்தியாகையாலே விஹிதமே நிஷ்ப்ரயோஜநமானால் ப்ரபத்தியே ஶக்திஸ்தாநவிஷயமாக ப்ரஸம்ஶிக்கையால் ஸர்வஶேஷோபாயஸ்வ வ்யாப்திஸ்வம் தனக்குக் கிடையாமையால் ஸ்வஸ்வரூபவிரோதமே ப்ரஸம்ஶிக்கும். (ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸஹஜகாருண்யத்தை இதி) ஸஹஜகாருண்யத்தை ஶ்ருதியாக ஸ்வபாவமாகவுடைய பரமகாருணிகன் ப்ரபத்தியா ... ஸர்வஜ்ஞ ... ஶ்ருதிஷ்வதி ... ஸக்திஸ்வபாவேநைவ ... ஶக்தர்க்காய ... கரவாணீதி யத்ஸ்வப்ரஹலாதாதிஷ்வபி ஸாக்ஷாத்க

[illegible]

ஶக்த]நுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்றதென்கிறது. அஶக்த ஸமத்துக்குபாயமாக விஹிதமான பரஞ்சுமக்க மாட்டாத அகிஞ்சநன்

ஸா-நீ|ஹவிஷ்யத்ரத்ர ஸ்வீகாரரூபமாய் ப்ரபத்யுபாயத்வஶேஷஸஹ தவ்யஸாதவிஶேஷமே வ்யவஸ்திதத்தாலே பெருகைக்கு ஶேஷமானால் விஹிதையான ப்ரபத்திக்கு ஸம்பந்தஸித்திரஸா ஸாதநத்வம் போலே நிரர்த்த ஸமஸ்வபாவவிஶேஷாத்மக ஸ்வீகாரரூபமாகவே விஹிதஸாதநத்வம் ப்ரஸித்திக்கையாலே ஸம்பந்த வஸ்திஸாத்ய ஸம்வஸ்தரஸ்த ப்ரவ்ருத்திஸாத்யாக ஸ்வபாவ விஶேஷ விஶிஷ்டதயா உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்றதென்கிறது. வைஷம்யநைர்க்ருண்யபரிஹாரார்த்தமாக ஸத்வப்ரவ்ருத்திஸாத்தத்தாலே உக்தஸ்வபாவவிஶேஷரூபோபாயாந்தரஸ்தாநநிவிஷ்டனுக்கும்வேறு நியாமகமில்லாமையாலே இதற்கு ஶேஷகாரணம் ஸ்வாதந்த்ர்யநைக்ஷ்யமான பரதந்த்ரகாரணவைபான ஸஹஜகருணை யென்று சொன்னது ஸம்ஜ்ஞிவைபவத்திலே சொல்லுகிறபடியே ஸஹஜகாருண்யமே ஶேஷமென்றபடி. இனி ப்ரபத்திவாக்யத்திலே ஶரணமென்ற உபாயாந்தரஸ்தாநத்தில் நிருத்துகிற ப்ரவ்ருத்தி காரந்தோற்றுகைக்காகவென்று சேருமோ; ஸ்வதந்த்ரன் ஸ்வதந்த்ரனை உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நிருத்துகிறது விருத்தமன்றோ? ஆஜ்ஞையாலே நிருத்துகிறது விருத்தமானாலும் ப்ரார்த்தனையாலே நிறுத்துகிறது விருத்தமல்லாமையாலே உபாயஶக்திக்கி ஸ்வத உபாயத்வாஸம்பவாதுபாயத்வப்ரார்த்தனையிலே தாத்பர்யமென்றிலானாலுமிப்ப்ரார்த்தனையாலே ஶரண்யனுக்கு உபாயத்வம் ஸவிஶேஷத்தாக ஸித்தித்தாலும் ஶரணாகதி என்கிற காரிகையிலே சொன்ன ஶரணாகதிஸித்தியும் ஶரணாகதத்திற்கு ஸமஸ்தோபாயாந்தரஸ்தாநவத்திஸ்த ஸித்தியும் எங்ஙனே இவ்வுபாயத்வ ப்ரார்த்தனையாலே ஸர்வ ஸமஸ்தாதிகளுக்கு உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶஹேதுத்வம் ஸித்தியாமல் ஶரணாகதத்திற்கே ஸித்திக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அஶக்தஸமஸ்தத்திற்கிதி) (ஸம்ஜ்ஞிதி) தனக்கு வ்யாபாரவஶ்யஸாத்யமாய் அஶக்தஸமஸ்தத்திற்காக தனக்கு கர்த்தவ்யமாக ப்ரஸக்தமான ஸாதநாந்தரங்களில் ஸமஸ்தஸமஸ்தத்திற்குபாயமாக விஹிதமான பரஞ்சுமக்கமாட்டாதவகிஞ்சநன் ஸன்னதுமொருத்தருவாய்நிற்குற வஸ்துநி எனக்குபாயமாகவேணுமென்று சொன்னதுமஸாத்யா பரஞ்சுமக்கமாட்டாதவன் ப்ரார்த்தனைப்ரார்த்தநமென்றப்ரார்த்திதபாதே உபாயமாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்காவிதற்கு அடியென் றதனை சுமக்கமாட்டாதே வேசரிடத்தில் ஸமர்ப்பிச்சென்கிற

ஸா- நீ|| பரத்தை என் தலைமேலே சுமத்தாதே தேவரீரே உமக்கு பரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றிறே தாத்பர்யமாகிறது. இங்கு ப்ரார்த்தநீயமுபாயத்வம் ரக்ஷகத்வம் தத்ப்ரார்த்தநாஸக்ருந்நிஷ்டைகவசநவிரோயாச் கிஞ்ச உபாயாநுஷ்டாநவத்வம் தத்பலி தத்ஸாத்யத்வநிவ்ருத்யத்வம் பரஸ்வீகர்த்ருத்வமித்யாதய இங்கு பக்தியைப் பேசியாதே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை என்று சொல்லாதே இவ்வர்த்தத்தைத்தானே என்மேலே சுமத்தாதே அவத்தை சுமந்தால் மேல்வருமஹிதமெல்லாம் தருகைக்கு ஸர்வகாரணிகனான உனக்கே பரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை என்று யாத்த்ரு பரம் பரந்யஸ்ய ஸ்வாவதிநாஸ்த்ரரோவயோ: கிஞ்சைவ ஸ்வபரக்வந ஸ்வீகர்த்ருதி வசவசாகாரகபரஸ்வீகார ப்ரார்த்தநையாக வருளிச்செய்கையாலே இந்தப் ப்ரார்த்தனை பரந்யாஸாவிநாபூதையாகையாலே ஏதத் ப்ரார்த்தநாவித பரந்யாஸம் விவக்ஷிக்கிறது என் தலையில் சுமத்தாதேயென்கிற அம்சம் இந்தபாரம் என்னுதன்று என்று ஸ்வஸம்பந்தத்யாகம் விநா விவக்ஷியாமையாலே ஸ்வஸம்பந்தத்யாகமும் உனக்கே பரமாகவேறிட்டுக் கொள்ள வேணுமென்கிற அம்சம் இந்தபாரம் உன்னது என்று பரஸம்பந்தாவாதநமன்றிக்கே விவக்ஷியாமையாலே பரஸ்வாவாதநமும் விவக்ஷிக்கையாலே ரக்ஷாபரம் என்னுதன்று அவனதே என்று பாவிக்கை என்று ஸாம்ப்ரதாயிகாபோக்த்ருஸ்த்ரீ ஸ்வத்வதாம பரஸ்வரஸ்வாவாதநாத்ம பரஸமர்ப்பணமும் இந்த பரம் என்னுதன்று தேவரீருடைதே என்று ஸமர்ப்பித்து இத்தை தேவரீர் ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்று யாசையாலே பரஸமர்ப்பணத்திற்கே அபவதா: பரஸ்வீகாரா பரப்ரயோஜநோபாயாநுஷ்டாந ஸ்நாந நிவேசமேதாங்கமும் விவக்ஷிக்கிறதிறே இந்த ப்ரார்த்தனையாலே பரந்யாஸம் விவக்ஷிக்கிறதென்று மிடம்பரந்யாஸ ப்ரயாநமாய் நீயே உபாயமாகவேணுமென்ற பெக்ஷிக்கிறபடியே என்று விரோயிவரிஹாரத்திலே ஸ்வஷ்டம் அங்குஶபூத: ப்ராயாந்யம் ப்ரார்த்தனைக்கானாலும் அஸ்யாத: ப்ராயாந்யம் பரந்யாஸத்திற்கே என்றன்றோ திருவுள்ளம் பயிலுமாயாரும் இந்தப்ரகரணத்திலே "ஸ்வஸித்திக்ஷிப்த பரஸ்யைவ ஸ்வீகாரா" என்று சொல்லுகையாலே இவ்வர்த்தவிஶம் இங்கு பரஸ்வீகாரமிவ்வயிகாரிக்கஸாதாரணமாகையாகையாலே "அப்ராப்தி ஸிகாநமோபாயேதி" த்யாதிகளிற் படியே உபாயோபவேதி பரஸ்வீகார ப்ரார்த்தநாம்விநா பரந்யாஸ காதேண அபவத: பரஸ்வீகாரரூபோ ஸாதாரண ஸ்வஹிதஸா ஸம்பவாத் அபவது உபாயாநுஷ்டா நிவிலப்ரோதி நலிதேஷ்ய: ஏதத் பரத்தை ஸ்வீகரிக்க வேணும்

ஈஶ|| ரக்ஷகனாய் நிற்கிற அவனை நீயெனக்கு உபாயமாக வேணுமென்று உபாயாத்யவஸாநத்திலே நிவேஶிப்பிக்கையாவது, என்தலையிலுபாய பாரத்தைச்சுமத்தாதே அவற்றைச்சுமந்தால் மேல்வருமநிஷ்டமெல்லாந் தருகை ஸர்வஶக்திகாருணிகனானவுனக்கே பரமாகவேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை. இவ்வம்ஶத்தை நிக்ஷேபித்துநிக்ஷேபத்தை

ஸா- நீ|| ஸர்வஶக்தியாகிறக்குறேனென்று ஶரண்யாஸக்தெய [illegible] ஸாத்யநாமந்த்ர ஸாத்யநாதிக நாமஸம்பந்த [illegible] ஸ்வீகர்த்தவ்ய என்று உபஶ்லேஷமாகிறது இப்படி. ஶரணஶப்தாபிஹித வரஶ்லோகாதி ஷ டித்வ [illegible] கண்டுகொள்வது. இப்படி உபாயத்வ ஸாத்யநாபித ஶரணத்வமே [illegible] உபாயாத்யவஸாந நிவேஶந வ்யாபாரமாகில் "ந்யாஸ் [illegible] ஸம்யக்த" இத்யாதிகளிலே ந்யாஸத்தை [illegible]யாகச்சொல்லுகிறதும் விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வம்ஶத்தைஇதி) ஸாத்யநா விநா [illegible] ஶரணஶப்தாத்ய விஷய விஶிஷ்டாஸ்ய த்திருமை[illegible] ஸாத்யதையை நிக்ஷேபித்து வ்யபதேஶித்து [illegible] ஶரண்யாஸத்தை [illegible]யென்று சொல்லுகிறது ஸாத்யதையாவஶ்யகையாலும் ஸாத்யநாபித [illegible] உபாயாத்யவஸாநநிவேஶ ஹேதுதா [illegible] ஶக்தியாவா [illegible] [illegible] ஸாய நமென்று கருத்து. யதா இப்படி ஶரண்யாஸம் [illegible] உபாயாத்யவஸாநாவஸ்த்தாரகமாக [illegible] கரண[illegible] [illegible] [illegible]யாக [illegible]மாதோ? இஷ்டாவக்தி என்னில் "ந்யாஸ் [illegible]" என்கிறது விரோதியாதோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்ஶத்தைஇதி) (இவ்வம்ஶத்தை) உபாயா [illegible] நிக்ஷேபித்து [illegible] ங்களென்றும் வ்யபதேஶித்து [illegible] உபாயாத்யவஸாநநிவேஶ [illegible] [illegible] உபாயாத்யவஸாநநிவேஶ [illegible] [illegible] ஸாக்ஷாத்ஸாய [illegible] ன்று கருத்து. இப்படி [illegible] உபாயாத்யவஸாநாவ[illegible] ஹேது [illegible] அந்த [illegible] [illegible] உபாயாத்யவஸாந [illegible] ஸாஹ

[illegible]

(இவ்வம்ஶத்தை[illegible]) [illegible]

௨௰ || கர்ம்மியென்று சொல்லுகிறது. இது ஸ்வநிஷ்டாபேக்ஷாவ்யவச்சேதம். இந்நிஷ்கர்ஷத்தை நினைத்து "ஸாம்ப்ரதம் த்வேஷ உபாயார்த்தோபேக்ஷாவாசக:"

ஸா-டீ || விக்கையாலே பலப்ரதாநத்திலே என் தலையிலுபாயாந்தரத்தைசுமத்தாதே என்கிறவம்சம் வ்யர்த்தமாயொழியாதோ? உனக்கே பரமாக வேரிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கிறவம்சமேயமையாதோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இது ஸ்வநிஷ்டாபேக்ஷவ்யவச்சேதமிதி) (இது) நிக்ஷேபரூபோபாயம் ஸ்வநிஷ்டாபேக்ஷமாகாதே ப்ரபத்தேரங்கமேவ "த்வத்பாதம் மயி நிக்ஷிபேத்" "மயி நிக்ஷிப்தகர்த்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி" த்யாதிஷு ப்ரயோகாத் பரஸ்ய ஸ்வஸ்ய ரக்ஷணே ஸ்வஸ்ய பர ஸக்த்யா ருசிர்வ்யாஸங்காத் ப்ரபந்நஸ்ய பரஸ்வீகாராபாவேந உத்தரகார்யே ஸ்வநிஷ்டாபேக்ஷாபாவோ பாவாபேக்ஷத்வமென்று கருத்து. ஆனாலும் முமுக்ஷுவான ப்ரபந்நன் ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்த ப்ராப்யப்ராப்திவ்யவஸாயாதிவிசேஷத்திலே பகவத உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசரூபவ்யாபாரமன்றிக்கே விஷயத்தாலே ஸாக்ஷாதேவ மோக்ஷஸாதநத்வாம்சம் ஆகலாகாதோ வென்ற வுபஸம்ஹரிக்கிறார் (இந்நிஷ்கர்ஷத்தை இதி) (இந்நிஷ்கர்ஷத்தை) பகவத: ஸோத்தம்தயா ஸ்வநிஷ்டாபேக்ஷாதப்ரபந்நஸ்யேவ ஸாம்ப்ரதம் நிர்ணயத்தை ரக்ஷகவ்யாபாரஸ்ய ப்ரதாநே ஸரணஸப்தஸ்ய உபாயவாசகஸ்யாவதாநே உபாயவாசகாந்தே ஸரணஸப்தே ரக்ஷகஸ்ய பகவத: கேவலஸாத்யகாரணோபாயத்வபோதநே நிரூபகோபாதாந வாசக ஸம்ஸ்காரஸாத்யோபாயாந்தராபேக்ஷஸ்ய பாயிதக்ஷாஸ்வாத்ம்யம் தமர்ஹணாபதேஷ்வாகிர்வசநஸம்பந்தேந பரஸ்வீகர்த்ருத்வாபர வ்யபதேஸோபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசஸ்ய ப்ரயோஜநீயத்வாதஸ்ய ஸ்வகோ நிஷ்கர்ஷணஸம்பந்தஸ் பரஸ்வீகர்த்ருத்வ ரூபோபாயத்வஸ்ய ஸக்திஸாமர்த்ய ஸ்வரூபஸம்பந்தாதி ஸித்தஸாத்யஸாதநாதிவிசேஷ விஹிதபரஸம்பந்தஸித்தஸாத்யஸாதநாத்வ பகவதஸ்து பரந்யாஸாயே தோபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசஸ்ய ஸ்வநிஷ்டாப்ர

ஸா-கா || ஞ்சு "த்வத்தீயசக்ரகிருசிஷ்டா ஸ்ரேஷ்டஸ்ய ஸம்ஸார ஸக்தஸ்ய பரத்வ விந்யஸ்த ஸம்ஸாரயோ: பாதபத்மயோ:" உபேயஸ்ய தத்ப்ரத்யேவ உபாயதயா ப்ரோக்த "உபாயோ ஹேதுரேவ ஸரணம் பவ தே ப்ரத ! த்வத்தீயபரம் ஸமர்ப்பம் நிக்ஷிப்ய ஸ்ரீபதே பதே || உபாயம் ப்ரணயக்ஷீண தமோபாயம் விதித்வே" த்யாதிஷு ஸ்தோத்ரப்ரயோகேஷு நிக்ஷேபே வ்யாகரணாதிஸித்தாஹ. (உபாயேத்யாதி) ஸஹப பொருள் ப்ரத்யாஸத்தியாலே விவக்ஷயா வ்யாக்யா நமேவ நவா ஸம்பந்தாவ்யாப்திமேவ நவா நிர்வாஹ: காய்வேத்யர்த்த:.

௯௬|| என்கிறது. உபாயவு நிஷ்டையையும் நிக்ஷேபத்தையு மோரிடத்திலே பிரியச்சொல்லு மிடங்களிலுபாய பேதத்திலிவ்விவக்ஷையைத் தவிருதல், ஸாவஶேஷ்யாதிகள் ஸமஸ்துக்களாகைக்காக பிரியச் சொல்லுகிறதாதல், இங்கு ஸ்வரூபமும் ஸாமும் ஏகமும் வஸேவ்ஷ ணீயமாகையாலே அநேகாங்கவிஶிஷ்டமான வஸேவ்ஷணத்தில் அம்ஶா

ஸா-நீ வாதக ஸ்வத்ராமஶா தரேணாவாஸமவாஸ கூநூபா வஸவிநுஹா வ வஸக்ஷேம நிஷ்ஷ்டகவவந ஹிதெஹெவஸமவதவாயாந்தஸ்யா நி வெஸவெஹதவதயா ஸ்வநிஹபூரகவவயாந்தவாஸேவ்ணவெஸ்யாம் ஶிதாவிஸி என்று வ்காரணதாதுவயமென்றுகருத்து. இந்தநிஷ்க்ஷ வவநமில்லையாகில் ஹாவிக தல்யக்வாஷ்வொவாயாந்தஸ ஸ்யாநாவ தேஃ வூராணாஹாவெநாவஸமவாஸ ஶீயொ ஹாஸ்ஸூஹ்ஶேவெதரா காரகஸ் ஹாவஸேவ்ஷணஸ் ஸ்வஹாவ்லீகதமி ஸ்வஹாவ்லீகதஜ க்வவாஸ்த்ராதஸ்தயா அபயாமநிஹாநக்வாஸஜொகஷ்வாயநக்வஜெவ ந ஸ்யாஸ மணதயா ரக்ஷகக்வவாஸத்ராதஸ்கக்வஜெவவா ஸ்யாஸ ஸ்வநெ ஹயாமம் வ்வதமாநவஸ்யாகிம் வநஸ்யநெஹயவஶவிநஸ்யாஸ ஸமவதா ஹாஸ்க ஸ்ரஹாவெ ஸ்வஸிநுஹா வ் ஸக்ஷேரவஜநீயகவாதிஜஹ்ம். இப்படி இவ்வுபாயக்வப் ப்ராப்யநிஷ்டை நிஷ்பூரகவயஷ்வ ஹாநூஸ வஸஜியததயா தஜாக்ஷேவிக்கை யாகையால் "க்ஷுத்ரதியஸாம்ஸவநிக்ஷிவ்ப ஸ்ரீவதேஃ வஜெ|உபாயம் வ்ணூஸ்க்ஷீமாதஶவெயம்விஸெந்வ" இத்யாதிகளஉபாயவுாஸ்ம் நா ஹா நூஸஸயொவஸ ஹவ வெயாம ஸ்யூங்களிலேவெளநிர்க்ஷேம்வ் வஸமியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (உபாயக்வபாஸநையையு மிதி) (இவ்விவக்ஷையைத்தவிருதலிதி) என்தலையிலித்யாதியான ஹாநூஸவந்ஜகாகாரத்தை விட்டுகேவல ரக்ஷக்வ ப்ராப்யநாவராக விவக்ஷிக்கை என்றபடி. ஸ்வரூபாதித்ய வஸேவ்ணம் நிக்ஷேபஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டிருக்க உபாயப்ராப்யநா ஶப்தம் உபாயாங்கஸா நிவெஶயப்ராபிகெந ஹாநூஸத்தை ஸ்வீகரிக்குறது. ஸ்வரூபாதித்ய உபாயப்ராப்யநாஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபாதித்ய வஸேவ்ணத்தில் நிக்ஷேபஶப்தம் நிக்ஷேபஶோநவா ஸ்வரூபஸேவ்ணத்தை ஸ்வீகரிக்குறது என்கை. [illegible] ஸ்வரூபஸமேவ்ணமும் விவக்ஷித மென்றுகருத்து.

[illegible]

உ௫||தூரவரமாதலாகக்கடவது. இவைமூன்று வ கூாரத்துக்கும் வாந ராக்திதொஷமில்லே. இவ்வுவாயகூம் ந்ராஸவிதைக்கு விஶெஷித்து

ஸா-நீ|| வகூத்தில் ஸாதராவள நராக்ருத்தீயவகூத்திலும்வனகா கூாஹியா நவாதெகூரா விஶெஷாக வள நராக்ருதெவாரமென்ற வருளிச்செய்கிறார்.(இவைமூன்றுமிதி) வாநராக்தியில்லேஎன்றுசொல் லாதேவாநராக்திதொஷமில்லேஎன்கையாலே வெஶதிஶயாவ வ யொஜநாகூமாகவாநகூயநமும் வஹாயயொாகூாவிவக்ஷெ யாலு தெகூாஹாா விவக்ஷெயாலும் வாநகூயநமும்தொஷமன்னெ ன்றுகருத்து. ஆனாலுமுவாயாஹாரஸ்ரநிவெஶந வ்ராவாரமாகவ வத்தியைச்சொன்னதுகூடுமோ,அப்போது௦ாஶ்ராணேஇவ்வயிகாரிக்கு ஹக்திஸ்ராநாவஹனைகையாலே“ஹக்த்ராவாரயாவஃ” த்ராதி வ தாணஶ துவிஜமான வவத்திமத ஸாக்ஷாக ஸாயநகூ ஊஹீளமாக வஸம்ஶி யாதோ, வனகவாக்ர மத வவத்தியை ஸாக்ஷாத்கூஸாயநமன்னெ ன்னவ ஸம்ஶியாதோ,ஸாக்ஷாத்வ௦வராஸாயநங்களுக்கு விகூதான் கூடுவதெங்ஙனேஎன்ன வருளிச்செய்கிறார்.(இவ்வுவாயகூமிதி)ஹாவ்ஷீக தமகூா வரவயராயொவாயகூம் விஶெஷித்து கஸாயாரணமாக வேஷ்ராகாரமென்றபடி. தயாவவியிவராசெஹவிஜநவிவ வதுதெசா கூஸாயநகூநாஷாநகாமெ வ வத்திமவகொவாயகூவிஷயக பாஜியாகவநாஷிக்கவேண்டுகையால் திரஸ்த்தமாய்கொண்டு வர௦ வாராஸாயநத்திலே விஶ்ராந்தமாகிறது. ஹக்திக்கு வியிஸிஜஸாக்ஷாக ஸாயநத்தோடே வெஷ்ராகாரத்திற்கு விரொயமில்லாமையாலேயத ற்கிப்படி வர௦வராஸாயநகூமும் வஸம்ஶியாது கதெயொமாதி களுக்கு வாராஷாநாஷெய ஹக்திதாரகஸாயநதயா விகூங்கூடா விட்டாலும்வவத்தி வெஷாத்ரஹாவி வாராஷாநாஷெய வ்ராவார தாரக ஸாயநமல்லாமையாலே விகூமுங்கூடும். வெஷாத்ரஹாவி வாராஷாநாஷெய வ்ராவாரதாரக மொக்ஷஸாயநகூமே விகூ வ யொஜகூமென்றுகருத்து. ஆனாலும்இவ்வுவாயகூம் ந்ராஸவிதைக்கு விஶெஷித்து வெஷ்ராகாரமென்கிறதுகூடுமோ, ஹாவ்ஷீகதகூா வரவயராயொவாயகூம் ஹாந்ராஸ ஸாஜமாகையால் ஹாந்ராஸா நஹாாஹாவியான விவ்வுவாயகூம் வவெஹாவியான ந்ராஸவிதைக்கு வெஷ்ராகாரமென்கிறது கநாவவஷ மன்றோவென்றில் ஹமவத

ஸா-கா || தவ்ராகூதா்ாமாதா்ாவ்ராநகூ௦வர௦தகதாவ்வரதெ ந கா௦ஶாத்கெ ஹாந்ராஸெவ தெ்ரகூ௦ வனகொகா௦ஶவொயந திதி ஶாவஃ. திரவெக்ஷ்கூ்கூ ரகவொவாயகூஸ்ர வாக்ஷர்ாதிமணெ ஹெ்ராவி வ்ாயாதெ நர் நாநாஸரெகூயகூதாஹ.(இவ்வுவாயகூ திதர்ா

[illegible]வெ[illegible]காரம் இதுக்கவெ[illegible]மாய்க்கொண்டு [illegible]களி வருகிறன. * * * * * * * *

[illegible]

[illegible] தாலே பெருமைக்கடி. [illegible] விஶேஷ மாகையாலே [illegible] ஸ்தானத்திலே நின்றுனென்கிறது [illegible]

[illegible] இப்படி இவ்வ[illegible]

[illegible] களில் [illegible] யென்று சொன்னதாயிற்றாயிற்றோ வென்றருளிச்செய்கிறர் (இதுக்கு [illegible]) இங்கு இவ்வு [illegible] யென்று சொன்னதாயிற்[illegible] மையால் [illegible]

[illegible]

௨௬ ‖ "ப்ரபத்யே" என்கிறவிடத்தில் மதிவாதியானயாதமத்ய ஸமாஸங்கள் பாஹ்யஸமாஸங்களாகையாலே இங்கபேக்ஷித பூர்வவிஶே

ஸா-நீ ‖ ப்ரத்யவாயமில்லாதே மிகுதியான ஸௌக்ருதயாயிருக்கிறப்போலேயன்றிக்கே இங்கு ப்ரபன்னன் ஸர்வஸ்த்யாகம் பண்ணுமாகில் ஸ்வீக்ருதஹரனான ஶரண்யனுடைய உபாயாந்தரஸ்தானாபத்தியாகிற ஸ்வாமகுணத்தை திரஸ்கரித்தவனாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தானுஷ்டானத்யாகாவஹாரகோடியிலே நின்று பாபங்: ப்ரபந்நப்ராயஶ்சித்த ப்ரஸங்கமாமென்று ஸூசிதம். கிஞ்ச ப்ரபத்தியானது ஶரண்யமஹிதோபாயாந்தரஸ்தானாபத்திரூபோபாயவிஷயிணீ நஹவேக் தஸ்யா ப்ரபத்தேஸ்ஸாதந்த்ர்யாபி நஸ்யாத். ப்ரபத்தேர்மோக்ஷஸாதனத்வ ஶ்ரவணம் கூடியோமாதிவத்ஸக்தியோமஹாரகமேவ ஹவேத். "ஸத்யக் ஜ்ஞாநேந வா மோக்ஷ: மாமாயாம்ஶரணேந வா | ப்ரணாமாதாபி ஸௌக்ருதா ஹத்யா வா ஜ்ஞானிநஸ்" இத்யாதிவசனவத். உபாயாந்தரஸ்தானாபத்தி விஷயகக்ஷேதா ஹக்திமாரா ஸாயநக்ஷேவ நிக்ஷேபகவசனவிரோதா வாயாந்தரஸ்தானாபத்த்யைவ ப்ரபத்தே ஸம்போத ஸ்வாதந்த்ர்யம் விஸத்தி யத்ர யத்ர ப்ரபத்தேஸ்ஸாதந்த்ர்யோக்தி தத்ர ஸர்வத்ர ஸம வத உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶனவ்யாபாரதயோபதேஶனவஹி ஸ்வாதந்த்ர்யாபதேஶ:. "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாயே த்யாநயோக விவர்ஜிதா:", "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச:" இத்யாதிவசனங்கள் ப்ரபத்தி வேறொன்றுக்கங்கமாக நில்லாதபடி ஶரண்யன் தானுபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நின்று ஹலம் குடுக்கிறவம்ஶமேத்தமானபடியாலே என்று ஸ்வீக்ருதம். "ஸாத்யஸாதனே"தி காரிகாயாமபி வ்யக்தம். நிக்ஷேபரக்ஷாயாமபி "கம்ஶப்ரபத்தாவ வாயஹ்ருதாயா ஹக்ஷோஸ்தாநே நிவேஶ்ய ஹமவாநாவஶிஷ்ய" இத்யுக்தம். ததயா ஸங்க்ரஹ:. ரக்ஷகத்வ்யாஜா ஸேநோபாயத்வவசஸ்ப்ருஹ | ப்ரபத்தேர்மோக்ஷஹேதுத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யஜ்ஞாயிகாரிண: ‖ தேநஸ்வயம் ஹக்தியோமஸ்யாரம்பே கோவோ விரோஹஸ்ததா | ப்ராயஶ்சித்தக்ருதிரேவஸ்தவியம் ஹமபேக்ஷதே ‖ இங்கு ஶரணஶப்தமுபாயவசனமானால் ப்ரபத்யே என்கிற பதம்வ்ருத்தமதள என்று மத்யஸமானபடியாலேயநந்திதமாக ப்ரஸம்கியாதோ? ஸபேக்ஷமத்யஸமாஜ்ஞாநாஸமா என்று பூர்வபக்ஷமென்றில் பூர்வஸாதாந்யவநம் ப்ரக்ருதாநுபயுக்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே என்கிற பதத்திலிதி) அபேக்ஷித பூர்வவிஶேஷந்தானெதென்ற வருளிச்

ஸா-கா ‖ இதா) அயமஹ பதஸ்யஉத்யஸ்யாஸமாஸாஹ (ப்ர பதஸ்யஉத்யாதிநா) நநு உபாயவரேவண்ணஸாஸத்யாவாயோவி ப்ரதிவாதஸ்யஉத்யத

[illegible] தைச்சொல்லுகிறது. ஸூக்தியாவது இவ்விடத்தில் "ரக்ஷிஷ்ய [illegible]" என்கிற வ்யவஸாயம். ஸூக்தங்களில் ஸாரமான [illegible] முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்வாமிகாரமான ஸாமர்த்யவாய [illegible], இங்கு "வ" என்கிற [illegible] ஸ்வரூபமான [illegible] [illegible] தாரண

[illegible]

[illegible] என்கிற [illegible] வாய [illegible] ஸாமர்த்யவாய [illegible] தோற்றுவிதங்ஙனேயென்று ஸங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்றிலிதி) உவொ [illegible] மாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதி) இங்கு [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யன ஸரண்யன் [illegible] [illegible] ஸ்வாமியும் [illegible] யும் [illegible] [illegible] விஸ்வாஸ [illegible] இப்ரக்ஷத்திற்கு ப்ரயோஜநாதிஸய [illegible] [illegible] ஸாத்யவாரத்தாலே [illegible] கொடுக்குமோவென்கிறஸூக்த [illegible] யென்றில். ஸாக்ஷாத்ஸாணாத்வெக்ஷியாணயிவனு

[illegible]

[illegible] விஸ்வாஸ [illegible]

ஜீ||ஶஸ்த்ரத்திலுமுள்ள பராஶர ஸம்பந்த ப்ரமாணாதிகளாய ப்ரமாணஸித்தவாரேவரும். இத்தாலேதன் அவதாரவ்ருத்தாந்தாதிகளடியாகவரும் ஶங்கைகளெல்லாங்கழியும். இவ்விஶ்வாஸதார்ட்யம் வேணுமென்னுமிடத்தை "ராக்ஷஸாநாம்விநாஶம் ஜாநந்நபியஸ்யபவந்நே | யதாவிதஹிதாஸ்த்ர ஸ்கோவாஸ்யஸ்ரீ பவந்நா || ததாவாம்ஸாம் விஶ்வாஸபவத்திஃ ப்ரவ்ருத்தாஸவேக | தஸ்யாதிஸ்வம் யாத்ரா

ஸா-நீ||க்குஶங்கையேகூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலேஜதி) ஶாஸ்த்ரவ்யாஸத்தெ வெளியானாலும் அவதாரரூப தார்ஷ்டம்முடியாக ஶங்கை ஸம்ஹாவிதையென்று கருத்து. இவ்விஶ்வாஸப்ரகர்ஷமகர்ஷ ஸ்வாவத்தாலே உருஷணத நிக்ரஹத்தையும் நஶிப்பித்து ஶங்கா நிவ்ருத்தியை யுண்டாக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶங்காநிவ்ருத்திக்காக விஶ்வாஸப்ரகர்ஷம் வேணுமோ? பின்பு ஶங்கை ஸம்ஹாவிதையானாலும் ப்ரவத்யநுஷ்டாநகாலத்திலே விஶ்வாஸ ஸாரோத்தாலே ப்ரவத்தி நிறைவேறினல் ஹௌஸிஸிரிவ்விரோதமில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விஶ்வாஸதார்ட்யமிதி) (ராக்ஷஸாநாமிதி) ஹநுமதோ பந்தநவிஷயே கபிரோவாச்யஸ்வபந்நா ராக்ஷஸாநாம்விநாஶம் ஜாநந் கவிஶ்வாஸஸ்ரீஃ விஹஹிதா ததா வாம்ஸாம்விஶ்வாஸஶங்கயா ப்ரவத்திஃ ப்ரவ்ருத்தா ஹவெக அம்ஹஹீநா ஹவெதிக்ருஷ்ணஃ. ஸாப்ரவத்திஃ. ஆனாலும் அம்ஶங்களில்ஸாரமானமென்று உஹா

ஸா-கா || ப்ரகர்ஷமாவிகா ஸாரேதாரஸ்யவஸாயாத்மக விஶ்வாஸமாவிகாவஹாவிஶ்வாஸமாவிகாரம் காட்டுகிறத்தென்ன "விஶ்வாஸப்ரதீபம் யிவிஞ்ஞந்திமம் பயப்ரஸ்திநஸ்ய தாம் ஸம்ஹாயீஶரோ பதிக ஸாஹஸம் நாராயணக்ஷவெ" த்யுக்த்வ காரேணாப்ரதிஷித்யபாரார்ஷகார உவிநாஶஸம்பந்திரமொவாயிக ஹாணாது ஸஹகாயஸ்ததாநிரபெக்ஷஸத்யஸாக்ஷம் பந்திவதந்ஸ்ய ஹஹவக கெம்கயஸ்ஸ்வெந தக்ஷ்ப்ரொபாஜநவக்ஷொபய த்ஃஸ்ரீஉநாராயணஶப்தஸ்யாஸ்ஸ்யாந ஸரோநெ விஶ்வாஸஉதீயாதெவெதி "ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸாதஹிஷ்டா வாயகஸ்வந" இத்யுக்தீத்யா உஹாவிஶ்வாஸஸ்ய ஸ்வநிஹரக்ஷ வயம் ஞாமி ஸ்வரூப நிவதக்ஷாக ஸ்வஶ்யக்ஷ்வாக்தம். இவ்விஶ்வாஸ தார்ட்யித்யாதிநா ப்ரவ்ருத்திரஹாவ வயவஸாயிநீதி ப்ரவ்ருத்திர ஹாவஃ.ஹஹவதஹிரோ நவிஶேஷஹெ தாக்ஷாவத்ப்ரஹாவவக்ஷம் ஸாரதரக்ஷரேக்தம். வ்யவஸாயாதித்யாதிநா தாக்ஷாவிக வஸாம்ஹதிதிதஶிக்தம் ப்ரயத்க்ஷணத்திலித்யெந ப்ரவஞாநாம் உஹாவிஶ்வாஸ ரக்ஷாம்ஹா தத்வமீரவாதம் ஸமஸ்பஶாநாதியஶூஷா ஹவெதிக்ருஷ்ணா இர்ஹாவிஶ்வாஸ இத்யாதிநா உஹவிஶ்வாஸஸ்யாவிக்ருதெணவவபயம்

ஸ: ॥ நாம ஸந்த்யக்தாஸ்திரவிராக:" என்று சொல்லிற்று. இவ்வத்யவஸாயத்தினுடைய ப்ரபாவம் "வ்யவஸாயாத்ருதே ப்ரஹ்ம நாஸாதயதி தத்பரம், த்யானயோகப்ரவேஷ்டா ஸமஸ்தா நித்யம்வஸதிவேஹஸி:। ஸம்ஸாரபாஶ பந்தனாஜ்ஞாநத்யாவஸதிமாயவ" இத்யாதிகளிலும் ஸித்தம். இம்மஹாவிஶ்வாஸ முண்டானால் பின்பு விசேஷகாலத்திலொருக்காலும் ஸம்ஶயம்பிறவாது. ஆகையால் பின்பொருக்காலு மிவ்விஷயத்தில் ஸம்ஶயம்பிறவாதபடியான ப்ரயோக்ஷணத்தில் மஹாவிஶ்வாஸம் ப்ரவர்த்திக்கஜும். இதுஶ்ரேஷ்டமாயிருந்தாலும் விசேஷித்து ஸம்ரக்ஷிக்கத்துடங்கின வீஶ்வரன் ஶேஷவரணம்பண்ணும். "ஶ்ரீத

ஸா-தீ ॥ விஶ்வாஸத்தை ஸாரமாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வத்யவஸாயத்தினுடையவிதி) ஸாமர்த்யஷ: வ்யவஸாயம்விநாதரீவரம்ப்ரஹ்ம நாஸாதயதி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். விஶ்வாஸவுக்ஷணத்திற்குஶக்ஷாதிவ்ருத்தி உவயோகமென்றதுகூடுமோ,ப்ரக்ருஷ்ட விஶ்வாஸத்தோடேப்ரவ்ருத்திக்கிறைவேறியிருந்தாலுமுத்தரகாலத்தில்ஷஷ்டிமுடியாக ஶங்கை ஸம்பாவிதையன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹாவிஶ்வாஸமுண்டானுலிதி) ப்ரக்ருஷ்டநாஶக மஹாவிஶ்வாஸம் பிறந்தபடியாலே உத்தரகாலத்தில் ஸம்பாவிதையன்றென்றுகருத்து. ஆனாலும் மஹாவிஶ்வாஸமமாகவந்தோ மஹத்தை ப்ரதிபாதிக்கவையன்றோ? உக்ருஷ்ட விஶ்வாஸமென்றில் "யஸ்யாவாம்ஶ விஶ்வாஸ:" என்று ஶாஸ்த்ரம்மெனு விஶ்வாஸதாரதம்யஞ்சொல்லுகையால் உக்ருஷ்டமே ப்ரதிபாதிக்கையன்றோ? ஸம்ஶயநிவர்த்தக விஶ்வாஸம் ப்ரவர்த்யம

[illegible]

(ஆகையாலிதி)

[illegible]

(இதுஶ்ரேஷ்டமாயிருந்தாலுமிதி)

[illegible]

ஜம் || ஹாவேந ஸம்ப்ராப்தம் த்யஜேயம் கதஞ்சந” என்று ஶரண்யனருளிச்செய்தானிறே. ஆழ்வார்களுமகப்பட “நஜஹாதி ஹ்ருதயேந” என்னும் படியிறே [illegible] வ்யஞ்ஜகமாம். இப்படி யுபாயமாக வரிக்கிறேனென்று ஹா

ஸா-ரீ || [illegible]

காவாரணாஜம் (விஶேஷித்து கடாக்ஷிக்கை தி) ஶரண்யன் ஶேஷவத்ரணம் நிவ்யாஜமாக பண்ணக்கூடுமோ; ஹேவிஶ்வாஸமேஶேஷவரணத்திற்கு வ்யாஜமென்றிவிது ஹேயானபடியாலே வ்யாஜமாகக்கூடுமோ வென்ற இந்தஹேவிஶ்வாஸத்தாலே ஶரண்யன் இரங்கி ஶேஷவரணம் பண்ணி [illegible]

யொருவ்யாஜமன்றென்கிறதோவென்று விகல்பித்து குறைந்ததருளிச்செய்கிறார் (திது [illegible]) [illegible] க்கச்செய்தேயும் வெளியிலே ஹேதுவென்று ஹாவநை பண்ணினுகில் நாம் கைவிடோமென்றிருக்கிற ஶரண்யனுக்கு ஶேஷவரக்ஷணம் கைசுதர்யவிஸ. [illegible] மானாலும் “நஜஹாதி ஹ்ருதயே” என்றிருந்தாலாம் ஸ்திரமான ஹேவிஶ்வாஸத்திற்கு ஹாவிஶ்வாஸவயஞ்சத வரிணாஹம் கைசுதர்யவிஸமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரபத்திஸ்வரூபஹாவிஶ்வாஸம் ஸ்வதந்த்ரமானபடியாலே உத்தரகாலத்திலே ஹாவிஶ்வாஸம் பிறந்தாலுமம [illegible] (ஶ்ரீ [illegible] ஸிதி) தயாவ ப்ரபத்திக்ஷணத்தில் ஹேவிஶ்வாஸந்தானே உத்தரகாலீந ஶங்காநிவர்த்தக ஹாவிஶ்வாஸோத்பாதகமானபடியாலே ஸதாசாய கடாக்ஷவிஶேஷாதீந வர்ஷகாராதிவத் ஸர்வாபேக்ஷவிஶ்வாஸஸ்வம்ஸஜ்ஞா ப்ரதிபந்தகதாவத்வஜகமென்றும் ஸாக்ஷாத் [illegible] யாவா உத்தரகாலீநஸஜ்ஞா ப்ரதிபந்தகப்ரபத்திக்ஷணவர்த்திஜ விஶ்வாஸஸ்வ ஸோத்பாதகாலீந ஶங்காஸஹாநாயிகாரண ப்ரபத்திக்ஷணவர்த்திஜவிஶ்வாஸஸ்வ [illegible] வாபயி [illegible] க்ரியா [illegible] வர்ணம் விஶ்ராந்தமானபடியாலே ஸாபேக்ஷஸாயகாதக ஶஜ்ஞம் வேறில்லையென்ற மஹோதாஹிலாயியாலேயருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யுபாயமாகவிதி) காரணஹேதுமான விது ப்ராணாஸ்ஸநாதி ஶேஷபாஜ்

ஸா-கா || ஜக்தேக்ஷ - இதுஹேமாயித்ராத்ரா எங்ஙனேயென்னிலித்ராஹேத்ராஜ்ஞாநாஸ்வேகநிதாஸ்வதாரவேஜர்ஸவிஹாரமாதிகாரே உஷவ்ருத்தி க்ரியாவஶேஷநாஜி ப்ரதிவாதநம் ஸமர்த்திதம் [illegible]

[illegible] விபூபவத்தைத் [illegible] ஷேவாவிபூபாவ [illegible] மதிர், [illegible] பாரணா [illegible] [illegible] லே உபாய [illegible] ஸாத்யத்தையுமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வுபாய [illegible] யிலே [illegible] வாரணம் [illegible] தம் [illegible] தமன்று. [illegible]

[illegible] || [illegible] வேண்டுகையாலே [illegible]

[illegible] என்றொரு [illegible] வாரணமவ்ருத்தையும் [illegible] [illegible] [illegible] யென் [illegible] [illegible] [illegible] தோற்று [illegible] [illegible] [illegible] விஷயா [illegible] [illegible] தானேயருளிச்செய்கிறார் [illegible] உபாய [illegible] [illegible] யாலேயதிலேயாத [illegible] மன்றென்று [illegible] யென்று கருத்து. உபா [illegible] விவக்ஷிதமாகலன்றோ [illegible] வாரணம் விஹிக்க [illegible] [illegible] உபாய விஷயிணியாதலாயிருக்கும், இங்கு [illegible] விஷயிணியாகிலு [illegible] [illegible]

[illegible] இப்படி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உபாய [illegible] உபாயாந்தர [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

௩௭ ‖ ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திரூபமான ஸாத்யத்தினுடைய ப்ராதாந்யத்தை உத்தரவாக்யத்திலே பண்ணுகிற்க இங்கு ஸாத்யப்ராதாந்யத்தைப் பண்ணினால் பௌநருக்த்யமுண்டாம்; ப்ரபத்திக்கு ஸாத்யமாக ஸக்ருதேவோபாயத்தை ப்ரார்த்திக்குமாப்போலே ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு இங்கு ஸாத்யமாய் ப்ராதாந்யமாயிருப்பதொரு உபாயமில்லை, ஆனபின்பு இங்கு ப்ராதாந்யத்தைச்சொல்லுகிறபடி யென்னென்னில்; ஸாத்யப்ரார்த்தனம்பண்ணுகிறவிடம் ஸர்வாதிகாரிவிஷயத்திலும்பொதுவாயிருக்க அகிஞ்சநனாய் ஸபரிகரந்யாஸம்பண்ணுகிறவனுக்கல்லது ப்ரபத்தி வேறொரு உபாயத்துக்கங்கமாக இல்லாதபடி சரண்யன் தானுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்று ஸாத்யங்கொடுக்கிற அம்சமேற்றமானபடியாலே அவ்வேற்றமான ஸ்வீகாராம்சமிங்கு ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது. ஆனாலும்இப்படி உபாயமாய் நிற்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கவே அபிமத ஸாத்யவிசேஷத்தை உபாயாந்தரவ்யவதாநமறத்தர வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்ததாகாதோ; ஆகையாலுத்தரவாக்யத்தில் ப்ராதாந்யமிருக்கிறதன்றோவென்னில்; உக்தப்ரகாரத்தாலே ப்ரார்த்தனாவிஷயத்தில் அம்ச

ஸா-ஸ்வா ‖ ப்ரத்யுத்தரகார்யம் அதத்வ்யமாகவொருபாயமில்லை, அதஃ ப்ராதாந்யோபயாவாதிங்கு ப்ராதாந்யத்தைவிவக்ஷிக்கக்கூடாதேஎன்றுசூச யொத்யாடநாஸமாக சங்கிக்கிறார் (ஸ்வேஷ்டேதி) சூசயோத்யாடயனுத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யப்ரார்த்தநேதி) (ப்ரபத்தீதி) சரண்யனுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நில்லாவிட்டால் ஸ்வஸித்தஸம்ப்ரஸக்தமானபடியாலே ப்ரபத்திஸாபேக்ஷவாக்யமான உபாயத்திற்கங்கமாக ப்ரஸஜிக்குமென்று கருத்து. (ஸ்வீகாரேதி) ஸ்வீகார ப்ராதாந்யத்தை ஸந்ந்யாஸவிதாநஸ்தையாகையாலே இதனாலே ஸந்ந்யாஸமும் ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. ததாசாஸ்த்ரைகஸமதிகம்ய ப்ராதாந்யவிஷயஸ்ய ஸாக்ஷாத்ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷிதையென்று கருத்து. உத்தரவாக்யாபேக்ஷயா பூர்வவாக்யஸ்ய பௌநருக்த்யாபாதேபி பூர்வவாக்யாபேக்ஷயா உத்தரவாக்யஸ்ய விஷயாபாவாத் பௌநருக்த்யமன்றோவென்று சங்கிக்கிறார் (ஆனாலுமிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (உக்தேதி) ஸாத்யத்தைஸ்வீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தனாபரமாக

ஸா-வி ‖ இதி பூர்வவாக்யேந ப்ராதாந்யேநைவ ப்ராதாந்யேந ப்ரபத்தி வர்க்க ஸபரிகரந்யாஸஸ்யாகிஞ்சநாதிகாரிக்ருத்யஸாத்யஸ்ய ப்ரதிபாதிதஸ்ய ப்ரத்யாதிநாஸாயநஸ்யோபாயநாங்கத்வேஸ்ய பூர்வவாக்யேனோபாயநா பௌநருக்த்யமிதி சங்க்யம் உத்தரவாக்யஸ்ய ஸாத்ய [illegible] பௌநருக்த்யம் [illegible] (ஸ்வேஷ்ட [illegible]) [illegible]

௩௰॥ வெகுத்தோர்த்தனைக்காகப் பிரியவவெக்ஷிக்கிறதாகையாலே [illegible] யில்லே. உத்தரவாக்யத்தில் [illegible] திலுடைய [illegible] ஸித்தாலும் [illegible] வரியோரமாகவுமாம். [illegible] இரண்டுக்குந் திறண்டபொருள் [illegible] மிடத்தில் [illegible] எனக்கு [illegible] ந்திலே நின்று [illegible] தைத் தருகைக்காக [illegible] வப்பண்ணுகிறேனென்று ஒருவிசிஷ்ட [illegible]

வா-௩ ॥ [illegible] ஆகையாலுத்தரவாக்யத்தில் [illegible] தோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) அப்போது [illegible] தோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] வென்று கருத்து. [illegible] பண்ணிரக்ஷிக்கவே [illegible] மென்றவ [illegible] என்று [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி [illegible] த்தில் [illegible] ரவாக்யத்தில் [illegible] [illegible] திருவடிகளை உபாயமாக [illegible] க்கிறேன் [illegible] வேணும் [illegible] க்கிறேன் [illegible] வேணுமெ ன்ற [illegible] னிற்குறேனென்றுமென்றவ [illegible] [illegible] க்கும் [illegible] த்திற்கு [illegible] க்குமென்று [illegible] ருளிச் செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] "[illegible]" மென்கிறபடியே [illegible] யாகையாலே [illegible] யாலே [illegible]

வா-௪ ॥ [illegible] ஸ்ரீநாராயண [illegible] [illegible]

௭ || ணமாம். இஸ்வஸ3வெ[illegible] [illegible]மாம். இப்படி
ஸவிஙிகமான [illegible] பென்று
ரிடம் [illegible] [illegible]
தோம். "[illegible] | [illegible]

ஸா-நீ || வாகெ்யவாக்யா [illegible]
கொவ வ[illegible]. இங்குகூ[illegible]
தவிஶேஷாதிகா ஸவ[illegible]ஸாதிநா[illegible]
ஸாதிநு[illegible]. இங்கு[illegible]
மாக்கிஙம் ஙஹத விஶ்வாஸாதிகளை ஸாஷேமாகவுவாதித்தது கநூவித
மன்றோவென்ற [illegible] (இ[illegible]) [illegible]
வுாஸ[illegible]நயா[illegible] [illegible]வ[illegible] வி[illegible]மான இஷ[illegible]
ணமும் [illegible]
மென்றபடி. இங்கேதில ஸ்ரீ[illegible]
ஸ்ஷூாஸமுமாமிதி வா௦மிருக்கிறது அப்போது கூகெஷவுாக ஙிஙி
தா[illegible]மன்றிக்கே [illegible]
[illegible]நா [illegible]
[illegible]
[illegible]நயாக [illegible]
[illegible]மாகச் சொல்லாமல் முன்பேதானே [illegible] நிக்ஷேபத்தைக்
காட்டி [illegible]
கிற [illegible] ஸவீஙீநம். ஆனாலிங்கு [illegible]
[illegible]ஞ்சொன்னது சேருமோ. "[illegible],
"[illegible]
[illegible] விஶ்வாஸாதி [illegible]
மன்றோ [illegible] தோற்றுகிறது [illegible]ந்தோற்றவில்லை
யேயென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இப்படி [illegible]) [illegible]
விஶ்வாஸமே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸா-கா || ([illegible]) [illegible]
[illegible]

[illegible]” என்று [illegible]
[illegible] தாழ்.
[illegible] வின் பக்கலிலேயுள்ள
[illegible] ஹுமிடம் தன்னை
[illegible] இதில் [illegible] த்தாலே
“[illegible]” “[illegible] யோகிஜ
[illegible]” [illegible] படியேசுயி

[illegible] கூபனா [illegible]
[illegible] தயா நிக்ஷ
[illegible] யத்தாலே
[illegible] கருத்து. “[illegible]
[illegible] காபகூவைசயமாகயம் வி
[illegible] என்றுகருத்து. ஆனாலும் கா[illegible]
[illegible] விஷயத்திலே ரக்ஷாபேக்ஷமாக
[illegible] சொல்லுகிறது தாய்முலைப்பாலுக்குமிரா
[illegible] அன்ன [illegible] வுக்கு [illegible]
[illegible] செய்கிறார். (ரக்ஷை உமானேதி) வி
[illegible] வேக்ஷாயாம் [illegible]
[illegible] வருமென்றுகருத்து. (ரக்ஷை உ
மானேதி) [illegible] ஆன விஶ்வஸி
[illegible] என்றுகருத்து. ஆனாலும் கா[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தோற்றுகிற
தென்னது [illegible]
[illegible], அதுவும் [illegible] றதென்றில்
[illegible] கள் [illegible]
[illegible] அருளிச்செய்கிறார் (இதிவி தி)

[illegible]
[illegible]. (ரக்ஷை
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௭ ‖ [illegible] ஸம்ஹிதம். [illegible] “[illegible]” என்கிற [illegible] “[illegible]” என்கிற [illegible]லுவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] “[illegible]” என்கிற [illegible] அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் “[illegible]” என்றருளிச்செய்தார். இப்படி [illegible] மான வுபாயத்தைச் சொல்லுகையாலே [illegible] “[illegible]”

[illegible] ‖ [illegible] றுகொள்ள [illegible] ஆனால் [illegible] ணம் பண்ணின ஸ்ரீ[illegible]காரரும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் [illegible] என்று [illegible]யாக [illegible]யாமலிருக்க [illegible]மாக விங்கே சொல்லக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்கிறார். இது [illegible]த்திலு மென்று மருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானுக்கிறன் [illegible] யில்லையே என்கிற [illegible]மாக [illegible]. இங்கு [illegible] விருக்கிறுப்போலே [illegible] நத்திலே [illegible] [illegible] யாலே [illegible] சொல்லப்போமோ [illegible]” என்கையாலே [illegible] [illegible]மென்றிலப்போ [illegible] அந்த [illegible] [illegible]த்திலே [illegible] வென்றருளிச்செய்கிறார். (இப்படி [illegible] மாகையாலேயும் [illegible] மாகையாலேயும் [illegible]மென்று கருத்து. ஆனாலும் “[illegible]” என்கிற [illegible] சொல்லக்கூடுமோ, [illegible] விக்கவில்லையே யென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible] சொல்லுகையால் [illegible] கருத்து. ஆனால் [illegible] [illegible] சொல்லவேண்டாவோ, அது நா[illegible]

[illegible]

[illegible] ... சொல்லுகிற ஸவிசேஷணமான நாரா யணசப்தத்திலே [illegible] ... யென்னுமிடம் முன்பே சொன்னோம். இப்படி [illegible] ... யென்னுமிடம் அதிகாரம் [illegible]

[illegible] ... சொல்லுகிற [illegible] ... ஆதிகள் சொ ல்லவில்லையே [illegible] ... சொல்லுகையாலே [illegible] ... என்று [illegible] ... நாராயணசப்தத்திலேயென்று [illegible] ... அப்போது [illegible] ... அருளிச்செய்கிறார் [illegible] ... என்று [illegible] ... அப்போது [illegible]

[illegible]

௨௦॥ திலே சொன்னோம். இக்க்ரியாபதத்தில் வர்த்தமானப்ரத்யயம் பஹிர்ப்ரவர்த்தநாதிமந்த்ரங்களிற்போலே கர்த்தவ்யாநுஷ்டாநாபிப்ராயம். இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வர்த்தமானப்ரத்யயம் வர்த்தமான ஸஹாவஸ்யாக ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாநக ர்த்தவ்யதையை விவக்ஷிக்கிறதென்றும், ஸமஸ்தரு மளவும் ப்ரவ்ருத்திவிஷயமான விஶ்வாஸாநுவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதென் றும், ப்ரவர்த்தகவாக்யத்தில் தான் ஸங்க்ஷேபித்தபடியே ஆநுகூல்யாதிகள் ப்ரவ்ருத்திவிஷயமாகவே மேலநுவர்த்திக்கவேண்டும் படியைக் காட் டுகிறதென்றுஞ்சொல்லும் பக்ஷங்கள் இவ்வுபாயம் ஸவிஷயமாக ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமென்று காட்டுகிற ப்ரமாணங்களோடே விரோதிக் கும். ஸ்வாரஸ்யத்தாலும் ஸாமர்த்த்யவகையாலும்வருமாவ்ருத்திக்கும்

ஸா-தீ॥ ஶங்கடலாவதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்க்ரியாபதத்திலிதி) பஹிர்ப்ரவர்த்தநமந்த்ரஃ பஹிர்தேவஸதநாதிமந்த்ரஃ ஸமிதிதேவநா ஹூயஜுஷ்டம் நிவர்த்தயாமீத்யாதயஃ விவக்ஷிதாஃ. இப்படி இவ்வர்த்தமாநநி தேஶமநுஷ்டாநகாலாபிப்ராயமாகில் இவ்வர்த்தமானப்ரத்யயம் யாவ தேஹாவதி ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாநத்தை போதிக்கிறதென்றும் விஶ்வ ஸாநுவ்ருத்தியை போதிக்கிறதென்றும் ஆநுகூல்யாதி ப்ரவர்த்தநா நுவ்ருத்தியை போதிக்கிறதென்றும் சில ஸம்ப்ரதாயங்களிலே சொல்லு கிறது விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றிக்கே இத்யாதி) ப்ரமாணவிரோதஸ்வாரஸ்யம் ப்ரதாயங்கள நாதரணீயங்களென்று கருத்து. ஆனாலுமிவ்வுபாயம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாகிலிவ்வதிகாரி ப்ர வ்ருத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரகாலத்திலே யவம் வேதவிஹிதக்காக ப்ர நர்ப்ரவர்த்தநம்பண்ணுகிறதும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக “ஸபத்நீ ஸ்த்ரீ நுஸயாநோ ஸஹஸமேதவாக்ய”வென்கிறபடியே ஸ்வயம் ப்ரயோ ஜநமாகவாவ்ருத்திக்கிறதும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாரஸ்யத்தாலுமிதி) (உபாயஶரீரத்திலிதி) ஶேஷாக்ஷேபயா

ஸா-கா॥ ஜாலஸக்ருத்வோபாயநாநுபபத்தேஃ தஸ்யாவிவக்ஷிதாக்ஷேப ஶேஷத்வாத் (இக்க்ரியாபதத்திலித்யாதிநா) நநு ப்ரபத்திஸ்வாரஸ்யா ந்ப்ரவ்ருத்திஸ்யாநுஷ்டாநஸ்வாரஸ்ய ஆவ்ருத்தேர்வா ஸாத்யகாலே ஹேதுத்வயோக்யாயாஃ பூர்வ பாதம் ஸாமர்த்த்யாநுஸந்தா ந [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

௨௮ || [illegible]த்திற் சொன்னபடியே [illegible] வுபாயஶரீர
த்தில் ப்ரவேஶமில்லை. ஆகையால் இவ்வுபாயவாக்யத்தில் [illegible]
[illegible] “[illegible]” என்
கிற [illegible]வ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதுமன்று. இப்
படி [illegible] [illegible] இதின் [illegible]
களும் [illegible] [illegible]த்திலே ப்ரகாஶிதமா

ஸா-டீ || [illegible]மென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible]
[illegible]வ்ருத்தியை [illegible]யிக்கை [illegible]மாகவிருக்கவ
[illegible]யமென்கைகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆ
கையாலிவ்வுபாயவாக்யத்தில் [illegible]) (ஆகையால்) [illegible]
[illegible]வ்ருத்திக்கு உபாயஶரீரத்தில் ப்ரவேஶமில்லாமையாலே உபாயாநு
[illegible]மான [illegible]த்திலே [illegible]யமென்
றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. இப்படி [illegible] நிக்ஷ
[illegible] இவ்வதிகாரிக்கு [illegible]மாக [illegible]ணும் [illegible]
[illegible] [illegible]மென்கிற [illegible]யம்
விரோதியாதோ, [illegible]
[illegible] ஸஹித
மாகையால் [illegible] [illegible]யமென்றிலாலுமா
[illegible] ப்ரகாஶிக்கிறது விரோதியாதோ, அத்தா
[illegible]
[illegible]
[illegible] (இப்படி [illegible]) இப்படி [illegible]
[illegible] வேண்டி[illegible]
மன்றோ? [illegible]த்திற்கு [illegible]மென்றிவிம்
[illegible] வியவாக்யத்தி
லே [illegible] சொல்லக்கூடுமோ;
“[illegible]” [illegible]
[illegible] அர்த்தை [illegible]த்திலே சொல்லக்குறையில்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

உ௭ || யிற்று. இத்தாலே அநந்யோபாயத்வமும் ஸித்தித்தது. * *

இப்படி தோற்றின ஶரணாகதி "தாவகாதித்ஸயா வாத்ஸ் தாவதேநாவஸ்யாகேஶவ" இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலோபாயமாந மாகையாலும் "த்வந்ய: கோஸலேஶ்வர:" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனான ஶரண்யன் ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதனாய் "கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரு" மென்னும்படி நிற்கையாலும் இங்குஎன்னஸத்துக்காகவ்யவஸ்திதன் ஆகிறதென்கிறவபேக்ஷையிலே ஸர்வேஶ்வரனான ஶரண்யனுக்கும் ஸர்வோத்க்ருஷ்ட விஷயமான இவ்வ ஶீகரண விஶேஷத்துக்கும் ஶேஷபூதனான தன் ஸ்வரூபத் துக்கு மநுரூபமான பலவிஶேஷத்தை உத்தரவசனம் "தனக்கே யாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" யென்கிறபடியே ஸங்க்ஷேபேணாயி தியூ

ஸா. நீ || உத்க்ருஷ்டமான ப்ரஹ்மாதிபதவ்யாதிகளைவிட்டு ஶரண்யன் விஷயத்திலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" மென்றுஷாத்வோக்தமான கைங்கர்யத்தை ப்ராத்திக்கிறது ஸ்வரூபாநுரூபவிஷயத்தில் வைராக்யா நுஸரணம்பண்ணி களவீநயாவனைபோலே ஸ்வரூபாநுரூபஸ்வ ஹாவத்திற்கும் ஶரண்யஸ்வரூபத்வ மந பாரதந்த்ர்யநும் ஸ்வ பவ்யபேக்ஷாநிருபாயஸ்வாவத்திற்கும ஸ்வபாவாதியான தன் ஸ்வரூபத்திற்குமநுரூபமாகாதோ? தனக்குஉபாயமான ஸ்வரூ வமாகையாலே பாரதந்த்ர்யவ்வாஸ்ய ஸ்வரூபாநுகூலமான மாகையாலுமிதரக்ஷணமாய் ஸ்வதந்த்ரனான ஸநகாதிகளு க்கும் வ்யாஸஸாத்யமானபடியாலேயுமிதரபாரதந்த்ர்யமஹாபார தியூவாநிதரவாதி தோஷயுக்தயா ஸ்வரூபவிரோதமாகையாலுமி ப்பலவிஶேஷாபேக்ஷயதூமூலத்தையென்றில் ஸ்வஹஸ்தவ்யாவ்யா தீதபாரதந்த்ர்யங்களில்போலே யிங்குமஹாபாரநுகூலத்துக்குமா கிலிதுவும் விரோதமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி தோற் றினவிதி) (கொள்ளக்குறைவிலன்) ஶ்ரீஶடகோபர் தன்னிடத்திநின்றும் வரங்களை கொள்ளக்கொள்ள அத்தாலே குறைவில்லாதவன் வேண்டிற் றெல்லாம் அபேக்ஷிதமெல்லாம் தரும் தனக்கேயாக தன்னுகப்பு க்காகவென்னை கிங்கரனாய்க்கொள்ளுகிறவிக்கை இப்படி உத்தரவாக்யம்

ஸா-கா || வ்யாநந்த்ராவாதத்ரவஸி [illegible]
[illegible]
[illegible] (இத்தாலே) [illegible] (கொள்ளவி) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] இத்தாலே [illegible] [illegible] நாராயணப [illegible] [illegible]த்தக்க [illegible]மான [illegible]களும் [illegible] [illegible] சாட்டுகிறது. [illegible]க்கச்செய்தேயும் [illegible] [illegible]

[illegible]பென்றல் [illegible] [illegible]வென்றது [illegible] [illegible]மென்றவருளிச்செய்தார் (இத்தாலே [illegible]) [illegible] [illegible] ஸ்ரீநாராயண [illegible] [illegible] [illegible]தானே [illegible]க்குமே, உத்தாரணத்திற்கு [illegible]யிலே நோக்கானபடி [illegible]றுமென்றலப்போதுவ[illegible] [illegible]ங்கள் [illegible] [illegible]னென்றுமென்றவருளிச்செய்தார் (இவ்விடத்தில்) [illegible] [illegible]னென்று சொன்னது "ஸ்ரீ[illegible]" [illegible] [illegible]மென்றபடி. [illegible] [illegible] [illegible]மென்ற கருத்து. [illegible] [illegible]வேணுமோ, ஸ்ரீ[illegible]ன் [illegible] [illegible]மென்றல் [illegible] [illegible] நாராயண [illegible] [illegible] [illegible]வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible]

[illegible]

ஜு.|| வருகிறதென்கைக்குக் குறியிலக்காய்க்கொண்டு வ்யாபகவ்யாப்யரு மாயிருப்பார் இவ்விஶிஷ்டதைவதிகளென்று தோற்றுகைக்காக இங்கு ஸ்ரீஶப்தம். இவ்வர்த்தம் “ஸ்ரீவைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸா

ஸா-தீ || தில் ஸ்ரீஶப்தப்ரயோகத்தாலிங்கு ததீயஸம்பந்தமாகவர்த்த ஞ்சொல்லப்போமோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் ஸ்ருஷ்டிவிஷயே ரவமாயிதி ஸாதிவாத ஹவிஸ்ஸ்வத்வேஷ்டோ ஶ்ராயிதர்யஸ்ய:. ஶேஷவ்யதிஸம்பந்திகளாய் ஐதத்வேதவ்யாஸ்ரயவஸ்வத்த வ்யதிஸம்பந்திகளாகவேயோ வாக்ய:. வ்யுத்வத்வேணுவிவிஶேஷ ணகஸ்வாவித்தமென்றுகருத்து. ஸவைக்ஷம் வ்யாவ்யாஶோஹர்தவேவி ஷவேத்யாயை வ்யாபகவ்யாப்யர்வேர்வதார்த்தே ஸ்ரீஶப்த மென்று கருத்து. வ்யாபகவ்யாப்யதா ஸமர்த்தித்தே ஹேது: (அத டியாகவித்தி) ஐதமேஷாம் கோகஸ்யவ்யாஸாவாஷிதி தாத்பர்யம். “ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பர”மென்று பரப்ரஹ்மத்திற்கே வ்யாபகவ்யா ப்யங்சொல்லியிருக்கவிங்கே விஶிஷ்டதைவதிகளுக்கு வ்யாபகவ்யா ப்யங்சொல்லக்கூடுமோ? “வைகுண்டே து பரே லோகே” இத்யாதி வசநங்களிலே ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்ய வ்யாபகவ்யாப்யங்சொல்லுகை யாலே “ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி” த்யாதாவபி ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்யம் விவக்ஷித மென்றிலங்கும் விஶிஷ்டதைவத்யாக ஸ்ரீயோபி வ்யாப்தத்வமையில் ஸாஹித்யந்தோற்றுகையாலே ஸ்ரீக்கு வ்யாபகவ்யாப்யமெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமிதி) “வைகுண்டே து” என்கிற ஶ்லோகத்திலும் “ஸஹைகத்வவஸதே ஜகத்” என்று ஸமஸ்த கைவிஶிஷ்ட்யந்தோற்றுகிறக்செய்தே “ஶ்ரியா ஸார்த்த”மெ ன்றது வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கிக்கையாலே “ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:” என்று ஜகத்பதித்வாஸ்வயர்த்தமாய ஜகத்வ்யாப்திவத்திலே ஸங்கதமாய் கொண்டு ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்யா ஜகத்வ்யாப்தியாய் ககனவ கைங்கர்யவ்யாப்தி ஸம்பந்தியபா ஸாமவதாதிஸஹிதனாயிருக்குமென்றர்த்தங் கொள்ள வேணுமென்று கருத்து. வசநமிருந்தாலும் அபவிவரணவ்யக்த

ஸா.கா || “நாராயணம் நலமவ்ருதெளதநாவிதநார்த்தா:| ஶ்ரீஸஹித வ்யக்யா நாராயணயா வ்யாப்யாயா || நியாத்யகேவ ஸர்ஜ்யக்வ வ்யவஸ்ஸாரணேஸ்யா| தஸ்ய நாராயணாஸ்வயஸ்வவிஶாஜா தஸம்ஶா ஸம் || நாதேதாஷிதேஷ்வ்யாபாம விஷ்ணும் ஸாக்ஷேவேவ்யா”த்யா நுக்ரமணேந்த்யர்த்தி. நவைவம் நாராயணஶப்தஸ்ய விஶிஷ்டி வைஶிஷ்ட்யாவஸ்தே ஶ்ரியோபி வ்யாப்யக்வஸிதேஸ்: ஸ்ரீஶப்தாவ்ய ர்த்தத்தத்வ (இ ... ராஜி) தைவதேர்: வ்யாபகவ்யா ப்யக்வ ... வ்யாப்ய ... காஹ. (இவ்வர்த்தமித்யாதிநா) நமேந

ஜ௦ ‖ ஸ்ரஜமருதிஃ, தயாஸஹாவீநஜநக௫ஹாமிநி, குஸ்தா நாரவெ யாஸ்ரியாஸஹாவீநம்,, "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப, கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" ஐத்யாதிகளிலும் விவக்ஷிதம். இங்குற்றை ஸ்ரீஸப்தம் "ஸ்ருணாதி நிகிலாந்தோஷாந்ஸ்ரீணாதிச குணைர்ஜகத் | ஸ்ரீயதெசாகிலைர்நித்யம் ஸ்ரயதெச பரம்பதம், ஸ்ரயந்தீம் ஸ்ரீயமாணாம் ஸ்ருணதீம் ஸ்ருண்வதீமபி,, த்யாதிகளிற்படியே அநேகார்த்தங்களுண்டேயாகிலும் "ஸ்ரீஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே ஸேவ்யத்வாதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திகமாம். "ஸ்ரீஶ்ரே" என்கிற ஸப்தந்தன்னாலே விஶிஷ்டமான ப்ரதிஸம்பந்தி தோற்றிற்றேயாகிலும் ஸர்வவிய கைங்கர்யத்துக்கும் ப்ரயோஜகமான ப்ரீதிவிஶேஷத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஸம்பந்தகுண விஶேஷத்யாதி பரிபூர்ணார்த்தாநுஸந்தானத்துக்காக விங்கு நாராயண ஸப்தம் ப்ரயுக்தமாகிறது. இங்கு சதுர்த்தீ தாதர்த்யத்தாலே

ஸா-நீ ‖ ஸர்வஸம்ப ந்தாயம் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (தயேத்யாதி) ஆனாலும் ஸ்ரீஶப்தம் ஸ்ரோத்ருகஸ்ராவயித்ருகாத்யநேகார்த்தமாக ஸர்வஸம்ப்ரதாயமானபடியாலே அந்தவர்த்தங்கள் ஸந்நிவேஶத்தில் ஸாரஸ்யகாரணோபாயத்வோபயுக்தமாய்க்கொண்டு ஸார்த்தகமானாலுமிங்கு ஸ்ரோத்ருகாத்யர்த்தங்களுக்கு கைங்கர்யோபயுக்தாஸப்தம் ப்ரஸ்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குற்றை ஸ்ரீஸப்தமிதி) ஆனாலுமிங்கு 'ஸ்ரீஶ்ரே, என்கிற சதுர்த்தத்தாலே ஸ்ரீவிஶிஷ்டனுக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கையாலே நாராயணஸப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஶ்ரேத என்கிறவிதி) (ஸர்வவிதயேதி) குணக்ருத கைங்கர்யத்திற்குமென்றபடி. ஆனாலுமிவ்விஶிஷ்டசாதிகளுக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கக்கூடுமோ? சதுர்த்தீ தாதர்த்யத்தைத் தன்றோ சொல்லுகிறதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குவிதி) இங்கு தாதர்த்யத்தை ஸப்தா

ஸா-கா ‖ கார்யவ்யக்த்யாதிகஸ்ய ஸ்ரீஶப்தஸ்ய ப்ராப்யாதிநியமஃ கர்மதிரோதாநஶுத்யா ஔசித்யாத் தத்விவக்ஷிதவ்யவஸ்த்ய ப்ரதிஹதி. (இங்குற்றை ஜத்யாதிநா) ஸ்ரீஶப்தேந ஹவகேதாவி ப்ராப்யத்வவிஶேஷ நாராயணஸப்தார்த்யார்த்ததாஹ (ஸ்ரீஶ்ரேஜத்யாதி) தாதர்த்ய விஶிஷ்ட சதுர்த்யர்த்த கைங்கர்யவோபயுக்தம் கர்த்தவ்ய ஆ [illegible] ஹேதுஹேது ஸ்வாராதர்த்யாதகஸேஷ [illegible] ஸாரணவாதிந்யாஸ்த்ரஃ கார்யஶேஷ [illegible] (இங்குசது ர்த்யாதிநா)(கவிகிறது) [illegible] ஸேஷயதித்யர்த்தஃ.நமோ

ஜ௰ || வெகுஜயத்தைக்கணிசிக்கிறது. தாஜஸ்யூதாரம் நித்யமாகை

ஸா-நீ || ஸ்யமாகவிருக்க வெகுஜயத்தை விளக்கிறதெங்கனேயென்றவரு ளிச்செய்கிறார் (தாஜஸ்யசாதுதி) "வொபாஹுதெவஸ்யாநுகாரோது வரெஹ" தி ஸெஷநாஷவம் மஜயாயிருக்க வெகுஜயஸ்ய வைஜயமும் ஸஹமென்று பாங்கியாமைக்காகவாதிவணிதிதி. தாஜஸ்யநித்ய விஸமாகையால் வாஸமநீயமல்லாமையாலே நக்ஷயமான வெகு ஜயமும் வாஸநீயம் தாஜஸ்யம் ஸாலெண வெகுஜயஸ்ய வெ ஜஸ மல்லாமையாலே தவெஷகாநாஸமாநவாஸக்கவென்றது பெஷஹுகூத வெகுஜயாவெக்ஷயா ஹணக்ஷத வெகுஜயஸ்ய

ஸா-கா || வஸதிஸாபிஹதெக்ஷஷஜக்கவெ பவெஹஸஹீஜபாவ்யஷாப விஜாவஷிதாவெநியகவவநஷியவ நவஹாவவநாவெநியகஸஜதிஹாப ஸஜ்ஜயா கஜஸ்யகஸ்யாவஸ்யகஷாதெதெநவ ஷகாஷெஸ்யஷக வவநஷிவெஷிவவநவஹாவெஷ பஹாவவநஜித்யஸ்யாவி ஷிவெஸ ஷெயகயொ ஷிவவவெநகவவெந பஹாஷ பஹாவவநஜிதிஸ தயொஸாபிஹதுள ஷக்ஷணாஹாவ ஜூாவநாஜெஷெவண வ்யொஜநா ஷிவெஸ வெவஸ்யவெவ ஸ்யாஜிதிவெஷ.ஸாவொஷக்ஷகவெவெக வவநாநீநாஷிஷ பஹாஷாஜிஷக்ஷகஷாஹாவஜூாவநாஶவெவ யொ ஜநஷிவெஸ ஷெயகயொஜித்யத வவநஹ ஹணஷாபஸ்யாகஹ ஹெ கஷ வாஶ பஹாஷாஜியிவஷெஷாத்யாநாஹண்யாக ஸ்ருவொஜாபா ஜதாஜள ஷிஹத்வெநபஸ்யக்ஷ வ்யஷிஷிஷாபஸ்யாஷ ஷகவவநா ஜெஷிக்ஷாஜிஷக்ஷகஷாஹாவஜூாவநவாபஷவெவ யொஜநஜித்யகாஜெ நாஷிஷ்காயஜிதி. நஹெவவெஷக்ஷணவெவவிஹத்ஜஹாபஸ்யவெ யவெநாவவதுள "ஸாவதிஜாவஹு ஹஜிம்ஹநாபாணாகாஷஹஷவ் ஸாப கதபூஜயஜாஞ | வ்யதூய ஜூஜிதிஶாஸக்ஷஜெஷாஜெஸாவிவஷிஸ்யஷி பாஹாஷகெஜெ" த்யாஜிஷிவ்யதயாநாஶாஸநவ வ்யஸ்யம் ஸ்யா ஜிதிவெஷ. கநாஶாஸநஸ்ய ஸாயாஷஜூாவகவெவவெநவ ஸா பிஹக்ஷள ஷக்ஷணாஹாவஜூாவநஸ்யவிவெஸ ஸாபிஹதெ்க்ஷஷக்ஷக ஷ ஷவஷக்ஷ்யஷிஷய நியாஜகதயா வ்யொஜநவத்ஸ்ய வதூாம் பஶ க்யஷாஷு. தயாஹி ஸாபிஹதெ்க ஸாஷஸாநாவவதிஹ்யாஜெவ ஷிஹ த்ஜஹாபஸ்ய ஷக்ஷகவெஷ வ்யதயாநாஶாஸநாநஹிஜஸ்யக பணஷ தாதயெண தஸ்ய வஶ்யதீத்யாஜி வ யொஜெ ஷஷ்யா ஸாயாஷ வ்யஸம்ஹ வஹிஹாபவணிவாகா கஷகுஜக்ஷகவ ஷாவ ஷாயஷவஸ்ய ஜூாவநீயஷாஜித்யஷம்விஷதுவெண. ஜஸஸவாஜியாணயாநாலவ்யவ்

கவெகஜயஸ்ய ஷாபணிவ வ்யவதெஷா வ்யாயாஹாக வ்யஜெவ்யா ஸ்யநீயஷம் வஜது ஸவாதஷ தியூதெதி வெகஜயாஸ்யவெஷ

[illegible] யாலே "[illegible] வ்ருத்திகா:, அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே இங்கு ஸர்வஜ்ஞனான [illegible] ப்ராப்யமே. பாபனாசகனும் போது [illegible] ப்ரவ்ருத்திக்கு [illegible] பண்ணுகிறனாகையாலே இங்கே "[illegible]" என்கிற [illegible]. இப்படி வ்யாக்யானத்தாலே [illegible] இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்து இதுக்காக [illegible] ஸ்வாலே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ப்ரார்த்திக்கிறது. * *

[illegible] ஸர்வ [illegible]. ஆனாலுமிங்கு [illegible] ப்ராப்யமென்றப்போயோ, ப்ராப்ய [illegible] இல்லையே ஸ்வீகரிக்கிறேமென்றிலப்போது "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" [illegible] நாராயண [illegible] ஸ்வீகரித்துவாக்யத்வயிக்கலாமேயென்ற வருளிச்செய்கிறார் (பாபனாசகனைப்போலுமிதி) உபாயானுஷ்டா நதசையிலே [illegible] ப்ராப்ய [illegible] மே ஸ்வீகாரியமென்றகருத்து. இப்படி இஷ்டப்ராப்ய [illegible] [illegible] வேண்டினாலும் [illegible] விஷ்டத்தில் வேணுமோ? [illegible] நிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியு மென்றிரண்டு வகையாகையாலே [illegible] அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்ய [illegible] மாக [illegible] வேணுமென்றிலப்போது [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] மாகையாலே இஷ்டப்ராப்திக்கு முன்னே [illegible] அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி வ்யாபாத்ராலே இதி) ([illegible]) [illegible] ப்ரவ்ருத்தி [illegible] ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியென்றபடி. இப்படியநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறது கூடுமோ? இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்தாலநிஷ்டநிவ்ருத்தியன்றிக்கே இஷ்டம் [illegible] யாகையாலே [illegible] அநிஷ்டநிவ்ருத்தி [illegible] யாதோவென்றசங்கையில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையபேக்ஷியாமல்போனால் [illegible] த்தாலே [illegible] ஞானென்று தானே [illegible] வாயும் [illegible] [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]

[illegible]

௩௭|| அவ்யாவ்ருத்த: பரிஹரந்து ஸ்வபரேஸ்வரக்ஷாம்
தாத்ருக்ஸம்ருத்யபி பரிஹ்ருத ஸ்வபராதமுஹாப:|
அநந்யாபேக்ஷவிரஹாத் நப:ஸ்வபேக்ஷா
ஹார்தஸ்வாபேக்ஷ மாத்ரம் ப்ரதிபேக்ஷவிசேஷம்||

இந்தஸ்லோகத்துக்கும் க்ரியாபதமத்யாஹரித்துக்கொள்ளவேணும். "நமம ஸ்யாம்" என்றது எனக்காவேனல்லேனென்றபடி. "நமமேதி

ஸா-தீ|| ருளிச்செய்கிறார் (அவ்யாவ்ருத்த இதி) யதா இப்படி விரோதி நிவ்ருத்தி பர்யந்தம் உபேக்ஷையை அபேக்ஷிக்கக்கூடுமோ, அப்போது தனக்கு பரதந்த்ரமும் ததுபாயகர்த்ருத்வமும் வருகையால் பரதந்த்ரத்வங்களில் விஷமானபலநைரபேக்ஷ்யமும் அநந்யசேஷத்வமும் அநந்யப்ரயோஜனத்வமும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அவ்யாவ்ருத்த இதி) ஸ்வேந பரேஸ்யாஸக்தாவதாரணேந ஸ்வரக்ஷாம் பரிஹரந்து ஸ்வஸ்ய பகவச்சேஷத்வஜ்ஞானேந ஸ்வஸ்ய ஸ்வசேஷத்வபர சேஷத்வஜ்ஞானவிரோதிரஹித: பகவதனவ போக்யதாநிஷ்டயா அநந்யாபேக்ஷவிரஹாத் அநந்யஸம்பந்தே தோஷரஹிதஸ்ஸந் பகவதநுபவேந ஸ்வஸ்ய ஸஞ்ஜாதசேஷி போகம் ப்ராஜாம்ச:பரம் போக்க்ஷீரவாந ப்ரதிவ்ருதாஷ்டாக்ஷராந்யே நப்ரதிபோகசேஷதயா அநுபவதீத்யர்த்த:. ததாச விரோதிநிவ்ருத்தி ப்ராப்த்யநந்தரம் ஸ்வஸ்ய ஸுகமென்று கருத்து. ஆனாலும் நமஸ்ஸநிஷ்டநிவ்ருத்திபரமானாலும் க்ரியாபதமில்லாமையாலே அந்விதமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸ்லோகத்துக்குமிதி) அந்த க்ரியாபதமத்யாஹ்ருத என்கிறபடிமாகில்எனக்கு இல்லையென்று அர்த்தமாகையால் ப்ராப்தாப்ராப்தமில்லையென்கிறது ஸ்வதந்த்ரதாஸம்பந்தம் அநிஷ்டமில்லையென்கிறதும் விஷமாகதோற்றுகையாலே பாதிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (நமமஸ்யாமிதி)ஸ்யாமென்று க்ரியாபதமத்யாஹார்யமென்று கருத்து. தான்ஸ்வத்தாயிருக்கநஸ்யாமென்கிறது பாதிதமன்றோவென்றவிதிஸூத்ரத்தை யதிநயித்துக்காட்டுகிறார். (எனக்காவனல்லேனிதி) தத்ர ச ஸ்வஸ்யஸ்வசேஷத்வ ஜ்ஞானம் திரஸ்கார்யாஹங்கார நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாத்யக்கப்படுகிறதென்று கருத்து. அஹங்கார நிவ்ருத்திஸித்தித்தாலும் மமகார நிவ்ருத்திஸித்திக்கவில்லையே ஸ்யாதஸ என்கிற பதமத்யாஹரித்து நமமேதிஸ்யாத என்று மமகாரநிவ்ருத்தி

ஸா-கா||ஸூபைநபோஸ்யதஇத்யாஹ (அவ்யாவ்ருத்தஇத்யாதிநா) அநந நமஸோகேநக்ருத்ஸ்நாபாயாந்வயாந்வஸம்ஹித:? நசைவம் நாராயண பதஸமாஸ்யாஹாரேண ஸ[illegible] ஸவர்யாநிஷ்ட நிவ்ருத்திபோதகத்வம் [illegible] ஸ[illegible]ஷித்வ நிவ்ருத்தி மமேவ ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்திபோதகத்வம்வேத்யாஹ(இந்தஸ்லோக்

ரூ || தஸ்யாஸ" என்று ஸர்வவிஷய ராகாப நிவ்ருத்தி ரூபத்தாலே ஸர்வா நிஷ்ட நிவ்ருத்தியை ப்ராப்திக்கிறதாகவுமாம். திருமந்த்ரத்திலிஷ்ட ப்ராப்த்ய நிஷ்ட நிவ்ருத்திகளிற் சொன்ன வொழிவு பரிஹாரங்களிங்கு மநாஸாயி

ஸா-நீ || ப்ராப்திக்குமாகிறதென்றிலப்போது ஈஹாகாராதிரூபவ ஸர்வவிரோதி நிவ்ருத்தி ப்ரஸித்திக்கவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (நமோ கிரஸ்த்ரைக்த)த்தாலே ஸ்வஸ்வரூப விரோதி ஸஹஸ்ராம் நிரஸ்வாஹங்காரம் நிவ்ருத்தமென்று கருத்து. இப்படி நமஸ்ஸிலே ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியை ப்ராப்திருத்தால் "யதாநக்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா மலப்ரக்ஷாளநாந்மணே:| தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்ஞாநமாத்மந: க்ரியதே ததா" என்று நம:ஶப்தார்த்தத்திலே அநிஷ்டம் நிவ்ருத்தமானாலிஷ்டம் ஸ்வதஸ்ஸித்தம் வழிக்கையாலே வதர்த்தியிலே இஷ்டப்ராப்த்யைநமிகுதியன்றோ. கிஞ்ச நம:ஶப்தநத்திலே ஸாவாதாரமே ஸ்வாபமாகையாலிஷ்ட ப்ராப்தியே யநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ரூபமாகையால் பாநராக்தியும் வாருதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளிதி) இப்படி நமஸ்ஸுக்கு இஷ்டப்ராப்த்யபயார்த்தமான ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தி விவக்ஷிதையாகில் ஸ்ரீமந்நாராயணந்திருவடிகளிலே களையற்ற கைங்கர்யம் பெருகைக்கென்று த்வயார்த்தமுஞ் சொல்லுகிற பூர்வர்கள் நமஸ்ஸுக்கு ப்ரார்த்தநாபவத்தில் ப்ரஸக்தஶோஷ நிவ்ருத்திபரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறது விரோதியாதோ அது இஷ்டப்ராப்திவிரோதியானவவித்யாதி ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளிலேயந்தர்பூதமான ப்ரார்த்தநாபவம் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாபேக்ஷ ஸ்வஸாதந ஸ்வப்ரயோஜந ஸாக்ஷாத்கார நிரூபண தோஷ நிவ்ருத்தியிலே ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்திபரமான நமஸ்ஸுக்கு ப்ராதாந்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றில் ஸாமாந்யபரமான நமஸ்ஸுக்கு இப்படி விஶேஷத்திலே ப்ராதாந்யஞ்சொல்லுகைக்கு விஶேஷநிதாந

ஸா-கா || (குறிப்பு ப்ராப்திநா) நமேவாநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ப்ராயஶ்சித்தமேவ "ஸேநாபதிர்நிஷ்த்ருதே "யதா நக்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா" ஸ்ரீமத்ஸ்ரீ ஸ்வதஸ்ஸாமாதிகாராதிஸர்வாஸ்தத்வ ப்ராப்திநாவஸ்ய. ஸாவாதாராஸ்வாபே அநிஷ்ட நிவ்ருத்தேரேவேஷ்டப்ராப்தி ஸ்வரூபத்வாத் [illegible] ஸாமாந்யவஸ்ய [illegible]

[illegible]

மூ || த்துக்கொள்வது. இந்த ச்லோகத்தாலே அவித்யாகர்ம வாஸநாருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தரூபங்களான ஸர்வவிரோதிகளையுங் கழியாநிற்கச்செய்தேயும் இதுக்கு நிவர்த்தநம்பண்ணுகிற ச்ருதியின்படியே பரிபூர்ணப்ரபத்த்யநந்தரம் ஸாத்யதசையில் ஸமாதாநந்யாயத்தாலே ஸங்கிதமான ஸ்வாதீந ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யபோக்த்ருத்வமாகிற களைகளைக்கழிக்கையிலே இங்கு வ்யாபாரமென்று அநுஸந்திப்பார்கள். இத்தால் ஸமாதாநாநுஷ்டானதசையிலுண்டாம் ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யபோக்த்ருத்வ ப்ரமங்கள் முக்ததசையில் ப்ரஸங்கத்திலில்லாதபடி கண்டு அக்கட்டளையிலே

ஸா-ஸ்ரீ || முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்த ச்லோகத்தாலே இத்யாதிநா) (ச்ருதீதி) "யதா புஷ்கரபலாச ஆபோ ந ச்லிஷ்யந்த ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்ம ந ச்லிஷ்யதே ததிஷீகதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே" இத்யாதிகா. முக்ததசையிலே இந்ததோஷம் ப்ரஸக்தமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமாதாநேதி) ஆனாலும் முக்ததசையிலே களைகளைக்கழிக்கையிலே ப்ரயத்நம் த்யாஜ்யமென்று சொல்லப்போமோ, ப்ரபந்நனுக்கு ஸாத்யநிஷ்ட நிவ்ருத்தியிலே யன்றோ த்யாஜ்யம் ஸர்வஸம் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக ஸர்வஸாக்ஷாத்காரம்பெற்ற முக்தனுக்கு ஸமாதாந ந்யாயத்தாலே இத்தோஷங்களுக்கு ப்ரஸங்கம் ஸமாவிதமாகையாலே ப்ரஸக்தநிவ்ருத்தியிலே த்யாஜ்யத்வம் நம்விரோதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலே இதி) இங்கு ஸாதநதசையிலேயும் முக்தியிலுமிஷ்டப்ராப்தியுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ப்ரார்த்தநீயமாகையால் யதாவஸ்தித ப்ரார்த்தநை பண்ணினால் அயதாவஸ்திதத்தை ஸம்ப்ரார்த்தநு குடுக்க ப்ரஸங்கிக்கையாலே யதாவஸ்தித விசேஷம் பண்ணுமிடத்தில் முக்திதசை ஸமாதாநப்ரஸக்த ஸ்வாதீந ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதீந போக்த்ருத்வ தோஷரஹிதமான படியாலே ஸர்வஸங்கரஹிதமான பரமோதாரவேணுமென்று முமுக்ஷுதசையில் யதாவஸ்தித தோஷரஹித தசைத்ரயத்தில் ப்ரார்த்திக்கைக்காக விங்குவதாந்திப்ரயும். நமஸ்ஸமென்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தமும் விரோதிபரிஹாரத்திலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸகலப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியை ஸாதித்து இனிஅருளாளப்பெருமாளெம்

ஸா-கா || ஸமாதாநதாரீத்யாதிநா ப்ரபந்நஸ்ய முக்திவிஷயயோ: ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதீநபோக்த்ருத்வாதிவிரோதி நிவ்ருத்தி: ப்ரார்த்யதே ... (இந்த ச்லோகத்தாலே இத்யாதிநா) ... ஸ்ரோத்ரவாக்யாவதாரண உக்தவாக்யார்த்தே

உ௩|| ஞ ராத்ரிக்கிருனென்றதாயிற்று. 'ப்ரோக்தீ நாராயணாஸவ்யஹார ஸர்வேஜ்ஞனாத் | ஸாத்விகம் கோரமேஷ்யுஜா நஜதந்த்ரஸ்தேஸமே மேஷி" என்று இப்பொருள் தன்னை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஸங்க்ரஹம்பண்ணினார். இந்த ஸ்லோகத்திற்சொன்ன கோரமேஷ்ய ஸாகரத்தில் நிமஜ்ஜனம். இந்த நிமஜ்ஜனத்தாலே ஸாவஸ்தம் ஸாதிதமாதல், ஸ்திரமாயுப்ஜூதமான ஸாவஸ்தம் இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாதலாகக்கடவது. ஹவிஸ்ஸர்வஸ்த்ரத்தில் "ஜந்த்ரிய நமஃ" என்னுமாப்போலே "ஸஹஸ்ரீசேநாராயணாய" என்றிங்கு ஸாஷ்டம்யாக ஸேவித்து "நம:" என்றுதன்னுடன் துவக்கருத்திறதென்றுல் இஸ்ஸர்வணபோஜனைக்கு ஸாவஸம்.

ஸா-நீ || பெருமாளுர்சொன்ன ஸமாஸத்தையருளிச்செய்கிறார். (ப்ரோக்ததீதி) நாராயணம் ஜீவாத்மா ஸர்வதீலஸ்வ-ஸ்வாரஸ்வேஷ்ணாஸ்வஸம் ஜாதா கோரமேஷ்யும் ஸ்ம்ஜத்யேந்நேராஷ்ரத ஜதந்த்ரஸம்ஃ. கோர மேஷ்யஸ்ஸமேஷ்யமென்றப் போமோ, அப்போது விஷேசர்வாயஸர்வே ஷமைதயும் தவிற வ்யஸம்பாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் - (இந்த ஸ்லோகத்திலித்) இப்படி ஸ்திஸம்ப்ரஸ்வ ஸமாஜோத்யமாகிலிது ஸம்ஹாவஹி வஸ்தைஙங்களிலே ஒன்றுமன்று, இங்கித்தைச் சொல்லுகை வ்யஸம் மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிஸம்ப்ரஸ்வத்தாலேஜதி) ஸம்ஹி தமென்கிற வகுத்திலே உதாத்தியமுமெமென்று கருத்து. விவக்ஷித மென்றப்போமோ, வாஜகஸம்ஹையுமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஹவிஸ்ஸர்வஸ்த்ரத்திலித்) ஸர்வஸ்வார் [illegible] பெருஷமாகையாலேதனக்கு ஸர்வேஷணீயத்வமும் ஸ்ரீரனுக்குசேஷ்ரத்வமும் ஸம்பு ஜாநத்வ மும் கூடாமையாலே ஸாமர்த்யேநவ ஸர்வேஷணீயத்வமென்று கருத்து. ஆனால் வதாத்தியும் நமஸ்ஸும் ஸர்வேஷணவமாகில் ஸர்வேஷணர ஸர்வவ்வனுத்தோடே ஸாமானாதிகரண்யராதோவென்ற

ஸா-கா|| [illegible] (ப்ரோக்ததீதி [illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (இந்த ஸ்லோகத்தில் [illegible]) [illegible]

௩௰ || இந்த யோஜநையில் ப்ரணவமும் ஸ்வஸமர்ப்பணபரம்; உத்தரவர்ணம் ஸம்ஸ்ருதிவாசகம். “ஸஹஸைவ ஸமர்ப்பிதஃ” என்கிற படியேயிவ்விடத்தில் நான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கென்று ஸமர்ப்பிக்க “யஸ்ஸம்ரக்ஷ்யதயா ப்ரோக்தஃ, தமேவாஸ்மி ஹி ஸ்ம” இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வரக்ஷணபரமும் ஸ்வரக்ஷணபலமும் அவனதென்றிங்கே யபிப்ரேதமாகவுமாம். “நமஃ” என்கிறவித்தாலே ஸ்வதந்த்ரீயங்களோடும் ஸ்வரக்ஷணதத்பலங்களோடும் தனக்குத்துவக்கற்றமை காட்டுகிறது. பரஸம்பந்தவிதியிலும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதத்திலும் தாத்பர்யமாகையாலேயிச்சதுர்த்தீநமஸ்ஸுக்களிரண்டுக்கும் பலமுமுண்டு. இஸ்ஸமர்ப்பணந்தன்னிலும் பரநிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாதிகளை நிஷேதிக்கைக்காக “நமஃ” என்கிறதாகவுமாம். ஸ்வரூபக்ரியையைக்கொண்டாலும் “ந

ஸா-நீ || வருளிச்செய்கிறார் (இந்தயோஜநையிலிதி) சதுர்த்யர்த்தஸ்வஸமர்ப்பணபரமாயோஸ்மர்ப்பணம் தாத்பர்ய விஷயதயா சதுர்த்தீநமஸ்ஸிம்மூன்றுக்கும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதபரமென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸைவ ஸமர்ப்பிதஇதி) இங்கு ஸ்வரக்ஷணபரபலங்களுக்கு பரஸம்பந்தவிதியும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதஸாபேக்ஷமாகையாலே ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதே பரஸம்பந்தவிதேரபேக்ஷிதத்வாதந்யதரவையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பரஸம்பந்தவிதியிலுமிதி) பாவகஸ்ய ஸதி ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருகத்வநந்நவிதமென்று தாத்பர்யம். பரஸம்பந்தவிதிநா ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதஸ்யாக்ஷேபாதபி நமஸ்ஸுக்கு ஸார்த்தக்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸமர்ப்பணந்தன்னிலுமிதி) இந்த யோஜநைகளெல்லாம் நமஸ்ஸுக்கு யோகார்த்தஸ்வீகாரமாயிநமன்றோ, ரூட்யர்த்தமான ப்ரணாமாதிகள் பாதிதமாயிருக்கயோகார்த்தஸ்வீகாரங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபக்ரியையைக்கொண்டாலுமிதி)

ஸா-கா || ப்ரணவவர்ணத்ரயாத்மகமுக்த்யர்த்தமாஹ. (இந்தயோஜநையித்யாதிநா) ப்ரக்ருதநாராயணாயேதி த்ரவ்யவர்ணாந்தர்க்கதேந ஸ்வஸ்ய ஸமர்ப்பணமேவ ப்ரதிபாதிதம் நமஶ்ஶப்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபரத்வம் ப்ரதிபாத்யதே கர்த்ருத்வாதி நிவ்ருத்திபரத்வம் வேதத்யாய பரஶேஷத்வ யோஜநாந்தரமாஹ. (ஸஹஸைவேத்யாதிநா) “நமஸ்ஸ்வாத்மநே யஸ்மை யஸ்மைதிதேநேதி, இத்யுக்த்வ காரேண நமஶ்ஶப்தஸ்ய நமஸ்ஸ்வாத்மக ஸமர்ப்பண பரத்வேந நாராயணஶப்தஸ்ய ஸமர்ப்பணப்ரதிஸம்பந்தி பரத்வேந யோஜநாயாமபி இத்யாஹ. (ஸ்வரூபக்ரியயேத்யாதிநா) ஏவம் வர்ணத்ரயஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிக உபாயநிரூபகத்வம் கேநசித் த்ரவ்யத்வேநோக்தமாஹ

ஷூ॥ ஸாதி,, என்கிற பதத்தைக் கூடஸமர்ப்பணாபரமென்று வ்யாக்யானம் பண்ணின பக்ஷத்தில் வ்ருத்தியையாலே இந்தச்லோகம் ஸமர்ப்பணப்பொருளுக்கு ஸம்மதம். இப்படி யுத்தரவாக்யத்தை கூடஸமர்ப்பண பரமாக வ்யாஸம்யிப்பார்க்கு இதுக்கநந்தரமாயாய் ஸ்வரூபவாந்ய பாயியான ஸர்வவிசேஷஷமிதகேவலதத்வ்ரவ்யம், வக்ஷ்யமாணமானபடியே

ஸா-நீ॥ (பக்ஷத்தில் வ்ருத்தி) ந்யாஸாநுஷ்டாநபரவ்யாக்யானாந்தரத்து ஸம்ப்ரதாயபக்ஷத்தில் ந ஸாதீதி பதவ்யாக்யானே "ஹ்ராஸஸம்வ்ருத்தாஸ்வ த்ஸ்வவ்யாஹ்ருத்தா நம் பரஸ்த்ந்॥ அதொஹவேதே ஹ்ராஸஜதிஸ்வா நஸாவ்யஹ"தித்ரீக்ஷா "நஹேத்வராத்மகம்யதேஷ விஷயாத்நிவேதந"தி திநஸம் கூடஸமர்ப்பணபரதயாவ்யாக்யாநாக என்றுகருத்து. "அயேநஶரணம் வ்ரஜ" இதிவிநியோகாநாரோயேநவர்ணாநாதிரக்ஷ்ய ஸம்விஹாய நஸம்ஸமர்ப்பணபரக்ஷேவஉசிதமென்றுகருத்து. ஆறு அமுத்தரவக்யத்தைஸமர்ப்பணபரமென்றப்போமோ அப்போது ஸ்ருதித்திலே ஸர்வம் ப்ரகாசியாமையாலே ஸகததஸ்ஸம்ஸாரம் ஸாம்பரஸ ஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேனென்று அபயத்திற்கு ஸஹாவாக்யாஸாக்ஷ்யமு முமம் விரோதமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) கூடஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறவன் சேஷஸ்வாமிகளுகையாலிவனுக்குவா ரூஷாஸாக்ஷரம் விரோதமாகையாலும் "ஸ்வரூபவஸ்ஸநிக்ஷேபஸ்வ யிகொ மோக்ஷகாங்க்ஷிணா"மென்கிறபடியே ஹஜத்யாத்மகமான ஸம ர்ப்பணத்திற்கு ஸ்வாதந்த்ர்யநுஷ்டிதமாகையாலும் ஸர்வவிசேஷமஸக் ஷிதமென்றபடி. இப்படி உத்தரவாக்யத்திலே கண்டிசாஸ்த்ரமாக ஷிதி க்க விந்த பக்ஷத்தைவிட்டு ப்ரதானமானவம்சிஷிதியைய நாதரித்துஉ த்தரவாக்யத்தை ஸர்வபரமாகயோஜிக்கிறவக்ஷ்யயோஜனை நந்வவ ஹையன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (வக்ஷ்யமாணமானபடியேஇதி) வக்ஷ்யயோஜனையிலே வக்ஷ்யவாக்யமுபாயபரமாகையாலேசாஸ் த்ரஸித்த க்ரியாபதத்திலே ஹரஸமர்ப்பணம் சாஸ்த்ரமாகவுமாக்ஷ் மாகவும் ஸித்திக்குமென்று கருத்து. இப்படி அபயத்தில் இரண்டுயோ ஜனையும் வக்ஷ்யாவாக்யஸஜனையாகில் மதாதிகளிலும் மற்றஸஹ ஸ்ராதிகளிலுமிரண்டாப்யோஜனையருளிச்செய்யாமலிருப்பா னென்ற ப்ரயோஜனையே "ஸீதாஸமாவாதியசா:" இத்யாத்யர்த்தே ப்ரம் ஸ்ஸாமானாக்)த்தாலும் கேவலம் சாஸ்த்ரமாகையாலும் ஸம்பந்த ஸ்வாமானாக்)த்தாலும் ஸ்வக்ஷ்யஸஜனை சயென்று திருவுள்ளம்பற்றி இர ண்டாம்யோஜனையை விட்டு ப்ரதமயோஜனையைத்தானே பாஷி

ஸா-நா॥ (இப்படி உத்தரத்ராதி) கைவல்யவ்யோஜனாயா அவிசாஸ்த்ர வஸ்யோஜனாஹெங்கிரத்ரயீப்ரபண்ணாமை (வக்ஷ்யமாண த்ராதி) அபய

௭௦॥ ஸமுதாயமாக உத்தரவாக்யத்தை யநுஸந்திப்பார்க்கு இவ்வாக்யார்த்தா
நுஸந்தாநம் உபாயபூர்வமான பூர்வவாக்யத்தில் ஶரணாகத்யநுஷ்டித
மான க்ரியாபதத்திலே யநுஸந்தேயம். இப்படி உபயத்தில் பதங்களில
டைவே ப்ரஸ்தாவஸஹாவர்களாலே வாக்யார்த்தயோகம், அதின்
நித்யத்வம், உபாயவைஶிஷ்ட்யம், ப்ராப்யகுணபூர்ணத்வம், ஸம்
பந்தவிஶேஷம், விக்ரஹவிஶிஷ்டஸ்தியாம், அதில் ஶேஷஶேஷிதனி
மியுந்துறை, அதினுபாயகாரணம், ஶரணவிஶேஷம், கர்த்தாரி
காரங்கள், அதிகாரிவிஶேஷம், ப்ராப்யவைஶிஷ்ட்யம் ஞானவிஹித
விஶிஷ்டப்ராப்யம், கைங்கர்யஸ்வாமித்வம், கைங்கர்ய
ப்ரார்த்தனை, ஸர்வவிதகைங்கர்யம், ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தி,
அதினுடைய ப்ராப்திகாலம், ப்ரார்த்தநாப்ரகாரம், ப்ராப்ய
ஸ்வரூபம், என்றிவை ப்ரதாநமாய் இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களுமெல்லாம்

ஸா-ரீ॥ ஸகலார்த்தப்ரதாநமாகவுண்டான வாக்யங்களான பதங்களை
ஸங்க்ஷேபம் பண்ணி உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி உபயத்தில் பதங்களிலடை
வே இத்யாதி) அர்த்தவிஶேஷயோக: ஸ்ரீமதே, இத்யாதௌ நித்யத்வம்
உபாயவைஶிஷ்ட்யம், நாராயணபதே ப்ராப்யகுணபூர்ணத்வம் ஸம்
பந்தவிஶேஷ:, சரணஶப்தே விக்ரஹயோகஶ்சாஸ்த்ரப்ரஸித்த
தத்தத்புருஷார்த்தோபாயத்வம், ஶரணஶப்தே ப்ரபத்த்யுக்தஶ்ச
க்ரியாபதே ஸர்வகர்த்ருத்வ வஶீகரணம் அநாதிஸ்வாஸாத் பரிகர:
உத்தரவாக்யே ஶுக்ரத்யம் ப்ராப்யம் ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்யம், ஸ்ரீமத
இதி பதே நாராயணபதே குணவிஹித விஶிஷ்டப்ராப்யத்வம், சதுர்
த்யா கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தத்ப்ராப்த்யநா ஸர்வவிதய

ஸா-கா। ப்ரபந்நஸ்ய ப்ராப்தாநுப்ராப்யநாப்ராப்யஸங்க்ரஹ
(இப்படி உபயத்திலி த்யாதிநா) “ஸ்ரீமதேவாவிபௌநித்யம் ஶ்ரியோதேவ
மரம்வத:। ஶரணாதிநி விஶேஷா:, நித்யாதிஶிவப்ரதிபத்தி:
அர்த்தவிஶேஷயோகோபாயவைஶிஷ்ட்யம் ஸ்ரீமச்சப்தே ஶப்தே ப்ர
த்யர்த்தவிஶேஷயோ ஹஸ்ய நித்யத்வம் மதுபி ஶப்தம் ஶரணாகதோபாயத்வ
குணவர்ணத்வம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தஶ்ச நாராயணபதே ஶப்
தாதிவ்யஞ்ஜகவிக்ரஹயோகஶ்சாஸ்த்ரப்ரஸித்தஶரணஶப்தே ருசிதம்.
வஶீகரணஇதி கர்த்ருத்வாநுஸந்தாநம் ப்ரபத்த்யவண காரணத்யா
காரி விஶேஷாஶ்ச ஶரணஶப்தா பரிக்ஷிதா க்ரியாபதே ருசிதா:. ஏஷா
விஶ்வாஸஸ்த க்ரியாபதே ஶப்தா:. சதுர்த்யர்த்தஸஹ ப்ரதிஸம்
ஸ்வஸமேதா ஸ்ரீமந்நாராயணபதே ருசிதம். ஸர்வவிதகைங்கர்ய
ப்ரார்த்தநா ஸ்வார்த்தயோஷ்ச துர்த்த்யாம். ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ரு
த்த்யாதயோ நமஶ்ஶப்தேநாபிஹிதா: ஶப்தா:. (இவற்றுக்கபேக்ஷித

ஸிஜ்ஸாத்யவிஸாமயத்தான உபாயமென்றும் உபேயமென்று மிரண்டு ப்ரயாஜ ப்ரவ்ருத்திகளோடே துவக்குண்டு வ்யுத்பாதிதங்களாயிற்று. இப்படி ஸாத்யஸாதநத்வத்தாலே விசேஷமும் உபாயவிசேஷமும் ஸாஹித்யமாம் இவ்வர்த்தத்திலே வ்யுத்பாதிதமாறு ஆம் இது ப்ரஹ்மஸூத்ரப்ரகாரம்போலே ஸாபேக்ஷாவ்யவச்சேதகமான வ்யாபார ஸ்வரூப யாதநயாகையால் உபாயவுங்களுடைய வ்ருத்தி க்ரமத்தோடே சேர்ந்த வாக்யத்தாலே ஸமுச்சிதவாசகமாம் பிற் பட்டாலும் க்ரமத்தாலே இது முற்படவநுஸந்தேய மென்று

ஸா-தீ॥ கேசவஸ்யாராதநஃ, நச்லிஷ்டாநிஷ்டிவ்ருத்தி தநாத்யந்திகஸ்வம் உதவோபஸம்வ்யாவஸ்தா, சேஷம்ஸஷ்டம். (ஸிஜத்தி) ஸித்தோபாயஸ்ய ரண்யஃ ஸாத்யோபாயஸ்ய ப்ரஸ்வாவண்யாயமஃ. ஸித்தோபாயஃ ஸ்ரீமந் ஸாத்யோபாயஃ கைங்கர்ய உத்தரவண்யாயமஃ. ஆனாலும் அபத்தில் ப்ரபத்யுபாயமான பூர்வவண்ணமும் கைங்கர்யமான உத்தரவண்ணமென்றிப்படிக்ரமம் கூடுமோ, ஸாஸ்த்ரக்ரமத்தைப்படியொத்தி உபாயங்களுடைய உத்தக்ரமத்தாலே யிக்ரமமிருக்கிறதென்றிலப்போ பூர்வார்த்தத்தின் உத்தரவண்யாயமான ஸமுச்சயம் இவ்வர்த்தஸாதிக்க நுஸந்தேயமென்று சொல்லுகிறது போருமோ? "ஸாத்யஸாதநேதி ஸாரணஸ்ஸ்ரம் ப்ரவதேத்" இதி ... மாகையாலே ... ஸந்தேயமென் ... மாக ... வோ? ... த்திலே ஸமாவெ

[illegible]

ரூ || பூர்வர்களருளிச்செய்வர்கள், ப்ரபந்நன் ப்ரபந்நாநாகத்தை விஶேஷித்துக்கொண்டன்றி உபாயவிஶேஷமும் உபாயாநுஷ்டாநமும் பண்ணுணிறே. இப்படி திருமந்த்ரத்திலும் உபாயபரவாக்யாதிவாக்யங்களில் ஶ்ரவணாதிகங்களைக்கண்டுகொள்வது. ஸாத்யயாய் கயி

ஸா-நீ|| க்ஷாவ்ரூபவுகொபாயாநுஷ்டாநவாக்யம் ஸ்ரேயஸ்கமாகுலு மிங்காரோபேஸதி நிவ்ருத்தாநுஸாரணம் நதாநிவ்ருத்தஸ்த்ரீயோவ: என்கிற ந்யாயத்தாலேயது நியாஸகமன்றவிஶ்வாஸநத்தித்திற்குஶரீரக ஶாஸ்த்ர காரேண உபாயஸ்வயொபாநுஷ்டிக நியாஸகமென்றில் அப்போதுஇங்குஸநிபந்தநவாக்யத்தைவிட்டு தாஸ்வணாஸம்பவ நூஸம்யயமென்கைக்கி நியாஸகமெதென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப் படிஜதி) உபாயஸ்வயொபவாஹ்யபவாக்யஸாவமிருக்க பூர் வம் ஸ்வாநுஸாநத்திலக்ஷமேதென்றவக்ஷத்தை உ பவாதிக்கிறார் (ப்ரபந்நனிதி) "ஸத்ஸேநாத ஜநாமொதியவாபூம் பவதீ"தி ஸூத்ரெ ஸொஸாக்ஷாத்வாபவாகஸ்ய யயா க்ஷ ணெ வாக்ஷஸ்ய பாயஃ, வாவம்ஞயாவ்யந்த ஸ்யாநுஷ்டாநா க்ஷகவாதிநுஷ்டாநஸ்ய ப ஸ்வவிஶேஷவ்ரூபவுகொபாயவிஶேஷ ஸா ஸ்யகவாக ஸ்வவிஶேஷந்தரேணாபாயாநுஷ்டாநாநிஷ்டேதா ஷ்ரூஶாக்ஷணெ பூர்வநூஸம்யயமென்று சொன்னார்களெ ன்று கருத்து. ஆனாலும் ஞயம் ஶ்லோகத் வ்யாக்யாநமானபடியாலே ஶ்லோகத்திலே முற்பட நஃஸ்வலிலே உபாயத்தையுமநந்தரம்வநா த்திலே ஸ்வத்தையுமநுஸம்யிக்கவிங்கு தவிபரீதமாகவநு ஸந்தாநஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி திருமந்த்ரத்திலிதி) க்ரமேண காரம் ஸநுஸந்தாந க்ரமஸ்ய காரம் வாக் க்ரம காரமுமென்கை. ப்ரபந்நாதிவிஶேஷவிகாராந்தரம்ப்ர திகளிலேயதந்திரமல்லாமையாலே அதன்றிக்கே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாநிற்கிறதஸஜ்தமன்றோ? ப்ரபந்நாதிவிஶேஷம்விநாவிநித்ய நைமித்திகாதிகளிலே ஆநுஷங்கிக பாபக்ஷயஸ்வஸாயநத்யாநு ஷ்டாநம் பண்ணுகிறாப்போலே இங்கும் பண்ணலாகாதோவென்றவரு ளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்யயாய்ஜதி) நித்யநைமித்திகாதிகளிலேயதா தயாவானுலுமிங்குவாயம் காரியமானபடியாலே காரியங்களில் ப்ரயா நஸ்வகாலே நயதிகாரமானபடியால் தத்கால ஸ்வவிஶேஷம்பூர்வ வஶ்யம் வேணுமென்று கருத்து. ஞயமுபாயாநுஷ்டாநபரமாகில ன்றோ இப்படி சொல்லலாவது "ஞயஸாரநுஸந்தேந ஸஹ

ஸா-கா||ஸஸாநதித்யாஹ(இப்படிதிருமந்த்ராதிநா)ஶ்லோகத்ரயஸ்யா வாயவரயோஜநாயாஞயம்க்ரமோநுஸந்தேயஜதிஹாவ:. ஞயஸ்ய

௨௭ ‖ காரியானுலிறே இவனுக்கிவ்வுபாயாநுஷ்டாநம்வருவது. "அயெநஶரணம்வ்ரஜ, அபாயபூர்ணாகதிஃ" என்கிற ஸ்ரீபாசுரங்களாலும் அபமுபாயாநுஷ்டாநத்தை வ்யாநமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. இங்கு வரிவர்வணமும் வதார்த்தங்களும் நிஸ்ஸமாக மூன்று ஸ்வாஙரவாக்யங்களாலும் திரள உபாயவ்யாநமான

ஸா.நீ ‖ ஸமெசவம்வக்ஷ"வென்கிறபடியேகேவலமாஷாயதயாநுஸமேயமன்றேவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அயெநெதி) (பாசுரங்களாலுமிதி) ஸகவஸ்வஸாவ்யஸ்ஃ. இப்படிவதார்த்தியிலும்நலஸியிலும் க்ரியாவசஸ்ராஹாரம்பண்ணினால் அபம் மூன்று வாக்யமாகையாலே வரஸ்ரநிதமாய்வ்யஜ்ஞந மாக வ்யஸம்ஸியாதோ?வாக்யஹேசதாஷமும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குவரிவர்வணமுமிதி) ஸ்வாஙரவாக்யம் மூன்றுலும் வாக்யஸ்வாக்யதயாவஸ்வாக்யமாகையாலேகஹோவாக்யார்த்தமாகிறதென்று கருத்து. வாக்யஸ்வாக்யதயா ஹோவாக்யார்த்தமேகமானாலும் ஸவ்யாநமாகலாகாதோவென்கிறஶங்காவாரணார்த்தம் (உபாயவ்யாநமானேதி) உபாயாநுஷ்டாநார்த்தவாயவ்யாநக வாக்யார்த்த கமநமென்று கருத்து. ஆனாலுமெனக்கநிஷ்டமெல்லாங்கழியக்கடவது மெகம் கயம்பண்ணக்கடவேன் ஸவணம்பண்ணுகிற்குறேனென்று மூன்று வாக்யார்த்தம் வ்யாநமானபடியாலே வரஸ்ராகாங்க்ஷையுமஙயமும் தயீநெநகவாக்யதையுமெங்ஙனேயென்று ஶங்கித்து உத்தரம்

ஸா-கா ‖ யாநெந்ந உபாயாநுஷ்டாநவரஸெ ஸஜாதிஹோ. (அயெநெதுரிநா) ஸவஙஹி வரிவர்ணார்ந ஹவவரிவர்கமெகஸ்ர வ்ராஜ்ஞவிரோதிநிவ்ருத்திவரிவர்காயாவவாஹ்யத்து நீயவாஸநஸ்ஸாநவரிவர்கஸெவ வதார்த்ததஶப்தார்த்த நஸாநா ஸ்ரத்தயாநு ஸமெயோதார்த்ஃ கஃ கஸ்து தநுஸமயாந வ்யகாரஃ ஸவ கயாவாஙரவாக்ய ஹேசாவிரோதீதரஸ்ராஹ. (இங்குவரிவர்வணமுமித்யாதி) நநுவ்ரதிபஸநிவ்ருத்திரவிமெகம் கயார்த்தமிதி தநஸ்ஸாஷவவேகவெரா நிஷ நிவ்ருத்திஃ வ்யார்த்தநீ வெதி [illegible]ஸ்ஸ்யார்த்தநுஸமநஸ்ய வ்யயகூரிதி வெதிகம் [illegible] ஸவஸ்ரரிவ [illegible] ஸவஸ்ராவிகமெவே)வதஸ்ர [illegible] வ்ரதிபந்தநிவ்ருத்யெகார [illegible]. [illegible] கஸிநு [illegible] விரோதி [illegible] வெநு. விரோதிஸஸ்ய வ்ரதிபா[illegible] விரோதயவ்ரதிஸம்பாயி

உ௬ || வொருவாக்யமாய்த்தலைக்கட்டக்கடவது. எங்ஙனேயென்னில்: ஸ
வஸ்வாமியாய் ஸவஜ்ஞ காரநிரதிஶயஹொஹ்யனாய் பெரியபிராட்டியா
ரோடு பிரிவில்லாத நாராயணன் திருவடிகளில் ஸ்வரூபரூபவ்யா ப்தமான
ஸவஶெஷ ஸவகார ஸவாவஸ்தாவிஶிஷ்ட ஸவவிய கைங்கயத்
துக்கும் விரொயியான ஸவமுங்கழிந்து வரிவணமகைங்கயமும்
பெருகைக்கு அகிஞ்சனனனவடியேன் ஸ்வரக்ஷண ஹராதிகளிலெனக்க
ஙயமறும்படி ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளிலே உபாயங்களும்
வனமான வாத்மரக்ஷாஹரஸமவணம் பண்ணுகிறேனென்று அயத்தில்
திரண்டபொருள். * * * * *

ஸா-டீ || ருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயென்னில் த்யாதிநா) ஸவஸ்வாமி
யாயி த்யாதி பெருகைக்கு, இத்யந்தமுத்தரவண்ணாயும். அகிஞ்சனன
இத்யாதிவவவண்ணாயும். ஹரஸமவணக்ஷரொமீத்யந்தக்கேஷ
இத்யாகாக்ஷாயாமுத்தரவண்ணாயஸ்ய ஹதயாநயாஶகவாக்யாய
ஷமென்று கருத்து. இப்படி அயத்திற்குவவவவண்ணத்திலே ஸ்ரீ உவ
லக்ஷணமென்றும் ஶரண்யந வ்யாஜநிரபெக்ஷாவாயமென்றும் வ்யா
ஜந்தானும் யாவஜ்ஜீவாவதநீயமென்றும் வ்யவத்திக்கும்பாவெக்ஷெ
யில்லை என்றுமமங்கள் ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களென்றும்சிலஸம்வாதா
யமிருக்க அத்தையநாதரித்து கேவலயாக்ஷிகைத்தாலே அயவண
நம்பண்ணுகிறதுஒஹ நஶாஸ்த்ரவதநமாகாதோவென்றவருளிச்

ஸா-கா || நிஶெஶ ரூபவக்ஷநாலியாஷவிஷயொக்திஷாஹாவாதித்ய
மும் விஸ்தரெண. ஸவஸ்வாமிநஸ்ஸவஜ்ஞ கார நிரதிஶயஹொஹ்யஸ்ய
ஸ்ரீவலெதநாராயணஸ்ய வரணொபாரநாஹ ஶெஷஹூத
ஸ்வரூபவாநரூப ஸவஶெஷஸவகாரஸவாவஸ்தாவிஶிஷ்டஸவ
வியகைங்கயஸ்ய விரொயிஹூத ஸவஹாவாத்மக ஸவஹைநி
வ்ருத்திவவங்கம் தகைங்கயம் ஷயெ உவாயாஞர ஶூந்யா
ஹம் ரக்ஷண ஹரஹயொஹாஙயொ யஶாநஸ்யாக தயா ஸ்ரீமநா
ராயண வரணயொ ஸ்வாம ஹரஸமவணம் கரொமீதி அயஸ்ய ஸம்
கலிதாய இதி எங்ஙனேஎன்னிலிதி வாக்யஸ்யாயம். ஹஹவந
நந்யாஹஶெஷஹதாத்ஸ்வரூபவாநரூப ஹஹவங் கைங்கய
வ்யாவ்ருதவாயஹத ஹக்திதவாயஶிரஹித ... ஹஹவந
யீந ஸ்வரூபவஷிதி வ வ்யாத்திகொஹா ஹஹவ ... [illegible]
வஜீ தாவஶ்ய ... [illegible]
வதநு ஸவ திஷ நிவ்ருத்தி ... ஸ்ரீமந்நாராயண ... [illegible]
கரணாய தஸ்வ்யாவண ... [illegible] ... ஸ்ரீ
ஞாராயண வரணயொ ... [illegible] ... இதிஹாவ.

௨௮ ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥

ஸா-டீ ॥ [illegible] (...) இதுவே [illegible] [illegible] ஸாஹ்யமென்று கருத்து. (...) [illegible] ளுடையவுபதேசப ரமபரையாலே [illegible] களுடையவுபதேசம்போலே [illegible] தஞ்சீகரித்து இருக் கையால் [illegible] வுபதேசம்போலேயன்றிக்கே [illegible] வித்துக்களா னவர்களுடையவுபதேசமானபடியாலே [illegible] வரணீயதா [illegible] பேசுவதுக்கு [illegible] யாளுடையவுபதேசம்போலேயுமன்றிக்கே [illegible] யாளுடையவுபதேசமானபடியாலே "[illegible]" [illegible] மன் றிக்கே "[illegible] ।[illegible]" இத்யாதிப்ரகாரேண [illegible] ஸ்ரீபராங்குசாதிகளானவர் [illegible] களுடைய [illegible] மான வுபதேசமாகையாலே இதுவே [illegible] ஸாஹ்யமென்றுகருத்து. இப்படி நாராயணன் திருவடிகளில் [illegible] பெறுகைக்கு உத்தர [illegible] காரமாக [illegible] சொன்னது கூடுமோ? [illegible] ஸ்ரீநாராயணனென்று இரண்டு ஸம்பந்தியாக்கி தவ யென்று [illegible] யாலே பண்ணின வ [illegible] ஸ்ரீநாராயணனென்று [illegible] யத்தாலே [illegible] சொன்னோமென்றிலதர்க்கு ஸம [illegible] உண்டோ [illegible] யாகனையிருக்க [illegible] யா [illegible] தான் [illegible] கூடுமோவென்றவருளிச்செ

ஸா-டீ ॥ [illegible]

௨௰|| உத்தரேஷு பதம் வ்யாசஷ்டே ஸாமாந்யேந விஶேஷத: |
வாக்யம் பஞ்சபதேநைகம் ஸித்த்யாப்யாதகஸ்யாநகம் ||

ஸா-ஸ்ரீ|| யிங்கிருர் (உத்தரேஷு பதமிதி) இரண்டுமெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயமென்று கருத்து. உதி உஸ்ய பதேஸ்ய காரேண பஞ்சபதேநைகம் வாக்யம் ப்ரதிபாத்யத்யாப்யாதஸ்யாநகஸித்யர்த:. ஶமவத: ஸ்யஸ்ய தஸ்ய ஸ்வயாதேஷ்வபி வாக்யாஸ்யபதேஷு பூர்வவாதாஸ்யகர்த்ருத்வ யாநதயா உதரகாரகாணாம் தயோர் வாக்யஉதி பாவ:. ஆனாலும் அயத்திர்க்கேகவாக்யமாகவஸ்யும் சொல்லக்கூடுமோ? அப்போ அய ஸாமஞ்ஜஸ்ய விரோதியாதோ ஶமவந்தாஞ்ஜலங்களிருக்க இதுக்கே ப்ரஹஸ்யத்ரயாதஹராவேநாஸ்யவர்ஷ்வாத ந நிவர்த்யமுண்டோ? ஸ க்ருதார்த்தாரணரோதத்தாலே மோக்ஷஸாதநத்வப்ராவலத்தாஸ்கூடுமென்றில் ஆநாதேவ மோக்ஷமென்கிறது விரோதியாதோ? அது பதார்த்தாநுஷ்டாநப்ராரகமென்றில் இது திருமந்த்ரத்திர்க்கும் தர்ஶ்யமன்றோ "ஸ்யஸ்வஸ்தகஜஞ:" என்று ஸ்யஸ்வஸ்தகஜ்ஞாநத்தையே ப்ரஶம்ஸிக்கையாலே இதர்க்கு ப்ராஶஸ்த்யந்தானெங்ஙனே உத்யாதி ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸ்யிகாரா

ஸா-கா || ஸம்ப்ரதாயவ்யாஹ (உத்தரேஷு பதமித்யாதிநா) (வ்யாசஷ்டே) ஸ்ரீமந்நாராயணஶப்தபோத்யாபாஸிர்வபக்ஷநிஹாமே (ஸாமாந்யே) ப்ரணவஶப்தேந ஸர்வஸ்வவ்யவச்சேதவஸ்யாரீத்யர்த்தே ஸ்யம்பத்வ வர்ஷ உத்யாகாங்க்ஷாயாம் ஶரணஶித்யஸ்யாநயாஸ் ஸ்யம்வேத்யாகாங்க்ஷாயாம் ஸ்ரீமந்நாராயண ஶரணாவித்யநயாஸ் கிஸ்யர்த்யாகாங்க்ஷாயாம் நாராயணாய நம இதி நாராயண ப்ரதிஸம்பந்திக ஶேஷத்வ ப்ரதிவிரோதி நிவ்ருத்தயே வேத்யநயாஸ் பஞ்சபதாத்மகம் வாக்யமிதி த்யஸ்ய. உத்தர காரேணைக வாக்யத்வம் அயஶப்தவாக்யத்வேவா ஜ்ஞாநஸ்ய த்ரய ப்ரதிபாதகத்வ யேதேந மோக்ஷஸாதநத்வம் ப்ராப்ய ப்ராப்த்ருத்வ ப்ராப்த்யுபாய ப்ராப்திபல ப்ராப்திவிரோதி நாம் ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகத்வம் ஸாங்கப்ரபத்திப்ரதிபாதகத்வம் "யஸ்யவக்த்ரா ஜந்மஸம்ஸ்ஸ்ரிதரிஶ்யதாஹநஸ்யபஞ்சாநுஷ்யாஸ் வதஷேவதரோ ஹந்ய: க்ருஷ்ணாம்ப பரிவீம் ஸர்வாஸ் நதத்வார்யஸம்ஸ்யமநே" தி ஶ்ருதித்ருக்த ப்ரகாரேண ஸர்வாணப்ரவர்க்ஷித ஸர்வார்த்த ஸர்வஸர்வப்ரபவ்யாஸவ்யதிஸஹீவக்தாவ்யாவ்யாத ஸம்ப்ரதாய ஸ்வஸ் அபேத்யநுஸந்தாம் ஶமவஸ் ஶாஸ்வதாஹிதஸ்வஸ்வேஷ நிவஸ தாம் ஶமவதநஶவேகாஸ்யாவாதகதயா"ஶாஸ்த்ரதாந"உத்யாதி ஷஷ்ஶ்லோகேஷ்யா ஶணோஶவேதிவஜது விரோதவிஸ்யயாவஹது

[illegible]

ஓதமிரண்டையிசைந்தருளாலுதவுந்திருமால்
பாதமிரண்டுஞ்சரணைப்பற்றி நம்பங்கயத்தாள்

[illegible] இப்படி [illegible] (ஓதம்) ஓதப்படா [illegible] (இரண்டை) [illegible]

[illegible]

௨௦|| நாதனைநண்ணி நலந்திகழ்நாட்டிலடிமையெல்லாம்
கோதிலுணர்த்தியுடன் கொள்ளுமாறுகுறித்தனமே. (௫௫)

ஸா-டீ || பூர்வார்த்தோத்தரார்த்தமிரண்டையும். ஸந்நிதர்ஶிதமாகவும் தாத்பர்யஸ்வரூபமாகவும். (இசைந்து) கூட்டி (அருளால்) க்ருபையாலே (உதவும்) உதவுமவனை ஒருக்காலுச்சரியுங்கோளென்று க்ருபையால் விதியாநிற்குமவனை ஸர்வஜ்ஞஸ்வாமிகளிலே "ஸக்ருதுச்சாரஸ்ஸம்ஸாரவிமோசனம்பவதி" த்யாதிவாக்யாரெண விதியாநிற்குமவனை (திருமால்) பால் வ்யாமோஹம் பெரிய பிராட்டியாரிடத்திலே வாத்ஸல்யாதிஶயேந ஸ்வாராதியாயிருந்தாலும் மதீயனனவிந்த வேதநனை ஸ்வீகரித்தருளவேணுமென்று பிராட்டி ஸக்ருதுவிஜ்ஞாபநம்பண்ணவே வ்யாமோஹத்தாலே மறுக்கமாட்டாமலிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியினுடைய (பாதமிரண்டும்) இரண்டுதிருவடிகளையும் ஸந்நிதாநஸமாய் ஸமாஶ்ரயணீயமான விரண்டு திருவடிகளையுமென்றபடி. (சரணெனப்பற்றி) உபாயமாகவத்யவஸித்து ஸ்வவ்யவஸாய பூர்வகமாக ஸமர்ப்பணம்பண்ணி. இவ்வளவும் பூர்வார்த்தார்த்தம். (நம்பங்கயத்தாள்நாதனை நண்ணி) நம்முடைய பங்கஜவாஸிநியான பிராட்டியினுடைய நாதனை ஸ்ரீயப்பதியை நண்ணி தேஶவிஶேஷத்திலே போய்கிட்டி. (நலம்) ஆனந்தம் (திகழ) ப்ரகாஶமாநிற்கிற ஆனந்தமயமான நாட்டிலே பரமபதத்தில் (அடிமையெல்லாம்) பண்ணும் கைங்கர்யங்களையெல்லாம் (கோதில்) தோஷமில்லாத ஸ்வார்த்தத்வ கர்த்ருத்வாதிபுத்தி ரஹிதமான (உணர்த்தியுடன்) நிஶ்சயத்தோடுமுபிவர்ணமான ஸாமிநத்தோடேகூட (கொள்ளுமாறு) பண்ணும்ப்ரகாரத்தைகுறித்தனம். இவ்வர்த்தத்தில் பதங்களிலே அடவாகப்ரகாஶிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தரார்த்த மன்றிக்கே ஸமுச்சயமாக வாக்யார்த்தஞ்சொல்லுகையாலேபாரம்பர்யமாக அயாநஸாநத்திலே ஸாத்யஸாதநமிப்படியும்

ஸா-கா || (இரண்டைஇசைந்தோதி) த்வயம்ஸார்த்தமித்ய(அருளாலுதவும் திருமால்பாதமிரண்டும்சரணெனப்பற்றி) ஶாஸ்த்ரஸித்தமேகக்ருபயாஸக்ஷ்யாமோக்ஷ்யாம்வ்யாமோஹவிதாரஸ்யாஶ்ரிதாஸ்பதரூபாயமேநாஸ்ரித்ய(நம்பங்கயத்தாள் நாதனை நலந்திகழ் நாட்டில் நண்ணி) ஸ்வஸ்வேஷ்டம் ஸ்ரீயப்பதிம் பரமபதே ப்ராப்ய)(அடிமையெல்லாம்) ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யாணி) (கோதிலுணர்த்தியுடன்) ஸ்வாமிநஸ்வாத்மகர்த்ருத்வ ஸ்வாமிநஸ்வாத்ம ஸ்வாதந்த்ர்யாதிவிரோதிவர்ஜந பூர்வகம் (கொள்ளுமாறு குறித்தனமே) ஸ்வீகரண ப்ரகாரம் நிர்த்தேஶயாம "பேதஶாஸ்த்ர

௩௦ || न वेदाभ्यासो न च यज्ञयोगो न तत्त्वचिन्ता
न तत्त्वतीर्थादि न तपस्विता च सालोक्यवाञ्छा |
न स्वर्गवासो न च भोगसंस्था नायं जनश्चाप्ययजनकं
नरेन्द्रपुत्र्याः न भवति नतः क्षेमकरणम् ||

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरामायणसारे
अयोध्याकाण्डे सप्तविंशः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः.

ஸா-நீ பண்ணவேணுமென்று கருத்து. இனி அயம்போலே "ஸக்ருஜ்ஜெத நமதே ந" என்று வ்யவஸ்திகாரணஙளுங்கள நெகமிருக்க அயத்தையே ராமஸ்ய த்யாகமாவம்பண்ணி கஷ்டவிவாரம்பண்ண வேணுமோ, "கஹோஸ்யஸ்ய ஸாமர்த்யம், கிஞ்ச தஸ்யவஸ்ய" இத்யாதிகளாலே அயஸாமர்த்யவ என்றில் அது கஷ்டவாதமேவமன்றோவென்ற வநெக த்ருஷ்டாந்தங்களாலே அயஸாமர்த்யத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (நவெதாநாதிதி) வெதாநாதயிகஸ்ய ஸுஷ்ஷும் யதா நாஸ்தி கயிக ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸா-நீ ॥ யதா நாஸ்தி "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணா | பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா" இத்யாதிஷ்வுக்தேஷு ப்ராப்ய-வசநத: ததா அப்யோபாஸ்தாரணாத் ஸ்வயம் ப்ரபோதகத்வம் ப்ரதிபாதநம் ஸாதகத்வம் நாஸ்தீத்யர்த்த:. ததா ப்ரஸ்துதவிஷய ஸ்ருஷ்டாபேக்ஷா யதா அஸ்யார்த்தஸ்தாநாஸ்தி ததா ப்ரத்யுக்தமபி "ஸர்வாபராதஸஹனோ பாரவிஶோபநம் பவதி, ப்ராஹ்மணஸ்ய ஶரணாகதி" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யர்த்தோ: ஸ்வார்த்ததாபரி ... ஶ்ரீபாஷ்யகாரம் ப்ரதி யேந கேநாபி வ்யாகரணேனாயமர்த்த இதி ஶ்ரீரங்கநாதோக்தேஸ்ச நாத்ராஸ்யார்த்ததா ஸம்கீர்யத இதி தாத்பர்யம். "உத்தரஸ்யாம் ஸுதர்ஶநம் ஸ்ரீநாராயணம் ஶயம் | ராஜநு கவாடி வக்ஷ்யாமி ப்ரபத்திம் ஶரணாகதிம் || அபாராம்பாரம் நாஸ்தி நாராயணாத்பரம்" இத்யாதிகம் வாக்யமபி விஷயீபவஸாவாதாதள த்ரஷ்டவ்யம். * * * *

இதி ஶ்ரீமதாத்ரேய க்ருஷ்ணதாதநந்தந தர்வரணார்ச்சாவதார
வரதீகேண ஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜ யதீந்த்ர மஹாதேஶிக
கடாக்ஷலப்தவேதாந்தரஹஸ்யஜாதேந கோவாலதேஶிகேந
விரசிதாயா ஸாரஸாராஸ்வாதிந்யாம்
அதிகாரோ ஷட்விம்ஶ:.

ஸா-ஸ்வா ॥ க்வசிதேவ நாஸ்தீத்யத்ராஹ. யதா "நஹ்யஸ்யா நிதீர்த்தாநி நதேவா ப்ரஹ்மாதய: | தேவா நஶ்யந்தி காலேந ஶுபநாபோ வஸாயவ: "த்ருஷ்ணா விநிவர்த்தா ஸர்வோ ஹாஸ்ரமதே மாஸ்ஸித: | ஸர்வாதிஸஞ்சாரம் நாராயண ஏவாவதி" இத்யாதிஷு ப்ரமேதஹ்யாயிகம் வாவநஞாஸ்தீத்யஹர்யதே. யதாவா "ஸத்ரேவஸஹாஸீத ஸக்ஷிம் கர்வீத ஸங்கம் | ஸக்ஷிவிவாதம் ரேதஞ நாஸக்ஷிம் கிம்விதாவரேத் || நிக்ரஹீதோ யஹ்ரா யத்ரயத்ர வஸேஞம் || தத்ர தத்ர காராகேத்ரம் ரேதீஸா வர்ஷாணி வே" த்யாதிஷு ப்ரமவதாஸிதாக்ஷ வேவர்ணவாவ்யஸதீநாஸ்தீத்யஹர்யதே. யதாவா "தத்ர ஸர்வஞ்சீபீரவாக்ஷ காஸகதநாயம் | ஸர்வஸம்ரேந பஞ்ஜாதி: ஸர்வாஸர்வேவஸஞ்சே" த்யாதிஷ்வஸக்ரணாதியிகம் ஸர்வஜநகஞாஸ்தீத்யஹர்யதே, யதாவா ஜ்ஞாநாம்கரம் தத்வவிவஷயதி யஸாஸஸக்ஷஸம்ஹாதிரேதாயவேஸமேதி, "ஸஞாநமேதபாஸா ஹாரள வாம்ஸாம் ஸக்தி: ப்ரேயதே | ஹரிஞ்ஞா ப்ரஜாதாயா மோதிதி ஜ்ஞாநமூர்த்தய" இத்யாதிஷு ஸக்ஷம்ஹதயிகம் வோயஜநக ஞாஸ்தீத்ய

ஸா-கா ‖ ஶ்ருதெ ச. யதாவா "யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி ஸ பூமா" இதி ஶ்ருத்யா [illegible] ‖ அயாக வாத [illegible] ‖ அயாக

இதி ஶாரீரக ... ஸ்ய ... காரஸ்ய

ஶ்ரீநிவாஸ குரோஃ பௌத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந

விரசிதாயாம் ஸாரவ்யாகாரிகாயாம்

அயாயிகாரஃ ‖

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

அத சரமஶ்லோகாதிகார: ॥

ஸா·நீ॥ இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமும் மந்த்ரமாகையாலே த்ரைவ
ர்ணிகயோபதேஶ்யமாகையாலே ரஹஸ்யமானாலும் "ஶ்ராவயேச்ச
துரோ வர்ணான்" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் ஶ்ராவ்யமான சரம
ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமல்லாமையாலே இத்தை ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்க
தமாக்கி இதற்கு பதவாக்யயோஜனை பண்ணுகிறோமென்று மூலமந்த்ரா
திகாராதியிலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினது கூடுமோ. இது ஶப்தஸ்ஸர்வ
ஶ்ராவ்யமானாலும் அர்த்தத: ரஹஸ்யதமதயா ரஹஸ்யத்ரயா
ந்தர்கதமென்னில் இந்த ஶ்லோகத்தை அர்த்தத: ரஹஸ்யமென்று சொ
ல்லக்கூடுமோ பாரதஸம்ஹிதையில் க்ஷத்ரியனான அர்ஜுனனுக்கு அவகர்ஷந்
தோற்றும்படி ஸாரத்யம்பண்ணுகிற கோபஜாதீயனான வார்ஷ்ணன்
சொல்லுகிற ஶ்லோகத்திற்கு ப்ராமாண்யமே ஸம்ஶயிதமாகையால் ரஹஸ்ய
தமத்வங்கைச்சொல்லக்கூடுமோ ஸர்வேஶ்வரனான ஸ்ரீய:பதி தானே
கோபவேஷனாகவவதரித்து உபதேஶிக்கையாலே இச்ஶ்லோகம் ரஹ
ஸ்யமாகலாமென்றில் ஆனாலும் ஹம்ஸாவதார புத்தாத்யுபதேஶம்
போலே அநாதரணீயத்வம் ப்ரஸங்கியாதோ, புத்தாவதார துஷ்ட
வஞ்சநார்த்தமாக அஸுரவ்யாமோஹநார்த்தமாகையாலே ததுபதே
ஶமநாதரணீயமானாலும் க்ருஷ்ணாவதாரம் கேவலம் தர்மஸம்ஸ்தாப
நார்த்தமாகையாலே ததுபதிஷ்ட ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமாகலாமென்றி
லானாலும் ஸர்வேஶ்வரனுமாய் உபதேஷ்டாவுமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அவகர்ஷா
வஹமான ஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணக்கூடுமோ, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யா
திகுணத்தாலே ஸாரத்ய தூத்யவஹநங்கூடுமென்னில் அப்போ
து ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸாரத்யாதிவஹநம் ப்ரஸங்கியாதோ "தூத
வஶ்யா ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஸ்க்ருத்யார்ஜுநார்த்தந" என்கிறபடியே பாத்ர
ஜவிஶேஷமிருக்கையாலே ததுவஹநங்கூடுமென்றிலானாலும் ப்ரணிபா
தாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமில்லாதேயிருக்க முறை தப்பி அவனுக்குபதேஶி
க்கக்கூடுமோ, "கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ" இத்யாதிகளாலே
ப்ரணிபாதாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமுமிங்கு ப்ரஸக்தமென்னிலானாலும் பார
ஸம்ஹிதையிலே ப்ரஶ்நப்ரதிவசநமுமஸங்கதமன்றோ, ஸங்கதமானாலும்
ரஹஸ்யதமோபாயமே உபதேஶ்யமாகையால் கர்மயோகாத்யுப
தேஶமுமஸங்கதமன்றோ, கிஞ்ச அர்ஜுநனைக்குறித்து உபதிஷ்டதயா

३०॥ ய உபநிஷதாமுபஜ்ஞே யஸ்யாத்ர நந்தயா ப்ரபேத்ய
ஸூத்ரித ஜநதாசோகச் சோகஸ்ய ஸஞ்ஜாயத |
தத்ர விதிநா க்ருஷ்ணம் யத்ரம் ப்ரபத்ய ஸநாதநம்
சமித த்ருதிதாஸ்ஸுங்கா: ஸந்தத்ய ஸர்வபராஸ்ரயே ||

ஸா-நீ] அவனுக்கே உபாதேயமாகையால் அஸ்ஸ்தாதிகளுக்கு அநுபவிஷயமாகையாலே அஸ்ஸ்தாத்ருபோபாதேயத்வமெங்ஙனே, இந்த உபாயத்திற்கு ஸித்தோபாயாபேக்ஷயா ரஹஸ்யதமத்வந்தானெங்ஙனே, கிஞ்ச இந்த ரஹஸ்யதமோபாயம் முதலான ஸர்வார்த்தமும் கீதோபநிஷத்திலே விசிக்கையாலே வக்தவ்யார்த்தமும் அந்யாவிஷமுமன்றோ, இத்யாதி சங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு சரமச்லோகவ்யாக்யாநத்தை "ஏஷ நாராயண:" என்றுதுடங்கி மஹாவாக்யத்தாலே விஸ்தரேண ஸங்க்ஷேபிக்கக்கடவராய்க்கொண்டு ஆத்யச்லோகத்தாலே அதிகாரார்த்தத்தையும் சங்காபரிஹாரங்களையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ய இதி) (ய:) ஸ்ரீக்ருஷ்ண: (உபநிஷதாமுபஜ்ஞே) ஸர்வோபநிஷதாம் ஸர்வேஷ் ... ப்ரத்ருதாதி க்லேசஜ்ஞேந ஜ்ஞேயகர்மணா ஸர்வோபநிஷதாம் ஸாரபூத: ப்ரதிபாத்ய இதி ஸர்வோபகாரோத்யேந உபநிஷதாமிதி பஹுவசநேந வ்யஜ்யதே. "ப்ரஹ்மணோ தேவகீபுத்ரோ ப்ரஹ்மண்ய: மதுஸூதந:" இத்யாதி விசிஷ்ட ப்ரதிபாத்யத்வம் வ்யஜ்யதே அநேந ஸர்வோபநிஷத்ப்ரதிபாத்ய பரம்ப்ரஹ்மைவ க்ருஷ்ணரூபேணாவதீர்ணமிதி தாத்பர்யம். (அநந்யதயா ப்ரபேத்ய:) ப்ரபத்தவ்யம் ப்ரபத்ய இதி வ்யுத்பத்தேஸ்ஸ்வயம் வ்யஜ்யதே. (யஸ்யாத்ர) ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய தத்ஸூத்ரிதஜநதாசோகஸ்ய ப்ரசமித ஸர்வஜநசோகஸ்ய ஸ்வயம் ஸஞ்ஜாயதே. தாப்ரேபேத்ய ஸஞ்ஜாயதேத்யநேந தத்வைலக்ஷண்யம் சோகாபேண உதிதமிதி வ்யஜ்யதே. அநேநார்ஜுநம் ப்ரதிஜ்ஞாய க்ருத்ய ஸர்வலோகஸம்ரக்ஷணார்த்தம் ததாவரஸ்ய ரஹஸ்யதமோ

ஸா-கூ] ஏவம் மேயஸ்ய பக்ஷபாதஸ்ய வாக்யார்த்தாநாம் தத்ர ப்ரதிபாத்யா வாவோ வேதாதிகாரிணாம் விசிஷ்ட ப்ரதிபாத கஸ்ய சரமச்லோகஸ்ய ப்ரவாக்யோத்தாநம் வக்ஷ்யம் வக்ஷ்யமாணாதிகாரார்த்தம் ஸங்க்ரஹ்ணாதி. (ய உபநிஷதாமிதி தத்ரைதிநா) ஸர்வவேதாந்த வேத்யோ விபவதயா ஸாக்ஷாத்ஸ்வாயநாஸாதயேந பரமதாம் பரமதிவசதே ப்ரபத்த்யேகஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயணாக நாந்யாஸவிசேஷ சோகம் ப்ரபத்தவ்யம் ஸர்வோபஷாம் ஸர்வ வசஸாயநமேவ ஸர்வஜ்ஞ தத்த்வாஸ்ரயேகாமேரணாஸ்தி தத்வா ... ... ஸங்கோசமாக தக்ஷிணேகையநிர்தக ப்ரபதிந்... ... ... ஸ்த்வஸ்ய. ஏவம் ஏவ "தேவ

உ௯॥ த்வேஷ்ஸ்மிந்ஹந்த்ஹதேஹேந தேஹபூரவிஸ்ருஜந்நபேக்ஷேண
பத்மாஸுநமெத்வனேவசாத்வாலிப்யாபஶாப்பக்ஷேஸாத்வமுஷ்ஷுவா॥

ஸா-நீ॥ வாய்பரிசேஷ்ட வாநிதிவு தீத்யாஜாத்நோத்ருஷ்ஷயகம்வாபா ஸாத்யவ்வெபவத்நோவாமேஷயகம்வா நாஷ்தி ஹாகவபம்(தங்கூஷ்ணம்) சமெந ஷேதாஷுவேத்யஷவ முரியமேவேதிக ஸ்ரீகூஷ்ணோஷேணாவ தீண ஐதிவ்யஜ்யேத. (ஸநாதநம் யஜ்ஞம்) ஸிஜோவாயம். "ஷேவ வேதவிஷோவிஷ்ஷா யெவாஸ்யாத்தவிஷோஜநாஃ। சுவதக்ஷி ஹோத்தாநம் கூஷ்ணாயக்ஷஸநாதந”இதிவு காரேண ஸிஜயஜ்ஞம் கூஷ்ணம் (விய்நா) வாஹேஸ்மோகாக்ரூஷ்வ காரேண விய்நா ஹாமஷ்வமேத்ரவா ஐஹ ஜந்நிஷ வத்ய் ஶரணதயா வகா ஶஷித்வா ஶிதாஃ ஶங்கா தங்கத்யஜஸ்ஸவஸ்லேஹ. சத்ரு விய்நேத்யேநாநிஷந்த்ய வாா ஸ்ஷியோதத்யா வு யவோஃதாவு வஷேத்யத்யேந ஷிதீயவாஃ ஶ ஷிதக்ஷிதா ஐதயேந தத்தீயவாஃ ஶாகாதங்கத்ய ஜதயேந தத்தீயவாஸ்வ விவத்ஃ. இப்படி ஶங்காதங்கத்யஜஸ்ஸவஸ்லேஹ என்று கூதகூத்யஸ்வாஷ்யநோஸஸாநஞ்சொன்னது கூடுமோ? இந்த ஶ்லோகமஷ்வத்தவாமன்றோ ஸாக்ஷாத்தவாயவாமன்றே என்றவரு ளிச்செய்கிறார் (த்வேஷ்ஸ்மிந்ஹேநிதி) (த்வேஷ்ஸ்மிந்ஹேநஃ) ஜ்தாதாஃ ஶமெக்யோஃ [நியமஹேநஃ) நியவிஷிஷ்ட தயாநுஷ்டாதாவமெக்யோஃ (தேவவிஸ்ருஜந்நபேக்ஷேணஃ) த்ரூபம் விஸ்ரு ஜ்ஞிஷேபஃபலஷா யெஷாம் தேதஃ சதிஷிஷம்ஷிதமேஷஃ. (வாமநமெஹஃ) பாமாநாஷிகிஷ நாநாஷீமெஹஃ. (பஹிரயநேநஃ) கஷயோஹ ஜ்ஞாநயோஹ

ஸா-கா॥ தாயாஹவோமேத்வவேத வ்யாவிவு சீதநாக। ஷேஹி காஷ்ஷிதிஷிஷிஜஸ்யாவித்த நஸம்ஶயஃ” ஐத்யுக்தத்ர தஷேவதா ஹவாகீதநாஷேவஷ்ஷிதேஶாத்கம்ஹஸாஸாக கூதஜிதி ஜேஷ்யா. பஹவ்வமேந ஸவு வாய வரிஸீஷநவஜ ஸ்லீயா சவெத்ய வம் ஹஷிதாஹவதீதி விவக்ஷிதம். நநு ஹுஹுகாயாம் ஸத்யம் ஹோ க்ஷஸாயந ஸஹிஷ்ஷஸ ஸாயநகஹியோமதேஷ்ஸஸதநஷ்ஹஷித நாஹ ஸங்கீதநா தேவாநஷ்டாந ஸஹவாந் ஶோகஸவகஸ்யாவிந ஸாஹவதீதி வாஷ்டோஸ்ய் த்விதநதா ஶோகஸ்வா நஸம்ஹ வதீத்யத ஶோக பஹவியோவ வாதயதி(த்வேஷ்ஸ்மிந்ஹேநிதி த்யா ஷிநா) த்வேஷ்ஸ்மிந் ஹேந்ஸ்ஸேமெக்யோஃ வநீதநோவாயாஷுஹ ஜ்ஞாநோநாம ஸோமநதிஜமுகீ. நியமேஷ்ஃ கூத்தி ஸாத்ய யணாஷி நியமேஷ் [illegible] விஷேதா [illegible] ஶஷஃ வநீநுநஸ்த்ர [illegible] ஸோமநதிபரசத்தீ. [illegible] திமேயேஶயெஷாஷேஷுஷிஷகாஸாயேத்யிகிஷ்ய ஹமிஷதேதநஷிஷம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௧௦|| ஒண்டொடியாள் திருமகளுந் தானுமாகி
யொருநினைவா லீன்றவுயிரெல்லா முய்ய
வண்டுவரைநகர்வாழ வசுதேவர்க்காய்
மன்னவர்க்குத் தேர்ப்பாகனாகி நின்ற

ஸா-டீ|| [illegible] தாகேந்த்ர உபாயவிரோபாயம்போலுமோவென்று கருத்து. இங்கு ஸாத்ய யென்று சொல்லுகையாலே இவன் ஸாத்யபக்தி உபதேசித்ததுவும் [illegible] ஜனார்த்தனனுக்கு [illegible] ப்ரதிபாதங்களை உபதேசித்தது வொகொள்ஜீவநாசமாகையால் ஸாத்யம் நிஷ்டாவானன்றே ன்றுமந்த உபதேசம் [illegible] ஸாதாரணமென்றும் [illegible]. இப்படி ஸர்வதேயம் [illegible] என்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த உபாயம் ஸம்ஸாரநாசகமாகையாலே ஸ்வஸ்வரூபநாசகமாகை யால் ஸ்வரூபஹானி வரும்படி உபதேசிக்கக்கூடுமோ, [illegible] யாதி [illegible]ங்களிலே ஸ்ரீவிஷ்ணுக்கே உபாயத்வ [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible] "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" [illegible] உபாயத்வஞ்சொல்லுகிறதுதான் கூடுமோ? [illegible] சங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுக்கொண்டு [illegible] பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஒண்டொடியாளிதி) (தண்டுளவமலர்மார்பன்) (தண்) சீதளமான (துளவமலர்) திருத்துழாய் [illegible] (மார்பன்) மார்பிலே வக்ஷஸ்தலே உடையவனை சரண்யனு [illegible]. (ஒண்டொடியாள்) (ஒண்) அழியாதாயிருக்கிற (தொடி) [illegible] ஸௌந்தர்யத்தையுடைய (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியாரும் (தானுமாகி) [illegible]. (ஒருநினைவாலீன்ற) "பஹுஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த (உயிரெல்லாமுய்ய) சேதனரெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி. இதற்கு தான்சொன்ன

ஸா-கா|| [illegible] (ஒண்டொடியாளித்யாதிநா) (ஒண்டொடியாள் திருமகளுந் தானுமாகி) [illegible] (ஒருநினைவாலீன்ற) [illegible] (உயிரெல்லாம்) சேதநாஸ்ஸர்வே (உய்ய) [illegible] (வண்டுவரை நகர்வாழ வசுதேவர்க்காய்) [illegible] மன்னவர்க்குத்தேர்ப்பாகனாகி நின்ற) [illegible]

[illegible] தண்டுளவமலர்மார்பன்றானேசொன்ன
தனித்தருமந்தானெமக்காய்த்தன்னையென்றுங்
கண்டுகளித்தடிசூடவிலக்காய்நின்ற
கண்புதையல்விளையாட்டைக்கழிக்கின்றானே. (சசு)

[illegible] (வண்டுவரைநகர்வாழ) (வண்) அழகிய [illegible] (துவரைநகர்) [illegible] வாழும்படி [illegible] வாழு [illegible] (வசுதேவர்க்காய்) [illegible] அவதரித்து [illegible] (மன்னவர்க்கு) [illegible] வானவர்க்கு (தேர்பாகனாகி நின்ற) [illegible] வாணுவஸாரதியாய் நின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன் [illegible] கட்கு முஜ்ஜீவிக்கும்படி தானே சொன்ன [illegible] என்று கருத்து. (தனி) [illegible] யமான (தருமம்) "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] (தான் எமக்காய்) [illegible] தன்னையென்றும் [illegible] தேசவிசேஷத்திலே கிட்டி [illegible] (களித்து) [illegible] (அடிசூட) [illegible] த்திற்கு (விலக்காய்நின்ற) [illegible] (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible] என்னபடி. (கழிக்கின்றானே) நிவர்த்திப்பிக்க விறகுசெய்

[illegible] (தனிக்கருமம்) [illegible] (தாமெனசொன்ன) [illegible] (தனித்தருமம்) [illegible] (தன்னையென்றும்) [illegible] (விலக்காய்நின்ற) [illegible] (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible] (கழிக்கின்றானே) [illegible]

௨௭|| "வைஷ்ணவ நாராயணீ ஶ்ரீர் ப்ரத்யக்ஷீகரணே ஸ்வநிகேதநே | நாகவர்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஹ்ருதயே ப்ரஸாத்யம்" என்கிறபடியே ஶ்ரீயப்பதியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாம்ப்ரதிக ப்ரதிஷ்டித ஸம்ஸார ஸாவநங்களுக்காக வண்டுவராபதி மன்னனாய் அவதரித்தருளி ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாய், "ஆஶ்ரித வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய நீர்ஜ்ஜல" என்கிறபடியே ஶரணாகதரான பாண்டவர்களுக்கு இன்னார் தூதனென நின்று அர்ஜுநனுக்கு ஸாரத்யம் பண்ணி ஸாரதியாய் அவனுக்கு விதேயனாய் நின்ற வளவிலே, இவ்வர்ஜுநன் தன்னை நிமித்த மாத்ரமாகக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் தன் ப்ரதிபக்ஷங்களை நிரஸிக்க நின்ற நிலையைக்கண்டு பந்து விநாஶம் ஸித்தமென்று நிஶ்சயித்து ஸ்வஜந ஸ்நேஹத்தாலே பிறந்த ஶோகத்தாலும் ஸ்வஜநகருணையாலும் ஶஸ்த்ராதிகள் யாதொருவரேயாகிலும் அவர்கள்வதத்தாலே பாபம்

ஸா-டீ|| கின்றானே என்கை. இங்கு ஸ்வப்ரஸாதமாகவே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கு ஸர்வஜீவநம் தனக்கு ஸௌஶீல்ய வஶ்யக மாகையாலே ஸர்வஸ்ஸ்வதந்த்ரபாவஸமாஶ்ரயணீயமென்றென்றபடி. ஒண்டொடியாள்திருமகளுந்தானுமாகி என்றது ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ஸ்திதி ஸம்ஹார ரக்ஷணாதிகளிலும் ஶ்ரீயஃ காரணத்வ ஸாம்யமாகையாலே "ஏகை"மென்கிறவிடத்திலும் ஶ்ரீவைஶிஷ்ட்யத்தில் தாத்பர்யமாகையாலே அயாதார்த்த்யஶிஷ்ட ப்ரத்யக்ஷ விரோத மில்லையென்று கருத்து. இனி பண்டைநாங்கள் ப்ரதிபந்நா வஸ்துகளாலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கிறார் (வைஷ்ணவ இத்யாதியால்) (ஸாதுத்வ இதி) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்" என்கிறவசநம் த்யோதகம். (வண்டுவராபதிமன்னன் இதி) த்வாராவதிமாளிகையால் த்வாரகாநகரம், த்வாரகைக்கு அரசன் என்று கருத்து. (ஸர்வஸமாஶ்ரயணீய இதி) ஸ்வதாரம் ஸௌலப்யகாரணமென்றபடி. (ஆஶ்ரிதநத்தி) "நிர்வ்ருத்தா ஸர்வஸத்ய வாஶி" இதி வசநம் த்யோதகம். இதனாலே பக்ஷபாதியிலே ஶிஷ்யாசார்யக்ரமம்

ஸா-கா|| வைஷ்ணவ யோஜநமிதி ஸ்வஶ்ரோதவ்யதாப்ரயதி. (வைஷ்ண நாராயண இத்யாதிநா) (ஸாதுபரித்ராணேத்யாதிநா) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" இதி ஸ்ம்ருதே: (வண்டுவராபதிமன்னனாய்) ஶ்ரீவத்ஸாங்க நாமேதி [illegible] (இன்னார் தூதனென நின்று) பாண்டவ [illegible] தூதோ ஜகாம [illegible].
(ஸ்வஜந ஸ்நேஹத்தாலே இத்யாதிநா) [illegible] யதீயாக: | பாபம் ஏவாஶ்ரயேதஸ்மாந் ஹத்வைதாநாததாயிந:"

[illegible] தெளியவே [illegible] தெளிந்தவனுக்கு [illegible] வாயமாக [illegible] ஸேபிக்க, இப் [illegible] என்கிற ஸ்வரையுண்

[illegible] லேமுறைத [illegible] ஷவிரோய [illegible] என்று கருத்து. ([illegible]) [illegible]லே [illegible]

[illegible]

மூ || டேயாகிலும் ஸர்வாதிகாரமான இவ்வுபாயத்தினுடைய ப்ரகர்ஷத்தையி
னும் இவ்வுபாயாநுஷ்டானத்துக்கபேக்ஷித ஜ்ஞானசக்திகளுண்டே
யாகிலும் அநேகாவயாநுஷ்டானத்தோடே கூட சிரகாலஸாத்யமானவுபாய
ஸ்வபாவத்தாலேயபிமதம் கடுகத்தலைக்கட்டாதபடியிருக்கையாலும் ப்
ரதிசய சோகாவிஷ்டனான அர்ஜுனனை வ்யாஜமாகக்கொண்டு பரம
காருணிகனான கீதோபநிஷதாசார்யன் "ஸக்த்யாபர்யாவஸ்தோ
பத்த்வா ஸஹாஸதே | ப்ராப்யே ப்ராப்தாநந்யா ப்ராப்யே ஸர்வேக்ஷ
ஜ்யர்த்திவிஷ்வர்ஹ:" என்று தான் விகல்பித்து விதித்தவுபாயங்களில் "தா
வதார்த்திஸ்தயா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததா ஸுகம்" என்கிறபடியே
தன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்கும் மற்றுமபிமதமானவை யெல்லாத்துக்
கும்பொதுவான ஸாதநமாய் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி வ்யதிரிக்த பரி
கரநிரபேக்ஷமாய் ஸுகரமாய் க்ஷணகர்த்தவ்யமான ரஹஸ்ய
தமோபாயத்தை ச்ரோதவ்ய சேஷமில்லாதபடி உபதேசபர்ய
வஸாநமான சரமச்லோகத்தால் ஸகலலோகரக்ஷார்த்தமாக வருளிச்

ஸா-நீ || உபதேசம்ஸாமதமென்றுவ்யுத்பத்தி.(அர்ஜுனனைத்தி)உபதே
ச்யமானஉபாயம்ஸர்வார்த்தமாகசாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலேஅர்ஜு
நம்வ்யாஜீக்ருத்ய ஸர்வார்த்தமுபதேசமென்றபடி.- "ஹுதாவிப்யா
ஹஜ்ஞேம"மென்று ஸகலஸாதநஸ்ய த்ருஷ்ட்யேகாபா உதரவர்
ஷார்த்தஸாதந ப்ரவ்ருத்திக்கு ரஹஸ்யதமமென்கனே என்ன வருளிச்
செய்கிறார் (தாவதார்த்திரிதி) ஹ்ருதயஸ்யார்த்தி: ஸௌஸ்த்ய
ஹம்ஸம்ஸ்பர்ஶம் தாவதேவ ப்ரவ்ருத்திப்ரஸோ கவசித்வேரூப்யர்
த்தி: தயா வாஞ்சா தாவத்(மோஹ:)ஸ்வஸ்வாஹஜ்ஞாமோஹ: தாவத்
தயா ஸுகம் ஸம்ஸாரத்ரவ்யம் தாவதித்யர்த்த:. (அபிமதேதி) ப்ரா
ப்யவாபநாசத்திர்க்குமென்றபடி. (பொதுவானேதி) தைவம்ஜ
க்ஷமாதிநியமேன ஸர்வஸாதாரணமென்றபடி. (ச்ரோதவ்யே
தி) ஜலமதந்த்ராதிகள்போலவன்றிக்கே கும்பாம்பிகாதிகளை விசதமாக
வோயிக்கையாலே இது ரஹஸ்யமாமென்று கருத்து. (உப
தேசபர்யவஸாநமானேதி) ரஹஸ்யதமார்த்தகதயா ஸர்வம் கார
இதி ப்ரகாரேண ரஹஸ்யதமோபதேச பர்யவஸாநமான என்கை.
இப்படி ரஹஸ்யதமோபாயம் ஸ்வயமாகில் "மாமேகம் சரணம் வ்ர
ஜேத்" என்று உபதேசிக்கவேண்டியிருக்க சரணம் வ்ரஜ என்றதெ

ஸா-கா || ரஹஸ்யதிதிஸாவ:. நயவ்யாபாரஸ்ய ப்ரவ்ருத்திமேவிப்ராதி
நாஸதர்வபேசத்"இத்யாதிரீதிர்யாநுஷ்டிதேயவ க்ராஞ்ஜா
வகாக ஸமவதர்வதிஷ்டவ்யாஸ்யாப்யுதமாந ஸ்ரேயஸ்ஸாதந
வதர்க்கம் நாவதேசத்த் ஸர்வம் ரமாகாவத்தேஷ்

[illegible] செய்கிறன். [illegible] ஸர்வலோகைகரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரன் தானே ப்ரபன்னனுக்கு [illegible] “ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” [illegible] ப்ராம் ஶரணாகதிம் । [illegible] [illegible] யுமாயிற்று. * * * * * *

(ஸர்வபாபேப்யஇத்யாதி) இந்த ச்லோகத்துக்கு ஸங்க்ஷேபமாக ஶ்ரீ [illegible] ரன் சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் [illegible] நிகையிலும்

[illegible] லேயிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் [illegible] ஸர்வலோகைக [illegible] [illegible] [illegible] ஶரணம் வ்ரஜ [illegible] என்று கருத்து. (ஸாத்யேத்யாதி) நித்யஸம்ஸாரி [illegible] [illegible] ஸம்ஸ்க்ருதவியி [illegible] [illegible] ஸாத்யம் ஸர்வம். (ஆவர்த்தி) [illegible] இதுவொருகியாகபென்றபடி [illegible] ஸூசிக்கிறார் (ஸர்வேச்வராதி) இந்த ஸர்வலோகம் ஸங்க்ஷேபங்களாலே [illegible] தமாகை யாலே இங்கு [illegible] [illegible] [illegible] யாலே இங்கு [illegible] ஸாயுஜ்ய வென்னப்பெறது [illegible] [illegible] [illegible] வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த ச்லோகத்திற்கிதி) அப்பொது அங்கொனே [illegible] சொல்லுகையாலே இங்கே

[illegible] (ஶ்ரீ [illegible])
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ரம்॥ நிக்ஷேபரக்ஷையிலும் பரக்கவருளிச்செய்தோம். இங்கு ஸாரமானவர்த்தங்களை ஸ்வஸம்ப்ரதாயவிஶதமானபடியே சொல்லுகிறோம். இதில் பூர்வார்த்தம் உபாயவிதாயகம், உத்தரார்த்தம் ஶோகநிஷேதபர்யவஸாயித்வத்தாலே விதிஶேஷம், ஆகையால் இச்ஶ்லோகம் உபாயவிதாநம். தர்மமாவது; ஶாஸ்த்ரமே கொண்டறியவேண்டியிருக்கும் புருஷார்த்தஸாதநம். 'தர்மாந்' என்கிற பஹுவசநத்தாலே கல்பிதஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதங்களான தர்மங்களுடைய பாஹுள்யத்தை

ஸா-தீ॥ சொல்லவேண்டுவதேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) ஸாரதமமானவர்த்தங்களை ஶ்ரீபகவத்வசநத்தாலே நிக்ஷேபரக்ஷாதிகளில் சொல்லாதஸாரார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறோமென்று கருத்து. (ஸ்வஸம்ப்ரதாயவிஶதமானபடியே சொல்லுகிறோம் அங்கே கேவலயுக்திமூலமாகச் சொன்னோமென்றபடி. ஆனாலும் கிம்விதிரிதியென்று இந்தஶ்லோகம் விதாயகமென்று சொன்னது கூடுமோ, உத்தரார்த்தம் ஶோகபரமாகையாலே க்ருத்ஸ்நமும் விதிபரமன்றே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதி விதி) தர்மஶப்தம் ப்ரவ்ருத்திஸாதநவாசியன்றோ? ப்ரவ்ருத்தி: ஶ்ருதி: தயா ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம் தர்மமென்று ஸித்திக்கையால் ஔதக ஹோமஜநாதிகளும் தர்மமாக ப்ரஸங்கியாதோவென்ற 'ஸர்வதர்மாந்' இத்யத்ர ஸர்வஶப்த தர்மஶப்த பஹுவசநாநாம் ஸங்கோச்யப்ரயோஜநமான தர்மஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார். (தர்மமாவது இதி) ஹோமஜநாதிகம் புருஷார்த்தஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரசோதிதமல்லாமையாலே தோஷமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் தர்மாநிதி பஹுவசநம் வேணுமோ, சோதநாலக்ஷணோர்த்தோ தர்ம: இத்யாதிவதேக வசநமமையாதோவென்றவாஶங்கையில் பஹுவசநார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கல்பிதேதி) அங்கு வ்யக்திபாஹுள்யம் அவிவக்ஷிதமாகையாலே ஜாத்யேகவசநமானாலுமிங்கு பாஹுள்யம் விவக்ஷிதமாகையாலே பஹுவசநம் ஸார்த்தகமென்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோ? பஹுவசநத்தாலேதானே ஸர்வமும் ப்ராப்தமன்றோ

ஸா.கா॥ ஶிஷ்டா) [illegible] ஶ்லோகஸ்ய [illegible]. (இதில் பூர்வார்த்தமிதி) [illegible] ஶ்ருதிஶ்ரோத்ராணாம் ஸம்ப்ரதிபத்தி விஶேஷ்யாம்ஶஸ்ய [illegible] தஸ்யாஷ்டாஹ. (தர்மமாவது [illegible]) [illegible] நித்யாநாம் ப்ரக்ருதஸ்ய ஸித்திர்யோகஸ்ய ஸாங்க்யாதி ஸம்பந்த பாவநீத்வேந [illegible] ப்ரயோஜநாஹ. ([illegible]) [illegible]

ஶேஷிச்செல்லுகிறது. ஸர்வஶப்தத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது. பத்தர்களையும் பத்தமென்றுசொல்லக்குறையில்லை

ஸா-நீ! யென்றருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஶப்தத்தாலேஇதி) ஸர்வஶப்தம் ஸர்வேஶ்வரபரமாகில் ஸர்வஶப்தத்தை பத்தஶப்தத்தோடு ஸமாநாதிகரித்து ப்ரயோகிக்கக்கூடாது, இனி ஸர்வஶப்தம் விஶேஷணமாய ஸர்வேஶ்வரஸ்வாமித்வமென்றில் ஸாமர்த்யாதியான ஸர்வபதம் ஸர்வேஶ்வரபர மென்று சொல்லுகைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (பத்தேதி) பத்தேஶ்வரங்களும் ப்ராப்யஷாட்குண்யாதிக்ய ப்ரஸ்துத பத்தபத வாச்யங்களாகையாலே ஸாமாநாதிகரண்யம் ப்ரயோகிக்கையால் பத்தவிஶேஷணத்வத்தால் ஸர்வஶப்தமும் ப்ரஸித்தமாய்க்கொண்டு ப்ரதாநாபேக்ஷ ஸர்வபதம் ஸர்வேஶ்வரபரமென்று கருத்து. இங்கு பத்தஶப்தம் தானே ஈஶ்வரங்களையும் ஶேஷிகளையும் சொல்லில் ஸாமாநாதிகரண்ய ஸாமர்த்யமென்கிறது விரோதிக்கும், ஸர்வஶப்தம் ஸர்வேஶ்வரபரமாகில் ஏகதேஶமும் ப்ரஸக்திக்கும். ஆகையால் ஸர்வேஶ்வரமான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது என்கிற ஸ்வாரஸ்யம் ப்ரமாணமாக ஸர்வபதம் ஸர்வேஶ்வரஸமர்த்தபரமென்றும் உத்தரவாக்யம் தத்ஸாமர்த்ய ப்ரமாணமென்றும் கொள்ளவேணுமென்று ஸம்ப்ரதாயம். யதா பத்தமொன்றுவதாவதாக உபேத்ய யாதே ஸம்ப்ரத்யயாதாக ஸாமாநாதிகரண்யமே விஶிக்கும், ஸர்வஶப்தவிஶேஷணத்வம் ஸாமர்த்யம் ஸாமர்த்யம் விஶிக்குமிறே பத்தபதஸாமர்த்ய ப்ரயோகமாகிலன்றோ பத்தஶப்தத்தில் ஸர்வஶப்தஸாமர்த்ய ஸம்பந்திவிவக்ஷைகூடுவது, அதற்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (பத்தேஶ்வரேதி) இங்கு ஸர்வஶப்தம் ப்ரத்யேகம் ஸம்பந்தியாக யோஜிக்கும்போது ஈஶ்வர ஸாமர்த்யபரமென்று சொல்லுகிறது உசிதமோ? விஶேஷாபாவே ஸாமர்த்யம் ஸமஷ்டியன்றே ஈஶ்வரஸாமர்த்யமென்றருளிச்செய்

ஸா-கா ஸர்வேஶ்வரஸாமர்த்யம் தாத. (ஸர்வஶப்தத்தாலேஇத்யாதி)

[illegible]

ஜ௭॥ யிறே. இஸ்ஸமஸ்தஶப்தத்தை ஸகலஶப்தப்ரதிஸம்பந்தியாகயோஜிக்கும்போது இது ஸம்ஜ்ஞிகளான நாநாபதார்த்தங்களினுடைய ஸாத்ருஶ்யத்

ஸ்ரீ ஸா-ஸ்ரீ॥ கிறார் (இஸ்ஸமஸ்தஶப்தத்தை இதி) ஆனாலுமிங்கு பதஶப்தம் ஸாக்ஷாத் விஹித ஸம்ஜ்ஞாதிஸமஸ்தபதார்த்தமாகில் ஸம்ஸ்க்ருத ஸமஸ்தபதார்த்த விஷமமாகையாலே வக்ஷ்யமாணாநுவாதவஶமஸமஞ்ஜஸமாகாதோவெ

ஸா-கா ॥ ஸர்வஸிக்ஷாவத்யாஸமஸ்தஶப்தாநபேக்ஷிதஶப்தஸ்வரூபஸர்வ ...

ஈ॥ தைச்சொல்லுகிறது. இப்படி பொதுவிலே சொன்னாலும் இங்கு உ
கரணவஶத்தாலே மோக்ஷஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரவிஹிதங்களாய் ஸுவிஹி
தங்களாய் நாநாவ ஸ்தாநங்களானவுபாஸநங்களையெல்லாஞ்சொல்

ஸா-நீ ॥ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) இப்படி மோக்ஷஸாதந
யாவிஹிதவித்யாவ்ருத்திவேதநாஸிதேத்யாயம்பஹுவசநமென்று சொன்னது

ஸா-கூ ॥ ப்ரஹ்ம யஜ்ஞாதிகளுக்கு வரணஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுக்கு
ஸ்ராசதஶ்யத்ருஷ்ட்யா ஸ்திரவருக்ஷநிஷ்டயஸய வசநத்தஸ்தாக
தயாவ காசஸ்த்ரு வருத்தமாக வெவத்ஸம் மவெதத்
வொமெ வஸ்து ப்ராஹ்மணா நா ஶ்ரத்தய, ஸவஸ்து வைஷ்ணவா நாந
பெதத்தள ஸாரா நத்ஸத்ரவி ஸவஶ்ஶாஸ்த்ராஸ்து ப்ரகரணாதிநா
யோவிஶேஷ வாவிக்ய தயாவிஶேஷவாவிஷ்யாவவத்த்: நவெ
யத்ஸ்ய ஶிதவிவெ தத்ராஹ. (இப்படி பொதுவிலே உதி) "யொஶா
மவ ஶஸாஸ்ஶ ஜாநாதி வருஷோத்தமம் | ஸஸவவிக் ஹஜதிமாம்
ஸவஹாவெந ஹாரத ॥ இதி ஶுஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயாநவ | ஸ
தஸ்வுத்வா புத்திமாந்ஸ்யாக் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத ॥ ஜந்மகர்ம ச மே
த்யேவம் யோ வெத்தி தத்த்வதஃ | த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி
மாமேதி ஸோர்ஜுந ॥ ஜாமதாவாத்ரமேதாவாவி வாவாநாமி வா
வக்த்ரஸ | மமோவாஸாவெதி நவநவஸவருஷம்" த்யாதிஃ வு
ருஷோத்தம விஷயாதார ஞஹஸ்தெஶவாஸாதிநாம் மோக்ஷஸாதந
த்வாத்தத்த: மத பஹுவசநாஸ்ஸ்: கிஞ்சஸ்ய: மகெஸ்ஷாவாமயெ
ஸ்மொக்ஷாவு தமேவயத்தித்ர ஸவஸ்ஷ ஸர்வஜ்ஞவாவாய த
யாயமேகவம் தஸஸவமஸவெதஹஜதிமாம்ஸவஹாவெந யெவஶஸ
ஸர்வஜ்ஞவாயதயாஸஸ ஹஜநவ காரா விதிஷ்டாஃ மெதஸ்யஸமெவ
ஹஜநவ காமெஶமாஹஜெத ஸமெவஶஷ்டிஷயெ வெதமெந
யஸ்ய ஶ்ருதிஃ யாவஶ ஸமெவஶஸ் விஷயெஹஜெநஃ ஸ்ருதிரா
மய விபாஸா ஸ்ருதிமெந வெதமெந மஜாயத[illegible] கெத்தஸ வரு
ஷோத்தமவெதநம் வஜஜயந்தி ஹாஷ்யகாமெஶஃ வருஷோத்தமவி
த்யாயா மோக்ஷஸாதநத்வாத்தஃ வஜாயஸ்யத்வெத்ஸ் மஜ்ஜநவெ
விதஸ தஸ்வமேதமெமவெத்திஸ வதஸ்மாநஷேஹம் வமிதஜ்ஜ வரு
ஷஜநமெநதிமேவ ஶ்ராவ்யாதி மஜீய ஜந்மவெவிதயாயாத்ர விஜ்ஞா
நெந விஜ்ஞஸ்வதஸ் மஶஸ்ரோஸ்யணவிஶாயி வாவொஸிஹேய ஜந்மி
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ரீல்லுகையிலே தாத்பர்யம். பாரமார்த்திகஜ்ஞாநம் ஸர்வவிஷய களுக்குமுபகாரகமான தத்வஜ்ஞாநரூப மாகவும், அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம் அநுஷ்டிக்கிற உபாஸநாதிகளுடைய ஸித்தி ஹேது வாகவும், தேவபூஜாதிகள் உபாயவிரோதிபாபக்ஷயஹேதுக்களா ய்க்கொண்டுஉபாயநிஷ்டைக்கு ஹேதுக்களாகவும் ஸ்ரீகீதாஷ்டாதிகளிலே ஸ க்திருக்கையாலே இவற்றை ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயங்களாக்கி அதிப ஹுத்வவிஷயமான பஹுவசநத்தாலே விவக்ஷிக்கிறதென்கை உசித மன்று. "நாநா ஶப்தாதிபேதாத்" என்கிறபடியேஇவையொழியவும் ஸத்வித்யாதிபேதத்தாலே அதிபஹுத்வங்கிடைக்கையால் இப்பஹுவசநம் ஸார்த்தம். அதிபஹுத்வத்தையும் வரிஷ்டபஹு த்வத்தையுங்கூட விவக்ஷித்தாலும் விரோதமில்லை. * *

"வரிஷ்ட்யாம்" என்கிறவிடத்தில் தாத்பர்யமாவது; "அநயாவ்ய

ஸா-நீ || கூடுமோ?மோக்ஷஸாதநதயாவிஹிதவிஜாதீயநாநாவித்யைவர மென்று சொல்லுகையேஉசிதமன்றோ; மோக்ஷஸாதநவிஜாதீயவித்யைகளும் ஸத்ஸங்கமென்னில் தாத்பர்யவிஷயவாஸநாதிகள் ஸாஹஸங்களன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (பாரமார்த்திகேத்யாதி) விஷயவாஸநாதி கள் ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களன்றாகில்ஹேதுவொழியொன்றுமேஸாதநமா கையால் பஹுவசநம் நிரர்த்தகமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அபீதி) இந்த பஹுவசந ஸார்த்யாதிகமாக விஷயவாஸநாதி களுக்கு அநிஷ்டஸம்பந்தம் தத்வபேக்ஷயா தேஷாம் ஶக்யத்வே வாஶீக்ருத்ய தத்ஶப்தநாம் தாநிதனை அதிஸாய பஹுவசநேந தத்பஹுத்வவசநேவி விரோதமில்லை என்றுகருத்து. வரிஷ்ட்யேத்யே த்யத் தாத்பர்யமாவது யதாஸாக்ஷாத்மென்னிலப்போது ஸர்வோத்கர்ஷ நிருபாதிகம் என்று சொல்லவேண்டாவோ? வரிஷ்ட்யம் என்று சொ ல்லக்கூடுமோவென்ற உபஸந்தாநவாக்யவ்யாக்யாநம் ஸ்ரேஷ்ட்ய பர்யவஸாந தாத்பர்யமாகவருளிச்செய்கிறார் (வரிஷ்ட்யவென்கிறவிதி) பிர

ஸா-கா || காமேஸ்வராஶ்ரயாதிநாராயணாஶ்ரயம்" இத்யாதிநாதேவா ஸ்யத்வோதித ஸாதநஸாதநத்வ அர்த்தவிஷயம் தத்தஹேது கோக்தேஷ்வ தேஷாம் உபாஸநாதிவித்யாஹ ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஸாதநத்வா நுபபத்தேர்வாஸநாதிக்ஷேத்வ பவித்யாபூரணாததி ஸிதிவக அநுஷாம்ஶ ஸாத்யுபாயவ ரூயமோவாப்ய தேஶ. நேதபஹுவசநார்த்தா இத்ய ஸ்வ்யவ்யஹ. (பாரமார்த்திகஜ்ஞாநமித்யாதி)சுய த்யாகஶப்தஸ்ய வீக்ஷ்யதக்ஷ்வ ஹாநேஹாராதிவ ஸிவேயத்வம்வித்யாவ்யாஹ்ருத் வைஷ்ய தத்ரஹந ஶரணவரணம் கார்யத்ரிவித்யாஸ தத்வாபக்த ஸக்தாயிக்ராக்வ ஹம்ஸ ஸம்யாதிதி தத்த்வாத்தயே க்ராமஶப்தா

ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரைரபி "த்வத்த" இத்யாதிகளிற்படியே ஶக்தனான தன்னிலையைக் கண்டு உபாயாந்தரங்களிற் பிறந்த நைராஶ்யம். ஆசையாலே பற்றுகலாசையைவிடுகை த்யாகமென்னவுமிதமிறே. அதில் "ஸர்வ" என்கிற விஶேஷணத்தாலே "அநாகதாநந்தகாலஸமீக்ஷயாப்யத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயம், ஸ்வஸ்வாதிகாரோசிதாநுஷ்டேயத்ருஷ்டவ்யவஸ்தி" த்யாதிகளிற்படியே ஶக்தனாகிலுமநுக்ருஸர்வஜ்ஞத்திலும் ஸர்வஶக்தித்தாலும் பொறுத்தையில்லாமை தெளிகையாலே பிறந்த நைராஶ்யந்தியஞ்சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வஜ்ஞகாரத்தாலும் த்யாகமாவது; ஶக்தானுஷ்டான ஶக்தியில்லாதபோது யதாஶக்த்யநுஷ்டானம் பண்ணுகிறோமென்றும், அதுக்கு பொறுத்தையில்லாதவிசையிலே வேறேசில ஸாதநங்களையாதல் உபாயங்களையாதல் நாடேக்ஷிக்கிறோமென்றும் தனக்கு ஶக்ஷரங்களைக் கணிசிக்கும் ஶாஸ்த்ரையைற்றிருக்கை. இவ்

ஸாந்நி ॥ நைராஶ்யம் த்யாகஶப்தார்த்தமாகமாட்டுமோ ஸாமாநாதிகரண்யமாக்ருத்ய த்யாகஶப்தார்த்தமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆசையை இதி) ஆனாலும்ஸர்வஎன்கிற விஶேஷணம்வேணுமோ அதர்க்கு இங்கு அர்த்தவிஶேஷமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (அதில இதி) அதிஶயமுமவிஶேஷணார்த்தமென்று கருத்து. நைராஶ்யத்திற்கு ஸாதநாநுஷ்டானம் நிவர்த்தநம் போலே நைராஶ்யாதிஶயத்திற்கு நிவர்த்தநம் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநாகதேத்யாதியால்) ஸ்வஸ்வாதிகாரோசிதாதிஶயநிவர்த்தநமென்று கருத்து. நைராஶ்யாதிஶயமுமவிஶேஷணார்த்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ, ஆஶாஸாவத்திற்கதிஶயமில்லையே இனி நைராஶ்யாதிஶயமாவது ஸர்வஜ்ஞகாரத்தாலும் த்யாகமென்றில் அதுவே ஶக்திவந்தென்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞகாரத்தாலும் த்யாகமாவது இதி) (கணிசிக்கும்) விஷயீகரிக்குமென்றபடி. ஸாதகத்வாதிஷ்வபி

ஸா-கா॥ ஸ்வதாஹ. (ஸர்வ த்யக்த்வா த்யாகீநா) (ஆசையாலே பற்றாநிதி) ஸர்வவிஷயாந்தராதிஸ்வாபேக்ஷாஉபாயாந்தரானுஷ்டான ஸம்பந்தாபாவத்யாகவிஶேஷாதிஸ்வாபிப்ராயவத்யாகஸம்பந்தயாவக்த ஶாஸ்திரத்தில் த்யாகவிவஶோபாய தந்வாபிமான ஸகலநைராஶ்யம் த்யாகஸம்பந்தஸ்ய ஸர்வஸம்பந்த்ய கொள்ள இத்யுக்த ஆஹாதந்தகா [illegible] நைராஶ்யம் தத் [illegible] (அதில்ஸர்வ த்யக்த்வா)(கணிசிக்கும்) விஷயீகாரஶ்
[illegible]

அநுவாதத்துக்கு அதிகாரவிசேஷத்தைக் காட்டுகை ப்ரயோஜநம். அதில் "பரி" என்கிற உபஸர்க்கம் அதிகார பர்யந்தத்வத்தை விவக்ஷிக்கிறது. "அநித்யபலம் போக த்ரைவர்க்க ஸஜ்ஜநம்" என்கிற விடத்தில் "ப்ராப்ய" என்கிறது விதியன்றிக்கே "ப்ராப்யவதர்சந ஸ்வம்" என்று வ்யாக்யாதமானாற் போலே இங்கும் "பரித்யஜ்ய ஸ்வம்" என்று விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்படி அந்யாங்களிலும் ப்ரயோகமுண்டாகையாலே ஸ்வாரஸ்ய ஸித்தத்தைக்கொண்டு த்யா

ஸா-நீ॥ ஸ்வாத்யாகவிஸிஷ்டஸ்ஸதிஸயமென்றபடி. ஆனாலும்பரித்யஜ்ய என்கிறத்திற்கு அஸக்த்யா நுஸந்தாநஜநிதநைராஸ்யமாமென்று சொல்லக்கூடுமோ அப்போது அநுவாதமாகையாலே அது நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வநுவாதத்துக்கிதி) இப்படி அநுவாதத்துக்கு இவ்வதிகாரஜ்ஞாபநம் ப்ரயோஜநமாகில் த்யாகாநுவாதத்தாலே அதுஸித்திக்கையாலே பரி பதம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதிலிதி) அதிலதிகாரஜ்ஞாபநபக்ஷத்தில் என்றபடி. ஆனாலும் ஸாங்க ஸந்ந்யாஸத்யாக ஸ்ம்ருதியில்போலே ஸ்வப்புக்கு விதாயகத்வமே சொல்லவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநித்யேதி) ஸாங்கஸந்ந்யாஸத்யாகவிதி த்யாகமாமாக விதேயமென்னலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) (அந்யாங்களிலுமிதி) ப்ராப்யங்களிலுமென்றபடி. உபயத்ர ப்ரயோகமிருக்கையாலே விதாயகத்வமே சொல்லலாகாதோவென்ன விதிவக்ஷத்தையங்கீகரித்து த்யாகவிதிகூடாது, கிஞ்ச

ஸா-கா॥ ப்ராக்ருதவைப்ரவ விதேயத்வாதஸக்திஸிஜ்ஜோபாயாந்தர த்யாக ஸ்யோநஸ்ய த்யக்ஷத்வாதஜ்ஞாதஜ்ஞாபநரூபவதயாவாக்யதிஸாமர்த்ய தயாவதியாதாஸம்பவாத் ஸர்வகர்மாண்ய ப்ரபத்யேதி த்யாதிஷு நுவா தவிஷ்யவொதஸர்வநாஸந த்யாகவிதிஸ்ததிவதநு அநுவாதப்ரயோ ஜநவ்யாஹ. (இவ்வநுவாதத்துக்கித்யாதிநா) ஸ்வவொவிதிஸ்வாதிகாரவி விஷயஹாஹ. (அநித்யேத்யாதி) நநுஸ்வவொவிதயப்ரபத்திப்ராதா யந்த்ர உதாவி விதிவாக்யவைர ஸ்வரஸதித்வ ஹாநந்யாவெ காவ்ய ண்யாம்கஸ்ய "அநாதிவாஸநா ரோஹாத் நைஸ்வர்யாக ஸஹாவ ஜாக| ஜ்ஞாவகாணிதகவாத்யக் க்ரியாவிஹதிஹிதா॥ தகாவண்யா ஜநந்யோயோதிநீயம் ஹ்யம்பரீத்ரேய| நிக்ஷேபாவரவயாயோந்யா ஸம் வர்ஜநம ஸமயாதஃ" இத்யாதிஷ்வாவமர்ஜ தஜாநாநண்யந காவண்ய விதிவாக்யவைவ யாக்ததிதிவதநு த்யாகஸ்ஸ்வஸ்ய தஜநம் ஸாகாநோப ஸ்வாவககிஞ்ச ஜக்ஷணா ஜாவ்யாக விதாநாநாவவ த்யா ஜாவ்யாகமத ப்ரஜாணாநாநண்யாஹ்யம் ஸ்வப்வமஜ்ஞே

௨௫ ॥ ரஹஸ்யமென்னவொண்ணுது. "ஸர்வத்ர" என்கிறவிதுவியியான போது உ த்ரஸாயாதிகளில் விதிக்கிறபடியே ஆகிஞ்சந்யாதிஸம்பா நாதிரஸமானகாவண்யமாகிறவஸ்த்ரத்தைவியிக்கிறதென்றால் ஸ்ஷ்த்தில் விரோயமில்லை. அப்போது "ஸவ்யயேஷு ஸர்வத்ர" என்கிறது "ஸுஹரஸ்ய ஸாராயாநா ஶரயேயாகிஞே நாஸ்தி, நயோதிஷ்டெயாஸ்" த்யாதிகளிற்படியே ஸவ்யயங்களும் தன்னையொழிந்தாவயமாக க்கழித்தபடியை முன்னிட்டுக்கொண்டென்றபடி. இவ்வளவுவிஜம்பித த்தீதிகமான வஸ்துமும் பஹுவ ஶரணாநு ஷ்டானமாகையால் அவற்றுக்கு விஜயமாக ஶஙராதிதீக்ஷங்களான ஸவ்யயஸாவதராதிஷ்ங்களிற்காட்டிலுமுபாதேயம். ஸ

ஸா-ரீ॥ஸாஷ்ரஸ்ரம்வியெயமென்கிறுர்(ஸர்வத்ரேதி)வியிவக்ஷத்தில ஷயம்ஸம்ஹாவிதமாகில் ஶாஸ்த்ரவிஜத்ரமவியியைக்காட்டில் காவண்யரவாரவியாநமே உவிதமென்று கருத்து. வியிவக்ஷத் தில் காவண்யரவாரவியி என்று சொன்னது கூடுமோ தகவொ யகஸம்பமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறுர் (அப்போதுஇதி) ஸவ்ய யேஷு இதீபாஸம் ஷஷ்ஷமாய் ஸர்வத்ரவென்கிறது த்ரம வரஸ்ரவாவியாய்க்கொண்டு.ஸவ்யயேகத்ரக ஸ்விஷயத்ரம வாஸ்ருத்ர என்று க்ஷேவ த்ரஸரெண ஒஹிக்குமென்றபடி. ,,ஸ வ்யயேஷுஸர்வத்ர" என்று ஸ்வரஸமாக ஸவிஜம்பெநயஸ்ரவா வத்ரமம் தோற்றுகையாலே அதை விட்டு க்ஷேவத்ரஸரெணவி ஜம்பிதவத்தீதிகமானகாவண்யரவாமவரவா கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (இவ்வளவுஇதி) பஹுவ ஶரணவிஜாவிஜம்பித த்தீதிகாஷ்ராவெக்ஷயா தவிஜ விஜம்பிதாஷ்ஸ்வீகாரம் யு க்தமென்று கருத்து,(ஶங்கராதீதி) ஆதிஶப்தேந வாகதெஶீஸம்ரஹ: த்ரமவிஷவெக்ஷயா இது உபாதேயமானுலும் அதகெக்ஷமான வியிவக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறது உவிதமோ, வியிவக்ஷத்ரமமே உவித மன்றோ, இஷ்டாவத்தி என்னில் வியிஸ்வீகார ஸாவஹாபம் விரோயியா

[illegible]

உஅ॥ ப்ரபத்திக்கு ப்ரமாணங்களும் அநுஷ்டிக்கவேண்டாவென்று ப்ரபத்தியினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகிற தென்கையிலிவக்ஷத்துக் குவிதம். அப்போது "வரி" என்கிற வுவஸமும் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய, மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஸர்வதர்மத்யாக ரண யொமத்தாவாக்யங்களு மிதுக்கஷமாக ஸ்வீகாரங்களாகாதென் றுவிவக்ஷிக்கிறது. இங்ஙனன்றிக்கே கர்மயோகம் ஜ்ஞாநயோகம் பக்தி யோகமென்கிற உபாயங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகம் ப்ரபத்திக்க ஜமென்றும் வக்ஷத்தில் ப்ரபத்திஸர்வாதிகாரமன்றிக்கே யொழியும். உபாயாநுஷ்டாநஶக்தனுக்கிறே உபாயத்தினுடைய த்யாகத்தை விதிக்க

ஸா-நீ ॥ தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்திக்காகவிதி) (வரித்ய ஜ்ய)க நவைக்ஷ்யத்துக்கு ஸ்வீகாரவிதாநாகாரணாவவாக்ஷமென்றுக ருத்து. ப்ரவேஷ்டாக்ஷ்யமுமாவெக்ஷபா, இந்தவக்ஷமும் ஸ்வாரஸிகமென்று கருத்து. இந்தவக்ஷத்தில் த்யாகவசநத்தாலேதானேநைரபேக்ஷ்யம் ஸித்திக்கையால் உபஸமமேவெயக்ஷம்ம் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்னவ ருளிச்செய்கிறார் (அப்போது வரீதி) இப்படி ஸர்வதர்மஸ்வரூப த்யாகவிஷவக்ஷத்தில் ஶாஸ்த்ரவிரோதமுண்டானாலும் ப்ரகரண வஶத்தாலே உபாயம் மோக்ஷஸாதநதயா விஹித கர்மயோகஜ்ஞா நயோக பக்தியோகவாக்யமாய் தத்த்யாகம் விஷயமானால் ஶாஸ்த்ரார்த்தவ விரோதமும் ஶப்தஸ்வாரஸ்யமுமுண்டே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இங் ஙனன்றிக்கேஉதி) ஸர்வாதிகாரமன்றிக்கேயொழியுமென்கிறது எங்ங னே என்ன உபபாதிக்கிறார் (உபாயேதி) அஷ்டாபத்தியில் பாயகமே

ஸா-கா॥ (ப்ரபத்திக்காக விதாதிநா) (உபிதமிதி)காவர்ண்ய வியிவ க்ஷஸர்வயோகத்யாக உபாயஸாதநாபேக்ஷ்யாமஸ்வபாவ்யதயாவக்ஷ ணாவஸ்யாக நைரபேக்ஷ்ய வியிகேவத வரித்யாக ஶப்தார்த்தவ்யா ஸம்மெய்வ ஸ்வீகாராக ஸர்வயோகப்ரேநாவி ஸஹகாரிவேநாபி வத்யாதிவி ஸஹகாரிகேவநோக்த நா ஹரநீயேவ வி ஹவிஷ்யே நைவ ப்ராப்தாநாம் க்ருஷ்ணா நாமுபாயாணாமேவாஸி யா நாம் ரக்ஷணா ப்ரஸம் ஶாஸ்த்ரா உளவி த்யஜேதி ஸர்வ. நநுய உபாயவக்ஷியாவஶம் த்யாகவ்யாநுபபத்திகேவதி ஸர்வாதிகாரயி காரிகத்வத்தாக் ந்யாயாக ப்ரக்ருத கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக ப க்தியோகாநாம் த்யாகம் ப்ரபத்த்யங்கதயா விதேயம் கிஞ்ஸ்யாதிக்ய த ஶக்தாதிகாரக விரோதாக ப்ரமாணிகாம் ஶாஸ்த்ர விரோதாக ஸர்வஜ்ஞாய விரோதாஶ்ச நஸ்யாதிதி வேதாஹ. (இங்ஙனன்றிக்கே த்யாதிநா) அன்றிக்கேயொழியும் நஹிவேக (ப்ரபத்தயாவலம்பிதயோக) "உபாயோ ஸ்வீகாரோ தநயிதாதிவேஷ" இத்யாத்யுக்தவிஷயமாக

[illegible] வேண்டுவது. இது [illegible] (வ்யாகரண) [illegible]
[illegible]மாகிறவனுக்கும் "புகலொன்றில்லாவடியேன், குலங்களாய, குளி
த்துமூன்று "[illegible]" [illegible]களிலே [illegible]மானவகிஞ நா
யிகாரமென்கிற [illegible]த்துக்கும் விரோதமாம். [illegible]ணைப்பற்ற
[illegible] [illegible]யாலே உபாயாந்தரங்களுக்கு [illegible]ன்றி [illegible]
[illegible]னென்றுகட்டி யிவனுக்கவற்றினுடைய [illegible]த்தை விதிக்கிற
தென்று மது [illegible] [illegible] [illegible] விரோதத்தாலே

[illegible] தென்னவருளிச்செய்கிறார் (இது[illegible]) (புகலிதி) (புகல்) உபாயம்.
(ஒன்று) ஒருஉபாயம் (இல்லா) இல்லாதவடியேனென்றபடி. (குளித்து)
[illegible] (மூன்றனலை) [illegible] (ஒப்புகை) உபவசிக்கை
[illegible]க்கொள்ளுந்தன்மை [illegible] [illegible]. [illegible]
விரோதா[illegible] [illegible]மென்று கருத்து.
இவனு உபாயாந்தரங்களில் [illegible] தயா [illegible]
யாலே அவனைக்குறித்து [illegible]த்தில் [illegible]
விரோதமில்லையென்றவிதுவும் [illegible]மென்று அருளிச்செய்
கிறார் ([illegible]) ([illegible]) இவனுக்கு [illegible]

[illegible] || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
"[illegible]" [illegible]
[illegible] "[illegible] [illegible] | [illegible]
[illegible]"தி [illegible]
[illegible]
[illegible] வ்யாகரண [illegible]
[illegible]. (புகலொன்றில்லா[illegible]) உபாயாந்தர [illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible] "[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மூ || ஶரீரநாஶமுண்டாமவதாரம் அப்போது நாயந்தியையாலே ஏஜ’ என்கிறதாலும் வடியாது. உபாயாந்தரங்களுக்கு ஜீவாத்மா நித்யஸுகமென்கை தங்களுக்கநிஷ்டமான வநவாதிகளுக்கு வ்யாப்ரிதிகாணம் பண்ணவேண்டுகையாலே .... ற்ற த்யாகாநவாதிகளும் .... வாக்யத்தில் வடியாது. வாக்யத்தில் வெவ்வேறுவாக்ஷிதங்கமே அதிகாரிக்கு வேணுமிருக்க ஸாத்யஸாதநங்களுமுஞ்சொல்ல வேண்டுவது. ஸாஸநவாயத்திலே ஸகலஸாதநங்களுக்கும் அதின் த்யாகவிஶிஷ்டமான வோபாயத்தை விதித்தால் ஸாத்யோபாயத்திலொருங்காலும் ஒருவகையுமான பாரில்லாமையாலும் வேறொருவாக்யத்திலே யாகாரமெடுத்துச்சொல்ல

ஸா-நீ || ஸகலஸாதநவிரோதத்துக்குமபடி ஈஸ்வரதிலதொருவஸ்துவிஶேஷமான யாலேஅத்தை விதிக்கிறதென்கிறது ஸகலஸாதநவிரோயமும் ஸூர்யநோக்கிவஸத்தியுமில்லை ஸர்வவ்யாப்திவிரோயமும் வருகையாலே என்றபடி. ஶ்ரீவசநபூஷணவிரோயமும் ஸாதநம், யாதொன்றையருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுஎதி) இதுசாதனத்துக்கே ஸூக்ஷ்மஸம்பா தநமும்வருமென்கிறார்(உபாயாந்தரங்களுக்கிதி)ஜஸகதவிவேக த்யாகஸ்யஸ்தஸ்வாதந்த்ரியமாகிறி ஸம்பந்தநாநவாதநவஸ்ய வ்யாபாரணம் விஷமென்னைக்கும். இனி வாஸிதஜே என்கிறது ஸர்வஸ்வப்பற்ற த்யாகவிஶிஷ்டமென்றும் ஸர்வஸ்வப்பற்ற த்யாகாநவாதமென்றுஞ்சொன்னவ்வாயகங்களே தென்னவருளிச்செய்கிறார் (வாகயோமதாநேஎதி) வாக்யவைஷம்யவிதிஸ்வாநவாதவிஶேஷமேவிரோயமேர் வாக்ய வைபாயிகாவணவிரோயமென்று கருத்து. இனி ஸர்வாயகாரியைக் குறித்து த்யாகவிஶிஷ்டவ வதியை விகல்ப்ப விதிக்கிறது என்றால் விரோயமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஹேத்திஎதி) அதிகாரி வாக்யயிருந்தாலும் ஸாதநவவேலிவாயங்களை விதித்தால் வாயகமே தென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாதநவவாயத்திலேஎதி)(வேறுஎதி)ஸம

ஸா-கா || ஸூகஷ்டத்யாகஸ்ஜேஸஸ்துத்வநவஸணுத்யாக (ஸம்ஸ்ரு ஷீஜ த்யாஜிநா) ஸு வ்யுத்பத்தித்யஞ்வாம்ஷிகாரு ஸுவிஷம் வாயவிகாரவியாயகவதாநயஸ்யாயாதிகாநவாதவைலக்ஷணம் யவ்வைந்ர ஷ. (அப்போதுஎத்யாதிநா) நநு த்யாகஸ்திவைஷயஸ்தோத்ரதி த்யாகாநவாதஸ்ய ஸர்வஸ்வதிதி த்யாகவிதிரஸித்யர்த்யாவேதவே ஶேநாநுவாதே .... வியாநவா .... த்யாதி ஹேநத்யாவஸ்யாதி தோகஷ ஸகதவியோயாகாவைவந .... ஸஸாவிஶேநாநு .... ஸாஸோவாயிகாயகாரஸேதவாக்ஷேயகக

உபு | லொன்றுவையாறும் [illegible] வியிக்கிறபாஷ்யங்களெல்லாம் [illegible] . [illegible] வ்ரோவநாஸமு பாக [illegible] வியித்து அது தன்னையே நிஷேபிக்கிற தென்னை [illegible] . [illegible] உபாயங்களாக வியிக்கிற

ஸா- [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] ஸம்பமென்றபடி. [illegible] [illegible] ஒரு ஔ[illegible] அதிலேவொ [illegible] பின்பு அத்தை நிஷேயித்து [illegible] வியிக்கிறப்போலே இங்கும் வ்ய[illegible] [illegible] வியித்து அது தன்னையே நிஷேயிக்கிறது என்று சொல்லாபோ என்ற [illegible] வ்ரோவநாஸமாக [illegible] உபாயங்களை உபாயமாக வியித்து நிஷேயிக்கிறதோ [illegible] உபாயமாக வியித்து நிஷேயிக்கிறதோ என்று [illegible] அருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] வ்ய[illegible]மாக [illegible] [illegible] [illegible] யைக்கான்கையாலே இங்கும் [illegible] வ்ரோவநாஸமாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] . ([illegible])

[illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible] [illegible] வ்ரோவக[illegible] [illegible] ஒ[illegible]

அத்தென்றால் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் ஸோஹநஸாஸ்த்ரங்களாகப்ப்ரஸித்திக்கை யாலே ஸரண்யஸ்வரூபவாதிகளும் விதியாதபடியாம். ஸாக்ஷாக்களான க்ருஷ்யாதி வ்யாபாரங்களும் ஸேவாக்களான ரத்நவாணிஜ்யாதிகளும் அஸமர்த்தர்கள்பக்கல் விகல்பிக்கிறதுவும் அதிகாரி விஶேஷவ்யவஸ்தை யாலே யென்னுமிடம் லோகஸித்தம். ஆழ்வானுடைய வரதஸ்தவ வ்யாக்யாநத்திலுமிவ்வளவே விவக்ஷிதமாகையாலொரு விரோதமு மில்லை. ஸாவதந்நாதிகளில் ஸாக்ஷ்யஸேவாவிகல்பமும் அவஸ்தாவிஶே

ஸா-ஸ்ரீ || இனிஉபாயாந்தரஸக்தனைக்குறித்தே தத்ப்ரபத்திவிஶிஷ்டஸேவா யத்தைவிதிக்கிறது. லோகாதிகாரமென்றுசொல்லி ஸாக்ஷ்யஸேவாவிகல்பம் கூடா தென்றில் லோகே அஸமர்த்தஸ்ய ஸாக்ஷ்யஹேதுக்ருஷ்யாதிநாம்ஸேவா ஹேதுரத்நவாணிஜ்யாதீநாஞ்ச விகல்பங்கண்டதில்லையோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (ஸாக்ஷாக்களானேதி) ஆழ்வானுடையவரதஸ்தவவ்யாக்யா நத்தில் ஸாக்ஷ்யஸேவாவிகல்பம் தோற்றவில்லையோவென்னவருளிச்செய் கிறார். (ஆழ்வானிதி) இவ்வளவே அதிகாரிபேதேந விகல்பிதமென்ற படி. (விவக்ஷிதேதி) ஸ்வதந்த்ரவித்தியில்லா விட்டாலும் தாத்பர்ய விஷயதயா விவக்ஷிதமென்றபடி. ஸாவதந்நத்தில் ஸாக்ஷ்யஸேவாவிக ல்பதர்ஶநாத் இங்குமப்படியாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.(ஸாவ தந்நாதிகளிலிதி) ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸிகள் உபாஸநாதிகாரிகள் அஜ்ஞாநவிஶ்வாஸர்கள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகளென்று வ்யக்தத்தி

ஸா-கா || யதயோஸ்ஸாக்ஷ்யஸேவாயயோரேகத்ரைகவிகல்பதர்ஶநாத் வெதிலெவிஷயாஸ்ஸஹ தந்த்ராஹ (ஸாக்ஷாக்களாதேதி) ரத்நவ ரீக்ஷாஸக்திஸஹ்யாநாமேவ க்ருஷ்யாத்யதிகாரஃ உஸநாதிதிஹாவ. நநுஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரை: ஸ்வரதஸ்தவே ஸேவ்யதயா "உபாயாந்தரதக்ஷ யஸ்ய ஸ்வம்ஸம்ஜ்ஞ்வாவ்யே | ஸாயநகேந நிவர்த்தாநு ஸவர்த்து ஸஞ்ஜ்யஃ ஈஸ்ரதஃ || ஸாக்ஷம்ஶரணம்யாஹி" த்யேக்தஸ்வவிரோதஸ்யா தித்யுக்த உதஸ்தயத்ரா ஸஞ்ஜ்ய ஸேவாஸ்வ தித்யேவா வேதவெ க்ஷ்ய வரகேவா விரோயோ நாஸ்தீத்யபி ப்ரஸங்கஹ. (ஆழ்வானுடை யேத்யாதி) நநு "வேதயீத்யஸ்ஸாஸ்யந்த ப்ராஸாதயாத்ஜம் ப்ரவி ஶேத்" த்யாதிநா "அவேதத்வரம் தத்ஶீவேத்கேத்யஸ்யாகே" த்யா திநா "அதிராத்ரேஷோடஶிநம் க்ருஹ்ணாதி நாதிராத்ரேஷோடஶிநம் க்ருஹ்ணாதீ" த்யாதிநாவ ஸாவதந்நஷோடஶிக்ரஹணாதௌ ஸாக்ஷ்ய ஸேவாவிகல்பதர்ஶநாத் தத்வத்ராவிஸ்யாதித்யத தத்ராவி காம விகல்பா ஸஹகாரத்யதிகாரஹேதோரேவ விகல்ப இதி. யதா வாஜ்யாது ஶோதாஸவஃ உதாவா ஸீவும் க தஸ்தாவநீய இத்யாதி ஸாஸ்த்ரவத விரோதாத்ரவிபு பஹ்ஹ. (ஸாவதந்நேத்யாதி) நநு

உ௬ || ஷங்களாலே நியதமென்று கொள்ளாதபோது ஶூத்ரவியாஸதேவ யசூத்ரும்வரும். ஜ்ஞாநவத்தியாதல் விஶ்வாஸவத்தியாதலுடை யவன் ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரி, ஜ்ஞாநாநுமாதல் விஶ்வாஸாநுமாதலு டையவன் உபாஸநாதிகளுக்கதிகாரியென்றால் இச்சூத்ரஶ்லோகாதிக ளுக் குபதேஷ்டாக்களுமாய் ஶூத்ராஶ்ரமருமாகையாலே ஸத்வஜ்ஞா நவிஶ்வாஸரான வ்யாஸாதிகளுக்குபாஸநாதிகளிலதிகாரமில்லையாம். அவர்களுபதேஶகாலத்திலே ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸங்களையுடையராய்ப் பின்பு கலங்கியுபாஸகரானார்களென்கைக் கொரு ப்ரமாணமில்லை. ப்ரஹ்ம

ஸாக்ஷாத்வேயுமதிகாரியெனத்தேவிப்ருங்கையாலே ஶ்ருதிக்கே த்ராண விஶிஷ்ட ப்ரவ்ருத்தியாந ஹேவேஷமன்று வென்னவிருத்தை யநூவதி த்து தூஷிக்கிறார். (ஜ்ஞாநேநேத்யாதிநா) ஸ்வஜ்ஞாநகாரணமேவ உபதேஶ ஶ்ரவண ஜ்ஞாநஜந்யதயம் ப்ரஸம்க்கும் ஶூத்ராஸ்ரமகாரணமேவ விப் ராமகோபதேஶம் ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. அவர்களும்ஸத் வஜ்ஞாநவிஶ்வாஸராய் பின்பு கலங்கி நஷ்டஜ்ஞாநவிஶ்வாஸராய்க்கொண்டு உபாஸநாதிகாரிக ளென்றால் பாதகமில்லையே என்றவருளிச்செய் கிறார். (அவர்களிதி) அதிஶயத்தாலே கதாசியோகாதி ஸம்ஹாரமெ ன்றபடி. இனிவ்யாஸாதிகள் ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரிகள் அவர்களுக்குபாயா நுஷ்டாநம் ஶோகஸம்ஹாரமென்று சொன்னோமோவென்றவரு ளிச்செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்தீதி) வசநமில்லாவிட்டாலும்ஶூத்ரஶ்லோக த்தில் ஸத்யக்ஷாத்ராம விஶ்வாஸாநவ்ருத்த்யா கல்பிக்கலாமேஎன்ற

ஸா. கா || த்ரி ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸவத்தில்வே ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரஸ்யோகாநுகூல் ஶூத்ராதிகாரஸ்யாஸ். தஸ்ய வ ஶோகஸ்ஸஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநோந்யத்ரா ஹ (ஜ்ஞாநவத்தீத்யாதி) நந வ்யாஸாதீநாமுபதேஶகாலே ஜ்ஞாந விஶ்வாஸாயிகோ வ்யதஹாவாதா ஸத்யக்ஷா தஸ்ய ஸ்த்ராவேஶவி ப்ரவ்ருத்தாரோ பத்ஷா ஶோகஸம்ஹாரம் யோ ஸ்வஸாதநா ஷ்டாநம் கிஞ்சித்ரதிஷ்த்ர ஸ்த்ரஸ்ய ப்ரத்யேகா யோதஸா ப்ர யஸ்யயது ஶூத்ர வ ப்ரமாணேநோக்தத்வாத். (அவர்களித்யாதிநா) நநு ப்ரத்யேகாஶ்யோ ஹாவேவி தேஷாம் ஸஞ்ஜ்ஞேவவ யாஸநுஷ்டாம் கல்பிதி ஸஞ்ஜ்ஞ கல்பிதாநுஷ்டிதவ யே யோவாஸாநாஷ்டிந ஶோகஸம்ஹாரம் கல்பித த்ர ஷ்டிகாரிநஃ ஶோகஸம்ஹாரம் கல்ப்ய உத விசார ஸேதி விசார்ய ப்ரயோ கல்பஸ்ய ஸ்வாஸ்வ விரோதவாதிவி ரவ்யவஸ்யம் ஸ்பஷ்டம். மிதிய "ஶ்ரோயவதவேதவஸ்ய ப்ரய ஸ்ரீதவ ஸஹஸம்" இத்யாத்விரோய ஸத்வ யது ஸாஹாஷ்)ந்ஹோ வேலாதிஷ ப்ரமாணிதவேவ ஜ்ஞாதேஶ ஸோஹாஸஞ்ஞாத.

௨௯௩ || தாய் வைத்தது ஹேரமஸம்ஹாரமாகவைராசரமாய அநுஷ்டி
த்தார்களென்கைக்குமவ்வோ ஸாஸ்த்ரங்களிலொரு வசநமில்லை. அப்
படி கழுத்தைப்புகழ்ந்தாலும் தன்னயிகாரத்துக்கு ... யுக்தமற்றை
ஜௌசவஸம்ஹாரமாக அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அவை யிவன்றனக்
கும்போவமாய் அயிகாரத்துக்குவிரோதாநுஷ்டாநம் பண்ணுகையாலே
தன்னநுஷ்டாநத்தையிட்டு ஜௌசவஸம்ஹாரம் பண்ணவுங்கடவதா
தொழியும். தனக்கிரண்டு வழிகள் ஸாதநாநுஷ்டங்களாறால் அவற்றில்

ஸா-டீ || வருளிச்செய்கிறார் (அப்படி உக்தி) (புக்காலும் இதி) வசேவாரா
ஸ்த்ரவிப்வக்ஷம் வ்யாகாராக்ரமணவுடைவஸமாகையால் கவ்வு கவு ஶா
ணமில்லை ஆராத்ரகஷித்தாலுமென்றபடி. (பண்ணவுங்கடப்படாதொழிய
மிதி) ஜௌசவஸம்ஹாரமாகமாட்டாதொழியுமென்றபடி. ஸாதுவொழித
யஶேஷயத்தில் ஜௌசஷிதாஜு தாநாநுஷ்டாநமே ஜௌசவஸம்ஹாரமாகை
யாலிங்கு ஜௌசவஸம்ஹாரம் கூடுமேஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (தனக்கிதி)
தனக்கநுகதமாக வேணுமென்று நிவ்ருத்தமுண்டோ யபாகயம் விஶ
ஸாதுவிஷிதவ மேபணமயாதோ ஸ்ரீமாஷ்ரகாமேராக்கிருத்தான் நியா

ஸா-கா || (இப்படி கழுக்கப்புக்காலும் ...) ... ஜௌகவ
ஸம்ஹாரம் "ஸ்தாரீகஸ் ... விவாவாக்ஷிமாக்ஷாவஷிஹாரத்|
... ஜௌசவஸம்ஹாரம் || நவம்ஷிஜை
... | ... ஜைசவஷிகஷிரணி
விஷாது ... " ... ஸ்ருக்ஷுவிதீ
... ஸுவிஷ்யா
... யாஹிகாரி
ணீ கஷியொமஜைவ யயா ... ... தயா ...
... ஜைவாவி
... ஜைகாநா
... தாநாஜ்ஞா
... ஜைணா
... கஷி
... ஸாஷஷஜை
... ஜைம
... திவெ
...
... யஜு
... ...)
... ... யொஹியா

உ௫ || [illegible] ரூபமாய் அவர்களுடைய [illegible] திருப்பதென்றை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸஙத்ய [illegible] திவ்யமான [illegible] ஸந்நு [illegible] [illegible]. இப்படியே [illegible] யிகாரிக்கு [illegible] [illegible] [illegible] காரயிதா [illegible]

ஸா.அ || [illegible] (அர்த்தம்) [illegible] [illegible] [illegible] (ஆறெ.) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆனலும் [illegible] வ்ராஸாதிகள் [illegible] யிகாரிகளானு [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] [illegible] [illegible] அவர்களை [illegible] ல்லையே என்னருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேஉக்தி) ஆனல் [illegible] [illegible] [illegible] (ப்ருஹ்மஸூத்ரே) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸா.கா || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (இப்படியே [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

மூ || கார்ப்பண்யாலேயநுஷ்டிப்பார்க்குவிரோதமில்லை. தந்தாம்ஜாத்யா-திகளுக்கநுரூபங்களுமாய் தந்தாமுக்கு ஶக்யங்களுமான ஸர்வ-தர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாக மத்யமாக விதேயமென்னும் பக்ஷத்-திலும் ப்ரவர்த்தநக்ஷமரான தன்னுடைய ஶாஸ்த்ரீயாதிகாரங்களுக்கநு-ரூபமாகவடைந்த கைங்கர்யத்தையுமிழந்து அஹிம்ஸாஸத்ய-வசநாதி ஸாமாந்யதர்மங்களையும் ஆபத்தர்மாதிகளையுந்தவிர்ந்து பஶுபக்ஷ்யாதிகளைப்போலே திரியும்படியாம். நிஷேதவாக்யஸி-த்தங்களான நிவ்ருத்திரூபதர்மங்கள் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபாரமல்-லாமையாலே ஶரணாகதியோடு விரோதமில்லாமையால் இங்குப்ர-வ்ருத்திரூபதர்மங்களினுடைய த்யாகமே விவக்ஷிதமென்னும் நிர்பா-ஹமும் ஸ்தம்; நிவ்ருத்தியும் வ்யாபாரவிஶேஷமென்னுமிடமும அதுவும்

ஸா.நீ || யானுலும் ஸ்வஸ்வவிஹிதஸ்வஸ்வஶக்யாவஶ்யதர்மாணாம் ப்ர-வ்ருத்திரூபத்வபக்ஷத்தில் ஸர்வாதிகாரித்வவிரோதாதிகளில்லையே என்னவ-ருளிச்செய்கிறார். (தந்தாமிதி) இனிப்ரவ்ருத்திரூப ஸர்வதர்மமும் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபார மாகையால் அதுவிருத்தமாகையால் த்-யாகபூர்வமாக விதேயமென்றுசொல்லுகிறோம். நிவ்ருத்திரூபதர்மம் ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வப்ரவ்ருத்தியல்லாமையாலே தத்த்யாகம் விதேயமன்று. ஆகையால் அஹிம்ஸாதி ஸாமாந்ய தர்மவிரோதமில்லையே என்ன ஸ-த்யாதி த்யாகாபத்தர்மாதித்யாக ப்ரஸங்க தூஷண மிருக்கச் செய்தே தூஷணாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (நிஷேதவாக்யேத்யாதிநா)

ஸா.கா|| ஏவம் த்யாகஸ்ய விதேயதாம் தர்ஶயித்வா (தந்தாமித்யாதி) நிஷித்தநிவ்ருத்தீநாம் த்யாஜ்யத்வே வைதிகப்ரவ்ருத்தித்வ ப்ரஸங்கோ ந த-த்விவக்ஷிதம் தாஸாம் ஸ்வவ்யாபாரத்வாபாவாதித்யத்ர விஷயீக்ருத ஸ-க்ஷணே ப்ரவ்ருத்தாநாம் தத்கரண ஸாதநத்வ ஜ்ஞாநாந்நிவ்ருத்தேர் ஸ்வர-க்ஷணார்த்தத்வஸ்ய "ஏதஸ்ய பஶோஸ்தி ஸ்வஹ்ருதயஸ்யாக்ரே ஆவத்யதி | அதகாதுஶ்யவாதே ந தஸ்ய ஸம்ஸாரே ந" இத்யாதி ஶாஸ்த்ர-ஸமர்த்து தாத்ருஶீநாம் நிஷித்தநிவ்ருத்தீநாம் த்யாஜ்யத்வே ஸம்ஸார-பஶுவ்ருத்திப்ரஸங்கோ தூஷிதஹஸ இத்யபிப்ராயேண ஶ்ரீதேஶிகாதி-பஶுஹிம்ஸாவத் த்யாகப்ரஸங்காத் பஶுவ்ருத்தஸ்யாஸ்ரயத்வாம்ஶீ-காரே பரதந்த்ரஸ்யாபி யதார்ப்பணம் ஸம்பந்தாய ப்ரவர்த்த-நாத்ப்ரவ்ருத்திப்ரவ்ருத்த ஸ்வரக்ஷணார்த்தநாம் ப்ரவேஶாநாம் ப்ரவ்ருத்திஜந-கத்வ ப்ரஸ்தாநாதி ப்ராப்ய ஆத்மாத்மவ்யாபாரவிரோதவ்யாஹ (நி-ஷேதவாக்யேத்யாதிநா) ஸாக்ஷாத் யாவஜ்ஜீவம் ஸர்வதர்ம த்யாகஸ்யாஜ்ஞ-த்வா கிஞ்ச தாத்காலிக ஸர்வதர்ம த்யாகஸ்யாம்ஶத்வ ஸித்தே தத்ராபி ஸ்தம்பிதாநாம் த்யாகமாத்ரஸ்ய ஸாதாவிதாநாமேவ யத்ர

உ௭|| ஸ்ரக்ஷணாஸமர்த்தமாமென்னும்படியும் ஶாகவேத ஸித்தம்ஹே. இவ்விதி வசத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேஶ்வரனுங்களையுந்தவிர்ந்து திரிகைதானே ப்ரபன்னனுக்கு ப்ராப்தமானதாலோவென்னில்; ப்ரபன்னரான பூர்வர்களும் இப்போதுள்ளாரும் ஸாவதாநராய்ப்பண்ணிப்போருகிற கைங்கர்யங்களும் ஸதாசாரவ்யவஹாரங்களும் விருத்தாநுஷ்டாநமாம். யதாவசோநம் ப்ரபத்தி ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகராய் வர்ணாஶ்ரமநிஷ்டராயிருக்கிறவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிரோதாபஹாரமுமில்லை. யாவஜ்ஜீவம் ஸர்வகர்மத்யாகம் விதேயமாகிலன்றோ இவ்விரோதமுள்ளது, ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநக்ஷணத்தில் ஸர்வகர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமாகில் விரோதமில்லையே யென்னில்; அப்போது ஸாத்யமல்லாதவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்யாகம் விதிக்க வேண்டா; ஸாத்யமானவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்யாகம் விதேயமாகில் அப்போதுண்டான ஸமவஸ்தைக்கு வாஸ ஸிவாயஜ்ஞாவ வீசோர்த்வபுண்ட்ரதாரணாதிகளைத் தவிர்ந்துகொண்டு ப்ரபத்திபண்ணப் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலுபாஸநத்தில் வரும்கர்மாதிகங்களாலே நிரபேக்ஷையாயிருக்கிற ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகவொரு கர்மங்களையும்பற்ற

ஸா-நீ|| (ஶோகேதி) விஷமக்ஷணராஜாவஸர நிவ்ருத்த்யாதிகம் ஶோகே "யதித நஷ்டாநந்தவஸா நாஶகேந "ஶாகோதனே" இதி வேதே ஶநஶநாதிகர்ம ஸ்வரக்ஷணாஸமர்த்தமென்று கருத்து. ப்ரகாராந்தரேண ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (இவ்விதி வசத்தாலே இதி) பூர்வர்கள் ஸ்வேத்தாலேயாதல் அஜ்ஞாநமாதல் அநுஷ்டித்தார்களென்றலோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (யதாவசோநமிதி) ஸ்வரூபத்யாகவிதி பக்ஷத்தில் ஸர்வதா ஶௌச்சகர்மமில்லையென்றவ காராந்தரேண ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (யாவஜ்ஜீவமிதி) ஆனால் ஸகலம் ப்ரபத்தியான த்யாகவிதிபக்ஷத்தில் தேவரீருக்குத்தான் நிவர்த்தகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி விதிபக்ஷ நிவர்த்தனம் பண்ணில் விதிகாரந்தொல்லாமையாலே ஸர்வாதிகாரமிதி ப்ரஸங்கியாதோ? விஶேஷாக்ஷ்யாவத்தாலே ஸர்வாதிகாரக்ஷமவிதிக்குமென்றில் அப்போது உபாயாந்தரஸ்தனுக்குமதிகாரம்

[illegible]

உ௦ || வேண்டா வென்கையே த்ராமவியிவக்ஷத்துக்குவிதம். இந்தத்ரா மவியியானவக்ஷந்தன்னிலும் உபாயாநுஷ்டாநஸாமர்த்யமில்லாதார்க்கும் அதுண்டாகிலும் விளம்பாக்ஷமரல்லாதார்க்குமிப்ரபத்தியிலயிகாரம். இப்படியானவொரு ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோதமில்லை. பூர்வாசார்யர்களும் இவ்விடத்தில்ஸர்வதர்ம்மமென்ற்த்ராமம் ப்ரபத்தி

ஸா.ஸ்ரீ||ப்ரஸம்ஹியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(இந்தத்ராமெதி)(விஷியிவக்ஷந்தன்னிலுமிதி) காலக்ஷேபமான ஹவியிவக்ஷத்திற் போலே இந்த நைரபேக்ஷ்யவியிவக்ஷத்திலுமென்றபடி. இப்படிவியிவ க்ஷத்தில் ஸர்வயா நைரபேக்ஷ்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுசொன்னது கூடுமோ, "ஸர்வதர்மாநபரித்யஜ்ய" என்று ஸ்வரூபவத்ராம வியியிலேயே ஸ்வரூபஸாரஸ்யமிருக்கையாலே இந்த வக்ஷத்தில் ஸ்வரூ ஸாரஸ்யம் ப்ரஸம்ஹியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியான விதி) பஹுப்ரமாணவிரோதி கிம்விதுஸ்வரூபஸாரஸ்யாபேக்ஷயா தத்வி ரோதி கிம்விதுவதாஸாரஸ்யமுசிதமென்று கருத்து. யதா இப்படி யயிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, அதற்கு ப்ரமாணமில்லையே க்ஷமாகதிக்கிறேமென்றில் ஆதிப்ரஸங்கம் வாராதோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (இப்படியானவிதி) இப்படி யயிகாரமில்லை யாகில் ஸர்வ ரூபவாயவியாய பஹுப்ரமாண வெயர்த்த்ய ப்ரஸங்கத்தாலே விரோதம் ப்ரஸம்ஹிக்குமென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்வரூபவத்ராமவியி ஸர்வயா கூடாதென்று சொன்னது கூடுமோ, பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்வரூபவத்ராமமதுமோ அன்றேவென்று விவாதம்பண்ணினார்களென் று ஸம்ப்ரதாயபரம்பரை விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பூர்வாசார்யர்களுமிதி) இப்படி விவாதமில்லையாகில் ஸ்ரீபாஷ்ய காரர் ஸந்நியிலே சிலர்த்ராமாம்ஸமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய சிலர்த்ராமமன்றென்றும் விண்ணப்பம்பண்ண அதைஸ்ரீபாஷ்ய

ஸா.கா || ப்ரஸஜ்யநாஸ்தித்ராம(இந்தத்ராமேதத்ராதிநா)நநுபாஷ்ய காரஸந்நியாவேவ கேஷ்சிதாசார்யைஸ்த்ராமாநதாதஜத்ர கேஷ்சித் விப்ரத ஜத்ர கேஷ்ஸ்வாமயோஃபாஷ்யகாரோ ப்ரதிஷித்தம் பவதீதி நயாய ஸர்வதர்மஸ்வரூபத்ராமமா வி பாஷ்யகாராபிமதமிதி ததுக்தஷணெவஸிதம் தஸ்யாதி த்யத் த்ராமாம்ஸகாமாவாதியோவிவாதவிஷயவ்யாக்தி பூர்வா சார்யாநைரபேக்ஷ்யயோ: ப்ரயோவாதெவாதாஸ்ரமம் வோ ஸ்ய ப்ரயோவாதமோக்ஷநிஷேதாதி வோபக்ஷாவாயா ணாம் விவாதவிஷயஜதி ஸ்ரீபாஷ்யகாரப்ரதிஷேதயஸ்யவக்ஷ ...ப்ரஸ...ரோபரமாவோ ...ஸ்ரீ...ஹ (பூர்வாசார்யர்

ச|| மமென்றும் இப்படியன்றென்றும் விவாதம் பண்ணினார்கள் என்று: ப்ர
பத்திக்கதிகாரமான ஆகிஞ்சந்யமும் ப்ரபத்தியினுடைய நைரபே
க்ஷ்யமும் இச்சரமஶ்லோகத்தில் எந்தபதங்களிலே விவக்ஷிக்கையுமித
மென்று நிரூபித்தார்கள் அத்தனை. ||*|| அதிகாரம் ஸர்வத்யாகாத்வா
தஸ்ய நிரபேக்ஷதாம் | ஏகஶப்தேந வக்தீதி கேசித்தாத்ரவிதோ விதுः ||
நைரபேக்ஷ்யம் ஸர்வத்யாக விஹிதஸ்ய ஶ்ரீயஸः | உபாயஸ்யா
திகாரம் து ஶோகதோர்த்யாவிதும் பரே || ஏகஶப்தஸ்யாவிஶேஷவி
யோஜநாஹேதோஸ்து தः | ப்ராசாம் விவாதஸம்வ்ருத்தோ பாஷ்யகாரோ

ஸா. நீ || காரர் நிவாரணம் பண்ணாமலிருந்ததாகவும் ப்ராயம் கேழ்க்கையா
லே த்யாக விவக்ஷையும் பாஷ்யகாரரபிமதமன்றோ, கிம்வ நைரபேக்ஷ்
யவிவக்ஷத்தில் சரமஶ்லோகத்தில் அதிகாரபோதக ஶப்தமில்லாமை
யாலே ஶ்ரோதவ்யஶேஷமில்லாதபடி என்று பக்ஷாந்தர விரோத
மும் ப்ரஸம்பியாதோவென்ற காரிகைகளாலே உக்தார்த்தத்தை உப
பாதிக்கிறார் (அதிகாரமித்யாதிநா) சரமஶ்லோகः பரித்யஜ்யேத்யத்ர
ந்யாஸவிக்ஷ ருகிஞ்சந்யரூபாதிகாரம் ஸர்வத்யாக உபாயஸ்ய
ப்ரஜேத்யத்ர விஹிதஸ்ய யதோக்தநைரபேக்ஷ்யம் ஏகஶப்தேந
வக்தீதி கேசித்தாத்ரவிதோவிதுः. பரே து 'பரித்யஜ்ய' இத்யத்ர
நைரபேக்ஷ்யமிதம் ஸர்வத்யாக விஹிதஸ்ய உபாயஸ்ய ஶ்ரவ
ணாதஸ்ய 'மாஶுச:' இத்யத்ர ஶோகதோர்த்யா அதிகாரம் விதுः. ஏக
ஶப்தஸ்யாவிஶேஷவிஷயே வாக்யார்த்தஸ்யாவிஶேஷவிஷயே க்ருத்ய விவக்ஷிதவிதி
யோஜநாஹேதோர்த்தேந ப்ராசாம் விவாதஸம்வ்ருத்தः. பாஷ்யகாரோ
ரபயேவ விவாதः ஸமதாரிதः. நது ஸர்வஶப்தேந த்யாக விவாதஇத்ய

ஸா.கா || களுமித்யாதிநா) (அதிகாரம் ஸர்வத்ருஷ்டேத்தி) உபாயாந்தர
பரித்யாகரூபேணாகிஞ்சந்ய ப்ரயோபாதே நாஶக்த்யர்த்த:. வக்தீதி
ஶோகதோர்த்திரேஷ: ஸர்வத்யாக: போயயதீத்யர்த்த:. யதாஶம
வாந்தரேஷ (நைரபேக்ஷ்யமித்யாதி) நைரபேக்ஷ்யம் ப்ரயோதே
நாக்த பரமம் வ்ருஜேதி விஹிதஸ்யோபாயஸ்யாதிகார ஹேதத்வ
பாபாநாம் ஹாஷித்ஸ்வ ஸாத்யஶோக நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதகம்
[illegible] (இத்யாதிநா) பக்ஷத்வயேபி கிஞ்சநாதிகாரி
ணோ [illegible] விபரீத விரோதஇதி பாஷ்யகாரா
[illegible] இதிபாவ:. ஏவம் [illegible] கதிந் கதேந ஸ்த்ரா
[illegible] | [illegible] ||
[illegible] ப்ரபத்யேத | ஶ்ருதிஷு
[illegible] ஶ்ரீவிஷ்ணுவித்து
[illegible] நிரபேக்ஷா [illegible]

உக்|| பராசிதை:|| அஜ்ஞாத பகவத்ப்ரபத்தாஜ்ஞேயத்ரைவர்ணிகாவை வெஶ: | தத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தாஶ்ச நிர்வேதேநைவ தர்ஶிதம் ||*|| ஆனால் "ஜடாம்ஶரணஜ்ஞாநாதிநைவ விஜாநதாம் | ஜடாந்திதீக்ஷிதாம் பாரதிதாநக்த்வித்விஷாம்" என்றும் "அவித்யாதோதவே பரிப்ராஜதயா வா விதிதயா ஸ்வஸக்தாஸ்நேந வா ஜகதி கதிர்நாந்யாவிதிக்ஷாம்" என்றுஞ்சொல்லுகிற அதிகார ஹேதுமிருக்கும்படி யென்னென்னில்; இவ்விடத்திற்சொன்ன அஜ்ஞாநம் ஶ்வாதிகளைப்போலே ஸாமஸ்த்யமொன்றுமறியாதொழிகையன்று, மற்றதென்னில்; உபாஸநாதிகளில்தெளிவில்லாமையாதல் ப்ரபத்திதன்னிலும் ஸூக்ஷ்மவிஶேஷங்களறியாமையா

ஸா.நீ||அர்த்த:. அஜ்ஞாதபகவத்ப்ரபத்தாஜ்ஞை: பவெஶ: ஸ்வரூபதர்ஶிவிவாதவயவதாரிதஜதி தத் பாஷ்யகாரவிஷயே யதாரோபி தா தத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தாஶ்ச: ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்த பரதாபாயர்பாதிஹம் ஸாம்ப்ராபா ஹாயர்ப்ர ஹ்ருதிஷ்: நிர்வேதமிதி ஸாக்ஷாத்பவதேஶவேந "ஸ்வஸ்வவர்ணாஶ்ரமாயீநம் கர்ம நத்யஜ்யேவ தத் | பாவஜ்ஞ ஹம் ப்ரபத்தேஸ்த்வ த்யாகமே தாரஶர்மாக || ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி விஹிதகர்மஷெபதேநேதக” இத்யாதிநிர்வந்தநேநவதர்ஶிதமித்யர்த்த:இப்படி அஜ்ஞாந விஶ்வாஸர்கள் அதிகாரிகளென்கிற பக்ஷத்தில் தூஷணஞ்சொன்னது கூடுமோ, "ஜடாம்பராணஜ்ஞாநாதிநைவவிஜாநதாம் | ஜடாந்திதீக்ஷிதாம் பாரதிதாநம்தத்வித்விதா"மென்கிற ஸம்வாதஸ்த வசநத்தில் அத்யந்தாஜ்ஞாநிகளுக்கும்அதிகஜ்ஞாந விஶ்வாஸர்களுக்கும் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொல்லுகையாலேஉப யத்ஸ்வ அஜ்ஞாநவிஶ்வாஸவான்களுக்கு அதிகாரம் ஸித்திக்கையாலே தவிரோதமும் ப்ரஸங்கியாதோ, அந்த வசநமேது வெனென்றில் "அவித்யாதோதவே பரிப்ராஜதயா வா விதிதயா ஸ்வஸக்தாஸ்நேந வா ஜகதி கதிர்நாந்யாவிதிக்ஷாம் | கதிஸ்த்வம்ஶ்வாஸஸம்பிதிஜிதஜா ஸ்வபதேநாரஹஸ்யம் ப்ராஜஹே ஸவயம் ஸமவாநுஶாஸநகர்தநி:" என்று தத்வநாதந்தஸ்யநமேவ ஸ்ரீமத்வராஸர ஹ்ருதயஸ்துதி விரோதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஶங்கிக்கிறார் (ஆனலிதி) பரிஶேஷ்யத்தாலே வசநார்த்தத்தை ஸ்பஷ்டீகரியாநின்றுகொண்டு பரிஹரிக்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (ஶ்வாதிகளைஇதி)

ஸா.கா || ஸ்வீகாரவயாபஸிஶாஜதைவப்ராணிகஸ்ய ஜாயவலவெதித்ருதி ப்ரயஞாஹ.(அஜ்ஞாதேத்யாதி)நநெவம்ஹாநப்ராஸ்யாகீம்விந்யாயிகா ரஸ்ய "அஜ்ஞஸமர்த்த ஹஸ்தாநாம் ப்ரபத்தாவதிகாரிதா"இத்யாதி ஶிரஜ்ஞாந ஸாமர்த்ய ஹத்யாதீநா மதிகாரஸ்வாதித்வம் அபிப்ராயகாநம் த்ரிதஷாமதிகாரஸ்ய ஶங்காவஹ ப்ரமாணாநாமபி ஸமநுஜ்ஞாதநா

௨௰ ॥ தலாமத்தனை. இவற்றில் 'விஜாநதாம்' என்றும் "தைவவர்ஷ்யூஶ தயாவா விதிதயா" என்றுஞ்சொன்ன ஜ்ஞாநவிஶேஷமும் உபாஸநாதிகளில் தெளிவாதல் வ்யுத்பத்திக்குவிஷயமான ஶரண்யகுணாதி விஷயத்தில் தெளிவாதலாமித்தனை. அல்லது இதுக்கநபேக்ஷிதமான ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநமன்று; ஶரண்யஸ்வரூபஶரண்யகுணவிஶேஷ

ஸா-௨௧ ॥ இப்படியாகில்ஶாஸ்த்ரஜ்ஞானாவம் ஸம்பவிக்குமென்றபடி. (வ்யுத்பத்திந்ந்நிமித்தி) ஸகலவிஶேஷங்களையறியாமையாதலிஷ்டநந்தஸாதநத்வவ்யுத்பத்திஜ்ஞாநம்விஶேஷஜ்ஞாநாபாவவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு வஸ்த்வதிகாரமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறது ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநவதாமென்கிறவர்த்தமாகில்இந்த வஸ்த்வதிகாரம் அநுஷ்டானமாக ஸம்பவிக்கையாலே வ்யுத்பத்திபூர்வாதிகாரவிரோதம் ஸம்பவியாதோவென்ன விதர்க்கமருளிச்செய்கிறார் (விஜாநதாமென்றுமது இதி) இங்கு விஜாநதாமென்றுமது தைவவர்ஷ்யூஶதயா என்று சொன்ன ஜ்ஞாநமும் உபாஸநாதிகளிலே தெளிவாதல் வ்யுத்பத்திக்குவிஷயமான ஶரண்யகுணவிஶேஷாதிகளில் தெளிவாதலாமத்தனை என்கிற பாவமே ப்ராசீந ஸ்ரீகோஶங்களிலிருக்கையாலும் பூர்வாபராநுஸந்தியாலும் ஸமீசீநம். (அல்லது இதி) ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநம் அநுஷ்டானமாகையாலே அதிகாரமேதத்துக்கமாக ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறவிடத்தில் விஷயவிஶேஷம் சொல்லாமையாலே ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநமே அதிகாரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶர்வவ்யூஶதேவதி) ஶர்வவ்யூஶதயாவா விதிதயா என்றுசொல்லுகையாலே

ஸா-௨௨ ॥ நாராயணநாமஸாதநோஹ. (ஆஜ்ஞாவிதிநா) (வ்யுத்பத்திந்நிஶமஸகலவிஶேஷங்களறியாமையாதலாமித்தனை இதி) ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திஸ்வரூபஶக்தைவ்யாகரணவிஶிஷ்டஜ்ஞாநாஸாவோவா ஸ்வேதிதஸ்ய. [illegible] ஸாநந்தஸ்ய ஸாதநாவிஷயே விஶிஷ்டஜ்ஞாநாஸாவே [illegible] அதிகாரஸ்யாதித்வேந. [illegible] [illegible]

மூ || ஜ்ஞாநமிறே யிங்கு சொல்லப்படுகிறது. இவ்வுபயார்த்தஜ்ஞாநமுண்டானாலும உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது அகிஞ்சநனாய் ப்ரபத்திக்கதிகாரியாம். ஶக்தியுண்டேயாகிலும் "ஶௌரேஸ்து ஸாக்ஷாத் க்ருஷ்ணாத் பரஶ்ரேயோऽர்த்திந: | ஸ்வயம் நியச்சதி காகார்த்தஸ்தத்வஸ்த்ராஸம்பவே" என்கிறபடியே ரக்ஷகன் கைபார்த்துத்தான் கைவாங்கியிருக்கையன்றோ உசிதமென்னில்; இது ப்ரபந்நனுடைய உத்தர க்ருத்யவிஶேஷத்துக்குதாஹரணமாம். அல்லாதபோது உபாயவ்யாபகஶாஸ்த்ரங்கள் நிரவகாஶங்களாம். உபாயாநுஷ்டாநத்தில் தனக்கு ஜ்ஞாந

ஸா-டீ || என்றபடி. அநந்யாதீநவத்த்வாத் உபயார்த்தஜ்ஞாநவிஶேஷமே அதிகாரமென்று கருத்து. ஸாத்யோபாயார்த்தவிஶேஷஜ்ஞாநவதாம் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஶக்திவிஶேஷஜ்ஞாநம் ஸாத்த்யதிகாரமாகையாலே அது ப்ரபத்த்யதிகாரமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபயார்த்தேதி) ஸாத்யோபாயார்த்த ஜ்ஞாநமென்று தாத்பர்யமன்று, அபிமதாகிஞ்சந்யமதிகாரமாகையாலே இவ்வாகிஞ்சந்யம் ஸாத்யோபாயார்த்தஜ்ஞாநவான்களுக்கும் ஸாதாரணமாகையாலாகிஞ்சந்யமே அஸாதாரணாதிகாரமென்றும் ஸாத்யோபாயார்த்தஜ்ஞாநம் அம்ஶப்ரபத்திஜ்ஞாநஸஹமாகையாலேயது ஸாதாரணாதிகாரமென்றும் கருத்து. உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது என்று சொன்னது கூடுமோ, ஶக்தி உண்டாகிலும் ஶக்தியிலிழியக்கூடாதே, இழிந்தால் ஸ்வரூபவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்த்யதிகாரி யன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (உத்தரேதி) ப்ரபத்த்யுத்தரகாலே உபாயாநுஷ்டாநஸாமர்த்த்யமுண்டாகிலும் நியந்த்ருமாகயிருக்க வேணுமென்று கருத்து. (உபாயேதி) ஶக்திவ்யாபகஶாஸ்த்ரமென்று விஶேஷியாமல் உபாயேதி ஸாமாந்யோக்த்யா ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநவ்யாபாரமும் ஸ்வரூபவிருத்தமாக ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. இப்படி உபாயாநுஷ்டாநாஶக்தனு ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ; அப்போது உபாயாநுஷ்டாநஶக்தியுள்ள நாயநிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரபத்த்யநதிகாரம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயாநுஷ்டாநத்திலிதி) அப்

ஸா-கா || ஶரண்யஸ்யோபாயத்வஸமர்த்தநஜ்ஞாநே நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வஸ்யாபிஜ்ஞாநாத் ஸ்வஸ்யோபாயாநுஷ்டாநாஶக்தாவபி "அஸம்ஶயாத் ஸாத்தவாதஸ்ய தத்வஸ்ய ஸத்ருஶம் ஹவே"த்யாத்யுக்தநிர்ணயேந ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்திரேவேதி ஶங்காநிர்ஹரதி. (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (நிரவகாஶங்களிதி) ஶாஸ்த்ரஸ்ய நிரவகாஶத்வே ஶக்திஸ்ஸ ப்ராப்தோபாயவிரோதஸ்யாப்யுக்தம் பாணிஸ்ஸஹண

ரூமுண்டாய்அதில நாஷு நஶக்தியுண்டானலும் விஜம்பக்ஷணன்றிக் கேயிருந்துமாகில் கடுக ரஹஸ்ரவல்லவுவத்தியேநமக்குவிதையென்றிருக்குமவனுமிப்படியாதிக்கப்ராரியாம. இத்தை "ஜஷாதிதீஷுதாம் வாம" ஸ்லோகங்களிலே சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; "திதீஷுதாவாம" என்றது கடுக அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி பிறக்கவேணுமென்னும் த்வரையுடையார்க்கென்றபடி. "ஆநந்த்யிதாம்" என்றது ஸ்வரூவவாவு வரிவ பிணஸ்வஶவஷநாஸவத்தைப்பெற்றல்லது யரி

ஸூ. நீ போதுஇந்தவயிகாரமே"ஜஷம்ஸரணஜேநா"மென்கிறவசனத்திலேதோற்றவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(இத்தைஜதி)இது ஸாஶாநுதம் அநிஷ்டநிவ்ருத்திவாஸநாஶாவுவரமாகையால் ஸக்ருவதிவஸாயாரணவரமன்றோ விஜம்பாக்ஷதாவொயக ஶப்தமில்லையே என்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேஎன்னிலித்யாதிநா) வ வத்ருயிகாரவுகரணமானபடியினலே திதீஷுதாவென்றது அநிஷ்டம் கதஷிதாதித்யஷ்கதாயா ஸவ்யாயிகாரிஸாயாரணஸ்வந வ்யஷுமாய்க்கொண்டு ஸ்வாவமென்று கருத்து. இப்படி திதீஷுதாவென்கிற வஷம் ஸ்வாவமாகில் ஜஷாநந்த்யிதாமென்கிறது வ்யஷுமாக வ ஸம்ஶியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்த்யிதாதி) ஆதனுக்கென்று கருத்து. இப்படி

ஸூ. ௯ [illegible] ஆநந்தரக்ஷணஸாஸ்ய நகெந ஸமவதிநுஸ்த ஸ்வாஅநிஷ்டிவஸ ஜொராநீவஸ்தாதவுதிசுஸம்ஜெஶாதித்யாஜெ [illegible] திகாதவ. அவெக திதீஷுதாதித்யஸ்ய ஸ்வஸக்தெஸ [illegible] த்யஸ்வாகிம் [illegible] வஸாநராஸ. (உவாயாதரத்திலித்யாதிநா) [illegible] உவாயாதர ஆநந்த நாஷாநஶக்தி ஸஷாவெ [illegible] ஸாயாரணஸ்வா [illegible] விஜம்பித [illegible] நாஸாவா [illegible] விஷ்ஹ. வாஜதிதீஷுதாநந்த்யஶப்த [illegible] வாகாவ வளநரஶக்த்யஸம்காம்வரிஸாநு வளதக [illegible] ஸவஸ்த்ய [illegible] வவஸ்தி. (எங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா) [illegible] ஸக்திஶப்தஸ்ய நிஷ்டு [illegible] "ஸக்ரு வரியோவாவி, [illegible]" த்யாதிஷு ஸகிஶப்தஸ்ய ஸக்தி [illegible] வ்யவத்ருயிகாரக வேஜநீய [illegible] உவாயா [illegible] வெ [illegible] வஸ்த்ர ஶாஸ்த் [illegible] வ்யவொஜ [illegible]

ஜ்ஞானக்கமாட்டாதார்க்கென்றபடி. இவையிரண்டையும் நினைத்து "ஸூக்ஷ்மஹேதுஹேத்வாதா" என்கிறார். இங்கு ஸக்தியென்றது ஸ்வஸ்வரூபத்தைச்சொன்னபடி, அல்லது ஸக்தியோகத்தைச்சொன்னபடியன்று. இப்ஸக்தியினுடைய ஸம்பந்தமாகிறது கடக வ்யாப்திகிடையாத போதழியும்

ஸா. நீ॥ ஸ்வபாவமாகில்ஸுவிஷயத்தொடு யென்றுவண தஷயங்கமநு ஸம்பந்தாயமூலாகத்திலே இதுரெண்டும் சொல்லவேண்டாவோசுவிஷயாதொடுவெவஸிஜ்யதயாவா விதயா என்று ஐஷம்ஸரணஜ்ஞானாதிஷ்வெவ விஜாநதாமென்கிற வசனத்தைச் சொல்லி ஸூக்ஷ்மஹேத்வாதா ஜகதிஸதிஸம்பந்தவிஷயாமென்று ஐஷதீக்ஷிதாம் வாஸநிதெய்கதாத்ருயமென்றோ சொல்லுகிறது, ஸுந்த்யிதுதாமென்கிற வசனம் சொல்லவில்லையெ என்னவருளிச்செய்கிறார். (இவை ஐதி) ஸூக்ஷ்மஹேத்வாதாஎன்று தனியொகம் தோற்றுகையாலே திதீக்ஷதாதித்யாகிருயம் தோறறவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். இங்கு ஸூக்ஷ்மஹேதுரிதி ஸக்தியோகம் தோற்றவில்லையேஎன்று சொன்னது கூடுமோ ஸக்திவசம் ஸக்தியோகவாவகமன்றோ ஸக்திவாஸ்வரூபம் தோற்றினுலும் விஷம்பாக்ஷகஸ்வரூபவாயிகாரம் தோற்றவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்தியினுடையஐதி) ஸம்பந்தஸம்பூ ஸக்தியோகவாஸுத்தில் வ்யயமாகையாலும ஸக்தியோகவாஸுமிங்கு ஐதிவசுத்யாதிதவ காரணவிஷமாகையாலும் வ காரணஸஹகாத ஸம்பந்தஸம்பூவஷத்தாலே விஷம்பாக்ஷகவஸமென்று கருத்து. ஆனாலுமிழியும்படியானவஸ்துவிஸேஷமென்று சொன்னதுகூடுமோ, இது தானும ஸக்தியோககாயமாகையாலே ஸக்தியோகமாவஸ்யகமாக வ ஸம்ஸியாதோ, அப்படியாகில் ஸக்தியோகாநயிகாரிகளான வாஸ்ஸுவ ஸஜாதிகளுக்கு ஸூதிவ யாதாயிகாரமில்லையாக வ ஸம்ஸியாதோவென்னவ

ஸா. கா॥ நாஸதவஸ்யாயிகாரஸுவஸம்ஸவாஹேதுவெஸ்வரூபவெஸ்வாரவஸ்யெவாத, ஸக்திஸப்தவிவக்ஷிதமித்யவிஷயணாஹ. (இங்குஸக்திஎன்றதுஐத்யாதிநா) நநு ஸூக்ஷ்மஹேத்வாதித்யாதாஹேயஸ்ஸக்திஃவாஸக்தி ரூப ஸக்தியோகவெதயிகாரகாரநவவதிஸுஷவதெஷுவெதத் தஸுதிவ்யாவத்யஹாவெ தெஹவியோகா வாஷகஃ வீதவ்யவஸ்துவிஸேஷா ஸக்திஸம்பந்தத்யாஹ. (இப்ஸக்தீத்யாதிநா) நநுதாஷ்யஸ ஸுவஸ்யாயாகவ "வாஸக்திஃவாராஷ்யஷ வ்யதயக்ஷாஸி நிவெஸந"இதி த்யாக வாஸக்திஸாஸ்யாதஸ்ய ஸம்பந்தாஸாநவவதிஃ தஷவவெஷு வெதத் வாவவிஸேஷாக ஸுதிகாதிநீ வ்யாவத்யஹாவெ தெஹவியோக ஹேதும் வீதவ்யவஸ்தூநாம் வதிவதாம் ஸுத விஸேஷாக ஸஹ வக வ்யாவத்யஹாவெ தெஹவியோக ஹேதுவெஸ்வ விஸேஷாதுதி

இப்படியான அவஸ்தாவிசேஷம். இது சிலர்க்குக் கட்டளைப்பட்ட ஸக்தியோகமில்லையாகிலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸங்கல்பத்தாலே வரும். இவ்வவஸ்தையுடையவனும் ப்ரபத்த்யதிகாரி. இப்படியாகையால் உபாயாந்தரத்தில் அஜ்ஞராய் இவ்வுபாயத்தில் ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநமுடையராயிருப்பார்க்கும் இதிலும் உபாயாந்தரத்திலும் தெளிவுண்டானாலும் உபாயாந்தரத்தில் அநுஷ்டாநஸக்தியில்லாதார்க்கும் இவையிரண்டுமுண்டானாலும் விளம்பம் பொறுக்கவொண்ணாத த்வரையுடையார்க்கும் ப்ரபத்தியிலே இழியலாம். இவ்விளம்பாக்ஷமனும் தான் நினைத்த காலத்திலே பலம்பெறுகைக்கு உபாயாந்தரஹிதன். இப்ப்ரகாரத்தை நினைத்து

ஸா - அருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) கட்டளைப்பட்ட ஸாதநக்ரமநியமத்தையுடைய என்றபடி ஸக்த்யபாவம் தையான இவ்வவஸ்தையையுடையவன் ஸக்தியோகத்திற்கே அதிகாரியானபடியாலே ப்ரபத்த்யதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவஸ்தை இதி) (ப்ரபத்தி) அநந்யஸாத்யஸாதநஸ்வீகாரணார்த்த ப்ரபத்தியிலதிகாரி என்றபடி, உபாயாந்தரஸஹிதாதிகளென்று கருத்து, ஆனால் "ஸிஷ்டம் ப்ரபந்நாநா" மித்யாதிஸூத்ரத்திற்கு ப்ரபத்தியில் விசேஷாதிகாரிஜ்ஞாநமென்று சொன்னது கூடுமோ அப்போது ப்ரபத்தியில் ஸாமாந்யஜ்ஞாநமுள்ளவனுக்கும் விசேஷாதிஜ்ஞாநவதாதிகாரம் ப்ரஸம்பாதநோவென்ற ப்ரகரணபலப்ரவிசேஷாதிகாரத்தை உபபாதிக்கிறார். (இப்படியாகையாலே இதி) ஆனாலும் ஸக்தியோகமுண்டானாலும் விளம்பாக்ஷமனுக்கு அவனும் ப்ரபத்த்யதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ. [illegible] ப்ரபத்த்யதிகாரியென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விளம்பாக்ஷமனும் தானிதி) இப்படி [illegible] ஸஹ [illegible] என்று [illegible] "[illegible]"வென்று சொல்லுகிறது [illegible], இது தவிர அதிகாரபேதமில்லையென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்ப்ரகாரத்தை இதி)

[illegible]

[illegible]ஜகதி ஸம்ஶோத்ய [illegible]" என்கிறது. வ்யாஸாதிகள் அதிகாரி புருஷர்களாகையாலே விளம்பக்ஷமருமாய் உபாயாந்தரபரருமாயிருப்பார்கள். ஆகையாலுபாஸநத்திலிழிந்தார்கள், அல்லது ஜ்ஞாநஶூந்யராதல் விஶ்வாஸஶூந்யராதலுண்டாயிழிந்தார்களன்று. ||*|| ஸம்பக்ஷ்யாதிகாரஶ்ச [illegible] | ஸ்வவிஶேஷ [illegible] [illegible] ஶாஸ்த்ர [illegible] ஸாரணா [illegible] | [illegible] நீதிஸம்

ஸா-நீ|| [illegible] காலேஜ உபாயாந்தர [illegible] வ்யாஸாதிகள் ஸ்வரூப ப்ரவ்ருத்தியிலே இழியாதே [illegible] என்றருளிச்செய்கிறார். (வ்யாஸாதிகளிதி) ஆகையால் [illegible] என்றபடி, ஶக்தரயிருந்தாலும் விஶ்வாஸஶூந்யத்தாலே [illegible] உபாஸநத்திலே இழிந்தார்களென்றும்சொல்லலாமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலேஇதி)விளம்பாக்ஷமதாரதம்யம் [illegible] இல்லாமையாலே என்றபடி. லோகத்தில் ப்ரவ்ருத்தியைச் [illegible] விஶ்வாஸஶூந்யத்தாலே ப்ரவ்ருத்தியைவிடக்காண்கையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் ப்ரவ்ருத்திவிஸ்ரமத்திற்கு அதுவே [illegible]வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்பக்ஷ்யேதி) [illegible] உபாயாந்தரநிஷ்ட" என்கிறவஸ்தம் விரோதியாதோ, [illegible] விஶ்வாஸஶூந்யராக உபாயாந்தரப்ரவ்ருத்திநிஷ்ட இதி [illegible] தோற்றுகையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் விஶ்வாஸஶூந்யத்தாலே உபாயாந்தரப்ரவ்ருத்தியென்றுசொல்லவேண்டாவோவென்றருளிச்செய்கிறார். (அஸம்பக்ஷ்யேதி) [illegible] உபாயாந்தரநிஷ்ட [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காரணம், இதனை

ஸா-கா|| [illegible] ஶோத்ய [illegible] காரண ஸாமீஷ்ட ஸாதநாந்தர [illegible]. ஸம்ஸாரஸாகர [illegible] ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஶூந்யா [illegible], [illegible] ப்ரவ்ருத்தி [illegible]. (வ்யாஸாதிகளிதி) "நாஸ்ய [illegible] | [illegible] விஶ்வாஸஶூந்யஸ்ய" [illegible], [illegible] [illegible] ஸம்ஸ்க்ருத [illegible] ப்ரவ்ருத்தி [illegible] ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஶூந்ய [illegible] ப்ரவ்ருத்தி [illegible], [illegible], வ்யாஸாதி [illegible] ப்ரவ்ருத்தி [illegible]

[illegible] திஷ்டர்களிடையே [illegible] ளுக் கயிகாரம்ஸ் [illegible] பொருட்டு. இரண்டயிகாரி களுக்கும் [illegible] பொருள்ளது. [illegible] னுக்கு

[illegible] த்தில் [illegible] பென்று கருத்து. [illegible] பன்னினுறனில் விஸ்வாஸ [illegible] க்குகாரணமென்றபடி. தத்ர விஸ்வாஸ [illegible] ஹ்ராணாம் [illegible] வாயாஸ [illegible] ஸம்ஸயவாதிஷ [illegible] விஸ்வாஸ [illegible] நீதி: [illegible] விஸ்வாஸாத்ர ஸாவாதித்வாத் । இப்படி [illegible] த்தில் [illegible] ஷணவ ஸ [illegible] பண்ணி [illegible] க்ஷத்திலும் [illegible] தேரவென்கிறபக்ஷகையை [illegible] ர். (இப்படித்) [illegible] ஷயத்தில் [illegible] வெ [illegible] ஸா [illegible] ர்தரவிவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டித்) [illegible] வியிரி ல்லாமையாலே [illegible] யிகாரிக்கு [illegible] இப்படி [illegible] னுக்கு [illegible] ஷா [illegible] யம் வி ரோயியாதே, [illegible] ன்றிக்கேகெ [illegible] மில்லையென்றிலப்போ து [illegible] த்தில் [illegible] வாயமி ல்லாமை [illegible] என்றிலப்போது [illegible] தவ [illegible] தேரவென்னவருளிச்செ ய்கிறார். (ஸ [illegible]) [illegible]

[illegible] விஸ்வாஸ [illegible] ஸ [illegible] காரணமா [illegible] வை [illegible] கா [illegible] ஸ [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]

ச்சு|| க்ஷேத்ரத்தைப்பற்ற வேறொன்றை யநுஷ்டிக்கில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ந்யாயத்தாலே விரோதமுண்டானாலும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவாதல் பகவதாஜ்ஞாபகவத்ப்ரீத்யாதி ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றவாதல் வேறொன்றை யநுஷ்டித்தால் விரோதமில்லை. * *

இப்படி ஸ்வதந்த்ரமங்கூடாதொழிந்தாலும் உபாயபரித்யாகம் பண்ணுகை பரித்யஜ்யவுக்குப் பொருளானாலோவென்னில் ப்ரபந்நனுக்குத்தரக்ருத்யசேஷங்களான வாக்யங்களில் உபாயபரித்யாகம் விதிக்கிறவிடம் ப்ரஸித்தம். இங்கு உத்தரக்ருத்யபரமன்றிக்கே உபாயவிதாயகமாயிருக்கிற இவ்வாக்யத்திற்சொல்லுகையாலே இப்பரி

ஸா-நீ|| கையாலது ப்ரஸக்தியாது, பகவதாஜ்ஞாபகவத்ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்வாசாராநுஷ்டாநமாகையாலே தோஷமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்வதந்த்ரமற்றுக்கூடாவிட்டாலும் அசேஷோபாயபரித்யாகம் பரித்யஜ்ய என்கிறத்திற்கு பொருளாகலாகாதோ, ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய என்று பரித்யாகம் தோற்றவில்லையே என்னில் உபாயதாம் பரித்யஜ்ய இத்யாதிகளிலே பரித்யாகமபோனாற்போலே இங்கும் பரித்யாகபரமாகவுங்கூடலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே சங்கிக்கிறார். (இப்படி என்று) உபாயதாம் பரித்யஜ்ய இத்யாதி விஷயங்களுக்கு நிர்வாஹமருளிச் செய்கிறார். (ப்ரபந்நனுக்கிதி) உத்தரக்ருத்யங்களிலே உபாயபரித்யாகத்தை

ஸா-கா|| விஷயம், ததாபி தேஷாமுபாயபரித்யாகோ விதேயோ ஸ்வஸித்திஸாதநேஷு 'அவிஷ்டோபாயதூர்ணா' இத்யாரப்ய 'உபாயபரிஹரணம் வக்ஷ்யே ஸர்வஸாதநம்' இத்யந்தோத்தரக்ருத்யேஷு உபாயபரித்யாகோ ந விதீயதே இதி சேத். உத ஸர்வேஷாம் அதிகாரிணாம் உபாயபரித்யாகோ ந ஸாதாரணதயா விதீயதே இதி சேத் ந, விஷய ப்ரபத்திவிஷயக ஶ்லோகே விவக்ஷாநுவர்த்திதே ப்ரயோஜநே விதீயதே இதி சேந்ந ஏவோபாயபரித்யாகோ மாமகதயா விதீயதே. உத உபாயேஷ்விதி விஷய ப்ரயோகஸ்ய ஸ்வஸ்த்யேஷ்வபி ஸர்வாஸ்ரயாநுஷ்டாநேஷு உபாயபரித்யாகஸ்ய ப்ரஸ்தாவாத் கர்த்தவ்யதாநுஷ்டேயத்வே ஸத்யபி உபாய பரித்யாகஸ்ய ப்ராப்தஸ்ய விதிஸ்வப்ராமாண்யாத் ஸத்வாச தத்விதிநிஷேதோபாயாந்தரஸ்வரூபோபாயத்வஸம்பந்தஸ்ய ஸாதகத்வாச ஸிங்கர்யபரோத்தரக்ருத்யாவிஷ்டே நாம வைக்ஷ்யாவிஷ்டிக்ஷேநாதிகாராவிஷ்டிஸ்வோக்தவிரோதம் நிஷ்ப்ரயோஜநாம்ஸாம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ப்ரஸங்க வைசேஷிகஸ்ய ஜ்ஞாநம். (இப்படி ஸ்வதந்த்ராதிநா) ஸ்வயஞ்ச ஸர்வசேஷஸ்வரூபபோக்யஸ்ய [illegible] [illegible]

ச்சாஸ்த்ரஸித்தமான ஸாத்யோபாயஸ்வீகாரத்தால் வ்ருத்திக்கு அர்ஹமான ஸாதநமேஷ
யமென்று சொல்லுகையால் ஸ்வப்ரயோஜநமான கேவலகைங்கர்யமு
த்தேச்யமென்கிற அர்த்தம் ஸித்தியாது. இவ்வுபாயத்துக்குச்சொல்லுகி
ற ப்ரயோஜநபேதமொழிய வேறொன்றுங்கிடையாது, இவ்வுபாயம் அதிகா
ராதிகார மன்றிக்கே யொழியும். எங்ஙனேயென்னில்: உபாயமல்லாத
வற்றில் உபாயபுத்தியைப்பண்ணி யநுஷ்டிக்கையாவது பழைய
உபாஸநாதிகளிலேயாம். இங்கு உபாயபுத்தியைப் பொருளாக
ச்சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் த்யாகவிஷயத்துக்கு ஸ்வீகாரவிஷயத்து மதிகா
ரிவிசேஷத்தாலே விரோதம் பரிஹரித்த விடமும் அநுபபந்நம்;
இங்கு ஸர்வதர்மத்யாகஞ்சொல்லும் போதிறே இவ்விரோதப்ரஸங்கமுள்
ளது. இப்படி வர்ணவிசேஷ த்யாகவிஷயக்க கைங்கர்யாநுஷ்டாநங்களை
ப்ரவ்ருத்திக்காரியமாகவிசையும் பக்ஷத்தில் உபாஸந ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு
ஸாமாந்ய வ்யவஸ்தையில் மாறுபட்டதேயுள்ளது. ஸம்ப்ரதாயத்தில்
பாகமாவிதாநுஷ்டாநமையுமென்கிற வைஷம்யமும் உக்தம்: "ஸக
லாமேவ ஸாஹஸம் காம்யம் கைங்கர்ய ஸித்தி" என்றுசொல்லப்பட்
டதிறே. ||*|| ஸர்வ தர்மாத்து கைங்கர்யதா வாரதா |

ஸா-நீவிடுமென்றால் உபாயத்தோடு அநுஷ்டாநம் பண்ணிக்கும், யஜ்ஞங்களிலே
உபாயபுத்தியை விட்டு ப்ரவ்ருத்தியை அநுஷ்டிக்கக்கடவாயென்றால்
யஜ்ஞாதிகளும் ஸித்தமென்று கருத்து. உபாயபுத்தி த்யாகவிசி
ஷ்டதாகஸ்வீகாரத்தைப் ப்ரவ்ருத்தமானால் ஸாதகமில்லையே என்றவ
ருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயத்துக்கிதி) "ப்ரவ்ருத்தஃ த்விதவைப்ர
பாவேந ஸகீர்த்தனம் த்ரிரதோர்த்யமும்மென்றபடி. அந்த
வசநத்தில் தூதகார் யஜ்ஞாதிகோர வைச்யமானாலோவென்றவருளி
ச்செய்கிறார், (இவ்வுபாயத்) உபாயபுத்தி த்யாகமுக்த சாஸ்த்ராதி
களாப்ரவ்ருத்தியும் உபாயமாக ப்ரபாவித்ததனால்
த்யாகவிசாரவிரோதமில்லையே என்று சங்கிக்கிறார். (எங்ஙனேயென்னி
லில்) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (உபாயமி)(பழைய) சர்வதர்மத்யாக
த்யாகவிஷயத்தில் ஸர்வஸாத்யத்துக்கே த்யாகத்தை விதிக்கவேண்டுகை
யால் [illegible] போலே இப்பக்ஷத்திலும் உபாயபு

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ௐ||உபாயஸ்வீதித்யோமேதச்ச்வ ப்ரோபதாகேவ || ஸாக்ஷித்வா பக்தாநாம் யதீநாம் ஏதத்ஸமதா | ப்ரபந்நாநாந்து ஸர்வேஷாம் வ்ருத்தா! ஜெகரூபவணிதா || ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நேஷு யதீநாமபி யஸா | தச்சக்ஷணஸித்தம் வதிவெகு ஸம்ப்ராவாபிதி ஸர்வஶ்ரீ || ப்ரஸக்தாம்ஸ்வ பாபேதா ப்ரஹ்மஸ்வேதோஸ்மி | உபாயஸ்ய ப்ரஹாவஸ்து கௌகயரிவ ஸாவஸ்தம்||*|| ஆகையால் இங்கு ஸகலங்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை ஸம்பயாக வியக்கிறதென்றும் அவை யதமாம்படி இங்கு பக்திவிசேஷத்தையும் வியக்கிறதென்றுஞ்சொல்லுகிற வசனங்கள் ஶ்ரீபாஷ்யாதி பஹுக்ரந்தங்களுக்கும் ப்ரபத்திக்கு நைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் பஹுவிதவாய ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் ப்ரபந்நராய்ப்போந்த வஸிஷ்டர்களுடைய வாசாரந்துக்கும் விரோதங்களாம். இப்படி யுக்தி தோஷங்களாலே யதிங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமும் ப்ரபத்திக்கு மன்று, உக்தநைரபேக்ஷ்யத்தாலே அந்த யதிகளினுடைய ஸ்வரூபமும் இதுக்கு அமன்று. ஆகையாலிங்குமற்றொரு யதிங்களாலு மிப்ரபத்திக்கபேக்ஷையில்லையென்கையிலே இத்யாதியிலிருக்கரதுவும். இப்படி ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு ப்ரஸங்கம் வேணும். இங்கு என்னய

ஸா-நீ||பக்தித்யாகவிசிஷ்டாபாஸநாத்யாகங்களாலேயில்லையென்கையாலே வாஸநநிஷேதாலகிஞாயிகாரஹேதுவென்றபடி. இங்கு ஸங்க்ஷேபேண உபாயங்களிலேஉபாயஸ்வபக்தித்யாகத்ருப்யபாகவிருத்தியபோ, உபாயவ பக்தித்யாகவிசிஷ்டஹேதுயாத்ரமகலா விருத்தியென்றுவிக ஷித்து ஶ்ரீஸூக்தவக்ஷத்தில் ஸ்வவசநவிரோதபரிஹரித்தருளிச்செய்கிறார். (இங்கு உதி)(இங்கு)ப்ரபத்தியியாயகவரசெப்ரமத்திலே என்றபடி. ஸந்தேஹ வசநத்தை உபபாதிக்கிறார்.(இங்கு உதி) ப்ரமாதம் த்யாகாயிகாரீ, உதாரநு ஸஞ்சாரநாயிகாரீ என்கிறதுகூடாதென்றுகருத்து. இந் யவக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார். (இப்படி உதி) ...

ஸா-கா||ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்தி ... (ஸாக்ஷித்வாதி)நைரபேக்ஷ்யவிஷயம் ... யோநிதயநேத்திகாரத்யநபேக்ஷயா ஸகலாயிகார ... நத்யாஸஹாவஸ்து விதேயத்வ ... (ப்ரஸக்தாம் ...) நநு நைரபேக்ஷ்யவிஷயக ப்ரஸக்த ... யோநாநுவபத்தே தோஷாம் யதீநாம் ப்ர ... வெக்ஷ்யா வியீயதஉத்யாகாபேக்ஷ ... (இப்படி ப்ரதி ஷேதிக்கைக்குஉதாதி நா)"தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தியஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஶகேந" ...

[illegible] ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறனவென்னில்; [illegible] களிலேயோதி [illegible] களும் [illegible] இவை [illegible] இப்படி [illegible] இருக்கவேக்ஷையில்லை யென்கை யிவ்

[illegible] போலே [illegible] [illegible] யில்லைஎன்றபடி, [illegible] [illegible] வென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] [illegible] வென்றவெ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

ஆவிடத்துக்குவிதம். இந்தபதங்களுக்கு "ஸர்வகாமிகோ தாவ" என்ற ஸூத்ரத்திற்சொன்ன விதியா ஸாதாரணத்வம் வேண்டிந்தவிர்ந்தாலும் "விஹிதகர்மாநுஷ்டாநம்" என்றுஸூத்ராநுஸாரத்திற்சொன்ன விநியோகாநுஸாரத்துக்கு ப்ரதிவசனன்பக்கல் நிவாரகமில்லை, ஆகையால் இத்யதங்களினுடைய அநுஷ்டாநமும் யதங்களை த்யஜிக்கையும் ப்ரவ்ருத்திக்கஷ்ட மல்லாமையால் சுருக்கங்களில் நைராஸ்யமயிகாரத்திலே சொருகும், மகர்மான நித்யநைமித்திகங்களுடைய அநுஷ்டாநம் ஆஜ்ஞாநுபாலநமானகைங்கர்யரூபமாம். ॥ * ॥ ஸஜ்ஜந ஸத்வோபாஸம் ஸ்ரு ததாவரணம் வந்தநீ | ஸந்ந்யாஸிநோபியா ப்ராப்யம் நஸ ஷ்ய நிபந்தநம் ॥ * ॥ இப்படியாகில் இவனுக்கு நித்யநைமித்திகங்களி

ஸா-நீ॥ யஸ்ய ஹாவஸ்யஸூவிரோதஹவெகஉத்தகைங்கர்யரூப ஸர்வ ஸ்ரீத்யூ:।வைதிக்யாமவிபக்ஷத்திலும் ஸ்வாரஸ்ய ஸாத்விரோ யாதிஷ்ரூஷணத்தை ஸங்க்ரஹியாநென்றுகொண்டு ஏகஸ்யதூஷண த்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸ்வரூபத்யாமவிபக்ஷத் திலாஜ்ஞாநுபாலந மாஸ்யவிரோதமும் வைதிகமவிபக்ஷத்தில் நைரபேக்ஷ்யமாஸ்யவிரோதமும் உபயபக்ஷத்திலும் ஸம்ப்ரதாயஸி ஷ்டாசாரவிரோதமுமேயிக்கிறது உக்தவிசேஷணங்களாலே ஹிதமான யதஸ்வரூபத்யாமதநுஷ்டாநயோரம்மகர்மாஹாவத்தை உபஸம்

ஸா-கா॥மேவி நித்யநைமித்திகஸ்யவர்ஜ்யம்ஸ।விஹிதகர்மாநுஷ்டாநம் விநீதீவ்யேவேகாவாரம் நஸாவிநயம்வயே" இத்யாதிஷிரஸ்யாநு ஷ்டேயத்வமிதி, தத்ரத்யேவதிமுக்யநு "ஹாவாஹாவளநயநா ணாம் ப்ரவர்த்தநம் மதிஷ்யதே | ஸ்வதஸ்ஷ்டியாமஸ்க்யா மோக்ஷ ஹாவோயிகாரம" இத்யுக்த்யா யதாநுஷ்டாநத்யாமயோரநு ஹயோரவி ப்ரவர்த்யம் மகர்மாஹாவாத் சுருக்கத்யாகமாயிகாரஜதிம க்யம் ஸவஸ்காயரூமிவேத்யாஹ. (இதங்களுக்குஉத்யாதிநா) நநு நைரபேக்ஷ்யவிபக்ஷே ப்ரா நாஸ்ருஜ்யஸம்கஸ்யாப்யம்மகர்மாத்த ஸ்யாநுஷ்ட்ரா நாம்விஹிதாநாநுஷ்டாவகத்தாலே தஷாஉஜஸவேமி ஹாயதிதி தேஷாம் மகர்மாலாவே ஸித்ரநுவிதேதக்த்யாஹ. (ஸாக்ஷ கமாதித்யாதி) (ஆஜ்ஞேதி) விஹிதகர்மாதித்யயம். நநேவா ப்ர வதேஸ்வயதீநிரபேக்ஷஸ்ய ப்ர வனேரவஸ்ரீவரகாஷாஷ்ய காராதிலிஹாமவநைதவரஹாவித்வ்யபாயயாஸஸாஸ்யஹமவதாவாஸ நிதாணஹாமவதாரா நாதீநாம் நித்யநைமித்திகபஹிலத்தாநா தநுஷ்டாநஸ்யாஸ ப்ரயோஜகாஹாவாதித்யத்ர ஸப்ர திவணாநாம் ப்ரயோஜகாநாம் ப்ரவணாநஹாமிவம் ஏமயநு ப்ர வணாவிதம் ப்ர யோஜகஹம். (இப்படியாகிலிவனுக்குஉத்யாதிநா) (மாஸ்ஸவிஸமாகை

[illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible] ன்றென்று சொன்னது கூடுமோ, [illegible] த்தில் [illegible] விஷய [illegible] என்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி [illegible]) அப்போது [illegible] த்தில் [illegible] எந்தவ [illegible] த்தில் [illegible] மென்கையிலருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலி [illegible]) இப்படி [illegible] விஷயத்தில் [illegible] ஞ்சொன்னது கூடுமோ, [illegible] விஷயமும் [illegible] யாதோ, ஆகையால் [illegible] கூடாதாகையால் [illegible] ன்றேயென்கிற [illegible] யத்தாலே [illegible] த்து [illegible] ருளிச்செய்கிறார். (இப்பட [illegible] யால்) (ஒருவி [illegible]) [illegible] களிலும் [illegible] ணத்தில் "[illegible]" [illegible] ங்களும் [illegible] ணத்தாலே [illegible] களிலும் வருமாப்போலே என்றுகருத்து. இப்படியாகில் [illegible] னுக்கு [illegible] யாதோ, [illegible] யில்லையே; [illegible] மென்கைக்கு [illegible] மில்லையே "[illegible]" என்கிற [illegible] த்தாலே [illegible] னுக்கும் [illegible] மென்று சொல்லில் அந்த [illegible] விஷயமாகையாலே [illegible] னுக்கது [illegible] மென்றே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இ [illegible] ங்களுக் [illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible] மில்லையென்றபடி. இப்படி [illegible] க்கு [illegible] ங்கள் [illegible] றென்றால் [illegible] மென்றுஞ்சொன்னதாகாதோ, [illegible] மென்றுகில் [illegible], [illegible]" [illegible]; [illegible] னுக்கா [illegible] தான் சொன்னது சேருமோ, அப்போது [illegible] னுக்கும் [illegible] யாகையாலே இருவருக்கும் [illegible] மென்கிறதும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலி [illegible]) [illegible] ங்களில் [illegible] யாகையாலே "[illegible]" [illegible] கள் [illegible]) [illegible]

உள்ளடைக்கவொண்ணாதபடி ஸமஸ்தகைங்கர்யங்களுக்குப் ப்ரயோஜகரா ரென்னில்; இவையிவனுக்கு உபாயாந்தரத்திற்புகாது, ஸாமாந்யநிரபே க்ஷையான ப்ரபத்திக்குப் பரிகரங்களுமாகாது, அகரணத்திலீஸ்வரன் வெறுக்குமென்று செய்கிறானுமல்லன், தனியே யிவைதனக்கொருவா வக்ஷ்ய ஸ்வர்க்கபசுபுத்ராதி ஐஸ்வர்யத்தையாசைப்பட்டுச் செய் கிறானுமல்லன், லௌகிகரானவர்கள் ச்ராத்தாதிகள் பண்ணுமாப்போ லே கேவலம் தன்னுகப்பாலே ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், ஆர்த்தனைப்போ லே ஸம்பத்விநாசத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு அவனையுகப்பிக்கைக்கு ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், மற்றெங்ஙனேயென்னில், இக்கைங்கர்யங்க

ஸா-நீ॥ ச்ரேயம் ப்ரபந்நனுக்கு கைங்கர்யம் ஸ்வரூபப்ராப்தமென்றுகருத்து. இப்படிப் ப்ரபந்நனுக்கு கைங்கர்யம் ஸ்வரூபப்ராப்தமென்றுசொன்னதுகூடு மோ, ப்ரபத்திக்கு அநங்கத்வஸாங்க்யமாமமானபடியாலே ஸங்கல்பித யதாநுஷ்டானமும் ஸாமமாக ப்ராப்தமாகையாலே இவனுக்குமுபாய ரூபேணாநுஷ்டேயமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸங்கல்பிதமிதி) ஸங்கல்பிதம் தேவாம்ஸமாஸந்தயா ப்ராப்தம் ஸ்வாஸ்ரணம் பாநம், ஸ்வா ஸ்ரணம் ஸமந்தம், ஸமந்தாத்ப்ராஹக ப்ராப்த்யாத்யாஸாவாதிதிஸாவ:. தஸி த்வஸ்ய கிமநுஷ்டாவக இத்யத்ராஹ. (ஸூக்தயேதி) ஸ்வதந்த்ர விதிரேவ தத்நுஷ்டாவகஇத்யர்த்த:. ஸூக்த்யா ப்ரஸ்தாவாரணம் நஸங்கல்பிவே ஷநம் ஸங்கல்பநாமஹ ஸமாதேந ப்ரயோஜ்யமித்யர்த்த:. இப்படி யாகில் நித்யநைமித்திகங்கள் ஸ்வதந்த்ரவிதி ப்ராப்தங்களாய்க்கொ ண்டு அநுஷ்டேயங்களானாலும் நித்யநைமித்திகேஷ்வந்தர்பாவயிதும் அசக்யங்களான ப்ரஸித்த கைங்கர்யரூபாதாநாஜ்ஞா கைங்கர்ய ங்கள் ப்ரபந்நனுக்கு அநுஷ்டேயங்களாகக்கூடுமோ, தத்நுஷ்டாந ப்ரயோஜகமில்லையே என்றுசங்கிக்கிறார். (இப்படியாகிலிதி) (ப்ரஸ ந்தேதி) அநாஜ்ஞாகைங்கர்யம் என்றபடி அநாஜ்ஞாகைங்கர்யம் ப்ர வ்ருத்தியில் அவிஸ்வாஸத்தாலே உபாயாந்தரங்களாக அநுஷ்டேய மோ, ப்ரபத்த்யங்கதயா அநுஷ்டேயமோ, அகரணே ப்ரத்யவாயபீ த்யா அநுஷ்டேயமோ, பாவகஸ்யாத்யகதயா ப்ராயச்சித்தரூபவசேந நாநுஷ்டேயமோ, ஸ்வர்காத்யர்த்ததயா நுஷ்டேயமோ, ச்ராத்தாதிவத் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதயாவா ஆர்த்தாதிவத் ப்ரத்யக்ஷேண ஸம்பத்விநாசம் விதித்வா தத்ப்ரீத்யர்த்தநுஷ்டேயமோவென்று விகல்பித்து ஒருபடியாலும் கூடாதென்று ஸித்தாந்திதானே பூர்வபக்ஷாபிப்ராயமான ப்ரயோஜந நிஷேஷிப்பித்து மற்றெங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா ப்ரயோ ஜகமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவை இவனுக்கித்யாதிநா) (மற்றெங்ஙனேயென்னிலிதி)பின்னைப்படிய நுஷ்டிக்கிறானென்றிலென்

...ருக்கும் ஸஹோதரங்கள்போலே ஸர்வசக்தியும் ஸமமாக ப்ராஸங்கிகமாகையாலே அவனுகம்பிலே ஸர்வோத்தரனான தன் ஸ்ருதிஸ்வபாவத்தாலே [illegible] பிறக்கைபோலே ஸாஹஸ்ர [illegible] ங்களிற்போலே [illegible] வைஸாவானவனுடைய ஸ்ரீண ங்களிலே ப்ராஸங்கிகமாக்க [illegible] க்கிறான். இவ்விடத்திலே சிலர் ஸவேஷ்வர

ஸா-ந்[illegible]படி, [illegible] ஸர்வசக்தியும் ப்ராஸங்கிகமாகில் ஸவர்ருக்கும் ஸ்வ [illegible] ராக்களிற்போல [illegible] பிறக்கவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அவனுகம்பிலே [illegible]) [illegible] ஸ்ருஷ்டி [illegible] யாலே [illegible] கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராஸங்கிகவிளக்காகே [illegible]) இப்படி [illegible] கமாகக்கொள்ள [illegible] மென்றும் [illegible] ஸர்வசக்தி [illegible] என்றும் ப்ராஸங்கிகமாக அறிந்து [illegible] பென்றும் சொன்னது கூடுமோ, ஸ்வ [illegible] தெளிந்த [illegible] வனுக்கு ஸ்வ [illegible] வைபவத்தைபொழிய ப்ராஸங்கி [illegible] த்தையுண்டோ, ஆகையால் ஸ்வ [illegible] என்றோவென்று [illegible]

ஸா-கா ॥ யாலே [illegible]) “ [illegible] விஷ்ணு [illegible] [illegible] ॥ [illegible] ஸ்ருஷ்டி [illegible] ॥ [illegible] ஸர்வசக்தி [illegible] [illegible]

ஜி॥ ன்பக்கலிலே ஸவாஹார ந்யாஸம்பண்ணின விவேகிக்கு த்யாஜ்யோ பாதேய விபாகநிர்ணாயகம் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமன்றோ; இப்படி இவன் ஸ்வரூபவைஶ்யத்தை போக்கி ஶாஸ்த்ரவைஶ்யம்படி யென்னென்று சொல்லுவர்கள்; இதுவும நுபபந்நம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸ்வரூப மின்னபடியிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டறுதியிட்டால் இஸ் ஸ்வரூபத்துக்கின்ன புருஷார்த்தமும் உபாயமும் த்யாஜ்யம் இன்னபுருஷார்த்தமும் உபாயமு முபாதேயமென்று பிரித் துத்தெளிகைக்குஶாஸ்த்ரமளவும்ஶாஸ்த்ரமொழியவழியில்லை. ஸ்வரூபத்தில் ஶேஷத்வாதிகளைக்கொண்டு சிலவளவிதத்யாஜ்யமறியலாமத்தனை, அல் லது சேஷியுகந்த கைங்கர்யத்தின் ப்ரகாரமிது இக்கைங்கர்யத்துக் குபாயங்களிவையென்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் நியமித்துக்காட்டாது. ஆன பின்பு ஶாஸ்த்ரத்தை யநாதரித்து நிஷித்தங்களைக்கொண்டாதல் விஹிதங்கள் தன்னிலும் ந்யாயாஜிதமல்லாத த்ரவ்யங்களைக்கொண் டாதல் தனக்கு ருசித்தபடியே ஶாஸ்த்ரவிருத்தமாயிருக்குங்கட்டளையி லே கைங்கர்யத்தை நடத்தப்பார்த்தால் உபாயோபாயங்களுக்கு

ஸூ-ஸீ ॥ த்தைய நுபவித்து நிரவயிக்கிறார். (இவ்விடத்திலே த்யாஜ்நா) இவ் விடத்தில்ஶாஸ்த்ரமுமாக வாஜ்ஞாநுஜ்ஞாயகநுஷ்டாந பக்ஷத்திலே என்றபடி. (ஸ்வரூபவேதி) ஸ்வரூபபுருஷார்த்தஸ்வரூபவிரோத யாத்யாஜ்யமென்றும் ஸமவகைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாக தயா உபாதேய மென்றுஞ்சொல்லுகையாலே த்யாஜ்யோபாதேய விபாக நிர்ணாயகம்ஸ்வரூபமென்றுகருத்து. புருஷார்த்த உபாயம்ஶா ஸ்த்ரஸம்ஸிதமாகில்ஸ்வரூபாநுரூபபுருஷார்த்தவ்யவஸ்தை சொல்லுகிறது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வரூபத்திலிதி) ஸ்வரூபநிஷ் ஶேஷத்வாதிகளைக்கொண்டென்றபடி. (ஏளவிதி) ஶேஷபூதனுக்கு ஶேஷியுகப்பே அநுபவிக்கை உசிதமென்று வகாவநாத பரியலாமென்றபடி இனிஉபாயகமில்லை என்றுசொல்லி உபாயமுமருளிச்செய்கிறார்(ஆனபின்புஇதி)உஷாதி என்றில்விஷா

ஸா-கா ॥ தாத்ருஶவிஷமாவிஷயக ஶாஸ்த்ரவிஹாய ஸ்வேச்சயாநு ஷ்டாநே நிஷிதாநுஷ்டாநஸ்யாபி கைங்கர்யத்வம் ஸமீக்ஷிதவ்ய மிஹாரயஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வ இஹாயதத்யாஜ (இவ்விடத்திலேசிலர்ஜ. த்யாஜ்நா) நநுஸமவஸ்தாஸ்த்ர "க்ஷத்ரநாய ரவிபந்மோஜ்யம் தவதம் விநிவேத்ய" தித்யாஜ்ஜிஹி ஸ்வேஷ்டஸ்ய ஸமஸ்ய ஸமஸ்தவேதா ஹர்கோக்தநிஷிதஸ்யாவீஷ்டஸ்வஸமஸ்வாதஶாஸ்த்ரேணாவி கை ங்கர்யகாயமேவ தத்வமஸ்ய தஇதி ஹாமவதாநாம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வி த்யத் ஹாஷ்யகாமிநேஸ்வஸ்ய ஶாஸ்த்ராதிரூபஸ்வவிஷயங்கொண்க

த்யாப்பிரிவில்லையாம். அப்போது தன்னையொழிய வேறு நியாமகமில்லா மையாலே ப்ரதிபந்தகங்கள் தவிர்ந்துபோருகிற ஸகலநிஷித்தங்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே நிவ்ருத்தமாக வர்ஜிக்க ஸம்பவிக்கும். ஸகல ஸித்தாந்தத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் "ஸாத்யாவிரோதிநி ஸம்ஸ்ருஷ்டி" என்றருளிச்செய்தார். ஆகையால் ப்ரபத்தியைத்தன்னயிகார த்துக்கு ப்ரஸக்தமடைந்த நிஷேதங்களையே பண்ண ப்ராப்தம். "த்யக்த்வா ப்ராணதே காயக்லேசம் ப்ரவஸிதள | ஜ்ஞாதவா ஸாஸ்த்ரயோகேந கர்ம்மத்யாக விஸர்ஜயேத்" என்றவுபதேசம் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும். ஆளவந்தார் ஸ்ரீ கீதா

ஸா-நி||காரவிரோயாபிவை நிஷேதருளிச்செய்கிறார். (அப்போதுஐதி) இந்தவக்ஷத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரோக்தி விரோயமுப்வருமென்கிறார். (ஸகல ஸித்தாந்தத்திலுமிதி) ஸாத்யவஸ்து ப்ராப்யத்தை உபஸம்ஹரிக் கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் "த்யக்த்வா ப்ராணதே" என்று ஸ்ரீகீதாவாக்யநயிகாரி விசேஷத்திலே ஸாத்யவஸ்துவத்தை உப தேசிக்கிறது விரோயமாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (த்யக்த்வாதிதி) (உபதேசமிதி) ஸாத்விக மஹோபதேசமாகையாலேதென்று ஸர்வ காரிவிசேஷ நிர்தேசம்பண்ணினாலும் ப்ரத்யக்ஷோபதேசம்போலே ஸாதாரணமென்றபடி. ஆனாலுமாளவந்தார் ஸ்ரீகீதாஸங்க்ரஹ த்திலே "ஜ்ஞாநாக்நி தக்தகர்மா" என்று ஸாத்யவஸ்து வத்தை ஸாகாரத்தாலே வ்யவஹரிக்கவில்லையோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஆளவந்தாரிதி) அத்ர ஸ்ரீகீதாஸங்க்ரஹ ஸாரக்ஷா ஜ்ஞாநீ "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" இதி, ஸாத்யஸாதனகார்யே வைதி கப்ரவ்ருத்தி மோக்ஷ ஸாதநத்வேந ஸாதநம். ஸாத்ய ஸாதந ஸந்த த்யஜன்ஸ்ரூயதே நிவ்ருத்திப்ரவ்ருத்திவ ஸாக்ஷ்ய ஸ்வதந்த த்வேந ப்ரபத்திஸ்து. ஸம்ஸ்ருஷ்டேஷு ஸ்தோத்ரவாக்யஸா த்யநிஷ்கர்ஷஸ்வஸ்தோத்ர ஸாத்யாத்ரவ்ருத்தம் விரோதநிவ்ருத்த

ஸா-கா|| ஸ்ருதஸவ்யஸ்து ஸாத்யாஸாதநவிருப்ரயணாஸ. (ஸகல ஸித்தாந்தத்திலுமிதி)"ஸாத்யாவிரோதிநி ஸம்ஸ்ருஷ்டி"தி ஸாத்யவிஷயவாக்ய ப்ரபதநாஸம்ஸாத்யவஸ்துவாஸாவோக்தி வேதாந்த ஸ்வரூபமாக்ஷ ஸாரதீவாஸாய நீக்ஷ்யவிருப்ரமஸாத்யவஸ்துஸாதனமஸ்தாவிரோ யஸ்வரூபஸ. (த்யக்த்வேதி) நக்ஷ ஸ்ரீகீதாயாம் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயம் ப்ரபந்நஸ்ய ஸாக்ஷாத் ஸாத்யவஸ்துஸாதனம் ஸ்ரீதாயகஸாதநத்ஜதி த்யக்த்வா வ்யவஸாயாத்ஸ்ருஷ்டிரூபஸ. (ஆளவந்தாருமிதி) ஸாதா த்வேநாநுஸந்தாதவ்யம் ஸ்வாநுஷ்டாநாதி ஸ்ரீகீதாஸங்க்ரஹாதி

ஈஸ்வர ஸம்ஹிதையிலே “ஜ்ஞாநீ த்வவரமேகாந்தீ வராயத்தாத்மஜீவநः। தத்ஸம்ஸ்லேஷ வியோகைக ஸுகது:கஸ்ததேகதீ:॥ பகவத்த்யாந

யோகோக்தி வந்தநஸ்துதிகீர்த்தநை:। லப்தாத்மா தத்கதப்ராண மநோ

வாக்காயக்ரியः॥ நிருகாரோ ஹ்யஸ்தோத்ர கர்மஸு ஸத்யேதவகா

ரிதः। உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யேத்தேவே து தாமஸி:” என்ற

ஸா-நீ॥ இத்யுக்தः। யதாஹ “ஆத்மலாபாத்பரம் கிஞ்சித் அந்யந் நாஸ்தீதி நிஸ்சிதா। ஸா ஹாநி: ஸா ச ஸந்தாப ஸ்தாவ விக்ரியா॥ ஸர்வபூதேஷு யோ ந த்வேஷ்டி ஸ்வாத்மவஜ்ஜீவதே। ஆத்மஸ்ஸித்தியுக்த மதோ ந த்ரோஹாதிதஸ்ய தஸ்ய” இதி தஸ்யைவ ஈஸ்வர விஷயஸ்ய தத்தேஷ பகவத்த்யாநேதி த்யாநத்ஸா நோபநயோநயோ தத்ரஸாவநோதகமுகேக்ஷேத்ராதிவஸ்துவிஷயகேத்ரேத்யாதிமாத்ர. யதாஹ “வாதஸ தீர்த தேவாதிஜ நூபாஜஸ க்ஷேத்ராணி நாநாவ்ரஜதோ வாஹ்யஸ்ய” இத்யாதி. “யோகஸ்தாவிஷய: ப்ரோக்த: பாஹ்யாந்தரபேதத: ததா। பாஹ்யம் பஹி:க்ரியாவேக்ஷா ஜ்ஞாநயாநாவர்த்த” இத்யுக்த: ஸர்வகர்மஸு ஸ்வாதிகாரிகர்ம சிவாதநம். வந்தநம் த்ரிபி: கரணை: ப்ரணாம இத்யர்த:. ஸ்துதி: குணகதநம் கீர்த்தநம் தத்ததநாமகுண விஷயஸங்கீர்த்தநம் தத்ததவஸாயாநுஸாரேண நாமகீர்த்தநம் லப்தாத்மா அந்யா ஸுவஸ்துவஸ்துத ஸாத்மநவிஷயாதி இதி பாவ:. ப்ரஸீதகரணகலேபராதிகோ ஸபேதிதிவா. ப்ராணாதிநாம் க்ரியாயா: தத்கதத்வம் தத்நூதவாஹா வெசேஷ்யாதிதி பாவ்ய. அதவா ‘பக்கரோஷீ” த்யாதிவ க்ரிய யா ஸ்வாபாவா ஸ்வஸ்வத்வா நாம் ஸ்வா ஹவதி ஸர்வேஷாம் உநகா ஸாக்ஷ்ய விகல்ப வ்ருத்திகரணகாரணத்வஸ்யாப்யவஸாயாத்மிகா வ்ருத்தி: பாதி. அதவா தத்ஸ்வாத்ஸ்யவஸாயாதிவ்ருத்திவிஶிஷ்டம் வாஸிநி த்யாவ்யதே. யதோக்தம் ஶாரீரகபாஷ்யே “அத்யவஸாயாபிமாந சிந்தாவ்ருத்திபேதாந் மந ஏவ புத்த்யஹங்கார சித்தஶப்தைர் வ்யபதிஶ்யதே” இதி. இந்த்ரியஶப்தேந ப்ராணவ்ருத்திரநுப்ராணஸ்யாபி ஸத்ரியவிஷய:. ஶரீரவ்யாபாரிணாம் “ஸதகம் கீதக்ரோதா” இத்யுக்த க்ரியயா கிம் பராமரூபயோகாபி ஶரீரஸ்யாதித்யம் த்ராஸ (ரிஜகரூர்த்) இத்யாதிஶேஷ ஸ்வஸாதஸ்ய ஸந்துஷேவ்ய ஸ்யாதி தத்பரிவாரணம் தத்நீத்தாநவதநம் ஸ்ரீமத்வேத்யா தேஶமேவ ஶேஷஸ்யாத். ஶேஷகாராதிவேஷ்டநீய விஷய ஜ்ஞாதி (உபாயதாமிதி) ஸர்வஸ்யாபாஸநாதேத ஸ்வயம்ஸாதநா தயா க்ஷணிகதயா காலாந்தரபாவி பலஸாதநத்வாஸம்பவாதேவேதி பாவ:. அத ஏவ “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய” இதி வக்ஷ்யமாண

ச்சருளிச்செய்தவிடத்தில் "ஶ்ரீ தேவகாரிதஃ" என்றதுவும் ஶாஸ்த்ரம் வேண்டாவென்றபடியன்று. இங்கு ஶாஸ்த்ரங்கொண்டே யறியவேண்டுகிற [illegible]தன்னில் ஸாத்விகஸ்[illegible] ஜநகங்கமடியாக மோக்ஷ [illegible] தனக்குப் பிறக்கிற ஶ்ரீ[illegible]னுடைய ப்ரஸாதத்தில் [illegible]சொல்லுகையிலே [illegible] [illegible]ங்களை உபாஸநாதிகாரிபக்ஷத்திலே [illegible]க்கும்போது [illegible]த்களுடைய ஸ்வாதந்த்ரத்தையும், [illegible]மான [illegible]க்கு ஸாதநமாய்க்கொ

[illegible] உபாயதாவாச்சீ காரோபத்ராஸ(ந)ஸ்ரேஷ்ட தாஸீ [illegible](ஸ்ரீதியினுடையவிதி)காரணத்தில்ஶாஸ்த்ரபோயி தவ த்வாயஜநகதாநிதத்தி தியில்காட்டில்ஸாத்விகஜோஷ[illegible]தாநிதிதமோக்ஷ [illegible]ஸத்வி தியப்ரஸாதத்திருயிதமென்று கருத்து, ஆனாலுமிந்த ஆவந்தார் காரிகாஜாதா ஶக்திபோஜ[illegible]விஷயமோ, ப்ரபந்நவிஷயமோ, [illegible] உபாயதாம்வரிதஜ்ஞ உதம்ஶம் விரோயிக்கும். உபாய[illegible]ஶக்திக்குஉபாயஸ்வரித்ராமம்ஸம்மதமன்றோ ஶ்ரீதேவ என்கிறதுவும் விரோயிக்கும். ஶோக்ஷாமிஸம்யியாலேயன்றோ அநுஷ்டிக்கிறது தாம்ஶக்திநிஷ்டோபாயதாம்தெதெ[illegible] என்கிறதுவும் வாயிதயாகூடுமோ? ப்ரபந்நவிஷயமென்றில் உபாயதாவரிதஜ்ஞதாம்ஶம் [illegible] ஸ்வதந்த்ரமாக ப்ர[illegible]க்கும் ப்ரபத்தியிலே உபாயதையிருக்க தெவ உவாயதா ஸ்[illegible] என்கிறதுதான் கூடுமோ, இரண்டயிகாரி வ்ருத்திக்குதெதெவ [illegible] கூடாதே என்ற க்ருதணவயிகாரிஷயத்திலும் காரி[illegible]ருளிச்செய்கிறார். (இச்ஶ்லோகங்களை உதாஹிநா)ஶ்ரீதேவ

[illegible] ஶ்ரீ த்ருப்யாநயா ஸ்ரீதேத்யஃ. கிஞ்ச [illegible]ஶ்லோகாநாம்கயிகாரிதத்வப்ரகேஸ்வாரஸ்யாத்ஶ்ரீதே [illegible] ஸாவபாக்ஷேந்தே, தயாவிதத்யாக்ஷம் [illegible] விஷயேவ ப்ரமாணைரவிரக்ஷாநாம் ஶக்தியோகஸ்வா[illegible] ஸாதநஸாக்ஷாத்வாயகஸ்வாவாநாம் ஶமவதி [illegible] [illegible] [illegible] விஷயேவ ப்ரமாண[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "தஸம்ஶ்லோஷ விபோ

ரம்॥ ண்டுபேயத்துக்குஸாக்ஷாதுபாயமன்றிக்கேநிற்கிறநிலையையும், இவ்வுபாஸநத்தாலே ப்ரஸன்னனான ஸர்வேச்வரன்றானே பேயத்துக்குஸாக்ஷாதுபாயமாய் நிற்கிற நிலையையுஞ்சொல்லுகையிலே நோக்காகக்கடவது. ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டன் விஷயத்தில் இச்ச்லோகங்களை யோஜிக்கும்போது இவன் ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் கைங்கர்யமெல்லாம் பக்தியோகாதிகளின் கட்டளை குலையாதிருந்தாலும் ஸ்வாதிகாரானுகுணமொழிய வேறொரு ஸ்வதந்த்ரோபாயத்தை யோஜநத்துக்குபாயமாக அநுஷ்டிக்கிறானல்லாமையாலே இவனுக்கநந்யோபாயதையுமநந்யப்ரயோஜநதையுங்குலையாதேயிருக்கிற படியையும், ஈச்வரனான இவனுக்கு ஸர்வேச்வரன்றானே யுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்று பலங்கொடுக்கிறபடியையுஞ்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். * *

ஸா-நீ॥ என்கையாலேஉபாஸநநிஷ்டஸாத்யதர்சநப்ரயுக்தஸப்ரத்தியும் உபாயதயா ப்ரஸூத்தாலே ஸாக்ஷாதுபாயத்தையும் சொல்லுகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து.(ஸ்வதந்த்ரேதி) (பக்தியோகாதீதி) ப்ரஸிஜபக்தியோகாதி வ்யாபக ப்ரஸாதங்களாலே உபாயத்வம் ப்ரஸக்தமாக தனிஷேயம் கூடுமென்று கருத்து. (ஈச்வரேதி) தாதர்த்ய-ப்ரஸிதத்வம் உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்தி ரோபாயத்வ மாகையால் விரோதமில்லைஎன்றுகருதது. இப்படிஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திபலத்தாலே இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்யநுஷ்டேய மென்றுசொன்னதுகூடுமோ, ஈச்வராதி தேவதாந்தர ப்ரஸவஹீனதம் த்வாஸஞ்ஜ்ய ப்ரபத்திம் தேவதாந்தரநாமாகையால் தேவ

ஸா-கா॥ சைகாஸ்வதேவ” இத்யேந“ஸ்ரீசைத்யகாரித” இத்யேநவுபாஸந ஸ்வாதந்த்ய நிஜகாம்யாதிஹேத்வங்காந்யாதித்யேந பரவதி ஸர்வண்யோக்த்வ ப்ரபத்ய்யுஸாதநத்வம் உபாயதாம் பரித்யஜ்ய திஸக்தஸ்வாக்ஷாதுபாயத்வாஹாவோ பரவதஸ்வாக்ஷாதுபாயத்வஞ்ச போத்யதஇதி ஸக்தவரதேந யோஜநாயாம்ஹாவ꞉. (தத்ஸ்வச்லோகேத்யாதிநா) ஸ்ரீசைத்யவேத்யேநவாஜ்ஞாநுஜ்ஞாகைங்கர்யாபேக்ஷா ஸ்வாதிஸங்கோச வ்யதிக்தப்ரயோஜநாஹாவோ க்த்யாநந்யப்ரயோஜநத்வவிரோதாஹாவ꞉, உபாயதாம்பரித்யஜ்யதிஈநம்யந்யாபாயத்வாவிரோத꞉ ந்யஸ்தைவஜத்யேந பரவதஉபாயாந்தரஸ்தாந நிவிஷ்டத்வஞ்ச போத்யதஇதி ப்ரபத்யவரதேந யோஜநாயாம்ஹாவ꞉. நந்வேவாஹக்தாநாம் ப்ரபந்நாநாஞ்ச ப்ரஸாதப்ரத்யயா ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா கைங்கர்யாணாம் யதாப்ரஸாதம் கர்தவ்யத்வே ஈச்வராத்ம ப்ரபத்யநுஷ்டாஸாதீநா ஈச்வராதிப்யாமநயோ ரேவதயா தேவதாந்தரபநாத் பாரமைகாந்த்ய ஹாநஸ்யாதிதி ப்ராமா ஈநஷ்டித்வேரி

௨௩॥ இரண்டதிகாரிகளும் "ப்ரதிபந்நாநந்யதைவதை:, அநந்யதேவதாபக்தா:, நாந்யா தேவா நமஸ்கார்யா:" இத்யாதிகளிற்படியே பரமைகாந்திகளாயிருக்க, இங்கு "நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம்" என்றருளிச் செய்தபடியே வர்ணாஶ்ரமாதி தர்மங்களை யிவர்கள் அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அக்நீந்த்ராதி தேவதாவ்யாப்ருதியாலே பரமைகாந்தித்வங்குலையாதோ வென்று தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி பண்ணாதார் சோத்யம் பண்ணுவர்கள், இவ்விடத்தில் "ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமிநி:" என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே அக்நயநாதி வ்யுத்பத்திவஶத்தாலே அக்ந்யாதிஶப்தங்களை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸாக்ஷாத்வாசகங்களாக நிர்வஹிக்கலாமிடத்தில் இவை ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தின் திருநாமங்களின்படியே நிற்கையாலேயி

ஸா-நீ॥ தேவதாந்தரஸம்பந்தஸ்பர்ஶமில்லாத பரமைகாந்தித்வஹாநிவாராதோவென்கிற சோத்யத்தை ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (இரண்டதிகாரிகளுமித்யாதி.) அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அநுஷ்டிப்பார்களாகிலென்றபடி. தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி பண்ணாதார் தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்திரஹிதர் பரமைகாந்தித்வங்குலையாதோவென்று சோத்யம்பண்ணுவார்களென்றன்வயம். அக்நயநாதிவ்யுத்பத்திவஶத்தாலே தேவதாந்தரத்திற்கும்வாசகமாகாதோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் (ஸ்ரீஸஹஸ்ரேதி) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தின் திருநாமம் குணவிஶேஷநிமித்தகமாகையாலே குணவிஶேஷஸம்பந்தவசேகாந்தமாகையால் குணஶப்தம் தேவதாந்தரவாசகமல்லாதாப் போலே அக்ந்யாதிஶப்தஜாதமும் அக்நயநாதிகுணவிஶேஷவாசகமாய் பரதேவதாவாசகமென்றுகருத்து. யதா ஸஹஸ்ரநாமபாராயணாதிகளிலே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லையென்றுகருத்து. இப்படிதேவதாந்தராநந்யவாஸிஷ்டவிஷயமில்லாதவிடத்தில் "ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமிநி:" இதி ந்யாயத்தாலே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லாவிட்டாலும் அநந்யவாஸிஷ்டவிஷயமுள்ளஶ்ரா

ஸா-கா॥ பரதி. (இரண்டதிகாரீத்யாதிநா) (வ்யாவ்ருத்திபண்ணாதாரிதி) வ்யாவ்ருத்திரநந்யோபாஸகத்வம். (ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமேத்யாதி) "விநாஶாதி ஶப்தாத் ஸர்வலோகாநாம் காரிஸந்த: | வ்யாப்ய ஸர்வாநிமாம் லோகாந் ஸ்தித: ஸர்வத்ர கேஶவ: ॥ ததஶ்ச விஷ்ணுநாமாஸி விஶேஷா ...

ஶ்ருதத்திலே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லை; “தேவாந்தரஸ்துதிநிந்தாஸம்பந்த ரஹிதாநு ஶ்ராவ்யாலாபைஶ்ச” என்று நித்யஸ்ருதிகளில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரருளிச்செய்தபடியே தத்த்வதேவதாந்தரங்களுக வரஸாத்தாவையநு ஸந்தித்துக்கொண்டு தத்ஸம்பந்திகளை பக்ஷிக்கை ப்ராப்தம் ஸ்வலிங்கமான விடத்தில் “உபாஸாம்ஸே விப்ராக்” என்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ர நவித்யாதிகளில் விஶேஷ்யமான த்வ்யாத்ஸ்வரூபத்தாலும் வேதாந்த வேதந விஶிஷ்டராகவும் பரார்த்தாவை யுபாஸியாநின்றாலும் விஶேஷணமான வேதாந்தங்களிலாராத்யமில்லாதாப்போலே இவ்

ஸா.நீ ‖ ஶாஸ்த்ரங்களிலே “ஸாக்ஷாத்ப்ரயோஜகம்” என்கிற ந்யாயம் ஸிம்ஹ விரோதத்தாலே கூடாமையாலேயத்ரு ஸிம்ஹாஸக்த தேவதாந்தரபரா யநவ யாக்த தேவதாந்தரஸ்பர்ஶ ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தேவாந்தரேதி) ஸ்வஸ்வஸம்பந்தத்தாலே ஶ்ரீஶாஸ்த்ரபாஷ்யாதி ஸங்க்ரஹமென்றபடி. கநத்யாஸிஷ்ட ப்ரஸங்கங்களில் யோக்யத்தத்தி யன்றிக்கே தத்தஜ்ஞயாத்ரியே சுவயாவைராக்யத்ரா ஶக்தியையுங் க்கொண்டு ஸூத்ரபடியாலே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லையென்று கருத்து. தத்தஜ்ஞயாதிஸித்தஸம்வந்தாராயநத்தில் விஶேஷணதயா தேவதாந்தராராயநமும் ஸம்பியாதோவென்ன த்ருஷ்டாந்தவ த்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (உபாஸேதி) ஆனாலும் “த்ருஷ்டவேதந லிங்கே ஜயாவஶாஹி” ரித்யாதி ஶாஸ்த்ரவாதிகளிலே தேவதாந்தராராயநமெக்கந்தோற்றுகையாலே அதுகளுக்கு கேவலஸம்வநா

ஸா.கா ‖ ஸம்பந்திகம் | இதி த்யாகாநுஸாராத் ஸ்வகாயே வோவிஹீஶ்வர” இதி ஶஸ்த்ராத்தீயகாவாதிஹிவேஷ்டாத்தே ரவ்யம்ஶீக்ருதநிதிநதோஷ. வவம் “ஆஹம் ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா சப்ரபுரேவச, வவஸாவாப்ஸ்ரித்த” இத்யாக்த காரண ஹநவ தவவஸர்வஸ்வாஸ்வாஸஸ்வாஸோராத்யதேதாக்ருத்ய ஹம்மாஹாவஸ்ஸாபாத்ய “ஜீவஸ்ய த்யாஜ்ஞதாநோவாயா ஸேத விஷ்ணாஸ்ரீ ப்ராதிஹ ஸ்தேப்ராமா” இத்ய ஸஹஸாவஸ்ஸ ரூபேண வேதநாஜ்ஞயாதிஸ்வ வேதநாஜ்ஞயாதிஸ்வந உபாஸ்ய ஸ்வவி வேதநாவேதந யோயா ... ஸ்வாஸ்வாவ உக்தி, யஶாவாவ தத்ரவித்யாபிர் ... ஶ்ரீஶாஸ்த்ர ஶ்ரீபாஷ்ய ஸம்வத ஸூராயநே ஸர்வஸத்தாநா ஜ்ஞேஷாஸாராத்யஸ்வ ஜ்ஞாஸ்த்தி நித்யநித்த்திகாத ... ஶாஸ்த்ர ... நபாரமேஸ்காந்த்ய ஸம்ஶஇதி ஸவிஸாண ஸோதாஹரணஸாஹ. (தேவாந்தரேதி ஸ்ராத்தா)(இதி) ... ஸ்ருதிஶாஸ்த்ர இ. உபாவித்யாதி ஸ்வ ... வித்யாதிஶ்ராத்தா ...

உள்ளவிடத்திலும் விசேஷணமான தேவதாந்தரஸ்பர்சாதிகளாலிவன் தாழ்க்கி
றானல்லன். "ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ புந்த்வா ப்ரஹ்மா ஸோக்ராத ஸம்ஸ்தவத! மத்வக்ஷணே ப்ரத்யக்ஷம் விதரக்ஷ ப்ரவத்ஸம், ப்ரயஜஸி ஹிதா
தேவாந் ப்ரஹ்மாத்ய தேவதாந்தரம் | ஸம்பந்தஸ்தாநதாந்ஸ
ம்ஸர்வே ப்ரஜபதே" என்கிறபடியே ஸம்ப்ரதாயார்யானவனே ப்ரதி
பந்நனான விஷ்ணுக்ஷாராத்துவையாலே இப்படி தெளிந்த நம்பிக்கு
மவனுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரஸம்ஸர்க்கிக்கிற தேவதைகளாலும் வாயாந்தர
ஸம்பந்தம் வாராதாப்போலவும், தேவதாந்தரங்களான ப்ரஜாபதி
ருத்ரேந்த்ராதிகளால் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தம் வாராதாப்
போலவும் ஸர்வாத்மவிசேஷணமாக விதிக்கப்பட்டவைகளான வேத
நாவேதநங்களால் தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் வாராது. "நாரா

யணாநீ! நாய் நான் வேண்டுவது சொன்னது அன்று, விஷ்ணுஸிவசேஷணதயா
ஸமாராதனத்திலேதான் தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் ஸம்பவியாதோவென்
னவே ஸ்ரீயைகாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் வாதிக்கிறார். (ஸஹஸ்ரீ
ஸ்ர்யாதிநா) தேவதைகளில் உபாயத்வ பாகியில்லாமையாலேயும்
தேவதாந்தரங்களில் ஸாத்யத்வ பாகியில்லாமையாலும் உ
பாயாந்தரஸம்பந்தமும் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமுமில்லாதாப்போலே
இவரும் தேவதாந்தராராத்யத்வ பாகியில்லாமையாலே தேவதா
ந்தரஸம்பந்தமில்லையென்று கருத்து. (வேதநாவேதநங்களாலிதி) ஸுவே
தநஹ்ரணம் ஸ்ருஷ்டாநாதஸ்ய. ஸ்வேதநங்கஸ் ஸகாயத்தாஜ்ர் வேத
நாஹித தேவர்களென்றபடி. இப்படி யாராத்யத்வ பாகியில்லாமையா
லே தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லையாகில் தேவதாந்தர ஸூக்தங்களிலே
சொன்னதும் ஸாத்ராதிவாக்யங்களிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லை
யாக ப்ரஸம்பியாதோவென்ற மொனாத்ரு விரோத ப்ரயோஜக தே
வதாந்தர ஸம்பந்த ப்ரயோஜக ப்ரயோஜகங்களை சொல்லுவாக்யத்
தாலே நிர்வஹிக்கிறார் (ஸாமாந்ய ஸ்ரீதத்ரவ்யத்தையால்) ப்ரக்ரு

[illegible]
ஸ்ரீ ப்ரஹ்மருத்ராதீநாமபி நித்யநைமித்திகாதிரூபேண ஸந்நிதாந
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ப்ரஹ்மருத்ராதிரூபேண ப்ராணதேவதாத்வம் [illegible]
[illegible]

ஶி|| யணம் பரித்யஜ்ய ஹ்ருதிஸ்தம் ப்ரஹ்மேஶ்வரம்| யோ'ந்யமர்ச்சயதே தேவம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபகம், யஸ்து நாராயணம் தேவம் ஸாமாந்யேநா பிமந்யதே| ஸயாதி நரகம் கோரம் யாவச்சந்த்ரதிவாகரம், ப்ரஹ்மருத்ராதிவஸதிஸ்தாநம் ஶவவதேவ| கபாலிராஜயாநீஞ்ச தூரத: பரிவர்ஜயேத்” இத்யாதிகளிற்படியே தேவதாந்தரங்களிலே பரத்வபுத்திபண்ணுதல், ஸமத்வபுத்திபண்ணுதல், நித்யநைமித்திகங்களில் துவக்கற்றதேவதாந்தரஸ்தலங்களிலே செல்லுதல் செய்யில் பரமைகாந்திக்கு தோஷமாமல்லது நித்யநைமித்திகங்களிலாராத்யரான ஸர்வாந்தர்யாமிக்கு ஶரீரமாய் நிற்கிறநிலையிலித்தேவதைகள் பக்கல் பரத்வபுத்தியும் ஸாம்யபுத்தியும் ஸ்வநிஷ்டத்வபுத்தியும் ஆராத்யத்வபுத்தியும் மோக்ஷப்ரதத்வபுத்தியுமில்லாமையாலே உபாஸ்யவிஶேஷணங்களான ப்ராணவைஶ்வாநர ஜ்யோதிராதிகளாலிவனுக்குவ்யபிசாரம் வாராதாப்போலே ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களான இந்த்ராதி விஶேஷணங்களாலுமிவனுக்கைகாந்த்யவிரோதம் வாராது. வங்கிப்புரத்து நம்பியும் இவனுக்க ஹோராத்ரக்ருத்யமான பகவதாராதநத்தைச்

ஸா-டீ|| இப்புத்திவர்ஜகமும் நித்யநைமித்திகபஹிர்பூததேவதாந்தரஸ்தலகமநாதிகளும் பரமைகாந்த்யவிரோதிகளென்றுகருத்து. (ஸ்வநிஷ்டத்வேதி) பகவதேகஶேஷத்வபுத்தியுமென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யாதி புத்திவிவக்ஷிதையென்றபடி. இனி இந்த்ராதி தேவதாஶரவாக்யத்ருஷ்டாந்தரபடித வர்ணாஶ்ரமோசிதாநுஷ்டாநத்தில் ஐகாந்த்யவிரோதமில்லையென்றுமிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயஸித்தமாய் ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநாநுஷ்டாந்யமும் பக்ஷாந்தரத்தில் தத்விரோதமுமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார் (வங்கிபுரத்துநம்பீத்யாதியால்)

ஸா-கா|| ஸாமாந்யஸாமாந்யவஶாத் நித்யநைமித்திகாந்தர்கததேவதாந்தராணாம் பகவச்சரீரதயாராதநீய பகவத்விஶேஷணத்வாத் தத்விஶேஷணகஶப்தாநாம் ஸாக்ஷாத் பகவத்வாசகத்வாத் பரமைகாந்த்யஹாநிகத்வாபாவ: ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தாநாம் கேஷாஞ்சித் அநுஷ்டாந விஶேஷ ஸித்தபூர்வாசார்யஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநத்யாஜ்யத்வ ப்ரதர்ஶநார்த்தம். (வங்கிபுறத்துநம்பியுமித்யாதி) வங்கிபுறத்துநம்பீத்யாதி: “ஸ்ரீரங்கதேவராஜ ஹ்ருதயஹரிம் ஶ்ரீநிவாஸம் தேவராஜம்வரேண்யம் ஸ்ரீஶைலேஶம் ச தத்பாதயுகளம் தேஶிகாந் பாஷ்யகாரம்| ஸ்ரீதத்த்வம் ஸ்ரீநிதிம் ச தத்பாதஸஹிதம் தேவராஜாபிதேயம் “தஸ்மாத் விஶ்வேஶ தத்பாதஸஹிதம் யாமுநாசார்யமிதி” ஆதிஷ்ட யதீந் ப்ரஶிஷ்யதயோக்தா க்ஷமாகம் கர்த்தவ்யா:(அஹோராத்ரக்ருத்யமாணெந்தி) ,,யத்கரோஷி யதஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸியத் | யத்தபஸ்யஸி

தம்॥ சொல்லவிழிந்து "காயத்ரீ ச்சந்தஸாம் மாதா ஸர்வவேதேஷு வேதகம்। ஸாமான்யம் ஸர்வஶாஸ்த்ராணாம் ஸாரம் ஸாரவத்வ யதாவிதி॥ ஸர்வதாஜ்யாதி விஷ்ணுவேத்யம் ஶக்யம் வேதார்த யதோக்தவசஃ। ஸர்வாத்மஸ்நாநஸ்நோஹா த்ராதாவத்தம் காஸ்வத்வி கஷிவந்" என்றும் "ததேதாஸ்யோக்தம் கஸ்ய வேதோக்தம் ஶ்ருதிவேதோக்தம்। ஸாநாதிப்ரஹ்ம யஜ்ஞாந்தம் க்ருஷ்ணாவிஷ்ட தத்வதஃ" என்றும் "ஹோமம்வித்யாக்ரியா வஶ்யாதீநாமாதிகம் வயஸ்" என்றுமிப்ரகாரங்களிலே தத்தந்தந்த் வேதவேத்யங்களான வர்ணாஶ்ரமங்களை யருளிச்செய்தார். பட்டரும் ஆழ்வானும் தங்தாங்களருளிச்செய்த நித்யங்களிலே "ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதிதம் கர்ம யாவஜ்ஜீவமாதநஃ। ஸ்நாயநஸேவநாவஶ்ய ஸேவ்யம்வேதஸ்வ தவயே" த்யாதிகளை யருளிச்செய்தார்கள். பெரியஜீயரும் "ஶ்ரீ வராஹபட்டாய வரணஸ ஸம்ப்ரயேஷீ" த்யாதியாலே ஸம்ப்ரதாய விஶேஷஜ்ஞாவ நாஶமாக ஶாஸ்த்ரஸ்யாதிகளை ப்பண்ணி

ஸா-தீ॥ ஸ்தாவர வர்ணவேதகம் கஷ்டஶ்ரு த்யாதிஸ்தாவர வர்ணவேதக மென்றபடி. (ஸம்ப்ரதாயேதி)நஞ்சீயர்நித்யமும்பட்டாய ஸம்ப்ரதாயா மதமானபடியாலே ஸம்ப்ரதாயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் பாஞ்ச ராத்ராதி ஸம்ஹிதா விஶேஷங்களிலே ப்ரதிநியதமாகச்சொன்ன கேவல ஹமவஸ்வரஸ்த்ர விஶேஷங்களைக்கொண்டு தேவதாந்தரஸம் பர்ம் வாறுமைக்காக க்ரியாவிஶேஷங்களை ப்ரவர்த்தநஷிக்கவேண் டாவோ ஶாஸ்த்ரஹமவஸ வாஸ்த்ரம் கிடையாவிட்டாலன்றோ தேவதா

ஸா-கா॥ களதேய தஸ்கஶாஸ்த்ரஷேவ-ண" த்யாதி ப்ராமாண்யாஸ ஸவ-வ்யாவாராணாம் ஹமவஸ்ஸ்ரீ த்யஸ்வாவஸாஸ ஸஹோமாத்ரக்ர த்யாநாம் ஹமவ ஶாஸ்த்ராய நஸ்வோக்தி(ஸர்வாஸ்ரீ நித்யாதி)கஷ்ட ஹோமாத்ரக்ர வாஸ்ககாமா நதிக்ர ஜேணா ஸ்நுஹாஸ்வதஸ்ய. (ப்ரஹ்மயஜ்ஞாஜேதி) "தேவயஜ்ஞேவித்யயஜ்ஞோ ஹமஸயஜ்ஞோ நஷ்யயஜ்ஞோ ப்ரஹ்மயஜ்ஞ இதி யதுள ஜாஹோத்வி ஸதியாதஜேவயஜ்ஞஸ்ஸிஷ்ட தயஸ விதாய ஸ்ம்பாகவிராத்வாவஸ்ஸ வித்யயஜ்ஞஸ்ஸிஷ்டதயஸ ஹமதஜே ஶாஸ்வவிம் ஹாரதகஸ ஹமதயஜ்ஞ ஸ்ஸிஷ்டதயஸ ப்ரஹ்மணேஜ்யாஹ நதாதி காஸநஷ்யஜ்ஞ ஸ்ஸிஷ்டதயஸ்ஸாஸ்யாயயீயைதகாவ வாயம் ஸாவாதஸ ப்ரஹ்மயஜ்ஞஸ்ஸிஷ்டதே" இத்யாஸ்ய ப்ரஹ்மயஜ்ஞஸ்ய யதிஸ்யா தவர்ணாதவஸ் ப்ரஹ்மயஜ்ஞ யஜ்ஞ க்ருதா நஹிக்ருஷ்ணா நஷ்ய யஜ்ஞே விவேதஸாஸ்யாயாவேதம்யாதிவர்ணாஸதேவஸ்தேவாதே ஸவிவ்யிதிஸாதிஃ. தவர்ணாதவாஸ் ரோஸ்யாஹிக தவர்ணாஸ பாவே(ஹோமாதித்யாதி) வேஶ்வதேவாஸமத தேவயஜ்ஞ வித்யய நாதித்யவ. ப்ராக ஸம்ஹிவாதித்யாதம் ஸமவஸிவேதிஸஹோ

ரூ॥ “ஸமஸ்தபூர்வாசார்யாநுஷ்டிதம் ... நித்யம்ஸமாசரேத்” என்று தொடங்கி “ஆசாரஸ்ஸம்ப்ரதாயார்த்தம் வேதாசார்யைஸ்ஸமாஸ்ரிதைஃ ... ஆசார்யைஃ ஸமாசரிதம் ... ஸம்ப்ரதாயஃ ... ப்ரதிபாதிதயா விஶேஷதஸ்ஸர்வம் ... ஶ்ரேயஸ்கரம் ... ஜ்ஞாநாதிஷ்டிதம் ... ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டிதம் ... நாராயணாத்மகா தேவா ... ஸாத்விகாஸ்ஸர்வதா” என்றருளிச் செய்தார். ஸாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள அர்த்தங்களெல்லாம் இன்றறுதியாக ஸம்ப்ரதாயமானபடியே தத்தத்காலோசிதங்களைக்கொண்டு விவாஹோபநயநாதிகளை அநுஷ்டிக்கவுங்காணாநின்றோம். பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்களும் தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயங்களின் படியே யஜ்ஞாதிகள் பண்ணினார்களென்னுமிடம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரஸித்தம். ஆனபின்பு ஸாஸ்த்ரகாரருடையவும் தச்சிஷ்யர்களுடையவும் உபதேஶாநுஷ்டாநங்களிலே நிஷ்டையுடையார்க்கு ஆசார

ஸா-நீ ॥ ஸர்வஸம்ப்ரதாயங்கள் ... ஜீவநங்கூடுவதுஎன்கிறஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (ஆனபின்பு இதி) (உபதேஶ இதி) இவர்களுடைய உபதேஶாநுஷ்டாநமும் ஸாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாய ... மாகையாலே தச்சிஷ்யருக்கு ப்ரதிநியதாதிகாரமாக சொல்லப்பட்ட பூர்வாசார்ய பரிக்ருஹீதங்களாலே க்ரியாவிஶேஷாநுஷ்டாநங்கூடாதென்று கருத்து. (ஆசாரேதி) ஆசாரஸாஸ்த்ரம் ப்ரதிபாதிதம் ...

ஸா-கா ॥ ஜநகநந்யாமஸமதாஸ்ஸ. பெரியஜீயர்நம்பிள்ளை உபாத்யாயா நாம் லோகாசார்யாணாம் ஆசார்யாஃ நஞ்ஜீயர் ... ஆசார்யவிஷயம்விஷயவிஷயாநுஷ்டாநபரஃ, ... ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரே “ஆசார்யஸ்ய ... ப்ரஸாதாத் ... ஸம்ஶ்ரிதம் விஷ்ணுபதம் ... ஸர்வம் ... தேவா ... ஸம்ப்ரதாய ... ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாந ... ஸ்வயம் ... தேவதா ... ஸ்திதஃ ॥ ... வக்த்ரஸ்ய ... ஸம்ப்ரதாய ... ஸர்வம் ... விஶேஷ ... விஷ்ணோஃ ஸ்மரணம் ... ஸம்ப்ரதாயோபதேஶ ... பவேத் ... ” இத்யாதிஷு ... ஸம்ப்ரதாய ... வநம் ... ஜ்ஞாதி விவாஹபரயுக்த ஸம்ஸ்காரா ... நாஸ தேவதாந்தர ... ஆசார்ய ... ஸம்ப்ரதாய ...

[illegible] ஸம்ஹிதாவிஶேஷங்களில் வ்யதிரிக்தமா [illegible] விஶேஷங்களைக்கொண்டு க்ரியாவிஶேஷங்களை நாஷ்ஷி [illegible] க்க [illegible] அதிகாரிகளுக்கு [illegible] வமாக வசனவிசேஷமாஞ

[illegible] அதில் [illegible] என்றொருவிஜ்ஞானமென்றபடி. இப்படி [illegible] ஸ்ருதிகளானவற்றுக்கு விஜ்ஞானத்வேஷமுண்டானதாக [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களாயிக்காரியஸாதாரண [illegible] அதிகாரிபேத நியத [illegible] விஜ்ஞானத்தில் சொன்ன [illegible] ஸாத்யங்களுக்கும் [illegible] ஸம்ஹார ந்யாயத்தாலே உபஜீ [illegible] ஸம்ஹிதாவிஶேஷாத்ம [illegible] விஜ்ஞானங்களுக்கும் விரோதங்களாகையால் [illegible] விரோதமாகாதோ, [illegible] வ்யதிரிக்தமாதிகா [illegible] ஸம்ஹிதா [illegible] ஸம்ஹிதா [illegible] ஸம்ப்ர [illegible] (அதிகாராதிகளுக்கிதி) ஸ்ரீவாஸுதேவ [illegible]

[illegible] "[illegible] [illegible] ப்ரதிபத்தி [illegible] நஶ்ரீஸ்ரீவா [illegible] ரஹஸ்யகாரிகே [illegible] ஸ்ரீவாஸுதேவாதாயிகாரணே ஸ்ரீ [illegible] ஸமர்த்தவாவலி [illegible] ஸம்ஹிதா [illegible] ஸம்ஹிதா [illegible] || [illegible] ஸம்ஹிதா [illegible] ஸ்ரீவாஸுதேவ [illegible] (அதிகாராதிகளுக்கிதி) [illegible]

ரம்||ராத்ரமும் விஹஸ்தமாய்நிற்கும்நிலையும் ஸ்வதந்த்ரவிரோதமில்லாதவிடத்தில் "ஸந்த்யாஸ்ரமதொஹ்யாஹம்" என்கிற ந்யாயம நடக்கும்படியும் நாலாச்ரமத்திலும் ப்ரஹ்மவித்யையும் மோக்ஷமும முண்டென்று ஶாரீரகாதிகளிலே ஸமர்த்தித்தாற்போலே ப்ரபத்திநிஷ்டாதிகள் நாலிலும் ஸாக்ஷாத்மோக்ஷோபாயமும் மோக்ஷப்ராப்தியுமுண்டென்றும் ஸ்ரீவாஸுதேவரக்ஷையிலே ப்ரவர்த்தித்தோம். இச்ஶா

ஸா.நீ||ரக்ஷையில் "ஸர்வாதிகாரிவிஷயத்வம் ப்ரபத்தேர் ஸ்வப்ரதே" இதி ஸங்க்ஷேபதோ மோக்ஷஹேதுத்வாபிதானாச் "ப்ரபத்த்யம் ஹி விஷயம் ஸம்ந்யாஸகாஶ்ரமயுக்தம் । ஸம்ஸாரம் ஹி விஷயம் விஷயாஶ்ரமயுக்தம் ॥ ஸம்ஸாரம் ஹி விஷயம் ஸர்வதீர்த்தமயுக்தம் । ஸர்வத்ரா விஷயம் யதாக்ரம யுக்தம்" இதி ஸ்ரீஹயக்ரீவ ஸம்ஹிதாயாமபிதானாச் "வர்ணாஶ்ரமாசாரவதா நிர்ஜிதேந்த்ரியேண । விஹிதம் நாவதிகாரகண்டகாராஜ ஶ்ரோத்ரியாஹம்" இதிவா ஶாண்டில்யாபிதானாச், "ஸந்தோ யே ரஸா ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு நாரத! யத்ஸந்தோ ஸர்வத்ர தத்ஸர்வம் யோஜயேத் ॥ ஸர்வாஸ்ஸ்ரமேஷு நிஷ்டாஸ்ஸ்வதந்த்ரா நாஶநாயயோஜயேத்। விஶேஷாஞ்ச நிஶ்ரேயஸ்ஸ்வந்யாயான் ஶாஸ்த்ர" இதி நாரதீயேபிதானாச் "ஸோமாநாம் விதஸ்யாஸ்ய ஸந்தானாம் ஸஹாஸேத । யஸ்யா நாநா ஸ்வர்ணாநாம் ஷண்டாநாம் தர்மதஸ்ததா ॥ ஸந்ந்யாஸாஸ்ரமதர்மேஷு ப்ரத்யாஸநஸ்யாவரேஷு" இதிவாராஹேப்யபிதானாச் "தத்ஸர்வம் தஸ்யாமாநம் நாவஸ்த்யம் ப்ரதாத்மவித் । யச்ச்ருதிஷு தம் யோகே ஸர்வ ப்ரவிஶா விரோதிதஸ் ॥ ப்ரதிஷ்டாஹ்யோபேதோபேதம் விரக்தம் ஸந்த்யஜேத் பயம்" இத்யபிதானாச்சேத்யாதி ப்ரகாரேண பஹுப்ரமாணாவதாரஸ்வகாவக்யஸ்தாபிதமென்றபடி. ஶாரீரகாதிகளிலே இதியுக்திப்ரயுக்தி: ஸமர்த்தோபதிஷ்டவிஹிதயதர்தோபாஸநவைகக்ஷ்யேஷுவிதி ஸ்வவிஹிதயதாஶ்ரமாந்தர்வர்த்திப்ரஹ்மவித்யாநயமும் தத்பலமோக்ஷமுமவதாரிதமானாற்போலே தத்தத்நிஷ்டாதிகளுக்கும் தத்தந்நிஷ்டாஶ்ரயமான ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயமும் தத்பலமோக்ஷமும்ஸமர்த்திக்கக் குறையில்லை என்று கருத்து. ஆதிஶப்தேந ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதி ஸங்க்ரஹ:. இனிஸ்வதந்த்ரஸாத்யத்தில் நிஷேதாந்தமன்றிக்கே ப்ரதாத்யாயப்ராயச்சித்தாவதேசமும் விரோதிக்குமென்றவுமருளிச்செய்கிறார். (இச்ஶாஸ்த்ரங்களிலிதி) "ஶாஸ்த்ரஸ்ய விஹிதாநாம் ப்ரதிஷித்தாநாம் ஸவநஸ்ய

ஸா.கா||"ஸ்வகர்மவிஹிதம்யஸ்ய ந்யஸ்யந்தேதமிஷ்டம்| அஜ்ஞாநாத யதாவதோஹாத்ராமேநவதிஷேதவேத்||ஸ்வம் ப்ரஹ்மவித்யாமோஹயமவ ரஹஸ்யாத்தாமேவதரேத்|ஸர்வவஸ்த்ராணாம் ஸ்வந்தவ்யம் ஸ்வம் ப்ரஹ்மஸ்யாவ

ஶாஸ்த்ரங்களில் வ்யவஸ்திதமாக விதித்தபடி யொழிய த்தந்தாமுக்கு ரோசித்த த⁴ர்மங்களைக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரனையும் ஆராதித்தால் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும்பரக்கச் சொல்லப்பட்டது. ஆனபின்பு ஶாஸ்த்ரமளவும் ஸர்வாதிகாராநுஷ்டாநமாக ஶாஸ்த்ரஞ்சொன்ன கட்டளை யன்றிக்கே மோக்ஷோபாயம்பண்ண விரகில்லை. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கும் ஶாஸ்த்ரவஶ்யனாய் ஶாஸ்த்ரோக்தமோக்ஷோபாயமே பண்ணவேண்டுகையாலே விதிநிஷேதவாக்யங்களும் விஹித நிஷித்த த்யாகவாக்யமும், ஸர்வாத்மஸாதாரணங்கள் ஶ்ரௌதவாக்யங்களாகையாலே ஸர்வஜ்ஞநம் பிறந்தவனுக்கு த்யாஜ்யங்களென்கிற வாக்யமும், இவைசெய்யவுமாம் தவிரவுமாமென்கிற வாக்யமும், இவைதவிர்ந்தாலுமுகப்பிழக்குமத்தனையே

ஸா-ரு॥ ச॥ ஶிஷ்டிகஸ்யாபி ஜாதஸ்ய யதாவர்ண விதிக்ரமம்। ததேவ யாவத் காலஸ்தாநாவத் த்ரயீ தந்த்ரயா। விபரீதே தத்ர தேவா தராஜாஸ்த்ராத் தஸ்ய ச॥ ததஸ்தாவதேஷ்யாத் ஸ்வஸ்தி ஸ்வாதிகார்யாக் ஷ ப்ரகாரத:” இதி வாஸிஷ்டாதிவசநமென்றுகருத்து. இப்படி ப்ரபந்நனுக்காஜ்ஞாமாத்ரம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஸ்வபாவத்தை நிகமிக்கிறார். (ஆனபின்புஇதி) இப்படியானாலும் ஸர்வவாக்யமும் ஶக்திவியாவர்த்ய ஸம்ஸ்தீகமானாப்போலே ஸர்வத்யாகாதி வாக்யமும் ஶக்தி வியாவர்த்யஸம்ஸ்தீகமானபடியாலே அதுஉபாதேயமன்றென்கை கூடுமோ, ஸர்வத்யாக்யமும் ஸர்வகர்சொல்லுகிறஸர்வபதத்யாகவசநவிரோதியாகையாலேஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவிரோதமும் தாத்பர்யமன்றோ வென்ற உக்தயுக்தியினாலேதானே உக்தாநுக்தவிரோத ஸர்வவாக்யங்களும் அநுவாதங்களென்றருளிச்செய்கிறார். (இப்படிப்ரபந்நனுக்கிதி) இப்படி உக்தப்ரகாரேண ஸர்வத்யாகஸ்தோத்ரஶ்ரீபாஷ்யகாராதிஸம்ப்ரதாய

ஸா-கா॥ ஶாந்த” இத்யாதிநேகவியம் த்யாயம்ஸர்வயாநுஶோக ஷம்ஶாஸ்த்ராநுஸாரேணைவ மோக்ஷகாயத்தித்யாஹ (இச்ஶாஸ்த்ரங்களித்யாதிநா) ஸர்வம் ப்ரபந்நம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யவஸ்து நஹேதுர (இப்படிப்ரபந்நனுக்குமித்யாதிநா) (விதிநிஷேதவாக்யமும் விஹிதநிஷித்த த்யாகவாக்யமுமிதி) “த்யாஜ்யவிதாயிகாரஸ்வ ஸந்நா நாம் நாஸ்திகோ:। ததேத்யாஹ்ருதேஜஶ்ரீ நவஸ்த்ரோ நமஸ்க:” இத்யுக்த ஶாஸ்த்ரவஶ்யஸாமாவ் ப்ரயோவாக்ய:. விதிதாநுஷ்டாநம் நிஷித்தாநுஷ்டாநம் ஶிஷ்டீய வாக்ய:. தத “ஸர்வபாபேப்ய” இத்யாஸ்ய “தயா ஸாமர்த்யோத்தா ந க த்யோத்யயோஸ்ஸ்வ। ஶா நாஸோ நஸ்வேத ... ॥ நா ... ஸ்தாநதேய ... ஸ்ய ... ॥ ... । ...

௩-ம || வேறொரு ப்ரத்யவாயமில்லையென்கிற பக்ஷமும் இவை யனுஷ்டியாதபோது மோக்ஷவிரோதமே ப்ரத்யவாயமென்கிற பக்ஷமும் மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ள பக்ஷங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாநுக்ருஹீத ஶாஸ்த்ர ப்ரமாணஸித்தங்களானபடியாலே ஸர்வஜ்ஞர்க்கநுமதங்கள். ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர்க்குப்பண்டுள்ளவை சிலவற்றை நிஷேதித்து புதிதாக சிலவற்றை விதிக்குமாப்போலே ஶாஸ்த்ர க்ரமமடியாகச் சிலவற்றை நிஷேதித்துச் சிலவற்றையப்யநுஜ்ஞைகமாக

ஸா-நீ || யோக்யதையாலேயென்றபடி. (ஸர்வஜ்ஞர்க்கிதி) ஸூக்ஷ்மபக்ஷம் ஸத்தர்க ந்யாயாநுக்ருஹீதஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாநுகுணமாகையாலே பக்ஷாந்தரங்கள் தர்க்காபாஸங்களாகையாலே ஸர்வஜ்ஞருக்கு அநுமதங்கள். தத்பக்ஷநிஷ்டர் கேவல தர்க்கநிஷ்டரென்று கருத்து. (விதிநிஷேதேதி) விதிநிஷேதயோஃபந்த பக்ஷமும் பரிஶேஷ ஸம்ஸார பக்ஷமுமென்றபடி. விஹிதநிஷித்த த்யாக பக்ஷமும் விஹிதநிஷித்தயோஸ்த்யாக பக்ஷமுமென்றபடி. புடை ப்ரகாரமென்றபடி, ஆனாலும் ப்ரபன்னனுக்கு ப்ரதிஶாஸ்த்ரங்களிலே சில தேவதாந்தரங்களை நிஷேதித்து பகவத்கைங்கர்யமாக சில விஹிதாதிகளை விதிக்கக்காண்கையால் ஸர்வஸ்வாமித்வ த்யாகங்கூடாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ப்ரதேதி) வைஶேஷிகவிதிநிஷேதம் ஸாமாந்யவிதி ப்ராப்த ஸ்தாந பாதகமன்று, கிந்து ஶாஸ்த்ர

ஸா-கா || ஸர்வாம் ஶத்ரேஷ்டா ஸ்தாந தத்வா || கஷ்டாவிம்ஶதிர்வாயஜ வைத்யாவஸாதிகாதிஷ்டி| ஶாஸ்த்ரஜ்ஞவைஸ்ஸக்த்யாயாவஜ்ஜீவாதிஜோதத:||க ஸமக்ஷணி த்யாக்தஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸமாஜவைஶ || பாதஶாக்ஷர தக்வஜ்ஞ ஸ்வதாவைதத விஹாரவிக | க்ஷீத ப்ரணகாமஜ்ஞ ஸந்தாஹாரவ தஸ்ஸ்ய தஃ”இத்யாதௌ ப்ரபன்னாநாம் த்யாஜ்யதயா கதித்யசயாவ க்ரியாவிஶேஷாணாம் ப்ரதிபாதநாக விஶேஷவிஷய ஶாஸ்த்ர நிவ்ருத்திந்யாயேந ஸ்தாத் நிவ்ருத்திஸ்யா தேவேத்யத்ர ஶாஸ்த்ரதோவிவ நதஃ ப்ராப்தஸ்ய கர்மத்ய நிஷேதா ஸாவேநஹி பநவிரோயே ந்யாயஃ ப்ரவர்த்த இதி ந்யாயாக நிவ்ருத்திஸ்யா தேவேதி ஸா தாஹரணமாஹ. (ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர்க்கு இத்யாதிநா) நநுவம்ஸ்வஹ ஹேத்யாக்நாநவிவஸிதா ஜ்யேவ தத்ராக்தம் தாணாவி வஸித்யா ஜ்யவாக:“ஸாக்ஷ்யம்கமாவிஶ்யத்க்ஸாநாவநவப்ரவகம்|கமயமாத ஷாக்ஷரேணவநித்யாஹாமவதாத:”இத்யாதிநாமேஶேஷ ணவ ஸ்யாவநதவியாயகஶாஸ்த்ரணாநநுஷ்டாநமக்ஷணா ப்ராணம்ஸ்யா தித்த“ஸ்வக்ருஹ்யோவிஷ்யாவநயஃவார ஹேத்யாக்நாவரோஸ|ஹ ஸத்யாஸ ஜைஸ்ய ஸ்வக்ருஹ்யஸ்யாவநதஃ” இத்யாத்யாநமணேய நாயிகாமி விஶேஷ ஸம்ஹித்யாநுஷ்டாந ஸம்ஹவாக நாப்ராத

[illegible] விபித்தாலும் "[illegible]" த்யாதிகளாலே [illegible]ங்களாக ச்சொல்லப்பட்ட[illegible]க்கள் விடவொண்ணாது. [illegible] [illegible]ங்களிற்போலே [illegible] [illegible]ங்களிலும் இதிஹாஸபுராணங்களிலுஞ்சொல்லும் [illegible]ங்கள் அவ்வோ [illegible]ங்களிலே பிறந்தவர்கள [illegible]க்க க்கடவர்கள். "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுமிப்புடை களிலே

[illegible] ‖ [illegible] [illegible]க்குமென்று கருத்து. [illegible]ளாலும் [illegible] [illegible] [illegible]த்தை [illegible] [illegible]க்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible]திகளிலும் [illegible] [illegible]ங்களிலும் [illegible] [illegible]ங்களைப்போலே என்றபடி. ([illegible]ங்கள் இதி) [illegible]ங்கள் என்றபடி. (பிறந்தவர்களிதி) [illegible]ங்களிலே [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. இப்படி [illegible]ன் [illegible]கின் "[illegible]" "[illegible]" மென்று [illegible]களிலே சொல்லுகிற [illegible] [illegible]களும் [illegible]க்கு [illegible]பாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]

[illegible] ‖ [illegible]. ([illegible]) [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" த்யாதிஷு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" "[illegible]" [illegible] [illegible]

உஸ॥ யதி-ஶாஸ்த்ரஹாஸாதிகளிற்சொன்னவாசாரமும்வரஶாஸ்திக்குஶாஸ்த்ரத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே நியதம். ஆகையால்ஒருஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோதமில்லை. "தஸ்மாதிஷ்டாக்ஷரம் உஜ்ஜ்வ உஶ்ஶேஷ்ட வீதக்ருதேஷ: | ஸஸ்ய்காரஷ்ட ஜயஸம் ஸததஞ்சதஶஸ ய" என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ யதிஶாஸ்த்ரங்களிற்சொன்னதுவும் "அய

ஸா-ஸ்ரீ ॥ தாதீதி) ஸகாதிஶஸ்யவாஸவியாநம்ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்தில்ஶைகாதிஶஸ்யவாஸத்தில் வயவஸிக்கிறப்போலேஸாரநுதோ தேவதாந்தரஸநாதி வியாநமும் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் தேவதாந்தர ஸஜநம் நிஷித்தமாகையாலே ஸமவதிஸநாதிகளிலே வயவஸிக்கையாலே அதிஹோத்ராதி வதநந்யா ஸிஷவிதிஷிதமல்லாமையாலே அஸயதாதி த்ருஷ்டயாதி தேவதாந்தராஸநாதி ப்ரஸங்கமில்லை என்றுகருத்து. இப்படியாகில் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் ஸாரநுஶாஸ்த்ரகௌரவத்தாலே விரோதமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸாரநுஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸங்கோசங்கௌரவஞ்சொன்னாலும் ஸவதாநா பாதகமில்லாமையாலே ஸவயதிதுமவக்ஷத்தில் ப்ரபந்நவிஷய விஶேஷவிதிகளுக்கு அதஸ்பாயந விரோதம் போலே ஒருஶாஸ்த்ரவிரோத மில்லையென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரபந்நனுக்கு ஸந்யாஸநாதியதிஞ்சொன்னதுகூடுமோ, "தஸ்மாதிஷ்டாக்ஷரம் உஜ்ஜ்வ உஶ்ஶேஷ்ட வீதக்ருதேஷ: | ஸஸ்ய்காரஷ்ட ஜயஸம் ஸததஞ்சதஶஸ ய ॥ அயதிநா ஸஸாநே நவஹவதேவம் வக்தா" இத்யாதிகளிலே தத்த்வகாலத்திலும் ஸவகாலத்திலும் ஸந்தஜ வாதி வியாநம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தஸ்மாதிதி)

ஸா-கா॥ ஸ்வரக்ஷணஸ்வீகாரதித்யாஹ.(தஸ்மாதிஷ்டாக்ஷரமிதி) நநுப்ரஷ்டவயேணத்யகத்ஸ்ஷணத யநிவ்ருத்திவணாஶ ஏவாயிக நிதயநிதித்திக நிவ்ருத்திரவ கிஸஸ்யாதித்ய "யஸ்மஶேஷம் ப்ராஹ்மணோவிஶுது. தஸ்யேவா அஸஙஶ, ஸதேவப்ரஹ்ம,ஸவேதவேதவிபாவஹஶி, "தேவதிஹநா தாந்ந்யாணாம்விந்யாணாம் நகிஞ்சநோ நாயத்ந்யீவராஜு | ஸவதந்நாஸ்மரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோகஶரண்யம் வஶ" இத்யாதிவசவிஶிஷ்ய நிவதகா ஹாவேஷ்ய வாயிகக்ஷ ரதேண த்யாஜ்யக்ஷம் ப்ரதிபாத்ய வரிஹ ரநு ப்ரஹ்மாவ வ்யஸாயிகாரோக்தம், "கேஶவாஶ்ரயஹேவஸ்யநதிஷ்டதி ஸ்ரீவதே | தஸ்யாஹஸ்ஸேவ ஹோதவ்ய ஸமகேதவ்ய ஸம்ஹிதஃ ॥ யோஸோஹாதய வாஸஸ்யாத கஸ்மா கேஶவாஶ்ரய | ஸஞ்ஜேஸயாதி நரகாநு ஸங்கரேஷவி ஜாயத" இத்யாதிஷி ரக்தாஹா ரநியம் "தஸ்மேஷ்டேயம், தமேதாக ஹஸ்ய, இதர்க்ஷ்டாவாசாந

ஸூ॥ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ஸஹஸ்ரஶோ வா வரா" என்று ஶாஸ்த்ரத்திலருளிச்செய்ததுவும் மற்று மிப்புடைகளிலுள்ளவை யெல்லாம் அவஸ்த்தாந்தரங்களான நித்யநைமித்திகங்களுக்கு விரோதம் வாராதபடி அவற்றுக்குப்போக்கி மிக்க காலத்திலேயாகக்கடவது. "ஶேஷதயா ததாவிரோதேந காலேஷு ஸர்வேஷு" என்று நாரதாதிகளுஞ்சொன்னார்கள். "ஸர்வார்த்த ஸித்திஹோத்ராதார்த்தம் காலஶேஷிதம்" என்று வங்கிபுரத்து நம்பியுமருளிச்செய்தார். பாஷ்யகாரர் ஸந்நிதியிலும் வருந்தி எழுந்திருந்து ஸந்த்யாகாலத்திலே ஜ்ஞாநவிஶேஷம்பண்ணிய

வ்யா.நீ॥(மற்றுமிப்புடைகளிலிதி)"ஶ்ரோத்ராணாம் ஶ்ரவணாய" இத்யாதிகளிலுமென்றபடி.(அவஸ்த்தாதி) ஸாத்த்விகமாய் தஸ்யாதிஷ்டாக்ஷரஜித்யாதி நாவிஹிதம் த்ரிதண்டம் அநுஷ்டேயமாகையாலே அவஸ்த்தாந்தரங்களான நித்யநைமித்திகாவிரோத காலத்திலேயாகக்கடவது என்றுகருத்து. இந்தவநுஷ்டாநக்ரமமன்றாகில் "ஸததம் ஸம்ஸாரே ஸஹஸ்ரஶோ வா வரா" இத்யாதிஷ்டாநுஷ்டாநமும் அவஸ்த்தாந்தரங்களானேதி விஶேஷணவாசாநமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கிக்கும் இந்தவநுஷ்டாநக்ரமம் ஶாஸ்த்ர மன்றிக்கே வசநத்தாலும் வ்யவஸ்த்தாபிதமென்றருளிச்செய்கிறார். (ஶேஷதேதி) ஆனாலும் ந்யாயத்தாலும் வசநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்திற்கு வ்யவஸ்த்தையுண்டானாலும் ஶாஸ்த்ரத்திலே "ஸஹஸ்ரஶோவாவரா" என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்கையாலே ஸந்த்யாவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ற ஶங்கையை வங்கிபுரத்து நம்பிவிஶிஷ்டாத்வைதாநுஷ்டேயமென்று சொல்லுகையாலே பாஷ்யகாரோக்தியும் நித்யநைமித்திகாநுஷ்டாநகாலேயவசநவிஷயமென்றருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வார்த்தஹோத்ராதாவிதி)ஸ்ரீபாஷ்யகாரோக்தி விரோதே தத்விஷ்யாநுஷ்டேயம் விரோதமையன்றோவென்றருளிச்செய்கிறார். (பாஷ்யகாரரிதி) உத்க்ருஷ்டாநுஷ்டாநமாகையாலே அநுஷ்டாநவிரோதே உத்க்ருஷ்டவ்யவஸ்த்தையென்றுகருத்து. (ஸந்நிதியிலிதி) ஸந்நிதியாகையால் த்யாஜ்யமன்னவேண்டியிருக்க ததாபி அநுஷ்டாநம் அதத்யாவஶ்யகத்வேந த்யாஜ்யமென்றபடி. (வருந்தி)ப்ரயாஸப்பட்டு,இப்படி தேவதாந்தர ஸித்தபுத்திதயா வாஸநாபாவாத் ஸந்நிதியாகையால் ததுபுத்திதயாம் த்யாஜ்யமென்கிற வாக்யத்தை ஶாஸ்த்ரவிரோதாயாதி விரோதத்தாலே

வ்யா.நா॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]"

௨௭ ॥ ருளினார். ஆகையால் வர்ணாஶ்ரமதர்மங்கள் ஔபாயிகங்களென்று த்யஜிக்கை பூர்வாநுஷ்டாநாதி விருத்தம். இப்படி த்யஜிக்கில் தேஹஸ்திதியாத்ரா ப்ரத்யவாயிகளை யொழிய மாலாகரண தீபாரோபணாதி விஶேஷ கைங்கர்யங்களும் அநுஷ்டிக்க வொண்ணாமையால் அவையுமெல்லாம் ஔபாயிகங்களாய் த்யாஜ்யங்களாம். அவையநுஷ்டிக்க வாசைப்படில் அவற்றுக்கு யோக்யதா பாதகங்களான ஆசாரஸம்ஸ்காராதிகளையும் விடவொண்ணாது. ஆனபின்பு

॥ * ॥ ஆஹாரஶுத்தி ஸம்ஸ்கார ஜாத்யாதி நியமாஸ்ததா: | கார்யா

ஸா.வி ॥ நிராகரித்தது த்யக்தவ்ய ஸ்தாந ஸ்வ ஸத்வோசிதங்களையும் பரிஹரித்து வர்ணாஶ்ரமஸ்வரூபம் ஶரீரஸித்த்யாத்யௌபாயிகயாகையாலே ஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வ யோக்யமல்லாமையால் த்யாஜ்யமென்கிற ப்ராஜ்ஞபக்ஷத்தில் விஹிதவியோகந ந்யாயத்தாலே அநுஷ்டாநவிரோதாதி தூஷணமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆகையால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸுவ்யாக்யாநம் செய்தருளுகையால் அநுஷ்டாநாதீதி ஸ்வீகரிஷ்யேத இதி உக்திவிரோதம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. பூர்வாநுஷ்டாநாதி விரோதஸ்யாவஸ்தாவி த்யஜிக்கில் பாதகமருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) இந்தபாதகத்திற்கு ஸமாநமே வர்ணாஶ்ரமத்யாகத்திற்கும் ஸமாநமென்றருளிச்செய்கிறார். (அவையுமிதி) (யோக்யதேதி) ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞயோரநுஷ்டாநே யாத்ராவிஶேஷவிஷயகரணே அநவஸ்தாதா ப்ராப்தகதயா ஆஜ்ஞாயா ஸ்வஸ்யாநுஷ்டேயதையென்றுகருத்து. (ஆசாரேதி) ஶௌசாதிக ஆசார: ஜாதகர்மாதிக்ரியாஸம்ஸ்கார: ஸ்வீகரிஷ்யேத ஸந்த்யாதயோ க்ருஹ்யந்தே இப்படி அநுஜ்ஞாதியோக்யதாபாதகங்களான நித்யநைமித்திகங்களநுஷ்டேயங்களென்றது கூடுமோ, க்ருத்ஸ்நாநுஷ்டாநமஶக்யமன்றோ. ஸர்வேஷாம் தாஸ்யருக்கும் யோக்யதாபாதகபாபநாதிகளநுஷ்டேயமாகவும் ஸம்ஶயாதோ, ஸ்வாதந்த்ர்ய கார்யதர்மம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்ரீணமாகையாலே கைங்கர்யரூபதயாநுஷ்டேயமாகவும் ஸம்ஶயாதோ, இத்யாஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு உக்தார்த்தத்தை காரிகையாலேஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆனபின்பு இத்யாதிநா) வர்ணாஶ்ரமோசிதஸ்யாநுஷ்டேயமானபின்பு என்றபடி. (ஆஹாரேதி) ஆஹாரநியம:, 'ஜாத்யாஶ்ரயநிமித்தா

ஸா.ஸ்வா ॥ த்யக்தஸ்வஜாத்யநுகுணகர்மநியமம், “ந வர்ஷேஷு ஹிம்ஸ்யாத்” இத்யுக்தம், காம்யநியமேஷு விஸ்தாரணாயதஶாஶ்ரயதி [illegible] வர்ணம்கேவல [illegible] கைங்கர்ய [illegible] (ஆகையாலிதி இத்யாதிநா) [illegible] [illegible] ஸ்வாத்ம [illegible] ஸ்வாது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸா.நீ ‖ [illegible] ஆகையால காரணத்தில் [illegible] வருகையாலும் காரணத்தில் [illegible] [illegible]யமென்று கருத்து. [illegible] “[illegible]” [illegible]

ஸா.கா ‖ [illegible]

[illegible]

தம்॥ ஸம்ஹ்ருத்யாத்மநீவம்ஹதி ॥ ஜாதயோ யாநி தேஹாநி ப்ரபஞ்சேஷு தி-
ஷ்டிதா: । தாநி ஸ்ருஷ்ட்வா ஸ்வதோ நிபுணேஷு ஸதேஷு ॥ ஸர்வா-
த்மா [illegible] । ஸத்த்வே [illegible]
ரேவமேவ நியம்யதாம் ॥ * ॥ இந்த்ரியங்களெல்லாம் ஸர்வ த்ரவ்ய ப்ரதிஷ்டா-
நாவஷ்டாநங்களாலே [illegible] யாலும் விதிக்கள். ஆகையால் தன் ஸ்வரூபாதி-
களுக்கடைந்த நியதங்களோடே [illegible] கூடியதென்று. ॥ * ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥ [illegible]

ஸா-நீ॥ யங்களுக்கு ஸகலேந்த்ரியங்களான இவ்விசிஷ்டாநுஷ்டாநமில்லாமை-
யால் [illegible] நியதா [illegible] ஷ்டாநவிசிஷ்டமாகையாலும் உக்த-
நியதாநுஷ்டாநாவசிக்குமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்த்ரியங்க-
ளெல்லாமிதி) (ஸர்வ த்ரவ்யேதி) [illegible] ஸ்ரீபாஞ்சரா-
த்ராதி [illegible] ப்ரதிஷ்டா [illegible]
[illegible]
மென்றுகருத்து. (ஸர்வமேயாலுமிதி) [illegible]
[illegible] ப்ரதிஷ்டாவாரமும் இந்த்ரியத்தில் [illegible] மென்றுக-
ருத்து. இனிவண்டரஸ [illegible] மாறுலும் [illegible]
[illegible] மென்று நிமதிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஆறுலும் [illegible]
[illegible] வேணுமோ'
[illegible] மாகையாலே
[illegible] மாகையால் [illegible] சொல்லவேண்டியிருக்க
[illegible] என்று விசேஷிக்கை [illegible]
[illegible] மென்று விவாதம் பண்ணி [illegible]
[illegible] என்றுசொன்னதென்-
றருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாதிதி) [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] (இனியங்களிதி) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(ஸாக்ஷாதிதி) [illegible]

௨௯॥ [illegible] ப்ரயோஜநம் | [illegible] ஸ்வ[illegible] ॥ [illegible] | [illegible] ॥ * ॥ ஸாமான்யர்களல்லாதார் பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும், ஸாமான்யர்கள் பண்ணும் கைங்கர்யத்தைத் திருமுடியாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும் "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானருளிச்செய்தான். இப்படி இவன் [illegible] நாசிக்கிற [illegible] களும் [illegible] இவற்றுக்கப்பே [illegible] க்கிற [illegible] இப்ப்ரவ்ருத்தியோடு துவக்கற்று நின்றதிலே "[illegible]" என்கிற வியாஸத்தாலே [illegible] ॥ * ॥ [illegible] |

[illegible] (க்ருதக்ருத்யோ[illegible]) [illegible] (ஸாமான்யர்) [illegible] ஆனாலும் இவ்விடமென்று [illegible] கைங்கர்யமான [illegible] கூடாதே, [illegible] ஸ்வீகரிக்கலாகாதோ, [illegible] என்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible], [illegible] திருமுடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதும் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதும் [illegible] த்தாலே [illegible]. ([illegible]) [illegible] ஆராதிக்கிறார். (இப்படி [illegible]) ([illegible]) [illegible] என்றபடி. [illegible] [illegible]

த்ரு॥அஶக்யேஷு வஸாத்யத்வம் நதத்யத்வம் ஸாத்ரயே ॥ * ॥ இந்த யோஜனையில் அதிகாரமானவர்கள் நாமும் ஶோகியாதேகொள்ளென்று தேற்றுவிக்கிற வாக்யத்தாலே ஸூசிதம். அநந்யோபாயத்வபக்ஷத்தில் தன்னஶக்தியாலே கழிந்தவையொழிய ஶக்யமாய்ச்செய்கிற வர்ணாஶ்ரம தர்மாதிகளும் ப்ரபத்தியில் துவக்கொண்டதென்னுமிடம் ஸர்வஶப்தத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்பக்ஷத்தில் "ஸர்வ" என்கிற

ஸா-நீ ॥ ஷாநவிஶேஷ்ய ஶ்ருதிவாதிக்கிறார் (அதஶ்சக்யாநீதி) நிரபேக்ஷவிதி இல்லையாகில் விஷ்யா ஞாநந்யாயத்தாலே அங்கத்வம் ப்ரஸஞ்சிக்கையால் ப்ரபத்யாதிஸங்க்யாதவ்யம் ஸ்யாதென்று அநுஷ்டாநவிஶேஷ்யமென்று கருத்து. (அஶக்யேஷ்வேதி) காம்யகர்மங்களில் அஶக்யாம்ஶேஷு ஸாத்யத்வம் ஸம்பாதநம்போலே அங்கபக்ஷத்தில் அஶக்யங்களில் ஸாத்யத்வம் ஸம்பாதநீயம் நிரபேக்ஷபக்ஷத்தில் ப்ரபத்த்யா அஶக்யேஷு ஸாத்யத்வா நஸம்பாதநீயமென்றபடி. இந்த நிரபேக்ஷவிதியிலாகில் ந்யாஸிநாமதிகாரவாசக ஶப்தமில்லாமையாலே சரமஶ்லோகத்திலதிகாராம்ஶம் ப்ரஸஞ்சியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்த யோஜனையிலிதி) இப்படியாகில் ஸர்வஞ்சொன்னவநந்யோபாயத்வ ஹிதத்வம் என்கிறவதிகாரமாகையால் நிரபேக்ஷ (விதி) விதி எங்ஙனே அநந்யோபாய ஸாத்யத்தாலே அஶக்ய நிரபேக்ஷம் விதமென்றிலாகிலும் ஶக்ய நிரபேக்ஷம் விதிக்கவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அநந்யோபாயத்வபக்ஷத்திலிதி) அநந்யோபாயத்வ ஹிதத்வம் அதிகாரிவிஶேஷமாகையால் ஸர்வ என்கிற வாக்யம் அதிகாரபரமென்று வஸ்துஞ்சொல்லுகையால் புநருக்தி வாராதோ? ஸர்வ என்கிறது ஹிதத்வத்வாதிகார வ்யக்திகரணார்த்தமாகையாலே புநருக்தி தோஷமில்லையென்றில் அந்த வ்யக்திகரணத்திற்கு ப்ரயோஜநாதிஶய முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்பக்ஷத்திலிதி) அதிகாரவ்யக்தீகரணம் ஏவ ஸர்வ என்கிற வாக்யார்த்தாதிகாரீ நிரபேக்ஷ யோஜ்யபக்ஷமென்று கருத்து. நிரபேக்ஷவிதியிலப்ரகார நிரூபண

ஸா-கா॥ இத்யர்த்தஹ. (அதஏவேத்யாதி) அநந்யோபாயத்வ ஸாத்யத்வ ஸ்வர்க்ஷிவ்யூத்திமத்யத்வம். நந்விதி ப்ரக்ஷவிதிநிரபேக்ஷவிதி யோக்யம் ஹேதுதாதிகாரீகமேவ திவத்தவ்யேதத்யாகாங்க்ஷாயாமாஹ. (இந்தயோஜனையிலித்யாதி) நந்வேவம் தஹிம் த்யாஜ்யாநந்யோபாயபக்ஷே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" த்யஸ்யாதிகாரி பரக்வாரஸ் ஸர்வஜ்ஞத்வஸ்ய நிரபேக்ஷ்ய ப்ரஸங்க நிரபேக்ஷ்ய போதநவிதி ஸ்ரீகத்யாஹ(அநந்யோபாயவக்ஷத்திலித்யாதி) ஸர்வஶப்தேந நிரபேக்ஷ

ஏ० || வாக்யம் "ஸர்வஸ்யாநுபஸ்தித்ய" என்று உக்தமானவயிகாரத்தை வ்யக்தமாக்கிக்கொண்டு மேலுள்ள நிஷேதவாதிகளை முன்னிட்டு உத்தர காயத்தி லிருக்கக்கடவபடியையெல்லா முபக்ஷிக்கிறது. த்ரைவர்ணிக விஷயத்துக்கு வர்ணவிரோதம்வாராதபடி பின்னமும் சிலமதிகளு ண்டு. || * || குத்ராஸ்ய வ்யாயாஸ நிவாரண மிஹாபிவா | யஜ்ஞாவ ரதிஸ்ர த்ரைவர்ணிகாதீ நியம்யதாம் || ஸ்வதர்ஷேஷ் யஷ்டே

ஸா டீ|| ஸ்ருதிவிஸ்தமாகையாலே "குத்ராஸ்ய" த்ரைவர்ணிகமும் வர்ணவிஷமென்று ஹாநிவாரணமைக்காகவிஷயத்தில்ஸமீஹநயொஜநாதரங்களுண்டென்று உபக்ஷேபிக்கிறார்(த்ரைவர்ணிக)(மதிகள்) வ்யாபரங்களென்றபடி. உபக்ஷிப்தாஸ்யங்களை காரிகாத்யத்தாலே ஸங்கரஹிக்கிறார்(குத்ராஸ்யே தி) (அபிவா) சப்தா (இஹ) ... (குத்ராஸ்யேஷ) ஸ்வஸ்யாஸ்ய ஸக்த்யாதிஷ (வ்யாயாஸநிவாரணம்) வ்யதுப்யாத்மநிவாரணம் விவக்ஷிதமிதி ஸேஷ: யதா உத்தரஸ்ய விதாநநியம்யதாமிதி க்ரியாபதஸ்யாநுஷங்க:. ஸாக்ய ஸம்பந்தஸாயநாய வ்யாஸம்பந்தஸ்யத்ய: நந வ மேவ ஸ்வரூபவர்ணிகவிஷயே பரித்யாஸஹஸ்ய யஜ்ஞாந தாவாதித்யாஸயதயா ஸாமர்த்யஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர ஸ்விநுபக்ஷ பரித்யாஸம் ப்ரேயஸ்த்யமிதி த்ரஸ்ய (யஜ்ஞேதி) (அத)குத்ராஸ்ய வ்யாயாஸநிவாரணாஸ்வாஸ்ய யஜ்ஞாவரதிஸ்ராஃ யஜ்ஞாஸக்த்யா ரம்ஸம் ப்ராப்யஸம் வ்யாக்யாதமிதி யஜ்ஞாவரதிஸ்ராஃ வர்ணஸம்பந்த ஸ்ரீநாஸநாவாதயஃ தேஷாம் த்ரைவர்ணிகாவி நியம்யதாம் உபபத்யஹிதா வர்ணஸ்யதாதித்யஸ்ய. யஜ்ஞாநதாவாதிவிஸ்ஹாரஸ்ய வ்யாயாஸம் பரித்யஜ்யேதி பரிதாஸ்ய:. ஸதாவஸ்பாயகேசே

ஸா. கா || க்ஷத்ரியேவைஸ்யாதிதிஹாஸ:.(நிஷேதகாதீதி)ஸாமநாஸநாவ்யவ த்யாநாவாதிராதிஸ்யாஸ்ய:. நிஷேதகாதிஜ்ஞாவந ஆராஹமவக்ஷீ ... கதவ்யதா ஜ்ஞாவநவர உதயஸ்ய:. ஸவ வர்ணாதரா வ்யாப்ததவிராஷ ... வி ... வபாஷ்ய தத்தேவாஸ்யாநுஷாந விஷயக ... த்ரைவர்ணிக ... நுஷ்டாநவா த்ரைவர்ணிகா, உபாயாஸ்ராம ஸஹஸ்வாவா, பரித்யஜ்ய த்யநந விபாதம் யோஷ்யதிதி ஸ்லோக த்யேண ஸர்வஸ்ய தாநுஸ்லோகாஸ்யாபத்தி (த்ரைவர்ணிகாதிநா) குத்ராஸ்ய த்ரைநா ஸ்லோகேந ... ன்கிற உபஸம்பந்தத்தாலே வாதகங்களைவிடையாய்போலே ... வாஸதைநபோடும் ... யோடுங் கூட ... வேணுமென்கிறது உதயஸ்ய ஸத்ர ... விஷயே ... ஸாநா ... த்ரைஸ ... தாஸ்ய ... ஸத்ர

ஜூ|| ஸ்வஶக்த்யாவலம்பநம் ஶ்ரீஶாநாவ்ருத்திவர்த்யோபாத்யாவி நிவாரயதே || ஸ்விஶிஷ்டமைவேந விஶ்வாஸ்யஸ்ய ஸ்திதம் | தத்தேநாவி வாந்த்ருஷ்டம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாஸவந்தநம் || * || ஸ்வஶக்த்தியிலே ப்ரவ்ருத்தியைத் தவிரென்கையும், தனக்கு இஷ்டங்களாய் கழிந்து நிற்

ஸா.தீ|| ஸோபாயம். ஸ்வாதந்த்ர்யம் (ஸ்வேஷ்டப்ரவ்ருத்தி) வஸ்தேஷ்டப்ரவ்ருத்தி ஸ்வஹிதஸ்வரூபம் ஸ்வேஷ்டப்ரவேஶஸ்யேஷ்டப்ரவேஶயதேஷ்டவிஷயவஸ்து. தனக்கு இஷ்டங்களா யிருக்கிறவற்றை விவரணாந்தஸாராந ஸ்வேஷ்டப்ரவ்ருத்திர்வ வாஸ்மீமீந:. (ஸ்வஶக்த்யாவலம்பந) வாமேநாத்ர்ஷ்ட்யாணவத்ர்யத்யாஸாயஸ ஸ்வஶக்த்யாவலம்பநாஸாவஸ் யோஸாஹ்யாஸம் ப்ராணாயாமாதிஶிக்ஷயா ஶப்தேந ஶப்தேநஹா ஸாம்யே யதிதிஸி ஸாமயிஷா ரூபோபாஸாநே ஶாஸ்த்ர வ்ருத்திவர்த்யோபாத்யா விநிவாரயதே விநீதத்வே ஸமர்த்தம். ஸ்வேஷ்ட யதிவிஷயஸ் ஸ்வஶக்த்யாவலம்பந ஸ்வாவாயாஸா வஸிஷ்ட ஜநிதாஸாவஸ்ய பரித்யஜ்யத்வம். த்ருதீயம் ஸ்வாஹா. (ஸ்விஶிஷ்டமைவேநேதி) வரிவர்த்தேஶ்வாஸ்ய யதேஷ்டத்வஸ்யா நிஷ்டம். பதேஷ்டதோக்ஷாபாபேஷஹராதிவித்யாஸ்ய விஶ்வாஸேதி தஸ்ய விஶ்வாஸவிஶிஷ்டமைவத்வாதி திவஸாபாஸ ஹக்த்யாவாஸ் யாவாவிப்ரபத்த்யாவாஸஹாஸப்ரபத்த்யாஹம் நாந்யாப்ராபத்த்யா ஸஸேதோஸ்யாஹ்விஸ்வாஹி" இதிவிப்ரஹ்மஸ்யேத(தத்தேநேவேந)விஶ்வ விஷயேவாயாம் த்ர ஈத்தேந க்ஷணஸாமஸாஸ்த்யா ஸ்விஶ்வாஸேந உபாயாஞ்ர மேந ப்ரவர்த்தநாஷாதேந ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யேந விரோதயோஸவேதிவேநம்வா.(ஸ்வத்ர)பரித்யஜ்யத்ர விவக்ஷிதமிதி ஶேஷ:. உபாயாஞ்ரமேஷு பரித்யஜ்யத்வம். பரீ த்யாவஸமேண ஹத்ரார்த்தஶதிவிஶ்ரமாத்யம் ஸ்வமேஷவிரோ யஜதி தத்விபரித்யஜ்யதி ஸ்விதாஸம். இப்படி ப்ரபக்ஷத்தில் யோஜநாத்ரயஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஊர்த்வக்ரமம் ஊர்த்வாக்ரமம் என் கிறதன்றோ விதயமும் ஸ்வஶக்த்திலாபாஸமும் ஆஶையும் ஸ்வதவ வ நிவ்ருத்தியானையாலே நிவ்ருத்தி விதிக்கவேண்டாவோ ஸஸ்ஸாஹ தாயீநாஶாஸ்ய ஸாவ்ருத்திதான் விதேயையோ ப்ரஹ்மாஸ்த்ரய ஸவ்வநந்தான் விதேயமோவென்றவுக்த ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை விவரி க்கிறார் (ஸ்வஶக்த்திலே ஊர்த்யாதிநா) (தவிர்) த்யஜ என்றபடி. இது

ஸா.ஸ்வா || ஸ்வ.(ஸ்வேஷ்டப்ரவ்ருத்த்யாதி) யதாஸஹாநீ ப்ரவாஹேணநீ யமாநஸ்ய ஸ்வஶக்த்யாவலம்பநேநோத்தாரணாய ஶக்தி, வாஸமேவா கிஞ்சநஸ்ய ஹஸ்தேபாமோபாயஹர் தஸ்மேயோம தமேதல்லாதாபமேவ நோத்தாரணாபஸ்வதீதி தவிஷபாஸாமிஶாநிவ்ருத்திரித்யாதி

[illegible]கிற [illegible] இது வேண்டாமென்கையும் [illegible]ந்த [illegible] ஒன்றை [illegible]கூட்டில் [illegible] [illegible]த்தாலே [illegible]க்குமென்று கழிக்கையும் [illegible] [illegible]கள் [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]

[illegible] || [illegible]கரிகாஸ்யம். தனக்கி[illegible] [illegible]காரிகைகள் [illegible]கையில் [illegible]ன்றும் [illegible]காரிகையில் [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. [illegible] காரிகாஸ்யம் [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. மூன்று பேரையும் [illegible] என்கிற [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. இப்படி [illegible]யாக [illegible] [illegible]த்திற்கு [illegible]ன்னதுகூடுமோ; இந்த [illegible]ங்களெல்லாம் [illegible]ங்களோவென்ற [illegible]காரிகையாலே [illegible]கின்றகொண்டு இதுகளை [illegible] [illegible]னென்றருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] என்கையாலே [illegible] [illegible] [illegible]மென்றும் கருத்து. [illegible] த்திற்கு [illegible]மாகலாகாதோ, அப்போது

[illegible] || [illegible]. ([illegible]) "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible]" [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible].

௭௫ ॥ உத்தர॥ தேவதாந்தரயோகாதி த்யாகமோக்ஷவிரோதி நீ ॥ உபாயஸகே விதத்யக்தா ஹிஹஸா நவிஶேஷிகா ॥ * ॥ "உபாயாபாயஸம்ஜ்ஞாநீ" த்யாதிகளிற்சொன்னவுபாயத்யாகமுமிப்ப்ரகாரங்களிலே நிவர்த்யம்.

மூண்டாலுமரிய தனின் முயலவேண்டா
முன்னமதிலாசைதனை விடுகைதிண்மை

ஸா-நீ॥ ப்ரமாணாந்தரவிரோதமில்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரேதி) (ஹே) ஹிதஜ்ஞ! தவ திஸாய நயாப்ரவ்ருத்தியன (ஸா) தேவதாந்தரயோகத்யாகமோக்ஷ: (நவிஶேஷிகா) நவ்யாவர்த்திகா நப்ர யோஜநவதீத்யர்த்த:. இப்படி இங்கு "ஸர்வயோகாநுபரித்யஜ்ய" என்கிற வாக்யத்திற்கு பொருள் சொன்னதுகூடுமோ, ப்ரமாணாந்தரத்திலே "உபாயாபாய ஸம்ஜ்ஞாநீ" த்யாதிகள உபாயாபாய த்யாக வசேஷக ஶரணவரணவியன நிஷித்தஸ்வரூபத்யாகமாத்ரகாபாயத்யாகமியி ஸகலிவ்யாஹாரத்தாலே உபாயத்யாகவசம் ஸ்வரூபத்யாகபரமென்று சொல்லவேண்டுகையாலே தத்தேகவாக்யத்வாய இங்கும் ஸ்வரூபத்யாகபரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய் கிறார் (உபாயேதி) ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரே லக்ஷ்ம்யா வ்யவஹாரா ஹமவாநாம வாவ "உபாயஸ்வாபாயஸ்வத்யாகஸ் "உபாயாபாயஸம்ஜ்ஞாநீ தஸ்யாஸ்வ்ருத்திர்லக்ஷிதா: । காருணிகாஶரணாப்ராப்ய காருண்யஜேஸ்வரூ தே ॥ ஷட்விதா ஶரணாகதி:" இத்யாதாவென்றபடி. "உபாயாபாயஸம்ஜ்ஞாநீ" த்யாதிகளிலும் உபாயத்யாகம் ஸ்வரூபத்யாகமானாலும் பஹுப்ரமாணாந்தரவிரோதாவத்த்ர உபாயத்யாக ஸமவிவ்யாஹ்ருத உபாயத்யாகமும்உக்தப்ரகாரேணைவ நிவர்த்யம் மென்று கருத்து. இப்படி "ஸர்வயோகாநுபரித்யஜ்ய" என்றுஸகல ஸர்வ யாக்யவாக்யத்திற்கு அநேகார்த்தபரத்வஞ்சொன்னது கூடுமோ, வக்தாவுக்கு ஒருகாலத்திலே அநேகார்த்தத்திலேதானே தாத்பர்யம் காண வில்லையோ அநேகார்த்தபரகே வாக்யபேதமும் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ற ஒருகாலத்திலே ஸமுதாயவாக்யங்களில் தாத்பர்யம்நியதமானாலும் ஸர்வத்யாகவாக்யத்தில் ப்ரமாணாந்தராநுகுண்யாத் "ஶகடம் வாஜிநம்ஹ்யாக்ஷி ரோமஹீ விவஜ்யே" த்திவத் அநேகார்த்தபரத்வம் கூடுமென்றும் விஶிஷ்டைகார்த்த ப்ரவ்ருத்திநவியிவரதயா வாக்யபேத தோஷமில்லை என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி ஒருபாட்டாலே ஸர்வயோக த்யாகஶப்தார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (மூண்டாலுமிதி) (அரியத

ஸா-கா॥ (தேவதாந்தரேத்யாதிநா) 'ஸர்வதர்மா' நித்யேதேதாத்பர்யம்வவ நாந்தரேபு திஶதி (உபாயேத்யாதிநா) ப்ரபத்தேர்நவோக்தார்த்த நாம்ஸ்ரீஶைலதாஸநாயகார்யோமதயாதாஸம்க்ரஹ்யாஹ.

௪௭ || வேண்டாது சரணநெறி வேறோர்கூட்டு
வேண்டிலயனத்திரம்போல் வெள்கிநிற்கும்
நீண்டாகுநிறைமதியோர் நெறியிற்கூடா
நின்றனிமை துணையாகவென்றன்பாதம்

ஸா-[illegible]லில்) அதிகாரத்தில் (மூண்டாலும்) ப்ரக்ஷேபோபாயாந்தரேஷ்வப்ர ஸ்தோ வசித்தாலும் (முயலவேண்டா) த்விதீயார்த்த ப்ரவ்ருத்தி வேண்டா இத்தால் அதிகாராரம்பவாரணஞ்சொல்லப்பட்டது. (முன்னம்) பூர்வம் (அதில்) அதிகாரத்தில். (ஆசைதனை) ஆசையை விடுகை ப்ரவ்ருத்தே: ப்ரவ்ருத்தேவ விச்சேதாத்மகம் (திண்மை) ஸ்ரேஷ்டமென்றபடி. இத்தால் அப்ரவ்ருத்தாஸ்வரஸநஞ்சொல்லப்பட்டது. (சரணநெறி) ஶரணாகதிமார்க்கம். (வேறோர்கூட்டு) அநந்யோபாயத்வரஹிதவரிகர ஸம்ஸர்கத்தை (வேண்டாது) அபேக்ஷியாது. "அநந்யமஹாவிஶ்வாஸபூர்ணா" வென்கிறவஸ்தையுஞ்சொல்லிற்று. ஸ்வாபேக்ஷாவேண்டில் வரிகராந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கில் (அயன்) ப்ரஹ்மா. (அத்திரம்) அஸ்த்ரம். ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே. (வெள்கி) லஜ்ஜித்துநிற்கும் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸமநந்தரவாக்யஸம்மிதம். (நீண்டாகும்) தீவ்ரமாகாநின்ற விரகாலு ஸாஸ்யயான என்றபடி. (நிறை) வரிவூர்ணையான (மதியோர்) புத்தியையுடையார் உபாயாந்தரநிஷ்டரென்றபடி. (நெறியில்) அவர்களுடைய மார்க்கத்திலே உபாயாநுஷ்டாநத்திலே (கூடா) கூடாதேயிருக்கிற அஸாமர்த்த்யாதிகாரமுஞ்சொல்லப்பட்டது. (நின்றனிமை) உன்னுடைய தாழ்ச்சியை ஆகிஞ்சந்யத்தை ஆகிஞ்சந்யாநுஸந்தாந தந்த்ரமவல

ஸா-கா || (மூண்டாலுமிதராதிநா) (மூண்டாலுமரியதனில்முயலவேண்டா) ப்ரவ்ருத்திரேநாவ்யஸகேந்த்ர ப்ரவகேஷ்யா: வநிதநஸ்யாஸ்த்ரா ரம்பவாரணமித்யர்த்த:.(முன்னமதிலாசைதனைவிடுகைதிண்மை)ப்ர யத்நவாஸநாத்யாகோ த்ருடதமவாஹ்யதா. வநிதந ப்ரவ்ருத்தாஸ்வரஸநமித்யர்த்த: (வேண்டாதுசரணநெறிவேறோர்கூட்டு) ஸாத்யாவேக்ஷோபாயஸஹகாராந்தரநிரபேக்ஷேத. வநிதந "அநந்யமஹாவிஶ்வாஸபூர்ணா"இத்யுக்தமநோவேக்ஷ்யுக்தம். (வேண்டிலயனத்திரம் போல் வெள்கிநிற்கும்) அவேக்ஷிதமிதி ஸ்ரோதவ்யாம் [illegible] ப்ரஹ்மா [illegible] ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்மித [illegible] (நீண்டாது நிறைமதியோர்நெறியிற் கூடாநின்) அதிவிர [illegible] வத்யோபாயாநுஷ்டாநா [illegible] [illegible] ப்ரவ்ருத்தி [illegible] (தனிமைதுணையாகவென்றன் பாதம்பூண்டால்) [illegible] ஸாரஸ்ய

உ௯ || பூண்டாலுன்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பே
னென்றபுண்ணியனார்புகழனைத்தும்புகழ்வோமே. (௪௭)

இங்கு "ஸர்வ தர்மான்" என்கிற பதங்களுக்கு அடைவே [illegible]

ஸா-நீ || [illegible]த்தை. (துணையாக)ஸஹாயமாகக் கொண்டு "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்கிறபதங்கள்சொல்லப்பட்டது. "[illegible]" என்கிறகாரிகையில்சொன்ன பதங்களை இங்கு வ்யாக்யானமாக [illegible]யிக்கையாலே ஷட்பதங்களும் தாத்பர்யதயா விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. (என்தன்பாதம்) என்னுடையசரணத்தை (பூண்டால்) சரணமாகவடைந்தால். "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" இதினபதங்கள்சொல்லிற்று. (உன்பிழைகளெல்லாம்)உன்பாபமெல்லாம் (பொறுப்பேன்) க்ஷமிப்பேன் (என்ற)"அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுசொல்லாநிற்கிற(புண்ணியனார்) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்"மென்றுசொல்லப்பட்டஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (அனைத்தும்) ஸமஸ்தமான (புகழ்)கீர்த்தியை"[illegible]" என்கிற கீர்த்தியையென்றபடி. [illegible]ங்களையும் (புகழ்வோம்)ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகின்றோம். ஏ என்றுவாக்யாலங்காரம்||

இங்கு [illegible] விட்டு "மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்று ஸாதாரணா[illegible]யோஜநங்கூடுமோ; உத்தரார்த்தத்தில் அஹமென்று ஸ்வஸ்வரூபம் [illegible]மாகையாலேஇங்குமமாம் என்று ஸ்வஸ்வரூப யோஜநமென்றில்உத்தரார்த்தத்திலேதான் அஹம்வத [illegible] யோஜநங்கூடுமோ; இரண்டிடத்திலும[illegible] குறித்து சொல்லுகையாலே ஸ்வவிஷயத்தில் ஸ்வஸ்வரூபமென்றில் "தமேவ சரணம் கச்ச" [illegible]களைப்போலே இங்கும் [illegible] யோஜநங்கூடாதோ வென்றவிரண்டிடத்திலும் [illegible] யோஜநமென்கிறவபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இங்குஉதி) (இங்கு) [illegible]த்திலே (அடைவே) க்ரமேண என்றபடி. [illegible]

ஸா-கா || [illegible] "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" [illegible] (உன்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பேனென்ற) [illegible] (புண்ணியனார்) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" [illegible] (புகழனைத்தும் புகழ்வோமே) [illegible] இதி [illegible]. [illegible] (இங்கு [illegible]) [illegible]

[illegible] த்திலும் [illegible] கரணத்திலுஞ்

[illegible] த்திலும் "[illegible]" [illegible] கரணத்திலென்றபடி ([illegible]) "[illegible]" [illegible] த்திலென்றபடி. "[illegible]" மென்கிற [illegible] த்திலே [illegible] யாலே [illegible] உண்டானாலும் [illegible] த்திலே [illegible] யாலே அதிலும் [illegible] த்தில் "[illegible]" என்று [illegible] யாலே [illegible] த்திலும் [illegible] மென்றபடி. [illegible] கரணத்திலே என்று சொன்னதுகூடுமோ, அவ்விடத்தில் "[illegible]" என்கையாலே [illegible] த்திற்கு [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible] விக்குமோ? [illegible] த்தாலும் [illegible] மாட்டுமோ, என்ன [illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible]

[illegible]

மம்||சொல்லுகிறபடியே ஸௌலப்யத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் ப்ராதாந்யநோக்கு. ||*|| அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா | சுத்தஸத்வமயத்வஞ்ச ஸ்வேச்சாமாத்ர நிதாநதா || தர்மக்லாநௌ ஸமுதய: ஸாதுஸம்ரக்ஷணார்த்ததா | இதி ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி நாஸ்ய புநர்பவ: ||*|| இவ்வவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம்ஸம்ஸாரக ப்ரவர்த்திநி

ஸா-நீ || ப்ரஸக்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவதாரஸ்யேதி) அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் பாரமார்த்திகத்வம் மித்யாத்வே தஜ்ஜ்ஞாநாதேர்பந்தவிமோசகத்வாநுபபத்தே: நஹி மித்யாஜ்ஞாநம் பந்தநிவர்த்தகம் ப்ரதீதாநி ஜந்மாநி த்யக்த்வா அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவ: ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் யஸ்ய ஸ: அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவ: தத்த்வம் "அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் | ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய" இத்யுக்தே: அத்ர ப்ரக்ருதி: ஸ்வபாவ: சுத்தஸத்வமயத்வஞ்ச ரஜஸ்தமோப்யாமஸ்ப்ருஷ்ட ஸத்வமயத்வம் "ஜந்மகர்ம ச மே திவ்ய"மித்யநேந ஸூசிதம். ஸ்வேச்சாமாத்ர நிதாநதா அவதாரஸ்ய ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரநியாமக: ந து கர்மவஶ்யதாக: ஆத்மமாயயேத்யத்ர மாயாஶப்தஸ்ய மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநமிதி வேதநிகண்டு பாடாநுஸாரேண ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநவாசகத்வாத் தர்மக்லாநிகால ஏவ அவதாரஸ்யகால: நகர்மவிபாககால: "யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத | அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹ"மித்யுக்தே: ஸாதுஸம்ரக்ஷணார்த்ததா ஸாதுஸம்ரக்ஷணமேவ ப்ரயோஜநம் துஷ்க்ருத்விநாஶநம் ததர்த்ததயாநுஷங்கிகமிதிபாவ: ப்ரமாணம் "பரித்ராணாய ஸாதூநா"மித்யுக்தே:. இத்யுக்தப்ரகாரம் ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி அஸ்ய புநர்பவ: புநர்ஜந்ம நாஸ்தீத்யர்த்த: "ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: | த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந" இத்யுக்தேரிதி பாவ: இப்படி அவதாரரஹஸ்யம் ப்ரமாணமாகில் அங்கு அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமவ்யவதாநேந மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? அப்போது பக்திப்ரபத்திவ்யதிரிக்தோபாயநிஷேதஸங்கதமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமிதி) பக்தியோகப்ரவ்ருத்திதாரா ஸாதநமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் பக்தியோகப்ரவர்த்தகதயா அந்யதாஸித்தமாகையால் ஸௌலப்யபரமல்லாமையாலே தத்த்வகார

ஸா-ஸ்வா|| அவதாரரஹஸ்யாநுஸந்தாநஸ்ய பக்த்யுபயோகம் தர்ஶயந் ப்ரஸங்காதுபயோகமாஹ. (அவதாரஸ்யேத்யாதிநா) மாமேவம்ப்ர
யோ: பக்திஸௌலப்யயோர் அநுஸந்தேயத்வோக்தே: கிம் ப்ரமாணமித்யத்ர
அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம் ப்ரமாணமிதி ப்ரயுக்தம்.

[illegible]॥ நிஷ்டனுக்கு வ்யவஸாயகம், ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டும். இவ்வுபாயங்களிரண்டில் விஹிதமான ஸௌஹார்த்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கும். |*| ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி தேவஸ்ய ஹேதுர்யோக்யதா | ஸ்வதந்த்ராஸ் ஸௌஹார்த்தஸ் ஸாம்ஸாரிகாஸ்ஸ்ரீ தாத்ருஶீ॥ ஸ்வதந்தே ஜகதேகவீர்யம் விஷேத்ருஸ்வேர ப்ரஸங்கத: | ஸாம்ஸா-

ஸா-நீ॥ ஜ்ஞாதவ்யே ஸ்ரீ॥ ‘ஸ்வோ’ என்கிறது ப்ரபத்த்யவ்யபதேஶ ஸௌஹார்த்தவாமென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேதி) ஸ்வதாரம்ஸௌஹார்த்தகார்யமாகையாலே காரணீபூதஸௌஹார்த்தப்ரஸக்தமென்றபடி. உபயஸாதாரணமானவிப்ரகாரணம்ப்ரபந்நவிஷயத்தில் ப்ரயோஜநாபாவமில்லாமையாலே ஸௌஹார்த்தப்ரஜ்ஞாநநிவேதந ப்ரபத்த்யவ யாதமென்றுகருத்து. இப்படி‘ஸ்வோ’என்கிறவிடத்தில் ஸௌஹார்த்தம் தாஸ வ்யவிஷயமென்றுசொன்னதுகூடுமோ? ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில்ஸமு ப்ரதாநாஶக்துகையாலேஶரணமே கூடாதே. ஸாம்ஸாரிகனை ஸ்வதந் த்ருநுபக்கல் ஜகதேகபாத்ரமாக விஷிக்குமோ? ஆகையால்இரண் டுமிரண்டிடத்திலபேக்ஷிதமாகையாலேஒன்றொன்றிலே ப்ரயோஜ நநோக்கென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயங்க ளிரண்டிலிதி) (துணையாயிதி) ஸஹகாரியாளென்றபடி. ஸௌஹார்த்தமில் லாவிட்டாலும் ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ஸமஸ்தகர்மங்கூடுகையாலே ஸமஸ்த ஶாஸநத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ஸௌஹார்த்தம் துணையாகுமோவென்றவாற ஸ்வரஸஹகாரித்வத்தைஸ்பஷ்டமாகஉபபாதிக்கிறார். ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி த்யாதிகாரிகாவயத்தாலே ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி தேவஸ்யைவ ஶரண் ணாநவிஷேத்யஸ்ய க்ருத: ஸௌஹார்த்தாஶ்ரயணே ப்ரயோஜநகாரணம் ஸ்வா தந்த்ர்யம் ஸஹகாரீ த்ருஶ்யதே. யத்யபி ஸாம்ஸாரிகஃ ஶ்ரீமத்ராஶ்ரித: த ஸ்யாஸ்வதந்த்ரஸ்ய தேவஸ்ய விஷேஷ்யஸ்ய க்ருத: ஸமஸ்தஶாஸநே ஸ்வாதந் த்ர்யம் ப்ரயோஜநகாரணம் ஸ்வதந்த்ரஸ்யாஶ்ரயணாஹாவே ஸமஸ்த ஶாஸநாயாஸ் தத்ரஸ்ய ஸௌஹார்த்தேபி ஸஹகாரீ த்ருஶ்யதே. யதா ஸ்வதந் த்ரஸ்யாபி ஸாம்ஸாரிகஸ்ய ஶரணாஸாவாஸ் ஶரணாப்ரஸ்தி ப்ரயோ ஜநகாரணம் ஸௌஹார்த்தம் [illegible]. ஶரணே ஸ்வா தந்த்ர்யஸ்ய ஸஹகாரிதாஹ. (ஸ்வதந்த்ராதீதி) ஸாம்ஸாரிகஸ்ய ப்ர [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஶரணம் [illegible] ஸௌஹார்த்த [illegible]

ரம் || ஸாத்யஸ்வேதரஸாத்யம் ஶோகநிமித்தம் || * || ஆகையாலே கேவல ஸாத்யமான தர்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸாதனமாய் ஸித்தமான ஶரணவைப்போலுமன்றிக்கே ஸாதனமுமாய் பரனுமான ஶரண்யன் ஶ்ரயணீயனுமாய் ப்ராப்யனுமாகிறான். இவ்விரண்டுவெஷத்திலும் ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷணத்துக்கவஸரம்பார்த்து நிற்கிறநிலையுந்தோற்றுகிறது. இப்படி அவஸரப்ரதீக்ஷனான விஶு

ஸா•நீ || த்யஸ்ய ப்ராப்ய ந்யாஸஸாத்யஸ்ய ஸாதனாபிமானஸ(ஸ்வ தந்த்ர இதி)ஸ்வதந்த்ரே கேவலஸாதனவிஶேஷ்யக ஸாத்யே ஸ்வரூபஸாத்ய ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய உபாயஸ்தாநீயத்வாத் ஸ்வஸாத்யாவிஷ்டத்வ விரோதாபாவாத் கைங்கர்ய ரூபஸாத்யரூப நிஷ்டாதக த்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரக்ருத ஸாதந ப்ரயாணம் காரணம் ஸ்வரூப நிஷ்டாதகத்வாத் யத்வி ஸ்வதந்த்ர கைங்கர்யம் ஸித்தஸ்ய தஸ்ய ஸாத்யஸ்ய ஸாத்யமேவ ராஜ்ஞோ ப்ரத்யேவ கைங்கர்யம் நஹ்யாத்யம் ஸ்யாத் தத: நிஷ்டா கைங்கர்ய ஹ்யாத் ஸாதகத்வாத் ஸாமர்த்யம் ஏவ உபகாரிகாரணத்வாத். ஆனாலும் ஸாமர்த்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமிருந்தாலும் காருண்யாதிதோஷயோகாதில் ஶரண்யனும் ப்ராப்யனையும் கூடுமோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலேஇதி) (ஸாதனமாயிதி) (நிஷ்கர்ஷனுமாய்) காரணவானுமென்றபடி. ஆனாலும் க்ருஷ்ணாவதாராவதகமங்களாலும் அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞானவேதனஸாமர்த்யமும் பரத்வமும் தோற்றலாயிருக்க 'அஹம்'மென்று அஸ்ய ப்ரயோஜனமண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டுஇதி) ஶரண்யனோபாயத்வாயிகாரகாரண வாச்யமாகையாலே 'அஹம்'மென்றே சொல்லவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் 'மா'மென்று ஒருபதம்போருமோ 'அஹம்' என்கிற பதந்தான் உபாயிகாரவாச்யமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப்படிப்ராத்யாத்வாத் ஸ்வயத்தாலே) ஆனாலும் மாமென்று ஸகலவசனத்தாலே ஸகலம் ஸித்த மாகையாலே ஸகலமும் நிரபேக்ஷாரமன்றோ, ஆகையால்

ஸா.ஸ்வா || அதாஹ்யாத்வவஸரப்ரதீக்ஷஸ்வா நாவஸரோபதீத்யாஹ (இவ்விரண்டிதாஸிநா) அஹம் ஶப்தயோ ரவஸரப்ரதீக்ஷத்வம் ப்ரதிபாதயத்யம் தச்சரணாவஸரப்ரதீக்ஷாவத்வாத் அஹிதாவத்தாஶரணீயஸ்வேஷ்டகே அதித்ரத்த பததி. ... ப்ரதீக்ஷாவத்யம் ஸ்வாரஸ்யம் ... விஶ்வ ஶரணயதி. (இப்படித்ராதிநா) ... யதாநுவர்திதத்வே" ...

[illegible]ரன் "[illegible]" என்கிறபடியேஎன்ஞநம்மை யிவர்களை[illegible]ப்பதென்கிற வ[illegible]யத்தாலே [illegible]வனாய் நிற்கிற நிலை "[illegible]" என்கிற பதத்திலே [illegible]. என்று நாமிவர்களை அழுக் குடம்[illegible] [illegible]த்தைப்போலே [illegible]ப்பதென்கிற வ[illegible] யத்தாலே[illegible] த்தன்பேறாக [illegible]கொடுக்க நிற்கிறநிலை "[illegible]" என்கிறபதத்திலே காட்டப்படுகிறது. இப்படி [illegible]நனை [illegible] [illegible] [illegible]த்தையொழிய வேறொன்றுமபேக்ஷையில்லாத [illegible]த்தை "[illegible]" என்று காட்டி அதினுடைய [illegible] [illegible]த்தை "[illegible]" என்று [illegible]யாலே காட்டுகிறது. இப்படி [illegible]க்கிற [illegible] [illegible] [illegible]த்தாலே,

---

[illegible] "[illegible]" என்று [illegible]கூடுமோ, "[illegible]" [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மென்றில் அப்போது "[illegible]"மென் [illegible]னேஸ்விக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யாலே "[illegible]"மென்று [illegible]கூடுமென்று கருத்து. "[illegible]"மென்றால் [illegible]மென்றுதோற்றுகை யாலே [illegible] [illegible]த்தை "[illegible]"மென்கிற[illegible]யாலேகாட்டுகிறதென்றுசொன்னது கூடுமோ? [illegible] [illegible] [illegible]மென்ற வருளிச் செய்கிறார் (இப்படி[illegible]) [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. இப்படியாகில் [illegible]மென் று [illegible] சொல்லுகிறது கூடுமோ வென்றவருளிச்

[illegible] (இப் படி [illegible]) "[illegible]" "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible]

த்தி ॥ வருகிறவுபாயத்வம்ஸக்ருத்கர்த்தவ்யம்-து இதுவேப்ரஸந்நனானவீஸ்வ
ரன்மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயம். இவ்வித்யைக்கு விசேஷித்து
வேத்யாகாரம்நிரபேக்ஷோபாயத்வம். இதுக்குபயுக்தாகாரங்களெல்
லாம் "மாமேகம்" என்கிறபதங்களிலேவிவக்ஷிதங்கள். "ஏஷநாராயண
ஸ்ரீமான்" இத்யாதிகளிலே நிர்திஷ்டவ்யாபாரனான சரண்யனைச்சொல்லு
கிற "மாம்" என்கிற பதத்தாலே திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் ப்ரகா

ஸா.நீ ॥ செய்கிறார் (இதுவேஇதி) சரணமென்கிறவிது ஸாக்ஷாது
பாயத்வபரமாகையால் விதிவாக்யம் பரம்பரயோபாயத்வவிஷய
மாகையாலேவிரோதமில்லையென்றுகருத்து. ஆனால்ஸக்ருத்கரணமும் ப்ர
ஸந்நதயா பரம்பரயோபாயமாகையாலே ஈஸ்வரன் ப்ரஸந்நனைக்
கொண்டு இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாக்ஷாதுபாயமாகையால் "ச
ரணாகதஜ' சரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ப்ரபத்திகரணங்களிலே விசி
ஷ்ட ஈஸ்வரனுக்கு உபாயத்வஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஆகையால்
ப்ரபத்திக்கு ஸக்ருத்கர்த்தவ்யோபாயத்வமில்லை என்றவேண்டாவோ, சோதித
த்வத்தாலே வருகிற உபாயத்வம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமென்கையாலே உபாயத்வ
த்தில்லை வைஷம்யஞ்சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார்
(இவ்வித்யைக்கிதி) அதிகாரபூர்த்தியிலே ஸக்ருத்யோகஃ யாதீசமோக்ஷ
ஜநகப்ரஸாதஹேதுதா:. தாத்ருச ப்ரஸாதம் ப்ரதி அங்கிந விஷயே
உபாயாந்தரஸ்தாநபத்யபர்யாப்த ஸ்வபாவஸ்ய ஹேதுதா:
ப்ரபத்திஸ்து தாத்ருசஸ்வபாவவிசேஷஜநிகேதி வைஷம்யாதகிஞ்சநம்
ப்ரதி ஈஸ்வரஸ்ய உபாய இத்யுச்யதே என்று கருத்து. இப்படி
ஆச்ரயணோபயுக்தாகாரஜாதம் மாமென்கிற பதத்திலே தோற்றின
லும் த்வயத்தில்போலே உபாயத்வோபயுக்தாகாரந்தோற்றவேண்டா
வோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) உபாயத்வோபயுக்தவாத்
ஸல்யாத்யநேகாகாரம் மாமென்கிறபதத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கூடுமோ
நாராயணபதவத் மாமென்கிற பதத்திற்கு வாத்ஸல்யாதி வ்யுத்பத்தி
எங்ஙனே என்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா)
"ஏஷ நாராயண:ஸ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதந: | நாகபர்யங்கமுத்
ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்" என்று ஸ்ரீமந்நாராயணகேந

ஸா.கா ॥ மாமேகமித்யத்ர விவக்ஷிதமாஹ (இவ்வித்யைக்கித்யாதிநா)
நிரபேக்ஷோபாயத்வோபயுக்தா குணா: கே தேஷாம் மாமிதிபதாத்
யம் ப்ரதீதிரித்யாகாங்க்ஷாயாம் மாமித்யஸ்ய நாராயணவிஷயத்வஸ்ய
மாணிகத்வாத் அபிதாநஸாமர்த்யாதபேக்ஷிதத்வாச்ச ப்ரதீதிரிதி சங்கயாநு
மேயமாத்ர த்வயபோதவ்யதிரேகேண தேனோபாயாந்தகாநுவி
சிஷ்யாஹ (ஏஷநாராயணஇத்யாதிநா) பரத்வஸௌலப்யஸௌசீல்ய

த்ரீ|| ஸித்தமான ஸம்ப்ரதாயக்ரமம் ப்ரவர்த்திப்பிக்கிற ப்ரியதமமான திவ்யரூபமும் நாராயணசப்தம் இவற்றாலே ஸூசிதமாய் ப்ரஸித்தங்களுக்குறுப்பாய் வருகிற ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்த்யாதிகளும் ப்ரகாரங்களினுடைய ஸௌசீல்யாதிகளும் பத்தில் த்விவநாமத்வத்தாலே தோற்றின ப்ராஸாதயமாய் ப்ரஸித்தமான வாத்ஸல்யாதிகளினுடைய ஸ்வரூப விசேஷங்காட்டப்படுகிறது. இங்கே "கிளரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யரூபமான விஶேஷணத்ரயமும் அடியிலே ஸ்லோகத்வாதிகளாலே கலங்கினவர்ஜுநனுடைய நாதராயாயையாலும் "த்ருதி வரதம் நாதஃ" என்றுதானே யருளிச்செய்கையாலும் "வெருக்ருஷ்ணே யாதவ, ஸகம் ஸ்வாபயஶ்ரூத்" என்னும்படிநின்று ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணுகையாலும் காணவேணு மென்ன ஸ வெஸ்வரூபத்தைக் காட்டிமீண்டும் பழைய ஸௌலப்யத்தைக்காட்டவேணுமென்னவப்போதே ஸாரதிரவேணுத் தோற்றி நிற்கை

ஸா. நீ|| நித்யஸ்ருஷ்டிக்ருஷ்ணாவதாரவிஷயமான மாமென்கிறவிதம் ஸர்வாகாரஸம்பூர்ணமாகக் குறையில்லை என்றபடி. (திருமோத்தித்திலிதி) மந்த்ரவ்யாவ்யாநமான இபத்திற்கும் வ்யாவ்யாநமான சரமஶ்லோகஸ்தமான மா மென்கிற பதம் சதாகாரஸம்பூர்ணமென்று கருத்து. மாமென்கிறபத த்திலே காட்டப்படுகிறமாத்ரமன்றிக்கே உகாரணபயர்மைவநயா க்ருதாவெசுதிகமணஜாதா வ்ரஜிதமுமாமென்றருளிச்செய்கிறார். (இங்கேஇதி) ப்ரம "கிளரில்புகழாய்" என்கிறபாட்டிலேவாத்ஸல்யாதிகுண ஸத்ரஷ்டயத்தை யாஸ்ரயணோபயுக்தமென்று ஆழ்வாரருளிச்செய்கை யாலே அக்குணவிதாஷ்டயமும் நாராயணபதத்தில்போலே "மா" மென்கிறவிடத்தில்ஸாரதிரூப மாயிக்கிறவளவன்றிக்கேவிஶிஷ்ட தோற்றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கேஇதி)இப்படி ஆஶ்ரயணத்திற்குப்ரகரணத்திற்குப்பாக்தமாகவேணமுண்டாகில்

ஸா. கா|| [illegible] ஸாத்வ்யஸ்து [illegible] ஸதிஶிஷ்டவி [illegible] க்ருதிஸ்வித்வாதஶக்திரூபணைரேவ [illegible] ஸூத்ராணாமா (இங்கே கிளரில்புகழா" யித்யாதி நா) கிளரில்புகழாயித் [illegible]. உள்ளுவன்றடையாதே ஸாதிக்கப்படும். எனையாள்வ [illegible] திருவேங்கடத்தானே [illegible] ஸௌலப்யஸ்த்தம். [illegible]

௨௦ || யாலும் வ்யஞ்ஜித மாயிற்று. உக்தமான ஶரண்ய குணங்களில் ப்ராப்த்யம்ஶரக்ஷணத்துக்கு வ்யஞ்ஜகங்கள் “ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶ: ஸதா காருணிகோபி ஸந்” என்று பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும் “ஸ்வஸ்ய ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸு ஸதீஷு” என்கிற அபியுக்தஸூக்தியிலும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன. இவை மூன்றிலும் ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹஸாதாரணங்கள். ஸ்வாமித்வமும் ரக்ஷாகாரணமாகுகைக்கும் ஶிக்ஷாகாரணமாகுகைக்கும் பொதுவாகையாலே ஜ்ஞாநஶக்திகளை ரக்ஷணகாரணங்களாக நியமிக்கமாட்டாது. காருண்யமும் இதின் கவடுகளான ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநுக்ரஹத்துக்கே கா

ஸா.நீ || “ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶ:” என்கிற ப்ரமாணத்திலும் “ஸ்வஸ்ய ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸு ஸதீஷு” என்கிற அபியுக்தஶ்லோகத்திலும் குணத்ரயமே ரக்ஷணோபயுக்தமென்று சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞோபீதி) வ்யஞ்ஜக குணாபிப்ராயம் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயமென்றுகருத்து. இவைமூன்றுமா ப்ராப்தரக்ஷணத்திற்கு வ்யஞ்ஜகமென்று சொல்லக்கூடுமோ, ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹகாரணங்களன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவை இதி) ஜ்ஞாநஶக்திகளநுக்ரஹத்திற்குமபேக்ஷிதங்களாகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹ ஸாதாரணங்களென்றது கூடுமோ, ஸ்வாமித்வஸஹக்ருத ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுக்ரஹைககாரணங்களன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வாமித்வமுமிதி) (ஶிக்ஷேதி) ஶிக்ஷணேத வேதநக்ருதாதிஶய ஸாக்ஷ்யே தத்நத்வம் ஸ்வாமித்வமாகையாலே பொதுவென்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹ ஸாதாரணங்களென்றால் காருண்யமொன்றுமே அநுக்ரஹாஸாதாரண மென்று ஸொல்லுகையாலதுஉபபந்நமோ “ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநுக்ரஹாஸாதாரணங்களன்றோ ஆகையாலே ரக்ஷணோபயுக்த வ்யஞ்ஜகம் மூன்றென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (காருண்யமிதி) (கவடுகள்) பேதங்கள் ஸௌஶீல்யாதிகள் காருண்யாதேஶ்ச்த்தங்களாகையாலே விரோதமில்லைஎன்றுகருத்து இப்படி ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யம் மூன்றும் ரக்ஷணத்திற்கு வ்யஞ்ஜகமாகில் ஆழ்வார்கள் பூர்வாசார்யர்களெல்லாரும் ரக்ஷணார்த்தமான ஸம்பந்தத்தையும் ஸர்வஜ்ஞாதிகுணங்களையும் விட்டு க்ருபாதாத்யத்தைத் தஞ்சமாகப்பற்றி காருண்யைகாஶிகளாகப் பேசுகைக்கு நிதா

ஸா.ஸ்வா || காருண்யஸ்யைவாநுக்ரஹைககாரித்வமிதி ஸோபபத்திகம் ப்ரதிபாத்ய ஸ்வஸ்யா ஸம்ப்ரதாயிகோக்த்யா ஹ. (இவைமூன்றிலுமிதி தந்த்ராதிநா) க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீதது பரோஸ்துமே.

ஈ௦|| ஞங்கள். இப்படியிக்காரணத்திலுடையவாசியைக்கண்டவ[illegible]ர்கள் "[illegible] | [illegible]" என்றும் "நின்னருளேபுரிந்திருந்தே"னென்றும், "துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்"கென்றும் "உன்னருளேபார்ப்பனடியே"னென்றும், "திருமாமகளைப்பெற்று மென்னெஞ்சங்கோயில் கொண்டபேரருளாள"னென்றும். நின்றிருவருளாலன்றிக்காப்பரி"தென்றும், "நின்றிருவருளும்பங்கயத்தாள்திருவருளு"மென்றும் "ஆவாவென்றருள்செய்"தென்றும் "[illegible]" என்றும், "[illegible]

ஸா. டீ|| நமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி—இதி)(வாசியை—இதி) [illegible] என்றபடி. ஆகையாலேஇதுவே [illegible] என்றுகருத்து. (நின்னருளே) [illegible] யேதஞ்சமென்று புரிந்து [illegible] த்துஇருந்தேனென்றபடி (துணியேனிதி)(இனி) [illegible] (நின்னருளல்லது) [illegible] வைவிட்டு எனக்குத்துணியேன் [illegible] ஸத்தாலே என்ன [illegible] மென்றபடி. (உனதருளேஇதி) உன் [illegible] யை(தஞ்சமென்றுஅடியேன்பார்ப்பன்)(திருமாமகளைஇதி)திருமாமகளைப்பெற்றும் பெரியபிராட்டியாரை அடைந்திருக்கச்செய்தேயும் [illegible] யிருக்கச்செய்தேயும் [illegible] (என்னெஞ்சம்) [illegible] (கோயில்கொண்ட) [illegible] மாகக்கொண்டே பேரருளாளன் [illegible] வானென்றபடி. (நின்றிருவருளாலிதி) (நின்றிருவருளாலன்றி) [illegible] (காப்பரிது) [illegible] யாகையாலென்றபடி. (நின்திருவிதி)(நின் திருவருளும்) [illegible] யையும் (பங்கயத்தாள்திருவருளும்) [illegible] பான பெரியபிராட்டியார் [illegible] யையுங்கொண்டு [illegible]. (ஆவாவிதி) [illegible] என்றபடி ([illegible]) [illegible]. ([illegible]

ஸா. கா|| [illegible]. (நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்) [illegible]. (துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்கு) [illegible]. (உன்னருளே பார்ப்பனடியேன்) [illegible]. (திருமாமகள் [illegible]) [illegible] ஶ்ரீயா [illegible]. (உன்திருவருளால் [illegible]) [illegible]. (நின்திருவருளும் [illegible]) [illegible] (ஆவாவென்றருள்செய்து) [illegible]

உக்ஷயா த்யாகஸ்ய ஸர்வேஷாந்தர்வேதயாஸ்தம்" என்றுமிப்படி காரங்களிலே இக்ருபாகுணத்தைத்தஞ்சமாக அநுஸந்தித்து ஸாத்யத்தையும் குணாநுபவங்களையும் காரணத்துக்குச் சொல்லிற்றுச்செய்வாராக்கித்தாங்கள் காரணமென்று கூறிகளாய்ப்போந்தார்கள். பிராட்டியும் குணாநுபவங்களிருக்க "வயாஹுஷ்டேவிகாகாஸுஷ் க்ருபயா வ்யவஸ்வாஜயஸ" என்றருளிச்செய்தாள். குஹ்யத்திலும "தீயமேயவ ஸ்யயா" என்கையாலே இக்ருபையின் ப்ராதாந்யம் விவக்ஷிதம். இப்படி ஸ்ரீ ஸ்வகுணத்துக்கு ப்ரதாநமாயும் வரிஷ்டமாயுமுள்ள ஸவஸ்தாகாரங்களாலும் விசிஷ்டனான தன்னை ஸகிவேஷஸித்தியிலே 'நாம' என்று நிஷேதித்தருளினான். 'நாம' என்கிற வசநத்திலே வாக்யவசநத்தாலே ஸாக்ஷத்வம் தோற்றுகிற்க பின்பும் ஸாக்ஷஸத்வம் "தன்னைத்தந்த

ஸா. நீ || பரஸ்வருபஷ்டாஸங்காரா" என்றபடி (க்ருபேஸதி)(தேஷாதேவி) வஷ்வஸ்வாஜ்யாஸ்தாநாம்ஸ்திஷ்டியோகாஷ்நிஷ்டாநாதேவி (த்யாகஸ்ய) வஷ்வ ஸ்யோகோக்ஷாலக்ருதக்ருஸ. யதா க்ஷயி ஸக்திதம் ஸ்விஷயஸக்திநிஸ்திதம் யெ ஹஸம் தி தேஷாதேவி ஸக்திஸ்ய க்ருஸ தவ உயெதஷ்டம். மேஷம் ஸஷ்டம். (ஸாவேஸத்தையும்) ஸ்ஸாஸ்தாவஸாஸஸத்தையும் (குணத) ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி குணங்களையும்என்றபடி (சொல்லிற்றுச் செய்வாராக்கி) காரணஸ்வரதாதுங்களாகப்பண்ணிஎன்றபடி. வஷ்வர்கள் தான் க்ருபயேதஞ்சமென்று அரிகைக்கி ப்ரதாநமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (பிராட்டியுமிதி) ஸமவதாகஸ்ரும் ப்ரதாநமென்றருளிச்செய்கிறார். (குஹ்யத்திலுமிதி) குஹ்யத்தில் "தீயமேயவஸ்யயா" என்கிறது ஸமவதாகஸ்மென்று கருத்து. (ப்ராதாந்யமிதி) ஜ்ஞாநஸக்தி காரணைகள் மூன்றிலுமென்றபடி. ஆனாலும் ஸாக்ஷஹமென்கிறவசநம் ஸஹ உயஷ்வஸ்யாகையாலே வதாவஸ்குணங்களை சொல்லவந்தோமென்கிற மூங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உப ஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படிஇதி) (ப்ரதாநமாயுமிதி) (காரணமும் வரிஷ்டமாயுமிதி) ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளும் சொல்லிற்று. (ஸகிவேஷஸித்தியிலேஇதி) "தம் பரணம் ஸ்வ" என்று சொல்லாயிருந்தாலும் ஸகிவேஷஸித்தியில் ஸ்விஷயத்தில் ஸ்வஸ்வஷ்டமே ஸதஷ்ஸ்வரஸமென்று கருத்து. இனி வாக்யமென்று சொல்லவேணுமோ "நாம பரணம் வ்ரஜ" என்கிறதேயமை

ஸா. கா || க்ருபேவதிவேதஷ்டம். (தேஷாதேவி) ஸஷ்ஜ்ஞாநஸக்தி ஸாதநாதிதஷ்டம். வவா ஸாதி வசஸ ஜ்ஞாநஸக்திகாரணா வாதஷ்ஸ்வாதிகா ஸதிஷ் ப்ரண விசிஷ்டாஸிஷ்வாகக்ஷ ஸ்வ ஸாக்ஷா வாக்ஷஸ்வஸ யதிதேஷ்க்ருவாஸ்வதாகாம யோ ஷக்ஷ தீரவஸ ஹஷ்யோவாயெக்ஷ்வாஸ்வஸாஹ. (ஸாதித்ரதிநா) (தன்னைஇத்ராத்) க

உ௮||கற்பக''மென்கிறபடியே ஞானவன் தானே வ்யாக்ஞனபடியாலே உபாய[illegible]த்தைச்சொல்லுகிறதென்னும் பொதிப்பர்கள் இதுக்கு ''[illegible]'' என்கிற ஸாதநத்ருஷ்டாந்தமும் [illegible]. ஸவகாரமுண்டாயிருக்க ஸாகல்யங்கிடக்தாலிதுக்கவதாரணமொழிய வேறேபொருள் கொள்ளுகையுமிடமன்றே. இங்ஙன

ஸா.௩||யாதோ,ஸகலம்சொல்லுகைக்காகவென்றுசொல்லவேணு மென்றில்''ஶோ''என்கிற வசநத்தாலே தானே ஸகலம் ஸித்தியாதோ வென்றவிஶேஷியருளிச்செய்கிறார். (ஸஹேதி) (தன்னைஉதி) (தன்னை)ஸாதநத்தை[illegible]ஸ்வரூபமென்றபடி. ஸகலஸமவதாரணார்த்தமாகையாலே ஔசித்யத்தாலே இங்கு ஸகலத்திற்கு உபாயஸம்பந்தம் கூடுமோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (இதுக்கிதி) ஸாதநப்ரகரணவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே உபாயஸம்பந்தம் கூடுமென்று கருத்து. ''ஶோகவேஸா''மென்கிறவிடத்திலே தான் ஸகலத்திற்கு அவதாரணார்த்த உபாயஸம்பந்தத்தில் நிதானமென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸவகாரமிதி) ஸாதநகரணவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே இப்படி ஸம்பந்தம் கூடுமோ ஸாதந கரணவாக்யத்திலே ஸகாரமிருக்கையா லவதாரணாதிரிக்தோபாயஸம்பந்தஞ் சொன்னுலுமிந்த ஸம்பந்தம் நிபமிக்கக்கூடுமோ ஸம்பந்தத்திற்கும் ''[illegible]'', ''ஶோகவே [illegible]'' இத்யாதிவாக்யப்ரகரணத்தாலுமன்றே யென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்ஙனன்றிக்கே) [illegible]யில்லாதேயிருக்க ஸஹஸாத

ஸா.௯||[illegible] ஸாதநஸாத்யங்களாக்த நாஸ்தி [illegible]. ஸம்யோகா [illegible] ''[illegible]ஸா [illegible]'' [illegible]'' [illegible] [illegible]. (இதுக்ருதிதி [illegible]) (வேறேபொருள்கொள்ளுகை) [illegible]. [illegible] (இங்ஙனன்றிக்கே [illegible]) [illegible]

அன்றிக்கே "ஸர்வத்ர ந்யூநவிசேஷகம்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபப்ராப்தமா ன சேதநஸ்வீகாரமிங்கு ப்ரதாநோபாயமாய் "ஸைவ ப்ரபத்திரு" "த்வமேவ சரணம் பவ" இத்யாதிகளிற்படியே உபாயாந்தரமாய் சரண்யகுணவைலக்ஷண்யத்தாலே ஸ்வாபிமதம் த்ருஷ்டாதிகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். எங்ஙனேயென்னில் ஸ்வரக்ஷைக்கு உபாயாந்தரங்களான பரிகரணங்களை ஸாஸ்த்ரீயாந்தரமான நாநுஷ்டிக்கையாலே ரக்ஷையிலே தனக்கும் கர்த்ருத்வந்தோற்றி விரோதாபாதகனை சரண்யனோடொக்கத்தன்னையு முபாயமாக வெண்ணப்புக இப்படி ப்ரஸக்தமானவுபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது ஸ்வீகாரம். அதுகழிந்தபடி யென்னென்னில்; "கர்த்தா ஸாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்கிறபடியே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் ப்ராமாணிகமேயாகிலும் இது பராதீநமுமாய் ஸ்வவிஷயமுமாய் ப்ரவ்ருத்திரோத்யமுமா யிருக்கும். ஆகையால் இவன் தானுபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணிற்றும் "பரத்ர தத்வ வசா

ஸா.ஸ்ரீ|| ப்ரதிஷேதவாக்யங்கூடுமோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (எங்ஙனேயென்றிலித்யாதிநா) இப்படிகர்த்ருத்வேந உபாயத்வம் ப்ரஸக்தமானாலது ஸ்வீகாரத்தால் கழிகைகூடுமோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதுஇதி) பராதீநத்வாதிகளிருந்தாலும கர்த்ருத்வேந உபாயத்வமிருக்கையாலே உபாயத்வத்தைக்கழிக்கக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இந்த பக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரோபாயாநபேக்ஷாநபேக்ஷோபாயத்வம் ஸ்வீகாரஸ்யாவுமென்று விசிக்கையாலே ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வத்தைக்கழிக்

ஸா.கா|| ஸ்வதந்த்ரேதி) உபாயாநுஷ்டாநே ஸ்வஸ்ய ப்ரயோஜநோபாயத்வாதிநிவ்ருத்த்யர்த்தம். உபாயாநுஷ்டாநோபாயாந்தரஜநோபதேஷ்டா: ப்ரயோஜநோபாயத்வாதிராதிஸப்தார்த்த:. நநு உபாயஸ்ய ப்ரஸாதநாநுஷ்டாதய ப்ரஸக்த்யா த்வேநாபிஷேகஸ்யாநர்த்தித்வாத் தஸ்ய ஜீவே ப்ரஸக்திரஸம்பவதி. (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) நநு ஸாவகாஹி "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" "கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே" "யேநயேந யதா யத்ர தேநதேந ஸ ஹந்யதே" இத்யாதிவிதிஸாஸ்த்ராவிசேஷேண ப்ராமாணஸ்ய கர்த்ருத்வஸ்ய நிவர்த்யத்வேநாவகாஸஜநத்வாத் நநு. (அது கழிந்தபடீத்யாதி) யதாகிஞ்சித் கர்த்ருத்வேபி பராதீநம் தத்ஸஹகாரிதமேவாஸ்ய ஸம்பவதீதி ப்ராமாணிகத்வாத் உபாயாநுஷ்டாந ஸ்வஹஸ்தவிஷயத்வாத் அநுஷ்டாநபரோபாயத்வாபிநிவேசாத் ப்ரத்யக்ஷஸ்பாயஸ்ய ஜநத்வாத். ஜாதவேதஸ் ஸ்வஸ்ய கர்த்ருத்வ... ரவாநந்யவ்யவஹாரகத்வாத் பரதந்த்ரஸ்ய ப்ரயோஜநோபாயத்வ

சீ॥ஸ்வஸாத்⁴யஸ்தேசரணகதிவதேவாபிஷ்டோநாஸ்யாஸ" என்று சொல்லுகிறபடியே அவன் கடாக்ஷப்படியாக வருகையால் அவனாலே ப்ரேரிதனாய் அவன் ஸஹகரியாதபோது நீட்டமுடக்கமாட்டாதே அவன் கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு அவன்காட்டினவுபாயத்தை அவன் துணைசெய்ய வநுஷ்டித்து அவன் கொடுக்கப்புகுகிற பலத்துக்கு பாத்ரம்போலே யண்ணாந்திருக்கிறவிவனை ஸ்வாயீநஸ்வவிஷயரக்ஷணதீக்ஷகத்வமுடையவனோடே தாத்ம்யமாக விரண்டாம் வியவஸாயமாகவெண்ணுகை விவேகியான ஸாஸ்த்ரஜ்ஞனுக்குசித மன்றென்று ஸங்க்ஷேபத்தாலேசொல்லிற்றாயிற்று. இக்கட்டளையிலே ஸாத்யோபாயமான ப்ரபத்தியையும் வியவஸாயத்தோடொருகோர்வையாக வெண்ணுமைக்காக ஸங்க்ஷேபமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்ஙனே என்னில்; இப்ப்ரபத்தியும்பக்தியோகம்போலே ப்ரஸாதநமாக

ஸா-தீ॥ கிரது ஸங்க்ஷேபமென்றுகருத்து (விவேகியான ஸாஸ்த்ரஜ்ஞனுக்கிதி) ஸ்வபராதீநஸாஸ்த்ரார்த்ததீயாகில் ஸ்வஸ்ய ஜ்யோதிஷ்டோமாதிஸாத்யஸாதநத்வப்ரயோஜகத்வ ப்ரஸக்த்யை விரோதிநீயன்று இங்கு வைவிரோதிநீயென்று கருத்து. இப்படி ப்ரவ்ருத்தநுஷ்டாதாவுக்கு வியவஸாய தாத்பர்ய ப்ரவ்ருத்தியாலே ஸங்க்ஷேபமென்றால் ஸாத்யோபாயத்திற்கு வியவஸாய தாத்பர்யஸாநுபந்தம் ப்ரஸம்பியாதோமென்ற ஸங்க்ஷேபத்திற்கு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறார். (இக்கட்டளையிலேஇதி) (ஒருகோர்வையாக) தாத்ம்யமாக என்றபடி வியவஸாயத்தோடே ஒருகோர்வையாகவெண்ணுகை ப்ரஸக்தமோ ப்ரஸக்தமானாலும் தனிவதர்நர்தான் கூடுமோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேஇதி) (ப்ரஸாதநேதி) [illegible]

ஸா.கா॥ ப்ரவ்ருத்தி [illegible]. (இக்கட்டளையிலேஇத்யாதிநா) [illegible] [illegible] ஸங்க்ஷேபவ்யுத்பத்தி [illegible] (அதெங்ஙனேஎன்னில் இத்யாதிநா) (என்றுணர்

த்ஸ||வியிக்கப்பட்டிருந்ததேயாகிலும் ஸஹஜகாருண்யாதிவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய காருண்யஶப்தார்த்தமாய் ஸாக்ஷாத்கரத்துக்கு ஸஹஜஸாத்யகாருண்யவிஶிஷ்டனான இவன் நினைவே காரணமாம் படியாய் அவன்தானே அத்யந்தாஸக்தனான ஸ்வ வஶனுக்கு ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ஸ்காரத்தாலே பக்தியோகாதிகளான ப்ராப்தோபாயங்களின் நேரே நின்று இவ்வாநுகூல்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜந வ்யாஜமாத்ரஸாபேக்ஷனாய் வேறொன்றாலபேக்ஷையில்லாமையால் நிரபேக்ஷோபாயமே இந் ந்யாஸவித்யைக்கு வேத்யாகாரமாகக்கொண்டு "த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ" என்று அபேக்ஷணீயனாயிருக்க, "என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே"யென்றும், "இசைவித்தென்னையுன் தாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே"யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உபாயபூதனானவன் செய்விக்கச்செய்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தையவனோடொக்கவுபாயமாக வெண்ணுகை யுசிதமன்றென்று ஸகலஶாஸ்த்ரத்துக்குத்

ஸா-நீ || உபாயத்வ ஶக்தி சொல்லிற்று. ஸாக்ஷாதுபாயத்வாபாவம் ஶக்திதாத்பர்யமாகையாலே வ்யுத்பத்தியிலே ஸாக்ஷாத்ப்ராக்ஷஜநகத்வ ஸாதநத்வ ஶக்திதாத்பர்யோபாயத்வாபிப்ராயத்வ ஸம்பந்தியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (அவன்தானே இதி) (என்னுணர்விதி) என்னுணர்வினுள்ளே என் என்னுடைய உணர்வினுள்ளே "த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ"இதி வாக்யத்திலே. (இருத்தினேன்) விஷயதயா ஸ்தாபித்தேன். (அதுவும்) த்வமேவோபாயவாக்யமும் (அவனது) அவனுடைய (இன்)போக்யமான (அருளே)க்ருபையே க்ருபைகஸாத்யம் என்றபடி. (இசைவித்திதி) (இசைவித்து)விஶ்வஸிப்பித்து (என்னை) என் ஆத்மாவையுமென் பரத்தையுமென்றபடி. (உன் தாளிணைக்கீழ்) தேவரீர் திருவடியுகளத்தின் கீழே (இருத்தும்)வ்யவஸ்திதமாகப்பண்ணும் (அம்மானே) ஸ்வாமிந் என்றபடி. ஆனாலுமிங்கு பரந்யாஸபரவஶாதேஶ்யா பாயவியாஸம் கூடுமோ, பரந்யாஸரூபவ்யக்தியாவது ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமாத்ரம் ஸித்தோபாயவ்யக்தி வத்தாத்ரம் வா, அநாதிஸித்தாத்ரம் வா, வேதாந்த்யக்ஷதத்ரம் வா, வித்வஸாம்யாநம் வா, அயிகாரிவிஶேஷணம் வா, நது பரவஶதேஶ்யாருபமென்று சிலஸாம்ப்ரதாயிகோக்திவிரோதாயி

ஸா.கா || வித்யாதி) ஆனாநுஸ்வரஸம்ப்ரமயம் ஸஹஜ ஸம்பந்த்வஸ்வாவித்வாநுதஜவிஸ்வஸக்ருபயைவேத்யர்த்த:. (இசைவித்தித்யாதி) ஸ்வாமிந் த்வமேவ ஶாஸ்த்ரதஸ்மிந்யம் ஸ்வாமிந் ஸ்வாஶ்ரிதாவிஶ்வஸிதவாநித்யர்த்த:. உக்தவ்யாகாரம் வ்யக்தஸ்ய வ்யாஜோபாயஸாஸ்வதோபிவிஷயோ வ்யாஜமாத்ரமாபேக்ஷிதம் ஸம்பந்தஜ்ஞாந

[illegible] ஸாதுபாம். இப்படி விஷயாபத்தைப்பற்ற ஸாங்க்யாயம் வ்யாக்ரத்யாய் இது ப்ரபன்னர்க்கே நிற்கிற நிலையைப்பற்ற; ஸாவாஸ்ரநாகநம், விஷயவாயஸ திவத்தாநம், அநிவாரணநாநம், அநாக்ஷாநம், அவிஷ்யஸ்தாநம், வேதப்ரத்யக்ஷம், விதஸ்யாநம் அபிகாரிவிசேஷணம் என்கிறப்புடைகளிலே அதி வாஸ பண்ணினார்கள். இவ்வந்யவரோக்தியைக்கொண்டு இவைதானே [illegible]யென்றறுதியிடவொண்ணாது. இவையெல்லாம் "[illegible]" என்றிவிபிந்த [illegible]ங்களாம். [illegible] அடைக்களுமுண்டு. அதெங்ஙனேயென்னில்; ஸாவாஸ்ரநாநதமென்றாலும் விஷயவாய

ஸா[illegible]பாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி[illegible]) ஸாவஜ்ஞாயி கொத்விஷயவாயவ்யாயாநரஹிவ்யாயெனா[illegible] என்றபடி. அதிவா[illegible]யென்று சொன்னதுகூடுமோ, [illegible]ஸாவாஸ்ரநாநிகளை மோக்ஷஸாயநமென்று தோற்றுகிறதே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வந்யவரோக்தியைஉதி) விஷயவாயவ்யாயாநரஹிவ்யாயான வுக்தியைக்கொண்டு என்றபடி அறுதியிடவொண்ணாதென்கைக்கு [illegible]தென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமிதி) விஷயாதிவ்யஸம்[illegible]களை யுபவாதிக்குறார். (அதெங்ஙனேஉதாஹிநா) [illegible]த்தில் [illegible]திவ்யஸம்[illegible]வாதிவ்யஸாமமுமென்றபடி ஸா[illegible]நநாத மென்றதுவும் விஷயவாயவ்யதிவத்தநாதமென்றதுவும் [illegible]நாநநாதமோ, [illegible]நாவமோ,

ஸா[illegible] (இப்படிவிஷதாஹிநா)[illegible] ஸாவாஸ்ரநா[illegible] [illegible] யாநாவாய[illegible] [illegible]. ஸாவாஸ்ரநா[illegible] [illegible] ஸாவாஸ்ரநா வி[illegible] [illegible] விஷயவாயஸ [illegible] [illegible] அநிவாரண[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அபிகாரிவிசேஷண[illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (இவ்வ[illegible]) அதெங்ஙனேயென்னில் [illegible] ஸாவாஸ்ரநாநவிஷயவாயவ்[illegible]

[illegible] தென்றாலும் இது [illegible] மாகில் [illegible] விஷயமாகமாட்டாது. [illegible] ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்பார்க்கு [illegible] நகுஞானமுடையவனு க்குப்பின்பு [illegible] மான ஞானாந்தரமாகில் [illegible] யினுடைய [illegible] நங்கள் சொல்லுகிறபடியே இதின் [illegible] க்கவேணும். [illegible] மென்றபாசுரத்துக்கும் [illegible] யத்தையறிந்து அது தனக்குக்கா [illegible] மாம்படி பண்ணுகிற [illegible] த்திலே [illegible] தாகவேணும். [illegible] தென்றது விலக்காத [illegible] இவன் முன்பு [illegible] விலக்கினானாகில் [illegible] னுடைய [illegible]. [illegible] யத்தாலே [illegible] தையுண்டாக்கி விலக்கினானாகில் இவன் பண்ணுகிற [illegible] மேயாகவேணும். [illegible] த்தாலே விலக்கினா னென்னில்; [illegible] களிலும் [illegible] யிருக்கிற [illegible] யில் விலக்காதேயிருக்கும் போதும் [illegible] ன் [illegible] பண்ண [illegible] க்கும். [illegible] மென்றால் அது [illegible] க்கும் [illegible]. [illegible]

[illegible] ||வென்று விகல்பித்து [illegible] க்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (இது [illegible] மாகிலித்) [illegible] மானாலும் மோக்ஷ [illegible] மானாலோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வியமெனெ) [illegible] க்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] என்கிற [illegible] க்ஷத்திர்க்கு [illegible] த்திலே [illegible] மருளிச் செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] தென்கிற [illegible] க்ஷத்தில் முன்பு பண்ணின [illegible] த்தாலேயோ [illegible] யத்தாலே யோ, [illegible] த்தாலேயோ வென்று [illegible] த்து [illegible] ஷிக்குறார் (விலக்காத [illegible]) [illegible] த்தாலே நிவாரணமென்கிற [illegible] க்ஷத்திலும் [illegible] த்தால் விலக்காமை [illegible] என்கிற [illegible] நிவாரண [illegible] யிலே விலக்காமை [illegible] வென்று [illegible] த்து [illegible] ஷிக்கறார். ([illegible]) [illegible] பக்ஷத்தை [illegible] ஷிக்குறார், ([illegible]) [illegible] ஷிக்குறார். ([illegible]) [illegible] என்கிற [illegible]

[illegible] விலக்காதே [illegible] பண்ண [illegible] க்குமித [illegible] நிவாரண [illegible]

௨௭] த்ரவ்ய நிஷ்டையிலுமுண்டாகையாலே இவ்வளவே அபேக்ஷணீய மைக்குறைப்பாகாது. வேதநக்ருதமென்றால் உபாஸநாதிகளும் மற்றுமுள்ள வேதநவ்ருத்திகளுமெல்லாம் வேதநக்ருதமாகை யாலே இதுக்கொருவாசி சொல்லவிற்றாகாது. வேதநனுக்குத்தானே வருமென்று விவக்ஷிக்கில் உபஶமாதிகள் வேண்டாதொழியும். ஸ்வாத்யாயவிதிஸந்நிதாநாதென்னில்; தந்தாம் ஸ்வஸ்நா ஶ்ரமவிதியாக ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷம் வேறுபடும். "ப்ரஜ" என்று விஶேஷ மாய் வைராக்யாதிகளன்றிக்கே யிருக்கிறவித்தை ஸஹகாரிவிஶே ஷணமென்னவொண்ணாது. அதர்வ்யாக விதிக்கிற ப்ரவ்ருத்தி தனக்கே இப்படி யேதேனுமொரு கண்ணழிவுபண்ணில் உபாஸநாதிகளையும் இப்படி கண்ணழிக்கலாம். அப்போது இச்ஶ்ரவங்களாலே உபாஸ நாதிகளிற் காட்டில் ப்ரவ்ருத்திக்கு ப்ராப்ருத்தி சொல்ல நினைத்து கலைக்க

ஸா-நீ|| ஷத்தில் உபாஸாதிஸாத்ய வேதநக்ருதமோ ஸ்வதந்த்ரவேத நிஷ்டாதிகளோ வேதநக்ருதமோ என்று விகல்பித்து ஆத்யபக்ஷத்திலு த்தரமருளிச்செய்கிறார். (வேதநக்ருதமிதி) த்விதீயபக்ஷத்தை நிரா கரிக்கிறார். (வேதநனுக்கிதி) இந்தபக்ஷத்தில் ப்ரதிகூலத்ரவ்யாபாவவி ரோதப்ரஸங்கமுமுண்டு. ஸ்வாத்யாயவிதிஸந்நிதிபக்ஷத்தில் ஸந்நிதாநவிஶேஷ ஸந்நிதாநமோ ஸ்வாத்யாயவிதிஸந்நிதாநமோ ஆத்யபக்ஷத்தில் ப்ரவ்ருத்திலேயபதேஶாநாம் விதிகாமாத்ருத்வாத் த்விதீயத்தை தூஷிக்கிறார். (ஸ்வாத்யாயவிதிஸந்நிதாநேதி) ஸாமாந்யஹேதுந ப்ரவ்ருத்தி வேதநாத்ராகத்ரா ப்ரஸங்கம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றுகருத்து. இனி ப்ரவ்ருத்திஸஹகாரி விஶேஷணமென்கிறபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார். (ப்ரஜேதி) வைராக்யாதி விஶிஷ்டவாக ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷ்ய நவாக விஶேஷணாபேக்ஷ ஸஹகாரிவிஶேஷணம் ஐதிஹ்ய ப்ராமாண்யாத் விரோதமென்றுகருத்து ஸர்வபக்ஷத்திற்கும ஸா தாரண தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (அதர்வ்யாகவிதி) உபாஸநா திகளையும் கண்ணழித்தால் வாசமுண்டோவென்றருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா|| உறைப்பாகத்தில் [illegible] (உறுப்பாகாது) [illegible]

[illegible]

ஒட்டாது. ஸ்வவிஷயஸ்வீகாரவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸஹாயமாகாநிற்கச்செய்தே இஸ்ஸித்தோபாயம் ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று வாதிபண்ணவேணுமென்றில்; இது த்ருஷ்டிவ்யயாலே ஶாஸ்த்ரவிருத்தமாதல் ஸ்வவசநவிரோதமாகலாம். ஆகையாலீஶ்வரன் ப்ரஸாதநீயனாய் ப்ரதாநமான ஸித்தோபாயம், பக்திப்ரபத்திகளிரண்டும் ப்ரஸாதநங்களாய்க்கொண்டு ப்ரதாநமல்லாத ஸாத்யோபாயங்கள். இவை யிரண்டத்தொன்றிலே யதாதிகாரம் நிலையாகக்கடவது. அபேக்ஷிதபலத்துக்குபாயமாக விதித்த ஸாதநாந்தரங்களை யிடையிடவேண்டாதபடி ப்ரபத்திக்கநந்தரம் ஸர்வஸ்வீகாரம்பண்ணின ஶரண்யன் தனித்துநிற்கும் நிலையைப்பற்ற நைரபேக்ஷ்யமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதென்

ஸா-நீ|| (அப்போதுஉதி) ஸ்வஸாத்யவிரோதியுபேக்ஷணாவதியென்றுகருத்து “ஶரணம்வ்ரஜ” என்று ஸ்வவிஷயஸ்வீகாரவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸித்தோபாயம் ஸஹாயமென்று ஸாதிக்கிறது. ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று வாதிபண்ணவேணுமென்று நைரபேக்ஷ்யம் போதிக்கிறதென்கிறபக்ஷம் நிர்துஷ்டதயா க்ராஹ்யமன்றோவென்று ஶங்கித்துபரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வவிஷயேத்யாதிநா) ப்ரஸ்துதஃ ஸாபேக்ஷ ஸித்தோபாயே நைரபேக்ஷ்யம் நிரபேக்ஷஸ்வபாவமாகில் “ஏநோ ப்ரஹேதோ வாஸீதே” த்யாதிவக்ஷ்யமாணஸ்ருஷ்டிவிதாஸஹ்யமாகையாலே ஸாபேக்ஷஸாதநத்வாஹாவம் ப்ரஸஞ்ஜிக்கும் நிரபேக்ஷஸ்வபாவமாகில் “ஶரணம்வ்ரஜே”தி உபாயவிதாயகவாக்ய வசநவிரோதம் வருமென்று கருத்து. ஸ்வஸித்தாந்தத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் ஶாஸ்த்ரவைஃபல்யாபாய ப்ரதாநவிரோதம் வாராதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவையிரண்டிதி) அதிகாரிபேதேந வ்யவஸ்திதமாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. இனி நைரபேக்ஷ்யத்திற்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதஸஹத்துக்கிதி) யதா நிரபேக்ஷோபாயஸித்தனானவன் செய்விக்கச்செய்கிறவ்யாஜமாத்ரத்தை அவனொடொக்க ஸஹாயமாகவேண்டுகை உசிதமன்றென்று நைரபேக்ஷ்யோக்தமுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ? ப்ரபத்திக்கு இரண்டுயோஜனையிலும் ஶரண்யஸ்தாநாதிகாரணமான நைரபேக்ஷ்யத்திற்கு ஶரண்யப்ரதாகார விஶேஷபரத்வஞ்சொல்லுகையே யுக்தமாகையாலே ஸாத்யோபாயாதி ஸ்ம்ருதோபாயத்வ ப்ரதிபத்திவத்ஸ்வோபாரத்வம் ஸம்பவமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அபேக்ஷிதஸஹத்துக்கிதி) ஶ்ரோதாதிஹாநம்

ஸா-கா || [illegible] அபேக்ஷஸம்பந்த்ய [illegible] [illegible] த்வாஹ. (அபேக்ஷிதேத்யாதிநா) (நடுவேநிற்பஜேத்யாதி) ஶக்திநிஷ்டே

௨௰|| ஙனேயென்னில்; ப்ரபத்தியைப்பண்ணி ஈஶ்வரமதடியாகவுபாஸநா
திகளுமநுஷ்டித்தால் ஸித்தோபாயமாகக்கடவனான ஶரண்யன்ஸ்வீகரிக்க
ஞாய் விடேலலக்கேயெல்லாத விவனதிறத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்தனக்கும்
நடுவே நிற்பதொரு சுமைசுமத்தாதே இவன் சுமையைத்தன் ஶரணங்
களின்மேலே யேறிட்டு "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாயே யாஶ்சாநந்யோப
விஷ்டதா: | தேவி ஶாஸ்த்ரோக்தஸ்தர்மயாமி தத்ஸைஷவம்வஹம்"
என்றும், "ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தா"யென்
றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஶரணவிஷயனான தானே நிரபேக்ஷமாய
ப்ரதானாய் நிற்கும் நிலையை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஶரணமாகவ
டையென்று இங்கு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படியே ப்ரதிபந்நனான
தன்னை ப்ரபத்தி பண்ணும்போது ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளையொழிய
வேறொரு பரிகரத்தை இதிலே வித்யாந்தரத்திற்போலே சொரிகிக்கொ
ண்டு அதுவும் ப்ரஸாதநமான வுபாயகொடியிலே நிற்கிறதென்றும்

ஸா-௰|| போலே ப்ரபத்தியும் ஶரணோபாயமாகையாலே ஸஹஸ்ர
விஷயத்தில் அநாதரத்தாலேயும் விளம்பிக்கையால்ஶரண்யனுக்குஉபா
யாந்தர ஸாதநவைஷம்யமென்று ஒராகாரமுண்டோவென்று ஶங்கித்து
உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேஎன்றிலித்யாதிநா) உபாய
நை நிரபேக்ஷத்வ ப்ரகாரத்திற்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார்.(ஶர
ணம்த்வாமிதி)(ஆறெனக்கிதி)ஆருபாயம்எனக்குநின்பாதமேஶரணாக
உபாயமாக பிரஸித்தோபாயமாக தந்தொழிந்தாய்என்றபடி.
இப்படி ஶரணமபேக்ஷாபாயானாந நிரபேக்ஷ்யாநுஸந்தாந பர
தேஶஸ்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ, அதுஶரணஸங்கல்பாபேக்ஷ
த்தாலேதானே விளம்பிக்கையாலே பரஸங்கல்பத்திற்கு ஸ்வாதந்த்ர்யாஸித்தி
[illegible] நாஶமருளிச்செய்கிறார்.(இப்படியேஉத்)
இப்படியே உபாயாந்தர நிரபேக்ஷ ப்ரதிபத்தியிலேயென்றபடி.
இப்படி ப்ரபத்தி பரிகரநிரபேக்ஷமாகில் ஸாத்
[illegible] ஸம்பந்தமாதோ, ஆசார்யாதிகளாலே [illegible]

ஸா-௧௦|| ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநானந்தரவிஶேஷயோக்யத்யநுஷ்டாயஸ்த்ரா
[illegible]
[illegible] (ஆறெனா
[illegible]
[illegible] ஸங்கவிஶிஷ்ட [illegible]
[illegible]
[illegible] (இப்படியே [illegible])
[illegible]

௭௦|| வினைக்கழிக்கைக்காக வுபாயமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஸூக்தா நுஷ்டாநங்களாலே யநுஷ்டிக்கும் கர்த்தவ்யாந்தரங்களுமெல்லாம ப்ரப த்திக்குத் துணையன்று, இப்ப்ரபத்தியாலே வசீக்ருதனாய் வந்தாவிரு க்கிற நானொருவனுமே இதரநிரபேக்ஷோபாயத்துக்குப் ப்ரதிநிதியாய் நின்றேன், இப்ப்ரபத்த்யங்கத்தைப்பற்ற வேறொரு தேவைசெய்யவே ண்டா அத்தேவையைத்துணையாகக்கொண்டு உன்னை நான்ரக்ஷிக்கப்புகு கிறேனல்லேனென்று தாத்பர்யம். இதனால் ஸாங்கப்ரபத்திவ்யதிரிக்த ஸாங்கப்ரபத்தியொழிய ப்ரபத்த்யதிகாரமென்று பேரிட்டுத்தனக்கு வே றொரு ஸஹகாரிகாரணத்தைக் கூட்டவேண்டாவென்று சொல்லிற்று யிற்று. "யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம்" என்றும், "ப்ரப த்த்யைவ நிரீக்ஷிதோஸ்ம்யஹம்" என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூ பாநுரூபப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதமான தெளிவில்லாவிடிலும் யதாசக்த்யநு ஷ்டாநத்தாலே காரியஞ்செய்கிற இவ்வுபாயத்துக்கு வேறொரு

ஸா-நி || ஷ்டாநமானாலும் ப்ரபத்தேர்ந தந்நுஷ்டாநமில்லையென்றில் ஆனாலும்விசேஷோபாய விசேஷணமான ஸாங்கத்வம் ப்ரபத்திக்கிதர நிரபேக்ஷமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்தா நுஷ்டேதி)இப்படிவிசேஷோபாயத்திற்குப்ரபத்திவ்யதிரிக்தநிரபே க்ஷ்யம் சொன்னாலும் ப்ரபத்திக்கி நிரபேக்ஷ்யம் சொல்லவில்லையே விசேஷோபாயஸ்ய நிரபேக்ஷ்யாதகஸித்திஎன்றில் ஸாங்கப்ரபத்த்ய தந்த்ரம நிரபேக்ஷ்யமும ப்ர ஸம்யாதோவென்ற ப்ரபத்திகாங் கப்ரபத்த்யங்கஸ்ய வ்யதிரிக்த நிரபேக்ஷ்யம் ஸித்தமென்றருளி ச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இவ்வர்த்தத்தை கைமுத்திகந்யாயத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். (யேநகேநாபீதி) இப்படி ப்ரபத்திவ்யதிரிக்தாங்கந நிரபேக்ஷயாகில்பெருமாள்ஸந்நித்தியத்தை சரணம் புகும்போது ப்ரஹ்மாஸ்த்ர வரிதத்திலும் உபஸர்ஜநாத்வைசய நோபாவாஸாத் ரக்ஷவ

ஸா-கா|| த்ரித ஸ்வயம்ப்ரயோஜநகமேவத்யோபாநுஷ்டாநா நதா ஹரந்த்யாவஸஸஹகாரிதயேத்யாஹ (ஸூக்தாநுஷ்டேகளாலேஇத்யாதி) (தேவை) ஸஹாய்யகர்த்தவ்யம்.உக்தார்த்தம் கைமுத்திகந்யாயேநாவஷ்டம்ப யதி (யேநகேநாபீத்யாதிநா) ஸாங்கப்ரபத்த்யங்கநிரபேக்ஷ்யம் ஸாம ர்த்தியவிஷய ஸாநஸாவேவி ஸாந்நித்யாநபேக்ஷ்ய ஸ்வாஷ்ட ப்ராரணநாவி ஸ்வாபாதகோ ஸமயத ஸாங்கப்ரபத்த்யங்கதிரி க்தாநபேக்ஷவா கைமுத்திகந்யாயஸித்தித்யர்த்தம். நநுகாந கப்ரபத்த்யங்கதிரிக்தாநபேக்ஷவா ராவணஸ்ய ஸஹாயத்தா ஸ்வீசரணாகதி ப்ரதிவாதகாநஸ்ய ஹாரதவிரோதம். ந்ருத ஸஹாஸ்த்ர ரண நிராஹாரவாதி நியமாநுஷ்டாநாவஸ்யகோபி தத் தயோ

ஶிஷ்டவ்யவஹாரத்தைத் தேடப் ப்ரஸங்கமில்லையிறே. "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச [illegible] | [illegible] ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய [illegible] || [illegible] ப்ரதிபேதே" என்று பெருமாள் ஸமுத்ரத்தைப் பற்ற ஶரணாகதி பண்ணின விடத்திலும் "ஸாகரம் [illegible] | [illegible] நாராயணம் ஹரிம் || [illegible] | [illegible] நாராயணம் ப்ரபு:" என்று [illegible]த்திலே [illegible] வசனங்களுமெல்லாம் [illegible]மன்று. இவ்விரண்டிடமும் ஸவிஶேஷ ப்ரயோகமாகையாலே அங்கத்த நிஷேதங்கள் சொல்லப் ப்ராப்தம். இப்படி ஸா

ஸாரமான சில [illegible] ப்ரவ்ருத்திகளாக ப்ரவ்ருத்திக்கச் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தத்ர) ப்ரவ்ருத்திக்ஷமமென்றாகில் அங்கு ஸவிஶேஷம் சொல்லுவானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டிதி) அவ்விடம் [illegible] ப்ரவ்ருத்திகாரணமல்லாமையாலே விரோதமில்லை என்றாகருத்து. ஆனாலும் ஸாங்கப்ரபதனம் [illegible] அவ்விடத்தில் [illegible] ஸகலகாரணம் [illegible] நாராயணம் [illegible] ப்ரவ்ருத்திப்ரத்யக்ஷம் [illegible] பண்ணிற்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) இப்படி [illegible] [illegible] ப்ரவ்ருத்திவிஶிஷ்டஸாங்க ஸாங்கப்ரபதனாசிரி என்றாகருத்து. இப்படி [illegible]

[illegible] ப்ரபத்யதிகாரம் [illegible] (தத்ஸாங்கமிதி) [illegible] "[illegible]" [illegible] ஸாங்க [illegible] "[illegible]" [illegible] ஸாங்கப்ரபதனம் [illegible] "[illegible]" [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]

ஜா॥ க்ருதவாரணத்திலுங்கண்டுகொள்வது. இங்குப் ப்ரபத்த்யுபாயாதிகளிற்சொன்ன வாநுகூல்யஸங்கல்பாதிபரிகரங்களொழிய வேறொரு நியமங்கள் வேண்டா, ஆகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநமுண்டாகில் தந்தியும் ராக்ஷஸீ விபீஷணதத்வபாயமுத்ராநுஸந்தாந கஜேந்த்ர ஸ்வாதந்த்ய த்ரிசங்கு ஸம்ந்யஸ்ய கிராத காக கபோதாதிகள் ப்ரபந்நராகிறபோது அப்போதை ஆநுகூல்யாதிகளையொழிய வேறொரு அதிகாரத்வத்தையைச் சொல்லக்கண்டிலோம். க்ஷணகர்தவ்யமாய் நிரபேக்ஷமான ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே கடுக அவ்வோ ப்ரபந்நருக்கு அவ்வோ அபேக்ஷிதஸித்தியுங்கண்டோம். இப்படி ஸோ

ஸா-நீ॥ ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிரிக்த பரிகரநிரபேக்ஷமென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸாங்கம் பரிகரஸாங்க நிரபேக்ஷமாய்க்கொண்டு ஆநுகூல்யாத்யநபேக்ஷமும் ப்ரஸித்தியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கிதி) ப்ரபத்த்யுபாயத்தில் ப்ராதிலோம்யமாக ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிவிஹிதமாகையாலே அவற்றையொழிந்த நிரபேக்ஷம் தத்திதர விஷயதயா வ்யவஸ்த்திதமென்றுகருத்து. ப்ரபத்த்யுபாயத்தி லில்லாவிட்டாலும் ப்ரபத்திப்ரகரணாந்தரத்தில் பரிகராந்தரம் சொல்லித்தாகிலதுவும் ஆவஶ்யகமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகிஞ்சந்ய இதி) ஸாங்கம் ப்ரபத்திக்கு பரிகராந்தராபேக்ஷ இல்லாவிட்டாலும் அவிலம்பேந பலஸித்தியில் பரிகராந்தரந்தான் ஆவ்ருத்திதான் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (க்ஷணகர்தவ்யமாயிதி) அவ்யவஹிதபூர்வக்ஷணத்தாலே பரிகராந்தரவிலம்பாதி பலவிலம்பமில்லையென்றுகருத்து. த்ருஷ்டாந்த ப்ரபத்தியிலிப்படி கூடினாலும் பரமைகாந்த்யுக்த மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்தியில் பரிகராந்தர பரிகராந்தரமில்லையாகில் அபேக்ஷிதகார்யத்திலே பலஸித்திகூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) த

ஸா-கா॥ தஸ்ய க்ரியாஸ்வரூபஸம்ஶய:॥ உபவீதம் ப்ரபாவாதிஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட வர்ஜ்யம் விநா க்ருதா। அபிதரபேக்ஷிதஸித்திப்ரஸித்தியம் ஸர்வதி த்ராதிபிராவர்தநாதி பரிகர ஸமஸ்த கர்மணோ வைவஸ்ய்ராதி ஸர்வஸ்வாவி தத்வபேக்ஷிதஸித்தி நிரபேக்ஷணோபாதி தத்ர அபேக்ஷாம் ப்ரபத்த்யாவர்தநாநுஷ்டாநேப்யபேக்ஷிதப்ராப்யஸித்தத்தபாவ்யாநாத த்ருஷ்டாந்த நதபேக்ஷிததி மோக்ஷார்த்தப்ரபத்தி நிரபேக்ஷாம் வதத ஸ்வே ப்ரபத்யநாஹ (இங்கு ப்ரபத்த்யுபாயாதீதி) தந்வீ ரஜஸஸ்ய ப்ரபந்நா. தஸ்தீ ஸ்வயம்வரமேவ ஷோடா ப்ரபந்நா. ராக்ஷஸீ த்ரிஜடாஸம்வாதிதா தாநிமே ப்ர பந்நா விபீஷண: ஆஶ்ரிதப்ரபந்நா: காகஸ்யாபி க்ராமதே ஆஶ்ரிதப்ரபந்ந கந்

உ௭ || க்ஷாமணவ்ருத்தியிலும் இவன்கோலினகாலத்திலே வரவஸிஸிக்கு க்குறையில்லை. இது "உபாஸ்வ" என்கிறவாக்யத்துக்கும் தாத்பர்யம். "வரித்ருஷ்" என்கிறவிடத்திலே வரிகாராதாரநிரபேக்ஷ்யஞ்சொன்னபொருளிலே வாக்யஸூத்திஸிக்தபோஜனைநபுஜீகாரணாயமாகக் கடவது. இதுக்கு ஸப்ராஸாம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். வாக்யஸூத்துக்கிது பொருளானால் "வரித்ருஷ்" என்கிற விதுக்கங்கு சொன்னவ

வஸாதிர்த்நப்ராயத்தாமல்லென்றுகருத்து. ஜ்ருஷ்டாவப்ரவ்ருத்தியில்ஸமயவு திரோகமயபஸஹவாரஉபமந்தாலே வஸிஸியுண்டானாலும் ஸதீம் த்யரோக்ஷாவப்ரவ்ருத்தியில் மாவாதர வரிகாராதாரமில்லாவிட்டாலும் ஸவஸ்வ வஸிஸியுண்டென்கைக்கிப்ரமாணமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஉதி) "உபாஸ்வ" என்கிறதுவஸ்வப்ரகார பௌகதிஷேபவாமாகையாலேவரிகாராதாரஹாவ வஸிஸம்பாதிப யாக்ஷபோகமும்நிவர்த்யமென்றுகருத்து. இப்படி வாக்யஸூத்திர்க்கு வரிகாராதார நிரபேக்ஷத்தில் தாத்பர்யமாகில் வசேவமும்"ஸவ ஸஸ்ய வரித்ருஷ்" என்கிறதர்க்கு நிரபேக்ஷ விஷிவாக்யம் சொன்னபடியாலே வளநாக்ஷ்யம் பூஸம்பியாதோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (வரிதஷ்டேத்தி) ஸயிகாரோக்தியில்லாமையாலே ஜ்ருஜீ காரணம்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதுக்கிதி) வாக்யஸூத்திர்க்கு நிரபேக்ஷாவப்ரகவக்ஷத்தில்"வரித்ருஷ்"வென்கிறதுக்கு ஸாமர்த்யம் ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(வாக்யஸூத்துக்கிதி) இப்படி வாக்யஸூத்துக்கு ப்ரவ்ருத்தியில்உபாயாதாரநயமும்

ஸாக்ஷா | ப வஜஃ, ஶாவாகாநூஸாவொதக்ருதவாவப்ரவஜஃ, மஜெம ஜேரய ஸாஷ்யவைவ ப்ரவஜஃ, வாணவாஸ் ஶகாமணெயநொக்த ஸாஸாகிஜேவ ப்ரவநாஃ, தேவஸ்ய யஸ்மாம ஶ்ரவணாமஶாமதா ஜஹ்தெரவ விஜ்ஞம் ஶரணம்மதாஃ. ஸாஸ்வஸ் மராவாஹிஉத வாவ பாஸ்நா மதஃ, ஶ்ரீ ஸாஸபோஷ்மவள விஸ்வாஶித்ரம்ஶரணம் மஜள, ஸ்பாதி ஸவோதா ஶரணாமதஃ, காகஃ ராவவம் ஶரணம் மதஃ ஸவோமரஷி ஶரணம்மதஃ, ஸவாவாதிஸூபாஸஃ. வாஷா ஶரணாமதிப்ராவப்ரகாரணெஷு ந கொவி யஸ்யஸ்ய நஷித யவா ஶ்ரு இயத உபஷ்ட. லைஸமஷ்டெ ஸம்ராவாயாதோராமாஸ்யவ்யூ விஷமஸா பொரமஷ்ட யாவவிலவிஸ்தஸ்ரஸ(இது"உபாஸ்வ" உதராஸ) வாவஷ்டு "உபாஸாவோ மஷ்டாண"திதி நிரபேக்ஷ்யவிஷயோதந்ஸஸ்வஸூ தவள ஸாவாக்யஸ்ஷா நிஷ்த ஸாவ(வரிதஷ்டேத்தி)(இதுக்கவாவாதிக்) "ப்ராவாஷ்டேவ" வஷ்மவவஸத்ராவதிஸாஸ | ப்ரயாவிதஸ்ய வாத ஷ

தை || ஸம்ஸாரதுரங்களைக்கொள்ளவுமாம். ஸவுபிகஸபுவக்கு உபாஸ நாதிகளானவம்பிகளையும் இவற்றின் வபிகாரங்களான ஸம்ஸாரதுரங்களையுங் கழிக்கிற விப்பொருள்களில் இவ்வேகஶப்தம் ஶரண்யனை விசேஷிக்கபடி. யென்னென்னில்; அகிஞ்சனன் பக்கலிலே இவை வ்யவஸாதனமாய்க் கொண்டு ஶரண்யனோடு துவக்கற்றமை காட்டுகைக்காக. "ஏகம்" என்கிறது "ஸர்வபூதாநு" என்கிறகீழில் ஸர்வஶப்தத்தையும் "ஸர்வபாபேப்யோ" என்கிற மேலில் ஸர்வஶப்தத்தையும் பார்த்

ஸா-நீ || வபிகாராதாராய முக்தமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப் போது ஶரண்யவிசேஷணமாகக் கூடாதே, வாக்யார்த்த ஶ்ரவணஶரண்யனுக்கு நிரபேக்ஷ்யாவியாஸ உபாஸ ஸமாதிபரமென்றில் அப்போது வ்யவஸ்தாபனமியிலும் ஆநுகூல்யஸங்கல்பங்களிலும் நிரபேக்ஷம் ஸாதியாதோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செ ய்கிறார். (ஸவுபிகமேபதி) (அகிஞ்சனதி) அது உபாயாதர வபிகார தரமென்றபடி. விசேஷமாக ஸவுபிகார வ்யவஸ்திதிவிக்ஷூவ ஸாதநம் வபிகாரதார நிரபேக்ஷமென்று விசேஷிக்கையாலே வ்யவஸ்திக்கு உபாயாதர வபிகாராதாரமாய ஸித்தமென்று கருத்து. வாநமே ஶப்தத்துக்கு வர்ணமியாஸாத்ய வேக்ஷயாயளக்கமாக ஒருஅதிஶ யம் சொல்லாநின்றுகொண்டு அஸமஸாதரமருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வ யதாநிதி) ஸர்வஶப்த வ்யதிஸம்பம்யிதாஸேதுத்தாலேஸம்ஸாரவிசேஷ

ஸா-கா || ஸேநாபாயோபநாயதாம் ஸம்பஸர்வஸம்பந்தஸர்வஸா ஸ்ஷஹிதா || ஸம்ஸாரஷ்டாவாதி ஸர்வகஶப்தஸ்ய ஸர்வதா" ஸத்யேதிக்கேஶப்தா ஸம்ஸாரா நிரபேக்ஷ்யம் த்யாமஶப்தாஸம் ஸ்வ ஸகஶப்தே ஸநத்யாஸம்ஸ் ஸ்வீகாரம் ஸத்யம். (அங்குசொ ன்னவஸம்ஸாரங்களை ஸத்தி) "ஸநாஸஶக்தாயிகாரமாவ ஸாகிஞ்சந்யவாரா ஸ்வீயா | ஸநாமஹாவோபாயோணாஸகாரம் ஹவாரணம் || தஸ்வ த்யா ஶாவ ஶநா ப்ரஹ்மாஸந்நாய ஸம்பந்தம் | ஸர்வயதாம் வபித்யாம ஶப்தாஸம்ஸாஸம் பராஸஜதா:" ஸத்யேகேஷ ஸம்ஸாரயதாஸ்ர நிரபேக்ஷ்யவேஸ்யஶப்தாஸம்யேகநாத் கஸ்திஷஸம் ஸ்வீகாரஸத்ய ஸம். நமேவம் ஹாநாஸ நிரபேக்ஷ்ய வோயமேகஶப்தஸ்ய ஹமைகவோயகேந ஶக்த்யேந கஸ்ம ஸாஸ நாயிகாரண்ய திதி ஶாகாநந்தா ஹமவஸதஸ்ய ஹாநாஸஸ்யதிஸ்திநிரபேக்ஷ்ய ஸ்யாவி வோயகஸ்வாக தஸஹாஸ நாயிகாரண்யதி வபிஹாரதி (ஸ வுபிகமேபதாதிநா) (இவற்றினித்யாதி) ... ஸமஸ்த நாம ஹவதி வ்யவஸாதநதயாநுபாதாஹிதம் ... ஸாஸ திதி ஸாஸநாயிகாரண்ய திதேஶப்த ஸத்யம். ... ஶப்தஸ்யா ... வ்யவஸ்திதா ...

ஸ॥ திவ்யதம்பதிகளுக்குப் ப்ரதிஸம்பந்தியாய்நிற்கிறதெ ன்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அப்போது "ஸாக்ஷாத்ஸேவ்யத்வம் ப்ரஸ்யநேதா ஸக்ஸத்யாநநாதிதி ஸாரஸார ஸாரஜ்ஞ". இத்தாலே என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; "யந்த்ரிகாஸ ஸாதனஸ்ய ஸாத்யநாதலேஸ: । ஸாக்ஷாத்கார் ய ஸாம்ஸர்ந் பரதேநவ ஸித்தி: ॥ ப ரவ்யதவாஸ்ஸாயா யதாநாவதீத யதி। தேந தேநாவ்யத தத் ஸ்ரஸேநவ ஸாரஸாரேந ॥ ஸாரோத்தார தேநேவ ஸாஜ்யத ஸாரஸாரதத:" என்கிறகட் டளையிலே தனக்கவித்துங்களாயிருப்பதே தேனுமொரு ஸங்கனைப்பற் ற அவற்றுக்கநுகுணமாகத் தனித்தனியே ஸாஸநங்களாலே விதிக் கப்பட்ட வுபாயங்களில் ஜ்ஞாநாலாவத்தாலேயாதல் ஜ்ஞாநமுண்டாயிரு க்க ஸக்த்யபாவத்தாலேயாதல் இவையிரண்டுமுண்டாயிருக்க விளம் பாஸஹத்வத்தாலேயாதல் ஸோகித்த வதிகாரியைப்பற்ற அவ்வுபாய ங்களொன்றிலும் நீ யலேயவேண்டா, அவை தனித்தனியே தரும் ஸங் களுக்கெல்லாம் ப்ரதிநிதிவஸீக்ருதனான நாமொருவனுமே யமையுமென் றுசொல்லிற்றாயிற்று. பலஷௌஷயங்கள் தாவல்ல ஸூரோமந்த்ரத்தையெல்

ஸாதி । ஸரியுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாதித்ய ந்ரை இதி) "ஸஸத்யாநநாதிவ" திலவஸாயாயோஹம்விவக்ஷிதமா கிஸ்லாயிஎன்றீ, த்ததவஸாயநாஷநவெக்ஷ்யம்விவக்ஷித மாகில்லவஸ்ரீ ஸாஹம் வாருதோ, ஈகிஞநவிஷயத்தில் ஹரப்ரஸ ஸாயநம் ஸர்வ்வாவெக்ஷ்ய்விவக்ஷிதமென்றில் உபாயாந்தர ஸக்த ரன ... ப்ரஜ்ஞரிகளுக்கு ஸோக்ஷஸாவம் ப ஸம்பாதோ வென்றிறவேஸ்ரய்யாலே ஸாதித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத் தாஸி) இப்படியாலே ந்யாஸமே ஸவாயர்க்கு ப திகொடியாகத்தோ த்ராணைபோலே ... ஸர்வோபத்திர்க்கு ஸவாயர்க்கு

ஸா-காலப ஸித்தாஸ (ஸவாயரூரரதந்ரா) ஜ்யாதிஷ்டாதவா ஜ்ஞேயார்த்தா ஸாத்யதாவிஸ்லவ ஸ்யாஜ்யாதிஷ்ஙோநாரைத்யஸா ... ஸ்வேஸரணஸா ... ஸ்வாஸம் ... [illegible] ... ॥ ... [illegible]

ஸம்॥ லாம் இவ்விஷயமொன்றுமே தாரகமாகையாலே நீ விஷயாந்தரங்களுக்கலமராதே யிந்த விஷயமொன்றையுமே யுபஜீவிக்கவமையும், இதுவுனக்கந்த விஷயங்களாலே கழிக்கப்படும் வ்யாதிகளெல்லாத்தையுங் கழிக்கும், உனக்குப் பின்பு ஸர்வபோகங்களையும் புஜிக்கலாம், நீ ஆரோக்யத்தையும் போகங்களையுமிழக்கிறோமென்று வெறுக்க வேண்டாவென்று சொல்லுமாப்போலே யிருக்கிறது இச்சரமஶ்லோகம். ஸர்வஶப்த ஸாமர்த்யமான ஏகஶப்தம் விஶேஷ வாக்யாந்தரத்தாலே ஶரண்யனை விஶேஷித்துக்கொண்டு நின்றாலும். “ந்யாஸேநைவ” என்கிறபடியே வ்யவஸ்தையொன்றுமே ஸர்வதர்மஸ்தானத்திலும் விதிக்கப்படுகிறதென்று ஸித்திக்கும். இத்தால் த்ரிவர்ணஸ்தர்களுமிப் ப்ரபத்திவ்யவஸ்தை பண்ணலாமென்றதாயிற்று.

ஸா-நி॥ வ்யதிரேகம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (பலவிதி) (அலமராதே) ஶப்தார்த்தமாகியாதேயென்றபடி. ஔஷதமே ஜீவனம் போலே ஶரணவரணம், பல ஔஷதம்போலே ஸகலபோகாவாப்தம் தர்மங்களனுஷ்டானமனு ஶரண்யனென்றபடி. இப்படியாகில் “ஏதேந நாவ்யேதத்தத்ர ந்யாஸேநைவ ஸாதயேத்” என்று ந்யாஸத்திற்கு ஸர்வதர்மஸ்தானமுஞ் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஶப்தேதி) ஶரண்யன் ஸாக்ஷாத் ஸர்வதர்மஸ்தானமானாலும் ஸர்வதர்ம ஸாத்ய ஸர்வபல ஸாதநதயா விஹிதமான வேஷத்தாலே ந்யாஸம் ஸர்வதர்மஸ்தானமென்று வ்யாஜஞ்சொல்லுகிறது ஶரண்யனுடைய ஸர்வதர்மஸ்தானமான நிர்தேஶமன்றிக்கே வ்யவஸ்தாஸாத்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வதர்மஸ்தானதயா ப்ரபத்திவ்யவஸ்தியானங்கூடுமோ, ஐகாந்திகாத்யந்திகர்களுக்கு ‘ப்ரஹ்மணம் ப்ரதிகணனே’ த்ரைவர்ணிகாதிகாரஸாமான்யம் சொல்லுகையாலே ப்ரபத்திவ்யவஸ்திக்கது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) த்ரைவர்ணிகாஶ்ரய

ஸா-ஸ்வா॥ ந்யாஸ்ய ஸர்வஸாத்ய ஸர்வபல ஸ்தானத்வாத் ... ந்யாஸ ... ஸர்வ ... [illegible] ... “...” [illegible] ... (இத்தால் த்ரிவர்ணிகேதி) [illegible]

௨௦|| அப்போது "க்ஷமயாமி ப்ராயஶ்சித்த ஸம்யக் ... |
... ||
... | ... " இத்யாதிகளிற்படியே நித்யநைமித்திகங்களில் விஶேஷணமாய்ப் புகும
ஸவிசாரிய மற்றும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸேவதாநர் ஹூ... மற்றிரு
க்கை யுக்தம். மோக்ஷத்துக்குபாயாந்தரா ... களாய் உபாயவிரோதிக
ளைக்கழிக்கவேண்டுவார்க்கும் இப்ரபத்திபண்ணலாம். ப்ராப்திவிரோதி
யைக்கழிக்கவேண்டுவார்க்கு மிப்ரபத்திதானே யமையுமென்று ப்ரப
த்தியினுடைய ஸகலஸித்திஸாதநத்வமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இதி
ல் ப்ரபத்தி உபாயவிரோதியைக் கழிக்குங்கட்டளையை ஸ்ரீகீதாபா
ஷ்யத்தில் வித்யாஜநைநயிலே யருளிச்செய்தார், ப்ராப்திவிரோதியை

ஸா-நீ|| ... மென்று ... மில்லையென்று கருத்து. இப்படியா
கில் ... களுக்கும் ... ப்ரபத்திபோலே ... வர்களுக்
கும் ப்ரயோ ... ஸேவதாநராஶ்ரயணம் கூடுமோவெ
ன்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போது இதி) நித்யநைமித்திகங்களிலும்
... ஸ்வாமியாதோவென்ற நிதேர்த்தி இப்
படி ... ப்ரபத்தியென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்
போது "... " என்று மோக்ஷோபா
... கூடுமோவென்றவது ... மென்கிற
... வருளிச்செய்கிறார். (மோக்ஷத்துக்கிதி) இப்படி ஸ
... ண்டாகில் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் சொல்லவே
ண்டாவோ அங்கும் ... யில் சொல்லித்தென்னில் அங்கு
உபாயவிரோதி ... சொல்லித்தன்றிக்கே ப்ராப்திவி
ரோதி ... சொல்லவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதி
...) இப்படியிரண்டிடத்திலும் இரண்டாகாரஞ் சொ

ஸா-கா|| ...
(மோக்ஷா ...) ...
... (இதில் ப்ரபத்திதி) ...
...
...
... "... " ...
...
...

௨௫॥ க்கழிக்குங் கட்டளையை ஶாஸ்த்ரத்திலேயருளிச்செய்தார். இவையிரண் டத்திலுமொன்றை அநாதரித்து ஒன்றையருளிச்செய்தபடியன்று. இரண் டிடமும் ஸ்வாபிமதஸாதநமான இவ்வுபாயத்தின் ப்ராபல்யத்துக்கு உதாஹ ரணமாம். ப்ரணவம் ஶப்தாகாரத்தில் ப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்வதந்த்ரமாயும் நிற்குமாப்போலே இப்ப்ரபத்தி அதிகாரிவிஶேஷத்திலே பக்த்யங்கமுமாய் அதிகார்யந்தரத்திலே ஸ்வதந்த்ரமுமாயிருக்கை வசநபலத்தாலே ஸித்தம். இப்படி நியதாதிகாரமாக பக்திப்ரபத்திகள் விகல்பித்து நிற்கிற நிலை “பக்த்யா பரமயாவாபி ப்ரபத்த்யா வா மஹாமதே” இத்யாதிகளிலே ப்ர

ஸா-நீ॥ ல்லவேண்டாவோ, அநேகாகாரஞ்சொல்லுகையாலே அந்யதரநாதரம் ப்ரஸஞ்ஜியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடத்திலுமிதி) அநாதரத்யோதகமன்றாகில் ஸுஹ்ருதயே அந்யதரோக்திக்கு நிர்வாஹமேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடமுமிதி) ஸ்வாபிமதஸாதநத்வம் ப்ரமாணப்ரதிபந்நமாகையாலே தத்ர தத்ர அநேகஸமஸாதநோக்தி உதாஹரணமாகை என்று கருத்து. இப்படியாகில் ப்ரபத்திக்கு அங்கத்வமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரஸஞ்ஜிக்கையாலே விரோதம் ப்ரஸஞ்ஜியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரணவ இதி)(வசநேதி)“ஶாகேஷ்வேவ ப்ரவக்ஷ்யே ‘ஸர்வஶாஸ்த்ராநுவர்த்திநே’ இத்யாதிவசநஸித்தமென்றபடி. “ஸர்வஶாஸ்த்ராநு” என்கிறவசநஶேஷம் ப்ரபத்திபரமாயும் அந்யாஸித்த்யர்ஹமாகையாலே ப்ரணவத்தில் போலே ஸ்வாதந்த்ர்யக்ராஹகவிஷயவசநம்வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிதி) ஆதிஶப்தத்தாலே “ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நா” இத்யாதி ஸங்க்ரஹஃ. “பக்த்யா பரமயாவாபி” இத்யாதிவசநத்தாலே ப்ரபத்தி ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லில் “ஸர்வஜ்ஞாநேநவாஶேஷ” இத்யாதிவசநத்தாலே ஸர்வஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் விகல்பேந பக்திஸாம்யஸாதந

ஸா-கா॥ விரோத இத்யாஶங்க்யாஹ. (இவையிரண்டிடத்திலுமித்யாதி) ஸ்வாதந்த்ர்யஸாபேக்ஷ்யாநம் ப்ரதர்ஶிதம் இத்யாஹ. (ப்ரணவ இத்யாதி) அநேந ஸாதநாந்தரவ்யவச்சேத்ய ப்ரபத்திஸ்ய ஏவ। ஸாத்யதே அங்கிநாம் விகல்பம் ப்ரணவோக்தே” இத்யாதிஶ்லோகார்த்தாநுஸந்தாநம் பக்த்யா விகல்பஸ்ய ஸாதநஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்த்யதி. (இப் படி நியதேத்யாதிநா) அநேகம் விகல்பாத் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸாதநத்வஞ்ச ஆஹம் ஶாஸ்த்ரோக்தமித்யர்த்தஃ பக்திப்ரபத்த்யோஃ விகல்பாதிக்ஷேயோர்வி ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்யாங்கித்வ “ததேவம் விதாநேந ஜநஹிதவதி நாநாவ் பாயாநுவாதவிதிஷு, பக்த்யா பரமயாவாபி ப்ரபத்த்யா வா மஹா மதே । ப்ராப்யோ ஹ்யஹம் நாந்யதா ப்ராப்யோ மம கைங்கர்யலிப்ஸுபிஃ” இத்யாதிவிரோதாத் அங்கஸ்ய அஸ்ய ஸாதநஸ்வாதந்த்ர்ய விகல்பாத்

ரீ||ஸிஸம். ஆகையால் "ஸரீ,ர்ஜாதெநசவா ரோக்ஷ்ம்ஸம்ஸாயாம்ஶரணெ
நவா | வ,ணாரீபாவிஸ்ந்து,ாக் ஸத்,ராவாஷமெகநாஃ" ஐத்ர்ாதி
களிலே ஸாக்ஷாத்வாயத்தோடேகூட வராஹ்மணாவாயங்களை யெடு
த்ததுவும் அவற்றினுடைய வ,ாஸஸ்,ாதிஸயக் தோற்றுகைக்காகவத
தனே. || * || வ,ாவ,ரெஸ,வ வ,ாவகக்ஷா ஷவ,ாயாந,திவாரணம் |
வ,வதெவ,ாஜாதக்ஷ ரெந,ாவாமெயாநகயஃ || தஜம்மெஹரவ,
ஸாவஸ ஸவஸாஸெ,ஷ விஜதா | ஐஸ்ஸைஸ்ரஷ்யா வாமெயெரெ

ஸா-தி||க்ஷம்வ, ஸம்ஸியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி)
ஸத்வ,வத்திகள்விகலிதொவாயநயாவ,ஸிஸங்களாகையாலென்றபடி
இங்கு "ஸத்,ராவாஶயாவாவி" என்றுபூர்வெ,ாவாயத்தையுமெடுத்து
அதில் ஸத்,ாதிகளில்லையாகில் வ,வத்,ாவா என்று வ,வஷ்தவிகலி
தொவாயகவுந் தோற்றுகையாலேயும் "நாந,யாவ,ாவ,ஃ" என்றுக்ஷந,
நிஷெயத்தாலும் ஸ,ாவகக்ஷம்கூடாது "ஸரீ,ர்ஜாதெநவா" ஐத்,ாதி
வசநத்தில்ஸரீ,ர்ஜாதிகளைமுன்னே எடுத்து "ஸத்,ராவாஷமெகந
ஃ" என்றுஶ்ரெவ,ாவாயத்தை க்ஷந்தமெடுக்கையாலும் க்ஷந,நிஷெய
மில்லாமையாலும் ஸரீ,ர்ஜாதிஸ,ாவகமென்றுகருத்து. இப்படிவிஸத
ரெணஉவவாதித்தவெகஸ,ாஸ்த்தை வாஶிஸளகயாஸ்மாகக்ஷா
ரிகையாலேஸம்ஹரிக்குறார். (வ,ாவ,ரெஸ,வவ,ாவகக்ஷவிதி) (வ,வ
தெவிதி) உத்தாத்,ஸவத்தாகயஃ, வ,வதெவ,ாஜாதக்ஷம், ஸிஸா
வாயதஞ்ச,தயொவாயகவாஸாவஃகரெந,ாவாமெயெஃ, ஸத்,ாதிஸிரநக
யஃ. ஸத்,ாதி,ரவெக்ஷவஸதெஜ,ாவாயக்ஷம் தஜமெஜஃ ஸத்,ம்மெஹரவி
க்ஷஸம்வஸஃவெஸிகாஜரமெநரவெக்ஷ,ம் ஸவ-ஸாஸெ,ஷ விஜதா
வகாவ,வதிரெவ ஸவஸ்வஸயநதி,த்ஸ்-ஃ. "ஶாரீகம்ஸாரணம்
வ,ஜெ" இ ஸாரெணெ,க்ஷ,ரீவ வசஸ,ாஸ-ஃ. வ வஜஸ்ரீ,ய

ஸா-கா|| ஸஸத்,வரெரெதத்,ாஸ. (ஆகையாலிசத்,ாதிநா) வசவஜஹிஃ
ஸாநத்,ாஸஸிகலெ,ாதெஜவிவ,ாஸஸத்,வாஸ [illegible] திரேஸத்,ாதிதிவெஜ.
"[illegible] வ வஜாவெயத்,ாநயொமவிவா [illegible] தவரீபூத்,ா
[illegible] ாஸி [illegible]"இத்,ாயு,நந,யாவஸி [illegible]
[illegible] வஸ்ததி ஸாஸ.
[illegible]யென்கிற வடிக்கிஸத்,ாமஃ) [illegible] ஸமெமெதத்தாரெநகஸ
[illegible] (வ,ாவ,)
[illegible] நவெகஷாமெவ,ந ஸரணத்,ரகொரவத்,ரவ,ரீஃ [illegible]
[illegible] ஸ,ாஷத்,ாவி பயணத்,க்ஷா

௩௨|| ஸௌலப்யஸ்யேஶிதுஃ|| கேசித்தேஹகஸௌலப்யாயா: ஶரண்யத்வம் ப்ரசக்ஷதே | விஶிநஷ்டி ததாபி ஸ்ரீ: குணவிக்ரஹவத்வயம் || ஸம்ஶ்லேஷேஸ்மிந் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பகவத: ப்ரியா | ஸம்ஶ்ரிதத்ராணதீக்ஷாயாம் ஸஹாயத்வவிவக்ஷயா || ஏகம் ஐஶ்வர்யோபாதாநமித்யுக்தேஷ்வபி காரணத: | யதாபேக்ஷிதமேவேஷ்டம் ததாத்ராபி பவிஷ்யதி ||

ஸா-நீ|| உபாயத்வமேவ ஸம்பவதீதி பரேஷாம் மதமநுவததி (கேசித்திதி) நிராகரோதி. (விஶிநஷ்டீதி)(ததாபி) ஶரண்யத்வாய கேவலம் குணவிக்ரஹவிஶிஷ்டஸ்யைவ உபாயத்வம் ந து நிர்விஶேஷஸ்ய ததா ஶ்ரீரபி குணவிக்ரஹவத்வயம் (விஶிநஷ்டி) விஶேஷணதயா உபாயமத்தாவத்தமத்யர்த்த:. நகேவலம் விஶேஷணதயா தஸ்யா உபாயத்வம் கிந்து பகவத இவ தஸ்யாபி ஸம்ஶ்லேஷகோடிகேநோபாயத்வமித்யாஹ. (ஸம்ஶ்லேஷீதி) தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யதோஷப்ரஸங்க இத்யத்ராஹ. (இயம் பகவத: ப்ரியேதி) பத்யுராஜ்ஞாதிஸ்வாதந்த்ர்யதோஷ இதிபாவ:. பத்யுரேவ ஸ்வாதந்த்ர்யாஹ்வாநாஸ் கயோருபாயத்வமித்யத்ராஹ. (ஸம்ஶ்ரிதேதி) யாகாதௌ தம்பத்யோஸ்ஸஹகர்த்ருத்வவத் ஸம்ஶ்ரிதத்ராணஸங்கல்பேபி "ஶக்த்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶ:" "இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ" இத்யாதிப்ரமாணேந ஸஹாதிகாரிணீத்யர்த்த:. நநு "மாமேகம் ஶரணம்" இதி ஏகஸ்யைவோபாயத்வோக்தேஃ கதமிதராநுவ்ருத்திரித்யத்ராஹ. (ஏகமிதி) "ஸதேவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவ" த்யாதௌ ஏகஸ்யோபாதாநத்வோக்தாவபி யதாபேக்ஷிதமேவேஷ்டம் ஸர்வஜ்ஞாத்மவிஶிஷ்டஸ்ய ஸத்ஸ்ப்ரஹ்மண உபாதாநத்வமேவ விகாரீ

ஸா-கா|| ப்ராபகத்வம் ஸ்யாதித்யத்ர ப்ரஹ்மணோ பஹூநிதிவ்யாகாரிணோ ரஷ்யோபாயகோட்யாஶரண்யத்வமபிவிஶிஷ்டஸ்யைவ ஶரண்யத்வாவிஶிஷ்டே பாதாநத்வவதேக "ஸதேவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்" இதிவாக்யஶ்ருதைஸ்ய கர்மஸ்ய சிதசித்ப்ரகாரக வத்தைஸ்ய குணவிக்ரஹாதிப்ரகாரக வைஶிஷ்ட்யவத் ஶக்திப்ரகாரகவிஶிஷ்டஸ்ய ஶரண்யத்வமித்யாஹ. (கேசித்யாதி) தேவைக்ஷிதமேவேஷ்டம் ஸம்ஶ்லிஷ்டவிஶிஷ்டமித்யர்த்த:. நநு "த்வமேவ ஶரணம் மம", "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதிஷு ப்ரபத்தவ்யதேஹ: கதம் ஶக்திவிஶிஷ்டஸ்ய ஶரண்யத்வமிதி சேத் 'ததேவம்விதிநா தேந க்ருதேதி யஸ்ய பாநவந்தம் ஸம்ஜ்ஞாநமித்யநேநைவாக்ஷரேண பரமேஷ்டிநிர்யாத ஸந்ந்யாஸி ஸ்வஸ்யேவ ஸம்பந்த இத்யாதிஷு பகவத ஏகஸ்யைவோபாயஸ்யோக்தாவபி ஸத்த்வாதிஸம்பந்தேந குணாநாம் ஸ்வோபாயஸ்யோபாஸ்யமேதாவதஸ்ய ஶக்திஸ்வரூபம் யதா ததா ஶ்ரீரபி ஸம்பந்தேந

ஃ॥ஸாமிகாஸ்த்விஷயா விஷயே ந்ணாக்ஷீநாமயாநூபம் । அமேயகா ரணவ்யாவ்ருத்திராமீயந்நாத்ர ॥ யஸாமர்ணாக்ஷி வேவஸ்மிஷ்டு ஸிம்ஹாஸநே யஜ்ஞேக்ஷண ॥ ஸாஸூத்ரவிஸிஷ்டமேவ வ்யஸிஷ்டஂஸா ஸூலகாரணம் ॥ வ்யாவ்யஸாலக்ஷணாயுத வேதோக்தா விதாநபஃ ॥ ஸாமான்ய அமோக்தஸ்யாக் ஸஹவ்ருத்தி யாநகஃ ॥ ஸூத்ரமேவ

ஸா.-த்॥ஸாலம் த்ரிவிதகாரணவ்யாக்ருதிவ்ரைஸ்வஂஶ்க்ரிய பதேத தயா த்ராவி ஸவிஷ்டி. ஆத்ஷாக்ஷாக்ஷராஹ (ஸமேகாவாஸ்திவியாதேநவீ ய) "ஏகமேவஸந்நாதநாத்"ஆத்ரைவஸ்வமேவ வ்யாவாஸந வியாதேநவி ஶ்ணாக்ஷி விஸிஷ்டமேவ வ்யாவாஸநீதி ஶ்ணாக்ஷீநா யாநபஃ, தயாவாகஸாண வ்யக்தி ரவியாதேநவி ஸ்ரீமேவஸிஷ்டு தந்த்ரத்ர விஸேஷணதயா ஸ்ரீ யதவாயமேவ விஷேவாமேவ கவ்யஸாஃ இதி வாயகம் தக்த்வஸிஹாரதி (யதேதி) ஸூஷோ காழ். ஸாஸூக்ஷ்மாதீதி ஸாஸிவ்யாபம் "பாவாஷோஸிஸஸ்வ விஹஃ கிபஃ காரணாமா" இதி ஸாமவதாதிஸாஸ்வம் வ ராணதிதம்யஃ. ஸவம் பொருவி காரணமேவ "ஸோயாவாஸஷாநாரஸித்தீவஸ்திஷம் ஸூத்ரதி ஸவம் ஸாஸாதி ஸவம்திஷாஸ்கதீ"இதி தாவநீயே "ஸ கோஸமேவ நாராயண ஆஸீத்" இதி உமேஹாவநிஷதிவ ஸமேகஸஸ்வ காரணத்வ ஸ்ரவணா கயதித்யத ஹ (வ்யேததி) ஸஹவ்யதவியா நதீ ஸஸிமியாஸிஷ்டந்யாயாதித்யஃ. நந்து ஶக்த்யாதவாயமேவ ஸத்யா வஸிஷ்டு வ்ராணஸமேவ ஸவஷிதா ஸ்யே தமேவ நாஷ்தித்ராஸ. (ஸூரதிமேவநாதி) சாஸ்யவாஸயஃ "ஸவசாஃ வ்ராம்பராஸஸாராண்வ தரிணீ ॥ க்ஷிவ் வ்யஸாதிநீ ஷெவீ

ஸா.-கா॥ஸா மேஷவிஶேஷாஸ்வாஸமேஸ்யக்ராவிரோயிஸமெஷகம் விஸ்யஜாஹ. (ஸமேகாஸ்த்ராதி) ஸவம் தஹிது "ஸூத்ரதமேவஷ மேதஃ "ஸஂஸாராணுவஸூநாநாவிஷயாக்ராந்தமேதஸாம் ॥விஷ்ணு மேவ ஸஸித்ராஸ் கிஂதுஸி வராயண"இத்யாதிஷு ஹஸவத ஸமேவாதி கயதித்த "யயாயாவி ஸாவஸ்வா தயா வ்யமேவ ஸமேஸா ॥ ஸஸாஸ்வாதி ஸா ஸிஸா ஸாஸ்வேண வ ஸாமோ"இத்ரா திஸிஸ்மேயவாஸஸாநாவஸாஸ(ஸூ-இிவஂஸூஸ்கஂதா)"இத்யாரஸ "ஸுமஸேயாஸஸ்வ்யஸ்யமேஸ்மேஸ்ஸூத்ரதி"இத்யக்தவ காரேண ஸாஸாஸ்தகமி ஸாவ்யக்த்வ த்வதாஸ. (வ்யேஹத்யாதிநா) ஸாஸாதஸஸஸ்ய வ்யதாஸஸஸ்யதேவ கயதித்வா ஹ. (ஸூலமேவநாதி) "ஸாஸாஸ்வய்ராஸ ரதிரம் ஸவஸாரா ணாஸமஸிஸம் । ஸக்த்யா வ்யஸாதீ ஸஸிம் யாஸஸ்ராந்தாஸிதமேஸ॥ ஸூயாவமோயஸாஸஸாஸஸஸாஸாஸாரா । ஸவ்யமேயா க்ரியா

௨௪॥ நாமோ நயம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரணீம் | உபாயதாம் ஸ்வயம் ப்ரேப்ஸு ஸாத்யதாஜிஷ்ட தாவகம் ||உபாயோபேய பாவோ விஸ்ரீ ஸம்பூதா | இஷ்டாய ஶேஷிணீ த்வம் சேஷவ்ருத்திப்ரயோஜிதா || கஷ்டா நந்யா வராநேகவ்ருத்திஸ்ஸ்ரத்ப்ராப்தம் ஸாரதம் | வத்தி விசிஷ்ட ணதேவ: ஸ வத்தவ்ய உபேயாதிஷ: || * * * *

இங்குற்றை ஶரணஶப்தத்துக்கும் அயாயிகார்த்தின் பொரு

ஸா. நீ||ஶரண்யாம நாவிதுபேக்ஷயாமம் ப்ரஸ்வேதேநமேஷ்டஸ்யம் ஹி ஶரணோத்யம் | நிஷ்ப்ரத்யூஹசிரேணதிஷ்டரணீ தத்யர்த்த: நிகுவண்டம் நபஸ்த்ரஜிவ்ய்ஷயதிஸ்வ ஸ்வேதாவதா ஸித்த்யர்த்தம். (உபாவதாமிதி) "ஏஷ க்ருத்வா ஸம்ஸேஶ்ரேயமேதமேவ ஶரணம் கத: | ஆத்மோகஸ்ஸர்வஸாப்தயிஸ்வயம் ஸஹ்ஜாதி" க்ராஜிநித்யர்த்த: கிம்ஸ்வயம்வ... வத்திகாரண மந்த்ரம் தபெ உபாயத்வ ஸித்திதார்த்த. (உபாயேதி) உபாயகார்யகே உபேயத்வேமி நஸ்யாஜிதிவாக: (த்வேமி) தயா வ்யஸ்தேத வீதர்த்த:. ஶேஷிணீ த்வம் சேஷவ்ருத்திப்ரயோஜிதா தயோபாயோபேய பாவோ ஸ்ரீஸம்பூதேத்யர்த்த:. (உபலக்ஷணம்) (கதமிதி)ஶ்ருதி:, ,,வம்ஶம் வவ்ஹாஸாம் காமகஸாத்ய தத்ர ஹாநாஸாமோ யோகமத்ய தம் ஜயாதா, ஶ்ரியம் வஸாநா அம்ருதத்வ மாய" ஜ்ஞி த்ர்யாதிகா. ஸ்வஸ்திர்விசித்ரவிதாயிநீ த்ர்யாதிகா ஶேஷம் ஸ்வஸ்தம்.

இங்கு ஶரணஶப்தம் ப்ராபகமோ, ரக்ஷகமோ, க்ருஹ்யவஸ்த்தில் வாயிதாயுதகவ்யவஸ்திக்கும், ஸித்யவஸ்த்தில் ரக்ஷகத்வம் அதிகாரி வாயாரணமாகையாலே சகிஞநம் வத்தி தத்வேஷ்ம நீத்ர யோஜநம். இனி உபாயவபமென்றில் ரக்ஷிகெ வப்ர ஹணிக்கு தந ஸாயாரணோபாயக்கயேநே நிஹாரமாவாவாமம் வஸம்ஶி

ஸா. நீ||ஸக்ஷாபர நிவாரணதாயிநீ|வாவ்வப்ரம் ப்ராகதயிதா ப்ருவ ஜ்யோதிர்ப கஶ்ரி ய"த்ர்யாதிஹிஸ்ஸ்ரம் தீர்த்த:. (தாவாவஹாவதேவ த ஸ்ரேதி) "ஏஷ க்ருத்வா ஸம்ஸேஶ்ரேயம் தமேவ ஶரணம் கத: | ஆத்மோ கஸ்ஸர்வஸாப்தயிஸ்வயம் ஸஹ்ஜாதி" த்ர்யாதிஷ்டர்த்த:. உபே ஶ்ரு தோவேயவிசேஷணதவஜ்யவிசேஷணதவஸ்யாமி தமேதவ ஶ்ருதஸ்யாரிவோமேவ்யாயாவஶ்யோகதவ்யாஷ தயவதேஷ கவமாக்ஷிதி ஜயந்து வகஶப்தஸ்ய ஶரணரேவஸிஷ்யகா நிஷ்மபதி. (உபாயேத்யாதிநா) "ஶ்ரியம் யோகே ஹிரண்யவர்ணாம் "காமகஸாத்ய தந்ஹாநாஸாமோ நா யோகமத்ய தந்யாதா, ஶ்ரீ ஸாநாதேவீ ஹேவநஸ்யாயிவத்தீ, ஸ்ரீ யம் வஸாநா அம்ருதத்வமாயஜ்ஞி த்ர்யாதிஶ்ருதிப்ரஶப்தார்த்த:. (ஸ்வயம்காமவ்ருதாதித்யாதி) வதேவேயாவா த்த: ஸ்த்ருதிஶப்தார்த்த: கம் ஶரணஶப்தார்த்தோபாஹ. (இங்குற்றை

[illegible] க்கொள்வது. இந்த ஶரணவரணம் ஸர்வாதிகாரிகளைக்கு றித்து உபதேஶிக்கப்பட்டதேயாகிலும் "ஸநாதநோ வித விஶேஷா [illegible] [illegible]" என்கிறபடியே ஸர்வவிஷயமென்னுமி டம் ஶ்ருதாஶ்ருத ஶ்ருதிவ்யக்தம். "க்ருஷ்ணம் த்வாம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம் [illegible], [illegible] [illegible] நதா, ஸர்வே தம் [illegible]" இத்யாதிகளிலும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷய

ஸாதநீயாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்குஜாதி) ஶரணஶப்தோ பாயவாசகமாய்க்கொண்டு உபாயாந்தரஸ்தாநாவஸ்திதத்வேந [illegible] [illegible] மென்று [illegible] ஸர்வாதிகாரமென்றுகருத் து. ஆனாலும் ஸர்வாதிகாரிகளைக்குறித்து "[illegible] ஶரணம் வ்ரஜ" என்று உபதேஶி த்தால் [illegible] குறித்த ஶரணமென்றன்று வ்யபதேஶியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்யாதி) [illegible] த்தாலே ஸர்வ ஶரண்யத்வம் [illegible] யாலே [illegible] உபதேஶ [illegible] மென்றுகருத்து. (ஶ்ருதிதி) "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத் [illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதியிலே என்ற படி. ஆனாலும் "க்ருஷ்ணம் த்வாம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம் கத:" இத்யாதிகள் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேதானே ஸர்வஶரண்யத்துக்கே ஶ்ருதிவ [illegible] ஶரண்யஞ்சொன்னால் [illegible] இங்கும் ஸர் வவிஷயமென்று [illegible] யாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (க்ருஷ் ணேதி) [illegible] வாறுகைக்காக "[illegible] மஹிஷ்ரா [illegible]

[illegible]

உசி॥த்வம் விவக்ஷிதம். இப்படியிவன் ஶரண்யாக வரணீயனும்போதைக்கு
தான் அநந்ய ஶரணனாகையே வேண்டுவது. “வ்ரஜ” என்கிற ஶப்தமும்
“ப்ரபத்யே” என்கிற விடத்தில் அறுதியிட்ட ஸபரிகராத்ம நிக்ஷேபத்
தையே சொல்லுகிறது. அவ்விடம் அநுஷ்டாதாவினுடைய அநுஸந்தா
நமான படியாலே உத்தமனாயிற்று; இவ்விடம் “ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம்”
என்றபேக்ஷித்து நின்றவனைக் குறித்து விதிக்கிறதாகையாலே மத்ய
னாயிற்று. இவ்வாநுகூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநாதிகளுமிங்கே ஸம்
ஹிதமான படியை த்வயத்திற்போலே உசிதஸ்தலங்களிலே கண்டுகொள்
வது. “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய” என்கிற நிர்ணயத்துக்கு உபாஸ

ஸா-நீ॥ தே” த்வரைவர்ணநம் அங்கும் ஸம்பந்தமில்லாமையாலே
‘அநுவாயிக நிர்தேஶோ ஹ்யஸஜ்ஞாவோதநீஷ்வஸித்திந்யாயாத் ஸ்வவர்க
விஷயமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்வவர்க விஷயமென்று சொன்னது கூடு
மோ, ஸக்ருத்யோக நிஷ்டனைக்குறித்து உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நவ்யாஜ
வாயகமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) ஸ்வவர்க விஷ
யவோக்திக்கு ஸைத்ரவணிக்கவாதி நியமமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும்
“வ்ரஜ” என்கிற ப்ரயோகமநாஸ்வர்க்க மாகையாலே அநந்விதமன்றோ, ஶ
ப்தவாதியாகில் த்யவிவரணமுந்தான் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.
(வ்ரஜ இதி) இப்படி த்யவிவக்ஷிதார்த்தங்களுஞ்சொன்னால் த்யவஸ உத்த
மாரோஷம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடமி
த்யாதிவாக்யத்தாலே) ஆனாலும் த்யவஸ ஸாங்கவர்ணநம்
ஸாரஶ்லோகத்திற்குக்கூடுமோ, ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிவாசகஶப்தமில்
லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாநுகூல்யேத்தி) ‘ஸாரஹம்’மென்கிற

ஸா-கா॥ வக்தவ்யதயிகாரக்ஷிதிர்ஸாவ:. ஏவம் ததுக்தாநந்ய
ஶரணத்வாநுஷ்டாநாவைவாயிகாரஸ்ய த்யாயத்ததயிகாரகலக்தியோ
ஶந தாத்விகத்வம்ஸ்யாத் ஸ்வாபாக்தம் ஶாராஶுவாவிகல்பாநுவ
ஷ்டேதிக்ருத் ஸ்ஸாயாரண ஸாந்த்யஸ்தாஹ. (இப்படி த்யாதிநா)
அநந்யஶரண: அநந்யோபாய: அகிஞ்சநஇத்யர்த்த:. அகிஞ்சிந்த்வ
யிகாரிவிஶேஷ வ்யஶ்தீஇதிஸாவ:. அத “வ்ரஜ” தி ஶப்தஸ்ய த்ய
ஶக்தவ்யோக்தி வாயவ்யதிரேக உஸயோஸ்வஸாயாரணத்
வாக்யயோர்ஜஸ்தோக்தவாஷாம் த்வஸ்யதிஷ்டாநவ்யாஹ.(‘வ்ரஜ’
என்கிறவித்யாதிநா) (உசிதஸ்தலங்களிலேஇதி) வ்யவஹாரிதாதி
கரணை வஜநநாநுகல்யஸங்கல்ப ப்ரத்யக்ஷத்தா வாக்யஶேஷ
வ்ரஜேதிநிஷேதாவிஶ்வாஸ ஶரண ஶப்தோக்தவஶேஷ ஸ்ரெஸ்வ
ஹாவ்ருதவரணம் “ஶாத” இத்யர்த்தாந்தரஞாநகாஹாந்தக
காரணேஷாவ ப்ரதிவந்தர்த்தாவ:. அயம்ஶரணவரண வஞ்சநாதாவி

௩௦ ‖ நத்திற்போல் இதற்கு ஆவ்ருத்தி வேண்டும்படி ப்ரமாணமில்லை. இவ்வ ர்த்தம் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதிவசநத்தாலும் ஸித்தம். இப்படி மோக்ஷார்த்தமான ஸாத்யபக்தியிலே ஸாத்யநாஸம்பண்ணு மவனுக்கு ஸாத்ஸாத்யவிசேஷமொழிய ஸாதநவிஸேஷத்துக்கு ஹேது வில்லை. ஆகையாலே இந்நாஸவிஷயத்துக்கு ப்ராபந்நிவருக்கும்

ஸாத்ய்வஷங்களிலேஎன்றபடி. ஆனாலுமிங்கு ஸக்ருதுச்சாரணம் வஜ என்று விசிஷ்டநிர்தேசிக்கவேண்டாவோ, அந்யாஸ்வதமஸக்ருதநி ஷாந்தவ் வம்ஶியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்ருதிதி)இப்படி ந்யாஸத்ஸக்ருத்வம்விவக்ஷித்தால் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதி களிலே ஸக்ருத்வம் வணவ்ருத்யர்தகவும்ஶியாதோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமிதி) ந்யாஸவிஷயெல்வ தாத்பர்யம் ப்ராப்த்வ மென்று கருத்து. ஆனாலும் யாவ ந்நைமித்திகம் ப்ராயச்சித்தவ் மநம் மோக்ஷஹேதுவென்று சொல்லவேண்டாவோ, ஸக்ருதநம் ஸாத்ய நமோக்ஷம் மோக்ஷஹேதுவா கில் த்ருணக்ஷம் வாவமோக்ஷம் வ்யவஶியாதோவென்றவருளிச்செய் கிறார். (இப்படி இதி)இப்படி வாக்ஷிவ ப்ராயாநுஷ்டாந விஶேஷ ஸஹ லிவ் ஸாத்யமாக வேக்ஷபாக்ஷிஸயமில்லாமையாலே வ்யக்திக்குஶக்ஷ வேக்ஷபா க்ஷிஸயமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலேஇதி) (ஆகையாலே) வாக்ஷிவ்ப்ராயம்விநா விஶேஷஹேது இல்லாமையாலே என்றபடி. வாக்ஷிவ்ப்ராயாநுஷ்டாநவ்ராபந்நிவர்க்கமே க்ஷிஸய மென்றுகருத்து. (ப்ராபந்நிவர்க்கமிதி) ஸவாதிகாரக்க ஸக்ருதநவிஷயவஸாவ்யமென்றுகருத்து. ஆனாலும் வ்யக்திஎன்று ஒருவ்யபாயத்தை "வ்ரஜ"வென்று கர்த்தவ்யமாக விதிக்கக் கூடுமோ,

[illegible]

ஜ்ஞ॥ விசேஷமாகிறது. இவ்விடத்திலே சிலர் ஸ்வதந்த்ரனைக்குறித்தன்றோ வொன்றை விதிப்பது, அஸ்வதந்த்ரனுக்கு அஸ்த்ரசாஸ்த்ரங்களிலும் உபப்ருஹ்மணாதிகளிலும் ப்ரஸித்தனாக வயிகாரியைக்குறித்து "வ்ரஜ" என்றொரு கர்த்தவ்யத்தை விதிக்கும்படி யென்னென்று சொல்லுவர்கள், இது பாரதந்த்ர்யகாஷ்டையைப் பராமர்சியாமற் சொன்னபடி. எங்ஙனேயென்னில்; "கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத், பராத்து தச்ச்ருதே:" என்று வேதாந்தத்திலறுதி யிட்டபடியே யிவனுக்கு பகவததீயீந கர்த்ருத்வமுண்டாகையாலே இவனைப்பற்றவிதிக்கக்குறையில்லை. அவித்துக்கள் பசுவாதிகளை யீச்வரனுண்டாக்கச் சுமக்கிறாப்போலே இவ்வளவு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வெடுத்துச்சுமக்கையு மிவனுக்கு பகவதாரதந்த்ர்யகாஷ்டையிருந்தபடி. இவனுக்கொருவழியாலும் கர்த்ருத்வமில்லையென்னில்; ப்ரக்ருதிவித்யாதிகளுக்கு கர்த்ருத்வஞ் சொல்லுகிற

ஸா. நீ॥ இவ்வசநந் அஸ்வதந்த்ரனுக்கு "ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா" வென்று வ்யாகரணமுக்தமான கர்த்ருத்வங்கூடாதேயென்று பராபக்ஷத்தையநுவதிக்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) இந்தமதத்தைநிராகரிக்கிறார். (இதுஇதி) பாரதந்த்ர்யகாஷ்டை என்றது கூடுமோ, கர்த்ருத்வமுண்டாகில் பாரதந்த்ர்யமே கூடாதேயென்று சங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (எங்ஙனேயென்றிலித்யாதிநா) கர்த்ருத்வமுண்டாகில் பாரதந்த்ர்யஸாரவப்விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவித்துக்களித்)இப்படி பராயீநகர்த்ருத்வம் சொன்னதுசேருமோ, அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதிமந்யதே" இத்யாதி ப்ரமாணத்தாலே கர்த்ருத்வமில்லை என்றதல் "அபிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா" இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே ஸ்வாயீநகர்த்ருத்வமுண்டென்றதல் கொள்ளலாகாதோ வென்றவிரண்டு பக்ஷத்தையும் நிராகரிக்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே)

ஸா. கா॥ த்யாகசப்தாநந்தர்யஸ்ய வ்யவஸ்தாநுவதநம் அத்ர ஸங்காநிரஸ்யபரிஹரதி. (இவ்விடத்திலேசிலரித்யாதிநா) அதஏவ ஹித்யஸ்ய. யதாஹி ப்ரபந்நாதீநாம் ப்ரயோஜ்யா:. (பாரதந்த்ர்யகாஷ்டேதி) வேதநஸ்ய பகவத்பாரதந்த்ர்யகாஷ்டாநாம் தத்ரார்த்த ஸ்வாதந்த்ர்ய வேதநந அத்யந்தாவிசிஷ்டாநுஷ்டாநா நத் க்ருதிரத்ர ஆச்ரயத்வம் நமேவ விதிநவத்த்ர வேதநஸ்ய கர்த்ருத்வாபிதாநே "ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா" கர்த்ருத்வஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாத்மகஸ்வாதந்த்ர்யபராபரோக்ஷ பாரதந்த்ர்ய வ்யாகாதேந அநந்யாயீநத்வரூபஸ்வாதந்த்ர்ய லோகாநுஸரணமித்யர்த்தஹ. (அவித்துக்களித்யாதி) பலவா விதிக கர்த்ருத்வம் [illegible] ஹ. (இவனுக்குத்யாதிநா) [illegible]

ஜீவிஷாம் [illegible] ப்ராப்யமாம், கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபீநமென்னில்; ஸ்வதந்த்ரகிய ஜாவொருவனென்கிற ஸம்ப்ரதிக்கிடையாமையாலே நிர்ஹேதுகமாம் [illegible] தப் படியாம். ஸம்ஸாரமிஸ்ராக வருமா கர்த்ருத்வந்தானும் ஜீவகர்த்ருவோ த்ரு வென்னில்; [illegible] வியும் [illegible] வ்ருத்தி யுந்தவிறப்ப்ரஸங்கிக்கும். ஜீவ நமும் அதினவஸ்தாவிசேஷமானவிஷ யமே யுள்ளது, வெறொருவ்ராவாரமில்லை யென்னிலும்; [illegible] ஸாதீ [illegible] க்ருதிகர்த்ருத்வம்ஸாம்ப்ரதாயிகர்த்ருவி [illegible] உதமென்றபடி. [illegible] என்றபடி. இனி [illegible] கர்த்ருத்வம் [illegible] யாகில் [illegible] ஸாயார [illegible] ம், [illegible] யாகில் ஜீவகர்த்ருவோ த்ரா வமெஷயிலே [illegible] என்று கர்த்ருதி [illegible] விரோயியாதோ [illegible] கர்த்ருவிரோயநா பண்ணுகிறார். (கர்த்ரு த்வந்தானும் [illegible]) ஒன்றைத்தா [illegible] க்கும் பொழுது [illegible] யானை கர்த்ரு [illegible] யதா இப்படி [illegible] த்ரு [illegible] த்து [illegible] யான கர்த்ருத்வமெல்லாம் சொமக்குற னென்று சொன்னதுகூடுமோ, [illegible] யாக கர்த்ருத்வமில்லையென்றுதல் [illegible] கர்த்ருத்வமுண்டென்றுதல்கொள்ளலாகாதோவெ ன்னவு [illegible] த்திர்க்குவாய்களுருளிச்செய்கிறார். (இவனுக்கி [illegible]) வா க்ய [illegible] த்தாலே கர்த்ருத்வமில்லையென்றல்லு, [illegible] கர்த்ருவவி ஷாதக [illegible] யாமென்று சொன்னதுகூடுமோ, [illegible] த்திலே யும் [illegible] என்று [illegible] க்கும் கர்த்ருவா சொல்லவில்லையோ [illegible] கர்த்ருவம் [illegible] கர்த்ருவா [illegible] வென்றில் ஆனாலும் [illegible] கர்த்ரு வம் வேணுமாகில் [illegible] கர்த்ருவென்று சொல்லலாகாதோ, [illegible] வேணுமோவென்றருளிச்செய்கிறார். ([illegible] மூன்று [illegible]) இப்படியாகில் [illegible] இல்லையென்

[illegible]

௭௰ || ஷாஸ்த்ரங்களானவொருவுவாயங்களையும் ஸ்வயம்வ யோஜநமான தோஷங்களையும நக்ஷிக்க விரகில்லை. ஆகையால் ஜ்ஞாநவிஷேஷர் வ்யத்தங்கள் மூன்றும் சூத்ராவுக்குண்டு, இதில் விஷேஷர் வ்யத்தங்கள் ஜ்ஞாநத்தினுடைய வ்யவஸ்தாவிஶேஷங்களென்னுமிடத்தை வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்திலருளிச்செய்த ஶாஸ்த்ரயுக்தியாலே கண்டுகொள்வது. க்ரியாஶ்ரயத்வ ரூபமான கர்த்ருத்வம் வேதநாவேதநஸாயாரு

ஸா.டீ|| கிறஹவஸவிஸாம்தஹாநிவாராம்த்ரவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதிலிதி) இப்படிவாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநவிஷேஷர்வ்யத்தாஶ்ரயத்வரூபம் கர்த்ருத்வமென்றில் "ஜ்ஞோऽத ஏவ" என்றும் "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" என்றும்வொ கவேதங்களிலே சுவேதநகர்த்ருத்வநிஷேதத்திற்கு மதிஶதென்ற வருளிச்செய்கிறார். (க்ரியாஶ்ரயத்வமானேதி) வாக்யத்தாலேஇப் படிவ்யத்தாவஸ்தா விண்ணமென்றால்வ்யத்தம்வவ்யவமன்றோ, ஜ்ஞாநா திஸித்த ஶுணவமென்றில் சுதிஸித்த ஶுணவாநம்ஸ்காரா வஸாஹவமன் றோ, ஜாதிவிஶேஷமென்றில் சுவஸிஸாம்தமன்றோவென்னவருளிச்செ

ஸா.கா|| நாநிஸவ்வர்வஸத்யஸாயாரணாநிசாநிவவிஷயவிஶே ஷாதீநவிஶேஷாணி தயாஹவதி யெநவிஷயவிஶேஷணவிஶேஷிதம் ஜ்ஞாநம் ஸவஸ்ய ஜநகஸித்யம்ஸிதம் தத்விஷயஜ்ஞாநமேவ ஸவம் த தமே கிம்வஸ்தாஸாம்தரம் நோபலப்யதே தமேவ ஸவிஶ வ்யவஹாரோவவத்தேஸ்தத்ரு ஜீதத்ரய த்தாஸவஸதாஸ்வபஶேஷ்வ ஸவம் ஜ்ஞாநாஸ் வேதாநவயோமாஸ் ஸம்ஸாரிவஸாஸ்த்ராநாம் ஷ ண்ணிநம் தாநாம் ததவாம்தரவிஶேஷாணாம் வஸ்தாந்தராணாம் ஸ்வநாவஸி "ஸவிநாஶீவாஶரேயம் தாஸநாஸ்ருதியதே வணோஸ்ய ஸ்ய வர்ஷஸ்ய பவேவாஸ்ய பஹிஶ்ருதம்தேநாஸ்ய ஸ்வதி வ ஜ்ஞாயதேம்வாஸாதிவோஸ" இத்யாதிஶ்ருதிநிஷ்கத்யயா திஷ்டி ந வ வேஶாதிஹேத்யாவாவமதஸ்ய யஸஹித ஜ்ஞாநமேவ ஸூதி ஸாவேநாவஸ்தாவஸ்தாரவ வித்யாத்மேவ ஸயஸ்வ ஶோகஸ்வாதிவஸ் ஸவஸ்வதாஸ்வவிஸ்தாஸ்வஷஸ்வ வ்யத்ஸ்வாவஸ்தாஸ்வாரெ வபஜ்ஞா நாதி வபஜ்ஞாநாதிதி வ்யவஹாரோபபத்திவஸ் ஸவஸ்வதிஷ்ஸ்வதி ஜந்திதேஷீவ யதத ஏதத்யாதிவ்யவஹாராணாம்வ்யவவத்தேரேகநி ஷ்கர்ஷிகாவஸ்தாஸ்வ பாயஸ்யமவஷவமஹாதேரஹாவாஸ்யிஷ்கவ ஸாதோவாயஸ்கவ நஷ்டிதந்த்ரயெநமாவவாஸ்வஸ்தாம்தாஸ்வ நேமளவாத்வதாஷ்யெ ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷாவஶேதத்ஸம். வ வாதஹிர்ஷ்யோமுஷ்டீத்யாதிஷ்ஷவ்ய திவளம்கர்த்ருத்வாவ்யாஹநேந் தேக்த் ஆஹ(க்ரியாஶ்ரயத்வேத்யாதி)நவேவாதஹிஜ்ஞாநாதிஸவ்வ தி ஸ்வவிதித்யாதிஸிகர்த்ருவிஹிதவ்ய த்யாமிநெஶேத ஶாஸியாநா

[illegible] வ்யபதேஶ்யமான கர்த்ருத்வம் நமக்கு நேராகவும் ப்ரயோஜனம் [illegible] ஶேஷமாகவும் விதேயம். இந்த [illegible] போதும் போகத்துக்கு காரணமான போதும் [illegible] மான [illegible] கர்த்ருத்வமேயுள்ளது. ஒன்றைத்தன் [illegible] யிலே யுண்டாகும்போது ப்ரயோஜனமேயான கர்த்ருத்வம். இப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வம் மோக்ஷத்திலே மென்மையுமுண்டென்று, அங்கும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிறார்

[illegible]. (வ்யபதேஶ [illegible]) [illegible] என்று கருத்து. இப்படி [illegible] காரணமான கர்த்ருத்வமென்றால் [illegible] களிலே [illegible] கர்த்ருத்வத்திற்கு மதியென்றவருளிச் செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] மென்று கருத்து. இனி [illegible] கர்த்ருத்வமென்பதாகும் திலே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஒன்றைநத்) இப்படியானவுக்கு விலக்ஷண கர்த்ருத்வ முண்டானாலும் உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாதீனமாகையாலே [illegible] யில் கர்த்ருத்வஸ்வாதந்த்ர்யமாகையால் மோக்ஷத்திலேயே கர்த்ருத்வம் ப்ராமாணிகமாகையால் “வ்ரஜ” வென்று [illegible] உபாயவிதிகூடுமோவென்கிற ஶங்கையை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிப்பட்டதே) விலக்ஷத்தில் [illegible] மருளிச்செய்கிறார். (அங்குமிந்) உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாதீனமென்றால் மோக்ஷமோக்ஷத்தில் [illegible] கர்த்ருத்வமில்லையாக வ ஸாமிக்குமென்று கருத்து. இப்படி கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகில் [illegible] க்கு கர்த்ருத்வம் [illegible] சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மதி எதெ

[illegible] ॥ [illegible] [illegible] வாணீதி [illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] மோக்ஷ [illegible] கர்த்ருத்வ [illegible] ([illegible]) [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] । [illegible]

௨௦॥ பொஜநத்தை யபேக்ஷித்துவாயானுஷ்டானம் பண்ணுகிறெயிறெ யிருப்பது. ஆனபின்பு கர்த்ருத்வத்தில் பாஸமானமான வாக்யமே ப்ராஜ்யம். அதெதென்னில்; ஈஸ்வரன் கொடுத்த ஜ்ஞானஸக்த்யாதிகளையும் கரணகளேபராதிகளையுங்கொண்டு அவன் ப்ரேரகனுமாய் யாரகனுமாய் ஸஹியுமாய்க்கொண்டு ஸஹகரிக்கப் ப்ரவர்த்திக்கிற தன்னையிதுக்கு விவரீதமாகவநுஸந்தித்திருக்கையும் இவ்வநுஸந்தானத்தில் திருத்தமுண்டேயாகிலும் இதிலே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யபேக்ஷிக்கையும் பாஸகம். ஸத்வவ்ருத்திகள்தானும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கு பாஸகமாயிறே யிருப்பது. ஆகையால் ஸ்வாஹா

ஸாங்க்யன் றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) ஆனாலும்வாக்யமான கர்த்ருத்வத்தில் இரண்டுமுண்டோ வென்றாஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெதென்னிலிதி) (இடிக்கி) கூட்டிஎன்றபடி. இப்படியாகில் ஸத்வவ்ருத்திகர்த்ருத்வத்தில் மோக்ஷஹேதுதயா பாஸகாகாரமில்லாமையாலே கர்த்ருத்வத்யாகஸம்ஹிதமாக ப்ரஸம்ஹியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸத்த்விதி) மெகங்கய ப்ரோக்த கர்த்ருத்வஜநிராஸத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) பக்ஷ ஸமர்தமெயில் கர்த்ருத்வம் பாஸகாகார ரஹிதமாகையாலே யதுவே வ்யாபாணிகம் உபாய தமெயில் கர்த்ருத்வம்பாஸகாகாரஸ்ஹ மாகையாலே விரோதமன்றோ வென்கிற ஸங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) அநந்யப்ரயோஜநனுக்கு கர்த்ருத்வம் பாஸகாகார ஸ்ஹமல்லாமையாலே ஸமர்தமா ந்த்ருமாகையால் விரோதமன்றென்று கருத்து. ஆனாலுமுபாயதமெயில் கர்த்ருத்வத்தில் பாஸகாகாரம் த்யாஜ்யமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, பவிரெட்தவ்யகாரணஉபாய தமெயில் கர்த்ருத்வா பாஸகாகார ஸ்ஹமாகையாலே த்யாஜ்யதை கூடுமென்றில் அப்போது ஸமர்தமெயிலும் கர்த்ருத்வம் பாஸகாகார ஸ்ஹமாக ப்ரஸங்கியாதோ, ஸமர்தமெயில் [illegible]வில்லாமையாலே

ஸாங்கா॥ ஜாரேபாரெசேஷிமெநவகாவ்யநகாரயது[illegible] உபலிம் காஜா கேரயம் பரிஹரை। விதாவ்ய ஜிஜாஸ்யாஜெர ஸ்ஹ ஹரியாய கரத்” ஜ.த்யாதிஷு கர்த்ருத்வஸ்ய த்யாஜ்யதெயாக்தியா[illegible] பேத்யதாஹ (ஆனபின்பு ஜத்யாத்) [illegible] வி கர்த்ருத்வஸ்ய கரோமானுமான [illegible] த்த நிஷேதகவித்ருதித்தே ஸகாதிமான[illegible] நஸ்யாக கிஞ்ச “தத் ஸகலஸ்வாகஸ்ய [illegible]। [illegible] ஸம்ஸேந பஜ்யதி ஜ்ஞாநஸம்ஸேந தெஹி”[illegible] மெவ்யவ ஸ்வாத்மீஸாயநா நுஷ்டாவகவக்ஷ் [illegible]

[illegible] யாய் [illegible] போஜநனுயிருக்குமவனுக்கும் [illegible] போலே [illegible] யில் கர்த்ருத்வமும் [illegible] [illegible] யில் [illegible] கர்த்ருத்வம் [illegible] யோடே பொருந்தின [illegible] யாலேயா யிருக்கும். [illegible] யிலுள்ள கர்த்ருத்வமெல்லாம் [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்வ [illegible] யுடை யாகக்கொண்டு [illegible] யமாயிருக்கும். இதில் [illegible] ஸ்வாலும் [illegible] ஸ்வாதும் [illegible] [illegible] லும் வரும் கர்த்ருத்வம் [illegible]. [illegible] யிலே [illegible] த்தைப்புணர்க்கும் [illegible] யாக வரும் கர்த்ருத்வம் [illegible] காரணம். இக்[illegible] திருக்கும் [illegible] யில் கர்த்ருத்வம்

[illegible] னென்னிலத் [illegible] தென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible] யதாலே) [illegible] பென்றது [illegible] தை சொல்லுகிறது. இப்படியாகில் [illegible] [illegible] யில் கர்த்ருத்வம் [illegible] [illegible] மென்றென்று சொன்னதுகூடுமோ, [illegible] [illegible] யாலே [illegible] யா [illegible] மென் [illegible] காரங்களை அருளிச்செய்கிறார். ([illegible] யத்தாலே) (இதில்) [illegible] யமான கர்த்ருத்வத்தில், இப்படி [illegible] யில் கர்த்ருத்வம் [illegible] மாகாவிட்டாலும் [illegible] யாக [illegible] மென்றவருளிச்செய்கிறார். (இக் [illegible] யாத கர்த்ருத்வமே [illegible] மென்றருத்து. இப்படியாகில் "ந கர்த்ருத்வ [illegible]" என்றும் "கர்த்தா [illegible]" என்று [illegible] மென்றவருளிச்

[illegible] கர்த்ருத்வ [illegible] [illegible] கர்த்ருத்வ [illegible] காரணம் [illegible] கர்த்ருத்வ [illegible] [illegible] ([illegible]) ([illegible] த்தைப்புணர்க்கும்) [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible]

௨௦ ॥ இப்படியிருக்கையால் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லையென்கிறவாக்யங்களுக்கும் கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்களுக்கும் விஷயவ்யவஸ்தை யுண்டாகையாலே விரோதமில்லை. அதெங்ஙனேயென்னில்; கர்த்ருத்வமில்லையென்கிற வாக்யங்கள் ஸம்ஸாராதீநமாயும் ஸத்த்வாதிகுணாதீநமாயும் வரும் கர்த்ருத்வத்தை நிரபேக்ஷமென்று நினைக்கலாகாதென்கிறன, கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்கள் ஸம்ஸாரதசைகளடியாகவே வந்த ஜ்ஞாநத்துக்கும் தத்விசேஷங்களான விதிநிஷேத வ்யபதேசங்களுக்குமிவனே ஆச்ரயமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறன. இந்நிஷ்கர்ஷப்ரகாரத்தை "சரீரவாங்மநோபிர்யத்" என்றுதுடங்கி

ஸா.நீ॥ செய்கிறார். (இப்படியிருக்கையாலிதி) ஸகுணநிர்குணாதிவத் விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிறவிருவமான கர்த்ருத்வாகர்த்ருத்வத்தில் விதிநிஷேதங்களுக்கு விஷயவ்யவஸ்தை கூடுமோவென்றுசங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) (நினைக்கலாகாதிதி) நிஷேதவாக்யம் விதிசாஸ்த்ர கர்த்ருத்வ ஸாமாந்யநிஷேதபரமல்லாமையாலும் 'ப்ராக்ருதைர்குணைரித்யாதிநா ஸாபேக்ஷமென்றுசொல்லுகையாலேதானே நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வநிஷேதமாத்ரவிஷயமாகையாலும் வ்யக்தமாய்க்கொண்டு நைரபேக்ஷ்யாம்சநிஷேதபரமென்றுகருத்து. இப்படி ஜீவனுக்கு பராதீநகர்த்ருத்வம் முதலான விஷயத்தில் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார். (இந்நிஷ்கர்ஷப்ரகாரத்தை இதி) யதா ஜீவனுக்குப் பராதீந கர்த்ருத்வமுமீச்வரனுக்கு ப்ரதாந கர்த்ருத்வமுஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஜீவகர்த்ருககார்யங்களிலே ஈச்வரனுக்கு ப்ராதாந்யத்தில் ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இந்நிஷ்கர்ஷப்ரகாரத்தைஇதி) கீதையிலே "தைவஞ்சைவாத்ர பஞ்சமம்" என்று தைவத்துக்கன்றோ பஞ்சமமென்று ஸங்க்யா ப்ராதாந்யம்

ஸா.கா॥ "அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா கரணஞ்ச ப்ருதக்விதம்। விவிதாச்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவஞ்சைவாத்ர பஞ்சமம்" இத்யாதி கர்த்ருத்வவிஷயவாக்யாநாம் ஜீவேச்வரஸாதாரணகர்த்ருத்வபரத்வேஸதி ஈச்வராதீநகர்த்ருத்வஸ்ய ஜீவாதீந கர்த்ருத்வநிஷேதகத்வேந ஸம்பவஸம்ஸர்காதீந கர்த்ருத்வாபாவ விஷயகத்வேந விரோதோ நாஸ்தீத்யாஹ (இப்படி இருக்கையாலித்யாதிநா) ஏதத்ஸர்வமபிப்ரேத்யைவ "சரீரவாங்மநோபிர்யத்கர்ம ப்ராரபதே நர:। ந்யாய்யம்வா விபரீதம்வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ:। அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா கரணஞ்ச ப்ருதக்விதம்। விவிதாச்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவஞ்சைவாத்ர பஞ்சமம்। தத்ரைவம்ஸதி கர்த்தாரமாத்மாநம் கேவலம்து ய:। பச்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பச்யதி துர்மதி:" இதி கீதாயாமுக்தமித்யாஹ. (இந்நிஷ்கர்ஷேதி)

உக॥ஸீதாவாயன்றுனேயறுதியிட்டான். அவ்விடத்தில் "ஶேஷம் ஶேஷவாதி ஸ்வஸ்" என்று ஸூத்ரகாரர் சொல்லுகிறது. இவன் ஜீவனை பொருளாய்த்தில் ஸ்வவர்த்திக்கும்போது இக்காயத்தைப் பற்ற காரயிதாவென்று சொல்லப்படும், தானே ப்ரவர்த்திக்கும் ஸஞ்சாராதிகளிலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலும் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும், ஒன்றிலே ப்ரவ்ருத்தனை வேதநீ விலக்காதவளவில் உபேக்ஷகன், அப்போதிசைந்திருக்கையாலே அநுமந்தா, இளந்தலைசுமக்குமவனுக்கு ஸ்வவன் பெருந்தலைசுமக்குமாப்போலே கூடப்ரவர்த்திக்கையாலே ஸஹகாரி. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் தேவமநுஷ்யாதிவிசேஷஜீவ கர்த்ருவிசேஷாவாயிகமாகையாலே "ஸாதாரண்யம் ஸர்வஸ்ருஷ்டம் ஸாதாரணகர்த்ருவிஷயமஸ் । தஸ்ய கர்த்ருஸ்ஸ்வீசரம் விஶ்வகர்த்ருத்வய"

ஸா.டீ॥தோற்றுகிறது, ஈஶ்வரனுக்குத்தோற்றவில்லையே என்றவருளிச் செய்கிறார் (அவ்விடத்திலீதி) இப்படி ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜகத்வமென்று சொன்னதுகூடுமோ, உபேக்ஷகனென்றும் அநுமந்தாவென்றும் ஈஶ்வரனை ஸ்வாமிதாதொல்லுகையாகில் கர்த்ருத்வமேகூடாதே, என்றில் இனி ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்திலே ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் ஶ்ருதமாகையாலே கர்த்ருத்வம் கூடுமென்றிலப்போது காரயிதாவென்றும் உபேக்ஷகனென்றுஞ்சொல்லுகிறது விரோதமாகாதோவென்ற கர்த்ருத்வாதிகாரங்களை விரோதமில்லாமல் பின்னவிஷயங்களாக விவேசிக்கிறார். (இவனிதாதிநா) இப்படியானுமேகவிஷயத்திலேதானே "தஸ்யகர்த்ருஸ் விஶ்வகர்த்ருத்வய"மென்றுஞ்சொல்லுகிறது சேருமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலீதி) கர்த்ருத்வவசநம் ஸாதாரணகர்த்ருத்வபரமென்றும் அகர்த்ருத்வவசநம் உபாயிநிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாபாவபரமென்றும் ஏகவிஷயத்திலும் வ்யவஸ்தை சொல்லலாமென்றிருக்கிறது. (ஸாதாரணகர்த்ருவிஶ்வஸ்ருஷ்டிதி) ஸாதாரணஸ்வாதிஹிஃ

ஸா.[illegible]நா) [illegible] (அ
[illegible]
[illegible]
[illegible] காரயித்ருவோபேக்ஷகாநுமந்த்ருத்வ [illegible]
[illegible]
[illegible] (இவன்ஜீவனை தாதிநா)
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

உ௭||என்றீஶ்வரனுக்கு கர்த்ருத்வநிஷேதம் பண்ணுகிறது. இப்படி ஸர்வ விஷயஸாதாரண கர்த்ருத்வமுடைய ஈஶ்வரனடியாக ஜீவனுக்கு ஸர்வ வ்ருத்திநிவ்ருத்திரூபமான நிஷேதமயோக்யத்வம் ஸித்தமாகையா லே இங்கு 'வ ஜ' என்று விசிக்கக்குறையில்லை. இப்படி ஶாஸ்த்ராதிகள் போலே ஶரணாகதியும் கர்தவ்யமாக விதிக்கப்படுகையால் "தன்னால்வரும்நன்மைவிலைப்பால்போலே, ஈஶ்வரனால்வரும் நன்மை முலைப்பால்போலே" என்று பிள்ளான் வார்த்தைக்கு ஸர்வ வ்ருத்யாதி களெல்லாம் அவனாலே வருகிறதென்று நினைக்கவேணுமென்று தன்னு

ஸா.நீ||கர்த்ருஸிஶ்ரவாய ஸித்திவிஷஜ்யோபாஸ ரூஷ்டியென்றபடி. இப்படியா கிலீஶ்வரனும் கர்த்ருத்வ வாயிஸாபேக்ஷகர்த்ராவாகையாலேவாரயீந கர்த்ருத்வம் தர்மமாகையால் ஜீவனுக்குவாரயீநகர்த்ருத்வம் விஶிஷ்ய சொன்னது கூடுமோ வென்கிறஶங்கையைபரிஹரியாநின்றுகொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படி இதி) (ஸவே-இதி) ஸர்வவிஷய ஸாதா ரண கர்த்ருத்வ மீஶ்வரனுக்கு கர்த்ராதி நிரபேக்ஷமாகையாலே ஜீவனு க்குஸாதாரணகர்த்ருத்வஶக்தி ஸாபேக்ஷமாகையாலே ஈஶ்வரனுக்க வாரயீந கர்த்ருத்வமும் ஜீவனுக்கு வாரயீந கர்த்ருத்வமுமென்கிற வைஷம்யங்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி ஜீவனுக்குகர்த்ருத்வமுண்டா கில் தன்னால் வரும் நன்மை,விலைப்பால் போலே என்றும் ஈஶ்வரனால் வரும்நன்மை முலைப்பால்போலே என்றும்அப்பிள்ளான்வாக்யத்திலேஸ கர்த்ருத்வநிறைதோற்றுகையாலே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம்வாரயீநத்வக மன்றென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இப்படி வசிஷ்டவாக்யத்திலேஸர்வவ்ருத்யாதிகளெல்லாமென்று

ஸா.கா||வ்ருத்திவாநுஶாஸ்த்ரீத்யேக்ஷோபாவாதெய-ஸக்திவியேஶ்வர வவிஶ்வாஸாக்ஷேவாக்ஷேஶஸ்ரதேஹஸாய நவியாநாவிதேஃ ஶா ஸ்த்ராக்ஷ்யஸ்தாயஜீவஸ்யகர்த்ருத்வஸித்த்யர்த்தித்வத்வ வசவா வாயவாக்யாநாம் விஹிதாவாயாநுஷ்டானே ஈஶ்வரகர்த்ருத்வ ஶாதே தாக்ஷய ஶோகாவாய-வாக்யஸ்யாவி ஸக்தேதாக்ஷ ஸாயநக்ஷ்வஸக்ஷாவவவ நஸ்ய ஊர நுஷேயக்ஷஜ்ஞாவநயோர ஸ நந்யாஸாயிகாரஹேதாகிஞ்நஸ்வ தாதேகிஞ்நஸ்வஸரூபவாஸ்யவஸாப ஹேதுகேவ தாக்ஷயாக ஶாஸ்த்ரியவிதிவிஷ்டேஃ நகர்த்ருத்வாஸித் ஸித்யாஹ. (இப்படிஸர்வ்வ்ருத்யாதிநா) ஏந்யா கஸ்யவிதிவாய ஸேவ்யாவாய்க்வாநம்ஶீகாரேணேவோவாயாஜர விஶ்வ ஸாக்ஷ்வ ஸ்வீகாரே தஸ்யந்யயதயா ஜ்யோதிஷ்டோமாதே ஸர்வஸ்யாவி ஸ மஸ்த்யவாயக்வாஸ்யஸாயாக்ஷ்ருவ்ருஸத்ர கஸ்யாவி ஸஹஸாய ந்யாஸாவரு ஸாமஜஞ்யாஃ. [illegible]

ச°||டைய வாராயிநக-ப்ரத்திலே தாருபம். ||*|| ஸாந்வி ஶ்வாஸஸி ஞ்ஸரும் ஸத்த்ரவாயியிர ஸ்ரூ | ஸவஶராலேஷ்வி ஶ்வாஸ ஶயலேத்த ஶவலெஷதி | ஶெஷ்ராவஸெவாதூஷ தீஸதிஷ்ருஷ்ராதவணநம் |

ஸா.தீ || ஸத்யலோகத்துக்கு உபாயஞ்சொன்னது கூடுமோ, வியாநத்தாலே ஸத்க்ருஶோபாயமுண்டென்னில் ஸத்யஶெவொவாய வியாநம் வருத்தள விஶ்வாஸ ஸிஞ்ஸதயாஶந்ஶூவிஶமாகையாலே யதுக்கு உபாயமேயில்லையே, கிஷ ஸத்யலோகம் "ஸஹம் கரோதி" என்றுஸஹம் காரவக் ஸத்ருஜமாகையாலே ஶெஷ்ராவஸஜ ஸஹஜ ஶாஶாஜவக் ஷஷ்டமன்றோவென்றவிச்சித்தயத்தையு மிந்தரெண்டு ஶங்கையையும் ஒருகாரிகையாலே நிராகரிக்கிறார். (ஸத்ரீதி) (ஸாந்வி ஶ்வாஸஸிஞ்ஸும்) ஶவத்விஶ்வாஸஸிஞ்ஸும். ஶாரதமிராவாயம் வியாய ஸவ ஶக்ரமஶக்ஷ்ரமெத விஷ்ஷஃ வாதமிராவாயாஜ ஶவஶ்ஷெதஜ த்ரூ ஷேத்.ஷ ஶ்ராம ரவிவொ விஶ்வாஸொ ஸவெஷிதி ஸாஸ. ஸத்த்ரவாய யிம ஸ்ரூ வாதி (ஸவஶராலேஷா)ஶவத்திஶராலேஷவீ தஞ்ஸம். (ஶவலெஷதி)ஶ காரஷெஷஃ வயமாயெணெதி யாவக் ஶத்யியாநம் ஶவத்திஶ்வாஸாஸஜிதிவக் ஸத்ஹொதாஷி விஶ்வாஸ ஸிஞ்ஸம் வெதிலெஷாஶஷியாநம் கிதந விஶ்வாஸஸிஞ்ஸம் ஶவத்தியாநதிதி ஶஷிஶெஷெத ஸவஶராலேஷவி ஸவிஶ்வாஸஶா யலேத்த உக்ஸம். ஶெஷ்ராவஜத வாதூஷதீஸதிஷ்ருஷாஜவணம் உவாயாஶாஸ வாவெஷெகாத்த ஶஹங்காராஶயெஸ்ராகஜத்த ஶவத்தாவவிஸ்ராஷி ஶவதேத்ராவ"வாயஶம நஸ்ராஷிதிஸாவஃ.

ஸா.கா || கிதயாரோவர் ஜஶஜ்த"ஶிராவிதூஷிஶமான ஶாத கூமஸயதமஶதீஸம்ஸவிஶம்போலேஸஹங்காரஶிருமானவுபாயா ஜா" இதி ஷஜத்ரிஷ்ஸஸ்ஸஸஸ்ராஷி ஸாஶெஷ்ராவாயஸ்ராஹா காரஶஸமெஷ அர்ஷஞ்ஷஞ்ஷ விரிஷெஷஷே ஸாஶ்ரெதஞ்ரகே ரவி அகொரவிதாரோவித ஶெஷெதஞ்விஶ ஶஶாஸ. (ஶெஷ்ராவ ஸவிதஜ்ரீ) தஶஶ [illegible] ஶஷஷிலே ஶஜ ஶாரஷித ஶா [illegible] ஸ்ராயயாஷஸ ஶொஸு ஶாஶாயவாஸு ஸொ ஷிஷஷ ஞ்ஷஸாம் [illegible] கஜதீத்ராவு தஶஸம்வ ஶாயாக ஸஸ்ரா [illegible] ஶ்ராஷ ஸாஶம [illegible] "ஷஶிவோ [illegible] "ஷ [illegible] விஜொகு த்ருஸ்ஷெ" த்ஜெஷ காரத யெவி காரணதய நிதிநாதிவாவதி [illegible]

உசி‖ [illegible] ‖*‖ ஆகையால் "[illegible]" [illegible] முன்பு தாம்பண்ணின [illegible] க்கு க்ஷமைகொள்ளுகிறபடியென்று சிலர் சொல்லுமதுவும் [illegible] பற்றவாமத்தனை, அல்லது [illegible] த்த [illegible] வாயமாய் அதுக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறபடியன்று. அப்படியாகில் "[illegible]" என்கிற [illegible] களும் தாஞ்செய்கிறதாகையாலே இதுக்கு க்ஷமை கொள்ளவேண்டியதவையாய். இது [illegible] மாகில் இதுபோலே முன்பு பண்ணின [illegible]

ஸா-ஶ்ரீ‖ ஆனாலும் '[illegible]' என்று [illegible] அன்றோ "[illegible]" என்று ஆளவந்தார் தாம் [illegible] த்த [illegible] யை [illegible] மாக நினைத்து க்ஷாவணம்பண்ணுகையாலே [illegible] யமேயென்றென்று சிலர் சொல்லவில்லையோவென்றவிந்த [illegible] த்தையும் [illegible] நிராகரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி)(ஆகையால்) [illegible] ஹகிவக [illegible] யிலும் தோஷமாகையாலேஎன்றபடி. [illegible] மன்றிக்கே [illegible] மானாலும் [illegible] செய்கையாலே [illegible] மாமென்ற [illegible] மருளிச்செய்கிறார் (அப்படியாகிலிதி) [illegible] க்ஷாவணமாய்க்கொண்டு [illegible] யாலே [illegible] இல்லையேஎன்றவருளிச் செய்கிறார் (இதுஉதி)(முன்பிதி) [illegible]

ஸா.கா‖ [illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible] (ஆகையால் [illegible]) [illegible]

[illegible]மென்னலாய். இங்கு சொல்லும் [illegible]களாலே [illegible]வர்கள் பண்ணின ப்ரவ்ருத்தி[illegible]மாயநுகையாலே [illegible]வர்களை முன்னிடவொண்ணாதொழியும். ஆகையால் இஸ்ஸூத்ரத்தில் [illegible]களில் பண்ணின [illegible] ஸம்ஸாரம் இங்கருளிச்செய்கிற ப்ரவ்ருத்திக்கு அபேக்ஷிதமாயாதல் [illegible] பரிஹாரம் [illegible] யாத [illegible]மாய் வந்ததித்தனை. இவ்வாவாய [illegible] ஸம்ஸாரத்திற்போலே ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளிலும் [illegible] நைதந்த்ர்யம் தோஷமன்று. இப்படி [illegible] நைதந்த்ர்யம் ப்ராமாணிகமாகையாலே [illegible]வுக்கு [illegible]மில்லாமையாலே ஸ்வ

ஸா-நீ ‖ [illegible] தனக்கும் [illegible]மாய்க்கொண்டு ஸ்வ[illegible] [illegible]மென்றுகருத்து. [illegible]மருளிச்செய்கிறார். (இங்குஉதி)(அதுகையாலே) தீருகையாலே [illegible] முன்னிடக்கூடாதேஎன்றபடி. இப்படியாகில் ஸூத்ரத்திலா [illegible] ஸம்ஸாரம் நிஷ்[illegible]மாகவ [illegible], [illegible] [illegible]மென்னில் "[illegible]" என்று [illegible] நமே [illegible]மாகையாலே [illegible]மன்றோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (ஆகையாதி) (ஆகையால்) [illegible] [illegible] [illegible]மாகையாலே என்றபடி. (அபேக்ஷிதமிதி) [illegible] "[illegible]" [illegible] ஸம்ஸாரம் ப்ரவ்ருத்திக்கு அபேக்ஷிதமிறே (வேககுஇதி) "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] பரிஹாரம் மென்றபடி. [illegible] [illegible] பரிஹாரம் மென்றபடி. [illegible] என்றதிறே. இவ்வாவாய [illegible] ஸம்ஸாரம் ப்ரவ்ருத்தியில் [illegible] [illegible] பரிஹாரம் மென்றுதான் சொல்லலாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாவாயேதி) [illegible] [illegible] தோஷமல்லாமையாலே [illegible] பரிஹாரம் மென்னவொண்ணாதென்றுகருத்து. இனி [illegible]வுக்கு [illegible]மில்லாமையாலே [illegible]மாவதென்கிற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மாக [illegible] [illegible]கிறார். (இப்படி [illegible] [illegible]வுக்கு "[illegible]

[illegible]

[illegible] ||[illegible]ங்களொன்றும் வெளியாதென்கிற [illegible] [illegible]. [illegible]க்குச்சொன்ன [illegible]ங்களான [illegible]களென்று [illegible]மென்னுமிடம் "[illegible]" என்கிற [illegible]த்திலே [illegible]தம். "[illegible]" [illegible] வசனங்கள் [illegible]

[illegible]" என்று [illegible]ச்சொல்லவில் லையோவென்றருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) பின்னேயேதென்றருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) "[illegible] || [illegible]" [illegible]களிலே [illegible]க்கு [illegible]ம் வெளியாதென்று சொல்லவில்லையோவென்றருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) "[illegible]" என்று

[illegible] "[illegible] | [illegible] || [illegible]" [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible]

ரூ|| பேதாத்ராவிஷயங்களென்றென்னுமிடம் ஸர்வஜ்ஞாஸவிரோயம் வாரமைக்காக ஶாஸ்த்ராதிகளிலே ஸமர்த்திக்கப்பட்டது. "ஹம்ஸாவலி" என்றதுவும் யதேஷ்டமாதிவிஷயம். | *|| உபஸம்ஹாரஷய நீரயா ஜா த்ராவஸ்ந்தநம் | ஶாநநவா நிவர்த்ய ப்ராப்திஸ்ம்ருதி ஸமேத ஹேதா | *|| ஶாதிகளும் "ஜீவிதாத்ய ஶாவணோ யோஜயித்வயத ஸ்தம் | ஸுகாஸஜவமேக்ஷ நஸவாவெநவிவ்ருத, ப்ராணஸாஸய ஶாவணோ யோஜயித்வயதஸ்தம் | விவ்ருதே நஸவாவெந வ்ஜவத்

ஸா-நீ|| வாசிவசிவ்யவாவட்டுவியாதென்று சொல்லவில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஹம்ஸாவலீதி) ஜதாநீம் உபஸம்ஹாரஷயமேத்ராவகாஶநாவஸ்த்ரநாஸகமாகுறப்போலே ப்ரவேஶித்ரவாசிவேவ்யவாவநாஸகமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (உபஸம்ஹ்ருதி) (உபஸம்ஹாரஷயஸ்த்ரயாஸ) ப்ரவ்ருத்ர (ஜத்ராவஸ்ந்தநம்) வாசிவதிவேதாத்ராயவந (ஶாநந) வாநிவர்த்ய ப்ராப்திஸ்ம்ருதிஸமேத:) "ஜமேவேவேஷாவேஷம் ஸ்வவாஸஸ்தே" ஸவாயஸம்வேவஸத்ரூபவ்ராப்தி ஸ்வாஸாவமிர"தித்யாதிஷு(ஹ௧௦)ஸம்ருதித்ரயம். நஹி வவந விரோவேநாய: ப்ரவர்த்தேத என்றுகருத்து. இப்படியாகில் "விவ்ருதே நஸவாவெந வ்ஜவத்ரூவாஸவா" என்று வாசிவதி வவேவாவாவேவியாதென்கிற ஶாதிவவநத்துக்கு கதியேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரகளுமிதி) (நியமித்தார்கள்) வேயகாலவிவேஷ ஶ்ருதயாவவிஷயதயா வ்யவஸ்தாபித்தார்களென்கை. இந்த ஶாதிவசநவிஷயமாகையாலே இத்தைப்ரவேஶவிஷயத்திலே லாஜுபிஃ

ஸா-௯௯|| த்ரயம்(ஶாஸ்த்ராதீதி) "நவேஷ்ட்ர்க்ஷம" இத்யாதி ஶாஸ்த்ரா ஶாஸ்த்ராதிஸம்ப்ரதி. ஹம்ஸாவலீத்யத்ர யதேஷ்டமேவ [illegible]. யதேஷ்டமேவ ஸமேவித்ய ஸ்ருதிஷ்வா (ஹம்ஸாவலீதி) ஸர்வத்ர ஸஸ்ய வாசிவதிவேதாத்ரயாமேஷ [illegible] ஷயநீரயாஸ ஸவிஷ்ட்ரீகத்ரு "நஹி வவநவிரோவே நீரயா: ப்ர வத்ர ஜதீத்யாஸ" நீரயவவைய ஜத்ராஸ (உபஸம்ஹ்ருதி) [illegible]

[illegible]

முமுக்ஷூணாம்ஸதா" என்று நியமித்தார்கள். இது ப்ரஹ்மவித்துக்கும் த்யாஜ்ய மென்னுமிடம் "ஸர்வ்ரநாநாதிருப் ப்ரணாத்யேய தமஸ்யநாஸ" என்கிறஸூத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தமுகேண ஸாயிதமாயிற்று. ஆகை யால் க்ருதக்ருத்யஸமாதாவுக்கில்லை யென்றுதல் பாரதந்த்ர்ய ஞாநமாத்ர த்தைக்கொண்டாதல் பாஸிவவெர்த்தாவமொருபடிக்கும் வெவி யாதென்கையுமித்தைப்பற்ற பாநஸ்வ்ய வடிநம் வேண்டாவென்கையும் பூர்வபக்ஷமாம். இவ்விடத்திலேசிலர் "ப்ரஜ" த்யாதிவிதிகளை யநு வாதங்களாக்கி "யோநயா ஸஹைர்தாந ஸ்நயாவ்ருத்திவதீயதே। கிஞ்சநந்ருத்ம்வாவம் வொமோணாமாவஹாரிணா, யஸ்யைவ ஸ்வதா ராஜா யஸ்தைவெஷ ஹ்ருதி ஸ்தித: । தேநவெதவிவாதஸ்தெ மா மம் மம் கூப ருமருமஜ:, க்ருதநாஸ்யம் ஹரஸ்யாஸ்யம் ஸ்வஹாவஹ ஸநாஸ்ரஜ" த்யாதிகளில் தாத்பர்யகதிகளையும் பராமர்யாதே இவ

ஸா-நீ॥பிக்கப்பேறோமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஇதி) ஆனாலும் க்ஷவைக்ஷைப்போலேயன்றிக்கேஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஸாரணருப்ராமாணஜதிஸ நநிஷ்ணுணஸ்ரீவைஷ்ணவர்சொல்லுமிந்தஹஜியை நிரஸிக்கக்கூடுமோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (பாரதந்த்ர்யதி) பாரதந்த்ர்யத்துக்குநியோக யோக்யமில்லாமையாலே பாவம்வெவியாதென்று கருத்து. ஸம்ஹி தையாலும்க்ஷவைகமதத்யாஜ்யமயாஸ்ரீஹாஷ்யகாரஸிமாதயல்லா மையாலே நிராகரணீயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் "ப்ரஜ" வென்று உபாயவிதி சொன்னது கூடுமோ, ஸாஸ்ரஜந்யஸம்பந்த ஜ்ஞாநமாத்ரம் மோக்ஷஸாயநமன்றோவென்கிற மதத்தை யநுவதித்து நிரஸிக்கிறார். (இவ்விடத்திலேஇத்யாதிநா)(பராமர்ஸியாதேஇதி)விசாரியாதேஎன்கை

ஸா-கா॥ நாஷ்டாநேநிஷேஷாஹாவஸ்யாவகமேதாதிவஸெநேஸதாத்ரா ஸ்தஇதிவ்ராமணிகதவேஷவேதிவதநுகூலஸ்ய நாஷ்டாநெவொஜ்ஜப்ர ஹவிதிஷயக்ஷவவ்யாஹ (மேநாதிகளுக்குமித்யாதிநா)வ்யாஸாதியோமேநா தீத்யாதிஸப்தாயா:. ஸவஹாதநேநாகதக்ருதாமா ஸ்வஸாபவஜ்ஞா நவதாமா உத்தாராவாரெவாம்ஸீகாரே திஸ்ஸாவிஸாயீகாரகாதித்யா தியக்த மாயிமதவ்ஸாம்ஸ்ஸ ஸ்யாதித்யாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா)ஸவ மவெகமதம் நிரஸ்ய மோக்ஷாபாயாநாஷ்டாதாரஸ்யாவேக்ஷிதா ஹம்கார மகாரநிவ்ருத்திஸேஷவயோ ஜ்ஞாதவ்யக்வப்ரவகவநா வாதவ் தீதி மமொவாயநேநவெ[illegible]ஸ்யகாமேநமதஸ்ய உபாயா நாஷ்டாநாவஸ்யகம் தஸ்யது ஸம்பந்தஜ்ஞாநமேவ மோக்ஷோபாய இத்யாவாயவாக்யஸ்ய தாத்பர்யவ் தஸ்நவவெக்மதம் வியீயமா ந ஸவிகல்பொபாயஸ்வவைஸ்ய பவிவெதத்வஸ்மாரண வ்யாஜேந [illegible] (இவ்விடத்திலேஸிலரித்யாதிநா)

உப॥ற்றைக்கொண்டு சாஸ்த்ரஜந்யஸம்பந்தஜ்ஞாநமொழியவேறு ரக்ஷா-
பேக்ஷையாயிருப்பதொரு உபாயமில்லையென்பர்கள். இது ஸக்ரு-
த்ப்ரபத்த்யாதிவிஷயவாக்யவிசேஷ. ராமவ்யாஸ்ரவணநங்களாலே
விஹிதமான சாஸ்த்ரஜ்ஞாநத்தை விதிக்கவும்வேண்டா. சுவியவஜ்ஞா
நத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லுவார்க்கு விதிவிரோதாதிதோஷ
ங்களும் வருமென்று ஸாதித்திறே. ஆனபின்பு ஸர்வவித்யாநிஷ்டரான
முமுக்ஷுக்களுக்கும் பொதுவாய் பரம்பரயோபகாரகமான ஜீவ
பரமாத்மஸம்பந்தஜ்ஞாநம் சாஸ்த்ரத்தாலே பிறந்தவனுக்கு நம்முடைய
ஸ்வாமியாய் நிரதிசயபோக்யனான ஸ்ரீயஃபதியை ப்ராபிக்கைக்கு
விரகேதென்கிற வுபாயாகாங்க்ஷை பிறந்தவளவில் இங்கேயவ்வோ
தாயிகாரி விசேஷாநுரூபமாக விதிக்கப்படுகிற ஜ்ஞாநாந்தரங்கள்,
பக்திப்ரபத்திகள். அவற்றில் ப்ரபத்தியாவது; "யதாரக்ஷ்யத்யாவச்ய-
த" இத்யாதிகளிற் படியே ஸவிகாரமான ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்.
இது ஸம்பந்தாநுஸந்தாநஸஹமாகவேணுமென்கைக்காக ஸம்பந்த
ஜ்ஞாநம் ப்ரபத்தியென்று சொன்னார்களத்தனை. இப்ரபந்தரபரமான
ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபவைசிகாதிகளை முன்பேபரக்கச்சொன்னோம்.

ஸா-தி ॥ தாத்பர்யார்த்தத்தில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநப்ராப்தஸ்வமோ
ழிய ப்ரபத்தி நிஷேத்யமன்றென்றுகருத்து. (ஹத்யாதீதி) "விஜ்ஞாய
ப்ரஜ்ஞாங்குர்வீத "ஸாத்தாநம்யிநிக்ஷேபக்ஷ."சரணம்வ்ரஜ" சரணம்
ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஸாஸ்த்ர விரோதமென்றபடி. இந்தசாஸ்த்ரஜந்ய
ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே விவக்ஷிதமானால் விரோதமில்லை என்றவருளிச்
செய்கிறார். (நாமேதி) ஆகில் சுவியவஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமா
னுலோ வென்றில் அதுபரித்யாக்த விதிவிரோதாதி தோஷணேந
ப்ரீஸாஷ்ட்யவை ... மென்கிறார். (சுவியேதி)ஸம்பந்தஜ்ஞா ந
மேவக்தமானால் பரித்யாகவசநவிரோதம் வ ஸம்பியாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார்.(ஆனபின்பிதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸக்தப்ரபத்தி
களுக்கு அதிகாரிகோடி நிவிஷ்டதயா உபகாரகமாகையாலே ...
கமென்றுகருத்து. இஸ்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியாகில் விரோதமே
தென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றில் ப்ரபத்தியாவதிதி) ஆத்மாநே
ந "ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸ" இத்யாதி ஸங்க்ரஹம். இப்படியாகில் ஸம்ப
ந்தஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியென்ற ஸம்ப்ரதாயோக்திக்கு கதியேதென்றவருளிச்
செய்கிறார். (இதுவேதி) ஸவிகாரஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் ப்ரபத்தி
யாகில் ... பண்ணவேண்டாவோ வென்னவருளிச்
செய்கிறார். (இப்ரபந்தரபரமேதி) இப்படி ... த்தக்ருத்ய
... மாகிலன்றோ ...

௨௯ ||

சாதனமுநற்பயனுநானேயாவன்
சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றுஞ்
சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்குச்
சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா
வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா

ஸா-மீ|| காரிகைகளிலே அவ்வவற்றின் சில அம்சங்களை விசேஷமான ஶரண வரணத்திலும் சில அம்சங்களைப் பொதுவாக நிலமுதலியிலு முடிவாகுமென்று அபிப்ராயத்தாலே அநேகார்த்தங்களை ஒருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு அநேகவாக்யமாகவமைத்து ஸர்வஶ்லோகார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்.(சாதனமுமிதி)(சாதனமும்)ஸாதநமும். (நற்பயனும்)நல்லபலமும்(நானேயாவன்)அஹமேவ அஹமேவேயம்இத்தால் ப்ராப்யப்ராபகைக்யஞ்சொல்லப்பட்டது.(சாதகனும்)ஸாதகனும்(என்வசமாய்) என்னுடைய அதீநமாய். ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கே(என்னைப்பற்றும்)சரணமாகவடையும். இத்தால் ஸ்வப்ரயோஜந நிவாரணஞ்சொல்லித்து (சரணநெறி)ஶரணாகதி உமக்கு.(சாதனமுமன்று)ஸாதநமுமன்று, வ்யாஜமாத்ரமென்றபடி. இத்தால் ப்ரபத்தேர்வ்யாஜமாத்ரத்வஞ்சொல்லித்து. (சாதனங்கள்)ஸாதநங்கள் ஸக்த்யாதிகள்(இந்நிலைக்கு)ஶரணாகதிக்கு(ஓரிடையில்நில்லா)தானும் அங்கியாய் ஸஹகாரிஸ்தாநத்திலே(நில்லா)நில்லாது. அங்கிவிஷயநிமித்தபொகொரா... இத்தால் அநந்யாபேக்ஷநையஞ்சொல்லித்து. (வேதனைசேர்) வேதனை துக்கம் சேர்ந்த துக்கஸாத்யங்களான (வேறங்கம்) அநபேக்ஷிதாதி விஹிதாங்கங்கள்.(இதினில்)ஶரணாகதியில்.(வேண்டா)அநபேக்ஷிதங்கள். இத்தால்

ஸா-கா|| இதியவதாரஸங்க்ரஹஶ்லோகநாதீநாம் ஸர்வாநுஸந்தாநாய ஸங்க்ரஹாதி (சாதனமுமித்யாதிநா) (சாதனமுநற்பயனும் நானேயாவன்) ஸாதநம் ததுபாயமஹமேவ அஹமேவ. அநேந ப்ராப்யப்ராபகைக்யமுக்தம். (சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றும்) ஸாதகஸ்து மதீநவர்த்தீ ப்ரபத்தி ஸாத்யஸாதநஷோடஶ ஜீவஸ்ய ப்ரயோஜநாஸ்தித்வம். அநேந ஸ்வப்ரயோஜந நிவாரணமுக்தம். (சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்கு) ப்ரபத்தேர் வ்யாஜத்வமுக்தம். அநேந ப்ரபத்தேர்வ்யாஜமாத்ரத்வமுக்தம். (சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா) ஸாதநாந்தராணி ந ப்ரபத்தேஸ்ஸஹகாரிஸ்தாநே வர்த்தந்தே. அநேந நாந்யாபேக்ஷேதி. (வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா) [illegible]

[illegible] || வேறெல்லாநிற்குநிலைநானேநிற்பன்
தூதனுமாநாதனுமாமென்னைப்பற்றிச்
சோகந்தீரெனவுரைத்தான்சூழ்கின்றனே. (சஅ)

ஸா-நீ | [illegible]ஞ்சொல்லித்து. இதுவும்சோகநிவ்ருத்தியிலேயுபாயமென்றுகருத்து (வேறெல்லாம்) [illegible]ங்களெல்லாம். (நிற்குநிலை) [illegible]த்திலேயென்கை (நானேநிற்பன்) "[illegible]" என்கிறவம்சம்சொல்லித்து. இதுவும்உபாயத்திலும்சோகநிவ்ருத்தியிலுமுபாயமென்றுகருத்து. (தூதனுமா) [illegible] (நாதனுமாம்) [illegible]யான (என்னைப்பற்றி) உபாயமாகப்பற்றி (சோகந்தீரென) "[illegible]" என்று (உரைத்தான்) சொல்லாநின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் (சூழ்கின்றனே) [illegible] நம்மை [illegible] [illegible] [illegible]னென்கை.

இப்படி [illegible] [illegible]மாகில் [illegible]மாகையாலே [illegible] தானே [illegible] பண்ணவேண்டாவோ? [illegible] [illegible]மாகையாலே [illegible] [illegible] "[illegible]" என்கிற [illegible]த்தில்காட்டில் [illegible] [illegible]த்திலே சொல்லாமையாலே [illegible] சொல்லக்கூடுமோ? [illegible]த்தில் "நாராயணாய" என்று [illegible]த்திலே சொல்லப்பட்ட[illegible] சொல்லாமையாலேயும் [illegible] அன்றோ? [illegible] [illegible]மாகில் [illegible]ந்தான் [illegible]மாசலாகாதோவென்ற [illegible]மென்றும் [illegible]

ஸா-கா | [illegible] (வேறெல்லாம் நிற்குநிலைநானேநிற்பன்) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] (தூதனுமி[illegible]) (தூதனுமாநாதனுமா மென்னைப்பற்றி) [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] (சோகந்தீரெனஉரைத்தானசூழ்கின்றனே) [illegible] [illegible] [illegible].

௨௩ ॥ இப்படி பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரிவிஶேஷத்துக்கு உபயத்தில் பூர்வவர்ணத்திலே யநுஷங்கியமாய் ஸர்வதர்மங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையும் அவற்றுக்கில்லாத ஸ்வாஸாதாரண ப்ரபாவத்தையுமுடைத்தான ஸக்ருத்கர்த்தவ்யோபாயவிஶேஷத்தை அதிகாரபேதாபேக்ஷாதி விவரணபூர்வகமாகவிதித்து உத்தரார்த்தத்தாலே உபயத்திலுத்தரவர்ணத்தில் ஹேதுத்தை நஶ்ருஷ்டஸம்க்ஷிப்தாநிஷ்டநிவ்ருத்திவிவரணமுகத்தாலே யருளிச்செய்கிறான். இங்கு பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரிக்ருத்யத்தை யருளிச்செய்தான், உத்தரார்த்தத்தாலே ஶரண்யனாய் ஸ்வீக்ருதபரனான தன் க்ருத்யத்தையருளிச்செய்து க்ருதக்ருத்யனாவினைத்

ஸா-நீ ॥ வர்ணவ்யாக்யாநமென்றும் அபயாபாகின்று கொண்டு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) (அதிகாரபேக்ஷ்யதி) ஏகஶப்தத்தாலே அதிகாரபேக்ஷாதிகளும் ஸித்த்யாவிலே ஆகிஞ்சந்யாதிகாரமுமென்றபடி. ஆனாலும் பூர்வார்த்தம் ஶப்தவ்யாபாரமாயிருக்கிறப்போலே "மோக்ஷயிஷ்யஸி" என்று உத்தரார்த்தத்திலும் ஶப்தவ்யாபாரம் ஶ்ருவிக்கவேண்டாவோ பூர்வார்த்தமதிகாரிக்ருத்யபரமாகையாலும் உத்தரார்த்தம் ஸ்வக்ருத்யபரமாகையாலும் ஶப்தோதபவ்யாபார ஶ்ரவணங்கூடுமென்றில் அப்போது "மாஶுச:" என்று ஶப்தவ்யாபார ஶ்ரவணம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) "மாஶுச:" என்கிறவம்ஶம் ஸஹிஷ்ணுவவேதநனை தேற்றுகிறதாகையாலே ஶப்த ஞயிற்றென்று கருத்து. இங்கு அஹமென்கிற பதத்திற்கு பூர்வம் வ்யாபாரோதபவ்காரணாத் வாக்யத்திலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ? இங்கு அஹம்ஶப்தம் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற க்ரியாபதாபேக்ஷிதகர்த்ருபரமாகையாலே அந்யயாஸித்தயா வாக்யத்திலே

ஸா-ஸ்வா ॥ அதோத்தரார்த்தம் வக்தும் தஸ்ய பூர்வார்த்தேந ஸங்கதிமாஹ. (இப்படி பூர்வார்த்தத்தாலே இத்யாதிநா) (ஸர்வதர்மங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையுமிதி) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஶ்ரேயஸ்ஸாதநாநாம் ஸ்வஸ்வாநுஷ்டாநே தத்ஸஹாய மேதாம் ஹ்ருதயஸ்ய ஸாதநத்வம் ப்ரபாவ: ஸோஸ்யாஸ்தீதி ஏகஶப்தேநோக்த: (ஸ்வாஸாதாரணப்ரபாவத்தையுமிதி) நிரபேக்ஷத்வாதிகாதிரதிகாரபேக்ஷ்யப்ரகாரங்களுக்காதி: ஸ்வாஸாதாரணப்ரபாவ: ஸோஸ்மிந் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரவதோக்த:. ப்ரபத்தேர்ப்ரஹ்மாஸ்த்ரஸாம்யாதிகார நிரபேக்ஷ்யாதீந்யாதிஶப்தார்த்தா:. ஏவம் பூர்வார்த்தவிஹிதோபாயஸாத்ய ஹேதுப்ரஶம்ஸகதயா தேந ஸங்கதிமாஹ ஸர்வ ஹேதுஸ்ஸந்ஸாய நிர்திஶ்யதயா பூர்வோத்தரார்த்தயோர் வ்யாக்யஸங்கதிம் பூர்வோத்தரஸ்ய நியோக்தவ்யஶப்தேந ப்ரஶ்நபூர்வம் ஸமாதிகாராதிகாரீதி (இங்கு பூர்வா

ஶங்கிக்கிறான். இவ்விடத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வசனத்தாலே நாமென்னாமத்தரித்த, மிருதியான "ஸஹம்" என்கிற வசனம் ஸ்வரூபேணத்தாலே ஸர்வபாப விமோசனத்துக்குறுப்பான ஸ்வதந்த்ர ஸத்ருக்களை விலக்கித்த ஸம்ப்ரதாயமாகிறது. ஸ்வாமியப்பன் னினைவினை விலக்கிட்டுவைத்த ஸாமர்த்யமான நாமொருவரைக் காப்பது விஷயமாக எனக்காகப் பொருத்து விடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை வேறொருவருமில இவனை ரக்ஷணைக்கமொண்ணு

ஸா-ரீ || தாத்பர்யங்கூடாதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) இப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யமாகில் ஸ்வதந்த்ரனான ஶக்தனான நான் ஸர்வ பாபங்களினின்றும் மோக்ஷம் பண்ணிவைக்கிறேனென்று ஸ்வரூபமாகையாலிவனுக்கு ஸர்வஸ்வாமியான பகவானாலே மோக்ஷம் ப்ரஸாதியாதோ? ஸ்வதந்த்ரனான ஶக்தனான விருப்பமில்லாமையாலே பாபம் மோக்ஷமில்லை என்றால் அப்போது ஸ்வதந்த்ரனான ஶக்தனுக்கு மோக்ஷம் ப்ரஸாதியாதோ? உத்தாரகத்திலும் பராபேக்ஷையின்றியே ஶக்தி ப்ரவ்ருத்தியுண்டாகில் மோக்ஷப்ரஸங்கம் ப்ரஸாதியாதோ, ஸதாசார்ய ஶக்தி யுண்டாகில் ஸர்வனுக்கதிஶயந்தானுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமீதி) காருண்யாதி ஸஹகாரிகளான மோக்ஷஹேது இதற்கு ப்ரதிபந்தகநாஶம் தனி ப்ரவ்ருத்தி ஶக்திகள்ப்ரஸங்காரணமும் ஸஹகாரிகளுண்டான மோக்ஷஹேதுவே பராபேக்ஷையின்றியே ப்ரவ்ருத்தியாய ஸ்வநிஷ்டா ஸதாசார்ய ஶக்தியான ஸ்வதந்த்ர ஶக்தியுமென்று கருத்து. ஸர்வயாதிகளுமான விவ்வஹாரத்திற்கு ப்ரமாணாந்தரமின்றிக்கே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்தீதி) (இவ்வஸ்திர்) ஸகல வசன மோக்ஷஹேதுவென்றபடி. ப்ரமாண ஸர்வஸ்வாமி தாத்பர்ய ஶக்தி. ஆனு லும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயிவ்வசனத்திற்கு ஸ்வதந்த்ரனான ஶக்தியிலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, அது நிர்ஹேதுகத்துக்கும்

ஸா-கா [illegible] ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி தாத்பர்ய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (இவ்விடத்திலிதி) [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]||தென்று இங்கு தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தம் "தோ கடிதோ [illegible]" "[illegible] ஸ்ரீயா! [illegible] [illegible] [illegible]. இவ்வர்த்தம் என்கிற பத்தியில் ஸஹஜ [illegible] பேரணியாய் வ [illegible] யடியாகவந்த வ்யாஜவிசேஷமிளவணியாய் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் [illegible] முன்னேற்கிறது. அதெங்ஙனே யென்னில்; ஸஹஜ [illegible] கொண்டு [illegible] யங்களை யநாதரிக்கும்படியான வ்யாஜத்தை யுண்டாக்

ஸா-நீ||[illegible]. ஸஹஜகாருண்ய [illegible] [illegible] வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தி) (பேரணி) [illegible] (இளவணி) [illegible]. வ [illegible] வ்யாஜவிசேஷமும் ஸஹஜகாருண்யமும் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் வ்யாஜமாகவும் [illegible] தோற்றுகிறபடியாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ராஜஸ்தானமாய் ஸஹஜகாருண்யாதிகளை பேரணி என்றும் வ்யாஜவிசேஷமிளவணி என்றும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸஹஜகாருண்யம் பேரணி என்றும் வ்யாஜவிசேஷமிளவணி என்றுஞ்சொல்லுகைக்கு நிதானமுண்டோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேஎன்னில் இத்யாதிநா) ஸஹஜ கா

ஸா-கா||வ [illegible] (தோ கடித இத்யாதிநா) [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] [illegible] ஸஹஜகாருண்ய [illegible] காருண்யாஹ்யம் விசிஷ்டஸ்ய [illegible] [illegible] (இவ்வர்த்தி இத்யாதிநா) (பேரணி) [illegible] (இளவணி) [illegible]. [illegible] ஸஹஜகாருண்யவ்யாஜவிசேஷாப்யாம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய [illegible] [illegible]. (அதெங்ஙனேஎன்னில் இத்யாதிநா) யதா ஸஹஜகாருண்யஸ்ய வா, வ்யாஜவிசேஷஸ்ய வா, ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய வா, [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய [illegible] காருண்ய வ்யாஜ [illegible] விசிஷ்டஸ்யைவ [illegible] [illegible]. (அதெங்ஙனேஎன்னில் இத்யாதிநா) [illegible]

ச॥கிறது. இப்ப ஸாத்யவிசேஷம் ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்ய விஷயமாய்க்கொண்டு [illegible] ஸூத்ரத்தை ஸூத்ரகாருடைய ஸ்வவசனவிரோதி நிராக ரணத்துக்கு அப்பாக்கிறது. இப்படி ஸர்வபாபவிமோசனத்துக்கவெ [illegible] ஸர்வாகாரத்திலும் விஶிஷ்டனை விஶ்வரனுடைய நிரவெ [illegible] [illegible] தம். "மா" என்றது "நிவேதயாஹம்" முதலான வசனங்களையாலே [illegible] பிறந்து மோக்ஷாதி ஸாக்ஷாத்காரங் களினுடைய ஸ்வபாவாதிதோஷங்களைத் தெளிந்து ஸ்வப்ரவ்ருத்தி வயான ஸர்வ ஸாக்ஷாத்தைப் பெறவேணுமென்றதிகிவிஷ்டனாய்

ஸா.வி॥ [illegible] இல்லாவிட்டாலும் [illegible] த்தாலே [illegible] [illegible] ஸாதக்கூடாதென்று கருத்து (உறுப்பாக்கிறது) [illegible] [illegible] பாக்குகிறது. ஆனாலும் [illegible] த்திலே [illegible] [illegible] கூடுமோ? [illegible] [illegible] என்ற "[illegible]" இத்யாதி [illegible] [illegible] [illegible] ன்கிறார் (இப்படி [illegible]) ஆனாலும் [illegible] த்திலே [illegible] [illegible] என்று சொன்னது கூடுமோ, 'மா' என்கிற [illegible] யாகையாலே [illegible] திகொடியான [illegible] சொல்லவேண்டாவோ, [illegible] [illegible] [illegible] ஸம்பவியாதோவென்றவர்க்கும் [illegible] [illegible] [illegible] விஶம்ப [illegible] க்கும் [illegible] ஸம்க்குமென்கிறவபிப்ராய த்தாலே அருளிச்செய்கிறார் ("மா" என்றதுஇதி) [illegible] என்று [illegible] [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible] [illegible] "மா" என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் ('மா' என்றது இதி)

ஸா-[illegible]

[illegible] (இப்படி [illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ('மா' என்கிறது

உபாஇதுக்குவஷிஷ்டமான உபேக்ஷரோபாயாந்தரத்திற்றுவக்கற்றுவ்யாவ்ருத்
ஞய் ஸவ்விரோதி நிராகரணக்ஷமனை வென்பக்கலிலே ஹ்யஸ்த
ஸம்பண்ணி க்ருதக்ருத்யனுக்கோவின ஸமாஸத்தைப்பற்ற இனி
யொரு கர்தவ்யாந்தரத்தில் ப்ராப்தியில்லாத வுன்னையென்றபடி, *

இப்படி வாக்யத்வோக்ஷமக்ஷனை மோக்ஷ ப்ரதனையும் சர்வக்ஷனையவன்
பக்கலிலே ந்யஸ்தஹானன உபேக்ஷைவையுஞ்சொல்லி, மேல் “ஸர்வ
பாபேப்ய:” என்று வாக்யங்களைச்சொல்லுகிறது. பாபமாவது;
ஸாஸ்த்ரவேத்யமானவநர்த்ஸாதநம். அநர்த்தமாவது; ப்ரதிகூல ப்ரா
ப்தியும் அநுகூல நிவ்ருத்தியும். இங்குபாபஸப்தம் உபேக்ஷைவைப்பற்ற
வஷிஷ்டங்களான ஸாம்ஸாரிக பாபங்களையுஞ் சொல்லுகிறது.
“ஹேதவே நிரபாஸ்த்ர ஸ்தாநஸ்ய பராத்ம:” என்கையாலே
ஸ்வர்காதிகளும் உபேக்ஷைவுக்கு நரகமாகையால் இவனுக்கு ஸ்வர்

ஸா-நீ॥ ஸர்வேச்வரஸர்வஸ்வ வத்வபிகாரஸித்யர்த்தமென்றுகருத்
து. இங்கு“ஸர்வபாபேப்ய:”என்றுபிற்படச்சொல்லவேணுமோ,ஸ
ர்வபாபநிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ஸ்வர்காத்யர்த்த பாபஸம்பந்தமு
ண்டாகில் நிச்ரேயஸஸித்தி கூடுமோவென்ற ஸங்கதிவிஸ்தரமருளி
ச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) பாபஸப்தம் பந்தகபாபமாத்ரபரமாயா
ரணமாகையாலே வாக்யமில்லைஎன்று கருத்து. இப்படி பாபஸப்தம்
பந்தகபரமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, அது கர்மஜ்ஞானாதிநிஷித்த
க்ரியாவாபியன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாபமாவதுஇதி) ஸ்ம
க்ராஹ்யஸர்வாரணாய(ஸாஸ்த்ரவேத்ய-தி) இப்படி அநர்த்தஸாதந
த்வேந ஸாஸ்த்ரவேத்யம் பாபமாகில் ஸர்வநிவ்ருத்த்யர்த்தமாக ஸாஸ்
த்ரவேத்யபாபங்கீதர்நாத்யஸாஹஸம் வ்யஸம்கியாதோவென்றவருளி
ச்செய்கிறார் (அநர்த்தமாவதுஇதி) ஆனாலுமிப்படி பாபநிவர்த்தநம்
கூடுமோ, அப்போது ஸ்வர்காத்யர்த்தபாபங்கழியாமையாலே மோ
க்ஷம் விலம்பியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) ஸாம்
ஸாரிகபாபம் ஸ்வர்காதிரூபஸர்வஹேதுவாகையாலேயவற்றை
நரகஹேதுவான பாபத்தோடே சேர்க்கை கூடுமோவென்றவருளிச்
செய்கிறார்(ஹேதவேஇதி)ஆனாலும்ஸ்வர்காதிஹேதுபாபம் விஹி
தமாகையாலே நிஷித்தமில்லாமையால்சுயத்தர்க்கவ்யபோஹகநிஷித்தமில்

ஸா-கா॥ உதாதிநா)அவ்யோகேவ்ஸித்தபாபஸப்தவ்ருத்திநிமித்த
வ்யபஸ்த்ய உபேக்ஷணநிஷ்டபாபேஷ்டநாமதிரஸ்யநுக்த த்)வாப
ஸப்தஸ்ய ஸர்வேணாம் பாபாநாமுபாதாநபரத்வம் பஹுவசநஸ்ய
தமாநந்தரக்ஷ ஸங்கதி ப்ரஸாங்காயோக்த நபாரமபல்வக
ரம(இதி. ஜநகாதிநா)ஸங்ககதிப்ரஸங்க ப்ரவர்தநஸ்ய

[illegible]ஹேதுவோடு நரகஹேதுவோடுவாசியில்லை. ஆகையாலேயிறே [illegible] பாபங்களைவிடச்சொல்லுகிறப்போலே "[illegible]" என்று [illegible]கிறது. "இருவல்வினைகளுஞ்சரித்" தென்றபடியே [illegible] கள்களிரண்டும் [illegible]வுக்கு நிராகரணீயங்களாகவிறே [illegible] சொல்லுகிறது. இப்படி [illegible]த்தை [illegible]த்தாலேசொல் [illegible]த்தாலே [illegible]வங்களினுடைய [illegible]த்தை [illegible]கிறது. இனி [illegible]த்தாலேவிஶேஷிக்கிறதென்னென்னில்;

[illegible] லாதவ[illegible]த்திற்கு [illegible]ஞ்சொன்னதுகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலே [illegible]) [illegible]வைக்குறித்து நிஷித்தமாகையால் [illegible]ஞ்சொல்லலாமென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible]யிலே பண்ணின [illegible]த்தை பாபமென்று சொல்லி உபாயநிவ[illegible] மாக சொல்லுகைக்கு நிதானமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இரு [illegible]) இரண்டு [illegible]மான (வினை) [illegible]மான இரண்டையுமென்றபடி. (சரித்து) போக்கி என்கை. நிராகரணீய [illegible] நிமித்தமென்றுகருத்து. [illegible] பாப[illegible] நிமித்த மென்றுசொன்னதுகூடுமோ, நிஷித்தமன்றோ நிமித்தம் [illegible]வைப் பற்ற[illegible]த்திற்கும் [illegible] நிஷித்தம் நிமித்தமென்று சொல்லக்கூடாதென்றில் அங்கும் "[illegible]" என்று நிஷித்தமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலே [illegible]) (ஆகையாலே) [illegible]மாகையாலே என்றபடி. [illegible] உண்டாகையால் [illegible] ஜீவ[illegible] [illegible]மேவா [illegible] நிமித்தமென்று கருத்து. (இருவல்வினை [illegible]) ஆகையாலேயிறே [illegible]. [illegible] நிராகரணீயத்வா [illegible] [illegible] ஜீவ[illegible] [illegible]மென்று கருத்து. ஆனாலும் "பாபா [illegible]" என்று சொல்லாயிருக்க [illegible]வேணுமோ, [illegible]த்தாலேதானே [illegible]டாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible] [illegible]கள் [illegible]க்கையாலே [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. இப்படி [illegible] [illegible] [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (இனி [illegible])

[illegible]. (இனி [illegible])

தத்வப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்துக்குக் காரணமாயும் கார்யமாயும் வரு
கிற அவித்யையையும் விபரீதவாஸநையையும் விபரீதருசியையும் ஸம்
ஸ்ருஷ்டப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் பாபராசியிலே சேர்
க்கைக்காக. இப்படி "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிற விரோதி[illegible]
யெல்லாம் "ஏநாம்ஸ்யாமேய:" என்று தொடங்கி மூன்று வாக்யங்களை

ஸா-நீ॥ (விசேஷிக்கிறதென்னென்னிலிதி) ஸர்வஶப்தவிசேஷணம் கிம்
ஸர்த்தமென்றபடி. (காரணமாயுமிதி) அவித்யயா கர்மணா வாஸநயா ருச்யாவித்யா
என்று கர்மத்திற்கு காரணமாயும் கார்யமாயும் அவித்யை இருக்கும்.
யதா கர்மத்திற்குகாரணம் அவித்யைவ வாஸநாருச்யாதிகள் கார்யங்
களென்று யதாஸம்பவம் ஜ்ஞேயமாகவுமாம். விபரீதவாஸநா ஶப்தா
திவிஷயவாஸநா. விபரீதருசி: தத்விஷயருசி:. ஸ்ம்ருஷ்டப்ர
க்ருதி: ஸ்தூலஶரீரம் ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதி: ஸூக்ஷ்மஶரீரம்
இப்படி விபரீதவாஸநாருச்யாதிகளும் ஸர்வபாபஶப்தார்த்தமெ
ன்று சொன்னதுகூடுமோ, அபயப்ரதாநஸாரத்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி
ப்ரகரணத்திலே ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் அக்ருத்யகரணக்ருத்யா
கரணாதிகளை மாத்ரம் நிவர்த்யமாகச்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸர்வபாபேதி) கர்மவிப
ரீதஜ்ஞாநப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ஶப்தம் "அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த" த்
யேந "அவிஷயாயாஸ்து ஶேஷத்வேநைஜ்நீ" த்யேநச வாஸ
நாருச்யாதிகள் ஶ்ருதங்களென்று கருத்து. இப்படி ஸாரத்திலே "த்யாஜ

ஸா-கா॥ (காரணமாயுங்கார்யமாயுமிதி) அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ர
க்ருதிஸம்பந்தா நாம் பீஜாங்குரந்யாயேந பரஸ்பரஹேதுகார்யகார
ணபாவ இத்யர்த்த:. ஸர்வபாபஶப்தஸ்யைவார்த்தஸ்ய காரணம் பாஷ்ய
காரைரப்யேவமிதி தர்சயதி. (இப்படி "ஸர்வேத்யாதிநா")
(மூன்று வாக்யங்களைக்கொண்டே இதி) "ஏநாம்ஸ்யாமேய நாதிகாலப்ர
வ்ருத்தாக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண [illegible]
ஸ்ஹஸ்ராவதாரநாநாவிதாநந்தாபசாரா நாரப்தகார்யாந்
ரப்தகார்யாந் க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வாந
ஶேஷத: க்ஷமஸ்வ. அநாதிகாலப்ரவ்ருத்தம் விபரீதஜ்ஞாநமாத்மவிஷயம்
க்ருத்ஸ்நஜகத்விஷயம் விபரீதவ்ருத்தஞ்சாஶேஷவிஷயமத்யாபி வர்த்த
மாநம் வர்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹப்ர
வ்ருத்தாம் பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வ
விஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர்ஜநநீம் தேஹேந்த்ரியத்வேந போக்ய
த்வேந ஸூக்ஷ்மரூபேண சாவஸ்திதாம் தைவீம் குணமயீம் மாயாம் தாஸ
பூதம் ஶரணாகதோஸ்மி [illegible] தவாஸ்மி தாஸ: [illegible]

[illegible]யாலே [illegible] அருளிச்செய்தார். [illegible] [illegible] என்றார், [illegible]” என்று சொல்லுகிறபடியே [illegible] [illegible] [illegible] என்கிறபடியே [illegible] இப்படியிருக்க இவ்விடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] அப்போதே [illegible] பெற்றன் [illegible] உடையார்க்கு [illegible]

[illegible]” என்று [illegible] [illegible] மன்றே என்று [illegible] அருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) ஆனாலும் [illegible] கழிந்தாலும் [illegible] கழியாமையாலே “[illegible]” என்று [illegible] கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்

[illegible]

[illegible]

ஶ॥த்திலேவ்ராஹ்மணஸ்வத்தை நிஷேஷமாகக்ஷிக்கும், ஆகையால் ஸூஸ்மஸ்வத்தை க்ஷிக்கவேணுமென்றவேக்ஷிக்கக்குறையில்லை. இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்திசாஸ்த்ரத்துக்கு முன்புள்ளவற்றை "க்ருதாநு" என்றெடுத்துப்பின்புள்ள வற்றை "கரிஷ்யமாணாநு" என்றுசொல்லாநின்றது; ப்ரவ்ருத்திசாஸ்த்திலே பண்ணுவன சிலபாவங்கள் காண்கிறிலோம், இப்படியிருக்க க்ரியமாணங்களை க்ஷிக்கையாவதென்னென்னில்; "ப்ராரப்தவிஸ்மாவஸ்தவ்யதிரிக்தா" என்கிறவுக்தியாலேப்ரவ்ருத்திக்குமுன்பே துடங்கிப் பின்பே தலைக்கட்டவேண்டும்படி விரோதஸாத்யமாயிருக்குமவற்றையும் தக்ஷணத்தில் ப்ராரப்தங்களையும் இங்கு க்ரியமாணங்களென்கிறது. கரிஷ்யமாணங்களாவன பின்புதுடங்குமவை. இப்படி க்ரியமாணைக தேசங்களாயும் கரிஷ்யமாணங்களாயுமுள்ள வ்ருத்தாவத்தில் பாபவிஶேஷமல்லாதவை ஸம்ஸ்ராந்

ஸா-நீ॥ போம்தஜ இதி) ஆனாலும் "க்ரியமாணா"வென்றுப்ரஸ்துதை நகூடுமோ, ப்ரவ்ருத்திசாஸ்த்திலேக்ரியமாணாவ்யாபாரஸம்ஸ்ப்ருஹமன்றோவென்றுஶங்கித்துஉத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) (ப்ராரப்திகேதி) தஜாநீம்ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம்நடக்கையாலேபாபவிஶேஷமில்லாமையாலே ப்ராரப்திகையென்றுநிஷேதம். ப்ராரப்தாவஸ்தமாகிறதுவும் கரிஷ்யமாணமாகயாலே யத்தை "க்ரியமாணா"வென்றுவ்யபதேஶிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (கரிஷ்யமாணங்களாவனேதி) ஆனாலும் "க்ரியமாணாநுகரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வாந் மோக்ஷயிஷ்யஸி" என்று ப்ரஸ்துதை நகூடுமோ, க்ரியமாணைகதேசரூபவ்ருத்தாவமும் கரிஷ்யமாணாவமும் ப்ராயஶ்சித்தநாஸ்யமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி க்ரியமாணேதி) பாபவிஶேஷரூபவ்ருத்தாவம்க்ஷமாவிஷயமன்றாகிலது மோக்ஷப்ரதிபந்தகமாகாதோ,

ஸா-கா॥ நஷ்டிதாநாம்ஸர்வேஷாம் க்ருதேஷு கரிஷ்யமாணேஷு வாஞ்சாவாக்ஸ்ரஸ்யாஸ ஸ்வீகாரானுஷ்டேய பாபாஸ்யாக்ரியமாணாஸம்பந்தம் தக்ஷமாப்ரஸ்துநாஸ்வேஷாம் த்யாகரஞ்ஞா ஸாநுஷ்டேயாமாநுஷ்டாநஸமயே ப்ரஸ்த விரக்த்யா ப்ரவர்த்தநா வ்யவஹாரஸ்ய யாமஸ்யாவி ப்ரத்யாயஸிம்ஹாஸநாம் ஸ்வாவநீயத்வாத் "ப்ராரப்தா ஸ்மாவஸ்தவ்யதிரிக்தா"இதி ந்யாயாதேதாத்ருஶாநாம் க்ரியமாணபாபாநாம் ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாநஸமயே ப்ராரப்திதேந ஹமவக்ஸாமவதாவஹாராதே: க்ரியமாணபாபவதேஶ வ்யபதேஶ: தஸ்ப்ரஸ்துநாபாத்ரதாவேதி வக்தவ்ய கரிஷ்யமாணாநாம் க்ரியமாணேஷ்வாவ்யாவ்ருத்தி தேஷு பாபவிஶேஷாணாம் பாபவிஶேஷரூபாநாம் க்ஷமாப்ரகாரமாஹ. (இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்தி

[illegible] ஶக்ஷுக்
[illegible] ப்ராயஶ்சித்தீயதே [illegible]" என்கையாலே
[illegible] [illegible]
க்கும்போது ஸ்பர்ஶங்களும் விலக்காதென்னும் [illegible]
[illegible] ப்ராயஶ்சித்தமும் வேண்
டாவென்றபடியன்று; [illegible] அவன் [illegible]
[illegible]. இதுக்கிப்படி [illegible]

ஸா-மீ॥ வென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) இங்கு [illegible]
[illegible] உத்ஸவத்திலே என்றவிடம் [illegible] மாயிருக்க இப்
படி [illegible] களையும், [illegible] ணங்களையுமென்று நி
ஷேதத்தாலே "[illegible]" என்கிற
வாக்யத்திற்கு [illegible] விஷயமென்றும், [illegible]
[illegible] விஷயமென்றும், [illegible]
[illegible] ப்ராயஶ்சித்தாபாவமென்றும் தாத்பர்யம். [illegible]
ரக்ஷிக்கும்போது ஸ்பர்ஶங்களும் விலக்கன்றென்று [illegible] ர்கள்
சொல்லுகையாலே உத்ஸவத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டாவென்கிற
[illegible] ([illegible]) இப்படி [illegible]
[illegible] ப்ராயஶ்சித்தாபாவமாகில் "[illegible]"
[illegible] என்று [illegible] த்ஸவத்தையும் [illegible]
[illegible] "[illegible]" என்கிறதிற்கு
[illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிப்படி
[illegible]) இனி [illegible] உத்ஸவத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டா.

[illegible]

உடு||கிற ப்ராயஸ்சித்தத்திலே மூட்டுகிறதுவும் க்ஷமாகுணம். ப்ரியதமையுடம் பிலமூக்கும் வஸ்த்திலுடைய ஸஹஸ்ரம் போலே புத்ரனுடைய தோஷமென்கிற வார்த்தையும் ப்ராப்தம் பாரதந்த்ரத்தாலும் ஸம்ஸாரன் கைவிடாதே திருத்துமென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே பாஹ்யஸம்பந்தரா த்ராவருமும் ஸம்ஸாரனுக்கு ஹேயமென்று விவக்ஷிதமாகில் புத்ர ஞனுக்கிதுவே யதாசக்திஸம்பாத்யமாம். ப்ரக்ருதிவிசேஷ ஸ்வபாவத்தாலே அபராதங்கள் பாஹ்யப்ரவ்ருத்திகமாகவந்தாலும் பாநீயப்ரவ்ருத்தி பண்ணுதார்பக்கலிலும் "தேவஸாயுஜ்யம் விஷ்ணோ ரேவ வர்ஷா: வராயணம் | நதேஷாம் யதாஸாபேக்ஷ்யம் நவதேத நரகேளகஸ்ஸ்ரி, யஸ்மிந் கஸ்மிந் கடே ஜாதா யத்ர கடாத நிவாஸிந: | வாஸுதேவா தாநித்யம் யதிஹோரகஷபாஷித" இத்யாதிகளிற்படியே நரகாதிகள்வாராதபடி பண்ணி ராஜபுத்ராதிபராயத்திற்போலே அபுத்ரத்யாயத்தாலே கண்ணழிக்கிறதுவும் க்ஷமாவிசேஷம். வாவங்களுக்கு உசி

ஸா-நீ || ஸம்ஸாராநுஷ்டாநாஷ்டியாஸ்யன்றோவென்கிறசேதத்தைய நுவதி த்து நிராகரிக்கிறார் (ப்ரியதமையுடம்பிலிதி) இப்படிபாஹ்யவிலாஸத் தில் ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணினவனுக்கு மோக்ஷப்ரதிபந்தமில்லாவிட்டாலும் ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணாத புத்ரனுக்கு நரகமுண்டாய் மோக்ஷப்ரதிபந்தம்வாராதோ, அவ்விஷயத்திலும் உபதேசத்தாலே வாவந்தீருமென்னில் அப்போது "க்ஷமஸ்வ" என்று க்ஷமாவிஷயங்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (புத்ரேதி) நரகஜநக பாஹ்யவிலாஸ த்ரவாவத்திற்கு நரகமில்லை என்றால் க்ஷமமான உபதேசம் வருமென்கை ஸாமகமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (வாவங்களுக்கிதி)

ஸா-கா || ஸவாதிஷ்டேஹ" த்யாத்யுக்த காரேணாத்யந்தாநுகம்பத்வ ஹேதுபூதஸ்வேந நவீ தஸ்துஸாரணாமதேத்யாதிவீ தம் தாநுவிசேஷ வயதீத்ய தாஸ்யபேஷ்பேணவ பதிவுராஹதேயஷ: தயோகத்: நமவாஸ்ஸிக்ஷாத்யுக்தாதநாநவத்திமிதி உபயுந ஷூவாயவா க்யஸ்ய வெஸ்து தாஸ்யய நமிகாரே பாயகம் மவாஸிக்ஷாஜநநஸ்ய க்ருபாகாயுக்வஸ்யாஹ. (ப்ரியதமேயுடம்பிலித்யாதிநா) நநவா வாநாம் நரகாதி ஸமகஸேபேநவ ஸ்ருதிஷ்வமரீக நரகாதிநிஷே யோத்யமே ப்ரியவுபஞாவராயாநாம் ஹோமத்ஸேபே நபேதிந ப்ராயஸ்சித்தாபேக்ஷத்த்வபே நஸூயமித்யஷாயாவதவ நாதவ மதம் தாவதேவஸ்யகாயதித்யேவஸேதிஷேயாதஸரநாசஃஉஹே வேஷாம்கேவிதவப்ருவாஸவதி" த்யாதி விசேஷவிபக்ஷாவ்ராய ஸ்சித்தபோநஸ் தேபாக்த்ராவஞதபேரவேத்யஸிவ்யஞாஹ. (வாவ ங்களுக்குஉத்யாதி) நநாவ் பதேஷ்ஷா கேஷாமிவாஹ்யவிலாஸத்

[illegible] த்வாயங்களும் [illegible] த்வாயங்களுமுண்டாயிருக்க [illegible] காதிகளிவனுக்கில்லையென்று [illegible] ங்கள் சொன்னால் [illegible] த்வாயங்களுக்கு [illegible] ரில்லை. [illegible] த்தில் [illegible] வதிப்பதாது. [illegible] ருப்பாய் [illegible] மூன்றிக்கே [illegible] யும் பண்ணுதேயிருப்பார் சில [illegible] வனுக்கு [illegible] ளாகச் சொன்ன [illegible] த்வாயங்கள் [illegible] திராநின்றுமென்கை [illegible]; அவர்களுக்கும் [illegible] த்துக்கிடாக [illegible]; [illegible]; இங்குள்ள [illegible] விஷேஷங்கள், [illegible] விஷேஷம்; [illegible] ராதிகள், [illegible] ராதிகள்; [illegible]; [illegible] ரம், [illegible] எனநப்புடைகளில் ஏதேனுமொருவ [illegible] வமான [illegible] த்வாயங்காணவாட. [illegible]

[illegible] த்திற்கு [illegible] மானவ [illegible] என்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] வனுக்கு [illegible] பிறந்து [illegible] மில்லாதேயிருக்க [illegible] காணமையாலே [illegible] ரோ வென்கிற [illegible] த்து [illegible] க்கிறார் ([illegible]) [illegible] ஆதிகள் [illegible] வனுடைய [illegible] ங்களல்லாமையாலே அந்த [illegible] வரும் வருமென்கைக்கு [illegible] மோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) "[illegible]" "[illegible]" என்று [illegible]

[illegible]
"[illegible]" [illegible]
[illegible] தாவத் [illegible]
[illegible]. ([illegible]) [illegible]
"[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible].
([illegible]) [illegible]
[illegible]

உ௦॥ காரணாதிரூபங்களான தாதாவிபாவங்களுக்கு காரணாயிய த்ருஷ்டாந்தவாக்யங்களும் ஸ்ருதிகளிலும் ஸோதிபாஷாணங்களிலும் ஜதிஹாஸபுராணஸமவாயாதிகளிலும் ப்ரஸித்தம். ஆகையால் காணஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயவிரோதமெல்லாம் ப்ரமாணமென்னுமிடம் வாக்யார்த்தத்தின் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயல்லவோ. ஸர்வ வேதவிருத்தமாய் வாதிவேதாந்தப்ரமாணமான வஸ்துஸ்வரூபத்தை ப்ராமாண்யவிஶேஷமென்று நிஷேதிக்கவில்லை. இவை யதா ஸம்பவம் உபயவிதகர்த்தாலும் வரும்; ஆகையாலேயிறே வாதிவேதாந்தவாக்யத்துக்கு ஸாக்ஷிகளாகப்போருகிறது. இங்ஙனல்லாத

ஸா-ஸ்ரீ॥ ஸமாகையால் தத்ரோக்தகாரணாதி விஶேஷவிஶிஷ்டசொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) "நவஸாம்ஸாமவதா யவிஷயம்ஸஹ "ஐமெஹூமெவேஷாகெவிதாவைஹ்வாஸவதி" என்று ஸாரோத்ஷமுதிஷேதமத்தாலே ஸ்ருதிக்கும்ப்ரமாணத்ரோதாரோத்யா திருஷ்டத்திலும்தாத்பர்யம். கத்யா "ஐமெஹூமெவேஷாகெவிதா வஹ்வாஸவதி" என்று கிடீப்ஸிமல் "காஸாஸவதி" த்யாதிக்ஷேபம் மேவ ஸம்பிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் வாதிவேதாந்தபாவத் திற்குப்ரமாணாந்தராதிஷ்டவஞ்சொன்னதுகூடுமோ, அதுஜந்மாவஸ்ரீ யப்ராமாண்யமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமேதி) ஆனால் வாதிவேதாந்தவாதமென்று நினையத்தான் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவைஜதி) தத்வத்தை ப்ரஸித்தாநுஷ்டாநத்தாலும் ஸாதிக்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஜதி) யதா இப்படி காரணாபாவமாகில் வாதிவேதாந்தவே வாக்யஸ்ருதிஹாவாக ஸவேஷாப்ரவ்ருத்தி ஸம்பாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலெ இறேஜதி) (ஆகையாலே) வாக்யவாக்ய நிஶ்சயத்தாலேயும் ப்ராமாண்யத்தாலுமென்றபடி. விவக்ஷத்தில் வாக்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனல்லாதேஜதி) இப்படி வாதிவேதாந்தாயம்பிறந்து ஏதா

ஸா-கா॥ யாத்ரம், ததா வாதிவேதாந்தவாக்யத்ரிதத்யா ஸம்பாவாஸ்வாதிவேதாந்தவ்யவஸ்தாப்யதே ஸ்வகா ராணம்ஸ்வீகாரே ஜதாநீதேநஸாக்ஷிகாநுஷ்டாநவிரோத, ததுபயஸ்த தவ ஸ்யஸ்ருதி விபவிரோத, அதஸ்ரோபவேதாநுஷ்டாநவிரோ யஸ்மீஸ்ய ஸ்வாநுஷ்டாநஸம்ஸித்த ஸம்ப்ரதாய விரோதஞ்ச. (வாதாவேதவியாதிகாதி) "ப்ரபஞ்சோ வாத ஸஹோதிரநாஸயிநீ யதி ஸாத்தத:| ஸாத ஹி தயஸே நஸம்ஶே [illegible] வேதாந்தநிவ்ருத்திஶ்சௌ ஸ்வாராதநதரோநர்த வ்யாஸாமேவ ஹர

[illegible] போது [illegible] அப்படிக்கிஶிஷ்டா [illegible]
[illegible] விரோதிக்கும். [illegible]
[illegible] ப்பிறந்தில்லையாகக் கடவதென்
[illegible] பிறவாதாருடைய [illegible]
[illegible] ஸோபாயிகர்களான [illegible]
[illegible] ஸாரம் சிலர்க்குப்பிறவாது, சில
ர்க்குப்பிறந்தாலும் [illegible] அழியும். [illegible] ப்ரக்ருதிகளு
க்கு [illegible] பிறவாது. ஆகையால் [illegible] வம்
பிறந்தால் [illegible] பண்ணுதபோது உபதேஶஞ்
சொல்லுகிற [illegible] வாயத்தாலே
இரும் || * || [illegible] |
[illegible] || * || ஆனபின்பு ஒருப

வா-[illegible] பிறக்கவில்லையென்றுஞ்சியர்சொ
ல்லுகையாலே [illegible] பிறவேறவில்லை என்று சொல்லவேண்டா
வோவென்றதற்கு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (அவவாரேதி) இப்
படி [illegible] வ்யநுக்கு ஸம்ஸா
ரியாகில் [illegible] இல்லாதே போகக்கூடுமோ,
அதற்கு [illegible], [illegible] பிறந்தாலும் சிலருக்கு
[illegible] பிறவாமைதான் கூடுமோவென்ற [illegible]
[illegible] காட்டுகிறார் (ஸோபாயிகேதி) [illegible]
[illegible] என்று சொன்னவர்த்தை [illegible]
[illegible] காட்டுகிறார் (விவேகிநாமிதி) இப்ப
டி [illegible]
[illegible] அருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி)(ஒருபடியாலும்)

வா-[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] விவேகிநாம்
[illegible] |
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ரணீய [illegible]. ([illegible]) (ஸோபாயிகே
தி) [illegible]

உ॥டியாலும் பகவந்நிக்ரஹம் வாராமைக்காக பாபபலாபாயம்
பரிஹரணீயம் ॥ * ॥ ஸ்ரீ ப்ரீதிரேவ காரணம் ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாநம் பாப
நே । நிக்ரஹாநுகூலம் யதோசிதமேவா ॥ * ॥ இப்படிய
மாஸக்தி பலாபாயங்களைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு போராநின்றால் பா
கவதாபசாரமும் அத்தனையாரோடு ஸம்பந்தமும் போரப் பரிஹ
ரணீயம் ॥ * ॥ ப்ரஹ்மவித் பாபமூலானாம் உதகோதாநாம் உபேக்ஷாம் ।

ஸா-நீ ॥ ஸ்வம் மாகிலுமென்றபடி. இப்படி ஆஜ்ஞாநுபாலநத்திற்கு பகவ
ந்நிக்ரஹநிவ்ருத்தி பலமென்று சொன்னது கூடுமோ, "ப்ரீதிரேவ
காரிதம்" என்று பகவத்ப்ரீதியே பலமென்றோவென்றவருளிச்செய்கி
றார் (ஸ்ரீ ப்ரீதிரேவேதி) (ஸ்வஸ்ய) அநுஷ்டாதுः. நிக்ரஹாநுகூலவி
அநுஷ்டானவத்யவி பவதேவ. யதா நாஜ்ஞீயகவைவதேவாபவது
என்கை. இப்படி அபாயஸாமாந்யம் பரிஹரணீயமாகில் "ஏநோ
வர்க்காயெ" த்யாதி வசனிக்கையிலே பாகவதாபசாரத்திற்கு ப்ருதக்
நிர்தேசங்கூடுமோவென்றவது ப்ராயாந்யத்யோதநார்த்தமென்ற
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) (போர)மிகவுமென்றபடி. போரப்பரி
ஹரணீயமென்கைக்கு நிதாநமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மவிதிதி) ப்ரஹ்ம

ஸா-கா ॥ நந்வேவம் பகவதாஜ்ஞாநுஷ்டானஸ்ய
த்யாஜ்யாநுஷ்டாய பரிஹரணீயதேவாவிஹிதாநுஷ்டானஸ்யாபி ப்ர
த்யாயஜநகதயா த்யாஜ்யபரிஹாரஹேவவிஹிதாநுஷ்டானஸ்ய ப்ர
த்யாயநிவ்ருத்த்யர்த்தவேவ ஸ்யாத் தயாவ நித்யநைமித்திகாநாம்
கேவலபகவத்ப்ரீத்யர்த்தத்வேநைவ கர்த்தவ்யத்வம் ஸஜ்ஜதே த்ய
க்தவ்யம் ஸாமாந்ய விஶ்யத: ப்ரத்யவாயஹேதுத்வஸ்யாநுஷ்டானுவ
வத்தே: தேஷாம் பகவத்ப்ரீதிமாத்ரஹேதுத்வம் ப்ரத்யர்த்ய ப்ரக்ரு
திஸம்ஸ்ருஷ்ட ஸ்யாத்தேவாயார்ஹதேந ஸிதேந பஸம்பவாத்
நஹ்யம்கநீயத்வம் வேதைரவி விதயாதீதிந்யாயாத் விதாநஸம்
பவம்கார பரிஹாரநுபாகவதாபசாரஸ்யாத்தபரிஹரணீயத்வ
ஏவாஹ. (ஸ்ரீ ப்ரீதிரேவேத்யாதிநா) பாகவதாபசாரவதம் தேவதாந
ரஸம்பந்தஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் (போர) அத்யந்திகத்யர்த்த: அயம் பா
கவதாபசாரஸ்யாத்யந்தபரிஹரணீயத்வஸ்ய ஹேது "ப்ரஹ்மவிதி உபே
க்ஷாவதே நாத பாபமூலாநாம் ப்ராணநாஶநேவ நாபகே
நா" இத்யாதிஶ்லோக காரணம் ப்ரஹ்மத்யாக்ஷோபாநாதிவக்ஷ்யபு
ரேவ நாபஶாயநிவ்ருத்தி "விப்ரேஷு வேஷு ஸர்வத்ரவிப்ரே
ஷுவ ஜ்ஞேஷ்ட்ரம் । விஸ்ருஜேத்" த்யாத்ஸ்யாந்யத்ராவ ஸம்ஸ்ருஷ்ண
ஸ்யாவிஹேதுத்வேநாத்யந்தபரிஹரணீயத்வ உபஶமயதோஷாய
ஹி:ஸம்பந்தஸ்யாவி "தஸ்யாயோதேவமுக்தா: । நமேஹா: பரமாந்தி

[illegible] ॥ * * * *

தன்னினைவில் விலக்கின்றித்தன்னைநண்ணார்

[illegible] அருளிச்செய்கிறார் [illegible] என்று கருத்து. இப்படி [illegible] கூடுமோ, "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] [illegible] (தன்னினைவில் [illegible])

[illegible]

உ௭ ‖ நினைவனைத்துந் தான் விளைத்தும் விலக்குநாதன்
என்னினைவையிப்பவத்திலின்றுமாற்றி
யிணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து
முன்னினைவால்யான்முயன்றவினையால்வந்த
முனிவயர்ந்து முத்திதாமுன்னேதோன்றி
நன்னினைவாலுமிசையுங்காலமின்றே
நாளையோவென்றுநகைசெய்கின்றனே. (சகூ)

ஸா-டீ ‖ (தன்னினைவில்) [illegible] (விலக்கின்றி) [illegible] (தன்னைநண்ணார்) கிட்டாத [illegible]. (நினைவனைத்தும்) [illegible] (தான்விளைத்தும்) [illegible] (விலக்கும்) விலக்குமவனான (நாதன்) [illegible] (இப்பவத்திலென்னினைவை) இந்தவென் [illegible] (இன்று) [illegible] (மாற்றி) [illegible] (இணையடிக்கீழ்) இணை [illegible] அடி [illegible]. (அடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) [illegible] வைத்து (முன்னினைவால்) [illegible] (யான்முயன்ற வினையால்) நாம்பண்ணின [illegible] வந்த (முனிவயர்ந்து) பிறந்த [illegible] தவிர்ந்து [illegible] என்றபடி. (முத்திதர) [illegible]. (முன்னேதோன்றி) [illegible]. (நன்னினைவால்) நல்ல [illegible]. (நாமிசையுங்காலம்) [illegible] லம். இன்றோ நாளையோவென்று. (நகை) [illegible]. (செய்கின்றனே

ஸா-கா ‖ [illegible] (தன்னினைவிவி [illegible]) (தன்னினைவில்விலக்கின்றி) [illegible] (தன்னைநண்ணார்நினைவனைத்தும்) [illegible] (தான்விளைத்தும்) [illegible] (விலக்குநாதன்) [illegible] (என்னினைவை இப்பவத்திலின்றுமாற்றி) [illegible] (இணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) [illegible]

[illegible] "[illegible]" என்றது உ[illegible]மானபோது [illegible]க் குவனென்றபடி. [illegible] "[illegible]" என்கையுமின்றிக்கே "[illegible] [illegible]" என்கையும் [illegible]மன்றோ; ஆகை யாலிது [illegible] பத்[illegible]ன்றோ வென்னில், இவையிரண்டும் [illegible]யாகையாலே விரோதமில்லை. "[illegible]" என்றது "[illegible] [illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]" என்றாற்போலே சொல்லுகிற போலியான [illegible] [illegible]களால் [illegible]யேனென்றபடி. இங்கு [illegible] [illegible]மாயிருப்பதொரு [illegible]த்தாலே யெல்லாத்தையும் [illegible]

[illegible] | [illegible] [illegible] நாம் முன்னே வந் தீர்க்க இவன் இன்றோ [illegible]வென்று கண்ணழிக்கிறனென்று [illegible] [illegible]க்கிறனென்றபடி. [illegible] இன்றோ [illegible] வென்றிரு [illegible] [illegible]கின்றனென்றபடி.

[illegible] [illegible]த்தில் "[illegible]" என்று [illegible] [illegible] [illegible]திலன்றோ [illegible] [illegible], [illegible]த்திலும் [illegible]க்கூடுமாகில் [illegible] [illegible] [illegible]வென்ற வருளிச்செய்கிறார் ([illegible] என்றது [illegible]) "[illegible] [illegible]" என்று [illegible] சொல்லாக்க இங்கு "[illegible] [illegible] [illegible]" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்று [illegible] [illegible]க்கிறார் ([illegible]) (போலியான) [illegible] [illegible]களால்

[illegible] | [illegible] [illegible] [illegible]வென்று) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] | [illegible] [illegible] [illegible]. ([illegible]) போலியான [illegible]

௨௦|| பெறுமென்கிறது. "[illegible]" என்கிற ப்ரமாணத்தாலே [illegible] யமிருப்பது. இப்படி [illegible] விஷயமாகவ [illegible]ங்கள்தானே காட்டுகையாலே விரோதமில்லாமையாலிது [illegible] மன்று. இங்ஙனல்லாதபோது [illegible] விரோதியங்களை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் [illegible]ங்களாம். இந்த [illegible]ங்களினின்றும் விடுவிக்கையாவது; அநாதியான [illegible] ப்ரவாஹத்தாலே பிறந்த நிக்ரஹ [illegible]த்தை [illegible] நசிப்பிக்கை. இந்நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியாலே நிக்ரஹகார்யங்களான அவித்யாதிகளெல்லாம் நிவ்ருத்தங்களாம்.

ஸா-ஸ்ரீ|| [illegible] பத்திப்படுமென்றருளிச்செய்கிறார் (பதிவென்றி) [illegible] உபபாதிக்கிறார் (இப்படி இதி) விஷயத்தில்வாக்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]ன்றி) இங்கு [illegible] விதிக்கை [illegible] நஷ்டையாகையாலே [illegible] ஸம்பந்தமாகையாலேயது சொல்லவேண்டா, [illegible]த்தைச்சொல்லுகிறதென்னில், [illegible] யமிப்போது இல்லாமையாலே [illegible] மன்றேயென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) இப்படி நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியுண்டானாலும் அவித்யாதி [illegible] மிருக்கையாலே நிக்ரஹநிவ்ருத்தி [illegible] மன்றேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாலே இதி) [illegible] நிக்ரஹாவித்யாதி

ஸா-கா|| [illegible]. [illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible]. ([illegible]) [illegible]

[illegible]. [illegible] ஜீவ [illegible] ஜீவ [illegible]

[illegible] ஜீவா [illegible]

[illegible]. ([illegible]

[illegible] ‖ [illegible] னுடைய [illegible] வ்ருத்தியாவது; “[illegible]” என்கி றவ [illegible] ரம். [illegible] யுடைய நிவ்ருத்தியாவது; [illegible] [illegible]. இவனுக்கிப்படி [illegible] காரணக்கழியும் [illegible] தென்னில், உபாய விரோதிகள் முன்பே [illegible]

[illegible] ‖ நிவ்ருத்தி ஏதென்று ஸாதிக்க [illegible] க்கிறார் ([illegible] னுக்கி த்) ([illegible]) “[illegible]” என்கிறபடியே [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] ஸாக்த்தில் [illegible] விடக்கடவனென்கிற [illegible] யமெ ன்றபடி. இப்படி உணக்கிட்டானபோது [illegible] நானொன்றுசொ ன்னது கூடுமோ, [illegible] சொல்லு கிறது விரோதியாதோ, அது [illegible] டமென்றில் அப்போது [illegible] [illegible] யாலே [illegible] யம் [illegible] யாதோ, [illegible] த்தில் [illegible] [illegible] ஸத்தில் [illegible] வேண்டியாதோ; [illegible] த்திலே [illegible] விரோதியாதோ, [illegible] யை ஸாதித்து [illegible] [illegible] ஆலே [illegible] பெருளிச்செ ய்கிறார் (இவனுக்கிதி) [illegible] ஸாவத்தியம் உபாய விரோதி [illegible] விரோதி [illegible]. [illegible] விரோதி [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

ஸூ॥ ஹேதுக்களாலே கழிந்தால் ப்ராரப்தங்களாய் ப்ராப்திவி-ரோதிகளாகவல்ல புத்திபூர்வபாபங்கள் உபாயாந்தரத்திலே நிஶ்ஶேஷமாகக்கழியும். உத்தரங்களான பாபங்களில் புத்திபூர்வமல்லாதவையும் தேஶகாலவைகுண்யாதிகளால் வருமவையும் ஒன்றும் ஸ்பர்ஶியாது. ப்ரபந்நத்தில் புத்திபூர்வோத்தராகங்கள் ஸ்வாபிமாநா[illegible]ரண ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷத்தாலேயாதல் ஶிக்ஷாரூபமான ப²லாநுபவவிஶேஷத்தாலேயாதல் தீரும். ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராரப்தத்திலிசைந்தகாலத்துக்குள்ளே விஶ்வமாம் கர்மாம்ஶம் அநுஶயத்தாலுமவாந்தர ப்ராயஶ்சித்தத்தாலும் நாஶ்யம். மேலுள்ளதுவும் உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே கழியும். உபாஸநார்த்தத்தாலே வந்த புத்திபூர்வோத்தராணாம்

ஸா-ந் ॥ ததேவதி. பாபம் த்விவிதம் புத்திபூர்வமபுத்திபூர்வமிதி. புத்திபூர்வம் த்விவிதம் பூர்வோத்தரபேதேநேதி. உத்தராண்யபி த்விவிதம் புத்திபூர்வமபுத்திபூர்வமிதி. புத்திபூர்வாண்யபி த்விவிதம் தேஶகாலாதிவைகுண்யக்ருதமிதி. [illegible] த்விவிதம் வித்யா- நாஶகம் [illegible]ணமிதி. வித்யாவ்யாப்தாந்யபி த்விவிதம் ப்ராரப்தம் அப்ராரப்தமிதி. வித்யாநாஶ்யாந்யபி த்விவிதம் ப்ராரப்தம் அப்ராரப்தமிதி. பாப[illegible]வூர்வோத்தராணாம் த்விவிதம் ப்ரபத்தேர்வித்யாதிதி தோஷாணாம் [illegible] தாநி த்விவிதம் ப்ரபத்தேர் [illegible]பாயாந்தரமிதி [illegible] ஸாக்ஷாதாநி த்விவிதம் ஸாக்ஷாத்க்ராம[illegible]ஹிதமிதி. ஸாக்ஷாத்க்ராமயாணி த்விவிதம் [illegible] ப்ராயஶ்சித்த தேஷாம் க்ரமேண நாமருளிச்செய்கிறார் (ஹேதுக்களாலே) (புத்திபூர்வமல்லாதவை என்றது) உபாயாந்தரத்திலே ஐகாந்த்யம். ஸ்வாபிமானாதி [illegible] விஷயம் ஶிக்ஷைதி [illegible] ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரபந்நவிஷயே [illegible] ப்ரதிபத்தி ப்ராயஶ்சித்தம் [illegible] ஸர்வவிஷயமேவ ப்ரபந்நனுக்கு [illegible] யோமனை என்று கருத்து. (ப்ராரப்தமென்றது) ப்ராரப்தாநாரப்த பாபங்களின் [illegible]

ஸா-கா ॥ (ஸ்வாபிமாநாந்தராணைதி) ப்ரதிதோஷப்ராயஶ்சித்தா- நுஷ்டாநாஶக்தஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தேநேத்யர்த்த:. (அவாந்தர ப்ராயஶ்சித்தங்களாலே என்றது) பாபாநாஶகப்ராயஶ்சித்த [illegible] தேநைந ஸகலம் ஸாகல்யாதி ப்ராயஶ்சித்த [illegible] நாதிநாவேத்யர்த்த:. (உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே என்றது) "ஸாத்யம் ஸாதநம் ஸாஹநீ ப்ராரப்தஸ்யாபி ஹய்யஸீ" இத்யுக்த ப்ரபத்திமாஹாத்ம்யா- தித்யர்த்த:. (உபாஸநார்த்தத்தாலே என்றது) "[illegible] ஸ்த்ராவி

[illegible]களில் [illegible]மில்லாதவையும் [illegible]களுக்கு [illegible] [illegible]ங்களும் [illegible]த்தாலே கழியும். வி[illegible] [illegible]ங்களில் [illegible] [illegible]ங்களில் [illegible] [illegible]ங்களாய் [illegible] பெறுதே [illegible] தின்றவையும் [illegible]த்திலே கழியும். இவ்வளவும் „[illegible]” என்கிற [illegible]த்திலே [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]களையாலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யும் [illegible] [illegible]களையும் [illegible] [illegible]ங்களாய் [illegible]கள். இவற்றில் [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible] [illegible]மாக [illegible] [illegible]டாகில் அவையெல்லாம் “[illegible] [illegible]” என்கிறபடியே [illegible]ங்களாய் [illegible]

[illegible]த்தாலே யென்றபடி. ([illegible]த்திலே [illegible]) [illegible] [illegible]யென்றபடி. [illegible]களிலே சொல்லாதேயிரு க்கிறபடி [illegible]யென்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்வள [illegible]) [illegible]த்தில் [illegible]மென்றகருத்து. ([illegible]) [illegible] [illegible]த்தில் [illegible] பண்ணினபின்பு [illegible] [illegible] [illegible]யென்றபடி. ([illegible]க்கு விஷய [illegible]) [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹ || ஷ்யாதிக்கு விஷயமாம். ஸாத்யஸாதநமாகப்பண்ணின உபாய ஸ்தா நங்களும் த்யஜிக்கப்போம். ஸர்வதர்மத்யாக ஸ்ரீ கோபாலனை உத்தேசித்து ஸர்வதர்ம ஸ்தாந ஸமந்விதமாக நின்ற ப்ரபத்தி பண்ணுகை ஸாத்விகாஸத்தோடே கூட ஸர்வதர்ம த்யாக ஸந்தாநத்தாலே கூடாது. ஸாத்யஸா ஸதிகள்கூட ஸாதநமாயென்று நினைத்த நாஸ்தித்தாலும் உபாயாந் தரமாயையாம். விசேஷ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே இக்கர்மங்களுக்கு விநாஸமா வது; ஸம்ஸாரணிவற்றுக்குப்ரதானமான ஸ்வதந்த்ரா நாஸிஸம்யிலையைவி டுகை. ஸம்ஶோஷமாவது; இவ்வாஸ்ரிதர் திறத்தில் இக்கர்மஸ்வரூப ஸாதநா ஸிஸம்பியுதியாதொழிகை. இப்படி ஸர்வகர்மங்களுங்கழியாநிற்க ஸர் ஹ்ருத்துக்களும் விஷத்துக்களுங்கூறிட்டுக்கொள்ளுமவையெனவையென் னில்; ஸம்ஶோஷவிநாஸவிஷயங்களும் பூர்வோத்தராகாவர்ணங்க

ஸா-நீ || ஷவிஷயமென்று கருத்து. (உபாயாந்தரவர்ஜ்யையாமிதி) “உ பாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேதத்விஸ்ருஹ்” என்கிறபடி ஸர்வ உபாய ஸ்வதந்த்ரம் கதத்வமென்றபடி. இப்படி ஸம்ஸாரமதநிவ்ருத்திமோக்ஷ மென்று சொன்னது கூடுமோ, பாவகர்மமதமாகவே பாவநாஸ ரூபமோக்ஷம் சொல்லவேண்டாமோவென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஸம் கித்து விஷயதாஸ்யாப்ரோக்ஷ இதுவே கர்மகதமென்று அருளிச் செய்கிறார் (விஶேஷ்யதி) (விடுகை இதி) விடுகைக்கநர்ஹமான வதி ப்ராயவிஶேஷம் ஸம்பந்தத்ராஶ்லேஷ ஸஹ்ருதம். ஸஹ்ருஶா மாற நினைப்பிட்டுக்கிடக்கிற “பூர்வோத்தராகாவர்ணம் பாவங்களை மாற்றி” என்று பரக்ஷேபஸோபநாப்ரவிரோதம் என்று கருத்து. இப்படி

ஸா-கா || ஸர்வ ஸர்வதேவே ஸ்வாத்யாஶ்ரயம் ஸம்ஶேஷ மோக்ஷாஶ்ரமமிதி ஸ்வாப்நாதாவநாப்ரேஹ ஸாதிதி ப்ரஹ்ம.(ஸர்வதாஸ்ரயம் இத்யாதி) கர்மவிசக கர்மணி நஶ்யந்தி ஸம் கர்மவிசக நஶ்யந்தி ஸம் தஸ நாஸாஶ்லேஷ காவித்யாமோக்ஷாயாஸஹ. (விஶ்யஸோமத்வ த்யாதி) நதேவா ஸர்வகர்மணாமேவ “ஸர்ஸ ஹ்ருதஸ்ராய ஸ்ருத்யம் விஷஞ்சேவாவக்ருத்யா” இத்யாதிஷ்வப்ரதிஷேத்யத்யாஸம்ஸ்ய ஸரிஹ ரதி(இப்படிவபவேத்யாதிநா) நநு பிதரஸ்யாவேஶ்ய ஸம்ஶ்லேஷே வா தேஷ்விதிவ பராமர்ஶாந்த ப விஷஸ் விஶ்யஸ்ய பூர்வோத்தர த்தர வர்ணாவஶேஷஸ்ய ப்ராரப்தஶ்லேஷாதிர நாஶிதா உத்தராவா ஶ்லேஷாமேதேவ ஸிஷேதி வே “ஸர்வதேவம் விஷ்வாஸங்கஸ ஸ்பிஷ்யதே நகர்மணாவிஷ்யதே பாவகேநே” த்யாதிஶ்லோகவாஶ்லே ஷமைவ ஶ்ருதிவ ஸித்யா மைவா விஶேஷாஶ்லேஷவிஷ யதாவ்ருத்தேஃ ஶேஷ்க ஷ்ஷ ஸ்கவா விஶேஷா ஷிஶ்லேஷவிஷய ஷரூத ஸர்வேண்யகம் ... ஸரூதஸ்ய ஸர்வண்யவிஶேஷேண்ய விஸ

[illegible]ணில் கர்மாத்யவஸ்தைகளுக்கும். இவற்றை [illegible]யா
[illegible]த்திலே ஸாத்யஸூத்ரத்துக்கள் பக்கலிலும் ஸித்தத்துக்கள் பக்கலிலும் ஸம
த்யிப்பியாதே [illegible]வையளவும் பார்த்திருக்க வேண்டுவானேனென்
னில், இவ்வாக்யத்தில் பக்கல் பண்ணின வா[illegible]த்துக்குமேல்விவ
ரிக்கச்செய்யில்லிஸ்ஸூத்ரங்களை ஸங்கதிப்பிபாதொழிகைக்காகவும்
[illegible] பக்கலில் பண்ணின [illegible]த்துக்கு மேல்கூடக்கொள்
ளவேணுங்கொடுக்கைக்காகவு மிவ்வாக்யத்துடைய வஹிஶரீரவிஶே
ஷத்தளவு மிவர்களுடைய [illegible]ங்களை யசல்பிணந்தேறிடா
தொழிகிறான். ஸூத்ர[illegible] [illegible]வுக்கு வாவமா

[illegible] ஸாத்யஸூத்ரங்கள் ஸாஹாத்துக்களிடத்திலே ஸங்கதிக்குமாகில்
[illegible]ஸூத்ரமும் [illegible]வான ஸாஹாத்தின் பக்க
லிலே ஸங்கதிக்கவு ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ர[illegible])

[illegible] [illegible] தாவு[illegible]யோஹ[illegible]
[illegible] ஶேஷ[illegible]வோயநாநாவவதே: [illegible]
[illegible] [illegible] வா[illegible]வாவா
[illegible] ஶேஷம் ஸாகல்யதி உத்தரவாக்ஷிவ
[illegible] ஶரீரவாத காலே விநாஶஸ்வ [illegible]
[illegible] ஸஶ்லேஷ ஶப்தேந போயதே விஶே
[illegible] ஶ்லேஷ விநாஶாவிதத்த்து விநாஶஶப்தேந
[illegible] ஸாக்ஷாத் [illegible] “உத்தரவ[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] போமாவதாஸ [illegible]
[illegible] [illegible] ஶ்லேஷ[illegible] திவைஷ [illegible]
[illegible] [illegible] ஶரீரவாதகா
[illegible] [illegible] [illegible] விஸரண
[illegible] [illegible] ஸாக்ஷ[illegible]தே ஸா
[illegible] [illegible] [illegible]
(இவற்றை [illegible]) (அசல் பிணந்தேறடாதொழிகிறான்)
[illegible]
[illegible] அசல்பிணந்தேற
[illegible] [illegible]. [illegible] காரணை
[illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]

௨௭ || கையாலேயது ப்ரபத்திவிஷயமான ஸாதநத்தின் பக்கல் ஸங்க்ரமியாது. ஆனாலும் பண்ணின கர்மங்கள் வேறே சிலர் பக்கலிலே ஸங்க்ரமிக்கை யாவதென்னென்னில்; இக்கர்மாவைப் பற்ற ப்ரபந்நனுக்கு வரும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களோடு ஸமாநமாக விஷ்ணுவுடைய ப்ரத்யர்த்திகள் பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுண்டாகிக்கை. ஆனாலும் அநபேக்ஷித்த கர்மங்களுக்கானாலும் பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் பிறந்தால் அதிவ்யாப்தி வாராதோவென்னில்; இதுவும் ப்ரபத்திவிஷயத்தில் அநாகதகர்மத்தை அதிக்ரமிக்கைக்கு வ்யாபாரமான கர்மப்ரதியாக வருகிறதாகையாலே அதிவ்யாப்திதோஷமில்லை. ஆகையாலேயிறே உதாஸீநர் பக்கல் ஸங்க்ரமஸ்ரவணத்துக்கிரண்டும் ஸங்க்ரமிக்குமென்று சொல்லுகிறது. ஸர்வஸா

ஸா-வி || (ஸுக்ருத) ப்ரபந்நனுடைய ஸுக்ருதங்கள் க்ரியாஸங்க்ரமங்கூடாதே ஸம்பந்திகளுக்கு மந்த்ர ஸங்க்ரமமென்றும், நஷ்டா ப்ரஷ்டர்களுக்கும் ஸங்க்ரமங்கூடுமோவென்கிற ஸம்ஶயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆனாலுமிதி) ஸம்ப்ரதாயஸம்ப்ரதமம் ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆனாலுமித்யாதிநா) உபவாஸா வ்யாபாரங்களடியாகவென்கைக்கு நிர்ணயமென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறே இதி) யத்யபி ஸுக்ருதமேவ ஸங்க்ரமணம் ஸ்யாத் ததாபி தத்விஷயாபேக்ஷாத்யாதிதி ஸம்பந்தே" என்று கருத்து. ஆனாலும் தத்ஸம்பந்த ஸம்பந்தமுண்டானாலும் தத்ஸங்க்ரமணம் கூடுமோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸா இதி) இப்படி பகவத்விஷயத்தில் ஸ்வாம்ய ஸம்பந்தாதிகளால் வ்யாபாரத்தாலே மித்ராமித்ர விஷயத் தில் அநாத்மஜ்ஞஸம்விதாநந்த ஸாக்ஷாத்கார தத்ஸமஸ்த தாநம் பண்ணிலிது ப்ரபந்நனுக்கு நைரபேக்ஷ்யார்த்தவ்யவஸாயமாகாதோ

ஸா.ஸ்வா || ஸாக்ஷாத் த்வமேவ ப்ரயோஜநம் (ஸுஹ்ருத்ப்ரியஸாதநம்) நந்து ப்ரபத்திதபோ வ்யாபாரைகக்ரியாணாம் ப்ரபத்தி விநாஶே ஸ்வநாம்ந ஸங்க்ரமணம் வாஸ்தவாப்ரவ்ருத்தியாபநம் ஸம்பந்தத்வம் பகவதைச்வர்யம் ஸம்பந்த ஸங்க்ரமணம் வத்ஸம் ப்ரக்ருதிவிஷயமிது நிக்ரஹாநுக்ரஹ நிவ்ருத்தி பர்யந்தம் தத்ப்ரவிஷய நிக்ரஹாநுக்ரஹ வ்யாபார ஸங்க்ரம இத்யாஹ (ஆனாலுமித்யாதிநா) தத்ப்ராப்திபர்யந்தகம் ஸம்பந்த ஸ்வஹஸ்தா ஸாதநாவாஸ்யாவஶ்யம் பரிஹரணீயமேவ ஸங்க்ரமணம் ஸங்க்ரமணத்வ ரணமிதி ஸங்க்ரமணம் புண்யபாபநித்யத்வாந்யதா ஸம்பந்தகர்ம ஸாஹ (ஆனாலுமநபேக்ஷிதத்யாதிநா) ஸாமாந்யவிஷயே நிஷேதேந ஸம்பந்தயோக்ஷ்யத்வ ப்ரவ்ருத்தித்வேந ஸம்ப்ரயோஜநமாஹ வரி ஹ்ருதா வேதிதவ்யா. ஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய ப்ரபத்யா நிவ்ருத்தி

ஶரீரஸம்பந்தத்தாலேயிங்கு ஸம்ஶயமுண்டாவதாம். இஸ்ஸாக்ஷாத்த்ருஷ்டஸாக்ஷாத்காரிசொல்லுகிற ஶ்ருதியாலே ராமானுஜனுக்கு த்யாஜ்யபுத்தியனை ஆத்மவிஷயத்திற் பண்ணின வ்யாபாரவ்யாபாரங்களால்வருக ஸ்ரீவைஷ்ணவங்களினுடைய நிவ்ருத்தம் ஸம்பவிதமாயிற்று. "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன யோஜனையில் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்றது அதிகாரியுடையவவேவைக்கிடாக ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாயவிரோதிகளையும் ப்ரதிகூலமானவவஸ்தாக்களையும்ஸம்ஹரிக்கிறது. இங்கு ப்ராப்திவிரோதியாவது; ஸாதனத்தினை இவன்நம்மையநுபவிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். உபாயவிரோதியாவது; நம்மையிவன்தெளிந்து வஶீகரிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். ப்ரதிகூலமானவவஸ்தாவாவது; அவ்வோ ப்ரதி

ஸா-நீ ॥ வென்றவிதுஸ்விஷயத்திற்காட்டில் ஸ்வாதஸவிஷயோபவ்யாபாரவ்யாபாரஜந்யநிக்ரஹா நுக்ரஹ ஸந்தேஹநிஶ்ருதியாலேஸம்பாவிதமாகையாலே ஆத்மவிஷயத்தில த்யாஜ்யபுத்தி திரோதாதிஶயித ஶாஸநவிஷயமாகையால் தோஷமில்லைஎன்கிறார் (இஸ்ஸாக்ஷாதிதி) இப்படி ப்ராப்திவிரோதி பாபமோக்ஷணஞ்சொன்னால் பூர்வார்த்தத்திலே "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று ஸர்வஹோமத்துக்குஞ்சொன்னது விரோதியாதோ, ஆகையால் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்றது ஸாக்ஷாத்விஷயமாகக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபாபேப்ய இதி) (அவேக்ஷைக்கிடாகேதி) ஶோகாவேக்ஷயா ப்ரவ்ருத்தி பண்ணில் ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாஸநாங்கமாக ப்ரவ்ருத்திகரணத்தில் உபாயவிரோதிகளையும் ஸர்வாபராதத்தையும் ஸம்ஹரிக்கிறதென்று கருத்து. ப்ராப்திவிரோதி என்றும் உபாயவிரோதி என்றும் பிரிவு கூடுமோ, பாபத்வம் ப்ராப்யஸாதநகாரணமாகையாலே ப்ராப்தி விரோதியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குதத்ராதிநா) இப்படி ஸர்வபாபத்துக்கும் நிவ்ருத்தியானாலும் கதிர்ஸ்வாதிஸம்பந்தமிருக்கையாலே ஸர்வபாப நிவ்ருத்தி கூடுமோ, நம்மையடையக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தியானாலும் கிஞ்சித்விரோதிஸங்கல்பமுண்டாகில் விரோதியவஸ்தாதிஸம்பந்தாதி நிவ்ருத்தி கூடாதேயென்றவருளிச்செய்கிறார்

[illegible]

௩௫௰ || கர்மசண்டாளநங்களாலேவந்த அவ்வோமையவ்யவதாநஸஹ்ஸம்.
ஹ்ருதக்ஷ்ணையைப்பற்ற ஸம்பந்தங்களும் நிவ்ருத்தங்களானால் நிரு
ஹேதுகங்களான வலிகளைவாஸாதிகள் நிர்ஹேதுகநிவ்ருத்திரூபமான ஸா
க்ஷாத்தாலே நிவ்ருத்தங்களாம்; பின்பு காரணாபாவத்தாலே காரியமான
வ்ருத்திகளொன்றும் வாராது. இது "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" என்கி
றஸூத்ரத்திலே விவக்ஷிதம். இந்தநிஷேதங்களெல்லாம் ஶாஸ்த்ரத்தி
லே ஸகலஸந்யாயத்தோடே கூடவிரவிவயம் பண்ணின ஆசார்ய
ஹ்ருதயத்துக்குநிலமாயிருக்கும். இப்படி "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யா

ஸா-ம் || (ஹ்ருதக்ஷ்ணையைப்பற்ற) ஸகலவிரோதிஸம்பந்தங்கள்
கழிகையாலே காரணநிவ்ருத்த்யா அவிஸம்வாதிகார்யங்களும்கழி
யுமென்றபடி. அநந்தராவிஸம்வாதம் முண்டாகில் மோக்ஷங்கூடு
மோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பின்பிதி) இப்படியாகில் ந்தவசமும்
மஹாவாக்யத்திலே "தஸ்யதாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத
ஸம்பத்ஸ்யே" என்று வாவநிவ்ருத்திபோலே அவிஸம்வாதி நி
வ்ருத்தியுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுஇதி)
இப்படி ஸம்ஸாரகாரணம் கழியுங்காலமேதென்றிவிதாநா சொன்
னவசமுங்கூடுமோ, ஸூத்ரஶாஸ்த்ராதிவேதிகளொருத்தரும் ஸூத்ர
ங்களிலே சொல்லவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நிஷேதமெ
ல்லாமிதி) (ஸகலஸந்யாயத்தோடேஇதி) கிடாம்பியாச்சான் திருக்
குருகைப்பிரான் பிள்ளான்ஸம்ப்ரதாயத்தோடே என்றபடி. (ஆசார்ய
ஹ்ருதயத்துக்கிதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வரதாசார்யர் வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாதி
களுக்கென்றபடி. மற்றயவர்களுக்கு நிலமல்லாமையாலே ஸூத்ரங்க
ளிலே அநுக்தியும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. இப்படி ஸத்வ
த்திவாஸநிவ்ருத்தி சொன்னாலும் நையாயிகாதிஸித்த பாஷாண
கல்பமோக்ஷவாதம் ப்ரஸங்கியாதோ, இஷ்டப்ராப்தியும்சொல்லவேண்டா
வோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) வ்ருத்திவாஸநிவ்ருத்தியுண்

ஸா-கா || உக்தவிவரணம் (ஹ்ருதக்ஷ்ணையைப்பற்றவிதாதி) நநு "வ
ரமேதத்திர்வாணஸம்வாதம் வேநாஸேவேணாஸிநிஷேத்ரிதை "வோர்ஸ்ந
ந்தஸவாநுகாரோநுஸம் ஸம்பூர்ணாவிஶிஷ்டா "தத்ஸ்தம் ஸம்வந்தி
நிஷேதயந்நிதி "ஸர்வாஹவம்ஸ்ருதி "ஜநோநுவோகாநு
காலக்கால்பநாஸணாநு "பௌநயேநயாதாஸ்ருதி தேநதே
ந ஸஹஸ்ருதி" இத்யாதிஷு "ஸாவத்யாதிஸர்வமேதம் பஞ்ச"இத்யா
திஷு வநிவஶ்ஶாநஸ்வாமிநேவதி பாரமார்த்திக போய
நாம் ஸ்வேஷ்டேஷு அபோக நிஷேதேஷு ந ப்ரஹ்மநோ நாமிதே த
து ஸவஸ்திஷு நிவ்ருத்திஷு ப்ரத்யுபாரம்ப்ராநந்தாவிநாஸ்த்தேஷ

[illegible]" என்று காரண[illegible] நிவ்ருத்தி
யைச் சொல்ல [illegible]
[illegible] சொல்லிற்றாயிற்று. "[illegible]
[illegible] | [illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]" என்று
ஸ்ரீஶௌநக பகவானருளிச்செய்தான். [illegible] இதினுடைய
ஸவிஷயவிகாஸத்துக்கு [illegible]
[illegible]ங்களாகையாலே [illegible]. ஸவிஷய
விகாஸமும் [illegible]களும் ஸங்கோ[illegible]களும் [illegible]

ஸாதி || [illegible] காரணமன்றிக்கேயே [illegible]
[illegible]க்கையாலே அதுவும் சொன்னப்ராயமென்று கருத்து. [illegible]
மன்றிக்கே [illegible] சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்
([illegible]) [illegible]மென்றும் "[illegible]
[illegible]" என்றும் [illegible] கூடுமோ? [illegible]
[illegible]மில்லாமையிப்போதுண்டாகையாலே [illegible]
[illegible]வும் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார்
([illegible]) [illegible] சொன்னது
[illegible] விஷயமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "[illegible]
[illegible]" என்று [illegible]
[illegible] கூடுமோ, அதுமன்னவே [illegible]மென்றில்
[illegible] கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்
([illegible]) இப்படி [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கஙகளும் ஆமஷ்டங்களாயிருக்கிறவை நிவ்ருத்தவ்ருத்தி ஸாஸ்த்ர வோதாயிகங்களாகையாலே மேல்முழுக்கநடக்கும்படி தோற்றுகைக்காக விவற்றில் "ஸ்விஹஸ்ரம் ஸஹஜம் கெளசலம் வியம்" இத்யாதிகளாலே ஸ்விஹாரவ ஸம்பூர்ணம் வ்யாஜமாகிறது. ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே க ஸௌபாவாயிகமாக பஹுவியமான வாந்ககிரு வ்யாதிக்ரமங்கள் நடந்த ஹமவ ஸிஹதியான வஸ்துக்களுக்குமேலெல்லாம் ஸோக்ஷ உபையிலாநுகரமே ஸ்வரூப வ்யாப்தமாகையாலே அதிலுமாவிஹாரவஸம்பத்துக்கு விரோதமில்லை. ஆகையால் "ஸவபாவதோஹ்யா ஸோக்ஷயிஷ்யாமி" என்னவில்வநுகூலாவஸ்தானம் ஸித்தமாயிற்று. ஸாகஸம்பத்துக்கு உபாயஸமயெக்யும் பொருளானபோது இவ்விஷ

ஸா-நீ || விஹாரவஞ்சொன்னதுகூடுமோ; அதாவது விஹிதிதயவிஸ்ரிஷ்ஷ ஸ்வஹத்திற்கு அநுகூலதயாநுஹவமன்றோ, விதிவிதாதகவிஹிதி பஸதைமையிலே வ்யதிக்ரமையாயும் ஸ்வாநுகலையாயும் அநுஹ ஸதைதயாகையாலே இந்த விஹிதத்யம்ஸத்திலாநுகூல்யாநுஹவம் ஹாஸியாக வ்யஸம்ஹியாதோ, இனி ப்ரஹ்மாநுஹவம் தஹம்ஸத்திலே வ்யாதிக்ரமவிஷயமென்றிலப்போது ஈஸ்வரனுக்கு தாஸோநுஹவம் வ்யஸம்ஹியாதோ, ததாநீமாநுகூல்யமுண்டாகிறதென்றில் ததா ஸ்விஹாரவஸம்பூம் விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமேதி) இஷ்டப்ராப்திரகம் ஸிஹவகத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி வ்யாநஹதையான இஷ்டப்ராப்தியை ஸ்ருதிஸ்கையாக்கி அவ்யாநஹதையான வநிஷ்ட நிவ்ருத்தியை ஸாஸமென்கிறது வுசிதமோவென்ற விஷ்டப்ராப்திக்கும் ஸாஸகவமருளிச்செய்கிறார் (ஸாகஸம்பத்துக்கிதி) உபயஹதனையென்னை உபாயமாகவடை என்று கருத்து. இப்படி அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்தி

ஸா-கா || கெளசலாதீத்யாதிஸம்பூரணம். நமெவஜஹிதஸ்கந்நாநுஹவ்யோஷாவிஹிதேநிர்திஸ்யாநுகூல்யஹ்யாவிஹாரவஸம்பூர்ணவ வாஸிகஸ்யாதித்யாதநுகூல்யஸ்ய ஸ்வாஹாவிககைவெதி வ்யவயெதாஹ (ஸ்வரூபவெத்யாதிநா) (ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே இதி) வாதக்ஷ வெதநகவாதித்யர்த்த. (ஆகையாலித்யாதி) ஸவபாவாவ ஸோக்ஷ்யெவாதஹாநுகூலாவஸ்தாநாவிஹாரவோவ்யக்ஷோ ஹவதித்யர்த்த. ஸவதிஷ்டப்ராப்தேராகஸ்கக்ஷா ஸாகஸம்பூஸ்ய ப்ராப்யப்ராவமெகக்யவாகவகெ தத ஸாஸகம்வெத்யாஹ (ஸாகஸம்பத்துக்கு இத்யாதிநா) ஸவஹ வஸ்வஸ்லோகோக்தாவா யஹக்ஷிஷதேஷ்டப்ராப்த்யெவக்ஷதாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியோயகெவை

[illegible]

ச்ச ப்ராப்தியுமிச்ச்லோகத்திலே ஸாக்ஷாத்தாகச் சொல்லிற்றும். ஆகையால் "மாமேவைஷ்யஸி" என்று கீழ்ச்லோகத்திலே விஶதமாகச் சொன்னவஸ்துவும் இங்கு ப்ராப்திவிரோதியைக் கழிக்கையாலும் அநக ஸூத்ரத்தில் விவக்ஷாவிஶேஷத்தாலுஞ் சொல்லிற்றும். ஆனபின்பு இது ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு கீழ்ச்லோகத்துக்கு ஶேஷமாகிறதன்று. *

"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவிவ்வளவால் "மாமேவைஷ்யஸி" என்று சொன்ன ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்தி ஸித்திக்குமோ; ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டாயே ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்தியன்றிக்கே ஸ்வாத்மாநுபவமான கைவல்யம் பெறுவாருமில்லையோ; ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்தியிற்காட்டில்வேறுபட்ட கைவல்யம் "ஜநஹரணக்லேஶயம் ஸ்வர்க்கம் பாரலௌகிகம் | கைவல்யம் ஸர்வதாஞ்ச ப்ராப்யம் ஸாயயிஷ்யதி"

ஸா-தீ || ப்ரபந்நம் ஸம்ஸித்தால் "தேஷாம் ஹ" என்கிற கீழ் ச்லோகத்திலே ஶக்தியோகவியாகையாலேயதற்கு ஸாபேக்ஷிதஸம்பந்த ரூபமாய்க்கொண்டு இச்ச்லோகம் பூர்வச்லோகஶேஷமாக ப்ரஸக்தமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) பூர்வச்லோகத்திலே "மாமேவைஷ்யஸி" என்று ஸம் விஶதமாக கதிதமாகையால் இங்கு ஆர்த்திகமாகவும் அவிஶதமாகவும் ஸம்பந்தரூபமாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷ வாக்யத்துக்கு இது ஶேஷமன்னென்று கருத்து. ப்ரத்யுத இதுவே ஸாபேக்ஷமாகையாலே நிரபேக்ஷ பூர்வச்லோகத்திற்கு ஶேஷமென்கை ஸர்வதா அஸம்பந்தமென்றவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) இனி ஸர்வபாப நிவ்ருத்தி கதநத்தாலே யார்த்திகமாக ஸர்வஜ்ஞப்ராப்திரூப ஜ்ஞேஷ ஸித்தி சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டானால் கைவல்ய ரூபபுருஷார்த்தம் ஸித்திக்கவில்லையோவென்று ஶங்கையை உபக்ஷேபிக்கிறார் (ஸர்வேதி) கைவல்யமென்று மோக்ஷவ்யதிரிக்தஸமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேதி) ஜநஸ்வயம் த்ராதி

ஸா-கா || ஸ்தத்யப்ரயாஸ (ஆனபின்புஉத்தரீ) நநு ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்த்யுத்தரவ ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்த்யரூபத்வத்வாக்ரநவித ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ஸாதாவி கைவல்யாநாம் [illegible] ஜ்ஞாநஸ்வாநா வாரா. [illegible] கைவல்யமேவ நாவ்ருத்தி வாக்யம். ப்ரணவ ஶாய வி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (ஸர்வபாபேப்ய இத்யத்ர) [illegible]

௨௰ ॥ என்று நாரதாதிகளாலே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆளவந்தாரும் “ஐஶ்வர்யாக்ஷரயாதாத்ம்யப⁴க³வச்சரணார்தி²நாம்” என்றும் “ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்⁴வஸு” என்றுமருளிச்செய்தார். ஸூத்ரத்திலும் “ஸர்வகர்மாம்ஶ்வஸாக்ஷராது” என்கிறவாக்ய ஸூத்ரமாயிற்று. ஸ்ரீகீதாபா⁴ஷ்யாதிகளிலுமிவ்வர்த்த²ம் ப்ரபஞ்சிதம். ஆகையால் “ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்றஸர்வபாப நிவ்ருத்தி கைவல்யத்துக்கும் ப⁴க³வத்ப்ராப்திக்கும்பொதுவன்றோவென்கை சோத்³யம். எங்ஙனே யென்னில்; ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தால் ஸ்வதஸ்ஸித்³த⁴மான ப⁴க³வத³நுப⁴வத்தை யிழந்துகிடக்கைக்குக் காரணமில்லாமையாலேஅப்போது ப⁴க³வத³நுப⁴வரஹிதமானவாத்மாநுப⁴வம் வடியாது.ஆகையால்

ஸா-நீ ॥ ஶப்³த³ம்ப்ரத்யக்ஷம் ஸம்பா⁴வயிக்கிறது. ஐக்ஷரயாதாத்ம்யஶப்³த³ம் கைவல்யபரம். ஸர்வஶப்³தோ³பி ஸம்ஸ்ருத்யாதிஷு த்ரிஷு ப்ரத்யேகம்ஸம்பத்⁴யதே. “ஸர்வகர்மாம்ஶ்வஸாக்ஷரா” தித்யத்ராக்ஷர ஶப்³தோ³பி கைவல்யபர: என்று கருத்து. இப்பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார் (சோத்³யமிதி) சோத்³யத்வத்தை உபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேஎன்றிதி த்யாதிநா) ஸர்வபாபக்ஷயபக்ஷத்திலாத்மாநுப⁴வம் வடியாதென்று சொன்னால் பாபங்கழியாததஶையிலே கைவல்யமென்று சொன்னதாகாதோ, அப்போது ஶரீரணாதி து:க²ம் ப்ரஸங்கிக்கையாலேகைவல்யபுருஷார்த்த²த்வமே ப்ரஸங்கியாதோ, ஸ்வருசேர்வைக்ஷயா கதிஶயந்தான் கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியில் ஸ்வாத்⁴

ஸா-கா ॥ நா) (ஸ்ரீகீதாபா⁴ஷ்யாதிகளிலுமிதி) “யஸ்ஸ ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு நஶ்யத்ஸு ந விநஶ்யதி। அவ்யக்தோக்ஷர இத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம் க³திம்” இத்யாதிநா வ்யாக்யாநஜாதம். “ஐஶ்வர்யாக்ஷரக³திம் பரமம்” த்யாதிஶ்லோகாதீ³த்யாதி ஶப்³தா³ர்த²:. (ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தாலித்யாதி) ஸர்வஸ்வ திரோதா⁴ந நிவ்ருத்தௌஸத்யாமபி ப⁴க³வத³நுப⁴வஸ்யாபா⁴வே காரணாபா⁴வாத் ததி³ஹ ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தௌ தத்³பா⁴வ ப்ரஸங்க³: “ஜநாவ்ருத்திஶப்³தா³” தித்யாதி ஸூத்ரபா⁴ஷ்யாதிவிரோத⁴ப்ரஸங்க³ இதி பா⁴வ:. நநு கைவல்யஸ்யாபி கைவல்யமிதி ஸ்வாபா⁴விகாகாரவிஶிஷ்ட ஸ்வாத்மஸ்வரூபாவிர்பா⁴வலக்ஷணஸ்ய கைவல்யஶப்³தே³நைவ வ்யாவர்திதத்வாத் ப⁴க³வத³நுப⁴வ ப்ர திப³ந்த⁴காம்ஶீகாரோ வ்யாஹத இதி சேத் “ஆத்மஸாக்ஷாத்காரே கைவல்யமாத்ரமதிஶோக” [illegible] ஸர்வப்ரதிப³ந்த⁴க நிவ்ருத்தி ஸஹஸ்ய கைவல்யஸ்ய [illegible] ஸ்வா [illegible]

[illegible]

[illegible] அவ்வவஸ்தையில் [illegible] ஸம்ஸாரணாதிவங்களும் வருகை க்கிடான கர்மங்கள் கழிந்து [illegible] ஸம்ஸாரவத்துக்குப் [illegible] கர்மங்கழியாதேகிடக்கிற வளவிலே “[illegible]” என்னும்படி யிருப்பதொரு ஸாத்தா [illegible] விசேஷம். ஆத்மாதி [illegible] யோவ்யதே தஸ்மை கைவல்ய [illegible]” என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு ஸாத்யமாயிருப்ப தொருவுபாயவிசேஷத்தாலே விஸித்ரவிவ்வ நாவத்தை [illegible] வத்தோடும் ஸம்ஸாரவத்தோடுந் துவக்கில்லாதபடியாலே கை

[illegible] ஸாதாரணவம் [illegible] யாலே [illegible] விசேஷித்து கைவல்யமென்று சொல்லப்படுகிறதென்று. இப்படி ஸவாவநிவ்ருத்தியில் கைவல்யங்கூடாதாகில் கைவல்ய [illegible] கூடுமோ, கைவல்ய [illegible] ஸவாவகாவாயின்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மா [illegible]) [illegible] கைவல்ய [illegible] வ [illegible] த்ரயோ வி [illegible]. [illegible] வ [illegible] வத்தியும் [illegible]. [illegible] இப்படி [illegible] வ காரண [illegible] ணாதி [illegible] கர்மங்கழிந்தவளவிலே கைவல்யம் ஸ்வதஸ்ஸ்வாத்யமாகில் தந்நித்யத்தை யும் [illegible] விசேஷமும் [illegible] யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாதி [illegible]) [illegible] கைவல்ய [illegible] [illegible] நிவ்ருத்தள ஸ்வதஸ்ஸ்வா [illegible] விசேஷம் என்று கருத்து. இப்படி [illegible] யாஹாவெ கைவல்ய [illegible] வ்ருத்தி கூடுவதென்னவே [illegible] என்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) இப்படி [illegible] கைவல்ய [illegible] வ்ருத்தியாகில் “[illegible]” [illegible] ஸாக்ஷாத்ருக்கியிலே கைவல்ய [illegible] யோகத்திற்கு [illegible] தென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] வத்திலும் [illegible] வத்திலும் கைவல்ய [illegible] விறதென்னு கருத்து. ஆனாலும் [illegible] யான [illegible] “[illegible] யாகின [illegible]” என்று [illegible] வத்திலும் [illegible] யாகையாலே கைவல்யத் திலும் [illegible] சொல்லவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கி

[illegible] (ஆகையால் [illegible]) [illegible] விசேஷ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஹாவிகாரநூ [illegible] [illegible]

உஸ்வைஹ்யமென்றுபேரிட்டார்கள். ஹமவசுவ் ரவஸ்தியில்கெவைஹ்யமஷூம் ஸவெ-ரவாயி நிவ்ருத்தியை நினைக்கிறது. கூதூரோத்ர நாஹவ விஷய மாக "ஸ்வதூ நாஹஹ திஸிதியாகிய உந்த்ரமக்தே" த்யாதிகளிற்வுய ஙமான உந்தஸமஷூமும் "விமதெதஹூாஹபகெ ரயொாயஹஷாஉதூவைவஸ:" இத்யாதிகளிற்போலே நிவராஹம். "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்றது வும் தெவர்களுடைய சுரேக்வ வ்யவதெஸம்போலே யாவெகஷிகம். க்ஷேணஉந்தவய-ஹுமாம் விஷயத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி விஹவவ்ஹஹவாஷொகூாதிஉாத்த்தில் உதூஸமஷூமும் நிவரா ஹம். "ஷொகெஷ விஷை ஸிவஹஷிகெவிகு வஶீவ2ரூஷிவகெ விதநெ்ந | கநெ்ந தாவலாஸஷாமூஹஜஹெ ஸாயஜ்யஉநெ்யஸதா ஶோக்ஷ உக்தூ" என்றுநியமிக்கப்பட்டதிறே. இதிற்சொன்னஸாயஜ்யும்

ஸா-ஸ்ரீ || ரூர்(கூதெதூதி)அங்கு உதூஸமூம் ஔவவாஸிகமென்று கருத் து. இப்படியாகில் "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்றுநிஶ்லெஷஜராமரண மோக்ஷஞ்சொல்லுகையாலேகெவைஹ்யத்திலும்நித்யஸவஸ-ஹுகஉ-க்ஷயஞ் சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜரெதி) கூவெகஷி கவரம:கில் ஸமஸ்தாரஸ்விரொயவாமன்றோவென்ற வருளிச்செய் கிறார் (க்ஷேணெதி) ஷவ-ஹுவாவக்ஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற விஹவவ்ஹ ஹவாயொகூாதிகளிலே "ஶோக்ஷஸாயொகூஸாரஹவ்யஂவ்ரஸுஉ யெ நகஷாவக! ஐஷாஉ்ஹஂஉஹாவாஹொ ஸாயஜ்யஂ தவஸாவ் த" இத்யாதிகளில் உதூஸமஷூ யொமம்போலே கெவைஹ்யத்திலும் உவ்யமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) மளண தயா நிவராஹமென்று கருத்து. இப்படி விஹவவ்ஹஹவாயொ கூாதிகளிலே உதூஸமூவ யொமம் மளணமென்கைக்கு நியாமகமு ண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஷொகெஷிதி) ஸதாஎன்று ஸா யொகூாதிவ்யவஹெந ஸாயஜ்யஉாத்ரஂ ஶோக்ஷமென்று சொல்லு கையாலே ஸாயொகூாதிகளில் மளணமென்று கருத்து. ஸாயஜ்ய மாவது வெகூமன்றோ, அது ஶோக்ஷமென்கை கவஸிஉாஹமன்றோ; இனி ஹொமஸாஉ்யஂ ஸாயஜ்யமென்றில் விஹவாதிஸாயஜ்யமும் உதூ யாக வ ஸஂமியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இகிலிதி) கெவைஹ்ய மும் நித்யமாகையாலேயதுவும் உவ்யஶோக்ஷமென்று சொல்லவேண்

ஸா-கா || உதூஸமஷூ யொம இதி உஸஹுயது "ஶோக்ஷஂஸாயொகூ ஸாரஹவ்ய" இத்யாதாவவெ்வ உேவெத்யாஹ (க்ஷேணெத்யாதிநா) ஹவோத்ர நாஹவஸமவகஸாயொகூஸாரஹவ்யாஹீநாஂஶோக்ஷஸமஷூஉ வ்யாகய க்வாஸாவெதஹி-ஹெகாவரஶோக்ஷஸமஷூ உவ்யாகய-ஹுஇத்யாகா கா ஸாஸாயஜ்யஉவகோக்ஷஸமஷூஉவ்யாகய-ஹுஇதிஉஸஹுயதி (ஷொகெ

ஶ்ரு) || ஸாதனத்திற்சென்றவனுடைய ஸாமர்த்யம். கேவலாத்மா
நுபவம் நித்யமன்றென்னுமிடம், ஸாக்ஷாந்மோக்ஷமன்றென்னுமிடம்
“யதாவித்யா ஸ்வாத்மநா ஸக்தாவஸ்திதே ஶ்ருதாஃ | தேஷாமேகாந்தி
நஶ்ஶ்ரேஷ்டா யே சைவாநந்யதேவதாஃ | அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நி
ராஶீஃ கர்மகாரிணாம் | யே த்ரிஶிஷ்டாஸ்த்ரயோ ப்யந்தாஃ பலகாமா ஹிதே
மதாஃ || ஸர்வே ச்யவநதர்மாணஃ ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக்”
என்கிற வசநத்தாலே ஸித்தம். “ப்ராப்யாதாத் ஸ்யாத்ரோதா ஹ்ய
ஸ்வாதாஹிதஃ கயாம் | ஜிஜ்ஞாஸுஸ்ஸஹிதஸ்ஸக்தா ஸமேதா ஸக்தமதீம்

ஸா.நீ || பரவோபஜாமாரோபவ்யவதேஶந்தானுபதில் மனைமென்று
சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (கேவலேதி) யதாவித்யே
த்யாதிநா தேஷாமேகாந்தி ஸகாமிந உபாயாந்தர ப்ரயோஜநாந்த
ரரஹிதாஃ. ஸமேதஷாம் ஶ்ரேஷ்டத்வாபவாதயதி (தேஷேவேதி)
(அயஜதி) ஆத்ம ஜிஜ்ஞாஸ்யாத்மீந தேஹமகாரோஹிதஸ்ராஷவி
ராஜ்ஷஜ ஸமகாரோஸிதாஃ ஸ்வேவ தே ப்ரபந்நஜாணஃ ப்ரபந்ந
ப்ராதம் நஷ்டஜத்யாவஸ. யச்ச யேஷாமேகாந்தயோக்தாஃ தேஷா ம
தாஷேதா ப்ரதிபாஸ ஸவ வரமேகாந்த்ய மோக்ஷஹாக் கமே ந
ந ஸமவஸப்ரவ்த்தோரவ மோக்ஷஜதி ஸிஜம். ப்ரமாணதரம் காட்டுகி
றர் (ப்ராப்யேதி) ஜோக்யோராஹிதஃ ப்ராப்யா ஆத்மஃ வெணஸ்
யஹ பரோஸாக ராப்ய ஜிஜ்ஞாஸாஃ ஸக்தா ஸஹிதே ஸக்தஸா
ஷிதா ஸக்ஷமதிம் மோக்ஷா ஸஹிதே என்கை. ஆத்மாத நிஷ்டனும்
ஶாக்ஷெனகில் க்ரமேண ஆதரியாமென்கையாலும் மதமன்றோவென்று கரு
த்து. நம்மாழ்வார் இறுதி கூடாவித்யாதிகளில் நாஶமில்லை யென்று
சொல்லுகையாலே நித்யமன்றென்று சொன்னது கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || ஷதஜ்ஞா) ஜிஜ்ஞாஸுராத்மாநுபவஸ்ய நித்யத்வாம் ஸமவஸ்ஸக்தோபா
ஸா மோக்ஷவயதேவஸ வாவநிவேதி ஷபயதி (கேவலாத்மா
நுபவநித்யாதிநா) கதா மோக்ஷஸ்ய தாநவ்ய) ஜதி ஸாவ.
(யதாஸிஷ்டாஜதி) “ஆத்மா ஜிஜ்ஞாஸுர்யாத்மீநதி ஆதரிவே”
த்யேகாந்தி வ்யதிரிக்தநவேஷ்டபா வ்ருபவேவஸாமு
க்ஷாஸக்தீந ஜத்யஸ்ய. நநு ஸமவஸ்த ஸாமு ஸாவக
யேஷாஃ ஸ்ரீபராஸர்பட்டர் “குருகாவிளா”விதி யாயபாடோதாநு
ஸவஸ்யாயிநாமிதிகாமேக்ஷ தந்நித்யமோக்ஷா நாஸ்தி தத்
ரோவ ஸஹுப்பாவோமத்யே “அற்றதுபற்றெனில்”தி யாயயா
வொஷிகாரோபக்ஷேகோபயோவேயாவே ஸத்யாத்மாநுபவா வேக
தே நித்யமோபப்ராதயோவேகநி தமேவ ஸத்ராவி விரக்தோ ஸமவ
ஸ்ரோமோ பேதத்வே இறுதி கூடாவ் ஸ்தமாவி ஸ்ரு) நித்ய

[illegible] "என்கைபாலே ஸ்ரீகீதையில் "[illegible]" என்கிறவர் [illegible] னும் [illegible] [illegible]யமென்றதுமாயிற்று. "மன்னுறி" லென்று [illegible] [illegible] நித்யமென்கையாலும் இதுக்கு [illegible]மாகச் சொல்லுமா[illegible] [illegible] யன்றென்னுமிடம் [illegible]தம். இது க்கு "இறுதிகூடா" [illegible] நாஶமில்லை யென்கிற பாசுர[illegible] [illegible] [illegible]விஶேஷங்களில் [illegible]போலே "எனையூழி" யென்கிற [illegible] [illegible]யம். "யோமி[illegible]

[illegible]ளிச்செய்கிறார் (மன்றுறிலிதி) "செத்ததுமன்றுறிலத்திர பற்றே" [illegible]. அதுகைவல்யத்தைசெத்துவிட்டுமன்றுறில்[illegible]மான[illegible] தை வேண்டில் அத்து [illegible]வலித்து [illegible] தாலே என்றபடி. இறை [illegible]. பற்று [illegible] என்கை. [illegible] அத்து எரை என்கிறவிடத்தில் [illegible] [illegible]ஸம்ஸாரணைப்பற்றி அறு விஷயஸம்[illegible]த்தைஅறுஎன்றபடி. நித்[illegible] கைவல்யம் [illegible] [illegible] கைவல்ய[illegible] [illegible]மென்று கருத்து. இப்படியாகில் இறுதிகூடாவி[illegible]க்கு [illegible] ஏதென்றவருளி ச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) இறுதி நாஶம்கூடா [illegible] ரஹிதமாய் (எனை யூழி) [illegible] என்றபடி. இது [illegible]காலஸ்தாயி[illegible]ய மன்றாகில் எனையூழி என்று [illegible]காலஸ்தாயி[illegible] நிஷ்டையாக [illegible] ஸம்பிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யமான [illegible] கைவல்ய[illegible]மாகையாலேயதுக்கு [illegible]கூடுமோவென்ற வரு ளிச்செய்கிறார் (யோமிநாதி) யோமிநாம் [illegible] [illegible] [illegible] கைவல்ய[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மெ ன்றபடி. கைவல்ய[illegible]ஸ்தானத்தை [illegible]தமென்றுசொல்லுகையாலே

[illegible] எனையூழி[illegible] [illegible]

[illegible] என்று இவ்வா[illegible] விஶேஷமுஞ்சொல்லப்பட்டது. இவ்[illegible]விஶேஷம் [illegible] மன்றென்னுமிடம் இப்[illegible]த்தனிலே "[illegible] | [illegible]" என்று [illegible] [illegible]மான [illegible]ஞ்சொல்லுகையாலேயறிக. [illegible]களிற்சொன்ன [illegible] [illegible]வர்க்கு [illegible]களிலே [illegible]மதியும் [illegible]ஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையாலிப்[illegible]க்கு [illegible]

ஸா-நி || [illegible]மாகவேண்டாவோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இஸ்[illegible]மிதி) [illegible]யினென்று விஶேஷிக்கையாலே [illegible]ங்களுக்கு [illegible] [illegible]களுக்கு [illegible] [illegible]மென்று [illegible]மாகிறதென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible]மென்று சொன்னதுகூடுமோ [illegible]பாய் [illegible]ன [illegible]னுக்கு [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible]னுக்கு [illegible] இல்லையென்றசொல்லுகையாலே [illegible] சொல்லவேண்டாவோ வென்றருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) அங்கும் [illegible]ளுக்கு [illegible] சொல்லவில்லை [illegible] [illegible]ளுக்கு என்றபடி. [illegible] என்று கருத்து. இப்படியாகில் [illegible]னுக்கு [illegible]மாகச்சொல்லுகிறது [illegible]வென்றருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாதி) அந்த [illegible]யாலே அது [illegible]மென்றும் [illegible]மென்றும் [illegible]ன்று கருத்து. [illegible] அந்த [illegible]யாலே [illegible]

ஸா-கா || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

உத்பந்நஸுவரதேவமானவவானுக்ரஹமும்வந்தாலும்ப்ரயாணவித்யாந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மப்ராப்தியவ்யவதமாய்விடும். ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாயாதல் ப்ரக்ருதிவியுக்தயாயாதலிருக்குமாத்மவஸ்துவை ஸ்வரூபேணவாதல் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலேயாதல் பண்ணுமநுஸந்தாநங்கள் நாலுக்கும் நாமாத்யுபாஸநங்களுக்குப்போலேகதிப்ராப்திமதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியுமில்லையென்னுமிடத்தை "ஈவ்ருதீகாரம்பநாளுயதீதிவாதராயண உபயதா ச தோஷாத்தக்ரதுஶ்ச" என்கிறஸூத்ரத்திலேயருளிச்செய்தார். "ப்ரதீகாவலம்பநாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலும் ஒருவித்யாவிஶேஷத்திலுபாஸகன் பரமாத்மாவென்கைக்கு கதிப்ராப்திசொன்னதைஹேதுவாகக்கொண்டுஸாதிக்கையாலே ஜீவாத்மோபாஸகனுக்க திப்ராப்தியில்லையென்னுமிடம்ஸித்தமாயிற்று. ஆகையால் ப்ரஹ்மப

ஸா-நீ || கையாலும்யோகிநாமநுதமஸாதநமென்றவஸ்துதிவசனமாணவிஶேஷமாகையாலுமதுகூநுபவமென்றுகருத்து. "ஸம்ஸாரவாமவ்யோமநா" என்றுவாதம் சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி க்விஶவிப்ராப்திமத்தாலே முமுக்ஷுவுக்கு கைவல்யமும் கூடஸேண ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் கண்டால் ஸவித்து இப்படியாகலாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) யாதாத்ம்யமருளிச்செய்கிறார்(ப்ரதீகேதி)கதிப்ராப்திவ்யாநவாவ்யக்தமிமென விஶேஷவிஶேஷவைஸ்யவம ப்ரஹ்மஸ்வஸமீபேந ஜீவாத்மவிஷய கைவல்யத்திற்கு கதிப்ராப்திப்ராவ்யமில்லை என்று கருத்து. இனி பரமவிப்ரதாபத்தை கஸயவ்யதிரேகாஹ்யாமுபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) ஸவ

ஸா-கா || (ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டேத்யாதிநா) "கம்ஶம்ப்ரதீகோவயவ" இதிநிவணூறக்தோ: ப்ரதீகஶப்தேஶவ: ஸவவணாத்மஸ்வரூபமாத்மஸோபாஸகாஸநவிஷயேஜகஶவ இதயுக்ம். ஸவம்ஹுதாயிகாரிணாம் ஸ்வாத்மாத்மாநுஸந்தாநேவ கைவல்யநிஷ்டாநாம் தத்க்ரதுந்யாயாஸ்ஸாதநவதோபாஸகாநாம் கைவல்யமாயவஸ்வரூபவமாத்மோபாஸகாநாமிப்ராப்த்யநுகூல தோஷவஸ்வாவாது கதிப்ராப்தி ஹாவொப ப்ரஹ்மாநுபவாவஶ்ருதி வஹித்துகாரஹாஷ்யகாரயோஸ்த தவப்ரக்ரிதி ஹாவம். கைவல்யாநாம்கதிப்ராப்திஹாவே யாக்ஞ்யுக்தஞா ஹ (ப்ரதீகாவலம்பநாதித்யாதிநா) கதிப்ராப்திப்ரோக்தவாக்யா தே "ஸவாநாநுப்ரஹ்மயதி வாதேந ப்ரதிவாத்யோநா இஜாந வரேவத்ப்ராநாவதந்தே" இத்யாதிநா ஸ்நாவ்ருத்தி ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்தோ: கைவல்யநாம் கதிப்ராப்திநிஷேதஸ்ஸ்ருத்யுக்தா: ஸவம் பரமேஶ்வரோக்தோ ஸம்ஸ்வஸ்தி திவ்யக நிவ்ருத்திநிகைவல்யநாம் இதி வந்து ஸம்ஸ்வஸ்தி திவ்யகநிவ்ருத்த்யோக்த்யவ்யப்ராதிநாஷ்ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்தி ரவிமேதே வேதி வாக்ய வ்ருத்த உபஸம்ஹரதி. (ஆகையாலேப்ரஹ்மப்ராப்தி

ஶ்ரத்தையில்லாதார்க்கிச்ஶ்லோகத்திற்சொல்லுகிற ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியில்லை ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியுடையார்க்கு ப்ரஹ்மாநுபவஸம்கோசமில்லை. இப்படியிச்ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே கேவலாத்மாநுபவத்துக்குக்காரணமாய்ப் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்குப்ப்ரதிபந்தகமான கர்மவிசேஷமுங்கழிகையாலே "மாமேவைஷ்யஸி" என்று இச்ஶ்லோகத்திற்சொன்ன ஸாத்யமிங்கும் ஸித்தமாயிற்று. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ப்ராப்தியாவது பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவம். இப்பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவஸித்திக்காக அர்ச்சிராதிகதியும் தேஶவிசேஷப்ராப்தியுமுண்டாகிறது. இச்ஸூக்தியிலே யிவ்வநுபவங்கொடுப்பதாக ஸ்வதந்த்ரனாகிய நியமித்து வைத்தானென்னுமிடம் இக்கதிவிசேஷாதிகளைப் ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸித்தம். இக்கதிவிசேஷத்து

ஸார-நீ ॥ பாபநிவ்ருத்தியாலே ஸத்ய ப்ரஹ்மப்ராப்தி ஸித்திக்குமோ, கேவலாத்மாநுபவம்பண்ணுகிறவனுக்கும் கர்மஸம்பந்தாதிஹேதுவான பாபமில்லாமையாலே ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியுண்டாயிருக்கும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இங்கு ப்ரபத்திப்ரகரணத்தில் கேவலாத்மோபாஸகனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவப்ரதிபந்தக கேவலாத்மஹேதுபூத கர்மவிசேஷ ஸம்பந்தமிருக்கையாலேயவனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவமில்லையென்று கருத்து. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொன்ன ப்ரஹ்மப்ராப்திக்குத்தான் ஸர்வபாபக்ஷயாபேக்ஷையுண்டோ, கர்மஸம்பந்தமுடையானுக்கும் விபவாதி ப்ராப்தி இல்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (மாமேவைஷ்யஸீதி) விபவாதி ப்ராப்தியில் பரிபூர்ணப்ராப்தியில்லாமையாலே ஸர்வகர்மக்ஷயாபேக்ஷை இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு அர்ச்சிராதிகதிக்ரமமும் திவ்யதேஶப்ராப்திக்ரமமும் சொல்லவேண்டாவோவென்றவதுவும் ப்ரஹ்மாநுபவார்த்தமாக ஸித்தமென்கிறார் (பரிபூர்ண-இதி) பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவஹேதுதயா அர்த்தஸித்தமென்று சொன்னது கூடுமோ, பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவத்தை ஸர்வேஶ்வரன் இங்கே தானே கொடுக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இச்ஸூக்திலே இதி) இப்படி ஶாஸ்த்ரவஶத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் நியமித்துவைத்தான் என்

ஸா-கா ॥ (த்யாதிநா) மாமேவைஷ்யஸீதி ப்ரஹ்ம [illegible] ப்ராப்தி [illegible] பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவ [illegible] ப்ராப்திரேவ [illegible] (மாமேவைஷ்யஸீத்யாதிநா) [illegible] பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவ [illegible] ப்ரஹ்ம [illegible] ப்ராப்தி [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யாத் [illegible] ப்ராப்தி [illegible] த்ராஸ. (இப்பரிபூர்ணேத்யாதி) (ஶாஸ்த்ரங்களாலேயிதி) "தே

ரே || க்குமுன்பு ஶாஸ்த்ராலே ஸ்வரூபத்தை அறிகிறபோதும் யோகத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறபோதும் விபவாவதாராதிகளில் ப்ரகாசிக்கும்போதும் பிறக்கும் ப்ரகாசம் ஸாதநாதீநமாய் கரணாயத்தமாய் வருகிறதாகையாலே பரிமிதமுமாய் விச்சேதவத்துமாயிருக்கும். முக்ததசையிற்பிறக்கிற ப்ரகாசம் ஸங்கோசவிச்சேதங்களுக்குக் காரணமொன்றுமில்லாமையாலே பரிபூர்ணவிஷயமுமாய் அநவிச்சேதரஹிதமுமாயிருக்கும். இவ்வநுபவபரீவாஹமாய் "க்ரியதாமிதி மாம் வத" என்கிறபடியே ஶேஷியுகந்த பரிபூர்ணகைங்கர்யம் வருகிறது. "பரமாத்மநி ச" என்கிற மஹாவாக்யத்திற்சொன்ன ஸர்வவிதபரம்ப

ஸா-நீ || கிறதுகூடுமோ, யோகதஶாதிகளிலே மதிநிரபேக்ஷமாக ஸமவதநுபவமில்லையோ, அது கரணாயத்ததயா ஸங்கோசவிச்சேதாதிமத்தென்னில் முக்திதஶையிலுமப்படியாகில் மதிநிரபேக்ஷ்யம் ப்ரஸஜ்யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்மதிவிஶேஷத்துக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) இப்படி அநுபவம் பரிபூர்ணமாக விஸித்தாலும் கைங்கர்யபரிபூர்ணத்வம் பரஶ்லோகத்திலே சொல்லவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (அநுபவேதி) ஆனாலும் மந்த்ராக்தபரஸக்தி பரஜ்ஞாநாதிஸர்வங்கள் சொல்லவேண்டாவோவென்றருளிச்செய்கிறார் (பரமாத்மநிகேதி) (ஸர்வேதி) பரஸக்த்யாதிக்ருதபரிபூர்ணஸ்வாநவரதஸ்வநித்யஸ்வ விஶதஸ்வாநந்த ப்ரயோஜநஸ்வாநவதிகாதிஶயப்ரியஸ்வ விஶிஷ்டஸமஸ்தாநுபவஜநிதஸ்வாநவதிகாதிஶய ப்ரீதிகாரிதஸ்வாஶேஷாவஸ்தோசிதஸ்வாஶேஷஶேஷதைகரதிரூபஸ்வ நித்யஸ்வவிஶிஷ்ட கைங்கர்யங்கள் ஸர்வவிதபரம்

ஸா-கா || ஏவிஶேஷஶேஷிஸம்பவந்திந விஶேஷாஶேஷநாஹ க்ருபயோபாவ க்ஷம் "பரமைகாந்திஸோபாநபதஸங்காதஸங்கஸஹஸ்ரணாவிஷ்டிதே" த்யாதி ஶாண்டில்யஸ்ம்ருதௌ. நநு ஶாஸ்த்ரமாத்ரஸித்தமோக்ஷே ஸ்வதந்த்ர்யமநுபவாதேஶ விஶேஷ ஸித்தோநுபவஸ்ய கோவிஶேஷ: யேந தேஶவிஶேஷ மத்யபேக்ஷா ஸ்யாதித்யத்ராஹ. (இத்மதிவிஶேஷத்துக்குஎன்றாதி) ஸர்வாத்மிகநிவர்த்த்யே ப்ரத்யேக பரிபூர்ணாநுபவோத்ஸிக்த்ய தத்பரீவாஹ ரூபாயா: "பரமாத்மிக ஸமவஸ்தாரவிந்தயுகளைகாந்திகாத்யந்திக பரஸக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திக்ருதபரிபூர்ணாநவரதநித்யவிஶதாநந்ய ப்ரயோஜநாநவதிகாதிஶய ப்ரிய [illegible] அநுபவஜநிதாநவதிகாதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோசிதா ஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்யகைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயதயா" இதி த்ரௌ தாட்ய ஸர்வ ஸர்வஸாதாரணம் [illegible] இத்யாஹ (இவ்வநுபவேத்யா

[illegible]மெல்லாம் இங்கே யதாவச்சரணம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. * *

இனிமேல் "ஶரணம்" என்கிறவித்தாலே கீழருளிச்செய்தவர்த்தத்தில் நிர்வ்யூட [illegible] மாகிறது. "சிலர் ஶரணம்" என்கிற வியியாலே [illegible] பின்பு மோக்ஷத்தை [illegible] நமாய் இவனை யுபாய [illegible] தன் காய [illegible] த்துக்குத்தானே கடவனுகை யாகிற [illegible] உண்டாமென்று சொன்னவிடம் [illegible] "[illegible]" என்கிறவிடத்திலே கூட்டித்தா

[illegible] என்றபடி. (யதாவச்சரணமிதி) [illegible] என்றபடி. இனி "ஶரணம்" என்று சொல்ல வேண்டாமோ "[illegible]" என்கிற உபதேஶத்தாலேதானே மோக்ஷ [illegible] யாலே "ஶரணம்" என்கிறவிது [illegible] என்றருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலிதி) [illegible] மாகையாலே [illegible] தோஷமில்லையென்று கருத்து. "ஶரணம்" என்கிற வாக்யம் [illegible] மென்கிற பக்ஷத்தைக்கா ட்டில் [illegible] பின்பு மோக்ஷத்தில் [illegible] நத்தாலே [illegible] சொல்லுகிற பக்ஷம் ஶ்ரேஷ்டமென் கிற [illegible] ப்ரகாசிக்கிறார் (சிலரிதி) இப்படியாகில்

[illegible] (யதாவச்சரணமிதி) "[illegible]" "[illegible] ஸஹமஹதி. [illegible] "[illegible]" [illegible] "ஶரண" [illegible]. (இனிமேலித்யாதினா) [illegible]. [illegible]

[illegible]

ஜ்ஞங்களேபண்ணினவ்யாக்யாநத்துக்கும், ப்ரபந்நனை ஸர்வேஸ்வரன் ஒருபடியாலுங்கைவிடானென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமாம். ஆகையால் இவ்வுபாயத்திலொழியுமவனுக்கு ஶோகஹேதுக்களெல்லாங்கழிகையாலே ஶோகிக்க வேண்டாவென்னுமிடத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு விஶ்வாஸத்தை த்ருடீகரிக்கையிலே தாத்பர்யம் ||*|| பந்தநாஶாதயப்யேவம் [illegible] ஸஹவஶோகஹேதவ: | [illegible] ஸ்வபோத்ஸ்ய [illegible] || [illegible] ஸாக்ஷாத் [illegible] விரோதி [illegible] | [illegible] ஶோகோத்பத்தி நிவாரணே ||*|| [illegible] தத்துக்கு [illegible] ஸாத்ய [illegible] ன்றிக்கே [illegible] விரோதி நிவர்த்தந க்ஷமமாய் ஸவிஸேஷமன்றிக்கேயிருக்கிற இவ்வுபாயவிஶேஷமு

ஸா-ஸ்வா|| ஸாத்யஸாதநங்கூடுமோவென்னவெயத்ரமில்லையென்று பரி ஹரியாநின்று கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) பந்தவ யாதி நிமித்தஶோகாநுவாதேனக் குறித்து "மாஶுச:" என்றுசொல்லுகையாலே பந்தவயாதிநிமித்தஶோகநிஷேதமாயும் ப்ரஸக்திக்கையால் விஶ்வாஸதார்ட்யமைதகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பந்தேதி) ஶ்ருதிஶப்தேநாஸாராஜநாதிகம் விவக்ஷிதம். பந்தநாஶாதிநிமித்தஶோக ஸ்ய மாஶுச இதி நிஷேதாபாவே எந்த ஶோகம் நிஷேத்யமென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாதிதி) உபாயதௌர்லப்ய விரோதி ப்ரத்யக்ஷ ஸவிஶேஷ ஹேதுத்ரய ப்ராப்த ஶோக: இஹாத்ர நிவார்ய இத்யர்த்த:. இங்கு பந்தவயாதி நிமித்தஶோகம் தத்தத் வஶேந நிவ்ருத்தமாகையாலே தந்நிஷேதங்கூடாதென்று கருத்து. உபாயதௌர்லப்யாதி ப்ரயுக்த ஶோகநிஷேதபரத்வத்தில்தான் நியாமகமேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸஹேதி) ஸர்வவிரோதிவாயோ வதேஶாநந்தரம் "மாஶுச:" என்று ஶோகநிஷேதம் பண்ணினால் உபாயதௌர்லப்யாதி ப்ரயுக்த ஶோகநிஷேதமேயுசிதமென்று கருத்து. உபாயதௌர்லப்யாதிநிமித்தஶோகங்கழிந்தாலுமீஶ்வரன் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே கைவிட்டாலோவென்று ஶங்காநிமித்தஶோகம் ப்ரஸக்தமன்றோவென்றவதுவுமிங்கு நிஷேத்யமென்கிறார் (இவ்வுபாயேதி)

ஸா-வி|| [illegible] வாயோக்தே: [illegible] உபாயப்ரதிபந்தக ஹேதுக ஶோகா நாம் நிவ்ருத்திகம் [illegible] ஸ்தோபாயாநுஷ்டாநாஶக்த்யா ஶோபித ஶோக நிவர்த்தநவித்யாஶோகவிஶேஷ: [illegible] வாயோபதேஶாத ஸிஸஶோக நிவ்ருத்த்யநுவாத உபபந்ந இதி ஶோகாஸஹ்யம் ஸாமர்த்ய ஹேதயோபி [illegible] தாதஸ்ய [illegible] ஸ்ரீவத்ஸ்யாஹ. (பந்தநாஶா தய இத்யாதிநா) [illegible] ஸாக்ஷாதித்யாதி தௌர்லப்யாதீத்யாதிஶப்தார்த்த:. மாஶுச இதி வசஸோஶக்த்யா [illegible] ஸ்வாமிநாஸாக்ஷாத் [illegible]

நீ||விஶிஷ்டமானபின் புருஷார்த்தோபாயாதிகளடியாக வுனக்கு ஶோகிக்கப்ராப்தியில்லை. இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தால் உன்காரியமெனக்குபரமாய் நானே ஸ்வீயமாய் உன்னை ரக்ஷியாதபோது எனக்கவத்யமாம்படியிருக்கும் தசையிலும் ப்ராப்திக்கு ... உனக்கு ஶோகிக்கப்ராப்தியுண்டோவென்று திருவுள்ளம். இங்குகழிக்கிறஶோகம் யதாவஸ்தி

ஸா-ந்|| ஆனாலும் ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்யேத்யுபாயநிவ்ருத்த்யர்த்தமாக்ஷேபோ பதேஶாதிகள்பண்ணினாலும் அங்கு "மாஶுச:" என்றுஶோகத்தை நிஷேதிப்பதையாலே இந்த ஶோகநிஷேதம் ஸர்வஸ்வதத்த ஸகலம் சரிஷேதவாமென்று சொல்லலாகாதோவென்ற ஶங்கையை பரிஹாரமாக வருளிச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதினா) "மாஶுச ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோऽஸி பாண்டவ" என்கிறவிடத்தில் தைவீம்ஸம்பதமபிஜாதோऽஸி என்று ஹேதூக்தியாலே ஶோகநிஷேதம் ஸர்வஸ்வாதிக்ருத ஶோகநிஷேதமல்லாதாப்போலே இங்கும் ஸர்வ விஷயமானதொரு ஹேதுவை அபேக்ஷியாமல் "மாஶுச:" என்கிற ஶோகநிஷேதமே உபாயாநுஷ்டாநிநிமித்த ஶோகநிஷேதமென்றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு உபாயாநுஷ்டாநாதி

ஸா-கா|| ந ஸாவாவஸ்திதாவமங்கலம். (யதாதீதி) யதா யதுஸ்வ ஸாந்த்வனே ... நிஷேதேண ஸ்வீகர்த்ருத்வம். ... ஸர்வவஸ்வாஸ காலவாமியா ... ஶோகஸ்தானாவ்ருத்திஸம் ... க்ருத்ஸ்நா ... விரோதஸ்வாஸ ... ஶோகாநாவ்ருத்திஸம்பவாத "ஶிஷ்ய" இதி ... "யதேவமபி ... " ... [illegible]

ஶு‖ தாஶ்சாவயவாதிகளாலே கழிந்த ஸகலவ்யாதிநிவ்ருத்தமான பழைய ஶோகமன்று. [illegible] நாம் [illegible]. அங்ஙனேயென்னில்; "[illegible] ப்ரத்யாஸந்நா" எனவும் பிரித்துச்சொன்னவாறே நாம் [illegible] ங்களாகிற் செய்வதென்னென்று ஶோகித்த [illegible] பற்ற "[illegible] ஸாவஹேதுவி [illegible]" என்றுப்போலே இங்குசிரியத்தில் [illegible] நடவாநிற்க [illegible] மாய் [illegible] மாய் [illegible] க்கும் [illegible] மான [illegible] யும் தன்னளவையுங்கண்டு நமக்கிவ்வுபாயத்தலைக்கட்டியெங்கே [illegible] யுண்டாகப்புகுகிறதென்றுஶோகித்த [illegible] னுக்கு [illegible] மாய் [illegible] ஹிதமாய் [illegible] வுபாயத்தைக்காட்டிக்கொடுத்து அவ்வுபாயத்தாலே [illegible] யில் [illegible] னுமாய் [illegible] னுமாய்படிபண்ணி "[illegible]" என்றுசொன்னால் இதுவுபாயாந்தரங்களுக்கு [illegible] களடியாகப்பிறந்த ஶோகத்தைக்கழிக்கிறதாமித்தனையிறே. இப்பகவத்கீதையில்முற்பட [illegible] விவேகத்தை யுண்டாக்கிப் பின்பு [illegible] காரணங்களான [illegible] யோகங்களையும் ஸாக்ஷாத் [illegible]

ஸா-நீ ‖ நிவ்ருத்தஶோகம் [illegible] மென்றதுகூடுமோ, அப்போது "[illegible] | [illegible] ணையஶ்சாஸி [illegible]" என்றுவதேஶாநந்தரந்தானே "[illegible]" என்று [illegible] ஶம் [illegible] யாதோ, "[illegible]" [illegible] மாக [illegible] யாதோ, கின்ன '[illegible]' [illegible] மாகில் [illegible] மாக [illegible] பாதோ, [illegible] யென்றில் ஆனாலும் "[illegible] | [illegible]" இத்யாதிகளில்போலே [illegible] களைபண்ணவேண்டாவோ, ஆகையால் [illegible] மின்னதென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவு [illegible] ஶங்கைகளை பரிஹரிக்கிறார் (இப்பகவத்கீதையிலித்யாதிவாக்ய)

ஸா-கா ‖ [illegible] (சிரியத்ர [illegible]) [illegible] (இப்பக

[illegible] ஸித்தோபாயத்தையும் [illegible] வெ
ளியிட்டு “[illegible]”
[illegible]” என்றருளிச்செய்த
வாறே [illegible]னுடைய [illegible]த்திலும் கண்டருளியிருக்கச்செய்
தே [illegible]த்தை யருளிச்செய்யாதே “[illegible]
[illegible]” என்கிற சட்டலையைக் கண்டருளி, நாம் இன்
னதுக்கு [illegible]மான [illegible] இத்தை [illegible]
மாகக் கணிசித்திருக்க [illegible]வமாக [illegible]டென்று [illegible]யாதே “[illegible]
[illegible]” என்னுமாப்போ
லே [illegible] பண்ணுகிறபடி “[illegible]”
என்று சொல்லித் தலைக்கட்டினுனென்று இது வ்யாஜமாக ஶோகித்தா
னென்று பாவித்து இன்னபொருகிலே [illegible]மான ஸித்தோபாயத்தை
[illegible]த்து உபதேசித்துப்பார்ப்போமென்று இதொரு [illegible]த்தைக்
கணிசித்தருளிப் பண்டே விதித்த ஸித்தோபாயந்தன்னையே “ஸர்வதர்
[illegible]” என்று தொடங்கி யிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே [illegible]
தோத்ர [illegible]ப்படி [illegible]த்து நிகமிக்க அவ்வளவிலு
மிவன் ஶோகமிரட்டித்துத் தோற்றின படியைக் கண்டருளின ஸாரதி
[illegible]
[illegible]த்தை [illegible]க்கைக்கு [illegible]மானென்று
திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்யப்புகுகிற சரம [illegible]த்துக்குப்
[illegible] பண்ணுதே [illegible]
[illegible] உபதேசித்து இவனுடைய
[illegible]த்தையும் [illegible]

[illegible] (ஸாத்விக்க) ஸாத்விக்க. (காலக்ஷேபம்பண்ணுதே) [illegible]
[illegible]

[illegible]

உக்தியாலே யிங்கு நிவாஸிக்கிற ஶோகம் பழய ஶோகங்களில் வேறுபட்ட தென்னுமிடம் ப்ரகரணபலாத்தாலே ஸுவ்யக்தம். உபாயாந்த ரநிஷ்டனானவனைக் குறித்து "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதித்தகட் டளையிலே ஶக்தனானவன் ஶக்தன்கையிலே ந்யாஸவேதனம் பண்ணு கையாலும் ஸ்வதந்த்ர காருணிகனான ஶேஷி ஸ்வீகாரம் பண்ணுகை யாலும் இப்ப்ரபந்நனுக்கு இச்ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலே நிர்ப்ப ரத்வமும், ஸர்வஶக்தியாய் ஸ்வீக்ருதபரனாய் ஸ்வாமி ஸ்வவிஷயத்தில் ஸத்ய வாதியான ஶேஷி "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றருளிச்செய்கையாலே நிஸ்தரனான விவனுக்கினி ஶங்காதி நர காதி ப்ரத்யவாயப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிர்ப்பயத்வமும், இச் ஶ்லோகம் செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்தமெய்ம்மைப் பெரு

ஸா-டீ || வென்றபடி. இப்படி சரமஶ்லோகார்த்தமாகில் பூர்வார்த்தத் திலே நிர்ப்பரத்வமும் உத்தரார்த்தத்திலே நிர்ப்பயத்வமும் ஸமுதாயத்தி லே நிஸ்ஸம்ஶயத்வமும் தோற்றுகிறதென்று பூர்வர்கள் சொல்லுகி றது விரோதியாதோவென்றவது ஶங்காநிராஸமென்றருளிச் செய்கிறார் (உபாயாந்தரேதி) (கட்டளையிலே) ப்ரகாரத்திலே. ஶக்தி ஹீநநு ஸமர்ப்பித்த பரத்தை ஸ்வீகரிப்பனோவென்கிற ஶங்காவார ணார்த்தம் (ஸ்வதந்த்ர காருணிகேதி) 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிறவசநம் பழுதாகாமைக்காக (ஸர்வஶக்தியாயித்யாதி) (செம்மைஇத்யாதி) (செ ம்மை) ருஜுத்வத்தையுடைய (திருவரங்கர் தாம்பணித்த) ஸ்ரீரங்கநாயகனு ஸ்வயம் சொன்னது (மெய்ம்மை) யாதார்த்யத்தையுடைய (பெருவார்த்தை) மஹாவாக்யம். பூஜநீயவாக்யமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் நிர்ப்ப

ஸா-கா || க்ஷயிஷ்யாமீ" த்யுக்தாவஸரத்வ வசநஸம்ஶயஸ்ய ஶோக காரணஸ்ய விச்சேதநாதித்யுக்தம் உபதேஶாநந்தரக்ஷண ஏவ ஸ்வரக்ஷ ணபரஸ்ய ஸமர்பிதத்வாத் ஸக்ருத்ஸ்வாத் ஸமர்ப்பணேந ஸமர்ப்பிதா பரஸ்ய ஸ்வீகாரோத்தரவஸர்ப்பாவாபி ஶோகாநஸ்ய நிவ்ருத்த ஜ்ஞாதகவாக்ய ஸ்ய "அப்ரஸஞ்ஜீவிதஜஹ்ரம் ஸ்வாவாஸீதே ஸமுக்ஷணம் | நஹி வ்யதிஞ்ஜாம்ஸ ப்ரத்யுத்ப்ராஹ்மணேப்யோ விஶேஷத: || ப்ரௌடமபி தப்ரயிஷீ ஸ்ரீயே ப்ரஹ்மவாத்ஸ்ரீவேஷ: | ஶேஷ்யேந்தாயதிய: க்ரு ஷ்ண நமோ மோவா ஸமர்ப ஸமே" இத்யாதிஷ்வத்ர வ்யதிக்ராவாமே மாக "நவதே ப்ரக்ஷாளகஸ்" இதி நபகாஸாநாவ்யோர்ஷு நிர்ப்பரத்வ நிர்ப்பயத்வ நிஸ்ஸம்ஶயத்வாநாம் ஈதி தஸ்யமோக்ஷ நிவ்ருத்திர்பவவனே வேத்யதிவ்யஸாத (உபாயாந்தரேத்யாதி) (செம்மைஇத்யாதி) "தி த்வமாவேத்ஸர்வப்ரஸ்தாந்த்யஜயம் கருணே" த்யுக்தப்ரகாரேண பரிதாவுசித்யாவுராவஸ்தா ஸ்ரீரங்கநாயகந "ராமோ தி

௩௭ ॥ வார்த்தையாகையாலே நிஸ்ஸம்ஶயத்வமும் ஸித்தம். ஆகையாலிங்கு உபாயவிஶேஷ ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்கள் வந்தால் உபாயாநந்வயியாயும் வரும் ஶோகத்தில் ப்ரஸக்தியில்லையென்கிறது. இத்தாலே ஶோகவிஶேஷாவிஷ்டன் ப்ரவ்ருத்திக்கயோக்யனென்று தோற்றும்படிக்க "ஸஹஸாவிஶோகாவ்" என்றும் "பாவிதஸூவென மொழிவதற்கஞ்சி நன்பனே வந்தான் திரு

ஸாதிரஸ்காரஶங்காவஸித்தமென்கிறது கூடுமோ, விதக்ஷணாதாபஶ்ரவணாத்தாலே அநுஷ்டாநாயி நிமித்ரஸ்காரவஸித்திக்கக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி) "மாஶுச:" என்கிறது ஸம்பாவ்யாதிநிவ்ருத்தஶோகநிஷேதபரமன்று தந்நிவ்ருத்தஶோகநிஷேதபரமென்று முடிகையாலே என்றபடி. (அநுஷ்டாநேநேதி) 'வ்ரஜ'வென்கிற விதிஅநுஷ்டாந விதிபரமாகையாலே யதுஶ்ரவணமன்றிக்கேவிதியாகையாலே ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்களுண்டானாலென்று சொல்லிற்று. (உபாயாநந்வயியாயுமிதி) வகாரத்தாலே ஶாநந்வயிஶோகம்வ்யாஜ்யமென்றபடி. இப்படியாகில் ஸாரஶ்லோகத்தில் ஶோகாவிஷ்டன் ப்ரவ்ருத்த்யயிகாரி என்று தோற்றுகையாலே ப்ராணங்களிலும் திவ்யஸூக்திகளிலும் ஸாஹஸிகன் ப்ரவ்ருத்த்யயிகாரி என்று சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்று ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இத்தாலேஇத்யாதிநா) (பாவீதி) (பாவீ) பாவிஷு (தரூவு) ஸுஹ்ருத்வைஷயஸவித்ராம் ஸூவிஸ்தம்பன்னு என்கிற (மொழிவதற்கு) உக்திக்கு (அஞ்சி) பீதனைக்கொண்டு (நன்பனே) விஶ்வஸநீயனாயிருக்குமவனே (உன்)

ஸாகாந்தராஸிஷ்டேத "ஸ்நேஹம் நாஹவர்ஷம்பரேநவ வக்ஷ்ய ஶாவநே" த்யாதிஷு ஸத்ய ஸித்தயாப ஸிஸ்நமவதா ஸ்வ ஸாவொக்ஷயாத்யஸ்ய ஸாதி ஶ்ரமவாக்யவாதித்யர்த: அத உபாயாநுஷ்டாநிந்நிவ்ருத்தஶோகநிவாரணத்வ ப்ராய (ஆகையாலிங்கு இத்யாதிநா) ஸாவஸ்வ பதேந ஶோக விஶேஷாதிகார இத்யுக்த்வா ப்ராக் தத்வஸித்த்யயிகாரஶ்ஶாயக ப்ரணேஸப்ராயாஸ்யா விரோதமித்யுக்த்வா விஶாலவாதநிஷ்டிவ்ருத்த்யக்தா விஷ்ணுவாத்யயுக்த ந்யாயவ்யாகோக்ஷா ஸித்யுக்தி ஸ்யுக்தா ஶோகொக்தஸ்ய விஶேஷவேதி நவிரோத இத்யாஹ (இ [illegible]

[illegible]

௨௫|| வடியடைந்தே"னென்றும் ஸகருணவன் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று சொல்லுகிறபடியென்னென்னில்; ஸ்வஹிதம் அறியாதே நின்ற நிலையைப்பார்த்து ஶோகமும் மேல்ஹிதத்துக்கு ப்ரத்யவாயங்களான ப்ரபல விரோதிகளைப்பார்த்து பயமும் நடையாடுகிறதாகையாலே முமுக்ஷுவுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலு மிஷ்டப்ராப்தியிலும் ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டும் வருமாப்போலே அதிகாரத்திலும் பயஶோகங்களிலொன்றைச் சொல்ல விரண்டும் விவக்ஷிக்கும். அத்யந்தாகிஞ்சநனுக்கு இப்பயஶோகங்களிரண்டும் விஞ்சியிருக்கும். ஆகையால் இங்கதிஶயித ஶோகாவிஷ்டனை அதிகாரிவிஶேஷத்துக்கநுகுணமான உபாயவிஶேஷத்தைக் காட்டி இவனை நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய், நிர்பரனுமாய், நிர்பயனுமாய், ஹ்ருஷ்டமநாவுமாக்கித்தலைக்கட்டுகிறது. இவ்வதிஶயிதபயத்தைப்பற்ற "அஞ்சின நீயென்னை யடையென்றார்வந்தா"ரென்றுஞ்சொன்னோம்.

ஸா-ஸ்ரீ|| தேவரீருடைய. (திருவடியடைந்தேன்) திருவடிகளை ஶரணமாக வடைந்தேனென்கை. ஒன்றைச்சொல்ல விரண்டும் வருமென்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (முமுக்ஷுவுக்கித்யாதி) ஸம்ஸாரபயமும் ஶோகமும் ஸித்தியோமதர்ஶ்யமாகையாலே ப்ரபத்த்யதிகாரமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தேதி) (விஞ்சியிருக்கும்) அதிகமாயிருக்குமென்றபடி. அதிஶயிதஶோகமும் பயமும் ப்ரபத்த்யதிகாரமென்று கருத்து. ஹ்ருஷ்டமநஸ்கத்வமும் "மாஶுச:" என்கிறவாக்யத்திற்குப் பொருளென்று சொல்லுகைக்கு மதி யெதென்றதுவும் ஸஹிதாஶ்ரய ஸ்வயநவரமென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஒன்றைச்சொல்ல இரண்டும் விவக்ஷிக்கையாலே. (இங்கு) சரமஶ்லோகத்திலென்றபடி. இப்படி ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டு விவக்ஷிக்குமாகில் ஸ்ரீகீதாஶாஸ்த்ரத்தையும ஸ்வவிஷயிகாரமாகச்சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அஞ்சிநீஇதி)(சொன்னோமிதி) திருச்சின்னமாலையிலேயென்றபடி. யதா இப்படியதிஶயிதஶோகமும் அதிஶயிதபயமும் அதி

ஸா-கா|| த்ர்யாவாய தயாஶ்ரித ஜதி த்ஸ்ரமாயாயாஸ்ய. ஸமஸ்த வாயாம் தர ரஹித ஶுஷ யபஶோகயோரவி நாமாவாஹ லயோரவி ப்ரபத்த்யதிகாரஸ்வாத்ஸ்வீநுஸ்லோகே ஶோகோதிகாரஸ்வோக்தா ஜ த்யக்த்வா ப்ரபத்த்யம் தரே ஸ்வநாவி ஸ்ரீஅதிகாரதயோக்தஹ (அத்யந்தேத்யாதிநா) ஸங்க்ஷோபாய உபஜீவ்யஷ தஜ நஷ்டாநந நிர்பரஸ்வாவ்ருத்திஶயஜ்ஞாநாநிஸ்ஸம்ஶயத்வம் ஸ்வஸ்ய க்ருதக்ருத்யதயா ஸமர்த்த ஷக்ஸ்வாநுவஸங்கா நாதாமதி நர்வாந ஸம்பாதா ஸம்ஸ்வா ஹிஸ்வீயஸ்வடீநேஷ்வஸிஷ்டஸ்ய விவக்ஷிதமிதி ஜ்ஞேயம். (சொன்னோம்) திருச்சின்னமாலை இதி ப்ரபாதிய "தருமன்விடத்தான் தூது

ஸா-நீ | கார்யமாகில் [illegible] வேணுமென்று சொல்லவேண்டாவோ? '[illegible]' என்று [illegible] த்தையும் அஞ்சினையென்று [illegible] த்தையுஞ்சொல்லுகிறது விரோதியா [illegible] கிறவனிதை [illegible] க்கிறார் (ஆசையாலி [illegible] ஆய த்தாலே) ஆனாலும் "[illegible]" என்று [illegible] க்கு க [illegible] வியாகிற்க [illegible] கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || போனார்வந்தார் தரணிமிழாத்தின்பாரந்தீர்ப்பார்வந்தார், அருமறையின்பொருளனைத்தும்விரித்தார்வந்தார் 'அஞ்சினநீயென்னையடையெ ன்றார்வந்தார்; தருமமெல்லாம் தாமாகிநிற்பார்' வந்தார் தாமே நம்வினையனைத்துந்தீர்ப்பார் வந்தார், பரமெனது நீ புலம்பேலென்பார் வந்தார் பார்த்தனுக்குத்தேரூர்ந்தார்வந்தார்நாமே." இதி [illegible] தருமணி இத்யாதி - [illegible] தரணீ இத்யாதி - [illegible] நவமெ [illegible] அருமறை இத்யாதி - [illegible] அஞ்சினை இத்யாதி - [illegible] தருமமெல்லாமித்யாதி - [illegible] தாமே இத்யாதி - [illegible] பரமெனது இத்யாதி [illegible] பார்த்தனுக்கு இத்யாதி - [illegible]

[illegible]

௨௦ ॥ இப்படி க்ருதக்ருத்யனானவனுக்கு "தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே" என்று விஹிதமான கர்த்தவ்யாந்தரம் லோகஸங்க்ரஹார்த்த விஷய ஸதாசாரவி(ஷய)ஶேஷமென்னுமிடம் பூர்வாபரப்ரஸங்களாலும், இச்ச்லோகந்தன்னில் "சிகீர்ஷுர் லோகஸங்க்ரஹம்" என்கையாலும் ஸித்தம். ஆகையால் மேல் ஸம்ஸாரமில்லாமையாலும், மோக்ஷோபாயமாகவொரு கர்த்தவ்யஶேஷமில்லாமையாலும், இவனுக்குள்ள கர்த்தவ்யம் ஸஜாதீயார்த்தமான ஸ்வப்ரயோஜனமாகையாலும், ஸ்வாபாவிகம் ப்ரஸக்தமானதையதிகாரார்த்தத்திற்சொன்னகட்டளையிலே ஸம்ஸ்தாவாதிகளாலே ஸம்பாதிதமாகையாலுமிவன் ஹ்ருஷ்டனாவாகக் குறையில்லை. இந்தஹர்ஷம் விவேகியுமாய் ஹேயமான ஶரீராதிகளோடே தாவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதமிஶ்ரமாய் நடந்ததேயாகிலும் இந்நிர்வேதமும் இச்ஶோகநிவ்ருத்தியும் பின்னவிஷயங்களாகையாலே

ஸா-நீ ॥ ளிச்செய்கிருர் (இப்படி க்ருதக்ருத்யனேதி) மோக்ஷார்த்த கர்த்தவ்யமில்லாமையாலே நிர்பரனாதிஸித்தி என்று கருத்து. (இச்ஶ்லோகந்தன்னிலிதி) "சிகீர்ஷுர் லோகஸங்க்ரஹம் தஸ்ய கார்யம் ஸமாசர" என்கிறஶ்லோகத்திலுமென்றபடி. அதில் அகரணத்தில் ப்ரத்யவாயாபாவத்தால் கார்யார்த்தம் கர்த்தவ்யமென்று தோற்றுகிறதிறே. ஆனாலும் நித்யநைமித்திக கர்த்தவ்யம் ஸ்வார்த்தமாகையாலும் உத்தராவபத்தில் நஶ்வர ஸம்ஸாரமையாலும் ப்ரஹ்ருஷ்டனாவாகக் கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிருர் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸதாசாரவிஷயமென்று ஸித்தமாகையால். ஆனாலும் 'கார்பண்ய' என்று ஶோகநிஷேதமும் தத்பூர்வித ஹர்ஷமும் கூடுமோ, விவேகியாய் ஹேய ஶரீரத்தோடே இருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதம் நடையாடுகையாலே ஶோகநிவ்ருத்தியும் நிர்வேதமும் பரஸ்பர விருத்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிருர் (இந்த ஹர்ஷமிதி) (பின்னேதி) ஜ்ஞானஜ்ஞாநாதி

ஸா-கா ॥ நிர்மமத்வாத் ஹ்ருஷ்டனஸ்ஸ்வஸம்ஶயவஶ்சேதோ ப்ராஹ (இப்படி க்ருதக்ருத்யனேத்யாதிநா) (அதிகாரார்த்தத்திலிதி) "ஸந்தாவாதவரா" இத்யாதிநா ஸம்ப்ராயபரிஹாராயிகாரோக்தக்ரமேணேத்யர்த்த:. நநு விவேகிநாம் ப்ரஹ்ருஷ்டனாதிவிருத்தமிலம் ஸர்வ ஸ்வரூபவிஷண்ணவிஹித்யநுஸாரிணாயிநாஶரீரேண ஸஹவர்த்தநா நாம்யாவத்ஶரீரபாதம் ஶரீரே நிர்வேதஸ்யாநுவ்ருத்திஸ்யாத் தஸ்யா ஶ்ச ப்ரஹர்ஷேண ஶோகநிவ்ருத்திர்ஹ ஸ்யாதித்யத்ர "ஸந்தேஹ ஸாவஸேஷாஸ்தூஶீரா க்ருத்ஸ்நாபவர்கேஷ்யாதிரூபஸம்பத்யேத்" த்யாரம்ப "மோநகாந்தம் ஸுவர்ணாம் ஶரீர" இத்யாதிவத் ஶாஸ்த்ரணோக்த ஸவிஷயாநிவர்த்யதயா ஸ்வயம்விஷயத்வாத் நிர்வேதஸ்ய ப்ராவஸ்யவிஷ

[illegible]இல்லை. [illegible]" என்கிறவிதுவே [illegible] [illegible] [illegible]வனுக்கு [illegible]. "[illegible]ல் வைகுந்தங்கொடு[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] இல்லை யென்று கருத்து. இப்படி [illegible] [illegible]ல் [illegible] [illegible]தோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ('[illegible]' என்கிறவிதி) "மரணமானல் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரானே" [illegible] [illegible]நாதாலும் [illegible] [illegible]போவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]

[illegible] || [illegible] [illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible]

[illegible]

ஜெ॥ கும்பிரான்” இத்யாதிகளிற்படியே ப்ராரப்தகர்மத்தில் மேலுள்ளதெல்லாங்கழிந்து இச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமென்றிசைய வேண்டியதால் இச்சரீராந்தன்னிலும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநநிஷ்டமானபோது இதுவும் ப்ரபத்திவஶீக்ருதஸர்வஶக்திஸங்கல்பத்தாலே கழியக்குறையில்லையிறே. ॥*॥ ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷைஶ்ச ஸர்வபாபாநாம் க்ஷயேஷு । நாதஹிம்ஸ

ஸா-நீ॥ த்யாகத்திலாத்ஹ் ஸந்தோஷ்டவ்ய மெய்யாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷைஶ்சேத்யாதிநா) ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷை ஸ்வஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசிதப்ராயஶ்சித்தைஷு ஸர்வபாபாநாம் க்ஷயாதிஷ்வ நாதஹிம்ஸநதோஷோ ஸத்யாஸ்த்வ வதாவ வி ந தோஷ இதி பாவ:. ஸாவம்ஸதி வ்யஞ்ஜயதே நாதஹிம்ஸ

ஸா-கா ॥ க்ஷயஞ்ச ந। நதஸ்ய நிஷ்க்ருதிர்த்ருஷ்டா ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ... த॥ அ ந்யேஷ்வஸஹஸம்பந்தேஷு ஜநேஷு யோ நிக்ருதே। ப்ரவிஶேஷஸம் ப்ரதிப்பத்திஷு ப்ராயஶ்சித்தநாஸ்ய விஶேஷத்வ। த்ருஷ்டிக்ஷணம் மைவஸத்வம் த்ருஷ்டா நமைவக்ஷிணாஞ்சவாஸாவமுக்தோ மைகல்யத்திலீஷ்ணசாயநம் வரீஷி ஸ்யதேஹத்யாமேஷயதாக்ருத:। தஹாமேவகாண்ண ராஸாத்ய ரங்க்தா ஸவதிராநவ:॥ தேவஸாயுஜ்யேப்ராஷ்டிக்வா ஸத்தநாம் யஸ்வத்ஸி ஸ்யாதேஷ ஸபாதி விஷ்ணுஸாயுஜ்ய ஜீவிதாதக க்ருணஶ:॥ ஶ்ருத்யுக்தா நாரீஶாவ ஶ்ருதா ஸக்ரு தேவக்ருதாஹ்யஸாவி” த்யாதி விஹிதாத்த்யாமவ்யதிரிக்த விஷயக்ஷவஸ்ய நஹிம்ஸ்யாதிதி நிஷேதஸ்ய ஶுத்தேஷாஶீயஹிம்ஸாயா திரிக்த விஷயக்ஷவக வித்வேஷ ரோஷாதிக்ருதோ தேஹத்யாமவத தோஷாயநாதத்ராநாதி த்யேவயநுஜ்ஞாந்வ வெஶாதீநாம் “ஸ்வமாதா ஸயும் தவதக்த்வாஸா தேஹக வஹணார்தாநவ:। தீக்ஷாதிஷு த்யஜ தேஹாமேநயம் கஷியமெஸமெ”தி த்யாதிஶ: கஷியமெநிஷேயவக க்ருதத்வவத்த: கஷியமெ விஶிஷ்ய நிஷேதயாமாவாக க்ருதத்வ வ ஞமெவ்வ க்ருதாக்ஷகெஷ ஶ்ரேஷ்யாஹ. (ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷி த்யாதிநா) மவித்தஸ்ய கிஞ்சித் த்வம் தஸ்யஶாகாயொமாக தம் வ திஶாபவேவ இதி வக்தவ்ய க்த கிஞ்ச ஹ்ருஷீகேஶய காமெ க்ருதம் ஶப்தஸ்ய மவித்தே த்ருஷ்டஶப்தஸ்ய” க்ருதேநாஜிஹ்வாஸாமாயா தீ “ஹ்ருஷீகேஶ்வ ஜீ த்ருஷ்டாயமேதி க்ருதேதி யதாதிக வேவஞ்ச வாநஜோக:” இத்யாதிஷு ப்ரயோமாக தயோஸ்ஸவபாவவிமோ க்ஷாக்த்வ ரணவிஶேஷத்த் “பஸ்யதேஹாஞ்ஜநக்ருதே ஶோகா த்ருஷ்டஸ்வத்வேத । யத்ஸவ ப்ராரப்தேதேஹவி ஶோத்யா தக்ஸவ த்வேத” இதத்யுக்தாதஸ த்ருஷ்டயோரேவாதேத்யாகிமிதி தமேயாஸ்ரம வம் வஸ்து கதிமவித்த ப்ரயோதநாஞ்ஜ வ்யயோ ரத்ர ப்ர ஸம்மஜ த்யுக்தா ப்ரயோதநாஞ்ஜராய ஶாஸ்த்ராஸ ப்ர க்ஷணே க்ருதிஜய

[illegible] ஸாரணாமதள || [illegible] ஸா
ஸ்ரீ [illegible] | ப்ராணரக்ஷண பராஸாதை [illegible]
ராயம் || * || யோகிகள் யோகவிசேஷத்தாலே தேஹந்யாஸம்பண்
ணுமாப்போலே [illegible] யுடையவன் [illegible] யாலே தேஹந்யா
ஸம்பண்ணுகைக்கு [illegible] யோகிகளிற்போலே [illegible] விசேஷநி
[illegible] மில்லை. இவ்வா [illegible] னே எல்லாரிலுமதிக வாத்மரக்ஷணம்
பண்ணுகிறவன். இப்படி [illegible] ன் [illegible] ன் என்கிறபிரிவும் இவனுக்கு
பிரத்யக்ஷத்தில் [illegible] யாகச்சொல்லுகிறதத்தனை - [illegible]
னுக்கு சோகமில்லாமையன்று. [illegible] சோகநிமித்த
மாய் ஏதேனுமொருநாள் மோக்ஷப்பெருவோமென்று தேறியிருக்கும

[illegible] | [illegible] (ப்ருஹஸ்பதி) ப்ராணரக்ஷணபரா
[illegible] . ஆனாலும்
[illegible] த்திலே [illegible] யோகிகளிற்போலே [illegible] மாகையாலே கூடாதா
ப்போலே [illegible] தேஹந்யாஸம் [illegible] த்திலே கூடுமோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார் (யோகிகளிதி) [illegible] யோகிகளில்
போலே [illegible]. யோகிகளுடைய தேஹந்யாஸ
[illegible] மாகையாலே [illegible] யாலே [illegible] மானாலும்
[illegible] கூடுமோ, [illegible] ரக்ஷண [illegible]
[illegible] யன்றென்றில் [illegible] மோக்ஷ
[illegible] ரக்ஷணத்திலே [illegible]
[illegible] காதோவென்றவருளிச்செய்
கிறார் (இவ்வா [illegible]) இப்படி [illegible] னென்றும் [illegible]
[illegible] னென்றும் பிரிவு கூடுமோ, [illegible] தனன்றோ
ஆகையாலவனுக்கு சோகமில்லாமையாலேயவகாசமே இல்லையே எ
ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible]
[illegible] னென்றும் [illegible]
னென்றும் “ [illegible] ” [illegible]
[illegible] என்றவருளி

[illegible]
[illegible] . (இப்படி [illegible]
[illegible] ” [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]வன் இங்குச் சொல்லுகிறான், அல்லது உத்க்ராந்தி [illegible] [illegible]மான [illegible] [illegible] வதார்த்தவைலக்ஷண்யமும் பெற்றாலும் இது [illegible] [illegible] [illegible] கூட [illegible]போலே [illegible]மாய் "உடலுமுயிருமமங்கவொட்" டென்னும்படி [illegible] [illegible]னல்லாதவன் [illegible]வனன், அல்லது "[illegible]" என்கிற விடத்திற்சொல்லப்பட்டவனல்லன். "[illegible]" என்கிறவிடம் [illegible] [illegible] விவாதம் பண்ணவொண்ணாது. உபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு [illegible]மாகையாலும் இது [illegible]யாகையாலும் இவ்வாத்மாவென்று

ஸா-[illegible]ச்செய்கிறார் ([illegible]) (உடலுமிதி) (உடலும்) ஶரீரமும். (உயிரும்) [illegible]னும். (மங்கவொட்டு) நஶிக்கவேணுமென்கை. "[illegible]" [illegible] [illegible]க்கூடாதாகையாலே [illegible]வென்கிறது [illegible]மன்றேயென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி "[illegible]" என்கிற வசநம் [illegible]மானால் [illegible] [illegible]னுக்கு [illegible] இல்லை என்றிவெண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible]மாகையாலே [illegible]மானாலுமிங்கு [illegible] [illegible] [illegible]னுக்கு [illegible]மில்லாமையாலே [illegible]யில் விவாதமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலுமிச்[illegible]மாமென்று சொன்னது கூடுமோ, அவனுக்கு [illegible]த்திலே [illegible]மாகையாலே '[illegible]' என்று [illegible]க்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]த்திலும் [illegible]த்தைக்கழித்து [illegible]ம் பண்ணினவிடமாக [illegible] [illegible]யாயிருக்க [illegible]த்திர்க்கு [illegible]தென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]மென்று கருத்து. இப்படி [illegible]

ஸா.கா[illegible] (உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கு [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]த்திலும் "[illegible]" என்ற [illegible]த்துக்குக்கு [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible]த்தில் [illegible]. [illegible]த்தில் [illegible] [illegible]த்தைப்பற்ற. "[illegible]" என்கிற[illegible]த்தின் கருத்தை "[illegible]" என்று [illegible] [illegible]" என்றருளிச்செய்தார்.

[illegible] "[illegible]" என்ற [illegible] [illegible]ன்றருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] [illegible]யில்லாமையா லே [illegible] [illegible]வென்றருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]த்தைப்பற்ற [illegible] [illegible]ங்களென்று [illegible]. இப்படி '[illegible]' என்கிறத்திற்கு [illegible]சொல்லி [illegible] [illegible]த்திலும் [illegible]த்திலும் [illegible] [illegible], அப்போது ஸ்ரீ[illegible]த்திலே [illegible] [illegible]த்தை [illegible] விரோதியாதோவென்றரு ளிச்செய்கிறார் ('[illegible]' என்கிறவிதி) ஸ்ரீ[illegible]த்திலே [illegible] [illegible]த்தை [illegible] [illegible]த்திலே [illegible] [illegible] [illegible] '[illegible]' என்கிற [illegible]த்திற்கு [illegible]யாலே [illegible] [illegible] [illegible]ஹரண [illegible]யாலே விரோதமில்லை என்று கருத்து. [illegible] [illegible] [illegible]மென்று சொன்னது கூடுமோ, [illegible] ஸா[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யாலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible] விஷய [illegible] [illegible]

[illegible]

யாகாரஷ [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible].

௨௯॥ இங்கு சொல்லுகிற சோகநிவ்ருத்திக்கு ஒருபடியாலும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே இவ்வுபாயவிசேஷஜ்ஞாநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலுமாக ஸர்வ ப்ரகாரசோக ஹேதுக்களெல்லாங்கழியும்படி சொல்லிற்றாகிறது. அநுஷ்டாநபர்யந்தமல்லாத ஜ்ஞாநமாத்ரம் இவ்வுபதேசத்தாலே பிறந்தாலும் "நமாமி நாயிநம் ஸாரதி பஞ்சவேதவிமாயதி! ப்ரக்ருதியாஜ்ஞயே ஹாநி காமிம் ஸம்சமேதிப்ரயா" என்கிறபடியே காய் நிஷ்டையோஜநமாகையாலே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிரண்டினுடையவும் ஸமமான சோகநிவ்ருத்தியையெல்லாம் இங்குவிவக்ஷிக்கிறது. ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநத்தில் பூர்வோத்தரகால்ப்ரவ்ருத்திகளைப்பற்ற ஸம்பாவிதமான சோகமெல்லாமிங்கேகழிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; அதிகாரவிசேஷத்தையும் உபாயவிசேஷத்தையும் உத்தரக்ருத்யவிசேஷத்தையும் பரிபூர்ணமாக ப்ரகாசிப்பிக்க

ஸா-ஸ்ரீ॥ கீதோபநிஷத்ஸாரமான ப்ரபத்தியைக்காட்டின ஸ்லோகத்தையருளிச்செய்கிறார் (இங்குசொல்லுகிற விதி)விவக்ஷிதத்தில்வாக்யமருளிச்செய்து அதிகாரத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (அநுஷ்டாநேதி) (நமாமேதி) நமாமி ஸாரதிம் நாயிநம் அப்ரமேயாத்மாநம் பார்த்தம் நமாமி. ப்ரக்ருதிவாரஸ்யம் ஹேதுநாநியாஜ்ஞா... ஸாஹஸம் கர்வித்திவஸநம்...

ஷி கர்ப்பம்... ஸாக்ஷாத் கொடுத்த... ஆனாலும் 'மாசுச:' என்கிறது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவிஷயமான சோக நிவ்ருத்தி பரமாகில் ஸ்வஸ்ரநயிகார ஸாகா ப்ரயுக்தசோகமநிவர்த்யமாக ப்ரஸங்கியாதோ, இஷ்டாவத்தி என்னில் 'மாசுச:' என்கிறவிடத்திலே அதிகாரவிதி சொன்னது விரோதியாதோ, பூர்வோத்தரமாவும் ப்ரஸக்தமாகில் தந்நிவர்த்தநபராதிகாரிஸங்கோசமாகைய்க்ஷிமாயான சோகமிருக்கையாலே ஸர்வஸ்வரஸ்யந்தான் கூடுமோ? என்று ஆசங்கையிலருளிச்செய்கிறார் (பூர்வோத்தரேதி) பூர்வோத்தரவேளைகளில் சோகம்ஸம்பாவிதமாகில் தந்நிவர்த்திபரமென்றலாவதுமூன்று நிலைகளிலே நாநாவிதமாக சோகஸம்பாவனை யுண்டேயென்று ஸாதித்து தச்சப்த ஸங்க்ரஹவாதநபரஸ்ஸம்ஸ்யா சோகநிவ்ருத்தியையுபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னில் தத்ரேதி) அதிகாரவிசேஷத்தையுமித்யாதி ப்ரவ்ருத்திவேளையிலுள்ள சோகம், உபாயவிசேஷத்தை

ஸா-கா॥ (இங்குசொல்லுகிற தத்ரேதி) ஸர்வசோகநிவ்ருத்தி தத்த ... நிவ்ருத்திபூர்வ ... ஷாயாஞ்சாஸாநகோசாஸாஹேயநாகாரவஸ் ... லோகிதத்ரேதி) உபாயாநுஷ்டாநாயிந ... ஸ்லோக உபாயாநுஷ்டாநாச பூர்வோத்தரகாலீ சோக: ... ஸாஸ்யம் க்ருத் ... நீபாவாதிஜநிதஸ்லோகா உத்ஸராயீ சோக:. ஜ்ஞாந

ஶ॥ [illegible] யையும் பற்றப்பலபடியாக ஶோகம்ஸம்பாவிதம். அ
தில் [illegible] ஒருஜாதி [illegible] ஶாஸ்தி
வேத [illegible] யாலே ப்ர [illegible] யும் ப்ராஸங்கவிஸ்தாரமும்
[illegible] பேர்க்கும் நாம் [illegible] க்கயிகா
[illegible] ஶோதிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயவிஶேஷம்ஸவ
[illegible] மாய் ஸுகரமாய் [illegible] நிரபேக்ஷமாய்
[illegible] அதிகாரமுமன்றிக்கேயிருப்ப
தாய்க்கொள்ளைக்கத்திலே [illegible] எல்லாத்தையுந் தருவ
தாயிருக்கையால் [illegible] முடையதுக்குஸ
[illegible] மாய் [illegible] ஸாவஹிதர்க்கும் க்ர
ம ஸாத்யமாய் [illegible] மாய் [illegible]
ஸமுமுடைத்தான [illegible] வேண்டுகிறதோவென்று
ஶோதிக்கவேண்டா. இப்படி [illegible] த்தாலே வஶீகார்யனை
[illegible] பண்ணவிருக்கிற [illegible] விஶ்வ
[illegible] இருக்கை
யால் விரோதாபத்தைப்பற்ற ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயாநு
ஷ்டாநத்துக்குப்பின்பு [illegible] களாலே பண்ணும் ஸகலகர்மங்
களெல்லாம் இப்ரபத்திக்கங்கமல்லாமையாலே அவற்றுக்கு [illegible]
[illegible] த்தாலே [illegible] முண்டானாலும் உபாஸநத்
துக்குப்போல் இதுக்கு ப்ரத்யவாயமும் பிறக்கிறதோவென்று ஶோ
திக்கவேண்டா. [illegible] களுக்கநுஷ்டானத்தை யுண்டாக்

ஸா [illegible] மையிலே வந்த ஶோகம், [illegible] த்தையும்
[illegible] மையில் [illegible] ஶோகமென்று கருத்து. இதிலதி
காரத்தைப்பற்ற ப்ரஸக்த ஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அதிகிதி)
[illegible] வந்த ஶோகநிவ்ருத்தி இது. இனி ஸாத்ய
[illegible] த்தைப்பற்ற [illegible] நிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இவ்வு
[illegible]) இதுவ்யாஜ [illegible] த்தாலே வந்த
ஶோகநிவ்ருத்தி. இனி விரோதாபத்தைப்பற்ற ஸம்பாவித ஶோக
நிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இப்படி [illegible]) வஶீகார்யனென்
[illegible] ஶோகம் [illegible] த்தாலே நிவ்ருத்தம். [illegible]
[illegible] ஶோகம் [illegible] வென்று கரு
த்து. இனி [illegible] ஶோக நிவ்ருத்தி
யைக்காட்டுகிறார் ([illegible]) இது [illegible]
[illegible] ஶோகநிவ்ருத்தி [illegible] கருத்து. இனி [illegible]

உம்||தும் வாஸிவாஸ்வ-ம் உஹாஹாஸவதாவாராஷிகளைவிளைவித்து ஒரு ஊட
டம்போலே யாக்கவல்ல ப்ராரப்தமுடையான வாஸவிஸேஷத்தாக்கஞ்சி
வ்ருஷவ்ருதத்திகாலத்திலேயாதல் பின்பொருகால் அதுக்காக வ்ருத்
த்தியண்ணியாதல் நிரவயமான ஶரீரஸ்ருஷ்டிக்கை யவேக்ஷிக்கால்
மேலையாய ஶரீர மத்தையும்பற்ற ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி நி
ரவயமான ஶரீரஸ்ருஷ்டிக்கை யவேக்ஷியாதார்க்கும் மேல் வாஸி
வஸ்வஹாவராயம் வந்தாலும் "நத்யஜேயம் கதாசந" என்றிருக்கக்
கடவ ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தன் இவனுக்கநுதாபத்தையுண்டாக்கி வா
நஸ்வ வத்தியாகிறவ [illegible] த்திலே [illegible], அதவர்க்கை
தப்பும்படியான [illegible] ங்களைக்காட்டி [illegible] படிவிலக்கியும் [illegible]
கோலின காலத்துக்கு முன்பே கண்ணழிக்கையாலே வபுஷனுக்கு
மின்னொளிபோலே தோற்றி நிலையில்லாதேபோகுற வாஸிவர்ஷவர
ராயஸௌஸங்களாலே நரகாதிஹேதுஸங்கள்வரில் செய்வதென்னென்
று ஸங்கித்து ஶோகிக்கவேண்டா. [illegible] வநுக்கப்போதே [illegible]
வஸியுண்டாம்படி [illegible] ருக்கையாலே [illegible] ஸ்ரீ [illegible]
விதாநஸகேவிலஃ" என்னும்படி நரகதாணமான விச்ஸீலமநுவ
தி-க்கிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்டா. [illegible] முதலான நி
வ்ருத்தி [illegible] ங்களெல்லாம் "[illegible] ஹாஸிக்ருத [illegible]" [illegible] ப
டியே யிட்டபடை கற்படையாகையாலும் [illegible] னைப்பற்றவி
ஶேஷித்து "நத்யஜேயம் கதாசந" என்கையாலும் [illegible] வனு
க்கு கோலினகாலத்தளவும் விளம்பித்தாலும் [illegible] யில் ஸம்ஶய
மில்லாமையாலே "[illegible] ந்தாநஸ்ருதே [illegible] த்ருகாதி [illegible] விஸயாத்

ஸா-நீ||த்தைப்பற்றவரும்ஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் ([illegible]) இந்த ஶோகநிவ்ருத்தி யுபாய விஶேஷாநு
ஷ்டாநகர்த்ருதையென்று கருத்து. வாவாரஸஹக வாவநிவ்ருத்தி
ஸம்ஷ் உவாயாநுஷ்டாந மில்லாத வயிகாரிவிஷயத்தில் உத்தர
க்ருத)த்தைப்பற்றவரும்ஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (இப்படி [illegible])
இது [illegible] நுஷ்டா [illegible] க்ருத ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து.
இனி [illegible] க்கு [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகி
றார் ([illegible]) இதுவும் [illegible] யான [illegible]
ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. [illegible]
பற்ற உத்தரகாலீந [illegible] வைகல்ய [illegible]
வ்ருத்தியை காட்டுகிறார் ([illegible] முதலானோ [illegible]) இதுவும் [illegible]
[illegible] க்ருத ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி [illegible]

ஶ॥ ஆயாவிர்ப்ய பரிவாஹாநஜ்ஞவிஹித நாஶ்ரிதாதிகளிற்படியே ஸாக்ஷாத்காரங்களாயிருப்பன சிலத்ருஷ்டாந்தங்களாலே இப்ப்ரவ்ருத்திரூபமான ஸாக்ஷ்யம் நசித்து யுத்தத்தையாதொழியில் செய்வதென்னென்று சோகிக்கவேண்டா. இச்சரீராநுபம் தோக்கம்பெறவேணுமென்று காமக்குறிக்கையாலே ஜந்மாந்தராதி ஹேதுக்களான ப்ராரப்தகர்மவிசேஷங்களாலே நமக்கு ஜந்மாந்தரங்கள் வரில்செய்வதென்னென்று சோகிக்கவேண்டா. அநந்ய யோஜநாய் ப்ரவணனை யிவனுக்கு ப்ரதிவந்தகங்களான ஸஞ்சிதவங்கழிகையாலே கேவலஜ்ஞாநஸ்வாதுக்களானவ ஹேயங்களாலேவரவேண்டுத்துக்குவிஸம்வம்வருகிறதோவென்று சோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸர்வப்ரகார சோகஹேதுக்களுங்கழியும்படி யெனக்கநந்ய ஸவிஷயஸத்தனை நீயினி சோகிக்கையாவது முன்பு நிரு ஹவிஷய ஸஞ்சநைய் நின்றநிலையில் சோகியாதாப்போலே அத்யர்ஷ்யமாய்இவ்வுபாயவிசேஷ வேதநத்துக்கும் ரக்ஷணம மேறிட்டுக்கொள்ளுகிறவி

ஸா-நீ॥ தைப்பற்ற ஜ்ஞாநாய் ஸசோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார்(இச்சரீராநுகோதி) இதுவும் அநுஷ்டாநோத்தரகாயஸாதாவித சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஸத்தைப்பற்ற விஸாவஶாகார யாகு சோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அநந்ய யோஜநேதி) இதுவும் அநுஷ்டாநவிசேஷாயீந சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இப்படி அநேகயா ஸாதாவித சோகநிவ்ருத்திபரம் மாஶுசஃ என்கிற வாக்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த சோகநிவ்ருத்திகளெல்லாமுபாய விசேஷவிஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே [illegible] கையாலே [illegible] 'மாஶுசஃ' என்கிறது [illegible] தோ? [illegible] சோகமே [illegible] மாயிருக்க சோகநிவேஷயந்தான் கூடுமோவென்ற [illegible] னின்றுகொண்டு சோகநிவேஷ [illegible] ஸிக்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible] யில் சோகப்ரகாரவிசேஷ [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible]

௨௭॥ ஸ்வோபாயஹ்ந்தனனென்று ஸ்வபாவத்துக்கும் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பண ந்யாஸம் பண்ணி க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற வுன்னிலைக்குந்தகுதி யன்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி சரமச்லோகத்தில் ஸாரதமமான “மாமேகம்” என்கிற சரமவாக்யத்தில் தாத்பர்யத்தைத்தங்கள் சரமதசையிலே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பர்கள். இச்ச்லோகத்தில் பதங்களிலடைவே, அதிகாரவிசேஷம், ஆகிஞ்சந்ய பரீக்ஷாரம், உபக்ஷரவசிகரணார நிரபேக்ஷம்; அபேக்ஷ்ய வ்ருத்த்யநளவி

ஸா-நீ॥ ஞும் பின்பு சோகமத்யந்தாநளவித்யாவது யாகையாலேத னிஷேயங்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படியநேகவ்யாபாரமாக ‘மாமேகம்’ என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தஞ்சொன்னது கூடுமோ, அத்ய யாவத் ஸ்ரீபாஷ்யகாரப்ரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்வசிஷ்யர்களுக்கு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேசகாலத்திலே அநதாவதர்த்தங்களை உபதேசியாமையாலே அஸாம்ப்ரதாயிகத்வசங்கை ப்ரஸங்கியாதோ, கிஞ்ச ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேசகாலத்திலே ஸர்வத்ர அநதாவசு வயர்த்தம் ‘மாமேகம்’ என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தோபதேசமே காணுமையாலே இது ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமாகையாலே இதினர்த்த விசாரமும் ஸாம்ப்ரதமன்றோவென்ற இதுவே பரமரஹஸ்யமென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஸச்சிஷ்யர்களுக்கும் சரமதசையிலே உபதேசிக்கையாலே இதுவே ரஹஸ்யதமார்த்தமென்று கருத்து. இனி சரமச்லோகத்தில் சப்தஸ்வபாவத்தாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் பதங்களிலே ஸித்தங்களானவர்த்தங்களை வாக்யார்த்தக்ரம ஸங்க்ரஹார்த்தமாக ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார் (இச்ச்லோகத்திலிதி) (அதிகாரேதி) அநந்தரபக்ஷத்தில் “ஸர்வயோநிஷு பரித்யஜ்ய” என்கிறவிடத்தில் ஸித்தமானவாகிஞ்சந்யாதிகாரமென்றபடி. ஆகிஞ்சந்ய பரீக்ஷாரவிபக்ஷத்தில் காருண்யாவதாரமென்றபடி. (உபக்ஷேதி) ‘அநந்யஶரணோ யஸ்மாத்’ மென் றவர்த்தமென்றபடி. (அபேக்ஷ்யேதி) அபேக்ஷ்யாப்ரஹவஜநமென்றபடி. (உபக்ஷேதி) தத்வத்ரா

ஸா-கா॥ ப்ரவிஷ்டதயாஸர்வாநவஸ்தாநார்த்தம்பர்தாநுஸந்தேயம். (இச்ச்லோகத்திலித்யாதிநா) அதிகாரவிசேஷித்யாரஹ்ய சுணையுடைமைஇத்யேந “அதோஸ்யாதிகாரஸ்ய ஆகிஞ்சந்ய பரீக்ஷா | அநந்யஶரணோ யஸ்மாத்ஸ்வாரணஶ்॥ தத்வத்ரா ஸாவஶேஷம் வ ஹ்யாஸந்யாயஸித்வநம்” இத்யுக்தாஸ்வபதயோர்பி த்ரமஸ்யாத்யோக்தா (சுணையுடைமை) ஞாவகவுபாயாஞாநத வ ஸ்வகாயக்காரணஸமர்த்தம். (சப்தசக்தியாலுமர்த்தஸ்வபாவத்தாலு மிதி) அநந்தரபக்ஷே அதிகாரஸ்ய ஸ்வரூபம். த்ரமவிபக்ஷே [illegible]

ஜீ‖ த்ர;த ஷ்டராதிநிவேஶவைபவத்தையும், உபாயவிஶேஷத்தின் சுணை யுடைமை, ... வுக்கு ஶரண்யவிஶேஷம, ஶரண்யனுடைய ஸ ... ஹிதபரோபதேஶங்களும், வ்ராவ்ருனே வ்ரஜ ... னமை, நிரபேக்ஷவ ... விஷய ... ஹ கர்த்தவ்யம், வ்ராஜோத்ர வ்ரதீக்ஷ ... உபாயாதராவவயாந நிர பேக்ஷங்கம், வரிகராகர நிரபேக்ஷ வ ஸாதநத்தை, ஸவ ... ஶரண்யங்கம், ஶரண்யானா வரிஜ ... ஶரண்யவைஶி ஷ்ட்யம், உபாயாதரவ்யாநநிவெஶங்கம், ஹரவ்லீகர்த்தவ்யங்கம், ஹரநரா ... விஶேஷம், அதின் வரிகரங்கள், ஸவ ... யிகாரங்கம், ஸகர்த்தவ்யங்கம், ... ஸ்விஜம்விதகவ்வ

ஸா-டீ‖ ... பென்றபடி, (உபாயேதி) (சுணை)கதிஶயம். வ ... பென்றபடி. ... ஆரு ... வென்றபடி. இனி ... வுக்கி ... ஹிதபரோபதேஶ ... மெ ன்றபடி. இனி வ்ராவ்ருனே ... ஶரண்யவைஶிஷ்ட்ய ... த்தில் ... ளென்றபடி. நிர பேக்ஷதி ... நிவாரணஞ்சொல்லிற்று. வ்ராஜோதே தி ... வ்ராஜோத்ரவஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரேதி ... ந்யஞ்சொல்லிற்று. வரிகராந்தரேதி, ... ஸம்பந்தஞ்சொல்லிற்று. ஸவ ... தி, ஸவ ... ஷ்லிஷ ... தை சொல்லிற்று. இனி ... த்தில ... ரெண்டு ஶரணேதி ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்யஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தர ... நி வெஶங்கம் ஹரவ்லீகர்த்தவ்யங்கம் ரெண்டும் ஶரண ... மென்றபடி

ஸா-கா‖ ... வுக்குஉபதிஸ்ர ... வ்ராவ்ருனே வ்ரவகணிர்த்ர) "வ்ராவ்ருவெ ... ஸவ்யாபாந்ர நிவாரண ... வ்ராஜோத்ர ... ந்யஃ ‖ ... ஸம்பந்த ... ஷ்லிஷ்டே" ... வ்ராஜோத்ர வ்ரதீக்ஷ ... உபாயாதர ... ஶரண ... விஶே ஷ ... உபாயாதர ... நிவெஶ ... ஶரணாகத ... கர்த்தவ்ய ...

ஸமர்த்தத்வம், ப்ராப்யநிவர்த்தகக்ஷமத்வம், அதிகாரியினுடைய பராதீநக ர்த்ருத்வம், ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வம், ரக்ஷகனுடைய பரமகாருணிகத்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யம், ஆர்த்திநிவாரகத்வம், பராந பேக்ஷத்வம், அவஸரப்ரதீக்ஷத்வம், ஶரணாகதனுடைய க்ருதக்ருத்யத்வம், பரிஶுத்தோபாய தர்மங்களைப்பற்ற கர்த்தவ்யாம்ஶத்தில் ப்ராப்தியில்லாமை, பகவதத்யர்த்தப்ரியத்வம், ஐஹிகாமுஷ்மிகவிரோதிபூயஸ்த்வம், விரோதிவர்கவைசித்ர்யம், அவற்றினுடைய ஸம்ஸ்பர்ஶஜ்ஞாத நிவர்த்யத்வம், ப்ரபந்நனுக்கு அநிஷ்டமான விரோதிநிவ்ருத்திகாலம், விரோதிநிவ்ருத்திஸ்வரூபம், ஸ்ருஷ்டிகேவல்யவ்யாவ்ருத்தயதாவஸ்தித ஸ்வரூபாவிர்பாவம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவம், ஸர்வவிதகைங்கர்யம், அபு நராவ்ருத்தி, முன்பு ஶோகஹேது ப்ராசுர்யமும், பின்பு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தியில்லாமை, விஶேஷகாரமெல்லாம் நிஸ்ஸம்ஶயத்வம், ஶோகநிவ்ரு த்தி, நிர்பயத்வம், ஹர்ஷவிஶேஷம், ஶரீரபாதகால ப்ரதீக்ஷத்வம், நிரவதிக கைங்கர்யரஸிகத்வம், என்றிவை ப்ரதாநமாய் மற்றுமி வற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாம் ஶப்தஶக்தியாலுமர்த்தஸ்வபாவத்தாலும்

ஸா-தீ || ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ப்ராப்யநிவர்த்தகக்ஷமத்வாந்தம் ப்ரதி யாகத்வமென்றபடி. இனி அதிகாரியினுடைய வித்யாதித்வமென்றபடி. இனி ரக்ஷகனுடைய வித்யாதிகுவஸர ப்ரதீ க்ஷத்வாந்தாத்வம் த்ரிஹம் வநாத்வமென்றபடி. இனி ஶரணாகதனு டைய வித்யாதி பகவதத்யர்த்தப்ரியத்வாந்தத்வம் த்ரயம் ஶாஶ் ஸ்த்ரார்த்தமென்றபடி. ஐஹிகாமுஷ்மிகவிரோதீதி, பாபஶப்த ப்ரக்ரு த்யர்த்தஸூசிதி, பஹுவசநாத்தம் விரோதிவர்க வைசி த்ர்யமிதி, ஸர்வஶப்தார்த்தமென்றபடி. அவற்றினுடைய வித்யாதி வி ரோதிநிவ்ருத்திஸ்வரூபவித்யாந்தத்வம் மோக்ஷயிஷ்யாமி ஶப்தார்த்த மென்றபடி. இனி ஸ்ருஷ்டித்யாதி அபுநராவ்ருத்த்யந்தத்வம் தாத் பர்யத்வவிஶேஷப்ராப்யமென்றபடி. இனி முன்பு இத்யாதி நிரவதிககைங்கர்யரஸிகத்வாந்தத்வத்ரயம் மாஶுச இ த்யர்த்தங்களென்றபடி. ஆக அன்பத்திமூன்றர்த்தங்கள் ஸூசி

ஸா-ஸ்வா || பஶப்தஶப்தார்த்தஸ்வாபாவ்ய நிவர்த்யத்வாதி மோக்ஷயிஷ்யா மீத்யந்தார்த்தா: பஹுவசநாஸ்தாகதோ மாஶுச இத்யந்தார்த்தா: ஶோகநிவ்ருத்திஶப்தார்த்தஸூசிதார்த்தா:. (இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெ ல்லாமிதி) ஸங்க்ஷிப்தாபேக்ஷிதமிதி வர்ணிகவஹிதஸித்தாதிஸ்வ ஹ்ருதயங்கொண்டு விஶேஷாதிஸித்யாதிகஹம். ஏவமேவமர்த்தாந்தர க்ஷார்த்தயம் ப்ரதிவாதகதயாவாக்யத்ரிஸப்தி ப்ரதிபாதகத்வாதஹ. (ஶப்தஶக்த்யாதிநா) பின்தொடர்ச்சியில்லாதபடி தொக்கறுத்து ப்ரஷ்

[illegible] ஜநாபேக்ஷிதங்கள். ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்,
விலக்ஷணரான நித்யரிருக்கிறவன் ஞலையறியவும நபேக்ஷிக்க
வுமரிதாய் [illegible] வுண்டாயிருக்கிற வுபாயாந்தரங்களில்லையா
தே [illegible]னாய், ஸர்வலோகஶரண்யனாய், ஶரண்யனாவ
துர்லபமான [illegible]னைவென்னை யொருவனையுமேயுபாயமாக வரி
வரித்துக்கொண்டு [illegible] வுபாயமான ஆத்மாஶ்ரயஸமர்ப்பண
த்தைப்பண்ணு-இப்படி பநபேக்ஷிதோபாயனாய், க்ருதக்ருத்யனாய்,என
க்கடைக்கலமாய், [illegible]னையென்னை ஸர்வலோகஶரண்யனாய்,ஸர்
வஜ்ஞனாய், [illegible]னாய், ஸர்வஶக்தனாய் ஸத்யஸங்கல்பனான நா
னே [illegible] துணையாகக்கொண்டு ஸஹாயாந்தரமாய்,
[illegible]யாய், [illegible]யான ஸர்வவிரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்தொடர்
ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து என்னோடொக்க வென்னுடைய வாத்மா
தீயங்களை யெல்லாம [illegible]விக்கையாலே [illegible]னுக்கி ஸர்வஸ
[illegible] ஸர்வவிதமான ஸர்வஶேஷ ஸர்வகால ஸர்வாவ
ஸ்தோசித [illegible]த்தையுந்தந்துகப்பன்- நீயொன்றுக்
கும் ஶோகிக்கவேண்டாவென்று சரமஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஸா-நீ[illegible] யென்றகருத்து. இனிசரமஶ்லோகம்ஏகவாக்யமோ?
பிந்நவாக்யமோ? [illegible] நாநாவாக்ய ஶ்ரவண வி
ஷயம். இதிலே ஏகம் ரஹஸ்யம் சரமஶ்லோகமென்கிற ஸம்ப்ரதா
யம் விரோதியாதோவென்றவாசங்கை வாக்யத்வயமாக யோஜியாநின்
றுகொண்டு சரமஶ்லோகத்திற்கு ஏகவாக்யதை யருளிச்செய்கிறார்
([illegible]) இப்படி சரமஶ்லோகத்தும் நாநாவியோ
[illegible] [illegible]யாலே [illegible]யமாகமாட்டுமோவென்கி
ற [illegible] [illegible]கொண்டு இந்த சரமஶ்லோகத்தை

[illegible] (தந்துகப்பன்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]

உ௯‖ வனகம்ஸவ-புவ,ஒம்யஉ-ம் ஸ்ரீ யாஜாஷ்ம் ஸஉாஸ்ரீ லெதஃ ।
கவெ தமொமொகோமாவாலெய-மு ரயம்வந்நாவ ஒஸ்ரீ-தஃ‖

குறிப்புடன்மேவுந்தருமங்களின்றியக்கோவலனர்
வெறித்துளவக்கழல் மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து

ஸா-நீ‖ஜாதஉஸஉாவாய-புஸம்வ ஊாயா ஹதமென்கிறார்(வனகூஇதி) (வன கா)நாநாவியயஉ-வூாஸெ ஹூதம். கதவனவ ஸவ-ஹஉவ்,ஒம் ஸ்ரீ யா ஜாஷ்ம் ஸஉாஸ்ரீ லெதஃ மரணாமுலெதஃ கதவனவாவெதமொ மொகோமாவாலெய-மஃ கயம் ஹயா உாமஃ வாஉஸ்லொகாஷமஃ வஒ ஸ்ரீ-தஃ நதா ஷுகவொஜக்ஷீத ஊத்யமுஃ.

இப்படி உாமஃ என்று ஸவ-வ காரமொமாகநிவ்ருத்தி சொன்னது கூடுமோ, கஜ-நனைக்குறித்து யாஜவெ,ாஹஹநாகஷமமாய்க்கொ ண்டு உபவஹு வொாக்கிறீவமாயும் இந்தஸ்லொகம் வய-வஸிக்கையாலே மொகநிவ்ருத்தி உாஉஉத்தி-கையாகக்கூடுமோவென்கிற மங்கையை வரிஹரியா நின்றுகொண்டு வாஉஸ்லொகாஷ-த்தை ஒருபாட்டாலே ஷாநாஸநாமகஸம்ஹ ஹிக்கிறார் (குறிப்புடனிதி) (குறிப்பு) கவ யாநம் குறிப்புடன் கவயாநத்தோடேகூட (மேவும்) கநாஷிக்கும தான. (தருமங்களின்றி) கஉ-யொமஜூாநயொ மஹக்தியொ மரவொ வாயாம்தமங்களன்றிக்கே ககினநனயென்றபடி. இதற்கு விரைந் தடைந்து என்கிறத்தோடே கநயம். (அக்கோவலனர்) "வரிதுரணா ய ஸாயநா"மென்று ஸாயவரிதுாணாஷமவதீண-ளய் வந்த மொவவெஷயானன ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய(வெறி) வரிஉஉவத்தான. (து ளவ) திருத்துழாயையுடைய(கழல்)திருவடிகளைஎன்றபடி.(மெய்யரணெ

ஸா-கா‖ மஷூநவவ-ாஜ-ாஷ-ஸம்ஹ்ஹீதஃ.ஸ்ரீ யாஜாஷ்இத்யா ஸ்ரீ யணீயதொவயாக்ஷஸ்யஸவ-ஸ்யாவ்யவக்ஷணம். வனதநஉாஇத்ய ஸ்யாஷ-உக்ஃ கவெத மொமொகஸிதயாஞாஜ-ாஷ-உக்ஃ. ஷீ மஜ,ாதீநாஸாவாநாஸாநாயவாஉஸ்லொகாஷம்ஜ ஈஷமாயயா ஸஜுஹ்ருணாதி (குறிப்புடனித்யாஇ) (குறிப்புடன்மேவுந்தருமங்களின்றி) ஸாவயாநாநஷெயதயாஷுநஸாஜ்ஸவ-யஉ-த்யாமவவ-கம். (அக்கோவலனர்வெறித்துளவக்கழல்)'ஸவெ-ஷாலஉவனொகாநாம்வி தாஉாதாவஉாயவஃ‖ ஹவூஸஉநம்,மரணம்மரண்யவாமஷெஷ-ஹ" இ த்யாஇஷஸவ-மரண்யதயாவ ஸிஜஸ்யமொவாஜஸ்யநிமதிமயஸா மஙதாஉஸீஹிரஜம்க்ருதவரணள.(மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து) "யதாகாஜஹஸெணாஷ நாந்யஸம்ஜாஉாவெதிவெ। வரிணாஉா வ்ஸாஹஸிதாம் தஷுக்ஷ"த்யாக்ஷீத்யா ஸதலெதகாஸவ ரக்ஷகா

|| பிறித்தவினைத்திரள் பின்றுடராவகையப்பெரியோர்
மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான் மருளற்றனமே. (௫௬)

ஸா-நீ|| ன்று) ப்ரதாநோபாயமென்று வ்யாஜோபாயமென்று. (விரைந்து) விஶ்வஸித்து. (அடைந்து) ஶரணமாகப்பற்றி. (பிரித்த) விஸர்ஜிக்கப்பட்ட நஶிப்பிக்கப்பட்ட. (வினைத்திரள்) க்ருத்ஸ்நபாபமுமென்றபடி. (பின்துடராவகை) திரும்பவும்வாராதபடி. பண்ணி இதி ஶேஷ꞉. (அப்பெரியோர்) வேதாந்தங்களிலே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ப்ரஸித்தனான ஶ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய. (மறிப்புடை) மறிப்புவளைத்துக்கொள்கை வஶீகரிக்கை என்றபடி. (உடை) உடைய (மன்) ஸ்திரமான (அருள்) க்ருபாவாசகத்தால் "மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச꞉" என்கிறஶ்லோகத்தால் ஸர்வஶரண்யஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திக்ருபாபரீவாஹ சரமஶ்லோகத்தாலே இதனாலே ஸந்நாத்யமென்று இந்த ஶ்லோகமென்று கருத்து. (மருளற்றனமே) மருள் அஜ்ஞாநம் அற்றனம் இல்லாதவரானோம் அஜ்ஞாநந்தீர்ந்து தத்வஹிதஶோகந்தீர்ந்து நிஸ்ஸம்ஶயராய் நிர்பரராய் நித்யஸந்துஷ்டராய் நின்றோமென்கை. இப்படி சரமஶ்லோகார்த்தமாக விவக்ஷிதோபாயம் ஜ்ஞாதவ்யமென்று நிர்பந்தமுண்டோ, ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வஶக்தி ஶரணாந்தரார்த்தமாகவும் அறியலாகாதோ, கிந்து "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸர்வோபாயஸர்வோபாயமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ, வேதாவ்யாஹரணம் பண்ணுகிற ருஷிகளுக்கு ஸம்மதமாகவேண்டாவோ

ஸா-கா|| விதிஸகவாசஸ்ரீ[illegible]. (பிறித்து) [illegible] (வினைத்திரள்பின்றுடராவகை) [illegible] (அப்பெரியோர்மறிப்புடைமன்னருள்வாசகத்தால்) "[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (மருளற்றனமே) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௭௦ ‖ வ்யாஸாந்நாயவயோர்விகளஸ்ததஸ்ஸ்ரீஸா ஸ்ருஷ்ட்யாஷடேரரத்தம்
ஶ்லோகாகேவத யோகவேதவேதவிப்ராவிதாஶயம் விதுஃ |
யேஷாம்த்ருஷ்ட்யா த்ருஷ்டிஸமயவிரிவா யோராவாதவ ஜ்தஷ்டீ

ஸா.ரீ‖ அஸஜ தமாகில் தாஜாரஸ்யாளுடையவர ஶ்லோகவ்யாக்யாநமும் உபாதேயமாகவ்ரஸம்பியாதோ, கிஞ்ச "நாந்யேவம்யா" இத்யாதிநா ஹஸ்திவ்ருத்திப்ரக்ருத்தவாயநிஷேயாக வேதவிராஜமானவிந்தவர ஶ்லோகாஶயமுவாதேயந்தாஜுமோ இத்யாதிஶங்கையை பரிஹரியாநின்று கொண்டு வர ஶ்லோகாஶய வெவஜுகணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஸேதி) வ்யாஸாந்நாயஃ ஸ்ரீஹாஹாரதம் ஸஷவ வயோயஃ தஸ்ய வயோயேஃ களஸ்தஹநிஹஃ வெணராவதாரீநாம் வயோயள ஸக்ஷா வேவஷீ யயா களஸ்தஹவேஸ்ய ஹஹவதவாதேயகவா ஹ்ருதய்க்ஷஜ தயா வர ஶ்லோகாவி ஹஹவதேதா தத்ஹஹ்ருஷ்ட்யஃ கத்ஜாஹி த்தஃ உத்தஃ "த்ரிவிபயஸாஸாஹ த்ரிரத்தா" திவக வரஃ ரீதாஜெஶ்ர தஜதியாவக. தம் "வேதேஷ வளராஷா ஸந்த்ரு வராணெ ஷவ வெவஷ்ணவ | ஹாரதே ஹஹவக்ரீதா யஶஸாஸவ ரநவம்" இதி ஸவஸம்ரீக்ருதவ்ரஸணஹாவ ரீதாஸாஸ்வார தயா ஸவேஷக க்ருஷ்டம் ஶ்லோகதிவாஶயஃ. (கேவத) கஸ்வாவாயஸ்ஃ வராங்கஶ தாயத்ஸ்நிஸ்ரீஹாஷ்யகார வ ஹ்ரதயஃ. யோகவேதவேதவிபராவிதஃ கஶயஃ யஸ்ய தம் தயாஹததம், விதஃ யோகேஹி வாஸராகவி ஶார ணாஹதம்ஸத்யக்ஷக்ஷி வேதேவ "த்த க்ஷமிவேவ ஶரணஹாவ வதேய், தஸ்யாஜுஸஷேஷாஜுவஸாதிவிகூஹா, தஸ்யாதவி வ ஸ்யம் வவஜு நவதிவயஜுதீ" த்யாதஸ வவத்தேஜுகூவாய நக்ஷாஹியாநேந யோகவேதவேதவீஹ்யாம்விஸாலிதாயம் வர ஶ்லோ காஶயஃ. யத்ர யோகவதேந யோகத்ஜதி வ்யக்தத்யா ஸ்யதிரம் வ்யதே. ஶ்ருதிஸ்ருதிஹ்யாம் விஸாலிதாஶயம்விதஃ மித்யாஶயஃ. கதேந ஶ்ருதிவிஹிதகவாக விக்ஷணோபாயஸ்ய "நாந்யஃ வந்தா" இதி நிஷேயஸ்ய ஆநவ்ருத்திப்ரக்ருத்தவாயநிஷேயவரகவாக ஶ்ருதிவிரோ யாஹாவேநாத்ஜாதரணீயகவ ஶஸ்யாஶயவேஸ்யத்ர்ரஸம் கேவதேதி ஸாரஜேத்யாத்ரா தாஸ்ரா ஸந்த்யதே. (யேஷாம்) வராங்கஶாரீ

ஸா-கா‖ யதி (வ்யாஸாந்நாயேத்யாதிநா) ஸ்ரீஹாஹாரதேவஸாராம்ஸே ஹஹவக்ரீதா தத்ராவி வர ஶ்லோகஃ கத்ஜம் ஸாரஜதி ஸகோஷ்ட்யே நாதத்ரிதேஹ்யஸ்தக ஸாரஹம்தேஹ்ய உவெஶ்வ வெணராவதவ ஹ்ருதிஹ்யாவி ஹஹவக்ஸ்லீகாயதகவேஹதம் ஶ்ரேஷ்ட்யத்தகளஸ்தஹ தஜ்யகவதிதிஹாவஃ. (யோகவேதேத்யாதி) "யதெவவி தயாகவிட" திவளகிகரீத்ய "ஸவமஹஜ்ஜேதம் ஹவ" இதிவேதிகரீத்யா வரஶ

௭௪॥ [illegible] ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
சரமஶ்லோகாதிகாரஃ ஸப்தவிம்ஶஃ.

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய * வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
[illegible]

ஸா-நீ॥ [illegible] "புகலொன்றில்லாவடியேன்-உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" [illegible] (ஶிஷ்யாசார்ய...) [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible]

சகூகூ ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாவ்யஸஹித ஸ்ரீபாஷ்யஸஹஸ்ரகாயஸாரெ.

ஸா-நீ || கம்வஶமயி நஜதி யாவக் தெ கெவநாஸ்ஷாவாயபூர் விஷமி த்யமய: ஸ்வஷ்ணாவெய்த்யஹோஹிதெதாயக்யெபூ: வாரஹெஞாகஸ்யாவி வ்யாமெணஷு ஸாரஹரித்வாக்தனுவெவெநவாயக்யெபூ: ஸ்வாய பூ ஸகாஶாகஜ்ஞாதவ்யஜதிஹாவ:,

இதி ஸ்ரீஷாத்ரேய க்ருஷ்ணாயபூ தநூஜெந தத்வரணகல்பஜயாம் பாராஹ வஞ்ஜீகெண ஸ்ரீஹெஷாஜராமாநுஜஷாஷெஶிக க்ஷுராக்ஷவ்யுவெஷாஜூர ஹஸ்யஜாதெநஹாவாஷாவெந விரவிதாயாம் உத்தரஸாரஸ்வாதிந்யாம் வாரஹெஞாகாயிகார வஷொநதிரம்ஶ: ||

ஸா-கா || ஶிரங்கம்வவஞொ ஹவஷீத்யெபூ: வஷெதவ ஶம்ஸஷீதிய யாவஹீவஷ்ிதா ஜாநீயஸ்துவெஷாம் ஶணாநுஸஸாநாக் விக்ருத உநஸக்ஷாஹவஷீதீஹாவ:.

இதிஹாஸஷாஜகருதியகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸஶரொர்வதெண ஸ்ரீநிவாஸெநவிரவிதாயாம் ஸாரவ காஶிகாயாம் வாரஹெஞாகாயிகார: ||

ஸ்ரீ:

ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரம்

ஸா-நீ || இப்படி ஸம்ப்ரதாயாதிகாரத்திலே ஸங்க்ஷேபத்தில் ஸாரதமமான 'சரமச்லோகம்' என்கிற ஸர்வவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை ஸர்வதசையிலே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ராஹ்மணனுக்கு அத்யாபநம் யாஜநாதிவோபாயமானபடியாலே ஸர்வதா சிஷ்யவிஷயத்தில் உபதேசம் ப்ராப்தமென்று ஸர்வதசையிலே என்று விசேஷக்ரஹணம் கூடுமோ, "ஸம்வத்ஸரம் ததர்த்தம் வா" என்று விசேஷவிதியினாலே பரீக்ஷா ஸாபேக்ஷவிஷய யாஜநாவாயநியமவிதாநமென்றில் "நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத்" என்கிறது விரோதியாதோ, அது ஸக்ருச்ச்ரவணாத் தத்வஜ்ஞானவிஷயமென்றில் "ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா சுச:" என்கிறது விரோதியாதோ, கீழ் "தேந ஸம்வஸேத்" என்கிற விதியினாலே ஒரு விஷயத்திலும் ஸர்வதா உபதேசங்கூடாமையாலே ஸர்வதசையிலேதான் உபதேசங்கூடுமோ, "வாத்ஸல்யாத் ஸர்வதா கர்யா விஜ்ஞானஸம்ப்ரதேசம்" என்கையாலே கூடுமென்றில் அப்போது சிஷ்யஸாமான்யவிஷயத்திலே உபதேசிக்கவேண்டுகையாலே ஸச்சிஷ்யர்களுக்கென்று விசேஷோபாதானங்கூடுமோ, ஸகல ஸச்சிஷ்யர்களென்றது "ஸத்ஸந்தாந்தோவிதோ:" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்ஞானவானை என்றால் உபதேசம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, ஸர்வவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னால் சதுர்த்தித் ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிக்கலாமென்று அர்த்தஸத்தம் வாராதோ, சதுர்த்தித் ரஹஸ்யார்த்தங்களை ப்ரமாணயோக்யாதிகளாலும் ஸம்பாவிக்கலாமென்றால் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆசார்யர்கள் உபதேசிப்பார்களென்று அவதாரணம் பண்ணுகையாலே அதிவ்யாப்தியைச் சொல்லுகிற அநுவாதம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, கீழ் பெரியவாச்சான்பிள்ளைமுதலான ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாயவித்துக்கள் ப்ரஸங்கவிருக்கையாலேயுள்ள அர்த்தம் ஸம்ப்ரதாய வ்யர்த்தமன்றோ, ஸகல ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று ஸ்வாசார்யனுக்கு ஆசார்யனுக்கு ஸதாசார்யனென்று கொள்ள

ஶ்ரீமத் ஸா-ஸ்ரீ ஸா-கா வ்யாக்யாஸஹித ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

३० ॥ அதிஜிகமிஷிதார்த்தம் ஸார்த்தவாஹம் த்ரயாந்த
ஶ்ருதவிவித விபக்ஷா ஶோதயந்தே ஸுவிவாதே ।

ஸா-ஸ்ரீ॥ வேண்டுகைகையாலேயும் (ருசி) ஆஞ்ஞையாலேயும் உபதேஶிக்க வேண்டாமை யாலேயும் ஸம்ஶயங்களும் ப்ரஸம்ஶியாதோ, ஆசார்யர்களுபதேஶித் தால் "ஶாஸ்த்ராணாம் ஸர்வதா ஸம்ஶயபூர்வம் நிர்ணயம் கர்தவ்யம்" என்று நிஷேதிக்கையும் ப்ரஸம்ஶியாதோ, இத்யாதி பஹுவிதஶங்கைகள் பிறக்க தஞ்நிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாஸாரத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யஶிஷ்ய க்ருத்ய லக்ஷணம் ஸாரரூபாணாமுபதேஶ்யாதிகங்கள் முதலான வஸ்துக்களையும் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவராய் ப்ரஸங்காதாசார்யக்ருத்யாதி காரத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யத்தை விஸ்தரேண உபபாதியாநின்று கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹஸ்ஸிந்ந்த்தாலே ஶ்லோக வாசத்தையும் ஸம்க்ஷேபமாக ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுகொண்டு ஶ்லோகத் தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அதிஜிகமிஷிதார்த்தம்) (த்ரயாந்த) "ஸம்ஸார ஸாகரோத்தரணஸமர்த்தம் நௌகாஸ்தாநீயம் தத்வஜ்ஞாநம்" இத்யுக்த ஸ்வரூபத்யவதஸ். (ஶ்ருத்யா) உதாரதிஶிஷ்ட. (த்ரயா) ஸர்வஸ்ரோதஸ்ஸ்ஹிதம் ப்ரமாணஸமாநம். (யாதே) வாஸ்தவம். (அதிஜிகமிஷித)அதிகந்தும் இஷ்டம் அநேந "வாத்ஸல்யாத் ஜ்ஞாநதம் க்ருபயா ஶிஷ்யஸம்ரக்ஷகம், வி த்யையைவ ஸம்ப்ராதிவக்ஷ்யாமி" இத்யாதிகம்ஸூசிதம். (ஆசார்ய:) ஆசார்ய:. (ஶ்ருதவிவிதவிபக்ஷாஶோதயந்தே) "ஸம்யக் ஸந்தோஷ்ய ஶிஷ்யாவிதா । பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோபதேஶ" இத்யாதிஶ ஶ்ருதா: விவிதா: ஶிஷ்ய பரீக்ஷாத்யாசரணம் ஹோமாதிநாலக்ஷணம் ப்ராதிராணம் விவி தா: பரீக்ஷா: தாஹிஶ்யோயதே நிஶ்யஸ்ய. அநந்த ஆவ நோதக விவிதோத்தி க்ஷீணஸ்தாதிபி: ஶோயதே (ஸுவி) ஸ்வம்ஸம்ஶயவா த்யஸ்ய ஸூசிக்ஷாஸுவீ த்யக்த: (வாதே) ஸ்வ ஶிஷ்யாதுள

ஸா-கா ॥ ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்யஸாரஸ்ய நிர்வஹவ்யவஸ்தா யிகாரே ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶிப்பார்களி த்யுக்த்வா ஆசார்யக்ருத்யஸ்வ காரம் நிர்வயதிதத் "வாத்ஸல்யாத் ஜ்ஞாநதம் க்ருபயா விஸ்மரஸ்ரஜே" இத்யாதிக்ருத்யஸ்வ காரேண ஶரீரவியோ ஶாக வாஸ்தவம் ஸஸ்ய ஶோதிதாய ஸச்சிஷ்யாய ஸம்ப்ரதாயரூபம் வரரூபதரஹஸ்யத்ரயமாஸம்ப்ராப்நோதி ஸ்யாஹ (அதிஜிகமிஷித்யா திநா) "த்ரியாஸாகேஶவேநே" இதிந்வண்டுரைஸ்ரீ நாராயண:"தேவ்யாஸ்யாநஜநகா ப்ரத்யும்நதமிழ்த்தாளா நமேமே ஸ்ரீ ஆத்யந்தஹ்ருதயப்ரஹ்மோரக்ஷவாஸநாம் ப்ரவணாம் கஷ்டகஷ்ட ஜாயமாநஸ

௨௯ ॥ அநவகாஹமாநபரயா மாஹாத்ம்யமாத்மீயம்:
பஶ்யந்தி நிரவத்யம் ஸர்வபத்யதீபம் ॥

[illegible]

[illegible]

உ௯॥இப்படி "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" என்றும், "தமிமம் ஸர்வாநுபூதிரூபம் ஸர்வோபநிஷதாம் விதுரஶாஸ்த்ரம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வாக்ய ரூபாநுஶாஸனமூலமான ஸர்வேஶ்வரன் முதலாக ஸம்ப்ரதாயபர ஸம்ப்ரதாய ஸமா கதங்களாய் ஸிம்ஹாஸநம்போலே விஜாதீயர்க்குரஸங்தெரியாதரஹ ஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண சேர்த்துத்தாங்களும நுஸந்தி

ஸா-நீ॥யெஸஃவாத்ம ஜ்ஞானமுபதேஶ்யமிவ்யஜ்யதே. இப்படி ஆசார்யனுக்கு ஸஃவாத்மஜ்ஞானமுபதேஶத்தாலே கவஶ்யமுபதேஶிக்க வேணுமாகில் விஸ்தரேணவுபதேஶிக்கிறதோ, ஸங்க்ரஹேணவுபதே ஶிக்கிறதோ, ஆத்ய ஸஹாவிசாரநதிகாரிகளுக்கு வேதார்த்தஶ்ரவ ணாபாவம் ப்ரஸங்கிக்கும், அந்த்ய "ஆஷாடம் பவதிஸ்ருதிஶ் வேதஶாஸ்த்ரவிரோதிநா | யஸ்தர்க்கேணாநுஸந்தத்தே ஸதர்மம் வேத நேதர:" என்கிற ஶாஸ்த்ரம் விரோதிக்கும், கிஞ்ச ஸம்ப்ரதாயார்த் தங்களுபதேஶ்யங்களாகில் ஶ்ரோதாக்களுக்கு அதிகாரபேதேந விஸ்தரணஶீலஸ்வாதி ஸம்பாவிதமாகையாலேயதடியாக ஸம்ப்ரதாயோ ச்சேதம் ப்ரஸங்கிக்கும், அவிஶ ஆசார்யனுபதேஶிக்கவேணுமாகில் அர்த்தயதோபஸ்ய யோஜநகமாம் "க்ரமயா நிஷ்ப்ரஹோபதேஶ" என்கிறது விரோதியாதோ, இனி அர்த்தயதோபஸம் ப்ரயோஜநம ன்றாகில் "ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய நமந்தோவி ப்ரவர்த்ததே" என்கிற ந்யாயம் ப்ரஸங்கியாதோ, இத்யாதி ஶங்கைகளையும் பரிஹாரஶங் கைகளையும் விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதிநா அரு ங்கவருளிச்செய்வர்களித்யந்தேந) (ஶாஸ்த்ரயோநித்வாதிதி) "விதாவிரோதஸ்ய ஸாமாந்ய அர்த்தஸ்ய பரிஜ்ஞா ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" என்று வசநம் ஶாஸ்த்ரயோநி: ஶ்ருதேஷு ஶாஸ்த்ரேஷு. (ஸம்ப்ரதாயேதி) ஶம் காராத்யுக்தார்த்தங்கள் அஸம்ப்ரதாயோக்தங்களென்றும் ஸர்வே ஶ்வரோபஜ்ஞங்களன்றென்றும் கருத்து. இப்படியாகிலிந்த ரஹஸ்ய ார்த்தங்களிதரர்களுக்கு ரஸியாதேயிருக்கைகூடுமோவென்ற. (ஸிம்ஹா

ஸா-கா॥யொகேஷேஹயாஸ்த்ராநாம்ப்ரவ்ருத்தய:ஸ்திவிஷயஸமேதவே தநப்ரயோஜநகப்ரயோஜநா:ஸாமர்ஶிஷ்யாஜ்ஞவதேநகப்ரயோ ஜந உபதிஶேதிஹாஸ:. அந்யத் ஷேஹதேஷம்(ஸம்ப்ரதாயப் ரீவம் ப்ரீவக தத்வார்த்தவ்ய வஹாரஹேதுதயா ஸம்ப்ரதாயஶாஸ்த்ர வராஶதர்த்தாபக்ஷ ப்ரதிபாதக ரஹஸ்யத்ரயா ப்ரீவகேநநிரூ வ்யதே (நிரூபயதீதி) ஸாபாயே ஷேஹிகாமுஷ்மிகார்த்ததா யந விஷயப்ரமாணாநிவ்யாபத்யதே. ஸவம் ஶ்ரோகே ஸங்க்ரஹீத ஶாஸ்த்ரார்த்தம் விஸ்தரேணாஹ. (இப்படி ஶாஸ்த்ரயோநித்யாதி) விதாவிரோகஸ்யாதி: ஶாஸ்த்ரயோநித்யஸ்ய வாக்யார்த்தம்:

[illegible]

ஸா-நீ॥ (...போலே இதி) (விஜாதீயருக்கு) ...தருக்கென்றபடி. விஜாதீயருக்குளன் கையாலே ஜாத்யந்தர் போலே ... தெரியாதென்றபடி (...) ...மும் ...மு மற ...ங்களிலே சேர்த்து என்றபடி. (தாங்களு ம ... இதி) ... விசேஷம்பண்ணி என்றபடி. இதனாலே ... ஸம்... ஶங்கையில்லையென்று கருத்து. [illegible]

[illegible]

ऊर्जितज्ञाय परावरतत्त्वविदे देयं स्वयमिदं विनियोगयोग्य-
ते ॥ शुश्रूषिताय गुणान्विताय परावरार्थाभिरताय नित्यं ।
विशुद्धयोगाय बुधाय चैव क्रियावते च क्षमिणे हिताय ॥
विविक्तशीलाय विधिप्रियाय विवादभीताय बहुश्रुताय । विजान-
ते चैव दयाहितक्षमादमाय नित्यात्तसमाय देहिनाम् ॥ ए-
तैर्गुणैर्हीनतमे न देयमेतत्परं ब्रह्मविशुद्धशास्त्रम् ।
न श्रेयसा योक्ष्यति तादृशे कृतं यद्युपवक्तारमपात्रदा-
नात् ॥ पृथ्वीमिमां यद्यपि रत्नपूर्णां दद्यान्न देयं त्विदमव्र-
ताय । जितेन्द्रियायैतदसंशयं ते भवेत् प्रदेयं परमं
नरेन्द्र ॥ कराळजाते हयशीर्षकिंचि देहतत्परं ब्रह्मश्रुतं
स्वयाद्य । यथावदुक्तं परमं पवित्रं विशोककृत्यज्ञनादिदिव्यं,
विद्येयमेव संकाशं प्रज्ञान्वयं ब्रह्मवादिना । सुवद्यैश्च वा-
रायणं नवैन नारदिनेववैश, उद्भवार्पण्यं तदन्या स्वतन्त्र-
यादिकाजव । यदुयाक्तानु प्रबोधयते सायणनां सिंहजावृ

सा- नी॥ उन्नाय. (परावरतत्त्वविदे) परावरतत्त्वज्ञाय. न देयमित्यन्वयः. यादृशेभ्यो विद्यं देयं तन्निर्धारयन् (शुश्रूषिताय) रहस्यार्थशुश्रूषणे स्वारसिताय (गुणान्विताय) शमदमादिगुणान्विताय (विशुद्धयोगाय) विशुद्धयोगशुद्धिताय; (बुधाय) उपदिष्टग्रहणक्षमाय. (क्रियावते) अनुष्ठानवते. (क्षमिणे) क्षमावते अनुष्ठानजनितदर्पसहिष्णवे. (हिताय) लोकहिताय. (विविक्तशीलाय) एकान्तवासप्रियाय. विधिः विधानं तत्प्रियाय बहुश्रवणयुक्ताय अतएव (विजानते) कृतज्ञाय हितत्क्षमादमयस्यैव तस्मै. यद्वा हितमिति शेषेण वाक्यं हितं विजानते इत्यन्वयः. (क्षमादमाय) क्षमासहितदमाय इति योजना. (नित्यात्तसमाय) नित्यं देहिषु सर्वसमबुद्धये एतत्सविशेषं रहस्यं विशुद्धं परं ब्रह्म विशुद्धपरब्रह्मप्रतिपादकशास्त्रम्. तादृशे गुणहीने यद्युपवक्तारं श्रेयसा न योक्ष्यति कृतं अपात्रदानात्. कारण इति सम्बोधनम्. शेषं स्पष्टम्. परं ब्रह्म तत्पावनम्. अथ शाण्डिल्यवचनमाह (विद्यैव संकाशिति) वा-त्राणाह इति शेषः. (नखिति) एतेनां विद्यां अपि च उपदेशे आपादेत नवैन. (उद्भवार्पण्येति) (सिंहगं) वेषम्. (अ

सा-का ॥ यास्यगुणार्तदृग्ज्ञान जनकशितिहावः विशुद्धयोगायमि-
त्यादिष्यदुक्तायेत्याद्युः. यदुक्तदोषाः व्याख्याद्यसावपतित
कलौ तिवा तादयःऽपिणशुविवलिताय्यः. कजत्याकाकाया

[illegible]

உத்தீர்ணஸம்ஸாரவ்ருஷ்டிக்ரீடாப்யுதேஷு | வ்ருஷ்டோபிநவநீதஸம்
ப்ரஹ்மம் விஜ்ஞாதுமேவ ॥ ஶ்ருத்யாதிஸ்தாய ஶாஸ்த்ரஜாலா
யம் | த்ராயேத பூர்வே ஸர்வம் வஸ்து ஶடமதமுநே ॥ க்ருத்வ
பத்ஜாஸ்த்ரஸாரம் பஹுஸார்த்ததிவிஜயீ: | ஸதோஷ்யேஷு
ஜ்ஞாத்வா ஸத்தாம்ராஜ்ய ப்ரத்யோதாமவேத்ய ॥ உபஷேபநிர்வேதீக்ஷம்
ஷிஜ்ஞநக்ஷநாம் ப்ரயோஜயேத் | ஸ்புரேத்பாவாநபேக்ஷநா ஏதே
ஶாஸ்த்ரேஷு ஸ்ப்ருஹா:, நநாஸ்திகாயா நூரஜஸ்வ நாஸ்திகாய ஸ்வராவந |
நேநவஹிம் ஸாஸ்திராஹயே நஸ்பாய விஶேஷத: ॥ ஏதத்வ்யாக்ஞ
த்ராணேஜயம் ஜ்ஞேத்ராயம்ஹி நதாப்ருஶ: | ஶ்ரேயஸே ஸர்வஸ்த்ராய வே
ஷ்ணவாய விஶேஷத: ॥ ஸர்வப்ராண்யநுக்ரஹாய ப்ராதஸ்யேஶ்வரீ
கேநசா” “தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொன்னேன், அந்தாதி மேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச்சிந்தாமற்கொள்மினீர்

ஸா-நீ ॥ க்ருதோபஹிதாங்கஸ்ய ப்ரபந்தஸ்ய ஸ்வஸாரஸ்வத்வமிதிஸ்வஸ்யவிஶ்வாஸ
நம் நகாதப்ரவ்ருத்திஹேது: புருஷவிஶேஷம் (ப்ராவயநு) ஸர்வ காமயநுக்ஷ
வரேஸ. ஸம்ப்ருஷ்ட: ஸ்வயமேவ கிஞ்சி நப்ரவ்யாஸ. ப்ருஷ்டோபி ரா
ஹ்யம் ரஹஸ்யார்த்தம் விஜ்ஞாதுமேவ நப்ரவ்யாஸ. தஹிதஸ்மிந்ஸ்வ
வக்தவ்யத்வத்ராஹ (ஶ்ருத்யாதீதி) (ந்யாயேந பூர்வேத) “தஸ்மி
ந்ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா” இத்யாதிஸ்ருதவ காரேண
ப்ருஷ்டேத நவஞாஸ்வப்ருஷ்டேத (ஶடமதமுநே) காருண்யஶாலி
யாஸ்த்ராய. (க்ருத்வஜாஸ்த்ரீதி) வ்யாதிஜாஸ்வஜாஸ்த்ரீத்யஸ்த:.
ஸவிஜயீ:) விஜயீரவி வ்ருத்திகஷ்டேதாஸ்வீதி யாவஸ. நநாஸ்திகா
யேத்யாதி ஸாத்விகஜ்ஞ வதநம் நதாப்ருஶ: ஸதோஷ்யேஷ்வவே
ஷ்ட வேத்யாநஸவதி. (தொண்டர்க்கிதி) (தொண்டர்க்கு) தாஸர்களுக்கு
ஹமவஸ ஹக்தர்களுக்கென்றபடி. (அமுதுண்ண) அம்ருதரஸவஸமவ
த நுஸவார்த்தமாக (சொன்மாலைகள்) ஸூக்திகளாகிற மாலைகள் ஶர
ண்யனுக்கு ஸமர்ப்பணமாக ஹ்ருதயங்கமான ஸூக்திகளைசொன்
னேன் (அந்தாதீதி) அநாதிமாயாநிதிரானவ்யாஜேந ரஹஸ்யார்த்த
ங்களை ஜ்ஞாபித்தேன். (சிந்தாமல்) அபாத்ரங்களில் யெறையாமல் (தே
ர்ந்து) இதின் வைலக்ஷண்யத்தை பரீக்ஷித்து(நீர்)நீங்கள்(கொள்மின்)

ஸா-ஸ்வா ॥ பூர்வோக்தார்த்தஸ்யாதிவிஶேஷாதராப்ரகாஶமாஹ (ஶ்ருத்யாதி
த்யாதிநாஶ்லோகத் வேந) ஸர்வ ஸாரீ ... நசந்த்யாதிவிஸ்தராகே
ஶ ... ஸர்வ ... ஸாவதேஶ
யோக்யாயோக்யவி ... வ்யாஹ. (நநாஸ்திகாயேத்யாதிநாஸாஶ்
லோகத்வேந) ... ஸ்ர ... ஸாவ தாயி
... . (தொண்டர்க்கித்யாதி ...) தொண்டர்க்கித்யாதி ...

[illegible]"தென்று ஶ்ரீ[illegible] சொல்லுகிறபடியே [illegible] பண்ணும்படிக்கீடான [illegible] யையருய், "[illegible]

[illegible] என்றபடி. [illegible] தோற்றுதவா[illegible]மில்லாமல் [illegible] முண்டாகில் [illegible] என்ற வர்தமா[illegible] பண்ணும்படிக்கீடான [illegible] என்கிற [illegible] பத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் [illegible]

[illegible]

...ஶாந்திரபைஶுநம் । தயா பூதேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்தவம் ஹ்ரீரசாபலம் ॥ தேஜ: க்ஷமா த்ருதி: ஶௌசமத்ரோஹோ நாதிமாநிதா । பவந்தி ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதஸ்ய பாரத “ என்றும், ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில

ஸா-நீ ॥ (த்யாக:) ஶ்ருதிவிஹிதஸ்ய த்யாஜ்யவிரோதிநம் (ஶாந்தி:) இந்த்ரியாணாம் விஷயப்ராவண்யஶமநம். (அபைஶுநம்) பராநர்தகரவாக்யநிவேதநாகரணம். (தயா) பூதேஷு து:காஸஹிஷ்ணுதா. (அலோலுப்த்வம்) அலோலுபத்வம் விஷயேஷு நிஸ்ப்ருஹத்வமித்யர்த:. (மார்தவம்) அகாடிந்யம் ஸாதுஜநஸம்ஶ்லேஷார்ஹத்வமித்யர்த:. (ஹ்ரீ:) அகார்யகரணே வ்ரீடா. (அசாபலம்) ஸ்ப்ருஹணீயவிஷயஸந்நிதாவப்யசஞ்சலத்வம். (தேஜ:) துர்ஜநைரநபிபவநீயத்வம். (க்ஷமா) பரநிமித்தபீடாநுபவேऽபி பரேஷு சித்தவிகாரரஹிததா. (த்ருதி:) ஆபத்யாமபி க்ருத்யகர்தவ்யதாவதாரணம். (ஶௌசம்) பாஹ்யாப்யந்தரகரணாநாம் க்ருத்யயோக்யதா ஶாஸ்த்ரீயா. (அத்ரோஹ:) பரேஷ்வநுபரோத:, பரேஷு ஸ்வச்சந்தவ்ருத்திநிரோதரஹிதத்வமித்யர்த:. (நாதிமாநிதா) அஸ்தாநே கர்வாதிமாநிதாரஹிததா. ஏதே குணா: தைவீம் ஸம்பதமபிஜாதஸ்ய பவந்தி. தைவஸம்பாதிநீ தைவீ தே-

---

ஸா-கா ॥ அபயமிதி ஸத்வகுணஸ்யாபிவ்ருத்த்யா ஸத்வஸம்ஶுத்தி: (ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி:) ப்ரக்ருதிவிவிக்தாத்மஸ்வரூபநிஷ்டா (தாநம்) ந்யாயார்ஜிததநஸ்ய ஸத்பாத்ரே ப்ரதிபாதநம். மநோநிக்ரஹோ தம:. யஜ்ஞ:, பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதி: நிராஶீ:கர்ம “ஸர்வேऽர்வேதாயக: ...” இத்யுக்தப்ரகாரேண க்ருஷ்ணஸ்யேஷ்டாவிதோऽஹமத்தாராயணப்ரதிபாதகஜந்ய ஸஹாத்யயநவிஶிஷ்டோ வேதாப்யாஸ: ஸ்வாத்யாய: (தப:) க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயணாதிநா காயக்லேஶ: (ஆர்ஜவம்) மநோவாக்காயாநாமைகரூப்யம் (அஹிம்ஸா) பரபீடாவர்ஜநம் (ஸத்யம்) யதாத்ருஷ்டபூதஹிதவாக்யம் ஸத்யம் (அக்ரோத:) பரபீடாஹேதுசித்தவிகாரராஹித்யம் (த்யாக:) ஶ்ருதிவிஹிதவிரோதிபரிக்ரஹாணாம் த்யாக: (ஶாந்தி:) பாஹ்யேந்த்ரியநிக்ரஹ: (அபைஶுநம்) பராநர்தகரவாக்யாநுக்தி: (தயா) ஸ்வார்தநிரபேக்ஷபரது:கநிராசிகீர்ஷா (அலோலுப்த்வம்) விஷயேஷு நிஸ்ப்ருஹத்வம் (மார்தவம்) ஸாதுஜநஸம்ஶ்லேஷார்ஹதா (ஹ்ரீ:) அகார்யகரணே வ்ரீடா (அசாபலம்) ஸ்ப்ருஹணீயே ஸந்நிஹிதேऽப்யவிக்ருதத்வம் (தேஜ:) துர்ஜநைரநபிபவநீயத்வம் (க்ஷமா) பரை: பீடநேऽப்யவிக்ருதத்வம் (த்ருதி:) மஹாபத்யபி க்ருத்யேஷு கர்தவ்யதாதீ: (ஶௌசம்) ஸ்நாநவிஷ்ணுவிஜ்ஞாநாதி (அத்ரோஹ:) பரேஷாம் ஸ்வச்சந்தவ்ருத்த்யநிரோத:. அஸ்தாநே கர்வோऽதிமாநிதா தத்ராஹித்யம் நாதிமாநிதா ஏதே குணா: தைவீம் ஸம்பதமபிஜாதஸ்ய பவந்தி தேவா: பகவதாஜ்ஞாநுவர்தி-

ஶ॥ ப்ராயம் தேவதா ஸர்வா ஸர்வஶ | விஷ்ணுஶக்தி பரா ப்ரோக்தா தேவஃ’ என்னும்
சொல்லப்பட்ட தேவதாக்ருதிகளுக்கு “ஸம்வத்ஸரம் தபஶ்சர்யா ஶா
ஸ்த்ர யஷ்டவ்யா | பரீக்ஷ்யாபி யோவா ப்ரயோ ஜ்ஞேய ஸ்வயம் நிஷ்டுர ஹேர
வதேச॥ யத்ருஶ்ய யோகஸம்ஞா நாம் தேவானாம் தத் நிவாஸிநாம் | உஷ்டா
வதேஶ கதவ்யா நாராயண பராத்மநா” இத்யாதிகளிற்சொன்ன
பரீக்ஷாதி க்ரமேண நிஷ்பல க்ரமமாக “ஶ்ருதாத்ருத்த ஸங்கா
ஷ்ட ஸ்ருதேர் வக்ஷ்யதோ ஹ்ருதி” என்னலாம்படியான கஷ்டங்க
யாக வெளியிட்டு, ஸாதோதேஷாதி ஶாஸ்த்ர க்ரமேண ப்ரதிஷ்டை

ரவா-நி॥ வாதாஹ்வதாஜ்ஞா நவதஃ ஶ்ரீஶாஸ்த ஸம்வேஸாவஹ
ஷாஜ்ஞா நவ்ருத்தி வரதாஹ்வதஸ்ய தாஹ்வ்யாக்ருத்யதஸ்ய தாம்
நிவத்தயிதம் ஜாதஸ்ய ஸவதீத்யர்த்த இதி. (பரீக்ஷ்யேதி) ஸதீக
பூர்வ ஷாத்யாஹரணாதிவிதி விதியோப்யாதேஃ நிஷ்ப்ரயோஜனதி
ணீய தத்ர நிஷ்பரஸ்து வேவக்ருபயா ரஹஸ்ய தத்வம்
வதேஶ. தத்ர விஶேஷமாஹ (யத்ருஶ்யேதி) தேவதாஸ்த நிவாஸிநாம்
நாராயணே வைகாந்த்யம் ஹேஜதாம் யத்ருஶ்யோபஸம்ஞா நாம் விரக்தி
க்ஷாம்விநாபி உஷ்டாவதேஶ கதவ்ய இத்யர்த்தஃ. (ஶ்ருதாதிதி)
ஸாதே க்தஃ. ரஹஸ்யார்த்த ஶ்ரவணாத்ருத்த ஶாஸ்த்ர ஸங்கோஷ்ட
ஶம்பூஜிதி நிஷ்ப்ரஹ. தத்ரைவ க்ருதஹ்ருதி ஆஜாராது. யதா
ஆஶம்ஸாயாம் க்த ஶோதர்த ஹ்ருதி தாத்ருத்த ஶாஸ்த்ரஜ்ஞே ஶம்பா
ஷிதித்யர்த்தஃ. (கஷ்டங்கமாக) மூண்பேரில்லாதவிடத்திலே (வெளியி
ட்டு இதி) ஸ்வீந்த்ரோபவேதவ தேவாயாவேதவதிஷ்டவ ஶரண
ஸரணிப்ரத்வாதகஷ்டஸ்வயிஸ்தாரத்திலே வெளியிட்டென்றபடி. (ஸம்

ஸா கா॥ ஶ்ரீஶாஸ்தா தேஷாம் ஸம்வேஸஹவதாஜ்ஞா நவ்ருத்தி தாஹ்வ
க்ருத்யா தஸ்ய ஸவதீத்யர்த்தஃ. பராபவேஷ்யம் வியக்தஸ்ய “ஶ்ரீம
ஸாவஸ தாஜ்ஞயம் தத்ஶாஸ்த்ர ஹஸ்யவே” த்யாக்தகாமவிஜம்பாஹா
வஜ்ஞா நஸஸ்யாதித்யேதாக்த (ஸம்வத்ஸராதித்யாதி) தருணதேஶாதாக
த்யாவேவ வியக்தம் ஜ்ஞாதம் ஶக்யதித்யாஹ. (யத்ருஶ்யேத்யாதிநா)
ஜ்ஞாநவ்ருத்தி நிஷ்டவ போஜநாராதிதேத்யேதத்யர்த்தஃ (ஶ்ருதாத்ருத்த
ஸங்கோஷ்ட இதி) ஶ்ருதம் ஶ்ரவணம் தஸ்ய த்ருத்த ஸங்கோஷ்ட ஸத்வ்ருத்தி
[illegible] இத்யர்த்தஃ. ஜ்ஞாநாதிஸ்யாதவதேஶ வ்ருத்திக்த
[illegible] போஜனவேஶா விரக்த இதியாவஶ (ஸம்ஹத்யாதி) யாதிக
[illegible] ப்ராப்யே யஶ [illegible] க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகஸாவ
[illegible] ஸஹஜநித்யாவ்ருத்த
நிர்மாணமாஹிதேநாதிகாந்தபோவேமகபாவாக்யோபாஷ்யம்
[illegible] ஸாரஸ்யா ஸாயதேம கா

ஶேஷவ | அஜ்ஞாநஜ்ஞாநஜாதஸ்ய பாபஸ்ய பரமாஸ்பதம்" என்றும், விபரீதஸ்யாஸர்வ:" என்றுஞ்சொல்லப்பட்ட பாபஸ்வ க்ருதிகளுக்குமறைத்து சீரியதனமுடையார் சேமித்துவாழுமாப்போலே ஶரீதாஸ்யராய் வர்திப்பார்கள். இவர்கள் தேஹேந்த்ரியாதிவ்யதிரிக்தனாய் நித்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டு. இச்சேதநாசேதநங்களிரண்டுமொழிய இவற்றுக்கெல்லாம் ஶேஷியாயிருப்பானொரு பரமாத்மாவுண்டு இப்பரமாத்மாவையொழிய இவ்வாத்மாவுக்குந்தானும் பிறரும் ரக்ஷகராகமாட்டாரென்று தத்வத்தையும், அநாதிகாலமந்தாதியாக ஸம

ஸா-தீ || ஹஜஸ்ரத்யாஜ்ய) யஸ்ய யாதிகல்வஸ்யாஶ்ரயநாபராதாநாம். (ஜீவ:) க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகரஹிதவிஷயாநுபவநிரதாஹர்ஷ:. (அஜ்ஞாநஶ்ச)ஸ்வவிஷயாஜ்ஞாநாநுவர்ணஜ்ஞாநாதிஜ்ஞாந:(தேஹாய:) பரவீபாகர வித்திகார:. (பாபஷ்ய) ஸாயம்நாரந்ஜேபகரஸ்ய ஹாவக்கம். (அஜ்ஞாநம்) பராவரவஸ்துவிவேகதா. ஸதே ஸ்வஹாவா க்ஷஸர்வம்ஸம்பந்நஜாதஸ்ய ஹவதி. க்ஷஸர்வா: ஸமவதாஜ்ஞாதிவ ந்ருத்தி ஶீஷா:. யதா ஸாத்விகதந்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஐதிஹ்ய தைவ க்ருதிகளுக்குமறைத்து ஐதிஹ்யாஸ்யா:. இப்படியாகில் ஸக பாத்ரஜந்மமாகையாலே பரிஜிதமாகையால் பிறருக்குமறைக்கில் காருண்யவாதியெல்லாம் ஆகையாலே கர்தவ்யகரமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (சீரியேதி) (சீரிய) ஶ்ரேஷ்டமான (சேமித்து) பிறருக்குக்கூடாதே நிக்ஷேபித்து. (ஶரீதாஸ்யராயிதி) "பொன்னுலகாளீரோ புவனமுழுதாளீரோ"வென்கிறபடியே ஸ்வயம்பரஹர்ஷாஸ்யமாகவபேக்ஷிக்கையாலே "பயோஜநேநுஜ்ஜிஸேஹ்ய" த்யாஜிதத்யாயவு ஸாமமில்லையென்றபடி. இப்படியாகில் அஸ்வயதரான பராவஸ்தக ஶிஷ்யர்களுக்கு அநர்வசேஶம் பஸம்மியாதோவென்றவயிகாரிதேஹ தேஜ விஸ்தரண ஶ்ரவணாதிகளுக்கு விஸ்தரணோவதேஶிப்பர்களென்றும் ஸம்க்ஷேபார்திகளுக்கு ஸம்க்ஷேபேணோவதேஶிப்பர்களென்றும் வ்யவஸ்தையாலே விரோதமில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதி) (அஜ்ஞாரியாகவிதி) ஶாஸ்த்ரஸூசநமாகவென்றபடி. ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று என்கிறதற்கு காரணமாகப்பற்றி என்கிறத்தோடே

ஸா-கா||ஸ்வஹாவதித்யஸ்ய.(அஜ்ஞாநம்) அஸ்வதத்வபரஷாஸ்யநாஶ விவேக:(சீரிய)ஶ்ரேஷ்ட(சேமித்துவாழுமாப்போல) தேஹஸ்ய ... யிஷேவஸ்யேநிக்ஷேபாதி நாஸம் ... ஸ்யாதி ... நாவநாயேநேத்யர்த:. ... வ்யதீத்ய ... ஶவ்ய காரகைஜந்த்யாகாம்க்ஷாயாம்வதீப ... ஸம்ஸ்வய ... யாணாம் ... ஸஹாஷாவாக்ய ... ஶ்ரோதேநவஜ்ஞ. (இவர்களித்யாதிநா)

உஜ்ஜீவிப்பித்துப் போந்தவடியேனுக்கு இனியொரு ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் வாராதபடி திருவடிகளைத்தந்தருளவேணுமென்று ஆசார்யன் ப்ரார்த்தித்த ஸமநந்தரம் ஸ்வாபிமாந விசேஷத்தாலே ஸ்ரீமந்நாரா யணன் திருவடிகளை சரணமாகப்பற்றி ஆத்மாத்மீயங்களையும் அவற்றைப் பற்றவருஞ்சுமைகளையும் அங்கேயொப்பிப்பதென்று ஸித்தத்தையும், ஸ தாசார்யன் காட்டிக்கொடுக்கக் கைக்கொண்டவெம்பெருமானிவனைக் கை யொருபடிக்கும் கைவிடானென்கிற தேற்றத்தோடே யிங்கிருந்த காலம் அநந்யப்ரயோஜநமான நிரவத்யாநுஷ்டாந வ்ருத்தியோ டே நடப்பதென்று க்ருத்யத்தையும் ஸம்ப்ரதாயவிதருக்குச்சுருங் கவருளிச்செய்வர்கள்.

ப்ரபத்யஸ்ய விலக்ஷணம் ப்ருத்யத்வாதிஸமர்த்தநம்

வ்யா-கி || ஸ்வயம் சரணமாகப்பற்றி ப்ராப்யமாகப்பற்றியென்றபடி. உ பாயத்தாலே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து ... ஸமர்ப்பிக்கவே ண்டியது உசிதமெய். ஸம்ப்ரதாயவிதருக்கிதி ப்ரபந்நர்க்கு வெளி யிட்டு என்றது விஸ்தாரப்படியென்று கருத்து. (தேற்றத்தோடே) வி ச்வாஸத்தோடே என்றபடி. (அநந்யப்ரயோஜநம்) ப்ரயோஜநா ந்தரமொழிந்த ... இப்படியுத்தரக்ருத்யத்தையுமென்று சொ ன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸாக்ஷாத்பரமோக்ஷாநுபத்தை ஆசா ர்யர்களுபதேசிக்கவில்லையென்று சங்கையாலே பரமோக்ஷாநுபத் துக்கநந்தரமே ப்ரபத்தி ஸம்பாதோவென்கிற சங்கையை உத்தர க்ருத்யத்தை என்றது உபலக்ஷணமாய் ... வென்று ப ரிஹரித்துக்கொண்டு ப்ரபந்நர்களுக்கு உபதேசிக்கார்களெ ன்கிறவர்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபத்தில் க்ருத்யத்தாலே ... ஸுத்ரத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரபத்யஸ்ய) ப்ருத்யத்வாதிஸமர்த்தநம்

வ்யா-௯ா || இவர்களி ... அருளிச்செய்வர்களித்தி ... (அங்காதி யாசேதி) ... [illegible]

८३॥ [illegible] हितम् [illegible]।
[illegible]
[illegible] उक्तार्थानां देशिकानाम्॥

सा-टी॥ [illegible]

इप्पडि [illegible]

இப்படி தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தரூபார்த்தத்ரயமே உக்தமானாலிந்த ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரநிபந்தநத்திலே [illegible] அர்த்தங்கள் ப்ரதிபாத்யங்களாக தோற்றுகையாலே யது அர்த்தத்ரயப்ரதேசமல்லாமையாலே அவிஶ்வஸநீயமாக ப்ரஸங்கியாதோ, அதுவும் அர்த்தத்ரயவிஷயமென்றில் ஆனாலுமிந்த நிபந்தநத்துக்கும் மூன்று ரஹஸ்யங்களிருக்கவிந்த நிபந்தநநிர்மாணந்தான் கூடுமோ, கிஞ்ச [illegible]ரூபமானவர்த்தத்ரயவிஷயமானாலும் வி

सा-का॥ [illegible] (उक्तार्थानाम्) [illegible]

௪௰ || இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றின கீழும்மேலுமுள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாயமான மடப்பள்ளிவார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே தாங்கேட்டருளினபடியே கிடாம்பியப்புள்

ஸா-தீ || ஸ்வரசநாதிநாம் ப்ரமாணமூலஸம்ப்ரதாயமூலமென்றே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினவிதி) (பற்றின) ப்ர ப்ர ந்த ரூ பே ண ப்ரயுக்திருந்துள்ள. கீழுள்ள பாசுரங்களாவன ஸதாசார்யஸேவயானவிந்தமிவாஸநவாக்யஜாதங்கள். மேலுள்ள பாசுரங்களாவன இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றின வென்கிற வாக்யத்துக்கு பிற்பட்ட பாட்டுக்குறியவென்கிற பாசுரம்முதலாக ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாராதி வாக்யஜாதங்கள். இதுக்கு பிழையறபேசுவித்த பாசுரங்களென்கிறவிடத்திலேயந்வயம். (வேதாந்தேதி) தத்த்வத்துக்கு உதயஸ்தாநமென்று ஸம்ப்ரதாய தத்வாவிஷ்க்ருதஸேவநப்ரவஸிஷ்டரும் உண்டு தத்ர வேதாந்தஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநஸேவந ஜநநப்ரவர்த்தநதயா ஸஞ்ஜாதஸம்ப்ரதாயமானபடியாலே கிடாம்பியாச்சான் வேதாந்தோதயநரென்று ஸகல ஶ்ரீவைஷ்ணவஜந ப்ரஸித்தரென்றபடி. (மடப்பள்ளீதி) திருமேனிப்பறிவுனாலே ஸர்வவிய திருமேனிகைங்கர்யமும் திருவாராதநோபயுக்த பாத்ராதிஶோதந ப்ரப்ருதி வஹநகைங்கர்யம் நைவேத்யாதி ஸர்வகைங்கர்யமும் "ஶிக்ஷாவயஸ்ப்ரக்ஷணே" இத்யாதிவிதமாகவாஸ்தோத்ரஶக்தி தைஶயிலும் ஆவஶ்யையிலுமத்யந்தக்ருபாவிஷயராய்க்கொண்டு ப்ராயாஜ்ஞதந்த்ரங்களாலே ஸ்வயம்தளிகைக்கிப்பண்ணி ஸமர்ப்பணம்பண்ணி வைத்து திருமேனிபோஷணகைங்கர்யமும் செய்தருளுகையாலே ப்ரஹ்மநாஜ்ஞாநஸாதிகைங்கர்யப்ரவ்ருத்திமாயர்வர தத்காரியகாரணாவஸ்த்யவிஷயா மடப்பள்ளிகைங்கர்யவரரென்று கிடாம்பியாச்சானை ஸகலஶ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திருமாலைசாற்றி முதலியாண்டானை ஶ்ரீபாஷ்யகாரபாதுகையென்றும், ஸ்வதேஶிகநாதா பரை ப்ரஸாதாயரென்றும் வ்யவஹரிக்கிறப்போலே வ்யவஹரிப்பர்கள். இதனாலே ஶ்ரீபாஷ்யகாரக்ருபாபாத்ரரோக்ஷாவிஷயத்வமாக ராவதரயரவேங்கடார்யமும் தத்ஸம்ப்ரதாயஸ்ய உபாதேயத்வமும் ஸித்தமென்றபடி. மடப்பள்ளிவார்த்தையை இதி வாக்யம். மடப்பள்ளிவார்த்தையென்று ஆசார்யன்பக்கலிலே என்று வாக்யமானுவும் மடப்பள்ளிவார்த்தையை யென்றவத்ரோபயபண்ணி பழக்கிவைக்கவென்

ஸா-கா || வேதாந்த ஸம்ப்ரதாய (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைஸம்ப்ராஷ்ட் நா)ரஹஸ்யத்ரயவிஷயக பாவார்த்தாதி வாக்யஜாதீவ ஸாதாஷ்ய காலிலே வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாயம் கிடாம்பியாச்சானித்ய

ஈஅஉ ஸா-டீ ஸா-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஸ்ரீதேஶஹஸ்ருதயஸாரே.

உ௭ ‖ளாரடியேனைக்கிளியைப்பழக்குவிக்குமாப்போலே பழக்குவிக்க அவர்திருவுள்ளத்திலிரக்கமடியாகப்பெருமாள் தெளியப்ப்ரகாஸிப்பித்து மறவாமற் காத்துப்பிழையறப்பேசுவித்தபாசுரங்கள்.

பாட்டுக்குரியபழயவர்மூவரைப்பண்டொருகால்

ஸா-டீ ‖ று சுஙயிப்பது. (கிளியைஐதி) இதுலே வணதளிவாகஙவா க்யானுவசவிதியும்ஸ்வாவாபெளவதிஷை யென்று கருத்து. (அவர்திருவுள்ளத்திலிரக்கமிதி) (இரக்கம்) ஸ்நேஹம். (பெருமாளிதி) ஸ்ரீஹயக்ரீவனென்றபடி. இதுலேவ ஙவஸ்ரஹஸ்யாதரநிபந்தநஸ்ஸம்ப்ரதாயஶிஷமல்லாமையாலே சுவஙவநிபந்தநநிரூபணவிததவென்றும் ஊமவஸகடாக்ஷாவாயகடாக்ஷவதியாலே விஸ்மரணாதிநாநாயாஸாவஶங்கை இல்லையென்றும் ரஹஸ்யாதரநியாஸாவகஸஙகித மென்றும் கருத்து. இப்படி பெருமாள் பிழையற பேசுவித்த ஶாஸ்த்ரமன்று இந்த திவ்யப்ரபந்தம் ஸவகாயஸாயாரணொநாதயமாதிரவெண காரயிதுஸ்வஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே ஹயக்ரீவரவெணாவதரித்து சுநாவ்ய வெஸித்து கரிதமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இப்படி யவதாரதசையிலேயொருகாலஹாஸஹம் ப்ரபந்தத்தைபண்ணிவைக்கக்கண்டதுண்டோ? கிஞ்ச இப்படிபண்ணிவைத்தாலும் ஊஜிஹஹாஷாரவமாகமுதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை பண்ணிவைக்கத்தான்கண்டதுண்டோவென்ன இதுக்குதிருஷ்டாந்தமாக முதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை வஉஸியாகின்றுகொண்டு ஒருபாட்டருளிச்செய்கிறார் (பாட்டுக்குரியவிதி) (பாட்டுக்கு) நிரவத்யமாயைகளுக்கு. "தவிவ்யாஸோவிவந்யவ:" என்கிறபடியேவிலக்ஷணமாயாஸிஹமவஙம் ஸ்தோத்ரமென்றபடி.

ஸா-கா ‖ வ்யாதாநாரஶாநஜாவாயஶாஹாநஸிகாநாவாக்யாநீதி தத்ஶரேஷ்யா ராஶாநஜாவாயஹ்ய: தத்ஶாரா: வஊநாஹாவாய: ஸ்ரீஸ்வா ஸ்வவத்ராணாம் வாஹிஸம்ஸாம்பாவாஹாநாஶவொவணிதி தெஶநஷெஸ்ஸ்காரீநாம ஸ்வஹாஷாகஸ்வநந்யாயெந ஶாஶவொவநு தத்ஸ்வதக வ்யஸாஷாஷெவ வஸ ஸ்ரீரமநாஶொவிஸ்வதம் யஶாநஸ்யாத்தயா க்ருஸ்வா ஶாஶவொவயஹிதஸ்ய:. ஸ்வஸ்தவிஷயெ-தஜ்ஞஙக்ருவாஉள க்ருஷ்ணஸ்யாவிஷ்ணுஹஹ்யா ஸவிஷய ப்ரபந்த நிரூபணயொஷஷ்ட க்ருவாகுவணஸக்தெ தெ: க்ருத: வ்ரபந்த்யாதக: வ தீவ: ஸம்ஸாரிணா ஶஞாநம் விநிவந்ய ஹரந்யாஸபயத ஜ்ஞாநஶவி ஜநயதிதஶ்க்தி வ்யாஜெந ஶ்ருவாயரணாம் வ்யயவெவெஸ்ரவ்யவஷெபரவெ ஶவாயக்ருதஸ்ய நஷ்டித ஜிதஸ்வாவாய க்ருதஸ்ய ஸாவஉ ஊயிக்ஸ்வஶாஹ. (பாட்டுக்குரியேதாதிநா) (பாட்டுக்குரிய பழயவர் மூவரை) சுதிவிலக்ஷணமா

௫௦ ॥ மாட்டுக்கருடருமாயன்மலிந்துவருந்துதலால்
நாட்டுக்கிருள்செகநான்மறையந்திநடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கேவெளிகாட்டுமம்மெய்விளக்கே (௫௦)

ஸா-தீ॥ (உரிய) [illegible] (பழையவர்) [illegible] என்கிறபடியே [illegible] வருண. (மூவரை) பொய்கைமுனி பூதத்தார்பேயாழ்வாரென்கிற மூவரை. (பண்டொருகால்) முன்னொருக் காலத்திலே [illegible] த்தில் ஒரு [illegible] விசேஷத்திலே என்றபடி. (மாட்டுக்கு) மாடு [illegible] க்கு. (அருடரு) க்ருபையைப்பண்ணுமவனான. (மாயன்) [illegible] தன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்றபடி. அருள்தரு [illegible] ஸாவிப்ராயம். க்ருபயா [illegible] வநாத [illegible] யென்றபடி. (மலிந்து) [illegible] (வருந்துதலால்) வ்யாஸப்படுத் துகையால் [illegible] வ [illegible] கரணத்திலேயென்றபடி. (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) திருக்கோவலூரிலே ஒரு [illegible] யிலே. (மெய்விளக்கு) ஸத்யீவம் [illegible] யிலுக்குமான [illegible] திருவந்தாதி [illegible] காரக விளக்கு. [illegible] (நாட்டுக்கிருள்செக) நாட்டுக்கு லோகத்துக்கெல்லாம் இருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரம்செக [illegible] ம்படி. (நான்மறை) நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களுடைய. (அந்தி) நாலு வேதாந்தஸம்பந்தியாய் [illegible] மான. (நடை) [illegible] ங்கள். (விளங்க) ஸர்வ்வ [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible] (பண்டொருகால்) [illegible] (மாட்டு) [illegible] (கருடருமாயன்) [illegible] (மலிந்துவருந்துதலால்) [illegible] (நாட்டுக்கிருள்செக) [illegible] நாடு [illegible] (நான்மறையந்திநடைவிளங்க) [illegible] (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) [illegible] (வெளிகாட்டும்) [illegible] (இம்மெய்விளக்கே) [illegible] (நான்மறை [illegible]) [illegible] (வீட்டுக்

௭௬ || மருளற்றதேசிகர்வானுகப்பாலிந்தவையமெல்லாம்
இருளற்றிறையவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்

ஸார॥ தமாகும்படி. (வெளிகாட்டும்) வெளிச்சிறப்பையுண்டாக்குந்திருவந்தாதிகளை மெய்விளக்கு [illegible] ப்ரகாஶிக்குமென்றபடி. திருக்கோவலூரிடைகழியிலே மூவரும ஸஜாதீயரான ஸந்நிதானம் பண்ண அவர்களிடத்திலே யாவிர்ப்பூதனான மாயனிவர்களை முன்னிட்டுண்டாக்கின திருவந்தாதித்ரயம் ஸர்வலோகஸாதாரணமாகி [illegible] ப்ரகாஶயதி என்றபடி. [illegible] கடாக்ஷவிஷயரான [illegible] ஶ்ரீஸஹஸ்ரகீதி [illegible] என்று கருத்து. முதலாழ்வார்களைப்போலே ஶிஷ்யர் உபதேஶம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனத்தை மன்றிக்கே [illegible] ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனம் பண்ணவேணுமென்றும் ஸூசிதம்.

இனி [illegible] ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனம் ஶிஷ்டாசாரஸித்தமானப்போலே உபதேஶபரம்பரா ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனமும் பஹுஶிஷ்டாசாரஸித்தமென்று ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு ஸர்வகாராயத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (மருளற்றதேசிகரிதி) (மருள்)அஜ்ஞானம் (அற்ற) ரஹிதரான (தேசிகர்) ஆசார்யர்கள் ஸ்ரீமந்நாதமுநி ப்ரப்ருதிகளென்றபடி. (வானுகப்பால்) வானிலே பரமபதத்திலே உகப்பால் ஆசையினால் [illegible]யினாலே (இந்

ஸார॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] ப்ரகாரேண [illegible] (மருளற்றதேசிகா) (மருளற்றதேசிகர்) அஜ்ஞானரஹிதாசார்யா (வானுகப்பால்) [illegible] (இந்தவையம்மெல்லாம் இருளற்று) [illegible] (இறையவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்) [illegible] ஸ்ரீநாராயண

௨௬௯ || தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்
அருளுற்றசிந்தையினாலழியாவிளக்கேற்றினரே. (௩௭)

ஸா-நீ || தவைய்யமெல்லாம்) இந்தவிஸாலமான த்தியிலிருக்கிற லோகமெல் லாம்ஸஜேவதநரெல்லாமென்றபடி. (இருளற்று) அஜ்ஞாநமற்று அஜ்ஞா நஸஹமில்லாமல் (இறையவன்) ஸர்வேஶ்வரியானஸ்ரியஃபதியினுடைய என்றபடி. (இணை) ஸர்வஸ்வரஸ்ய ஶமான (அடி) பாதாம்புஜத்தை (பூ ண்டிட) அடைந்து ஶரணவரணம்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று (எ ண்ணுதலால்) எண்ணுகையாலே (அருளுற்றசிந்தையினால்) க்ருபா ஸம்ஶ்லிஷ்டமான மநஸ்ஸினாலே (தெருளுற்ற) தெருள் ஜ்ஞாநம் ஸர்வ விவேகஸர்வஜ்ஞாநம் (உற்ற) கூடின ஸ்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தோடே கூடி ன (செந்தொழில்) செவ்வையான தொழில் செவ்வையான கைங் கர்யரூபமான தொழில் கைங்கர்யம் ஆதாகிற (செல்வம்) ஸம்பத்து (பெருகி) அபிவ்ருத்தமாய் (சிறந்தவர்பால்) சிறந்தவர் ஸ ர்வஶ்ரேஷ்டராகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஶிஷ்யர்களிடம் பக்கலிலே (அழியா) நாஶமில்லாத (விளக்கு) நிரவயமான ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபத் தை (ஏத்தினரே). ஸ்வஸம்பந்தமுடையார்க்கும் ஸௌஹார்தம்பண்ணி ஸ்வரூப நிலையிலே ஸகலாத்மாக்களிலே உபதேஶித்தார்களென்றபடி.

இப்படி கைங்கர்யாசார்யமாக லோகோஜ்ஜீவநார்த்தம் ஸம்ப் ரதாயவர்த்தநம் கார்யமென்றால் அகாரணத்தில் ஸ்வபாவமில்லாமை

ஸா-கா || ஸர்வஸ்வரஸ்ய ஶரணாரவிந்தப்ரபத்தியாஸ்ரீவாஸ (தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்) "யேயஜந்தி பித்ருந்தேவாந்ப்ராஹ்மணாநுஸஹதாஶநாந்|ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவயஜந்திதே "அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாச ப்ரபு ரேவச| நதுமாமபிஜாநந்திதத்வேநாதஶ்ச்யவந்திதே" இத்யுக்தப்ரகா ரேண ஸர்வேஶ்வராங்க்ரிகைங்கர்யரூப நிர்வாணோபாஸநா ந..... ஸ்வாதந்த்ர்யாபாவநிஷ்டா ..... (அருளுற்றசிந்தை யினால்)"க்ருபயாபர்யபாலயத்" இத்யுக்தப்ரகாரேண க்ருபாயுக்த மநஸ்ஸை: (அழியாவிளக்கேத்தினரே) அவிநாஶிநம்ப்ரதீபம் .... [illegible] .... "..... ....." [illegible] ..... "....."

௨௦ ॥ நிரவதிதயாதிவ்யோதந்வத்தரங்கநிரங்குசை
நியமயதி யச்சிஷ்யாந் சிக்ஷாக்ஷமைர்குணஸங்க்ரஹை: ।
ஸமரஸகுரோராஜ்ஞாபாரம்பரீபரபாலநஸ்
நவரிஹ ததாம் ஸத்ருக்ஷணஸ்த்வவ்யவஹிரக்ஷதி ॥

இதிகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸ்வாசார்யக்ருத்யாதிகார: ஸம்பூர்ண:.

ஸா-நீ ॥ யாலே கவிஸ் ஸ்வாசார்யாத் ஸேவ்யமாந ஏவ ஸம்ப்ரதாய ஸஹ்யா தோவென்கிற சங்கையைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு ச்லோகத்தாலே அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரவதீதி) (ய:) ஆசார்ய: நிரவதி: அநவச்சிந்ந: தயைவ திவ்யோதந்வாந் க்ஷீராப்தி: தஸ்ய தரங்கவத் நிரங்குசை: ப்ரதிரோதரஹிதை: அதிசயவத்பி: (குணஸங்க்ரஹை:) குணஸாகல்யை: (சிக்ஷாக்ஷமை:) சாஸநக்ஷமை: (சிஷ்யாந்) ஸச்சிஷ்யாந் (நியமயதி) ஆதிதேயாய ஆதேயம் ஆதேயம் தீயதே இதி ய: நியமயதீத்யர்த்த:. (ஸகல) ஆசார்ய: தாந் சிஷ்யாந் வரம் தாநேவ ரக்ஷதி கிம்பூத: ஸத்ருக்ஷண ஸத்யோஜந ஸமரஸகுரோ: வ்யாஸகுரோ: ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஆஜ்ஞாபாரம்பரீபரபாலநஸ்ய ஆஜ்ஞாயா: பாரம்பர்யேணாவஸ்யம்பாவிநோ பரிபாலநம் பரபாலநம் பராயீ நஸ்ய ஸாதிகாயதிதம். “பாத்ரஸ்த ஆத்மஜ்ஞாநஞ்ச க்ருத்வா விஷ்ணும் ஸநாதநம் ஸ்ருஜேத் । நாஸஞ்சாரநம் யதாயாதிஜநகஸ்வீஜஸ்வீஜகம்” என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணாமல் ஸம்ப்ரதாயக்ரமத்தில் அத்யவஸாய பகவத்ஸ்வீகாரம் வருகையாலே அந்தவஸ்வீகாரப்ரபாவம் ஸநாதநம் ஸ்வவ்யவஹிரக்ஷதீத்யர்த்த:.

இதி ஸ்ரீமதாத்ரேய கருணாயா தாநஜேந தத்வரணஸமாஸ்ரயாம்
வாதிஹம்ஸாம்புவாஹேந ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிக
கடாக்ஷலப்தவேதாந்தரஹஸ்யஜாதேந ஸ்ரீநிவாஸாசார்யேண
விரசிதாயாம் உத்தரஸாரஸ்வாதிந்யாம்
ஸ்வாசார்யக்ருத்யாதிகாரஸ்ஸம்பூர்ண: ॥

ஸா-கா ॥ த்ருதீயாதிகாரோக்தசிஷ்யக்ருத்யப்ரஸ்தாவே ஆசார்யக்ருத்யப்ரஸ்தாவாஹாரேவாப்ய நுஷங்காத்ஸித்தம் த்ருடீகர்தும் ஆஹ (நிரவதீத்யாதிநா) நவீநா ஸ்தாநவி யதுஸ்த்ரஸ்ய நிரவதி: ஸம்வித்பாவ பகவதேவைவ ஸம்யக் விஷ்டாம் தயா யாஸ்ய ரக்ஷணத: விஷயதா ஸமஸ்தஸாதயிதவ்யா ஆசார்யத்யாயா

ஶ்லோ-கா ॥ தாத்ருஶஸ்யைவ ஶிஷ்யஸ்யோபதேஶ்யத்வம் ஸ்வஜ்ஞாநாகாராதிஷ்வி
வக்ஷ்யமாணயோர்லக்ஷணயோர். தஸ்ய தாத்பர்யவ்ருத்தேர் நிரங்கு
ஶோத்யோதனம் ப்ரஸங்கேத "ஸம்க்ஷேபோ ஸங்க்ஷாச்ச"
இதி ந்யாயேநேத்யர்த்தஃ க்ருதஞ்ஞதா விஶேஷ ஸம்ஸாரி
ஷ்டஸம்ப்ரதாநத்வேந. யதா ஜ்ஞாநாநாம் ஸங்கோசேத
ஸ்யாதித்யாஹ ஸகலங்கேஷ்வாதிக் ஸாக்ஷாத்ஸித்தே ஶிக்ஷா
ப்ரகாரோ ஶிஷ்யாநு ஶிக்ஷயது. ப்ரபந்நோ ஶ்ரீநாராயண
ஸ்ய ஆசார்யாஃ பரமபதேவ பாரம்பர்ய தஸ்யாபரமேஶ்வ
ரக்ஷகத்வேந ஜ்ஞாநாநுகேவலா ஶிஷ்யாவேவ ரக்ஷக ஶிஷ்ய
ரக்ஷணவ்யாஜேந ஸ்வாத்மநஶ்ச ரக்ஷிதவ்யஃ.

இதி ஸார்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜேந
ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரவிம்ஶஃ ॥

ஶ்ரீஃ.

ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரம்.

ஸா-நீ ॥ இப்படி பூர்வாதிகாரத்திலே ஆசார்யன் கேவல தயா
காரியமாக உபதேசிக்க வேணுமென்றும் உபகாராதி நிரபேக்ஷ
மாக உபதேசிக்கவேணுமென்றுஞ்சொன்னது கூடுமோ? "நவ ரோஹ்
ணை ஶிஷ்யே" என்றும் "ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞாநம்" என்றும் "ஶரீ
ரார்த்த ஸமர்ப்பணம்" என்றும் "ஶரீரமேவ தக்ஷிணாநு ஆசார்யா
ய தத்வா" என்றுமிப்புடைகளிலே ப்ரத்யுபகாரம் ஶிஷ்ய
னுக்குச்சொல்லுகையாலே ஆசார்யனுக்கு உபகாராபேக்ஷையில் வேண்டா
வோ, ஆசார்யனுக்கு உபகாரமிஷ்டமாகில் ஶிஷ்யனுக்கு ஆசார்யவிஷயத்
தில் [illegible] விஷயமாக ப்ரஸங்கியாதோ, தக்ஷிணாதாநாதி
ப்ரத்யுபகாரமன்றாகில் [illegible] ப்ரஸங்கியாதோ
ஆசார்யனுக்கு தக்ஷிணாதி ப்ரதிக்ஷேபமாகையாலே ஶிஷ்யனுக்கு
தக்ஷிணாதாந [illegible] விதிசாஸ்த்ரம் ப்ரஸங்கித்து
[illegible] ஶிஷ்யனுக்கு விதிப்ராப்தமும் ப்ரஸங்கியாதோ
[illegible] ப்ரகாரமாக உபதேசித்தல்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

மூ || ருசிஜநககுருபக்திஸ்தத்வஸம்வாதஶீல:
ப்ரவணமதிஸஹிஷ்ணுஸ்தத்வவாக்யாதிகேஷி |

ஸா-நீ || பாயகமில்லாதமையாலேஅதையகவாயமாகவுபதேஶிக்கவேணு மென்று நிர்ப்பந்தானுண்டோ, "ஆத்மவத்ஸர்வபூதாநி" மெ ன்கிற வசநமும் "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் ..." என்று ஸர்வாதிகாரத்திலயன்றோ உபதேஶத்தில் ப்ரத்யயஞ்சொல்லுகிறது ஆசார்யனுக்கு ஸர்வாத்மத்திலேயே உபதேஶிக்கவேணுமென்றாலும் ஶிஷ்யனுக்கு ஏடுபாத்தாதல் மறவா யிருந்தாதல் தத்வஹிதபுருஷார்த்தக்ரஹணத்தில்தான் பாயகமு ண்டோ, கிஞ்ச ... யாதிகாரத்தில் ஸாத்வதஸம்ஹிதாதிபஹுப்ர மாணங்களிலே சொல்லுகிறவாகாரங்கள் திவ்யாஜ்ஞைகளாகையாலே ரஹஸ்யோபதேஶமே ... ப்ரவஸம்பியாதோவித்யாதிஶங்கை களை ஶிஷ்யலக்ஷணாதிகாரத்தாலே பரிஹரிக்கக்கோலி ப்ரயோஜநா க்த்தாலே உபதேஶயோக்ய ஶிஷ்யகுணங்களில் ப்ரதாநமான கு ணங்களைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ருசிஜநககுருபக்திரிதி) ருசிஜநகேந ... நா குருவிஷயிணீ பக்திர்யஸ்ய ஸ: ருசிஜநககுருபக்தி:. ப்ரயோஜநம் குருபக்தேரேவ ஶ்ரேயஸாதநத்வேந ... ஜ்ஞாபநாய ... ஏவம்பக்திரஶிஷ்யா ஜயந்தி ஶிஷ்யா இதி ... தவ்யதித்யாஹ (தத்வஸம்வாதஶீல இதி) தஸ்ய குரோ: ப்ர ஶம்ஸா குணநாமகீர்த்தநம் ஆதிஶப்தேந ஶுஶ்ரூஷாதிகம்விவக்ஷிதம். ப்ரஸம்வாதிகம் ஶீலம் யஸ்ய ஸ: (தத்வவாக்யாதிகே) தஸ்ய கு ரோ: வஸ்த்ர க்ருஹக்ஷேத்ரதேவபூஜாஸ்ரீகோஶாதிகம். வாக்யம் ஜ்ஞா நாதி தேஷு ப்ரவணமதி:ஸர்வவிஷயாதவ்யநபேக்ஷ ...

ஸா-கா || அத ஶிஷ்யலக்ஷணமாஹ... "குரும் ப்ரகாஶயேத்தீமாந் மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத்" இத்யாதிஶாஸ்த்ர காரண குருபக்திவர்த்தநஹேது தத்வஸம்வாத ... ணாதிவர: ... வி ஷயத்தந ... ஸர்வாத்மநா ... உபதேஷ்டும் கோபயந்து ஶிஷ்ய: "தஸ்யா ஹிரண்யநிதிநிஹிதம், "வரேண நாமம் நிஹிதம் குஹாயாம், "குஹ்யதமம் விஷ்" இத்யாதிஷு ... ஸர்வதா ... ப்ராப்யாஹத்வம் ஹேதுவசம் ப்ராவ்யோதத்வேத்யாஹ (ருசி ஜநகேத்யாதிநா) நநு "ஸர்வஸம்வா தத்ஸம்வே" த்யாதிபி: ப்ர த்யவகாரஸ்யாபி கதம் ஸ்வபோயநாக ப்ரயோஜநேந கதம் ஸ்யம் ப்ரத்யுபகாரம் விஹாய ருசிஜநகேத்யாதிநா குருபக்தித்வ ஸம்வாதே: கதம் தாவேபாய நமநம் இதி ... "ஆசார்ய...

௯௬ ॥ ஶுஶ்ரூஷணவதி விநியோக்தும் ஶேஷமஸ்ய ஸம்ப்ரதாயம்
க்ருதவிதநவ்ருத்திஃ கிஞ்சிதேஷ்வியாநம் ॥

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் மிடியனுக்கு அகத்துக்குள்ளே உண்டானதைக் காட்டிக்கொடுக்குமாப்போலே வெளியிடுகையாலே உபகாரகனான ஆசார்யன் திறத்தில் ஶிஷ்யன் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவேணுமென்றும் கைங்கர்யம்பண்ணித்தொழியவேணுமென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம் இரண்டு விஷயத்தியும் விஷயீனும் இவனைச்சீச்சீயென்னும்படியாயும், ஹிதஞ்சொன்ன ப்ரஹ்மத விஶிஷ்டாதிகளுக்கு

ஶா-நீ ॥ ௭௨ ॥ [illegible] ஶுஶ்ரூஷணவதி [illegible] ஸம்ப்ரதாயம் [illegible] விநியோக்தும் (ஶேஷமஸ்ய) "ஶேஷமிஷ்டம் [illegible]" இதி [illegible] ஸம்ப்ரதாய [illegible] விநியோகஶஹிதா நஸ்யாதி [illegible] "[illegible] ஶேஷம்" இதி [illegible] (க்ருதவிதந) [illegible] க்ருதஜ்ஞ [illegible] உபகாரகஸ்ய நாஸ்தித்யர்த்தஃ [illegible] வ்ருத்திஃ [illegible] வ்ருத்திஃ [illegible] ஶிஷ்யஃ (நியாநம்) "ப்ரதிநியத [illegible]" [illegible] ப்ரதிஸம்பந்தியஸ்ய [illegible] விநேதவ்யஃ.

இனி [illegible] விஶேஷேண ஶரிஹரிக்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களை உத்தரார்த்தம்) (இவ்வர்த்தங்களை) [illegible] (மிடியன்) [illegible] (ஶாஸ்த்ரங்கள்) "[illegible]" [illegible] (இவனை) ஶிஷ்யனை. (சீச்சீஎ

ஶா-௭௩ [illegible]

[illegible] (இவ்வர்த்தங்களை [illegible]) (மிடியனுக்கு) [illegible]

உ௯ || தீக்ஷணமான ஹிரண்யாவணாதிகளோடு துல்யனுமாய், "வித்யாவோரோ நாராயணஸ்ச விஷ்ணு | ஸ்வதேவ ஹாவான் ஸஸிஷ்யஸ்ய ஐதிரூர்த்தி:" என்கிறபடியே அசக்யனுமாகாமைக்காகவத்தனே, ப்ரதிபத்திவசாரஞ்சொன்னபடியன்று. "பரிக்ஷ்ய லோகாந் கர்மசிதாந் ப்ராஹ்மணோ நிர்வேதமாயாத்" என்றும், "தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத் | ஸமித்பாணி: ஸ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்" என்றுமிப்புடைகளிற்சொல்லு கிறவையும் ப்ராணிவாதாதிவாதநாதிகளைப்போலே இவனுக்குச்சில கர்த்தவ்யங்களைச்சொல்லிற்றத்தனே, "ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத" என்னும் படியிருக்கிற சாந்தோக்யவாக்யத்துக்கு ப்ரதிவசாரஞ்சொன்னபடியன்று. பகவான்பக்கலில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலே வர்த்திப்பானென்றும், அவனுக்குநல்லனைப்போலே ஆசார்யனுக்கும்நல்லனாயிருப்பானென்றும் வேதங்களிற்சொன்னதுவும் "யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ | தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்த்தா: ப்ரகாஸந்தே மஹாத்மந:" என்றும் ஸாஸ்த்ரங்களிற்சொன்னதுவும் ஆசார்யனுக்கு

ஸா-நீ || னனும்படியாய்) நிரூப்யனுமாயென்றபடி. (வித்யாவோர:) ஆசார்யன நுக்ரஹமின்றியிலே ஸ்வபுத்தியாலே விசாரிக்குமவன். (ஸஸிஷ்யஸ்ய) ப்ரதிபத்திகள் நீயா:. ப்ரதிவசாரமன்றிக்கே ஆசார்யோபதேசத்துக்கும் தத்வதர்ஸனத்துக்கும் ப்ரதிவசாரகாலமாவதையே யில்லாமையாலேயத்தை எடுத்தது "பரீக்ஷ்ய" இத்யாதிவாக்யத்திற்கு உபசாரமான வேதாந்தாசார்யமென்றபடி. ப்ரதிவசாரஞ்சொன்னபடியன்றென்கை. ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத இதி) தக்ஷிணாபத்திரூபமும் ஸிஷ்யனுக்கு வித்யாப்ரதிஷ்டாசார்யமாகையாலேயதுவும் ஸ்வார்த்தமன்று உபாகாரமென்றபடி. (பகவாநுபக்கலிலே இதி) யதா பகவதி வர்த்தேத ததாசார்யே இதி ரஹஸ்யாம்நாயே. (அவனுக்கிதி) பகவானுக்கென்றபடி. (நல்லனைப்போலே இதி) "யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: யதா தேவே ததா குரௌ" இதி ஸ்வேதாஸ்வதரம் (நல்லன்)வியன் ஸக்திமானென்றபடி. (ஸாஸ்த்ரங்களிலே இதி) யதா ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிநாம் ததா ஆசார்யபூஜாதி ஸக்தா ஸ்ருதா வதேத. யதாவத்தஜநமிதி ப்ரத்யக்ஷா ஸ்ருதி: தத்வார்த்தாநாம் ப்ரகாஸகத்வாத்ப்ரஸித்தம் நவ ஸாஸ்த்ரேதி ஸாஸ்த்ரவசநம். தேவவிஷயவாசார்யவிஷயமே ஸஜாதீயவ்யவஹாரம். ப்ரதிவசாரமன்றாகில் எதற்காகச்சொல்லிற்றெ

௨௫ || ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொன்னபடியன்று, ஸர்வஜ்ஞஸ்வதந்த்ரனானவிவன் விழிகண் குருடனாகாமைக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வம்போலே விலக்ஷணமான வித்யாஸத்வத்தை ஜ்ஞாபிக்கவான விவனிழவாமைக்குஞ்சொல்லிற்றத்தனை. இப்படி யிவ்விஷயத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்னுமிடத்தை “ஸ்வேச்சயா ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஹ்ருதயே வஸ்ய ஜ்ஞானஞ்ச | ஸ்வதேவ ஸ்வாத ஏவ ஸம்ஸ்ருதஸ்ய ஶரணாகதஃ” என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரவானருளிச் செய்தான். இதில் யதாஶக்தி ஸாதனஞ்சொன்னதவும் தன்னுடைய ஸ்வத்துக்குப் போக்குவிடாகச் சொன்னதத்தனை, இவ்வளவைக்கொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய

ஸூ-ரி || ன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வதந்த்ரனானவிவன்) (விழிகண்குருடன்) ஸ்வஸஞ்சாரமுள்ளவன். (இவ்வனுபவத்தை) ஆசார்யவிஷயஸ்வதந்த்ர்யானுபவத்தை. (ஜ்ஞாபிக்கைக்கு) ஜ்ஞாதவ்யமாக்குகைக்கு. ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றென்கைக்கு ப்ராமாணிகரோணங்காட்டுகிறார் (இப்படி இதி) ஸ்வதந்த்ரமில்லையாகில் “ஸ்வேச்சயா ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஶரணா”மென்று சொல்லுகை கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதிஸ்தி) (இதில்) இந்த வசனத்திலென்றபடி ஶரணமென்று சொல்லித்திறே. ஆனாலும் ஸ்வதந்த்ரமாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமாகதோற்றுதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவைக்கொண்டுஇதி) ஸாதனமுடைமையைக் கொண்டென்றபடி. ஸ்வஸித்தஸ்வ ஸர்வகாலஸ்வ ஸஞ்சாரிகளையறிந்தவிவன் தன்னையென்றபடி. இப்படி விசித்ரமாகவாசார்யனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில் ஆசார்யஸ்வதந்த்ர்யம் பிரஷ்டமாக வாத்ஸல்யமற ஸ்வயோஜனாஸம்பாதகம் ஸ்வதந்த்ரிக்கை ஆசார்யத்தாதாயாக ஸ்வஸ்யாதோ? விஶ்வாஸ ஹனனாதிஷூம் ஸர்வத்ர த்தையுண்டானாலும் விமுக்தி வோக்கமில்லையோ, ஆசார்யஸ்வதந்த்ர விதைத்தை பிறரிடத்திலாவிஷரித்தாலும் ஸ்வஸ்வரூப ஸ்வஜீவனத்திலும் வோக்கமில்லையோவென்றவிவனுக்கு விஶ்வாஸ ஹனனாதிஷூம் செ

ஸூ-கா || ஹ்ண (விழிகண்குருடனாகாமைக்குமிதி) ...

[illegible]

உ॥ காரம்பண்ணினுசத்தன்னை நினைத்திருக்கப்பெற்றான். இப்படிப்ர
த்யவகாரஸஹிதனை யிவனுக்குச்செய்யவடுப்பதென்னென்னில்;இவ
னுபதேசித்த வசனங்களை "கவாக்ஷம் யதாதேயம் ஸ்வக்ருதளவ
யதாவய:। ஊக்ஷோவஸ்யாக ஸ்தாநதோஷேண வர்த்தஹீநே தயாஸ்ரு
த்ம்"என்கிறபடியே தன்விபரீதாநுஷ்டாநங்களாலே கவாக்ஷஸ்தே தா
யாதிகளைப்போலே கநுஜீவ்யமாக்காதொழியவும், "யத்ருதம் நவி
ராமாய நயேநாய நஸாஞ்யெ। வாபாபேஹி ஸம்பூந காகவாஸித
தேவதக" என்கிறபடியே கற்கையே ப்ரயோஜநமாக்காதொழியவும்,
இவற்றைக்கொண்டு வாதோஸிபாகாதொழியவும், இவற்றையெல்லாம்
"வஞ்சிதேதரவசனகாவணீர்யாக வணர்வஸ்திஹிரிவஸ்யம்। க்ருதாவஸா
ஷ்க்ருத்யஸம்ஷ்க்ருத்ய வபெராவகரணீக்ருத" இத்யாதிகளில் வரிஹவிக்

ஸா-நீ॥ ய்யவேண்டும் க்ருத்யத்தை ப்ரஸ்நபூர்வகமாகவருளிச்செய்கி
றார் (இப்படிஇதி) (கவாக்ஷம்) நரஸிரகவாக்ஷமென்றபடி. (ஸ்வக்ரு
தள)ஸ்வாநவஸ்தித்ரஹவிஷ்யாமென்றபடி. தேயவயஸ்ஸூள ஸ
க்ஷ்யெயதோத்ராவக்ஷகள. ஸ்வாயனுத்தேராத்ரவகாயகரமாக
வேணுமென்றகேவலாயாவரவலரயுபதேசித்தவசனத்தைகநஹ
மாகப்பண்ணுகைஉசிதமல்லாமையாலே"ஸிஷ்யவாவாஸ்ஸேராவ"
என்கிற கணக்கிலே ஸ்வாயனுக்கநலிதோத ம்ன்றிக்கே வாயக்ஷ
மாமென்றபடி. விபரீதவயமாகைக்கி ப்ரமாணம் கவாக்ஷஸ்தீதி, ஸ
தீவீ நவஸ்ப்ரயோஜநாஷமாகாமைக்கு ப்ரமாணம்யஹ்ருதமிதி,(நவிரா
மாய)வாயகஷவவெராஷ்யாய(நயநாய)கநஹிஸம்ஹித ஷவயநா
ய(நஸாந்தயெ)நெஞ்சிய நிஜஹாப.விஷ்யாவிக்ஷாரம்பண்ணி தநுக்ஷ
யநோவஜீவநமாகாதென்கையிலே ப்ரமாணம் ஸூசிப்பிவிக்கிறார்(இத்
தைக்கொண்டுஇதி) "யெயாவாந்தஸ்நாதி வாவாநித்யஹேஸ்தயெ।
வஙவந்தவாந்தஸ்நதி ஸ்வீயவெஸ்யாவ ஹோஜநாக" இதிஸந்தஸ்
ஜாதீய வவநா ஸதந்ஷிண்யாபெவக ஹதஹஸவாதெ உவாத்ஜீ
ஹஸ்ராரிதம்.கஸ்யாசய:. நித்யஹேஸ்தெயெ கஹோஜ்யதயா ஹோஜநா
நஹநம் வாந்தஹோ யெ வாவா கஸ்ருதேதே வஙவந்தே ஐவ ஸவாராக்ரு
ஹவிஷ்யாதிக ராவிக்ஷ்ருத்ய தநுக்ஷ யநோவஜீவிந இதிஸேஷ:.
வாதேஸ்நதி கசத:ஸ்வீயவெஸ்யாவஹோஜநாதிதி. ப்ரயோஜநாதரா

ஸா-கா॥ உவதேஸ விஸேஷ ப்ரஸம்யிதம் ப்ரஹம் வஜநீயா
ந்யாஹாரணப்ரஸம்நவேவகாஹ (இப்படிப்ரத்யவகாரே
த்யாதிநா)ப்ரஹநோதாஹரணஹஸ்ரகேநவணிதாநுவஜீவ்ய
ஷ்வகம்.இதீயெந ஸ்வப்ரயோஜநவயவஸாநாஸாவ உக்தம். நிரஸம்
ஸ்ருஷ்டகற்கு இதயத்யெத. (வாதோஸீத்யாதி)உகரீணவகக்கஹ்ர

[illegible]கிறபடியே மணிகாஞ்சநமாக்குதல், விலைச்சாந்தாக்குதல், அம்பலத்திலவல்பொதியாக்குதல், குரங்கின்கையில்பூமாலையாக்குதல் செய்யாதொழியவும், அடியிலே விதுரன்தான் "ஸேவயிதே ஷட்விரக்ஷிதா:" என்று [illegible] யபெக்ஷித்தபடியிலே முன்பே ஸ்வஸ்வாமிகளைக்கைப் பிடித்துவைப்பார்கையிற் காட்டிக்கொடாதே ரக்ஷித்துக்கொள்ளவும், பிறவிக்குருடனை தன்னை அயர்வறுமமரர்கள் பரிஷத்துக்கஹேணும் படித் திருத்தின பரோபகாரகனுக்குச்செய்யலாம் ப்ரத்யுபகாரமில்லை யென்னுமிடத்தைத்தெளிந்து "ஏகாக்ஷர் [illegible]

[illegible] (விலைச்சாந்தாதி) [illegible] மென்றபடி. வாஞ்சாஸீயுமாகாதே [illegible] (அம்பலத்திலிதி) [illegible] (ஸேவயிதே ஷட்ஸீதி) [illegible] ர்கையிலேகாட்டிக்கொடாதேரக்ஷ என்றபடி. ப்ரத்யுபகாரமில்லாதவாறு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (பிறவீதி) (பிறவிக்குருடன்) [illegible]

[illegible] (விலைச்சாந்தித்யாதி) [illegible] (அம்பலத்தினித்யாதி) [illegible] (அவல்) [illegible] (குரங்கு இத்யாதி) [illegible] (அடியிலே இத்யாதி) "[illegible]" [illegible] ஸேவயிதே ஷட்விரக்ஷிதா:" [illegible] (பிறவிக்குருடனித்யாதி) [illegible]

உ॥ வேதமூர்த்தேஸ்ஸுக்ரீவாதிபி:|விஷ்ணுநா வ்யபதேஷ்டவ்யஸ்த்வஸ்யஸர்வம்ஸ
ர்வஹி" என்கிற நிலையிலுங்காட்டில், "வஸிஷ்டவ்யபதேசிந:" என்
கிறபடியே சரண்யனை பெருமாள்வம்சக்ரமாகதமாகப்பிறந்து படை
த்துக்கைக்கொண்டநிலை இந்நிலையென்று பரிக்ரஹித்து "என்னைத்தீ
மனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்" னென்றிருக்கவும் ப்ராப்தம். தா
னிப்படிப்பெற்ற ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமான உபாயத்தை முன்
னிலயிகாரத்திற்சொன்னபடியே உசிதஸ்தானமறிந்து ஸமர்ப்பிக்கும்

ஸா-நீ॥ (வஸிஷ்டவ்யபதேசிந இதி) இக்ஷ்வாகுவம்சோத்பவ ஸகரணை ஸ்ரீரா
மசந்த்ரம் வஸிஷ்டசிஷ்யத்வவ்யபதேசிந: வஸிஷ்டேந ஸமாராதநீய
வ்யதிரிக்தஸ்ய சரணாகதவத்ஸலஸ்ய ராமஸ்ய என்றுகருத்து. (சர
ண்யனேதி) பெருமாள் பிறந்துஅவதரித்துபடைத்துஸம்பந்நம்ஸ்ரீ
க்ரமமானஅடைந்ததானஎன்றபடி.(கைக்கொண்ட)வம்சக்ரமாகதமாக
பரிக்ரஹித்த(நிலை)இன்னிலை.ஆசார்யோபதேசமென்றுபரிக்ர
ஹித்து என்றநயிப்பது (என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாயிதி) (என்னை) அடி
யேனை(தீமனம்) க்ரூரஸம்ஸாரஸ்வைரப்ரவ்ருத்திகாரணத்தை(கெடுத்தாய்)
போக்கினாய் உனக்கு என் என்னவுபகாரம் பண்ணப்புகுறேனென்
றபடி. ப்ராப்தம் யோக்யமென்றபடி. இப்படியஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கையிலே
காட்டிக்கொடாதேரக்ஷித்துக்கொள்ளவுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ,அ
ப்போது ஸம்ப்ரதாயோச்சித்திப்ரஸக்தியாதோ, [illegible]யிகாரோக்த
ரீத்யா ஸச்சிஷ்யனுக்கு ஞானமுபதேசிக்கவேண்டுகையாலே ஸம்ப்ரதா
யோச்சித்தியில்லையென்றிலப்போது சிஷ்யனுக்கிவனோடுபாற்றுச்சொல்
லுகிறனோவென்னும் வேறில்லாக்கொத்தானோவென்றுமதிசம்சயே
ஸம்பவியாதோ, ஸ்வாசார்யப்ரகாசவைபவ(?) முபதேசிக்கவேணு
மென்றில் ப்ராசார்யருக்கு அபசாரமாகவந்ததோவென்று அதிசம்சயே
வாருதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தானிப்படிப்பெற்றரஹஸ்யேதி)

ஸா-கா॥ ரக்ஷேத வ்யபதேசாத்மவி விசிஷ்டாசார்யசிஷ்யதயா வ்யப
தேசவத்வஸ்ய ஸ்ரேயாநிதி ஜக்ஷாக்ஷராஸ்யாநாம் க்ரமக்ரமாகதம்
வஸிஷ்டசிஷ்யத்வேந வ்யபதேசம்ஸ்வயம் தத்ஸ்வம்ஸே ஜநித்வா யயா த்ர
வாநு, தயா ஸஜாதி ஸ்வஸாசார்ய ஸாம்ப்ரதாயவ்யபதேசம் ப்ராப்ந
யாதித்யர்த்த:. (பிறவிக்குருடன்)ஜாத்யந்த:. (என்னைத்தீமனமித்யாதி)
[illegible]ஸ்வவிநாசநேநோபகாரகஸ்ய தவகிம்வாகார்யமித்யவ
ஸாதநேதத்யர்த்த:. ஏவம் பரிஹாதவ்யோக்தா கதவ்யதயோக்தம்
ஸங்கோதேசம் [illegible]வேஷவிசேஷயதி (தானிப்படியித்யாதிநா) ஏவம் ஸம்ஸாரயாய விஜாத
ஸதாசார்யாத்ஸ்வீக்ருத்ய ஸச்சிஷ்யாய ப்ரார்த்யவ்யவதேச

டு॥ போது, "க்ஷமயாபி யஶோவ்ருத்திம் ஜ்ஞாநமேதத் நிவர்த்தயேத் |
ப்ரஷ்டுர்வை ப்ராப்ய ஸம்வாதம் விநா நிர்ணீதமாதரத்॥ ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ர-
ஸக்தாய ஸம்ஸ்காரநிஷ்டாய தே | ஸாரஸ்வதாய தே நாம ததஸா-
ரஸ்வதநக" என்று ஸ்ரீவராஹபுராணத்தில் ஶ்ரீதரணிதேவிக்கு ஸர்வேஶ்வரனுக்க-
ருளிச்செய்தாற்போலே ஸாரஸாரங்களை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொ-
ண்டு தன் க்ருதஜ்ஞதையும் ஶிஷ்யத்தின் சீர்மையுந் தோற்றவுபதேஶிக்கவே-
ணும். ஶாஸ்த்ரரஹஸ்யங்களைச்சொல்லுமவன் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே
யிருக்கஏடுபார்த்தாதல், சுவரேற(வ-ா செவியேற)க்கேட்டாதல்சொல்லு

வா-நீ॥ (முன்னிலி தி) ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரத்திலென்றபடி. (ஸாரஸா-
ரஸாரங்களை:ஐதி) ஸர்வஜ்ஞரஹஸ்ய ஸாரஸாரங்களை என்றபடி.
இதனாலே ஶிஷ்யனுக்கு ரஹஸ்யோபதேசகாலத்திலே ஸர்வஜ்ஞரா-
ஹ்மின்னாரின்னாருக்குபதேஶித்தார்களென்று க்ரமமாக ஸாரஸாரவை-
ர ப்ரகாஶநம் கர்தவ்யமென்றும் தான் ஸ்வயமாக ரஹஸ்யத்தை யாசார்ய-
நாவஸரா [illegible] விஶேஷத்தில் ஸாரஸாரங்கள் ஸாரோக்த க்ரு-
மமாக ஸ்வாசார்யரஹஸ்ய ஸர்வஜ்ஞயத்தை ஸாரஸாரங்களாநுஸந்தா-
நம் பண்ணவேணுமென்றும் கருத்துவெளியிடப்பட்டது. இப்படி ஸா-
ரஸாரங்களை ப்ரகாஶிக்கவேணுமென்று நிர்பந்தமுண்டோ,
ஏடுபார்த்துபதேஶித்தாலும் யத்ருச்சயா கேட்டாதல்
மறைந்துகேட்டாதல் உபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லை-
யே, ஶிஷ்யனுக்கு பக்திவைராக்ய காரணம் தான்யதேச்சயாகக்கேட்டு
முறைதப்பியுபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே. ஶிஷ்ய-
னுக்கு பக்திவைராக்ய காரணாதிஶயங்கள் வாராமைக்காக ஸார-
ப்ரகாஶநம் கார்யமென்றால் அத்ருஷ்டப்ரத்யவாயமில்லையாகிலதிஶய-
காரிகள் ப்ரயோஜநங்களன்றோ, தனக்கு ஸம்ப்ரதாய ஸாரத்திலேயே
வைராக்யமும் தோற்றினால்தவ்யத்தை ஸாரஸாரமாகநம-
லாமையாலே ஸாரஸாரப்ரகாஶநமன்றிக்கே தானேயுபதே-
ஶிக்கவேண்டாவோ, ஶிஷ்யர்களுக்குந்தான் யதாக்ரமமாக ஶ்ரவணாத்-
யுபதேஶிக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ. அத்ருஷ்டப்ரத்யவா-
யமில்லையாகிலுபதேஶிக்க நிர்ப்பந்தமில்லையே ஸாரஸ்வதிஷ்டாக்ய-
விஶேஷமாகத்தோற்றிலப்படியுபதேஶம் ப்ரஸங்கியாதோ, அப்போது
ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்து ஸம்ப்ரதாய ஸமயங்-
களில் அத்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயங்களை வ்யக்தமாகவருளிச்செய்கி-
றார் (அஶாஸ்த்ரஜ்ஞர்களை [illegible]) [illegible]

வா-க॥ [illegible] ப்ரயோஜநம் [illegible]
உக்த ப்ரகாரேண உபதேஶாகாரேண ஸம்ப்ரதாய [illegible] ப்ரத்யவா

உ௦||மாகில் களவுகொண்டாஹரணம்பூண்டாற்போலே கண்டார்க்கெல்லாந்தானஞ்சவேண்டும்படியாம். "யத்ருச்சயாஸ்ருதோ மந்த்ரஸ்சந்நேநாத ஜலேநவா | வஞ்சிதே நாபிவாச்சிலமாஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ராநர்தோயவ" இத்யாதிகளிற்படியே வ்யர்த்தமாம். கேட்டுச்சொல்லச்செய்தே "தஸ்மிந்வஸ்ததோவர்ணைஸ் ஸ்ரோதவ்யம்" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற முறையொழியக்கேட்டுச் சொல்லுமாகில் காலன்கொண்டாஹரணம்பூண்டாற்போலே கண்டாரெல்லாருந்தன்னை யருவருக்கும்படியாம். "யஸ்சாதர்மேண விப்ரூதே யஸ்சாதர்மேண ப்ருச்சதி | தயோரந்யதர: ப்ரைதி வித்வேஷம்வாதிகச்சதி" என்கிறபடியே அநர்த்தமுமாம். யதாந்யாயம் கேட்டுச் சொல்லச்செய்தே சொல்லும்போது ஸாரவைஸத்யம் காண்பிப்பியாதொழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிறவர்த்தங்கள் வேரில்லாக்கொத்தான்போலேயடியற்றவையோவென்று ஸிஷ்யனுக்குமதிஸங்கை பிறக்கும்படியா

ஸா-ஸ்ரீ||பறத்திலேயிருந்துகேட்டாதலென்றபடி. மற்றஸாஸ்த்ரங்களைக்கூடவிதி சொன்னாகிலுமிது ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகமாகவே சொல்லவேணுமென்று தாத்பர்யம். (யத்ருச்சயேதி) போகச்செய்தே வரச்செய்தே கேட்டென்றபடி. (ஸ்ருத:) ஸ்ருத ஸ்ருத இத்யர்த்தமென்றபடி. (ஜலேந) காஷ்டாதிவ்யவஹிதேந என்றபடி. (ஜலேந) வேஷாந்தரவர்த்திநா ஸ்வாதிஸ்சைந்நேந. சந்த்ரவகாஸாதிவ்யாஜேநவா. (வஞ்சித) தத்வைவஸ்தே நைஸ்ரேத்யென்றபடி. (வர்ணைஸ்ஸ்ரோத:) யொஸ்யாமாஸு வர்ண: (முறையொழிய) ஸிஷ்யாசாரக்ரமமொழிய. (காலன்) காலனம் (கொண்டு) வஸித்து (அருவருக்கை) குத்ஸிக்கை.(அதர்மேண) ஸம்ப்ரதாயத்யாதிநா. (வேரில்லாக்கொத்தான்) வேரில்லாதே அணுறத்தில் வாழைகள்மேலே படரும் கொடிகள் (அடியற்றவை) ஸாரவைஸத்யரஹிதமானவை

ஸா-ஸா|| யாதாஹ (ஸ்வஸ்ராத்தஸாஸ்த்ரங்களை இதி) (செவியேறக்கேட்டு இதி) ஸ்ரோத்ரம்ப்ராப்யேதி ஸ்ரவணத்யர்த்த:. (ஏடுபார்த்தாதல்) வக்ருஷ்டிதோவேத்யர்த்த:. (யத்ருச்சயேத்யாதி) (ஜலேந) திரோஹிதேந(ஜலேந)ஸ்ருத்வேஷவாதிவ்யாஜேந. யத்ருச்சயா ஸ்ரவணாச்சந்த்ராஸ்ரவ வந்தௌ தேவாதாவாதிதாம்ஸக்திதார்த்த ஸ்ரவணம்.(முறையொழிய)வர்ணாஸ்ரமஸாரவேந ஸம்ப்ரதாயத்யாதிநாஹித்யேந தத்வார்த்த:. (காலன்கொண்டித்யாதி) காலநம் ஹ்ருத்வா தேநயதேந ஸ்ருதாணாலங்காராதாணிநித்யஸ்யாத தத்ஸஸாவஷி நித்யஸ்யாதித்யர்த்த:.(வேரில்லாக்கொத்தானித்யாதி)(வேர்) மூலம்(கொத்தான்) லதாவிஸேஷ: லதாவிஸேஷவஸாதூலிர்யோ யதோவ

உபகாரவிஷயமாம். "ஸ்வதேஹாநாம் ஸ்வஶிஷ்யேஷு ஸ்வேப்ஸ்யாவராஜ்ஞா க்ருத்வா தயா" என்று ஆதிஶாஸ்த்ரவசநத்திலே ஶரீரத்தை வ்யாக்ஷிப்பியாதொழிகையும் விதிக்கப்பட்டது. அப்போது "ஶரீரம் வஸுவிஜ்ஞாநம் வஸ: காமம் ஸ்தாநம் பதம் | ஸர்வம் தத் குர்வே தத்வாதிதி" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவைஷயிகமான ஶரீரவர்த்தநவஸ்த்ரம் ஸமஸ்தமும் ஆசார்யனுக்கு ஸத்தாநுவ்ருத்திஹேதுவான வேதைகநிவேதனஸமர்ப்பணவ் வஸ்துவைக்கும் ஸமீசீனமாம்படியாம். ஶரீரத்தைவ் வ்யாக்ஷிப்பியாதிறக்கச்செய்தே அவனபண்ணின ப்ராஸ்திபோஷணத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகில் விஷயஸ்ஸாகமென்றபேருமாய் "ஜ்ஞாதிஷ்வபி வ்யவஹாரேஷு வ்யாஸ்ருத்யஸ்திதா | விநாஶோபாஸநயோ தஸ்ய ஹேதுஸ்ஸர்வதாத்மஜா" என்கிறபடியே பாவிஷ்டனுமாம். ஸச்ஶிஷ்யனுக்கு ப்ராப்தமைஶ்வர்யஸௌஹார்த்தைத் தவிருமாகில் ஶூத்ரனென்றபேருமாய் "பாத்ரஸூத்ரஜ்ஞாநம் க்ருஷ்ணஸ்ய விஷ்ணு ஸர்வாங்கஜ்வலஜஸ்ய|

ஸா-நீ ‖ ஆனாலும் ஸச்ஶிஷ்யர்களுக்கு ஸாவாயவ்யாவநம்பண்ணிவிக்கிப்பண்ணுமிருந்தால்வோபகமில்லாமையாலே ஶரீரஸக்ரோஹிதஸ்ய வ்ஸம்பந்தமாமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதிதி) (அப்போது) ஸக்திகாயமான வ்யாக்ஷேபமில்லாதபோது என்றபடி. ஶரீரம் ஸகல ஸந்தகார்யமானபடியாலே (வஸு காமயேத்) ஶரீரஸக்திகாயமான என்றபடி. (ஶோவபெஷ்) ஶோவநசேநவஞ்சாணிக்யபதாதிவஷ் ஸந்தேசாஜ்ஞாநகாயமாகையாலே ஸந்தத்தை ஸமர்ப்பியாகவேண்ண வேணுமென்று தாத்பர்யம். இப்படி ஶரீரஸக்த்யாணத்தில் "ஸர்வம் தத் ஸமர்ப்பயேத்" என்று சொன்னது கூடுமோ, ஆநந்தவிரோதமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவைஷயிகவ்யாஹதே) ஶரீரவர்த்தநாவஸ்த்ரமென்றும் ஸந்நிதேஷ த்ரயம் ஸம்பூர்ணமென்றும் கருத்து. (ப்ராஸ்திபோஷணத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகிலிதி) ப்ராஸ்திபோஷணத்துக்கென்கையாலே ஆப்ராஸ்தி யோக்ஷேமவ்யாபாரவிஷயமாகிலத்தை ப்ராஸாதானமாகச் சொல்லில் தோஷமில்லை என்கிறது. (ஜ்ஞாதிஷ்விதி) ஶாஸ்த்ரவிஷய விஷேஷ ஸகலத்ருஷ்டம் என்றபடி. (பாத்ரஸூத்ரேதி) (ஜ்ஞாநம்) ஜ்ஞாநமிதெல்லாம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநஸம்பந்நம் ப்ராஸம் ஶூத்ரன் ஜ்ஞாநம் ஆசார்யஸ்ய (பாத்ரஸூ) ஸத்ராஜ்ஞம் (க்ருஷ்ணா) ஸ

[illegible]

மூ|| நாதஸ்ய ஸ்வயம் யாதி ஜகத்பீஜ ஜகத்பீஜகத்வம்” என்கிற பகவந்நியோகத்

ஸா-நீ|| ஸ்ருஷ்ட்யுபநிஷத்(விஷ்ணு)ரூபம்(ஸர்வஸ்வஜீவஸ்)ரூப
வியோகாச்ச அபவர்க்கஸம்ஸ்ருஷ்டியுபநிஷதஸ்யோக்தத்வாத். அதஏவ
திரோதாநாபாயதி(நாதஸ்யேதி) அயமாசயம் (ஜகத்பீஜம்)
ஜகத: ஸ்ருஷ்டிகாரணம். யதா ஜகத: பீஜம் வேதஸாஸ்த்ரம் “வே
தே ந நாஸ்திவே ஸ்ரகமோ”இதி ஸ்ருதே: வேதஸாஸ்த்ரஸ்யாபி
ஜகத்பீஜத்வாச்ச. (நாதஸ்ய) உபதேஸதஸ்து நாஸ்ய (ஸ்வபீஜகத்வ
ஸ்ய) பாபத்ருஷ்டிப்ரஹ்மவித்யாஸந்தாநஸ்யாந்யாநுப்ரவேசந ஸஹ
வரமோக்ஷம் யயா நயாதி யயா நயாயாதித்யர்த:. தயோஸ்வதிசே
ஷதி பரமேவைராக்யம். அநுபதிஸ்ய யாதிவேத ஞாநவைதஸ்ய
தி என்றபடி. ததாவ ப்ரணாத பரமாம் ஸ்ருஷ்டிஷு அபவர்க்க
ஸ்யேதி பரமார்தாத:. அநுபதிஸ்ய பரமோக்ஷம் நயாயாதிதி
உக்தார்தாத:.(பகவதிதி) ததாவ பகவதா ஞாதிஷம் பக்ஷநிதபக
வந்நிக்ரஹோபாவேதென்று கருத்து. “நாதஸ்ய நம் ஸ்வயாயாதி ஜகத்பீஜ
பீஜகத்வமிதி கஸ்யசித்பாட:. ததா: “ஸ்வயாகம் மோக்ஷவாவிநீ| ப்ரஹ்மவித்யா
தேவிகம் விமுக்திமுபதாயிநீ” இத்யுக்த ப்ரஹ்மவித்யாம் ததேதி வதபஸ்யா
ஹாயம். ஸ்வயாஞ்சைநோக்தா ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநாவேக்ஷயா ஜகத்பீஜமிதிநவாம்ஸ
கநிதேயம். ததா ப்ரஹ்மவித்யாபீஜகத்வேவேதி ஸாந்தஸ்ய நம் நயாதி.
நாவேதபீஜகத்வஸ்தார்த்தோக்தரோக்தபதேச பரம் பரானுக்ரஹ
பீஜகத்வதா ஹாவாஸ்வயாதேஹிதேவஸ்யாச ததாநுபஸ்ய ஸ்யா
திதிஹாவ: “நாதஸ்ய நம் யயா யாதீ”தி கஸ்யசித்பாட:. ததா யயா
ஜகத்பீஜம் ப்ரஹ்ம. யதா ஜகத்பீஜம் “வேதே ந நாஸ்தி வேத்யாக
ரோ”இதிஸ்ருதே: வேதஸாஸ்த்ரஸ்யாபி ஜகத்பீஜத்வாச்ச(ஸ்வபீஜகத்வஸ்ய)
உக்தரோக்தரம் ஸந்தாநஜநகாக்ஷரஸந்தாநஸ்ய ஸந்தாநநயாதி
ததா உபதிஸ்ய விஷ்ணுக்ருஷ்ணேதி யோஜநா த்ரஷ்டவ்யா. இப்படி
பகவந்நியோகவசீகரமே அதிக்ருஷ்டஜநித நிக்ரஹாநுக்ரஹத்தாலே
மன்றிக்கே பகவத் பாகவதாதீநத்வம் தம் ஸ்ரீதியுமுண்டென்றுவா

ஸா-கா|| த்ராதி விஷயம் ஞாநத்திவா விஷ்ணும் ஸரீரம் “விஷ்ணும் ப்ரயக
த்வம் ஸஸ்திர: வாணத்ராதிலக்ஷண” இத்யுக்தே:.(ஜகத்பீஜம்) ஜகத்கா
ரணபூதம் பரம் ப்ரஹ்ம (ஸ்வபீஜகத்வம்) ஜாபஸ்ய தேவதாஸாமாந்யவாதிபீஜ
வத் ஸ்வாத்மஸஜாதீய பீஜாந்தராநுத்பாதகத்வமித்யர்த:. ஜக
ஜ்ஜந்மஸ்திதிஸம்ஹாரநைக காரணபூதஸ்யாப்யஸ்ய ஸ்வாப்யநுத்
பாதநாத் பீஜகத்வமிதிபாவ:. அதஏவ வேதாந்தநாவியாநிஷ்டி
வ்யக்த்யர்தம் ஸாக்ஷாத்காரணத்வம் உபேய காயஜிதி ளகிகோ
[illegible]

௨௯ ॥ தையுங்கடந்தானும். ஆகையால்விளக்குபிடிக்குமவன் தன்னைராஜா ஒருகார்யத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன்கையில் விளக்கையெடுக்குப் ப்ரவர்த்தாரானார் கையிலே கொடுத்துப்போமாப்போலே ஸதாசார்யனானார்க்குத்தான் சொல்லும்போது தனக்குபதேசித்தவாசார்யனை முற்பட வெளியிட்டு பின்பு தனக்குபதிஷ்டமான அர்த்தங்களையே சொல்லவும். சிலகாரணங்களாலே ஸ்வப்ரஜ்ஞாமுக்தங்கள் பெற்றுத்தானிவற்றாலே யறிந்துசொல்லுமவற்றையும் “ஸ்வாஸ்வ ஸாதநாத்யர்ஜித நிக்ஷே [illegible] ” என்கிறபடியே ஸதாசார்ய ப்ரஸாதமடியாக விஶ்வஸிப்பதறிந்தேன், என்கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேனென்றிவ்வுண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு சொல்லவும் பெறில் இவன் சொல்லுமர்த்தங்களெல்லாம் ஸர்வர்க்கும் மாதரணீயங்களுமாய், இவன் க்ருதஜ்ஞனுமாயிருந்தானென்று ஸாக்ஷிகளும் ப்ரஸாதிக்கும்படியாய், ஸத்வாஶ்ரயமாயிருந்தானென்றுபநிஷத்துக்களும் ஔபநிஷத பரமர்ஷிகளும் தங்க

ஸா-ந்ரி॥ ஶ்ரீபாணின் யுகொண்டு ஸமாஹரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதிநா) (தனக்குபதிஷ்டமானவர்த்தங்களையே இதி) ஸ்வயாரணத்தாலே ஸ்வாஸ்வக்ஷயாநுப்ராம் சொல்லக்கூடாதென்று கருத்து (சிலகாரணங்களாலே) ஸ்வவர்த்தஸாக்ஷாத்கர்மஸாத்தாலே என்றபடி (என்கைமிடுக்காலே) என்கையினுடைய வுத்ஸ்ஷத்தாலேஸ்வஹஸ்தஸாமர்த்யத்தாலேஎன்றபடி. (உண்மையை) ஸ்வபாவத்தை என்றபடி. ஜ்ஞாநாதரஸாக்ஷதமும் ஸதாசார்யஸ்வ ஸாதநத்தை யுண்டாக்கியே பதிஸம்ரக்ஷாமர்த்தங்களை யறிவிப்பிக்குமென்று கருத்து. (சொல்லவும்பெறில்) சொன்னானாகிலென்றபடி. (உபநிஷத்துக்களுமிதி) “ஆசார்யவாந் புருஷோவேத, ஸம [illegible], ஆசார்யாத்த்யேவ [illegible] ” இத்யாதிகளிலென்றபடி. (ஔபநிஷத பரமர்ஷிகளுமிதி) “[illegible] ” இத்யாதிகளிலே

ஸா-கா॥ [illegible] (ஆகையாலித்யாதிநா) (விளக்குத்யாதி) [illegible]

உசு||ளோடோக்ஷவிஷயவ்யாஸஹ-ஙு கனென்றுஉஸிக்குமபடியுமாம்.இப்படி க்ருதஜ்ஞயவஹிதஞன ஙிஷ்யஙனப்பட்டிறநாம் செய்தக்ருஷிஷயித்தமென்றுசூவாயடினும்க்ருதாக்ஷடிணயிருக்கும். || * || ஸாக்ஷாந்நூலே

ஸா-ஜீ || என்றபடி. ஸாக்ஷாஉ-வஷேஷாவானவாவாயடினுகவாயிருந்தால்ஹஙவஜஹாஙவதாஉ்யாஉமும்வ்யக்ஷடிமன்றேவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிக்ருதஜ்ஞயிதி) இப்படிஹஙவவிஷயத்தில் போலேசூவாயடிவிஷயத்திலும் உவயான ஹக்தி பண்ணவேணுமென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஙாஙண்யு வஙஉஙாஙவாயும் ஜோக்ஷவ்உனுமாயிருக்கையாலே தவிஷயத்தில் வஙஹக்தி கூதடிவையாஞலும் தத்வையான ஹக்தி சூவாயடிவிஷயத்தில் பண்ணுகை கூடுமோ, சூவாயடினும்ஜோக்ஷவ்உனென்றில் ஙாயத்ரிவஉாதாவானவாவாயடின் ஜோக்ஷவ்உனன்றேஙாயத்ரிவஉாதா ஜோக்ஷவ்உனல்லாவிட்டாலும் ஙஹவிஉ்யாவ்உாதா ஜோக்ஷவ்உனென்றில் நாஉாஜிவ தீகொவாஸநாஙு வஙஹவிஜெயவஷெஷாவுக்கும்ஜ்ஞாநயொஙாஉ்யவஷெஷாவுக்கும் ஜோக்ஷவ்உகவங்கூடாதே கவ்யவஹிதஜோக்ஷஸாயநஙஹவிஜெயவஷெஷா ஜோக்ஷவ்உனென்றில் "ஙஹாகவா ஸவடிவாவெஙெஹ்யாஜோக்ஷயிஷ்யாஜி" என்று ஙாஙண்யனுக்கு ஜோக்ஷவ்உகவ ஸ்ரவணம்போலே சூவாயடினுக்கு ஜோக்ஷவ்உகெவ வ்யஉாஙமுண்டோ, வஙுவடிாவாயடிஹக்தியே வஉாஙமெனநிலதற்கு உஙுவ்உாஙமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாஜிதி) (ஸாக்ஷாந்நூலேவாயாநு)வ தீ

ஸா-கா || தவஙஹவிஜொவஉக்ஷி. கஉவஙவ ஜெகூத்ஸ்ம் தம்ஸய க்வாநஜிவஜெகவ்ஙாஜெக்ஷ" த்யாஜிஹிவடிாஜெக்யாஙவநிஷகஹி" நிஙவெ க்ஷாஉநிஙாம்தம் நிஜெவடிஙம் ஸஉஙடிநம் | கநவ்ஜாஉ்யஹஙிதம் வஙெயெத்யம்விஙெணஹி||கஷிஙஸ்த்ஜிதஸ்ரீஷ்க்ஷஙவாணாஙஙுவெ | ஜ்ஞாநாந்ஹீஹவிஷ்யஜி தஸ்தாதா்வொஉயாஜ்ஹம்" ஜத்யாஜிஷ் ஔபநிஷஉவஙவெஙஷெணவ வ்ஙம்ஸநீயா ஹவஜீத்யக்ஷடி. நந ஙஹஸ்யத்ரயாக்ஷடிாவஷெஷஙாவாயடிஸ்ய ஸ்ரீதிஙவி ஹவஜெவநொஉ்யதே தஉயக்தா. 'உவநீயதஙயஸ்ரீஷ்ய' ஜித்யாஜிநா வெஜாவஷெஷஙிவாவாயடிகொக்த்யா தஸ்யாவாயடிக்வாஹாவாஜித்ஞ. வெஉாஙஹஸ்யஹஉதஸ்ய ஸாக்ஷாநொக்ஷாவாயஸ்ய ஸவ்காவஸ்ய விஙவத்திவாகெ ஙஹஸ்யத்ரயொவஷெஷெஷவாவாயடிஸ்ரேஷ்ஜ ஜதி. "யொஸள உதவஙம்வஙாகஸம்ஸாஙெஙஜிதிஸாயநம் | வதீஷ்ஷஙஙவயடிஸ்ய தஸ்யாஷ்ஷம்ஸவாவநம்|| உதாஙஜிதஉஉ்யா" ஜித்யாஙஹ் யஸ்தாத்ஞவஷெஷாஸள தஸ்தாகஙஙஜொஙஙு"ஜித்யாஜிஹிஙவஙாக தகஷீஜெதஃ ஹஜுகவம்யக்தூஉ

[illegible] ‖*

ஏற்றிமனத்தெழின்ஞானவிளக்கையிருளனைத்தும்

ஸா-டீ [illegible] நமல்லாமையாலும் [illegible] நமல்லாமையாலும் [illegible] ணுமென்று கருத்து. (விச்யா [illegible]) [illegible] என்றபடி. [illegible] என்கையாலே [illegible] "[illegible]" என்றதுவும் [illegible] [illegible] விரோதமில்லையென்று கருத்து. (ஆசார்ய இதி) "[illegible]" [illegible] "[illegible]" த்ரஷ்டவ்யம் என்றபடி. (ஸ்வாந்த இதி) "[illegible]" இத்யாதிகளை என்றபடி. (உபாதேய இதி) "[illegible]" இத்யாதிகளை என்றபடி. [illegible] ஶரணமென்று கருத்து.

இப்படி இந்த அதிகாரத்திலே ஆசார்யனுக்கு [illegible] இல்லையென்று சொன்னது கூடுமோ, இத்தை [illegible] ஒருவனுக்குத்தோற்றுவிட்டாலும் [illegible] தோற்றுதோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியானின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஏற்றிமனத்தெழிலிதி)(மனத்து) [illegible] ஶிஷ்யனுடைய [illegible] (எழில்) [illegible] கிற(ஞானவிளக்கை) [illegible] விளக்கை (ஏற்றி) [illegible] ஶிஷ்யனுக்கு [illegible]

ஸா-கா ‖ [illegible] "[illegible] ஆசார்யவாந் [illegible]" [illegible]

[illegible] (ஏற்றிமனத்) [illegible] (ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை) [illegible]

௭௦ || மாற்றினவர்க்கொருகைம்மாறுமாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும்புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளர்ப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே (௩அ)

ஸா-ஜீ || ஸித்தென்றபடி. (இருளனைத்தும்) அஜ்ஞாநாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநமாகுறஸம்ஸாரகாரத்தையும்(மாற்றினவருக்கு) நஶிப்பித்தவாசார்யனுக்கு(ஒருகைமாறு)ஒருஉபகாரத்தைப்ரத்யுபகாரத்தை(மாயனும்)ஸர்வஜ்ஞனுமாய்ஸர்வஶக்தனுமாய்வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனுமானஸர்வேஶ்வரனும்(காணகில்லான்)காணவஸமர்த்தனன்றுஇல்லையென்றெகாண்கையாலேஎன்றபடி. ஸிஷ்யர்களுக்குகைமுத்யந்யாயத்தாலேதோற்றுமென்றபடி. ஆனாலுமஸ்மதாதிகள் ப்ரத்யுபகாரங்களில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (போற்றீதி) (போற்றி) ஆசார்யனை ஸ்துதித்து ஆஜ்ஞாஸம்பண்ணி (உகப்பதும்) உகக்குமதும் வாசிகசைங்கர்யம் சொல்லப்பட்டது. (புந்தியில்) புத்தியில்(கொள்வதும்) த்யாநம் பண்ணுமதும் மாநஸகைங்கர்யம் சொல்லிற்று. இது காயிகவாசஸம்வாஹநாதிகளுக்குமுபலக்ஷணம். (பொங்கு) அபிவ்ருத்தங்களாய் வளர்கிற (புகழ்) ஆசார்யனுடைய கல்யாணகுணங்களை(சாற்றி) லோகத்திலுத்கோஷித்து (வளர்ப்பதும்)அபிவ்ருத்தமாக்குமதும் தத்வாரிவாஹ வஸ்த்ராபரணாதிகாயிககைங்கர்யமென்றவுமாம். இவையெல்லாம்(முன்னம் பெற்றதற்கு) பூர்வம் ஆசார்யன் பக்கல்தான் பெற்ற உபகாரத்திற்கு (சற்றல்லவோ) அத்யல்பமன்றோ ப்ரத்யுபகாரமாகமாட்டாதென்றபடி. கிஞ்சித்கரமென்றபடி.

ஸா-கா || ஸ்வஸம்பந்தஜ்ஞாநவிகாஸத்வாரா(இருளனைத்தும்மாற்றினவர்க்கொருகைமாறு) தேஹாத்மப்ரமஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமாதிரூபாஜ்ஞாநம் ஸர்வம் விநாஶிதவதே குரவே கஶ்சித் ப்ரத்யுபகாரம். (மாயனுங்காணகில்லான்) ஸர்வஜ்ஞதயா ஸர்வஶக்தியுக்ததயா ஸர்வவிஜ்ஞாதா ஸம்பந்தயாக ஸர்வஜ்ஞானாதிகுணகணஸர்வஜ்ஞதாயா விசேஷிதப்ரகாரேண விஶ்வாஸவிஷயக ஜ்ஞாநவான் ஸர்வேஶ்வரதயா ப்ரத்யுபகாராஜ்ஞாநம் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸதோ ந ஸம்பவதி. தத்ர ஸ்வகீயாசார்யவிஷயே ஶிஷ்யேண கிம்கார்யமித்யத ஆஹ (போற்றியுகப்பதும்) ப்ரத்யக்ஷ ஸ்தோத்ர ஸ்துதிஸ்துத்யா தாஸ்யஸேவாதித்வதா (புந்தியிற்கொள்வதும்) புத்யா ஆசார்யகாத்யாநரூபம் தியானம். (பொங்குபுகழ்ச்சாற்றிவளர்ப்பதும்)வர்த்திஷ்ணுகீர்த்திவ்ருத்தி ஸர்வாநாசார்யகுணாநாம் தேஶாந்தரேஷு ப்ரகாஶநம். (சற்றல்லவோமுன்னம் பெற்றதற்கே) ஆசார்யாதேஶவஶாதேவகா

உ௨|| அஶ்ராந்தஸம்ஸாரவிஷக்ஷிவஸக்தா ஸிம்ஹாஸநா
தாநாய ஶ்ரீஹயக்ரீவ ஸாரஸ்யஸ்ஸாந்த்ரநந்த்யாதி ஹே |
யஸ்ய ஸ்வாத்மஸாத்ம்ய ஜ்ஞாநஸஸ்வாதுபாவ்யஹ்ருதிகாம
தந்நாம ஹவிர்நாம ஹவாணாவஸ்தாராய நாராயண: ||
இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரஶ்ஶ ஏகத்ரிம்ஶ:.

ஸா-தீ || இப்படி இந்த அதிகாரத்திலே ஆசார்யன் விஷயத்தில் ஶரண்யவிஷயத்தில் போலே பரபக்திகாரணமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸம்ஸாரப்ரதிபந்தகமாக மோக்ஷஉபாயதேவதையான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாகையாலே வித்யாவைஶத்ய ஶாஸ்த்ரதத்வ ஹிதஸாதநமான ஆசார்யவிஷயத்திலே தத்ஸத்ருஶபக்தி பண்ணவேணுமென்றக்கூடுமோ என்ற விஶ்வாஸனுந்தான் ஸர்வஶக்தனாய் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரனா யிருந்தாலுமாசார்யஸம்பந்தமன்றியிலே ஸ்வயமேவ மோக்ஷப்ரதனல்லாமையாலே அவனுக்கும் மோக்ஷப்ரதானத்திற்கு ஆசார்யஸாபேக்ஷ ஸம்பந்தாபேக்ஷிதமாகையாலே தத்ஸாபேக்ஷயா ஆசார்யனே அதிகனென்று ஶ்லோகத்தாலே வெளியிடுகிறார். (அஶ்ராந்தேதி) அஶ்ராந்த: ஸம்ஸாரஸக்த: ஹயக்ரீவ: யதஶ்ராந்தஸம்ஸாரவக்த்ரம் விஷக்ஷிவஸக்தாஸ்ய ஸிம்ஹாஸநா யஸ்யஸ: (தஸ்ய) ஆசார்யாத்(உபஹ)ஸாரஸ்ய (ஸாந்த்ரந்தத்) ஶ்ரீ யஶ்ச திஷ்டி ஸத்யகாம ஸந்நதிஹே. [illegible] தத்வபாதயதி (யஸ்ய) ஸ்வாத்மஸாத்ம்ய நாராயண: ஹவாணாவஸ்தா தந்நாம (ஹவிர்நாம) [illegible] (ஸ்தாராய) உத்தாரணாய (கதாசித்) யா [illegible] (யஸ்ய) ஆசார்யஸ்ய ஹ்ருதிகாஸ்ய [illegible]. ஆசார்யாதிகாரம் [illegible] ஸாரஜ்ஞயதிஶஷ்டவ [illegible] “ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா ஊ

ஸா-கா | [illegible]
[illegible]
[illegible] ஆசார்யனை [illegible] நா
[illegible] (அஶ்ராந்தேத்யா
தி) [illegible] “ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா
[illegible] ஸ்வாணி
[illegible]. [illegible]

ருCஜ ஸா-நீ ஸ-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே.

ஸா-நீ ‖ தத்ஃயீதநும் | ரஹநுஸரதே லோகாநுகாரணம்ஹுஸ்வாணிநா" இத்யாதி வந்ரணம்ஸமவ்யதேயதக்ஷணாமியம்பஸ்யயசேஷவரிஹ் தஸ்யாயிக்யம் கெகஃதீ் லிஙமென்றுகருத்து.

இதி ஸ்ரீஶாதேய க்ருஷ்ணாயநு தநயெஜந தத்த்வரணகஶோயாம்
ஷம்ஹவஹஸ்நீகெண ஸ்ரீவேஷாஜநஜஹாஷெம்ரிக
கடாக்ஷலப்யவேஷாஙஹஸ்யஜாதெநபோவாயஷாஷெந
விரசிதாயாம் உத்தரஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாயீகாரணகத்ரிம்ஶ: ‖

ஸா-கா ‖ க்ருதக்ருபா: வரதாத்ருக்ருத்யா ஹரவஙஹாமவதகெகம் கயபுரவதயாவ ரமூஷம்த்மத வரதாத்தெகம்கயஙெபாயக நஶேவஷவதஷெயஷ்யாயயெ உத்தரவணெ வரஶரோகெ உத்தரா ஸெவ விவக்ஷிதகவவெமம்தவ்ரிதி ஹாவ:.

இதிஹாரதாஜகஷ்யதீஷகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸமஹாசார்வதேண
ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரவ்காஶிகாயாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாயிகார வணகத்ரிம்ஶ: ‖

ஸ்ரீ:.

நிமநநாயிகாரம்:.

ஸா-நீ ‖ இப்படி முப்பத்தோருவயிகாரவயஙுமாக ரஹஸ்யத்ரயாஸவிஷயநிவஙநம் பண்ணினது கூடுமோ, வவவயிகாரங்களிலே நிரவிதாஸங்களே உத்தரோத்தராயிகாரங்களிலே தோற்றுகையாலே வளநருக்யம் வஸம்ரியாதோ, வரஸ்ராவஸம்கீணமாக வயிகாரமும் சொல்லவேண்டாவோ, கிஞ்சு இந்தநிவஙநத்தில் சுஸெ்யதகவரஷஹெஷெநாஸமஹெஷம் தோற்றுகையாலே தகநிணயமும் ஷஹமன்றோ, சுவிவ இந்தநிவஙநத்திலில்லாதவவமஙவ்யாஸமுமுண்டாகில் தநிணயமிங்கில்லாமையாலேஇந்தநிவஙநத்திற்கு நஙநதையும் வஸாமியாதோ, கநவ "யஷஸ்யதகம் நிஹிதம்மஹாயா"மென்றும் "ஸக்ஷ: வரஷஜெலவிதாமஷ:" என்றும் "சுணீயாநு க்ஷயாராயா: கொயஷம்வகஷஹதி" என்று ஷூரிகளும்கூட யஷதகவஙிஜ்ஞாநம் ஷஹ

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நமஃ ॥

௬௨ ॥ கார்பண்யாந்வித [illegible]
[illegible] ।
[illegible]

ஸா-தீ ॥ மென்று சொல்லப்படுகையாலே [illegible] யத்தாலே [illegible] யாகையாலே இப்[illegible] [illegible] த்தாலேதப்பும் [illegible] அன்றோ, ஆகையாலி [illegible] ஆகும்படி எங்ஙனே [illegible] கொண்டு [illegible] (கார்பண்யாந்வித) (கஶ்சித்) [illegible] விஶேஷ [illegible] (மஹாவிஶ்வாஸ) [illegible] (மந்த்ராதி) [illegible] (ஸமஸ்த) [illegible] (ஸ்வார்த்த) [illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible] (கார்பண்யாந்வித) [illegible] மஹாவிஶ்வாஸ [illegible] [illegible]

௨௬. || ஸர்வஸிதவஸ்துஹாரீ ஸர்வஸிவ்யந்தநிர்ணயம் ||

இப்படி யிஜ்ஜீவாத்மாஸம்ஸிகளோடொக்க ஸம்ஸாரஸத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யதையை வைத்து அநாதிகாலமிழந்துபோரவிலே புரிந்து ஸதாசாரஸம்பந்தமுண்டாய் தத்வஹிதங்களையறியத்துடங்கின படியும், இவையறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதமமானபடியும், இவற்றைக்கொண்டறியுமர்த்தங்களில் ஸம்ஸயிதவ்யங்களினுடைய ஸரீராத்மஸம்பந்தாதிகள் ப்ரதானப்ரதிதந்த்ரமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும், இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட ஜ்ஞாதவ்யமாக வர்த்திக்கும் அர்த்தபஞ்சகமான அர்த்தங்களும் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும், இவ்வர்த்தபஞ்சகத்துக்குள்ளே தத்வத்ரயாதிவிஷயமறி

ஸா-டீ || ஏவம் தத்வாதார்த்தவநுக்ஷணம் "ஸர்வஹேதாமி ஸஹதா ஸர்வக்ருதாமி தத்ஸத்: | ஸம்ஸிந்நுயிரக்ஷேஸ்த ஸிஷ்டாரீ ஸித்தம்ய யோ" இத்யுக்தாத்ய ஸஹதா ஸர்வஸிதாந்வ ஸிஷாமி விக்ஷணீயாந்யாமி ஸூஹதா ஸ்ரீமஸ்யஸ்தீதி ஸர்வஸிதஸ்துஹாரீ. ஸ வர்த்தவ்ய காரோ ஹம்ஸா நியதாணாநதாரஸிரார்திரோயண மதஃ (ஸம்ஸிவ்யந்நாஸிநிந்யா ஹவதி) ஸம்ஸீணாம் நித்யஸம்ஸீணாம் வ்யந்தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷதஸ்ய அஸிநந்ய: "அஹோஹாமஹ்யம்தேஸோ ஹவதாஷ்ய ஸநாயிதஃ" இத்யாதிவசநேநாஸ்வாதேத்ய ஹவதீத்யர்த்த:. ஜோக்ஷவராவ்யாக்யாதார்த்தா ஹவதீதி யாவத். அநேந நிமஸநாயிகாராரார்த்த உக்த:. * * * *

இனி மூலவாக்ய ஸங்கைகளை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கக்கடவராய் வ்யாக்யேயங்களானவயிகாரார்த்தங்களை ஸங்க்ஷேபங்களாகவும ஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா இத்யாதிநா) (ரஸத்துக்கு) ஸூஷ்டித்துக்கு (போரவிலே) ஓரவஸரத்திலே (புரிந்து) ஸம்ஸார ஸிவ்ருத்தோ ஹம்ஸா என்றபடி. அறியத்துடங்கினபடியுமித்யம்தத்ரோபாகவாதாயிகாரார்த்தம். இவையறிவிக்குமித்யாதி ஸாரதமமான படியுமித்யந்தம், ஸாரநிஷ்கர்ஷாயிகாரார்த்தம். இவற்றைக்கொண்டு இத்யாதி ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியுமீத்யந்தம், ப்ரதானப்ரதிதந்த்ராயிகாரார்த்தம் இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே இத்யாதி ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யந்தம், அர்த்தபஞ்சகாயிகாரார்த்தம் இவ்வர்த்தபஞ்சக

ஸா-கா|| தத்ராதிநாஸிஷ்யக்ருத்யாயிகாரார்த்தஸங்க்ரஹீத:. ஸாவாஸ்ரோகஸ்ஸங்க்ரஹீதாநி ஸ்ரீப்ரதாரோவிஸ்தரேணாஹ. (இப்படி இத்யாதிநா) அறியத்துடங்கினபடியுமித்யந்தேந உபோத்காதாயிகாரார்த்த உக்த:. ஸாரதமமானபடியுமித்யந்தேந ஸாரநிஷ்கர்ஷாயிகாரார்த்த உக்த:. ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியுமித்யந்தேந ப்ரதானப்ரதிதந்த்ராயிகாரார்த்த:. ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யந்தேநார்த்தபஞ்சகாயி

[illegible]த்தைப்பண்ணுவார்க்குத் தாத்பர்யமும், இத்ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஸம்ஸாரோ-[illegible]ர்த்தங்களிற்சொல்லப்பட்டவன் ஸ்ரீயஃபதியென்னுமிடமும் இவ்வர்த்தங்களெல்லாந்தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷோபாயோந்முகனாம்படியும், அதிகாரிவிபாகமும், இவ்வதிகாரிகளுக்கநுரூபமான உபாயவிபாகமும், இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கதிகாரவிசேஷமிருக்குங்கட்டளையும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான இவ்வுபாயத்துக்கநுரூபமாக விஹிதமான பரிகரவிபாகமும், முமுக்ஷுவுக்கு பரிகரமான ஸாத்த்விகஸ்வாத்யாயாநுஷ்டாத்ருத்வத்தினுடைய ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியும், இப்படி ஸாத்யோபாயாநுஷ்டானம் பண்ணினவன் ஸர்வரக்ஷணாதிக்ருத்தன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாகையாலே க்ருதக்ருத்யனாம்படியும், இந்நிஷ்டை தனக்குப்பிறந்தமைகண்டு தான்தேறியிருக்கைக்கடையாளங்களும், இவனுக்கு ஸ்திதியில் ஸாந்த்ய-

ஸா-நீ॥ த்திற்குள்ளே உக்தார்த்தாநுவாதமுமிதுவும், தத்த்வத்ரயவிஷய நாயிகாரார்த்தம். இத்தத்த்வத்ரயத்தில் உக்தார்த்தம் ஸ்ரீயஃபதியென்னுமிடமுமிதுவும், பரதேவதாபாரமார்த்த்யாதிகாரார்த்தம் இவ்வர்த்தங்களெல்லாமிதுவும் மோக்ஷோபாயோந்முகனாம்படியுமிதுவும். முமுக்ஷுத்வாதிகாரார்த்தமும் அதிகாரிவிபாகமிதுவும் அதிகாரிவிபாகாதிகாரார்த்தமும் இவ்வதிகாரிகளுக்கு உக்தார்த்தம் உபாயவிபாகமுமிதுவும், உபாயவிபாகாதிகாரார்த்தமும் இவ்வுபாயங்களில் உக்தார்த்தம் கட்டளையுமிதுவும், ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரார்த்தமும் ஸக்ருத் உக்தார்த்தம் பரிகரவிபாகமுமிதுவும், பரிகரவிபாகாதிகாரார்த்தமும், முமுக்ஷுவுக்கு உக்தார்த்தம் ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியுமிதுவும் ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரார்த்தமும். இப்படி ஸாங்கோக்தாரஹ்ய க்ருதக்ருத்யனாம்படியுமிதுவும், க்ருதக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும். இந்நிஷ்டை தனக்கு பிறந்தமை கண்டு உக்தார்த்தம் அடையாளங்களுமிதுவும், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரார்த்தமும் இவனுக்கு ஸ்திதியில் உக்தார்த்தம் [illegible]மிருக்கும்படியுமிதுவும் உத்தரக்ருத்யாதிகா-

ஸா-கா॥ காரார்த்தம். தாத்பர்யமுமிதுவே, [illegible]த்ரயாதிகாரார்த்தம். ஸ்ரீயஃபதியென்றதிதுவே பரதேவதா பாரமார்த்த்யாதிகாரார்த்தம். உந்முகனாம்படியுமிதுவே முமுக்ஷுத்வாதிகாரார்த்தம். அதிகாரிவிபாகமுமிதுவே அதிகாரார்த்தம். உபாயவிபாகமுமிதுவே, அதிகாரார்த்தம். இருக்குங்கட்டளையுமிதுவே ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரார்த்தம். பரிகரவிபாகமுமிதுவே, அதிகாரார்த்தம். ஸந்நிவேசமிருக்கும் படியுமிதுவே ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரார்த்தம். [illegible] மிருக்கும்படி க்ருதக்ருத்யனாம் படியுமிதுவே க்ருதக்ருத்யாதிகாரார்த்தம். அடையாளங்களுமிதுவே ஸ்வநிஷ்டாபி

மூ|| தாலே ஶரீரமநுவர்த்தித்ததாகில் இங்கிருந்தகாலத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாய் ஸ்வரூபப்ராப்தஶேஷவ்ருத்திரூபமான கைங்கர்யமிருக்கும்படியும், பகவத்கைங்கர்யத்துக்கெல்லைநிலம் பாகவதகைங்கர்யமானபடியும், ஶாஸிதாவான ஸ்வாமிக்கபிமதமல்லாதது கைங்கர்யமல்லாமையாலே யதாஶாஸ்த்ரம் கைங்கர்யமநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியும், இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யவ்ருத்தனுக்கு அபராதங்கள் புகாமைக்கும் புகுந்தவைகழிகைக்கும் விரகுகளும், இந்நிரபராதகைங்கர்யத்துக்கு ஸ்தாநமாக அநுபவத்திலுசிதமாவது பாகவதாஶ்ரிதமான பகவத்க்ஷேத்ரமென்னுமிடமும், இப்படியேயிருந்த இவ்வதிகாரிக்கு ஶரண்யஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே ப்ரஶஸ்தகாலாதிநியதிநிரபேக்ஷமாக ஸ்தூலஶரீரத்தில்நின்றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும், இப்படி புறப்பட்டால் வித்யாஸாம்ராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவழைத்துவிட்ட ராஜகுமாரன் போமாப்போலே பெரிய மேன்மையோடே ஆதிவாஹிகபூர்வமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே போம்படியும், இப்படிபோனால் அங்கு பிறக்கும் ஸர்வவிதகைங்கர்யபர்யந்தபரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான ஐஶ்வர்யமிருக்கும்படியும், இப்படி உக்தமான ஜ்ஞாதவ்யங்களில் வ்யா

ஸா-நீ|| ரார்த்தம் பகவத்கைங்கர்யத்திற்கித்யாதி பாகவதகைங்கர்யமானபடியித்யந்தம், யதாஶாஸ்த்ரகைங்கர்யாதிகாரார்த்தம் ஶாஸிதாவானவித்யாதி கைங்கர்யமநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியுமித்யந்தம், ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரார்த்தம் இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யவ்ருத்தனுக்கித்யாதி விரகுகளுமித்யந்தம், அபராதபரிஹாராதிகாரார்த்தம் இந்நிரபராதகைங்கர்யத்துக்கித்யாதி க்ஷேத்ரமென்னுமிடமுமித்யந்தம், ஸ்தாநவிஶேஷாதிகாரார்த்தம் இப்படியேயிருந்தவிவ்வதிகாரிக்கி ஶரண்யஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே இத்யாரப்ய நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யந்தம், நிர்யாணாதிகாரார்த்தம் இப்படி புறப்பட்டாலித்யாரப்ய போம்படியுமித்யந்தம் கதிவிஶேஷாதிகாரார்த்தம் இப்படிப்போனால் அங்குப்பிறக்கும் ஸர்வவித கைங்கர்யபர்யந்தபரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான இத்யாரப்ய இருக்கும்படியுமித்யந்தம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதி

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநாதிகாரார்த்தம். கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யேதத் உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்தம். பாகவதகைங்கர்யமானபடியுமித்யேதத், யதாஶாஸ்த்ரகைங்கர்யாதிகாரார்த்தம். வேண்டினபடியுமித்யேதத், ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரார்த்தம். விரகுகளுமித்யேதத் அபராதபரிஹாராதிகாரார்த்தம். பகவத்க்ஷேத்ரமென்னுமிடமித்யேதத், ஸ்தாநவிஶேஷாதிகாரார்த்தம். நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யேதத் நிர்யாணாதிகாரார்த்தம். போம்படியுமித்யேதத் கதிவிஶேஷாதிகாரார்த்தம். ஐஶ்வர்யமிருக்கும்படியுமித்யேதத்

௭௬) ॥ ஸமாநவிதேயார்த்தையும் க்ஷத்ரியங்களில் ப்ரதாநமாநவரா
ஜ்யோதிஷ்டோமத்தை [illegible]னுடைய ப்ரபாவத்தில் ஸாஸங்
கள்ளைபாதவேற்றச் சுருக்கங்களையும் பற்றி ஶுஹ்ரம்ஹாஷிவேஹதா
ஸஸம்ஸயதேய பந்தஸ்ஸோபாதிகளாலே நெருங்கலக்கங்களுக்குப்பண்ணும்
பரிஹாரங்களும், இவையெல்லாம் ப்ரஸித்திக்கைக்கு ஈவமான
ரஹஸ்யத்ரயத்தில் பதயோஜநைகளும், இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்
லாம் [illegible] வர்த்தநம்பண்ணுமவனுக்கு உ
பயோகிகளான [illegible] விஷயங்களிருக்கும்படியும், இப்படி பர
தோஷகாரகனான ஸம்ப்ரதாயத்தில் தகுதியான ப்ரத்யவகாரமி
ல்லாமையாலே நிக்ருஷ்டமான ஶிஷ்யனுக்குச்செய்யவடுக்குமவையுமெ
ல்லாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர ஸம்ப்ரதாயங்களாலும், இவற்றுக்கநுகுண
ங்களான ஸஜ்ஜீவநந்யாயங்களாலும், க்ருதாநஸம்ஶயவிபர்யயங்களற
யதாஶ்ருதார்த்த யதாஹ்ருதயமுபபாதித்தோம். இவ்வர்த்தங்களையெல்
லாம் முற்பட ஸகலஸம்ப்ரதாயமுடைய ஸதாசார்யன்பக்கலிலே ஸச்ச்

ஸா-நி ॥ காரார்த்தம். இப்படி உக்தமானவித்யாரஹஸ்ய பரிஹாரங்காரங்
களுமித்யர்த்தம் விரோதிபரிஹாராதிகாரஹ்யாதிகார உக்தாஷ்டு
யார்த்தம். இவையெல்லாம் ப்ரமாணயோஜநைகளுமித்யர்த்தம், [illegible]
யிகாராத்யதிகாரார்த்தம். இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் ப்ரமாணா
நுஸித்யாரஹஸ்ய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிருக்கும்படியுமித்யர்த்தம் விஷய, ஶு
வாயத்தாத்ரயிகாரார்த்தம், இப்படி பரதோஷகாரகனவித்யாதி
செய்யவடுக்குமவையுமெல்லாம் ப்ரதம ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரார்த்த
மென்றநுஸந்தேயம் [illegible] கொள்வது. பெரியபென்மையோடே, மே
ன்மை பெருமை [illegible]மான பெருமையோடேயென்றபடி. இப்படி
யதாஶ்ருதார்த்த யதாஹ்ருதயமுபபாதித்தோமென்று சொன்னது கூடு
மோ, [illegible]ர்க்கு இந்த்ரியாஸநாதர்த்தம் நாநாவா
க தோற்றுகை கூடுமோ, இந்த ப்ரபந்தத்திலில்லாத வர்த்தத்தையுமி
ப்ரபந்தத்திலேயில்லாமையாலே இப்ரபந்தத்திற்கு ந்யூநதையும்
ப்ரஸங்கியாதோவென்ற வகுளிசொல்லுகிறார் (இவ்வர்த்தங்களையெல்லா
மித்) (ஸகலஸம்ப்ரதாயமுடையன்) ஸதாசார்யநாநாவிதார்த்த [illegible]

ஸா-ஶா ॥ [illegible]. பரிஹாரங்கா
ரங்களுமித்யர்த்தம் [illegible]. பதயோஜநைக
ளுமித்யர்த்தம் [illegible]. விஷயங்களிருக்கும்படியுமித்யர்த்தம்
[illegible]. அடுக்குமவையுமித்யர்த்தம் ஶிஷ்ய
க்ருத்யாதிகாரார்த்தம் [illegible] ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி [illegible]
[illegible]

௭-௫ || ஶாவலஸஹுஞய் "ஶிஷ்ய்ஸ்தஹம்ஶாயிநம் க்ஷாம்ப்ரபன்னம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வஸ்த்ரஸுய் விஶேஷமாக ஶ்ரவணம்பண்ணி இவற்றுக்குவ்யாக்கூங்களானநல்வார்த்தைகளையும் 'வ்யவஹாரஸ்தாநிவேஷ்டாம் ஸாக்ஷ்யதாநிதஸ்தூத: ஸம்விநாயீரக்ஷுவீதவிஶுஹாரீவியும்யஶா" என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து ஸுஹ்ஶவஸஹ்ஸ்யஸ்யாலே தெளிந்துகொள்வது. "வ்ருக்ஷ: ப்ரஜ்ஞாசேதூயய ஷூதாம்யஜேப்லுஷஜீ" என்றும் "ப்ரேஷ்யதவம் நிஹிதம்ஶாஷாயாம்" என்றும "ஷணீயாநுக்ஷாரயாராயா: கொயஜேம்வக்தூஜேஹாதி" என்றும் ஜஷிகளுக்குங்கூடவருந்தி வடிவிந்யாஸம்பண்ணவேண்டியிருக்கிற நிலங்களில் "ஜஹாஜஷிநாயுந ஶதஷுவந்தூ:"என்றும், "யஜேஶாஷுரயாரஶுஷாவெஷவஶுய

ஸா-நி|| ஷும்ப்ராயமுடைய வாவாயெலாவதெஶஜீஷுமென்றுகருத்து. (இவற்றுக்குஉதி) வ்யாநாஸங்கள்காஷீந்ந நிரவிதங்களென்று கருத்து. (வ்யவஹாரஸ்தாநீதி)ஜஹதாஜிதிகா காக்ஷிந்யாயெந உஷயக்தாநீயதெ. ஜஹதாம் வ்யவஹாரஸ்தாநி ஸாஹாஷிதாநி தக்ஷவஸ்தவிஷயாணி ஜஹதாம் ஸாக்ஷ்யதாநி வஷேவஜாஉாயலாணாம் ஸஷ்ட்தாநிவ (ஸம்விநா) ஸம்ஶ்ஹுநு ஸநு விஶுஹாரீ விகீணயா ந்யாநாஜெஷெகெ: உவாஷாதாவாராஷஜவ விஶுயஶா விஶுவக்ஷுதாநி வ்யவஹாரஸ்தாநி ஸாக்ஷ்யதாநி ஸம்விநு ஸநு யீரக்ஷுவீ தெத்யஸ:. (ஸுஹ்ஶவேதி) இப்ப்ர பஸத்திலேதானே வ்ஜநயாவ்ஸ்த்ர தெளிந்துகொள்வதென்று கருத்து. வாஜஷிகளுக்கும் ஷாஜேதூயமாகையாலே இப்ப்ர பாஸங்களதிவஷேக்ஷங்களாகையாலே தக்கதலாவானவுமக்கு தப்பு ஸம்ஹாவிதமன்றோவென்றவருளிச் செய்கிறார் (வக்ஷ: ப்ரஜ்ஞாஜேதூயஜதந்ஷியால்) (வ்ருக்ஷ:)ஷுஷு வாஜீநாம் ஷஜேதூயம். ஶாஜீதாஜெவி ப்ரஜ்ஞாஜேதூயம் ஸதாம்யஜே: ஶரணாமதியஜே: [illegible] தக்ஷா ஶரணாகதியஜேஷுவம். ஶாஹாயாம்நிஹிதம் [illegible] தில்ஷ ஜேதூயஜிதஸ:. க்ஷாரயாராயா: வஜேஜம் [illegible] க்ஷயாவி ஷணீயாநு யஜே: (வருந்தி) ப்ரயாஸப்பட்டு. ([illegible] ஷுரயாரஶுஷா) யஜேஶாஷுஸ

ஸா-கா ஷூ. (இவ்வஸ [illegible]ங்களைஉ ந்ய்ஷு)நல்வார்த்தைகளையும ஸாவாதஜாஷு ஸாக்ஷ்யதாநி [illegible]ஷீயாநாஷாநாமி தக்ஷாஸ நிஷுயொவயாக்தாஷவா தஜாஷு தயஜே:. நநாயஜே தக்ஷவஸ்ய திவஷேக்ஷதயாஶ்ருதிஷுதி ந்யாயெநிஜணயெ க்ரியாணெ ஶஹ வஹ ந ந்யாயெந ஷுவிஷவ திவதிவிவ திவதிவ ஹவெ ஜாநஜா ஶஷுவு நதயா க்ஷுஷுஜாநிஷஹ க்ஷவெவ ஸ்ரீத்ரு வரவக்ஷுவ திக்ஷவ வவெகா வஷுவலவாயஜ நிணீதாஸஜெஷவாவுஹாஹிரவெ தஜஹமெ தி

[illegible] | [illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே [illegible] கண்டு [illegible] பண்ணி நடந்தவழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவதொருதப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு "[illegible] | [illegible]" என்றும், [illegible] | [illegible]" என்றும் [illegible]கள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள்காணவேண்டா. [illegible] சொன்னபடியே பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டுப்பூட்டைக்குண்டிகைபோலே

வ்யா- ஸ்ரீ || [illegible] (வெ[illegible]) [illegible]. இனி [illegible]களில் [illegible] [illegible]ங்களில் [illegible] மிந்தவழி நடந்தவர்களுக்கு [illegible] யுண்டாகிறதென்று இப்[illegible]த்தை [illegible]மாக தலைக்கட்டுகிறார் (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கி[illegible]த்தாலே) (ஸவி[illegible]) [illegible] (ஸ்நாநம்) [illegible] (ஸ்வாத்யாயம்) [illegible] (ஸ[illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible] (நெஞ்சாறல்படும்) [illegible]ப்படுமென்கை, (பருத்தி பட்டே தி[illegible]) [illegible] என்றபடி. [illegible]

வ்யா-[illegible] (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கு [illegible]) (நெஞ்சாறல் [illegible]) [illegible]. (பருத்திபட்டபன்னிரெண்டும் பட்டுப்[illegible]) [illegible]

ஸ்வ||யேருவதிழிவதாகயத்தமார்த்தமார்க்கத்திலே வரிஷ்டிக்கவும்வேண்டா. “ஸ்வாந்த்யஞ்ஞாநஞ்ஞாநைர் கர்மஸந்தத்யாவாதிதைஃ | ஹரேர்விஹரஸிக்ஷாகம் தாமெகாலிகமாத்ரமீ” என்கிற ஹரவஷ்மெஷாவகரண

ஸா-நீ || யத்மாத்யாத்மவிதேகஷ்கம் ஜகஸ்வாபநஷ்ணாஸ விதந்த்மொகா காரஸவஹ்க்ஷ்மெணாமொஹஃ. ஊஹ்ஸஸ்ய நாதாகாரஸவாயாரயதமாஹ மெஷாஜிக்ஷ்மேணாவமோஹஃ. ஸஸஸஸ்மெபாடுபட்டு என்றபடி. யதாஸ ஹலவஷ்யெய ஸஹலநாக வாஷ்யளவநவாஸஹக ஜாஹ ஸ்வஸ்வஸாஷா வ்ருஷேமஹலார்ணாவஸ்யாக்ஷெணபாடுபட்டு என்றவுமாம். (பூட்டக்குண்டிகை) வடியாத்விஷேஷாராஜவடும் (ந்யஞ்ஞஸஹிஃ) ஸ்யொநிவதஹிஃ (உஞஞ்ஞிஃ) ஊஷ்ஸ்ஹமஹவஹிஃ க்ஷீகாஸகதகாநலி ஸமஸ்த்ராவவாஜிதாநி ஹவந்தி. ஜதெவாவி கர்மவஸமத்ராவவாஜிதாஃ என்ற

ஸா-கா||வததரம்யொயொஹந்ஞஃத்தி. யொயொரதஸ்ஸிஞ்ஜதி. தஸஹத்யவவஹவதி. தஷ்ஜஹரணீயவரணாகஹ்ரமொஹயத்தரணீயாம் யொநிமாவஷ்யந. ஸ்ராஹ்மணயொநிம் வாக்ஷத்ரியயொநிம்வாவைஸ்யயொநிம் வாஷஜஹ. கவமயவரணாகஹ்ரமொஹயத்கவமயாம் யொநிமாவஷ்யந ஸ்வயொநிம். ஸமகரயொநிம் வஞ்சாஜயொநிம் வா ஸராஜாவதீஷ்ஜகாஜெ வ்யொமெ ஸகராத்ராஷிதம் கவிஷம் ஹவதி ஸஷ்யராத்ராஷிதம்வாஷஹம்ஹவதி கஸ்ராஸாஹஜெரண விஞ்ஜம் ஹவதி மாஸாஹஜெரண கபிநாஹவதி மாஸமயெந ஸிரஃ கரரதெ மாஸத்ரயெண வாஷவ்யெமொஹவதி பஞ்சமெமாஸி வக்ஷவம்மொஹவதி ஷஷ்டெமாஸி நாஸாக்ஷிமொத்ராணிஹவந்தி ஸப்தமெமாஸி மெதந்யம் ஹவதி அஷ்டமெமாஸி ஸர்வஸம்பூர்ணொஹவதி நவமெமாஸி ஸர்வலக்ஷணஸம்பூர்ணொஹவதீ” த்யாத்யுக்தாநந்தாவஸ்தாஃ ப்ராப்யெத்யர்தஃ. கர்மாவஸ்யாமெதந்தயா தாஸாமவஸ்தாநாம் ஜாஃவரமஸ்வாஹாவஃ. மெதநஸ்யதா தாஸ்தாவஸ்தாஃ ஜாஃ வரமவா ஹவந்தி ஹாவஃ. வடியாதெ பஞ்சா ஜாகாஃ பூட்டைக் குண்டிகைஸ்ஸ்ஜெநாவ்யெ(யேருவதிழிவதாகவிட்)ய மார்க்கஸ்ய விஶேஷணம். கஷ யஜமெ ஸ்ராமெ ஜஷ்டமெதஃ ஜத்மீத்யாவாஸ தெதயமெமஹிஸம்ஹவந்தி யத்மாஜாதி”த்யாதிநா ஸ்வதராமொ ஹணாகர்வாவமாஸ “கமெயதமெவாஜாநா வாநநிவதாந்த” ஜத்யாரஸ்ய “வாயாஹம்ஷ்வாயமெமொஹவதி யமெமொஹமஷ்வாஹ்யம் ஹவதீ” த்யவரொஹணார்ஷ்வஸ்யாவமாஸகயமெமாஜி மார்க்ஹஸ்யாரொஜணாவரொஹணவத்ஸ்தித்யர்தஃ. ([illegible]) [illegible]தஸம்வாஜநாயாவரொஹஞ்ஜீதி த்யர்தஃ. (உஜஞ்ஞிஃ) [illegible]

௨௬ || யானதுஷைகழிந்து மற்றுள்ள அதிசயித பலங்கள் பெறப்போ
மதிகாரிகளுடைய வழிகளிற்காட்டில் பரமபுருஷார்த்தஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தா
லும், புநராவ்ருத்தியில்லாமையாலும், தேசிகாவிசிஷ்டமான ஜ்ஞானாதிகுணங்க
ளையுடைய பரமாத்மா, உத்க்ருஷ்டதமமாய் ஸ்ரீதேவியோடே நிரதிசய
ஸுகமநுபவிக்கும் நித்யமாய் ஸம்ஸாரம் நிவர்த்திக்கும்" இத்யாதிகளிற்ப
டியே பரம விசிஷ்டமாய் "அநந்த கல்யாண குணாகரமான பகவா
னுடைய ப்ராப்தி | ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்ற விசேஷமான ஸுகமாகும் ||
ஸமஸ்தபரிஜநாநு குணமாக அநுபவம் | யத்ர பகவா
னோடே கூட அநுபவித்திருப்பர் || ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த
ஸர்வவிதகைங்கர்யங்கள்" இத்யாதிகளிலும், ஸம்ஸாரிகளுக்கு வார
மென்று ஶ்ருதிகளிலே யோதப்படுகிற பரமபதத்தை லக்ஷ்யமாக வு
டைத்தாய், ஸர்வஸ்வரூபாவஸ்தைகளாய், அவிச்சிந்நமான
பரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெறப்புகுகிறோமென்கிற ஸந்தோஷ
த்தை வாயேயாக வுடைத்தாய், "தஸ்ய காம்யதமாஸ்" என்கிறப

ஸாதிப்படி. (மற்றுள்ளத்) அதிகாரிகளின் விசேஷமான அதிகாரிகளைக்
காட்டிலென்றபடி. (தேசிகத்) அதிகாரிகளில். (விசிஷ்டம்) உத்க்ரு
ஷ்டமான விசிஷ்டாதிகாரங்களில் உத்க்ருஷ்டமான ஸுகாநுபவமான
ராநுபவமென்றுகருத்து. (உத்க்ருஷ்டதம்) (ஸ்ரீதேவியோடு) போக்யமா
ய் (நிரதிசய) ஸுகமநுபவம் (உத்க்ருஷ்டம்) ப்ராப்தி என்றபடி. (கல்யாண
குணா) கவிதைகளாகா (இத்யாதிகளிலும்) (ஸம்ஸாரிகளுக்கு
ஜரி) "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா"மென்றோ
தப்படுகிறதென்றபடி. லக்ஷ்யமாகவுடைத்தாயிதி லக்ஷ்யமென்
கிறதற்கு விவக்ஷிதம் சொல்லிற்று. ஸர்வஸ்வரூபாவஸ்தைகளாயி
தென்று, அவிச்சிந்நமென்கிறதற்கு விவக்ஷிதம் என்றபடி. அவிச்சிந்ந
மான விஷயத்தை, வாயேயென்கிறதற்கு எதிர்தட்டென்றபடி. தஸ்ய
காம்யதமாஸ் என்கிறதற்கு, ஸந்தோஷமென்கிறதற்கு எதிர்தட்டென்றபடி.

ஸா-வ | [illegible] (உத்க்ருஷ்டதம்) [illegible]
[illegible] (உத்க்ருஷ்டதம்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(ஓதப்படுகிற) [illegible]
[illegible]
[illegible] தஸ்ய காம்யதமாஸ் [illegible]

௭௦ ‖ டியே ஹார்த்தன வீஸ்வரனுடைய ஸஹார்த்தாலே காட்டப் படுகிறவர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அவ்வோ தேவதைகள் தந்தாமெல்லைகள் தோறும் ஸ்வஸ்வபரிவார ஸமேதராய்க்கொண்டு ஸத்காரம் பண்ணி வழிநடத்த ஸமுத்ரோத்திலிருந்த நாள் இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாம் காணிக்கையிட்டுக்கண்டருளப்பண்ண அவர்களுக்குமெட்டவொண்ணாத வெல்லைகளெல்லாங்கடந்து, நித்யஸூரிகள் திரளிற்புக்கால் வாசிதெரியாதபடியான நிரதிசயவைபவத்தையைப்பெற்று, "தமேதாத்ருசம் ஆமநோஹிதி ... வர்ணாஸ்ரமாதிபேதம் ... ஸ்வயம்பிரகாசமாகவும் ஸ்ரீவைகுண்டே ... ஜ்ஞானானந்த ... ஸர்வஜ்ஞ ... ப்ரஹ்மாதி ... நாராயணனை ... ஸ்திதயா ... யாஸ்ரீநாயகா ‖ ... தேஜ

ஸா-டீ ‖ (இறைகொண்ட) வாங்கிக்கொண்ட என்கை. இறைவாங்கிஹாரதராயணாதிகளிலேதான் ஸ்ரவணம்பண்ணினவவதாராவிகாரங்களுமில்லாமையாலே குறையில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (தமேதாத்ருசம் ... நீயமஸ்துதி) ... ஸ்ரீவைகுண்ட ... (உதிதி) ... தாஸ்யமெனப்படி. (நிலவர்த்தி) வசதாரகர்யமும் தாரகையில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாராதிகாவிஷயம். ஸஹிதவாஸ்ய ... க்ருஷ்ணாவதாராதிகொண்டு. ஸ்ரீராமாவதாராவிகாரங்களுக்கு (தச்வெஸ்வரண) (ஸாதம்) ... உதாரம் ... (ஸாதிநா) நிரூபிதமான

ஸா-கா ‖ ... ஸ்ரீஸ்துதாயிகமேதி" ... (தந்தாமெல்லைகள்தோறும்) ஸ்வஸ்வஸீமாஸு ... (இறைகொண்ட) ... (வாசி தெரியாதபடி) ... ஏவம்வர்த்தம், ... கர்ணானுயோஜந ... ஸ்ரீவைஷ்ணவ ... ஸஹித ... ஸ்ரீதேவ ... யாஸ்ரீநிதி ... ஸ்ரீதேசிக ...

ச‍ஒ ॥ ஸா । வவமெதவாரஃவ-நீ வினயஜெராவிநீதவஸ ” என்று ஸாஸ்த்ர ராமாயணங்களிற் சொல்லப்பட்ட வவ-காராவளிகையாலே ஸூஜீத மானவரஃவ ; வய-ஜூத்திலே பெழுந்தருளியிருக்கிற ஸவ-தீகுனா ஸவெ-ஸ்ரூரன் தாளிணைக்கீழ் “ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு ”மென்கிற ஈமெநாரதத்தின் படியே ஸவ-தெஸ ஸவ-காலஸவ-ாவஸ்தாவித ஸவ-விமகெங்கய-ங் களையும் பெற்று வாழ்வர்கள். இப்படி ஸ்ரீ பதியான நாராயணன் திருவடிகளிலே உவாயதஸையிலும் வெயதஸையிலுமுவஜீவ்யங்கள்.

ஸா-நீ ॥ (வராமெ-ங் ந) உக்ஷ்ஷெ ந (தெஃவா) ஸாஸாயாரணதெ தெ விஷெஷண ஆவஸிகாவய-ஸ்த்தி:. (தாளிணைக்கீழ்) ஸ்ரீவாத பொஃவஸிஸமெசுவதாராவளிகாவ்ஜித தயா தெதாவ்ரக்ஷெ என்றபடி. (ஒழிவிலிதி) ஒழிவில்காலமெல்லாம்) ஒழிவில்லாதகாலமெல்லாம் ஸவ-காலத்திலுமென்றபடி. (உடனாய்) ஸவ-தெஸத்திலுமென்கை. (மன்னி) நித்யமாய்கிட்டி ஸவ-ாவஸ்தையிலுமென்றபடி. (வழுவு) தொஷமில்லாத ஸாயிந ஸாவஸ்ஸ கதஸ்வாழி தொஷமில்லாத (அடிமை) கெங்கய-ம் (செய்யவேண்டும்) க தய்ாம வ்ாதீக்கக்கட வோமென்கை. (வாழ்வர்களிதி) ஸம நாவஸ: என்கிறவிடத்தில் இவ்வழிநடந்தவர்களென்று அநாஷமித்து வாழ்வர்களென்றுகுயிப் பது. இப்படி வரஃவத்திலே சென்று என்று தொடங்கி வாழ்வர்களென் றுசொன்னதுகூடுமோ, அப்போது வரஃவ தவய-க்ஷ்ஸிதனே வா வ்ஞைகையாலே உவாயக்வதாராவிமெயிலே “ஸவ-யஃ-ாஷவிதஃ ஃரிஃக் மரணவ ” என்றும் “அஸயஸவ-ஹம் தெஹெரா [illegible] தஃ ”, என்றும் அநாஸாஸிதமாகையாலே தக்ஷ [illegible] வியொயம் வாறுதோ வென்கிற ஃகைக்கையை வரிஹரி யாநின்றுகொண்டு வ வஹாகவத்தைநிகமிக்கிறார். (இப்படிஇதி) (அவ தாரவிமெகெயிலும்) நாராயணைக்கும் ஸ்ரீயத்வமும் வாஷெமாகை யாலே உவாயவ்ாவங்களுக்கைக்யவிரோமில்லை யென்றுகருத்து.

ஸா-கா ॥ [illegible] (தாளிணைக்கீழ்) [illegible] (ஒழிவில்காலமி [illegible]) [illegible] ஸாயிநஸாவஸ்ஸ [illegible] ஸாயிநஸாவஸ்ஸ [illegible] ஸவ-தெஸஸவ-காலஸவ-ாவஸ்தா [illegible] நாராயண [illegible] வ [illegible] திவா [illegible] வாஹொ. (இப்படிஸ்ரீ [illegible]) [illegible]

௫௬ || உறுசகடமுடையவொருகாலுற்றுணர்ந்தன
உடன்மருதமொடியவொருபோதிற்றவழ்ந்தன
உறிதடவுமளவிலுரலூடுற்றுநின்றன
உருநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன

ஸா-நீ || இப்படியாகில் உபயவிபூதிகளிலே ஸ்ரீரங்கநாயகனுடைய திருவடிகளே உபாயங்களென்றும் உபேயங்களென்றும் சொல்லுகிறது சேருமோவென்றதுவும் ஸாக்ஷாத் ஸ்வயம்வ்யக்த ஸர்வாவதாரமாகையாலேயும் இப்படி ஸ்வாதீனமான ஸ்வேச்சாவதாரத்தாலும் தத்தவஸ்தானங்களாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்திலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளென்று கொண்டாடுகிறார் (உறுசகடமிதி) உறுசகடம் (உறு) ப்ரபலமான (சகடம்) அஸுராவிஷ்டமான சகடம் (உடைய) பிளந்துபோம்படி ஸம்ஹ்ருதமாம்படி (ஒருகால்) ஒருகாலத்திலே (உற்று) ஸாவதானமாக (உணர்ந்தன) நித்ராவஸ்தையில் நின்றும் ஜாக்ரத்துக்களாயிருந்தன. ப்ரபோதாவஸ்தாநாவஸ்தரான்கின்றதுகளென்றபடி. (உடன்) கூடி வர்த்திக்கும் ஸம்ச்லிஷ்டங்களான (மருதம்) அர்ஜுனவ்ருக்ஷங்கள் (ஒடிய) ஒடியும்படி முறிந்து விழும்படி (ஒருபோதில்) ஒருகாலவிசேஷத்திலே (தவழ்ந்தன) ரிங்கணம்பண்ணுகின்றதுகள். (உறிதடவுமளவில்) தயிர்வெண்ணெயுடைய வுறிகளைத்தடவின காலத்திலே யசோதைபிடித்துக்கட்டியாலே (உரலூடுற்று) உரல் உலூகலத்தினுடைய (ஊடு) மத்யத்திலே (உற்று) பந்தங்களாய் (நின்றன) நின்றதுகள் (உருநெறி) (உரு) யோக்யமான (நெறி) ஸன்மார்க்கத்தையு

ஸா-கா || நித்யஸூரிபிர் ஹிதயா வக்ஷ்யமாணவைலக்ஷண்யவிசிஷ்டஸ்ய ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, ஸர்வாவதாரகந்தமஸ்ய ஸர்வஸ்வாவதாரவிஷயோபாயோபேயத்வாயுக்தமேவேத்யாஹ. (உறுசகடமித்யாதி) உறுசகடமுடையவொருகாலத்துணர்ந்தன, ஸகடாஸுரநிரஸநாதிபிரபி க்ருஷ்ணாவதாரே நிவிஷ்டஸ்ய ஸாக்ஷாத் பகவதோ யயோ பாதயோ: ஸமாச்ரிதரக்ஷணேச்சாம் ஸமாவேசயதி தே பாதௌ ஸம்ப்ரதி ஸ்ரீரங்கேசஸ்யேத்யர்த்த:. (உறுதிதி) ஸாவதானம் ப்ரபுத்தே இத்யர்த்த:. (உடன்மருதமொடிய வொருபோதிற்றவழ்ந்தன) யமளார்ஜுநௌ யதா ஸம்ஹ்ருதௌ ததா வகாலவிசேஷே விசிஷ்டே யாம் வா ரிங்கணம் க்ருதவந்தௌ. (உறிதடவுமளவிலுரலூடுற்றுநின்றன) நவநீதசோரணாய சிக்யம் ஸ்ப்ருசதோ யசோதயா உலூகலே பத்தௌ ஸ்தித்வா ஸ்திதௌ இத்யர்த்த:. (உருநெறியோர்தருமன்விடுதூதுக்குகந்தன)

௨௰ ‖ மறநெறியர்முறியப்பிரதானத்துவந்தன
மலர்மகள்கைவருடமலர்போதிற்சிவந்தன
மறுபிறவியறுமுனிவர்யாலுக்கிசைந்தன
மனுமுறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன
அறமுடையவிசயனமர்தேரிற்றிகழ்ந்தன

ஸா-நீ ‖ டைய (ஓர்) ஸத்ரத்திலே அத்விதீயனை(தருமன்)யதிஷ்டிரன்(விடு)அனுப்பின (தூதுக்கு) தூதக்ருத்யத்திற்கு (உகந்தன) உகந்து வ்ருதங்களாய்நின்றதுகள். (மறநெறியர்முறிய)(மற) கோபமே(நெறியர்) நடையாகவுடையஶத்ருக்கள்(முறிய)முறிந்துவிழும்படி(பிரதானத்து)வ்ருந்தாவனத்திலே(வந்தன)வஞ்சரித்ததுகள்(மலர்மகள்) பெரியபிராட்டியார்(கைவருட)தன்னுடையகைகளாலே "கெஶ ஸ்ரீ ரதிகொஶ லாதநாரியா வாஹம் விஷக்ஷே" என்கிறபடியே கொஶலவராகாஷெஷபானகைகளாலே(வருட)பிடிக்கஸம்வாஹநம்பண்ண(மலர்போதில்)விகஸிதஶாரஸவாஷத்தைக்காட்டில்(சிவந்தன)சிவந்துநின்றதுகள்(மறுபிறவி)புநஜந்மம் (அரு)அருந்துபோகவேணுமென்றஷ்டாதிக்கும் (முனிவர்)ருஷிகள் ருஷிகளுடைய(மாலுக்கு) வாஶஹக்திக்கு(இசைந்தன)ஸத்ருஶவிஷயமானதுகள் (மனுமுறையில்) ஶநுவம்ஶத்தில் (வருவது) ப்ரஹ்மஹத்தில் ஸ்வயம் வ்ருக்ஷமாகவந்து தஶ வரம ஸஹஸ்ரத்தாலேஸகலலோகோஜ்ஜீவநாஶமாக ஶநுவம்ஶத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற(ஓர்)அத்விதீயமான ஸஸ்ரமான (விமானத்து) ஸ்ரீரங்கவிமாந

ஸா-கா ‖ [illegible] (மறநெறியர்முறியபிரதானத்துவந்தன) [illegible] (மலர்மகள் கைவருடமலர்போதிற் சிவந்தன) [illegible] (மறுபிறவியறுமுனிவர் யாலுக்கிசைந்தன) [illegible] (மனு

௨௭ ‖ அடலுரகபடமடியவாடிக்கடிந்தன
அறுசமயமறிவரியதானத்தமர்ந்தன
அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன
வெறியுடையதுளவமலர்வீறுக்கணிந்தன
விழுகரியோர்குமரனெனமேவிச்சிறந்தன
விறலசுரர்படையுடையவீயத்துடர்ந்தன

ஸா-நீ ‖ த்தில்(உறைந்தன) நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றதுகள். (அறமுடைய) ஸவ்வாஸ்ரயண யஶஸ்ஸத்தையுடைய (விசயன்) அர்ஜுநனுடைய (அமர்) அமர்ந்த (தேரில்) ரதத்தில் (திகழ்ந்தன) விளங்காநின்றதுகள் பார்த்தஸாரதி யென்று ஸௌலப்யம் தோற்றும்படி ஆஸ்ரித ரக்ஷணோபகரணங்களாக விளங்காநின்றதுகளென்றபடி. (அடல்) பராக்ரமத்தையுடைய (உரக) உரகம் காளியஸர்ப்பத்தினுடைய (படமடிய) படங்கள் மடியும்படி. (ஆடிக்கடிந்தன) (ஆடி) நர்த்தித்து (கடிந்தன) நிரஸித்ததுகளென்றபடி. (அறுசமயம்) ஷட்ஸமயங்களாலும் (அறிவரிய) துர்ஜ்ஞேயமான (தானத்து) ஸ்தாநத்திலே பரமபதத்திலே (அமர்ந்தன) ப்ரஸக்தங்களாய் நின்றதுகள் (அணி) ஸர்வாலங்காரபூதமான (குருகைநகர்) ஸ்ரீநகரீநகரத்திற்கு நிர்வாஹகராய் (முநிவர்) விலக்ஷணமான (நாவை) ஜிஹ்வையையுடைய ஸர்வஜ்ஞரான (நம்மாழ்வாருக்கு) அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளுக்கென்றபடி (அமர்ந்தன) யோக்யவிஷயங்களாய் நின்றதுகளென்றபடி (வெறி) பரிமளத்தையுடையது (துளபமலர்) திருத்துழாய் வ்ருக்ஷத்தினுடைய (வீறுக்கு) வைலக்ஷண்யத்திற்கு, ஸ்ரேஷ்டத்திற்கென்றபடி. (அமர்ந்தன) யோக்யமாயிருக்கின்றன (விழு)

ஸா-கா ‖ முறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன) ப்ராப்ய ஸ்ரீநாமகவிஶேஷகதே அதிதீவிஷ்ணோ நித்யவாஸகர்த்தாம். (அறமுடைய விசையனமர்தேரிற் றிகழ்ந்தன) நிவ்ருத்திஶஸ்நிஷ்டநாஜுந நாயிஷ்டிதே ஸாரதயோவாபாத்ரயேஷபோஷதாம் (அடலுரகபடமடிய வாடிக்கடிந்தன) அதிஶயாஸ்ரக்ஷேயோரமஹணாஜ்ஞாந ஸ்திநந்த கஸ்மவம்விநாஶயதாம் (அறுசமயமறுவரியதானத்தமர்ந்தன) ஷட்ஸமாஸ பாரமகெசரவிஜ்ஞாதாய ஶஸ்யவாரவேஷா வ்யஸ்தாநெப்ரஸவ திஷ்டிதாவஸ்தாம். (அணிகுருகை நகர்முனிவர் நாவுக்கமைந்தன) ஸர்வேஷாம் காரஸ்தாயா ஸ்ரீகாரகாநமயர்நிவர்ஹகஸ்ய காஹஜேவஹமவக்தீதிவ காஸிகாயாம் வாவிவ்ருதிவாக்ய தபாவ திஷ்டிதாவஸ்தாம். (வெறியுடையதுளவமலர்வீறுக் கணிந்தன) ஸுமநஸ்தஸவீவ்ருக்ஷஸ்ரேஷ்டவலங்க்ருதாவஸதாம்

உ௦ ॥ விடலரிய பெரியபெருமாள் மெய்ப்பதங்களே. (௫க)

இதியதிராஜ [illegible] ஸம்ஸ்துதிம் பரிவாஹவாஸிதாம்ஶத |
விஶ்வ [illegible] ஶ்ரேயஸே [illegible] ||

ஸா-நீ ॥ உத்தராஸங்கத்தில் நின்றும் விழாநின்ற கரி, கரிகட்டையானது (ஓர்) சுதிடனை (குமறன்) என்குமாரனாம்படி "வத்ஸ [illegible] ஜீவ" என்கிறபடியே ஸங்கல்பத்தாலே குமாரனாம்படி. (பேவி) சுதி நிவேஶித்து (சிறந்தன) விளங்காநின்றதுகளென்றபடி (விடலரிய) ஜ்ஞாநிகளுக்கு த்யாஜ்யங்களான (பெரியபெருமாள்) நம்பெருமாளுடைய (மெய்ப்பதங்களே) ஶ்ரீபாதாரவிந்தங்களே [illegible] காரணாநிஷ்டநிவர்த்தகங்களாயும் இஷ்டப்ராபகங்களாயுமிருந்துள்ள ஶ்ரீக்ருஷ்ணராமாதிகளுடைய ஶ்ரீசரணாரவிந்தங்களாகையாலே உபாயதஶையிலும் உபேயதஶையிலும் உஜ்ஜீவநங்களென்று கருத்து. இனிதாமருளிச்செய்த ஶ்ரீஸூக்திக்கு பலஶ்ரவணமாகிற ஸூத்ரத்தை "[illegible] ஸஞ்ஜீத" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸாரசேதநங்களை யழைத்தருளி "தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர்" என்று ஆழ்வாருபதேசித்தகணக்கிலே க்ருபையாலே வாநம்பண்ணி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று ஹிதோபதேசம் பண்ணுகிறார். (இதியதிராஜேதி) இதி [illegible] தொடங்கின [illegible] தமாகச்சொன்னதாயிருக்கிற யதிராஜனுடைய [illegible] ஶ்ரீவைஷ்ணவஜநஸேவ்யரான கிடாம்பி யாச்சானுடைய [illegible] ஆச்சான் விஷயத்தில் எம்பெருமானுடைய [illegible]

ஸா-கா ॥ (விழுகரியோர் குமறனென பேவிச்சிறந்தன) உத்தராஸங்காத் [illegible] (விறல்சுரர்படையுடைய வியத்துடர்ந்தன) [illegible] (விடலரிய பெரியபெருமாள் மெய்ப்பதங்களே) [illegible] ஶ்ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜ [illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible] (இதியதிராஜேத்யாதி) [illegible] கிடாம்பியாச்சான் [illegible]

௭௫ ॥ கடகக்ருபணாஸ்வாமிந்யாகாமஸ்யாமேஷுநிஜாஜ்ஞாரே ।
ஸிம்ஹவ்ருத்திர்ஸ்வீணேஜநவ௫ த்ஃவஸித்வ்யதே ॥

ஸா-நீ ॥ கரைபுரண்டகாருண்யம் தஸ்யபிவாஸம் தஞ்சிறுவோவக்ஷே ஶம் தஸ்யாஸிதாம் "யஸ்ய ஸாக்ஷாத்தேஸ்யாயதோ வசநாதோஷ வர்ஸித”மென்கிறாப்போலே யிந்த நிக்ஷேபம் “ஸகலமேவ ஸ்வாஸ்ய த்யாவாஸ்யாம் வாவிமஹை தயக ॥ நதத்ஸ்வஸ்யஹிரஷ்டாஹி ஸ்வஹேஸு ணாவி ஹ்யதே” என்கிறபடியே கஜ்ஞாநாநந்யாஜ்ஞாந விபரீ தஜ்ஞாநாதிகளற்று யதாவஸ்தித தத்வஹிதவாஸ்ஷாஷயக் விஷய ணீயாயிருக்கிற என்றபடி. “க்ஷீரம் ஶகரயாயக்தம் ஸ்வதேஹிவி ஶேஷதஃ” என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வதஃ ஹோமேஹ்யாஜ்ஞ்லும்ஸ மகவஸ்து வாஸிதயா ஹோஹ்யாதிஶயமுண்டென்றபடி. மற்றவம் வ்யாயத்திற்கு உபயநஸம்ப ஸஷிக ஸ்வதஸிஸாதிஶயமும், மா வ்யாஹ்ருதாதிஶயமுமில்லை யென்றுகருத்து. விபாயாஃ விஶேஷ ணஜ்ஞாதாரஃதாபஸ்யாதி விஶேஷணயக்த தத்வஜ்ஞாநவதாம்வஸிஷ்டா நிஷேவ்யம் “வாகஸ்யாநஸம்ஜீத” என்கிற ந்யாயத்தாலே விஷ்கஹிஃ ஸ்வமோமஹ்ய த்வேஷ்டீயாநவ்யாஹ௫யமேதஸ்ஹ வாதஹி வாகநாபூதம் விவதேத்ஹிவ்யாயேண வஸிஷ்க ஹணம். வ் வீஸமாயாவி விபாயவஸிஷ்ணிஷேவ்யா ஷேவதாஸ௭௫ஹ ஹோ ஹ்ஹிதாவஃ. வேஷ்டாம்தோஷயந ஸாவ்யாய ஸாயாம் தகஸம்வ்ய ஷாய வ்யவதகஸ்ய உபயநாவேஷ வேஷ்டாம் தஸம்வ்யாயஸ்ய ஸம் ஷ்க் வ் வதகதயா வேஷ்டாம்தோஷயநஜதி ஸவஸம௭த நாவியே யஸ்ய வ் ணதாதிஹராவாயஸ்ய ஸம்வ்யாயவே ஸாயாம்ஸ யாவக ஹோமஹ்ம் விபதவாநம் பண்ணுங்கோளென்றபடி. இப்படி வமோவஷெஶங்கூடுமோ, உவஷெஶமிருக்கச்செய்தேயு மிவ்யபக்த் தை யநாஷிக்கவில்லையோ, ஆகையாலிவ்பம்யம் தஷ்டமன்றோவெ ன்றவிது நம்வ் வயத்திற்கு ஹாநியில்லை யென்று கந்யாவஷெஶமாக வருளிச்செய்கிறார். (கடகரேணதி) வ௫தஃ வ௫தவ்ருக்ஷஃ கடமண மரேணஃஸ்வாஷெ(காமஸ்ய)௭நயஸ்ய(கஷே)விஜயஸாயநே(நிஜாம் கமெ)ஸ்வாம்கமெ(ஸிம்பவ்ருத்திஃஹிஃ)காமேகஃ‘விவஹஃஹயமாஷேமா வியாமேமோவோவஹஜ்ய த”ஜத்யக்தஃ உகஸீணேவசேதாநவ

ஸா-கா. த்யாவ்யாதாய தீஷ டாஹாநவிகாஃதேஷாம்ஸம்வ் ஷாயஶபே ந ஸம்வ் ஷாய வமவமயாதூமதா அக்ஷவிஶேஷா உஷ்யதேம்விபெ தேத்யேநஸம்ஶு வேஷமமாவாகய்ஹித்யக்தமேமாதாநகஷ௫ ஷகூஸமாயாமபே மக்ஷநா ஷஜீவநஹேதமயாதுஹே ஹோம்ய தோக்த ஸவம்ஸ்வ் வாகஸ்ய ஸகமவியோவாஷயதா௭க்தாகஸ௫

௩௦ ॥ முன்பெற்றஞானமுமோகந்துறக்கிலுமூன்றுரையில்

ரஸ-நி ॥ [illegible] (காஉஸ்) "[illegible]" [illegible] (நவமிதவ்யெத) [illegible]. இப்படியானல்வ[illegible] த்தை பார்த்து [illegible] களையுமறிந்து கொள்ள லாமோவென்ற மொறை தப்பாமலா[illegible] களையுமறியவேணுமென்றிருக்கிற [illegible] ருக்கே [illegible] மாக [illegible] த்தைசெய்தருளினேமென்று சொல்லாநின்று கொண்டு [illegible] த்தைபாட்டாலேஸங்ரஹிக்குறார். (முன்பெற்றேதி) (முன்) [illegible] துடங்கி [illegible] பெற்றஞானமும், [illegible] விவேகமும் இதனாலே [illegible] சொல்லிற்று. (மோகந்துறக்கிலும்) [illegible] நிவ்ருத்தியும் (மூன்றுரையில்) [illegible] யத்தில்

ஸா-கா ॥ [illegible] (முன் பெற்றேதி) [illegible] (முன்பெற்றஞானமும்) [illegible] (மோகந் துறக்கிலும்) [illegible]

௨௯ || தன்பற்றதன்மையுந்தாழ்ந்தவர்க்கியுந்தனித்தகவும்
மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்
சின்பற்றியென்பயன்சீரறிவோர்க்கிவைசெப்பினமே. (௩௧)

ஸா-ஸ்ரீ ||(தன்பு) அபேக்ஷித: அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி ரூபமா யக்ஷ்யம் (அற்ற) அபேக்ஷ்ய ரஹிதமான (தன்மையும்) ஸ்வபாவமும் ஸம்வித்விஷயத்வாதி ரூபஸ்வபாவமும் (தாழ்ந்தவர்க்கியும்) அகிஞ்சநாநந்ய ஸாதகம்(கியும்) குடுக்கப்படாநிற்கிற (தனி)அத்விதீயையான (தகவும்) க்ருபையும் "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" இத்யுக்தமாய க்ருபையும் யதா(தன்பற்ற)தன்மையுமென்று உபயத்ராந்வய:. (தாழ்ந்தவர்க்கியும் தனித்தகவும்) உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசநீய க்ருபையும் அநேந அதிகாரஸ்யோக்தி: (மன்பற்றிநின்றவகை) மன் இதி ராஜவாசகமாய் ராஜாதிராஜனை ஸர்வேச்வரனை பற்றி சரணவரணம்பண்ணி நின்றவகை அநேந வர்ணாச்ரமாதிகாரஸ்யோக்தி:. இப்படி உக்தமான வஸ்துக்களை உரையாநிற்கும் மறையை நிரூபமாகவுடையவர் மறையவர்பால் ஆசார்யர்களிடத்திலின்றும் சீரறிவோருக்கு சீரிய த்ரைவர்ணிகம்(சீர்) ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவத்ப்ராப்தி முதலான ஸகலார்த்தங்களையும்(அறிவோர்க்கு)அறியவேணுமென்றிருக்கிற முமுக்ஷுக்களான ப்ரயோஜநாதிகாரிகளுக்கு இவைமுப்பத்திரண்டதிகாரங்களை(செப்பினம்)சொன்னோம் (சின்பற்றியென்பயன்)கீழ் உக்தவஸ்துக்களை நிரூபணத்தாலே என்ற ப்ரயோஜநம் யதா (மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்) வைதிகவிஷயத்தில்(சின்பற்றியென்பயன்)கோபம்பண்ணியென்னவேசீரறிவோர்க்கு

ஸா-கா || க்ராதே:(மூன்றுரையில்)வாக்யத்ரயேக்ஷாகார அர்த்தவர்ணாச்ரமாதிகாரவாக்யத்ரய ஐதிஹ்யம். (தன்பற்ற) அபேக்ஷாரஹித: அந்யசேஷத்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வரக்ஷகத்வாதிரூபாபேக்ஷாரஹிதம் அந்யசேஷத்வாதீநாமேக்ஷ ஜ்ஞாநாதிபாரதந்த்ர்யாதிமாத்ரத்வாத அபேக்ஷிதேநாக்தி: (தன்மையும்) ஸ்வபாவம் ரஹஸ்யத்ரயவிஷயத்வாத் தயாஸ்வபாவதாநந்யாஹசேஷத்வாநந்யசரணத்வாநந்யப்ரயோஜநத்வாதி ஸ்வபாவஸ்ய ஹ்ய: அநேந வக்ஷ்யமாணாநாமேவோக்த: காலம். (தாழ்ந்தவர்க்கியும) அதிநீசாநாமேவாக்ஷேபிதீயதம். (தனித்தகவும்) அத்விதீயக்ருபாவாக "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" இத்யுக்தவந்நேஹாநேஹதாகாருண்யதாநக்ருபாமேத்யர்த்த:. (மன்பற்றி நின்றவகை) ஸாக்ஷாத்ப்ரபத்த்யதிகாரஸ்ய ஸம்ஸ்தாநாய வ்யவஸ்தா வ்யவஹாரா ஸாக்ஷாத்ருஜ்ஞாநாதத்தஸ்ய வ்யவஹாராதிகாரஸ்ய.(யுரைக்கின்றமறையவர்பால்)வேதஸ்வஸ்யேவ

௭௦ || நிவிஷ்டாய திஸாவ ... வஸாகோவ்ருத்தி ... ளவநா

ஸா-நீ || ஸுத்ராண ப்ராண ப்ராண ரஸிகர்களுக்கு இவை செப்பின
மென்று யோஜிக்கவுமாம். யதா (முன்பெற்றஞானமும்) ஸ்ருஷ்டிகாலத்தி
லே பெற்ற ஜ்ஞாநவிகாஸமும் (போகந்துறக்கலுமென்று) ஸாம்ஸா
ரிக ப்ரவ்ருத்தி ஸம்பந்தத்தில் வந்த (உறக்கல்) நித்ரை ஜ்ஞாநம் ...
ஸ்ருஷ்டி ... ரூபத்தில் வந்த தன் ஸ்வபாவமும் ஸகிலமான விஷயவ
வாஸநா ... நிவ்ருத்தியையும் (மன்பற்றிநின்றவகை)
ஸாஸ்த்ராயீந மென்கிற ப்ரகாரத்தை உரைக்கின்ற ஸூத்ரார்த்தவ ...
வக ப்ரயோகவ்யாப்யாம் மோகந்துறக்கிலுமென்றும் தன்பற்றதன்
மையுமென்றும் வாசம் ... வ்யாப்யாம் மோகத்துறக்கலுமென்
றும் தன்பெற்றதன்மையுமென்றும் வாசம். இப்படி சின்பற்றி யென்
பபென்னறு ஸ்வரூப ... முள்ளதாகச் சொன்னது கூடுமோ, ஸவர்
ருக்கும் பகவதாஜ்ஞாவ ... யிலே விஷய ... ஸம்பந்தம்
ஸாவிதமாகையாலே ப்ரபந்நர்க்குமது ஸாமாவிதமன்றோ, ஜீ
வர் ... நிராகரணம் பண்ணினதும் ஸ்ரீ ... ஸம் பண்
ணினதும் ... ஸம்பந்தத்தாலே யன்றோவென்று ப்ர
யோஜநாந்தர ப்ரஸக்திவர்ணத்தை நிராகரியா நின்றுகொண்டு ஸக்தீ
யா ... வதித்வம் ... ஸிதாந்த ... யத்தாலே ஸ்வஸ்வபா
வத்தையருளிச்செய்கிறார். (நிவிஷ்ட இதி) யத ஸாவ ... வஸா
... வ்ருத்தி ... ஸ்ராவித ... என்கிறபடியே
... வாஸநா ... வ்ருத்திகளாலும் ஸ்வதந்த ... நாராயண ...
... வ்ருத்திகளாலும் ... நிவிஷ்ட ... வநாவஸ்தாயாம் ஸ்ரீஸா
... வ்ருத்திர ... என்றபடி. ...
... யிலே ஸ்ரீ ... [illegible]

ஸா-கூ || ... (சின்பற்றிஎன்பயன்) ... [illegible]
[illegible]

௩௭ || நிஸ்ஸீமவைபவ ஜுஷாம் நிரயா ஸ்ரீதாஸ்ஸங்க்ஷேபம் ஸ்வாஸ்ராஸ் |
ஸஞ்க்ஷ்ய தத்வ ஸாகரம் ஸஞ்சித ஸாஸாரம் ஹிதம் ஜகாதி நிர்வஹதி
ஸேஷாதி ஸேஷ்யவிசேஷிதம் திசயா தீக்ஷ்ணதாம் தீக்ஷ்ணதேஹ ||
செப்பச்செவிக்கமுதெ தன்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்துத்

ஸார-தீ|| வரம் க்ருதிதித்தாவி நவ்யயோஜநாஜாரம்ஸ: என்றுகருத்து. கிமேதத் நம்தரஸம்வாநம்ஸ: ஸஞ்சேதவி கிம் நிஷ்டஸம்கீர்ணத்தத்யாஹ. (நிஸ்ஸீமேதி) ஸஸாரம் ஹிதம் ஜகாதி ஸதாம் ப்ர ஸக்திமேவ ஹ்ருதயே நாம் ஸ்ரீக்ருத்ய நிர்வஹதீதி. நவ யோஜநாஜாரம்பஸ:. இதர்வரம் கிம்கிம் யதஜதித்யாஹ. (ஸேஷாதிஷ்ய வீதி) ஸேஷிதம் வசேத்யர்த: உயா ஜநிதீக்ஷ்ணாம் ஸேஹாவஸாநே "நேக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுச" இத்யஸங்குசு தீக்ஷ்ணாம் தேஹ என்றபடி. ஆனாலும் இப் ப்ரபந்தத்தில் ப்ரத்யதிகாரம் ஸங்க்ரஹமாயே சொல்லவேணுமோ, இதன்றியிலே ப்ரபந்தம் நிறைவேறாதோவென்ற வயிகாரஸங்க்ரஹமாயேகளுடைய யதிசயத்தை ஸூசிப்பிக்கின்றுகொண்டு நிகமநாதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (செப்பேதி)(செப்ப)

ஸார-கா|| நிரயாவாஸராஸ்ஸங்க்ஷேபம் ஸ்ரீதாஸ்ஸதாம் ப்ரஸக்திம் ஸ்ரீக்ருத்ய ஸஸாரம் ஹிதம் நிர்வஹதி தச்ச ஸேஷாதிஷ்ய வி ஸேஷிதம் வதி க்ருதாம் தீக்ஷ்ணதாம் தீக்ஷ்ணதேஹ இத்யந்வய: திஸாவஹேளஸ்ய ராமாநுஜாவாய்யஸ்ய வரம் ஹிதமாஷ்ட்ரீ வஸாரஸங்க்ரஹா ஸ்ரீநிதேஷாமாவ்ரத்தய: வாநீவா ஸம்வித்ய: தாவதாக்ருஹோத்ய யா "உத்தமேவேத்யஸிஸாயாவ்ருத்த" இத்யுக்ஷ்ரீத்யாயளவநாஸம்வஹாஷ்டாதிவ மிஷயநேவநீதம் யளவநாவ்ருத்தி ஹிளிவிஷஷ்டிதிய நேநயாஸீ திர விவேகாநாம் விஷயேஷு நவாயி நீக்ஷ்ணாநாஸ்ர தஸ்ஸாமேஹ்ருதயா ஜாவ ஸங்க ஜதத்யதஜ்ஞாகாயேஷ்ா வேதாஜாவாயே ஜெய ஜதி ஸூவ்ய தே நிஸ்ஸீமேதத்யாதி "ஆஸ்ரீஸ்வரமரிஸஹிவிதகிக்கா உமாவதி காமயேவ திதாயஜ்ஞமி"த்யுக்த ப்ரகாரேண ஹமவத்யதிமீக்ஷ்வார தம் த்யாக்தநாரகாநாஹவர ஹிதா: ப்ர ஸக்தி: ப்ர ஸாத: ஜவேநா விநிர்வஹாவிநா: மவேஹவிநாஸிதா: ஸவி ஸப்ா உஸக்வ்ய பாஸதே ஷிணம் ஸமாஹ்வயதே ஸேஷாதிஷ்யவீச்யாதி "நாஹிநஜேதரேண ஹாஸீநஜேதஜீவிதம் | காமயேவவ தீக்ஷேதநிவேஸம் ஷ்ரதகோய யே" த்யுக்த ப்ரகாரேண ஸேஷஷித்யம் ஸ்ரீ நாராயணாஹ்யாம் உபதீஹ்யாம் க்ருதாம் தீக்ஷ்ணாம் காமவிஸேஷவதஸேவாஸாஸாமாஜ்யம் உதஸ்யாவ உதிஷ்டவம் ஸங்கல்ப்ய உதீக்ஷ்ணதேஹ வ தீக்ஷ்ணாம் ஜதய்: ஸேகவேதாஜஸாராஸ்ம ஸம்க்ரஹ ஹுஜேதேதக ஜாத்ரம்ஸ ஹ யாவா வாவ ப்ராஜ்ஞாநாம் வாஜஸ்வம் வதிதய்யாஹ. (செப்பசெவிக்கி

௨௯ ‖ தப்பற்றவர்க்குத்தாமேயுகந்துதருந்தகவால்
ஒப்பற்றநான்மறையுள்ளக்கருத்திலுரைத்துரைத்த
முப்பத்திரண்டிவைமுத்தமிழ்சேர்ந்தமொழித்திருவே. (௪௦)

ஸா-நீ ‖ உத்பீக்ஷ்யமாண-ஸம்ஸார ஹிதமாகவுதித்தாலுமென்ற படி(செவிக்கி)ச்ரோத்ரஜ்ஞாநம் ச்ரோத்ருங்களுக்கு(அமுதென்ன)அம்ருதம் போலே(திகழும்)விளங்காநிற்கும்“ஸ்வது ஸாந்த்ரா நவரஸா ஸூக்திஜிஹ்வா” என்கிறபடியே ஜிஹ்வையினுடைய ஸௌந்தர்யாதிஜநித நிரதிசயாநந்தத்தை ச்ரோத்ருங்களுக்குண்டாக்குமென்ற திசயோக்திசொன்னபடி. இதற்கு முப்பத்திரண்டிவை என்குறதோடே அந்வயம். (செழுங்குணத்து) ச்ரேஷ்டகுணங்களிலே ஸௌசீல்யாதிகுணங்களிலே (தப்பற்றவர்க்கு) ஸ்வாமித்வமில்லாதவர்க்கு ஸௌசீல்யகுண முடையவனாய் ச்ரோத்ரியாதிவ்யக்த்யந்தரஹிதரான ஸம்ஸ்ருஷ்டர்களுக்கு(தாமேயுகந்து)ஸ்வயமேவ ஸந்துஷ்டராய்(தரும்)ஸ்வஸாம்ராஜ்யத்தைத் தரும் (தகவால்) ஸர்வஜ்ஞஸர்வதந்த்ரவெயினாலே (ஒப்பற்ற) நிரவத்யமான (நான்மறை) நாலுவேதங்களினுடையவென்றபடி. (உள்ளம்) ஸந்தர்ப்பமான (கருத்தில்) தாத்பர்யவிஷயார்த்தத்தில் தத்ஸ்வரூபணார்த்தமாகவென்றபடி (உரைத்து) ஸர்வஜ்ஞஸர்வதந்த்ரவெயினாலே ஸத்வரிவயம்பண்ணி உரைத்த சொல்லப்பட்ட. (இவைமுப்பத்திரண்டு) இந்தமுப்பத்திரண்டு பாட்டும்(முத்தமிழ்சேர்ந்த)வக்த்ருவாவ்யவஹாரவைலக்ஷண்யரூபமாதல், ஸம்ஸ்கிருதஸௌஷ்டவஸௌஷ்டவ ஸாதுயோக்யரூபமாதல்.முத்தமிழ்மூன்றுதமிழ்லக்ஷணத்தோடே(சேர்ந்தமொழி)ஸ்ரீஸூக்திக்கி ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தவ்யவஹாரரூப ஸூக்திக்கி (திருவே) ஸௌஹார்தவஸ்ரேணிவ வாஙரூபவிந்தமாமெயில்லாவிட்டால்ஸொ

ஸா.கா ‖ உத்ரிக்தா யா வாங்வநவாங்ம:.(செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்து)உத்ரிக்தௌ ச்ரவணாநந்தஹேதுதயாவர்ணிதாநாம் ச்ரேஷ்டகுணவத்தாம் ஸம்ஷ்ட்ரோணாம்(தப்பற்றவர்க்கு) நிரவத்யாநாம் வக்தும் ஸம்ப்ராப்யாணாம் (தாமே)ஸ்வயமேவ (உகந்துதருந்தகவால்) ஸம்தோஷேணப்ரதத்தஸ்தத்தகாருண்ய (ஒப்பற்ற நான்மறையுள்ளக்கருத்தில்) உபநிஷத்ஸாரார்த்தே வக்தவ்யதத்ஜ்ஞாநஸம்ஸாராதி நிஷ்க்ருஷ்ய வர்ணநாஹங்க (உரைத்துரைத்த)விசாரணிஷ்க்ருஷ்டார்த்தம் (முப்பத்திரண்டிவை) ஏதத்வாத்ரிம்சத் ஸ்துதிகாரணக ஸாராஸ்யம். (முத்தமிழ்) ஸம்ஸ்கிருதஸௌஷ்டவ ஸாதுயோக்யரூபத்வி விவரண ஸ்வரூபஸ்ரீரங்க ஸௌந்தர்யாதி ஸம்பந்த ஸம்பூர்ணத்வ. (சேர்ந்த) வாக்ஸ்துதய ஸம்போதா

உ-ரு|| ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஹிதபராவரநஷ்யஸமயாஸூக்ஷஸம்பு ஊாயவரிஶா ஜபநாஸூடீடு - ஸாகெதஹீதிரஹிதஸதந்யனேஷ்வஸக்தஸதுதுநீப நாவியாஸ்யதிஶாஸ்தீவஃ

ஸா-நீ|| ஹாஸாகொசுருண்டென்றுகருந்து. ஆறனுலும்வதமானகாலத் தில்ஜெவரிடத்தில் ஸயந்தாலே இந்த வ்ரதத்தையநுஷ்டித்தாலுமப தஃவராஸமஜநங்களும் சுஸயாநுஷ்டித்தாநிஷ்ருஷ்டருஜனபடியாலேயி ந்தவ்ரதத்தைய...ம் பண்ணை ஸா...நி...யால்வ்ரத திற்கு சுயிகார...த்தாமல ...வைணு வம் ஸாஹியா தோவென்கிற...ரியா நின்றுகொண்டு ஊவிஷ்யகா லத்திலேயுமயிகாரிஸ...த்தை ஸமயிக்கிருர் (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி) னவம்ஹ-ரு தஃகஸ்...யிகா, ஸாஹாவிதஃ கூஸாகம்ஶாஸ்தீஸதுநீப நாவியாஸ்யதெஹவெதிஹாவஃஇனியிந்தஸ்லோகத்தையொருபாட்டாலே

ஸா-கா||(மொழித்திருவே)ஶ்ரீபராஷா்தகஸம்ஷஜெ வெதஸ்யை. ந ஜெவஃநஜைவ ஊணநயொவநயாஸ வவெஃகம் கதிநிஶஷ தகவா ஸ்யஞ்யகாஶக வ்ரதநிஷ்டாண வயாஸொவ்யஸ்யஃ சுயிகாரிணா ஊஸாஹவாக தயாஹிஜஊாநீம்வராஷாணாஊஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யொர்வாஹாவாக ஶ்ருதிகாநாஊவி தகபராவரஸ்ஷஹாவாக ஶ்ருதிகபராஷி வள க்ஷவதாஊவி சுஸயாஞ ஹூகாக ஶ்ருதிகாநாம் ஸக்ஷபராஷீநாஊஸஷ யாரஹிதாநாஊவி ஸாகெதஹீதிகாக உகூஸவாகாலவதாஊவி ஊவஷெஸ்யு ஸாகாரஷவாதுதஸ்ருாஹ. (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸ்ரதி) னவம் ஹ-ருதாஃ வராஷஃ ஶாஸ்தீ நஃஸதுநீ ஊநாவியாஸ்ய தீதஸ்யஃ வரவொகெஸ்யஷீதி வராஷிரஷிஸ்ஃ ஸஹாஸள ஸம்வ ஊாயஸ்யதஷிநு வரிஶாஸம் ஊஜெநாயஸ்ய ஸதஶாகூ ஸஜதீடு ஸஜ ஜவாஸ்ய ஜஹ வஷீஹா கா கூஜஸ்ய. சுஸக வதிகொடி ஹரித நிராவாயிக ஸஜஜஊாஸ்ய ஊாகூாதீவாகஸ்யஃ பஹாஷி ஷம்வ்ரதாய சுஸாஹி சுநிஷ்ஊாணஸ்ய வ்ரஊணிக வஹிரஹொ ஸாவா ஊவாயஜெவ ஜெவ கா...ஜதிஸம்சுஷ ஸம்கெதஃ தஸ்ரஸ வீதிஃ தஜஹீதஃ ஸத ணெஷ ஸக்ஷ த்ணகஜெஶய ஸஹிதஜ்ஞாஜெந ஷநவெக்ஷஃ வசுகிவிக ஊவ்ய வ்ரஊாஸ்யாஜாஸக ஸகாஶாகஜ்ஞா நம் ஸம்வாஊயெதி யெவஊஷிஜெத ராதாஊஸ்ய ஊந ஜ்ஞாநாவெக்ஷஊதி யாவக னவம் ஹ-ருதாநாஊவிஸ்யயிரிணாம் கெஷாம்விக"கவளஞா ஹவிஷ்யதி நாராயண வராயணாஃ| கூசிக்வசித்ஹாஹாஶா ஊஜெ ஷா வ ஹ-ருஸிஶ"ஊஸ்ஷிநயாக ஊஊநீஷிலை...க வ்ரஊணி கா ஸாஷ்ஸ்யாயிகாரிணொஸூகாத்து ...நா ...
வ்ரதகரண வயாஸ ஸஜஊதிஹாவஃ. (மறையுரைக்குமிதி)(மறை

௨௮|| மறையுரைக்கும் பொருளெல்லா மெய்யென்றோவார்
மன்னியகூர்மதியுடையார்வண்குணத்தில்,
குறையுரைக்கநினைவில்லார்குருக்கடம்பார்
கோதற்றமனம்பெற்றார் கொள்வார்நம்மை
சிறைவளர்க்குஞ்சிலமாந்தர்சங்கேதத்தார்

ஸா-தீ ||விவரணம் பண்ணுகிறார் (மறையுரைக்கும்) (மறை) வேதங்கள் (உரைக்கும்) சொல்லும் (பொருளெல்லாம்) ஸர்வவேதாந்த ப்ரதிபாதிதார்த்தங்களெல்லாம் (மெய்யென்று) ஸத்யமென்று (ஓவார்) விஶ்வஸித்திருக்கும் மஹாவிஶ்வாஸிகள். இதனாலே ஶ்ரத்தாவானென்கிற பதம் விவரிக்கப்பட்டது. (மன்னியகூர்மதியுடையார்) (மன்னிய) ஸ்திரமாயான (கூர்) ஸூக்ஷ்மமான (மதியுடையார்) புத்தியுடையார் இத்தால் ஸ்திரமதியென்கிற பதம் வ்யாக்யாதம் (வண்குணத்தில்) விலக்ஷண குணங்களில் ஶமதமாதிகளென்றபடி (குறையுரைக்க) குற்றம் நினைக்க குற்றமாரோபித்துச் சொல்லுகையில் (நினைவில்லார்) அஸூயையில்லாதார் இதனாலே அநஸூயரென்கிற பதம் வ்யாக்யாதம் (குருக்கடம்பார்) குருக்களிடத்தில் நின்றும் (கோதற்ற) அஜ்ஞாநாதி தோஷமற்ற (மனம்பெற்றார்) ஸத்ஜ்ஞாநம் பெற்றார். இதனாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தா: என்கிற பதம் விவ்ருதமாயிற்று. (கொள்வார் நம்மை) கிடாம்பியாச்சான் ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டரான நம்மை "க்ரு[illegible]" என்கிறபடியே கொள்வார். (கொள்வார் நன்மையென்றும் பாடம். (நன்மை நல்லத்தைக்கொள்வார் ஆனவர்கள் என்றபடி. இதனாலே ஸாரக்ராஹிகளென்கிற பதம் விவ்ருதம். (சிறை வளர்க்கும்) ஸம்ஸாரத்தை வளர்க்கும் பாவத்தாலே ஸம்ஸாரவ்ருத்தியையுண்டாக்குமவர்கள் (சிலமாந்தர்) சில ப்ரதிவாதிகளுடைய (சங்கேதத்தால்) நாம் பற்றினதே ப்ரதமத்தோர் ப்ரதத்தையும் வரிஷ்டியோமென்று வ்யவஸாயத்தாலே (சிதையாத) ஶிதிலமாகாத

ஸா-கா || [illegible]யுரைக்கும் பொருளெல்லாம்மெய்யென்றோவார்) [illegible] (மன்னியகூர்மதியுடையார்) [illegible]. (வண்குணத்தில் குறையுரைக்கநினைவில்லார்) [illegible]. (குருக்கடம்பார்கோதற்றமனம்பெற்றார்) [illegible] (கொள்வார்நம்மை) [illegible]. (சிறைவளர்க்கும் சிலமாந்தர்சங்கேதத்தால் சிதையாததின்மைதியோர்) [illegible]

௩௦ || சிதையாததிண்மதியோர்தெரிந்துதேர்வார்
பொறைநிலத்தின் மிகும்புனிதர்காட்டு மெங்கள்
பொன்றாதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே. (ருஉ)

ஸா-நீ || திண்மதியோர், ஸம்ஜ்ஞாபஸம்ஜிகள் வ்யாஹதபஜிகளென்றபடி. இதனாலே ஸம்கேதஹீநிரஹித: என்கிறவம்சம் வ்யாவ்யாதம். (தெரிந்துதேர்வார்)(தெரிந்தது)க்ஷேஉ வ யோஜநங்களை (ஓவார்)ஆசைப்படார் சிறந்ததேர் வாரென்று பாடத்தில் சிறந்தது, நிரதிசயபுருஷார்த்தத்தை (ஓர்வார்) ஆசைப்படுமவர்கள். வ்யாதிஹாஸவஜாதிஷ்வஸ்தரென்றபடி. தெரிந்ததோர்வாரென்ற பாடத்தில் (தெரிந்து) ஸதஸத்விவேகம் பண்ணி (அது) அத்தை ஓர்வார் வரிஹ்ருஹிப்பவர்கள் வ்யாதிஹாஸவஜாதிஷ்வஸ்தரென்றபடி. இதனாலேஸத்யணேஷ்வஸ்த: என்கிற வம்சம்வ்யாவ்யாதம். இப்படிப்பட்ட வயிகாரிகள்(பொறைநிலத்தில்)க்ஷமாவதீமா ஹஹியில்(மிகும்)அதிகம். (புனிதர்) வரிஶுத்தர் ஆசார்யரென்றபடி. (காட்டும்)ஆசார்யராலேகாட்டப்பட்ட (எங்கள்) ஸ்வகீயம் எங்களுடைய (பொன்றாத) நஶியாத நன்னெறியில் ஸமீசீநமார்க்கத்தில்ஸநாதநவத்ஶாஸ்த்ரப்ரதிபந்நத்திலே (புகுதுவாரே) ப்ரவேசிப்பர்களென்றபடி. இதனாலே ஸத்பத்நீதிபாஸ்தி ஶாஸ்வதம் என்கிற வாக்யம்வ்யாவ்யாதமென்றபடி. இப்படி ஸங்க்ஷேபம் ஆய வரிஶுத்தநா என்று சொன்னது கூடுமோ, விஷய வ்யாவண்யாதிரேவாஸ்தோஷபதத்தினாலேஆசார்யர்கள் தேநாவெரஸத்தினாலே யதாவதுபதேஶம்பண்ணக்கூடாமையால் ஸங்க்ஷேபம் ஆய வரிஶுத்தநஸ்கம் கூடாமையாலே தத்வநிர்ணயமும் தத்ஸம்ப்ரதாயநிர்ணாதரமும் கூடுமோவென்ற ஸ்வதோஷதோஷயதாவதாவாயோபதேஶாஹாவாத் வரிஶுத்தநஸ்கமும் தத்வநிர்ணயமும் தத்ஸம்ப்ரதாயமும் கூடாதென்கிறதோ, வ்யாதிஹாஸ்யாஹாவாத் தத்வநிர்ணயமில்லாமையாலே தத்ஸம்ப்ரதாயநிர்ணயங்கூடாதென்கிறதோ வென்று விகல்பித்து க்ரமேண விஸ்த்ருதஸங்க்ஷேபம் ஆய வரிஶுத்தநஸ்கவிவரணப்ரவைஹாயாஸயத்தினாலே உத்தரமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஆசார்யாதீநஸ்வாஹத்தினாலே ஸாதஷேகிறார். (இதுவழி உதாஹ்ருதி) எங்

ஸா-கா ||(தெரிந்ததோவார்) ஸதஸத்விவேகவாதாந: (பொறைநிலத்தில்மிகும் புனிதர்காட்டுமெங்கள்பொன்றாதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே) க்ஷமாஹவிஷ்யிலேகை: வசீதை: வ்ரதஶீலதை ஸ்வஸ்தகம் விநாஶரஹிதஸந்மார்கே ப்ரவிஶந்தேவ ஸ்வஸ்தப்ரகாரம் ஶாஶ்வதம் ஸத்பதிநீதி நபாவிபாஸ்திதோ த்ருத:. (இதுவழீதி) (இதுவழிஇன்னமுதென்றவர்) ஸத்யம் து ஹோமந்ஸ்யாஜ்யத ஶம்பவாவ்யஸ்ய ரோகஸ்ய காயம்ஸா

௫௯॥ இதுவழியின்னமுதென்றவரின்புலன் வேறிடுவார் [வின்புலன்]
இதுவழியாமலவென்றறிவாரெங்கடேசிகரே
இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பாலென்பிழைபொறுப்பார்
இதுவழியாமறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. (௫௯)

ஸா-நீ॥ கடேசிகரே ஸகலோபாதாரண நாயகாச்சார்ய நாதாநாம் ப்ரவண தாத்பர்ய ஸாரதாதிஸமாஸ்ரயணாதிகளே. ஸமாசாரணத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதரூபரான ஸத்குருக்கள். (இது) இவ்வுபாயோக்தமான ஸத்புஷ்டியே (இன்னமுது) இன் ஸௌந்தர்யமான (அமுது) ஸுரஸ்ரவம் ஸத்ஸௌந்தர்யமென்றபடி. (வழி) பரஸௌந்தர்யமான ஸ்வரூபமென்று (என்றவர்) உபதேசித்தவர் (இன்புலன்) ஸ்வஸாரங்களான புலன் பந்தாதிவிஷயங்கள். இது மற்றுள்ள விஷயங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். (வேறிடுவார்) தாங்களும் விஷயங்களை வேறிட்டு ஸுப்ரதரையும் வேறிட்டுவைப்பார். பரித்யாஜ்யமென விலக்கினார்களென்றபடி. (இதுவழியாம்.) இதுஸமவர்க்ஷமேவ (வழியாம்). மோக்ஷோபாயம் (அல) ஸமவர்க்ஷவ்யதிரிக்தம் மோக்ஷத்திற்கு ஸமர்த்தோபாயமல்ல. (என்று அறிவார்.) அறிந்து நிர்ணயித்தார்கள், யதா (இது) இவ்வுபயோக்தமான ஸக்தி வ்யக்திகளை (வழியாம்) ஸாக்ஷாத்விஹிதமான மோக்ஷோபாயம் (அல) அல்லாததவ்யதிரிக்தவாக்யார்த்தாநாதிகள் மோக்ஷோபாயமன்றென்றறிவார் அறிந்து நிர்ணயித்தார்களென்றபடி. கிஞ்ச (இதுவழி) இந்த ஸௌந்தர்யமான மார்க்கமே. (எய்துக) இவ்வளவில் வ்யவஹிதியாதே இன்னமும் நிர்பயமாகவிப்பத்தியிலே நடந்திடுக என்றுஸங்கல்பித்து (உகப்பால்) இந்தஸநாதந ப்ரவர்தநஸம்ப்ரதாயத்தால் (என்பிழை பொறுப்பார்) எங்களுடைய ஸகலஸமாநங்களையும் ஸஹிப்பார்கள் ஸகலஸமாநங்களையும் ஸஹித்து இவ்வத்புஷ்டியையுமுபதேசித்தார்களென்றபடி. ஆகையால் (மறை) ஆசார்யர்கள் பரமவைதிகரான ஸாஸ்த்ரார்த்த ஸம்ப்ரதாயநிலே (இதுவழியா) இந்தப்ரயோக்தமார்க்கமே ஸாக்ஷாத் உபாயமாக (யாம்) நாம் (இசைந்தனம்) அங்கீகரிக்கப்பெற்றோமென்கை

ஸா-கா॥ கவிபவசோபாஸநம் (இன்புலன் வேறிடுவார்) நித்ய [illegible] (இதுவழியாமலவென்றறிவார்) [illegible] (எங்கடேசிகரே) [illegible] (இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பால்) [illegible] (என்பிழைபொறுப்பார்) [illegible] (இதுவழியா) [illegible] (மறை)

௨௯ || எட்டுமிரண்டுமறியாதவெம்மையிவையறிவித்
தெட்டவொண்ணாதவிடந்தருமெங்கண்ம்மாதவனார்
முட்டவினைத்திரண்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்
கட்டெழில்வாசகத்தாற்கலங்காநிலைபெற்றனமே. (௫௪)

ஸா-தீ || (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி) எட்டுமிரண்டும்பத்தென்று அறியாத அத்யந்தாஜ்ஞரான நம்மை எட்டுமதிருவஷ்டாக்ஷரத்தையுமிரண்டு உடத்தையும் ஷடக்ஷரமான திருமந்த்ரத்தையும் ஸர்வாதிகாரமான த்வய சரமஶ்லோகங்களையும்(அறியாதவெம்மை] ஸம்ஸரித்துப்போர்ந்தநம்மை (இவையறிவித்து) யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸதாசார்யர்களைக்கொண்டு இவை மூன்றும் த்வயசரமஶ்லோகரூபரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸார்த்தமாக யறிவித்து தத்வஜ்ஞாந பூர்வகமாக உபாஸநாதிஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்கி (எட்டவொண்ணாத) அநாஶ்ரிதருக்கு எட்டவரிதான அதிதுர்லபமான என்றபடி. (இடம்)பரமபதஸ்தாநத்தை(தரும்)"மோக்ஷயிஷ்யாமி" "மோக்ஷமோக்ஷ வாநுவிஷ்ணு:" என்கிறபடியே மோக்ஷப்ரதநான பரதேவதாபூர்வியான (எங்கண்மாதவனார்) மாதவனாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரியா யவதரித்து இதிஶேஷ:. "ஜாதோயதாயி கஸ்யேதி"ஸர்வதீஸம்பந்தஜத்ருஷ்டாஹரி: என்றபடியே (எங்கள்) குலத்துக்கு தலைவன் நாயகனாயிருக்கிற என்றபடி (முட்டவினைத்திரள்) (முட்ட) கார்த்ஸ்ந்ய வினைத்திரள் (பாபஸமூஹம்) பூர்ணவ்யாபாரமொழிய வியவாவமும் (மாள)நஶிக்கும்படி (முயன்றிடும்) "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பியா நிற்கும் (அஞ்சல்) நீ ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே "மாஶுச:" என்றுஶோகியாதேயென்று (என்றார்) சொல்லாநிற்கிற மீதோவ நிஷ்டாவாயனுடைய (கட்டெழில்) ஸர்வதோ விளங்காநிற்கிற (வாசகத்தால்) சரமஶ்லோகத்தால் ஸர்வதோஷபரிஹாரகரணத்தா

ஸா-கா ||யோமருளால்)சரமவேதிகாநாமஸர்வாயமாணாம் க்ருபயா (யாமிசைந்தனமே)வயம்நீகாக்ஷா: (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி)(எட்டுமிரண்டும்)அஷ்டாக்ஷரம்த்வயம் சரமஶ்லோகம்ஸாரார்த்தலக்ஷணம்(அறியாதவெம்மை) அஜாநதோஸ்மாந் (இவையறிவித்தெட்டவொண்ணாதவிடந்தருமெங்கண்மாதவனார்) ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர த்வய சரமஶ்லோகாந் ஜ்ஞாபயித்வா பரமபதம் தத்வாந் அஸ்மத் ஸ்வாமீ ஸ்ரீமந்நாராயண: (முட்டவினைத்திரண்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்) கார்த்ஸ்ந்யேந பாபாநாம் நாஶாய ஸங்கல்பம் குர்வந்மாஶுச இதி

ஸ்ரீதேசிகப்ரபந்தஸாரம் ॥

உ௭ ॥ வானுளமர்ந்தவருக்கும் வருந்தவமின்னிலைகள்
தானுளனாயுகக்குந்தாமிங்குநமக்குளதே
கூனுளநெஞ்சுகளாற்குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும் [ஊனைதீர்ந்தடினும்]
தேனுளபாதமலர்த்திருமாலுக்குத்தித்திக்குமே. (ருரு)

ஸா-ர ॥ மேல் (கலங்காநிலை) அசோத்யநிலை (பெற்றனம்) இவ்வளவு ஸித்தியைக்கண்டு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தத்தை பெற்றோமென்கை. ஆனாலும் தேவரீர் நிக்ஷேபத்தை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் நெகிழநினைக்கையாலே குறையில்லையோ வென்ன வக்ரமதிகள் நெகிழநினைத்தாலும் ஶ்ரிய:பதிக்கிது அத்யந்தபோக்யமாயிருக்கு மென்றருளிச்செய்கிறார். (வானுளிதியாதி) (வான்) ஸ்வர்க்கமோக்ஷ: பரமபதமாவது (வானுள்) அதில் அமர்ந்தவர்க்கு ஸாக்ஷாத்தேவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் (வருந்தவரும்) வ்யாஸப்பட்டுவரும் வ்யாஸஸாத்யமாகவரும் (இன்னிலைகள்) இவ்வுபேயாதுநிலைகள் (தானுளனாய்) இப்ப்ரபோதுவாபவேலா திபதங்களை தானுள்ளவனாய் (உகக்குந்தாம்) இன்னிலைமையுடையவரைக்கண்டு உகக்குந்தாம் ஸம்தோஷிக்கும் ஸ்வபாவம் (இங்கு) இந்த விரோதிபூயிஷ்டமான வித்த ஸம்ஸாரத்திலே (நமக்குளதே) உண்டாகப்பெற்றதே யென்று . விஸ்மயிக்கிற. (கூனுள) வக்ரதையுடைய நெஞ்சுகளால் வக்ரபுத்திகளாலே (குற்றமெண்ணி) இல்லாததோஷத்தை இவ்வுபாயத்திலும் தத்ஸ்தரான நம்மிடத்திலும், ஆரோபித்து (இகழ்ந்திடினும்) (தேனுளபாதமலர்) நிரதிஶயபோக்யங்களான திருவடித்தாமரைகளையுடைய (திருமாலுக்கு) ஶ்ரிய:பதிக்கு ஸர்வஸ்வாமியான ஶ்ரிய:பதிக்கு (தித்திக்குமே) அதிபோ

ஸா-கா ॥ அத்ருஷ்டமாக (கலங்காநிலைபெற்றனமே) [illegible] (வானுளமர்ந்தவர்க்கு மித்யாதி) (வானுளமர்ந்தவர்க்கும்,) வ்யாஸவாஸ்ஸூதயா ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிநாம் [illegible] (வருந்திவருமின்னிலைகள்தான்) வ்யாஸேந [illegible] (கட்டெழில் வாசகத்தால்) [illegible] போக்யதர [illegible] (உளனாய்) [illegible] (உகக்குந்தாம்) [illegible] (இங்குளதே) [illegible] (கூனுளநெஞ்சுகளால்) [illegible] (குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்) [illegible] (தேனுளபாதமலர்திருமா

௨௬ ‖ வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்விரகாலடியோம்
உள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனர்*யாமிதற்கென் [ம்]
கொள்ளத்துணியினுங்கோதென்றிகழினுங்கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெனெழின்மதியே. (௫௯)

ஸா-நீ ‖ ம்ருக்யமாயிருக்குமென்றபடி. ஆனாலும் ஸம்ப்ரதாயாம்தரஸ்த ர்கெகிழநினைக்கையாலே தேவரீர் திருவுள்ளத் திலீஷத்தாகிலும் நம் ப்ரபந்தத்தைய நாதரித்தாரென்று ஹேதுவாருதோஎன்ற தமக்குப்ர பந்தத்திலேதேவஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கேவேறுஸம்பந்தமில்லாமையாலீ ஷத்தும்வித்தவிகாரமில்லை ஸர்வேஶ்வரனுக்கேவித்தவிகாரமுண்டென் குறர். (வெள்ளைப்பரிமுகரிதி)(வெள்ளைப்பரி)ஶ்வேதாஶ்வ யதா(வெள்ளை) ஶ்வேதரான (பரிமுகர்)ஹயக்ரீவர் ஶப்தஸ்ருஷ்டிகர்ணிஹ்ருஸ்ருஷ்டி திஷ்ட ரான ஹயக்ரீவர் (தேசிகராய்) வாதிஹம்ஸாம்புவாஹரான கிடாம் பியப் புள்ளாராயவதரித்து(விரகால்) ஆசார்யாவதேஶம் ரூபவிர கால் ஸஹகாரியால் தேவநியாலென்றபடி. (அடியோம் உள்ளத்து) நம்முடைய ஹ்ருதயாகிற பத்ரத்திலே (எழுதியது). முன்னே ஸர்வே ஶ்வரனுவாசார்யாவதேஶமூலமான எழுதிக்கொண்டுபோக நம்மு டைய நெஞ்சில்பட்டவர்த்தங்களை (ஓலையிலிட்டனம்) ஸாத்ருஶ்யமாகப்பா ர்த்தெழுதினல் போலே புஸ்தகத்திலே எழுதினம் பராயீநகர்த்ருத்வ ஸ்வாதந்த்ர்யம் நமக்கு. இப்ப்ரபந்தத்திற்குஸாக்ஷாத்கர்த்தா ஸ்ரீஹ யக்ரீவரென்றபடி. அடியேன் தேவகர்த்தா நீயன்றாம் ஓலையிலிட்டன மென்றநயம். (இதற்கென்) ஸர்வேஶ்வரகர்த்ருத்வமாகிலன்றோ குற் றமென்றலாவது, இதில் குற்றமெண்ணில் தங்கள் ஹ்ருதயிலே குற்றம த்தனை போக்கியதில் ஒன்றும் தட்டாதென்றபடி. (கொள்ளத்துணியி னும்) இப்ப்ரபந்த ஸாரத்தைக்கண்டு சிலரிதுவே பரமார்த்தயா உபாதேயமென்று க்ரஹித்தாலும்(கோதென்று)(அஸாரமென்று) (இகழினும்) அநாதரித்துக்கைவிடப்பார்க்கிலும் (கூர்மதியீர்) யதார்த்த யதார்த்தவிவாரக்ஷமபுத்திமான்களேஎன்றுஸம்போதநம்(எனெழின்மதி)

ஸா-கா ‖ லுக்கு) ஶ்ரேயஸ்ஸம்ப்ரதாயக்ஷேமவத்தயா ஶாஸ்த்ரார்த்தஸ்ய வி ஶேஷ: (தித்திக்குமே) ஆஸ்வாத்யஹேமேஹவதி(வெள்ளைப்பரிமுகேதி) வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்)ஶ்வேதாஶ்வ:வோதேஶிகோஹம்ஸ(விர காலடியோமுள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனம்)ஸாக்ஷாத்காரம் நாஸ்மாகம் ஹ்ருதயேலிகிதமித்யாஹுர்வ்யாஸ: ஸம்ஸ்காரவிஶேஷ:ஏவ பாகேஷ ஸவே வயம் (யாமிதற்கென்) ஸ்வாஸ்மாகம்ப்ரேயஸ: ஸ்வஸம்பந்த: ஸ்ரீஹ யக்ரீவஸ்ய கர்த்ருத்வமேவ (கொள்ளத்துணியினுங்கோதென் றிகழினும்)ஸம்பந்தஸாரஸ்ய ததீவஸ்வாரஸ்யஷ்டி தீ ஸ்வாமேவ(கூர்ம

௩௬ ॥ ரஹஸ்யத்ரயஸாரோபா வேசுதேசிகவிஸ்ருதா ।

ஸா-நீ ॥ என்னுடையஅஜ்ஞாநவஸாயத்தையுடையஸோலஹரமானஉந ஸூ. (எள்ளற்றனையுகவாது) வரிஹ்ரஹித்தாரென்று திரா ஸமுஃதீயத் தையம்ஙீகரித்தாரென்று உருவிஞாநகூதவஸாதோஷத்தினாலேமவிடி யாது (இகழாது) உதீயத்தைத்ரஜித்தாரென்று சுவடும் உஃவியா தென்றபடி. வாஸ ஸம்யத்தை வரார்வரிக்ரஹிக்கிலும் வரித்ரஜிக் கிலும் ஆரேனுமொருவருக்கு ஸாதோஷமும் வெஷமுமுண்டாகாதி றே; ஆகையாலே வுஸம்யவரிக்ரஹத்தில்ஸந்தோஷிக்கிறவனும்வரி த்ராமத்தில் மிக்ரஹிக்கிறவனும் இப்வுஸவஸ்யாநகத்ராவான ஸ வேஸ்வரனென்றுகருத்து. இப்படிஉள்ளத்தெழுதியதொலைவிட்டனமெ ன்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீஹஸ்தீ ஸர் ஆவரயெ்ராவஷெஶஉஸவெ நஷவரீர் ஹ்ருஉயத்திலெழுதின வதூக்களஙதங்களாகையாலே தாவஉதூங்களையும் ஒலைபிலிட்டனமென்று சொன்னால் சுதிவிஸூ கதயாஉயிகாரிஉளஉஹ்ய வஸம்பியாதோ, இனிஆவரயெர்ய உநி ஷாகூங்களைத்தானறிந்து சுஹிஞாநவேஸியாக ஸஂஹஹித்து எ ழுதினேமென்றில்அப்போது ஸ்வாதிவரிகஷிதாநுயாஹாவவுஸம ததாலே தஙவிஉஸஜதமாகாமையாலே யநாஉரம்வுஸம்பியாதோ, கி ஞஸாவ உாயாதரஸூர்க்கும் உதாதரஸூர்கும் வஸயொகூதூம் ஸ்தாஉஸஜத மாகையாலே வஹஸ்ரநாஉஸாஉதியும் ஷொஷமன் றோ, ஒலையிலிட்டனமென்று ஷெவநகதூஸ்வம தோற்றுகையாலே கதூஸ்வமில்லை யென்கிறதுதான் கூடுமோ வென்ற ஷெவநகதூஸ் ஸ்வரூபம் வராயீநமாகையாலே தநுரவிநாஸாகஂஞகதூஸ்வமென்றும் விவக்ஷிதாகையாலே அநுயாஹாவாஉிஸஂஷ்வஸாமஞெஸமில்லாதே ஸஂஹ்ரஹகதூஸ்வமுங் கூடுமென்றும் ஸாவாயாஂதர உதாஂ தாஸூவஸஜதமானாலும் ஷெஷநாஉவதிவித்துக்களான ஸ்ரீவராஹர வராஹுராரிஉஸஜதயாதஙவிஉநாஉரமில்லை யென்றும் அருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு ரஹவைகஸஂகெஸத்தாலே இவுஸம்யத்தை தலைக்கட்டுகிறார் (ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயதி) ரஹஸ்யத்ரயஸாரஃ ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்தவிஸ்தாரகஃ ரஹஸ்யத்ரயஸார மெ ன்று பேர்பெற்றது (ஈயம்) இந்த வுஸம்யமென்றபடி. "உநவிஉயஸ வுஸாஉாஸவஸதிரஹஸ்யத்ரயஸாரோய"மென்று உவொஸா

ஸா-கா । திமிர்)ஜைவர்ஹ்ணாஸா (எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெ னெ ழின்மதியெ) [illegible]
[illegible]
[illegible]

30 || ஶரண்யதம்பதிவிதாம் ஸம்க்ஷேபஸங்க்ரஹம் ||

ஸா. டீ || நாயிகாரத்திலே உபக்ரமமாய் ஸமஸ்தமான விவரணமென்றபடி. வேங்கடேஶவிபூதிநா (வேங்கடாசலாதிபதேர்விபூதிர்வேதி "ஸஹஸ்ரஶாகாவிபூதிர்" இத்யுக்தப்ரகாரமாயிருக்கிற விபூதிஸ் வேங்கடேஶவிபூதிர்தேவ வேங்கடேஶவிபூதிஸ் [illegible] தேஶிகரூபமாய் வேங்கடேஶ தைவவேதாந்ததேஶிக தைவவிபூதிஸ் நிரவதிகவிபூதிஸ் ப்ரஸ்ருஹ "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஶ்ரீய:பதிநாராயண தைவதேஶிக ரூபேணாவதீர்ணர் என்றபடி. தைவா ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர் தேஶிகராலே யென்றபடி. யதா, தேஶிகரூபியான திருவேங்கடமுடையானாலே என்றவுமாம். அதவா வேங்கடேஶாக்யவேதாந்ததேஶிக விபூதியாலே என்றவுமாம். (ஶரண்யதம்பதிவிதாம்) ஶரண்யர் ஶரணாகதர் ஶரணம்புகுந்தவர் ஸம்ந்யாஸிகள் "ப்ரபத்யே ஶரணம்" என்கிற தம்பதீ விஷயமான திவ்யதம்பதிகளை விதிப்படி ப்ரபத்தி வஸ்திவாரமாக்கி ஸாதரர்க்கு பரதேவதாபாரம்யத்வேதநமான பரமஶாஸ்த்ர ஶித்திக்கும் 'அயர்வறுமமரர்களருளப்பெற்ற,ஶ்ரீஶாக்தநிக்குமென்னபடி. (ஸம்க்ஷேபத:)ஸம்க்ஷிப்தம் யதா "ஶ்ருதஸாராம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யே" யென்று ஶ்ருதஸாரநிஷ்டமாய் ஸம்க்ஷேபவிஷயிதாதிஶிஷ்ட: ஶ்ருதிஶிரஸ்தயா தேஷாமபி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸாரஸாரஹ்ய ஸூத்ரவ பரிவர்த்தாய ப்ரதிபாதிக்கப்படாநின்கிற இப்ரபந்த(ஸங்க்ரஹம்) ஸந்தேஶிக. விஸ்தாரமும் ஸம்க்ஷிப்தஸாரமுமாக ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதென்றபடி. இதனாலே இந்த க்ரந்தமும் ப்ராமாணிகமென்று தோற்றுகையாலேயும் வேதாந்தஸம்ப்ரதாயாந்தரஸாரஸம்க்ஷேபமானதும் தத்வஹித ப்ரஶாஸ்த்ராதிஸம்க்ஷேபமாகையாலும் ஸர்வோபாதேய தத்த்வ ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ஸாரார்த்த விஶதீகரண வ்யாக்யாநமாகையாலும் இப்ரபந்தமே உபாதேயமென்று கருத்து.

இதி நிகமநாதிகாரோ த்ரிம்ஶ:

விஹிதஸகலபரிபாலநாய நாதநாதத்ரிதஶாயலஸம்பத்ஸநாயகவதீர்ணர் | நிரவதிகஶ்ரேயஸ்கரஸ்வபாவ தேவதாநாம் நவஸேவிதகாலவிநதநாம் காதநாஸம் ப்ரஹாரா ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:.
ஶ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸம்பூர்ணஶ்சாயம் க்ரியாஹாஶ்ஸ்து தாத்பர்ய:

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே.
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம:.
ஶ்ரீ ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ஸாரஸ்து.
ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.
ஶ்ரீமதே ஶ்ரீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

முற்றிற்று

இதி ஶ்ரீ[illegible] தநுஜேந [illegible]
[illegible] ஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிக
[illegible] வேதாந்த ரஹஸ்யஜாதேந [illegible]
விரசிதாயாம் உத்தரஸாரார்த்தாத்ரிம்
ஸம்பூர்ணஶ்சாயம் க்ரியாஹாஶ்சதுர்த்த: ॥

இதி ஸாரப்ரகாஶிகாயாம் ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜேந
ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:॥

முற்றிற்று.

ஶுத்தாஶுத்தபத்ரிகா

பக்கம்.	வரி	அஶுத்தம்.	ஶுத்தம்.
௨	௯	பூர்வ	பூர்வம்
"	௧௦	ஸர்வ	[illegible]
,,	௧௩	க்ஷயிக	க்ஷயிகம்
,,	௨௧	ஹ்ருதயங்களையெ	ஹ்ருதயங்களை
௩	௧	கிம்ருமிமறின்	கிம்ருமிமன்றி
,,	௬	க்ஷய நம	க்ஷய்ய நம்
௪	௬	ஞங்கள் ந்ரவா	ஞங்கள் க்ஷந்ரவா
,,	௮	ப்ர ஸம்ஹியாதெதா	ப்ர ஸம்ஹியாதோ
..	௧௪	மோக்ஷ	மோக்ஷம்
௬	௭	தோறும்	தோரும்
,,	௧	ஸர்வ	ஸர்வம்
,,	௧௭	ஹவரவ	ஹரவ
௭	௩	ஶோக	ஶோகம்
..	௧௫	விசேஷித்தது.	விஶேஷிக்கது,
௮	௨௧	ப்ரபேஶ்ராய்	ப்ரபேஶ்ராய்
,,	௨௩	யதி	யதி
,,	௨௫	வெஹ	வெஹம்
௯	௧௩	ப்ர	ப்ர வாஹ
௯	௨௧	படி.இந்த	படியிந்த
௧௦	௨௯	யிகார	யிகாரி
௧௧	௨௯	அன்னை யிசத்ரா	அன்னையாஊத்ர
௧௨	௩௧	செசெய்தான்	செய்தான்
௧௩	௧	பாவிஷ்ஃ	பாவிஷ்ஃ
,,	௩	மோக்ஷாத்ய	மோக்ஷ
,,	௭	மென்றபடி,	மென்றபடி.
,,	௯	கள்க்கு	கட்கு
..	[illegible]	[illegible]	[illegible]
..	௧௮	ஜிதிர்ஜி	ஜிதர்ஜி
௧௪	௨	ரூபா ய	ரூபாய
௧௫	௧௦	பரமாய	பரமாவாய
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
௧௬	௫	காரநவத்தை	காரகநவத்தை
"	"	ரவைவநவ	ரவைநவ
,,	௯	சொன்னது.	சொன்னது,
,,	௨௦	ஹோத்ர	ஹோத்ர

கரு	உஎ	ஶஞூா	ஶஞூம்
,,	உஅ	ஶஞூா	ஶஞூம்
சஉ	௩௦	ஸ்ரீாக்	ஸ்ரீாக்
கஅ	அ	வ்ெநஷ	வ்ளுஷ
உக	க	ஸவுஜாய	ஸஂவுஜாய
,,	கு	ஶ்வாஶிஜி	ஶ்வாஸிஜி
,,	கூ	ககளிலொரு	களிலொரு
உஉ	கக	ஹாஹ்ரு	ஹாராஹ்ரு
உ௩	கூ	வுயொஜநஂதா	வு யொஜநந்தா
,,	க௦	ஹேமும்சொ	ஹேமுஞ்சொ
உச	உக	வபாா	வபா
உரு	க	இங்கன	இங்ஙன
,,	உகு	ஹாநாஸுத	ஹாநாஸுத
உஎ	கச	வவெஷுலே	வவெஷுயிலே
உஅ	ச	சிலவான	சில்வான
,,	க௦	வபிவாஹ	வபீவாஹ
"	கஅ	சிலவான	சில்வான
,,	உஎ	வுஶாணஜாா	வுஶாணாஜாா
உகூ	கச	துவுஶப்ந	கதுவுஶப்ந
௩௦	௩உ	குருக்கள்நிரை	குருக்கணிநிரை
௩க	ச	ஶரணஂபுக்கியென்றபடி	ஶரணபுக்கென்னபடி
,,	கு	ள்	ல்
,,	ம	வஜாநுராந	வஜாநுராந
,,	க௦	ஹாஷுகாரனென்ற	ஹாஷுகாரரென்ன
,,	கக	மிம்	மிடம்
,,	உஎ	உய்ய	வுய்ய
௩உ	க	பெருமான்திருவடி	பெருமான்றிருவடி
௩௩	கூ	ஸஜொ	ஸ்ஸஜொ
,,	கஎ	மைன்று	மென்று
"	உக	பெருமான்தி	பெருமான்றி
௩௩	கரு	வஷாு	யெஷாஂ
,,	கஎ	ஜாதவு	ஜாதவு
"	௰	ஶிநஶி	ஶிநாஶி
௩அ	அ	ஶாஸங்களை	ஶாஸங்களை
,,	உச	நெரி	நெறி
,,	உகு	விநெவவ	விநுவவ
சக	க௦	பாஸநஸாஂ	ஶாஸநஂ
சஉ	உஉ	யுபாய	யுவாய

இங்ஙனன்னென்கிறவிடங்களில் இங்கனன்கிறது ...

,,	௨௫	இருள்கள்	இருட்கள்
௪௨	௧	மிருள்கள்	மிருட்கள்
௪௩	௨௧	ஸமவஸ்தாரணா	ஸமவஸ்தாரண
"	௨௮	இருள்கள்	இருட்கள்
௪௫	௧௮	ஸ்ரீயஷ்டி	[illegible]
௪௭	௯	அமரா	அமரர்
௪௮	௨௬	பிருட்டி	பிராட்டி
௪௯	௧௪	ஸம்க்ஷேமம்	ஸம்க்ஷேமம்
,,	௨௬	உத்ஸ்ருங்க	உத்ஸ்ருங்க
௫௦	௧௨	பாழிலே	பாழூலே
,,	௯௧	பாழிலே	பாழூலே
௫௧	௨௨	ஸமவஸரண	ஸமவஸரண
௫௨	௧௧	யரி	யற்
௫௩	௧௪	பிரவி	பிறவி
,,	௧௯	ஒருகாலுார்	ஒருக்காலுார்
"	௯	[illegible]	[illegible]
௫௪	௨௮	பேருஇழவு	பேருமிழவு
௫௬	௧௧	இதால்	இத்தால்
,,	௧௯	நொடித்துவார்த்தை சொல்லி	நொடித்து)வார்த்தை சொல்லி
,,	௨௫	குடிபுகிரவிட்டு	குடிப்புகிரவிட்டு
,,	௨௬	யரிவரி	வருவரி
௫௭	௯௧	[illegible]	[illegible]
௫௯	௮	மித்ராதி)	மித்ராதி)(போங்கோதஞ்சூழ்ந்தபுவனியும்
"	௩௬	பெக்ஷிக்வமே	ஸெஷிக்வமே
"	௨	பண்ணு	பண்ணை
௬௦	௯	பெருகிற	பெறுகிற
,,	௧௨	விஸ்தாரா	விஸ்தாரா
,,	௩௭	ஜிதக்ஷி	ஜிதகொஷ்
,,	௮	கன்றுக்குச்சுரக்கும்	கன்றுக்கிரங்கிச்சுரக்கும்
௬௧	௮	ஸாக்ஷாத்விதி	ஸாக்ஷானவித்
௬௪	௯௩	வேதவேதாந்த உத்ரி	வேதவேதாந்த த்ரி
௬௫	௯	படியிலே	அடியிலே
௬௭	௩௪	[illegible]	[illegible]
௬௮	௮	[illegible]	[illegible]
௭௦	௩௮	[illegible]	[illegible]
௭௨		[illegible]	[illegible]

௭௬	௧௪	ராஹித்ருபம். விவக்ஷிதம்	ராஹித்ருபம்விவக்ஷிதம்
,,	௩௪	விஸ்யாஃ	விஸ்யஃ
௭௭	௧	த்ருஷ்டஸம்ஹீராணாம்	த்ருஷ்டஸம்ஹீராணாம்
௭௯	௨௧	ஹேதுதாஷேஃ	ஹேதுதாஷேஃ
௮௦	௮	வாயாரக்ஷமாயி	வாயாரமாயி
௮௧	௯	யாதொ	யாதோ
,,	௧௭	ம்மு	ம்உ
"	௧௮	ஸூரஸூரீர	ஸூரஸரீர
௮௨	௩	நிதேத்ரெஸ்ஹ	நிதேத்ரெஹ
,,	௪	நீதேத்ரஹா	நிதேத்ரஹா
,,	௮	கிடைக்கயாலு	கிடக்கையாலு
,,	௧௦	ஸ்ஸாமிக்கிமே	ஸ்ஸம்மிக்குமே
௮௩	௧	ஐஹா	ஐஹாத
,,	௭	யாலெ	யாலே
௮௪	௧௧	யாகிலிறே.	யாகிலிறே
,,	௧௩	வாஸ்தக்ஷவமாக	வாஸ்தக்ஷமுமாக
,,	௧௫	லீஸ்ரெஹரெயெ	லீஸ்ரெஹையே
௮௫	௧௨	யீஷ	யீஷை
,,	௧௩	ஜாமரெ	ஜாஸ்ரெ
,,	௧௫	அதுமத	அநுமத
,,	௧௭	நியாஸ்க	நியாஸ்க்ஷ
	,,	நியாஸ்க்ஷந்தா	நியாஸ்கந்தா
"	௨௨	மென்று	மென்றும்
௮௬	௯	ஸெஷியார	ஸெஷியாக
,,	௧௦	உபநிஷத்திற்கு	உபநிஷத்துக்கு
,,	௧௬	ரஷியவக்த	ரஷிவப்யக்த
"	௨	யிங்கிவ்யக்தர	யிங்கிவ்யக்தர
"	௨௧	யாயக்ஷ	யாரக்ஷ
௮௭	௧௪	ஸ்ஜெயக்ஷஹக்ஷ	ஸ்ஜெயவஹக்ஷ
,,	௧௭	ஹவஜ்ஞாநம்	ஹவக்ஜ்ஞாநம்
௮௮	௨	வானென்கை	வானென்கை.
௮௯	௧௮	விஶ்வதநரிப்படி க்ஷநேத்ரநேத்ரமிப்படிஆக	விஶ்வ கன்க்ஷநேத்ரநேத்ரமிப்படியாக
,,	௩௨	நிரபெக்ஷமா	நிரபெக்ஷமுமா
௯௦	௨௩	ஆகவிவைத்தாலி	ஆகவிவற்றலி
௯௧	௨௭	யாரக்ஷாதிசத்ராதி	யாரக்ஷாதீசத்ராதி

ஹ என்கிறவிடத்தில் ஸ ஹ ஹ என்கிறதாகஸ் ஸம் ...

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
கூஉ	உரு	(இப்படி)	(இப்படிஐதி)
கூங	கங	ஶ்லோகம்,	ஶ்லோகம்.
கூரு	ங	உறிப்பாக	க்குறிப்பாக
,,	கக	இதன்படி	இதின்
கூஎ	உஎ	ரூவஸ்வஸாவஸ்வ	ரூவஸ்வஷாவஸ்வ
கூஅ	க	நாராயண	நாராயண
,,	கரு	களிஸிஷெத	களிஷெதந
,,	கசு	ஸம்ஹங்களன்றே	ஸங்கங்களன்றே
கூகூ	ஙங	கஷிஸி	கஷிநி
க00	உசு	தொன்னெ	தோன்றெ
,,	உஅ	தனதேறு	தனதேனு
,,	ஙo	துலையென்னிலை	துளைபொன்றிலை
க0க	கஅ	நிவக்கஸ	நிவாஹகஸ
க0உ	கஉ	டீகயாம்	டீகாயாம்
க0ங	ரு	யிவைத்தத்த	யிவைதத்த
க0அ	உ	ஹவஞாரா	ஹவாஞாரா
,,	கசு	கொள்வது,	கொள்வது.
"	ஙசு	வரரவஷவஸ்வ	வரரஷவஸ்வ
க0கூ	உஉ	நிக்ஷ்ரீ	நிக்ஷ்ரீ
கக0	கூ	வுணர்	வுணர்வு
,,	ஙக	ஸரஷவ	ஸரஷவ,
,,	,,	ஸரஷவ	ஸரஷவ,
ககக	கசு	வனவஶ்ரேஷ்	வனவாஶ்ரேஷ்
ககங	உஎ	[illegible]	[illegible]
ககச	எ	யக்ஷமாய்நிக	யக்ஷமாயநிக
ககஎ	கசு	தயா	தயா
,,	,,	தெவ	"தேவ
,,	"	விஶாதெஷ	விஶாதெஷ
கஉ0	கூ	வைஶராவார்.	வைஶராவார்,
கஉக	ச	மவர்கள்	மவர்கள்.
,,	,,	க்ஷராவார்.	க்ஷராவார்,
,,	[illegible]	[illegible]ல்லாமை	[illegible]ல்லாமை
கஉஉ	ச	[illegible]	ஹமவஷெ

பக்கம்	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்.
௧௬௮	௧௩	தொழிந்தது	தொழிந்தது?
,,	௧௫	உத்தரவாயி	உத்தராவயி
,,	௧௯	புத்த	புற்ற
௧௬௯	௫	தொழிந்தது.	தொழிந்தது,
,,	௧௪	வ்யொமித்தது.	வ்யொமித்து,
௧௭௨	௨௧	ஸாக்ஷ்யம்	ஸாக்ஷ்யம்.
௧௭௩	௧	தொழிந்தது	தொழிந்தது,
,,	௫	ஸூத்ரவத்தை	(ஸூத்ரவத்தை)
௧௭௪	௧௫	களதற்கும்	களிதற்கும்
,,	௩௧	இதுக்குவ்ய	இதற்குப்வ்ய
௧௭௫	௨௩	மென்னு	மென்னும்
௧௭௬	௭	வென்றது.	வென்னது,
,,	௧௭	யென்றது.	யென்றது,
௧௭௭	௧௩	மாகை.	மாகை,
௧௭௮	௨௭	மன்று.	மன்று,
,,	,,	யிற்று,	யிற்று.
௧௮௦	௨௮	வ்யகாகாஶ	வ்யகாஶ
௧௮௧	௧௬	காஶகக்ஷ	காஶக்ஷ
,,	௧௯	வ்யகாஶகக்ஷ	வ்யகாஶக்ஷ
௧௮௨	௯	வ்யாகாஶி	வ்யகாஶி
,,	௨௬	வ்யகாஶகக்ஷ	வ்யகாஶக்ஷ
௧௮௩	௧௫	அதங்கனே	அதெங்ஙனே
,,	,,	ஜாநாதீ	ஜாநாதி
௧௮௪	௨	விரொயி	விரொய
,,	௧௮	ஹாஸோந	ஹாஸோநக்ஷ
,,	௨௦	வ்யகாஶ	வ்யகாஶக்ஷ
,,	௩௩	ஸம்வதெ	ஸஞ்ஞதெ
௧௮௫	௩	வாறே.	வாறே
,,	௭	வென்ற	தென்ன
,,	௨௧	கொள்ளும்.	கொள்ளும்
௧௮௭	௨௮	யதோ	யதோ..
௧௮௯	௩௪	(ஸமவஹாஸூத்ரா தீத்ரா)	(ஸமவவாஸூத்ராதீத்ரா)

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
கஞ○	ஙக	விகஷு	விகஷு
கஞக	கங	மவ்ராகை	மாகை
,,	கஅ	வடித்தது.	வடித்தது,
,,	உஞ	வுகாசக்ஷ	வுகாசக்ஷ
,,	ஙங	த்ரிநா	த்ராதிநா
கஞஉ	உஉ	கேவஷுண	கேவஷுக்ஷண
,,	ஙo	காசதெ	காசதெ
ககூங	உஎ	ஸ்ராக.	ஸ்ராக
,,	ஙங	ஸ்ரீக்ரியதெ-	ஸ்ரீக்ரியதெ
கஞச	ரு	(காதாவிதி)	(கதாவிதி)
,,	சகூ	இவவளவாலித்ரா	இவ்வளவுஐத்ரா
ககூரு	உo	விஷசெத்ரக்ர	விஷசெத்ரக
கஞசா	உஅ	வுதிவ்யு	வுதிவம்யு
ககூஎ	உ	ஸம்யி	ஸம்யி
,,	கூ	லெவயச்ஷ்ரம்	லெவயச்ஷ்ரமம
,,	எ	யீத்ராதி	தீத்ராதி
,,	உஉ	வைஞக்க	வைகஞக்க
ககூஅ	கூ	ஷிதிஷெம்	ஷிதிஹெம்
,,	கரு	தீத்ரு	தீத்ரு
ககூகூ	ங	ஷமான	ஷேமான
,,	ஙக	யநகாவஷா	யநகாவஷா
,,	ஙஉ	மில்லாயையால்	மில்லாமையால்
,,	கரு	ஷஸஹவதஷ	ஷஸஹவதஷ,
,,	ஙo	ஸக்ஷ	ஸக்ஷ ।
உ○○	கூ	இந்ததக்ஷ	இத்தக்ஷ
,,	கக	வுயாநக	வுயாந
உ○க	உரு	ஸஷு	ஸஷு
,,	உகூ	பொன்று	(பொன்று
,,	உஅ	கேஷாமம்	கேஷாது
உ○உ	அ	ஸவொர்	ஸவெர்
,,	கக	ன்னென்றிவ்வாக்ஷ	ன்னென்றிவ்வாக்ஷ
,,	ஙஎ	ஷுணம்	ஷுக்ஷணம்
உ○ங	ங	பென்ன	மெதென்ன

பக்கம்	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்,
உ௦ச	ங	யாதா	யாதா,
,,	உசு	(வெ)	வெஶ
உ௦ரு	எ	மாக	டாக.
உ௦அ	ங	தை	தை
உ௦கூ	ஙங	ஙிந்த	ஙிக்த
உக௦	ச	லென்றது	லெண்றது,
உகஉ	உ	ஙஹாவநம்	ஙஹாவநம்.
உகங	உ௦	தெத்தாலே.	தெத்தாலே,
உகச	உங	ஹவதி।	ஹவதி,
உகரு	உரு	ஶேஷம்பூ	ஶேஷபூ
உகசு	கங	நாஸ்தீ	நாஸ்தி
,,	கச	துடங்கி	துடஙகி
,,	ஙச	வாவ்ருத்தி:	வ்யாவ்ருத்தி:
உகஎ	கஎ	அதனில்	அதனிற்
,,	ஙச	அதனில்	அதனிற்
உகஅ	கக	இங்கு	இங்ஙு
உஉங	கூ	வு காஶ	வு காஶந
,,	கக	தத்வ	தத்வங்வ
உஉச	ச	ஸவடோ	ஸவ்டோ
,,	கஉ	வ்யவார	வ்யாவார
,,	உ௦	ஙிதியஸ	ஙீதிவஸ
,,	உஉ	வாஸ்யஸக்வ	வாஸ்யக்வ
உஉஅ	உரு	கள	களில்ஸு
உஉகூ	ககூ	தடக	தாக்
உஙங	கஅ	மன்றறென்று	மன்னென்று
,,	உக	ஶுத்ராவார்.	ஶுத்ராவார்,
,,	உஎ	ஷ்யிகரித்தித்யாதி	ஷ்யிரீகரித்து இத்யாதி
உஙச	உக	ஜந்தார	ஜந்தாம் தார
உஙரு	ககூ	உதாரம் தி	உதாஹரம் தி
,,	,,	ஙுஹூரரவி	ஙுஹூரரவி
,,	உஉ	ஸம்யிப்பானென்ன	ஸம்யிப்பானே என்ன

பக்கம்	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்.
,,	௨	தன்ஞனந்தது	தன்ஞநந்த்து
௨௩௰	௨	வெரகா	வெரக்ஷா
௨௩௪	௨	மெபபரு	மெம்பெரு
,,	௧௬	க்ஷாதி த்ரு	க்ஷாதீ த்ரு
,,	௧௯	விநியோநண	வியோகாநகண
௨௪௰	௨௧	மென்ன	வென்ன
,,	௩௧	விஷ்ணோ	விஷ்ணோ
௨௪௫	௩௨	வள	வளவ
௨௪௩	௫௩	வாஶாமெணக	வ்ராஶாமெணக
௨௪௬	௩௧	யாக்த	யாக்தா
,,	௩௨	ஸாஶதிரிதி	ஸாஶதிரிதி
,,	௩௩	ஜ்ஞாநா	ஜ்ஞாந
௨௪௭	௧௬	க்ருஷ்ணஸ்ய	க்ருஷ்ணஸ்ய
௨௫௧	௬	ஹவித்தாண்	ஹவத்தான
௨௫௩	௩௧	யாக்திம்	யாக்திஹிம்
௨௫௬	௧௮	ஹெஶமெ	ஹெஶமில்லையெ
,,	௩௧	வெரிதஞ	வெர்யிதாய
௨௫௭	௧	ஹணதீ	ஹணிதீ
௨௫௮	௧௮	வ்ருதிஸப	வ்ருதிஸம்ப
௨௬௰	௧௨	ஶிம்தஶணாவலி	ஶிம்தாஶணாவலி
௨௬௪	௯	யணவரம்	யணம் வரம்
௨௬௫	௬	ப்ரஹ்மணணாநாம்	ப்ரஹ்மணாநாம்
,,	௨௬	[illegible]	[illegible]
,,	௨௯	[illegible]	[illegible]
௨௬௬	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௯	ஸநாதம் | ஜ்ஞாதா	ஸநாதநம் | ஜ்ஞாக்ஷா
,,	௧	[illegible]	[illegible]
௨௬௭	௮	[illegible]	[illegible]
,,	௩	[illegible]	[illegible]
,,	௧௨	[illegible]	[illegible]
,,	௨௭	[illegible]	[illegible]
௨௬௮	௩	[illegible]	[illegible]
,,	௨௩	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
,,	கங	தயொஹு த செவ ந	தயொஹ்ரு தசெவந
,,	ஙச	நிஷ்டுக	நிஷ்ஷுக
உஎ○	ஙஉ	கநு்யா	கநு்யா
உஎக	ச	வஸிவெஷீ தாரா	வஸிவெஷீ தாரம்
,,	உஅ	ஶ்ரெமாக	ஶ்ரியொமாக
,,	ஙரு	வு்தவெ்ந	வு்தாவெந
உஎஉ	ரு	வாராணா	வாரணா
,,	அ	வாகெ்யாத்தவெஸ்வ	வாகெ்யாத்தவெஸ்வ
உஎங	ஙஉ	வஹவரவு	வஹதாவு
,,	ஙச	வெஶாஶா தாநாம்	வெஶாஶாநாம்
உஎரு	கக	பஹுஷிடாகெ்யஃ	பஹுஷிவடாகெ்யஃ
உஎசா	உச	ஞொகாநு்ரவு	ஞொகாநு்ரவு
உஎஅ	க○	வாஶெகாஷி	வாஶெகாஷி
உஎகூ	ரு	உக	உக்த
,,	கூ	ஒன்றுதேவு	ஒன்றுந்தேவு
,,	உ○	ஜெவுதாஜவெ	ஜெவதாஜாவெ
உஅ○	க○	லக்ஷி	,, லக்ஷி
,,	ஙஉ	காக்ஷ்யஸக்ரொஷ	காவஸு்தய்யொஷக்த
உஅஉ	உரு	விக்ஷவ	விக்ஷவ
,,	உசா	ஐதாஷி	ஐத்ரஷி
உஅங	கூ	நொக்ம்	நொக்த
உஅச	ஙச	தயொ	தயொஃ
உஅரு	கஉ	ஸாத்ராஜெவ	ஸாத்ரவஸவ
உஅஎ	ரு	கஷிஶுசு	கஷீநிஹ
,,	கஎ	ஸக்ஷிவு	ஸம்க்ஷிவு
,,	உசா	கஷிஶுசு	கஷிம்ஶிசு
,,	உஅ	ஜரா	ஜஶி
உஅஅ	கூ	அவர்தங்களிதி	அவர்கள்தங்களிதி
,,	க○	ஊ்யஷு	ஊ்யஷு
,,	உரு	ருக்க	ருக்குசுக
உஅகூ	ஙச	செவவ	செவ
உகூ○	க	உத்ராஷி	ஐத்ராஷி

பக்கம்	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்.
உகூ0	உ௪	தீவூ	தீவ்ர
உகூக	கரு	ஊஹாவஶ்ய	ஊஹாவஶேஷ
,,	கசு	தியக்ஷ	தியக்ஷ
உகூஉ	உஉ	வஸீதஜ்ஞா	வஸீதக்ஞா
உகூ௩	க	ஸ்தம்வ	ஸ்தம்ப
,,	ரு	ஸவா[illegible]ஸ்ய	ஸவா[illegible]ஸ்ய
உகூ௪	க	ராஜ்ஞா	ராஜ்ஞா
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	க0	க்ஷயி	க்ஷயீ
,,	கசு	தியம்[illegible]வஸ்த:	நியம்[illegible]வஸ்தம்
,,	உரு	வாரக	வாரிக
உகூரு	ரு	ரேசக	ரேசக
,,	கசு	[illegible]	[illegible]
உகூசு	௪	வஸ்ர	வஸ்தர
,,	க௭	ஸவா	ஸவா
,,	௩உ	வஜ நியார்	தவொர்ஸர[illegible]
		ஶ்ரக்ஷம்	
,,	,,	உபயாக்தகார	உபயாக்தகார
௩00	க	நவெஸ	நவெஸ
,,	உக	ஸாபாரணா	ஸாபாரண
,,	உரு	[illegible]	[illegible]
௩0க	கசு	மைமா	மையா
௩0௩	ரு	ஸிவை	ஸிஹிவை
௩0௪	க௬	பொர்த	போர்ந்த
௩0ரு	[illegible]	[illegible]	[illegible]
௩கஉ	உஉ	[illegible]	[illegible]
௩க௩	ரு	தன் றன ருயி	தன் றிறன் ருயி
,,	க௭	மென்றிம்[illegible]	மென்றிம்ஸவெ
௩க௭	௪௪	[illegible]	[illegible]
௩உ[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
௩௩	௩	விஜ[illegible]	விஜ[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௩௩௪	௧௮	வவேதநக்வ	வவேதந
,,	"	வேதக்வந	வேதந
௩௩௬	௩௩	ஜதவஷ	ஜநவஷ
,,	௨௩	விரோயீநாம்	விரோயிநாம்
௩௪௯	௨○	வு திஷ்ஜ்ஞாந	வு திஷ்ட ஜ்ஞாந
௩௫௨	௩௧	நிஷேடா	நிஷேடாஷ
௩௫௩	௩	ஸஹாஸ்ய	ஸஹாஸ்த
௩௬௩	௨௧	வுாவ்ய	வுாரவ்ய
௩௭○	௩௪	ராக்ஷஸ	ராக்ஷஸ
,,	,,	தித	தித்ர
௩௭௨	௩௩	உத்காய	உத்காவாய
௩௭௩	௧	காமிஷி	காஷிஷி
௩௮௬	௬	லஜேஉத	லஜஹஉத
௩௯௪	௨	நமரவேஷ்யாவா	நமரவேஷ்யா
௪○○	௩○	க்வகி	க்வங்கி
௪○௭	௨	ஸாஹாவ	ஸஹாவ
௪○௯	௩௪	வு ஞெ	வு வஞெ
௪௧௫	௧௮	ஸம்ஹாவிக	ஸம்ஹாவித
௪௧௬	௩௨	ஹேஹாஹ	ஹேதஹாஹ
௪௨௧	௩	ஶுஷா	ஶுஷ்டா
௪௨௩	௨௭	ஓநஷிதேத்ர	ஓநஸ்யதேத்ர
௪௨௪	௩௩	த்யாக்தி	த்யாக்ர
௪௨௫	௧	ணியிவ்வ	யிவ்வ
௪௩௨	௨○	மரவொ	மரவிவொ
௪௫௨	௨○	வநஷேய	வநஷ்டேய
௪௫௯	௧௩	ஶ்ரஸம்ஷ்வ	ஶ்ரஸம்க்ஷ்வ
,,	௩௧	ஹமத	ஹமவத
௪௬௮	௧௭	கெள்ள	கொள்ள
௪௬௯	௪	பற்றுசாகம்	பற்றுசாகப்
௪௭○	௨	செய்தார்	செய்தாள்
௪௭௧	௨௨	வைராக்ஷம்	வைராக்தம்
௪௭௨	௧	மாப்ரோபலே	மாப்போலே
,,	௨	வாஸநம்	வாஸநம்

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௪௭௩	௮	படுகுட்டு	படுகிற
௪௮௧	௧௮	ஐந்துக்குமிதி	அஞ்சுக்குமிதி
௪௮௫	௧௭	ஶ்வரன்	ரம்ஶ்வரன்
௪௮௬	௨௨	ஒரவஸரத்னுலே	ஓரவஸரத்திலே
௪௮௭	௨0	ஶ்ரூகேதி	ஶ்ரோகேதி
௪௮௮	௬	விஶ்வஸம்	விஶ்வாஸம்
௪௮௯	௨௫	[illegible]வாயந	[illegible]வாயாந
௪௯0	,,	னுடைய	னுடை
௫00	௧௪	ஶரிரிஶரீர	ஶரீரிஶரீர
,,	௨0	[illegible]ாயஃ	[illegible]ாதயஃ
௫0௨	௧௪	[illegible]திக[illegible]	[illegible]ாதிக[illegible]
,,	௰௭	(ஸகேந)ு	(ஸகேந)
௫0௪	௨௫	[illegible]தியாக	[illegible]வதியாக
,,	௨௬	தக்கதுதான்	தக்கதான
௫௧0	௩	ஸ்வயீந	ஸ்வாயீந
௫௧௨	௧	யநஷிக்கும்	யநாஷிக்கும்
,,	௨௨	ஸ்வத்ராந	ஸ்வாத்ராந
௫௩௩	௩	கிறது.	கிறது,
௫௩௪	௨௫	ஸ்வஸம்[illegible]	ஸ்வஸம்க[illegible]
௫௪௪	௧௪	க[illegible]	க[illegible]
,,	௩௧	வவாஷா	வவாஷா
௫௪௮	௧௭	நிஸரகம்	நிஸர்கம்
௫௫0	௧௪	தஸவ[illegible]	தஸிவ[illegible]
௫௫௧	௨௬	[illegible]ாவ	[illegible]ாவ
௫௫௨	௯	[illegible]மாகையாலும்	வஶிஷமாகையாலும்
,,	௨௬	கட்வது	கடவது
௫௫௬	௧	வேறேரவ	வேஶ்ரோரவ
௫௫௭	௨	த்நம்	த்ாநம்
௫௬௨	௧௭	[illegible]ஸாவம்	[illegible]தாஸாவம்
௫௬௬	௨	ஸவதி	ஸவதி
,,	௨௨	[illegible]	[illegible]
,,	௨௪	[illegible]	[illegible]
௫௬௮	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௩	னென்றும்கொண்ட	னென்றும்[illegible]ளாலுமகொண்டாட

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்,
ருஎ௦	க௪	[illegible]	[illegible]
ருஎ௪	உஉ	[illegible]	[illegible]
ருஎஅ	௩	[illegible]	[illegible]
ருஎ௯	உ	[illegible]	[illegible]
ருஅஎ	கஉ	[illegible]	[illegible]
ருகூ௦	க	[illegible] சூழ்வினை போக்கினேன்	பூசித்தும்போக்கினேன்
ருகூக	அ	கட்டவோம்வெண்டு	கடவோம்வேண்டு
,,	க௪	[illegible]	[illegible]
ருகூஉ	கஅ	வமில்லாத	மில்லாத
ருகூ௩	கூ	எனனவ[illegible]	என்னவ[illegible]
,,	கஎ	நீர்	நீ
ருகூரு	கரு	[illegible]	[illegible]
ருகூசு	க௦	உவகாரர்	உவகாரகன்
"	"	[illegible]	[illegible]
ருகூஎ	கஉ	மின்றிதி	மென்னுமிதி
ருகூகூ	உ௩	காளை.	களை
சு௦௦	உ	செய்திலன்	எய்திலன்
,,	,,	பட்டு	பாட்டு
,,	கக	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
சு௦[illegible]	உ	பார்த்று	பார்து
சு௦உ	க	மென்யலற்றப் பண்ணுய்	மென்னலற்றப்பண்ணும்
,,	௩	பும்கு	புக்கு
,,	எ	[illegible]	[illegible]
சு௦௩	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	க௦	[illegible]	[illegible]
,,	கரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கஅ	[illegible]	[illegible]
,,	உ௦	[illegible]	[illegible]
,,	உஉ	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
“	கஅ	வத்யா	வத்யா
,,	,,	ஸம்பய	ஸம்பந்ய
சுகஎ	கஎ	வைஷயிகாந்	வைஷயிகாநந்
,,	கஅ	வடியேனை	பாவியேனை
,,	உஅ	ஶ்ரோதக்ஷம்	ஶ்ரோத்ராக்ஷம்
,,	உகூ	ஸ்வநிஷ்டாஹிஜ்ஞாநா	ஸ்வநிஷ்டாஹிஜ்ஞா
சுகஅ	உஉ	யெடுத்தல்	யிடுதல்
“	ஙக	செய்தான	செய்யாதன
சுகங	உக	கொண்ட	கொள்ள
,,	,,	பண்ணு	பண்ணி
,,	ஙo	உத்தி	உத்தி
சுஉக	கஉ	ராஜ்ஷ்டெ	ஶ்ரேஷ்டெ
,,	,,	ஸஹாயெபாவ	ஸஹாவாயெபாவ
,,	கசு	ஸாக்ஷிக	ஸாக்ஷிக
,,	உக	அநந்தவஹ்நி	அநந்தவஹ்நீ
,,	“	ஶாந்தே	ஶாந்தே
,,	உஉ	ஶகாராகவுஜ்ஞாஷ	ஶகாராகவ்யாக்ஷ
,,	உங	வாவுநாராய	வாவ்ராயநாராய
சுஉங	உரு	ஶாஸ்நாநண	ஶாஸ்நாநகண
,,	உஅ	வ்ராவாரிக்கை	வ்ராவரிக்கை
,,	ஙக	வ்ராவாரிக்கை	வ்ராவரிக்கை
சுஉரு	கஉ	தோஹ	தோஹ
சுஉசு	கஉ	ஶேஷவர்ஶ்ரேஷ்ட வராதி	ஶேஷவரஶ்ரேஷ்ட வராதிஶய
,,	கஅ	நவெஸதி	நவெவஸதி
சுஉஎ	அ	த்ராஹா	த்ராஹா
,,	உரு	உநந்தித்வெ	உநந்தித்வெ
,,	உஅ	உயுவ்ஶஷ்வ்ய:	உயுவ்ஶஷ்வ:
சுஉஅ	கக	வரஉ	வரஉ
சுஙக	எ	வருளி	யருளி
,,	அ	வவொந்து	வபிவொந்து
சுஙஉ	உஎ	ஶாராகெ	ஶ்யாரகெ
“	உஅ	ஷந்தஸஷ	ஷந்தஸஷ
சுஙச	அ	ரய	ராய

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௬௩௫	௧௮	யஜ்ஞாதி	யஜ்ஞாதீனா
,,	௧௯	க்ருஷ்ண	உக்ருஷ்ண
,,	,,	உயா	யா
,,	௨௯	ஹாவத	ஹாமவத
,,	௩௨	வநவதஸ்ய	வவநதஸ்ய
௬௩௭	௨	ஓாஸாஹூதா	ஓாஸஹூதா
,,	௨௫	ஹமவத்ருஷ	ஹமவஓத்ருஷ
,,	௨௬	ஹமவத	ஹாமவத
௬௩௮	௩௪	வஸிதுாமைந	வஸித்ருாமைந
௬௪௩	௨௯	உாணிகம்	உாஊாணிகம்
௬௪௪	௧௯	வெஷ்ஷிதி	வெஷ்யிஷ்தி
,,	௨௮	மௌக்ஷிக்ஷங்க	மௌக்ஷிக்ஷங்க
௬௪௫	௩௨	ஸாக	ஸ்ராக
,,	௩௩	ஸ்ருஓிதக்ரு	ஸ்ருாஓிதக்ரு
௬௪௬	௧௪	மக்ஷிக்ஷ	மௌக்ஷிக்ஷ
,,	௨௪	ௌதஸ்க்ஷமஓஊ	ௌதஸ்க்ஷம்மஓஊ
௬௪௯	௭	காஷ்டாதகக்ஷம்	காஷ்டாக்ஷம்
௬௫௦	௨௩	வெஸா	வெஸ
,,	௨௮	ஊாவவம்	ஈாவவம்
,,	௩௦	ஓாஸ்ரு	ஓிாஸ்ரு
௬௫௧	௨	றுத்த	நிறுத்த
,,	௫	கூஷித்வெ	கூஷித்து
,,	,,	வேதித்தாலே	வேதத்தாலே
௬௫௬	௭	கநாஷெவெ	கநாஷ்டவெ
,,	௧௧	கநாஷிக	கநாஷ்டிக
௬௫௭	௧	ஸிம்ஙா	ஸிஙாம்
,,	௨௦	ஜநாக	ஜநநாக
,,	௨௧	வகொஓிக	வகொமாஓிகம்
,,	௨௨	ஸுத்தெவெ	தத்தெவெ
,,	௨௪	கஊஙம்	கஙம்
௬௬௩	௨௪	ஐத்ருஓி	ஐத்ருாஓி
,,	௩௩	வ்ராவத்ரு	வ்ராவரத்ருஷ

பக்கம	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்
௬௬௫	௧௦	ஸௌக	ஸௌக்ய
,,	௨௦	வாகுத்தாலே	வாக்யத்தாலே
,,	௨௨	ஸா	ஸ்கா
௬௬௮	௧௫	ஹ்ராஹ்ம்யா ஹவதி	ஹ்ராஹ்ம்யா நஹவதி
௬௬௯	௩௩	வக்ஷ	வக்ஷ்ய
௬௭௪	௬	ரணவஸ்ய	கரணவஸ்ய
௬௭௯	௨	வாதயாஶௌத்ரு	வாத்யாஶௌத்ரு
,,	௧௬	வாவாரம்	வாவார
,,	௩௦	த்ராஶ்ரு	த்ரா ஶ்ரீ
,,	௩௧	ஹிதயா	ஹிதத்யா
௬௮௦	௨௫	வதஸம்	வத்ஸம்
,,	௨௯	ஸாஶாநா	ஸாஶாநா
௬௮௧	௨௫	வீக்ஷ்ய	வீக்ஷ்ய
௬௮௨	௧௫	வாவாரம்	வாவாரம்
“	௧௭	த்ரரா	த்ரா
,,	௨௩	ணம்வாநீ நஷ்டவ்ய	ணம்வா நீவாநீ நஷ்டவ்ய
,,	,,	கூம் க	கூ. க
,,	௨௯	வெகஸட	வொகஸட
,,	௩௩	வ்யாழிதி	வ்யாழீதி
,,	௩௫	குரை	கூரை
௬௮௩	௩௪	ஶித்வத	ஶித்வதா
௬௮௫	௩௦	வொய	வொய:
௬௮௬	௧௫	கூஶாழிம்	கூஶாழி
,,	௨௨	ஷிஞ	ஷிஞ
௬௮௭	௩௦	வாவம்ஶா	வாவாஶாஶா
,,	௩௧	ரஶோ	ரம்ஶோ
,,	௩௩	க்ஷஷித	க்ஷஸ்ஸ்யா
௬௮௯	௩௪	தஶித்வத	தவித்வத
௬௯௦	௬	மாப்யோலே	மாப்போலே
,,	௨௪	யிருக்கவென்கிறத்தோ டேகவயம்ரா	யிருக்கரா
,,	௩௨	யாவெக	யாவெக
,,	௩௪	வஞக்கி	வஞர்க்கிதி
௬௯௧	௧௭	வ்ரஶாழி	வ்ராஶாழி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௬௯௧	௩௪	சோரது	சோராது
௬௯௪	௩	லாவது.	லாவது,
௬௯௫	௨௨	[illegible]	நிவ்ருத்தி
௬௯௭	௮	[illegible]	[illegible]
,,	,,	வெ்ரதம்	வெ்ரதம்
,,	௧௯	வாரெஜ	வாரெஜெ
௬௯௮	௨௧	[illegible]	[illegible]
௭௦௪	௨௬	[illegible]	[illegible]
௭௦௫	௨௬	[illegible]	[illegible]
௭௦௬	௧௮	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	௩௨	[illegible]	[illegible]
௭௦௯	௬	[illegible]	[illegible]
,,	௧௨	நிவத்திக்கை	நிவத்திகையாகை
௭௧௧	௧௨	[illegible]	வாவத்துக்குநி
,,	௨௭	யிகாஸங்கா	ஷிகாஸங்கா
௭௧௨	௧௩	[illegible]	[illegible]
,,	௨௩	[illegible]	[illegible]
௭௧௪	௩௧	[illegible]	[illegible]
,,	௩௨	[illegible]	[illegible]
,,	௩௩	[illegible]	[illegible]
௭௧௫	௧௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௨	நர	நரக
௭௧௬	௨௦	ஸாவா	[illegible]
௭௧௭	௨௩	வெதிப்பு	வெதிரம்பு
,,	௨௬	வரெஜா	வரெநஜா
,,	௩௪	[illegible]	[illegible]
௭௧௯	௧	[illegible]	[illegible]
,,	௮	[illegible]	[illegible]
,,	௧௮	[illegible]	[illegible]
,,	௨௯	[illegible]	[illegible]
௭௨௦	௧௨	[illegible]	[illegible]
௭௩௩	௨௪	[illegible]	[illegible]
௭௩௪		[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
,,	௩௪	நாமம்	நாமே
௭௨௧	௧௨	ஜ்ஞாநாத்ரா	ஜ்ஞாநம்த்ரா
,,	௧௩	தத்வ	தத்வ
,,	௧௪	ப்ருக்ருதியை	ப்ரக்ருதியை
,,	௨௧	ஜக்ராந்தா	ஜக்ரந்தா
,,	௩௦	வைஷ்ணவ	வஷ்ணவ
,,	௩௫	ஹிருதய	ஹிருதய
௭௨௨	௩௬	ராவணஹேதோர்ப்ரா	ராவணப்ரா
௭௨௩	௧௨	நிவ்ருத்தி	நிவ்ருத்தி
,,	௨௫	ஸ்வதத்வ	ஸ்வதத்வ
,,	௩௨	நிவ்ருத்தி	நிவ்ருத்தி
௭௨௪	௨௯	விஹாஜ	விஹா
௭௨௫	௨௨	தஜ்வ	தத்வ
௭௨௭	௬	ஸ்வதத்வ	ஸ்வதாத்வ
,,	௧௦	மோக்ஷ	மோக்ஷ
,,	௧௮	க்ஷணதி	க்ஷணஸ்ரீதி
௭௨௮	௨௯	ரணதிதி	ரணக்ஷதிதி
௭௩௦	௩௧	ஷஷ்வஸக்ஷவேவி	ஷஷ்வஸக்ஷவி
௭௩௧	௧௦	முயில்	முகில்
,,	௧௨	ரக்ஷணக	ரக்ஷகணக
,,	௨௫	மவதா	மவசா
,,	௨௬	ஷ்ருதீதி	ஷ்ருதீதி
,,	௩௩	ஸாவா	ஸவா
௭௩௨	௩	ஜெவஜ்ஞா	ஜெவஜ்ஞா
௭௩௪	௨௧	ஜ்ஞாஜ	ஜ்ஞாஜ
௭௩௫	௨௩	ப்ரவ்ருத்தி	ப்ரவ்ருத்தி
,,	௨௪	நீவ்ருத்தி	நிவ்ருத்தி
௭௩௬	௩௦	ப்ராஹ்ம	ப்ரஹ்ம
௭௩௮	௧௮	வீஸரன்	வீரன்
,,	௨௦	தாலேவர	தாலேஸவர
௭௩௯	௩௪	மம்ஸம்தி	மம்ஸாமதி
௭௪௧	௨௩	காஷிநி	காதிநி
௭௪௨	௨௫	பர்வோ	பர்வோ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௭௪௫	௧௧	[illegible]	[illegible]
,,	௩௬	[illegible]	[illegible]
௭௪௯	௧௦	[illegible]	யாவிரத
௭௫௩	௨	[illegible]	[illegible]
௭௫௪	௨௧	[illegible]	[illegible]
௭௬௦	௪	மின்றிக்கே	மன்றிக்கே
,,	௧௮	[illegible]	[illegible]
,,	௨௪	[illegible]	[illegible]
௭௬௩	௧௧	[illegible]	[illegible]
௭௬௪	௧௧	[illegible]	[illegible]
௭௬௫	௪	[illegible]	[illegible]
௭௬௬	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௮	[illegible]	[illegible]
௭௬௭	௨௫	தவுதும்	தனுவும்
௭௬௯	௩	[illegible]	மாக
௭௭௦	௧௪	[illegible]	[illegible]
,,	௧௭	உணர்த்தியே	உணர்த்தியே
௭௭௩	௨௦	[illegible]	[illegible]
,,	௨௯	[illegible]	[illegible]
௭௭௪	௩	[illegible]	[illegible]
௭௭௫	௨௨	[illegible]	[illegible]
௭௭௮	௮	[illegible]	[illegible]
௭௮௦	௩௦	தீனிடு	தீணடு
௭௮௨	௫	[illegible]	[illegible]
௭௮௩	௪	[illegible]	[illegible]
,,	௨௦	[illegible]	[illegible]
௭௮௮	௨௮	[illegible]	[illegible]
,,	௩௨	கிழ்	கீழ்
௭௯௦	௫	[illegible]	[illegible]
"	௨௮	[illegible]	[illegible]
"	[illegible]	[illegible]	[illegible]
௭௯[illegible]	௭	[illegible]	[illegible]
"	[illegible]	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௭௯௭	௮	காத்து	காற்று
"	௩௦	எழில்	எழில்
௮௦௨.	௧௯	வைர	தைவர
௮௦௫	௨௫	நீந	நீநா
௮௦௮	௩௩	வஸ்ர	க்ஷவஸ்ர
௮௦௯	௯	க்லிஷ்டி	த்ரிஷ்டி
௮௧௧	௨௨	ம்ராப	ம்ராக்
,,	௨௩	ஸ்ரீதிஷை	ஸ்ரீதி
,,	௨௪	ஷேஷ்ட	அவக்ரேஷ்டக்ஷ்வ
,,	௨௫	அவக்ஷ்வ	அவக்ரஷ்ட
,,	௨௬	வயக்ர	வயஷை
௮௧௩	௪	கேசவய்ய	கேவசய்ய
,,	௬	ப்ரஹ்மாவுக்கு	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு
,,	௧௩	ப்ரஹா	ப்ரஹ்மா
,,	௨௯	ப்ராத	ப்ராதா
௮௧௪	௧௦	க்ஷரீ	க்ஷரி
,,	௩௪	முக்த	தேக்த
௮௧௬	௪	க்ஷாவந	க்ஷாவந
,,	௨௨	சோக்ஷ	(சோக்ஷ
௮௧௮	௨௮	ஸௌஸர்வ	ஸௌஸஹர்வ
,,	௩௨	விஜ்ஞா	விஜ்ஞா
௮௧௯	௨௨	ஸ்வித:	ஸ்வித: ।
௮௨௦	௨௮	த்ஸந:	த்ஸந: ।
௮௨௧	௧௫	த்ஸநா	த்ஸநா ।
௮௨௨	௩	ஶ்ருத	ஶ்ருத்ர
,,	௨௬	நவேஷ	நவேஷ,
,,	௨௭	ப்ராஹ்மணா	ப்ராஹ்மணா,
௮௨௩	௮	ஸாவ்ரா	ஸாம்வ்ரா
,,	௧௧	ஸதேநா	ஸதேநா
,,	௧௩	தப்ரஜையஷி	ஜையஷி
,,	௧௪	ரஹிதஸ்ஸ	ரஹித: ஸ
,,	௨௬	அசரா	அசேரா
௮௨௪	௨௯	ஜ்ஞா	தேஜ்ஞா
௮௨௫	௧௮	ஸாயமேஜதி	ஸாயம்ஜ்ரதிதி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
,,	௩௧	ெந	ெந ।
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	த்து	ற்று
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	அ	[illegible]	[illegible]
,,	௧௩	எல்லாஉ	எல்லாவு
,,	௧௨	வெத	வெத ।
,,	௨அ	ழில்	ழிற்
,,	௩௪	யில்நங்	யினம்
அ௨௯	௯	கழல்	கழற்
,,	௯	நீபஃ	நீயஃ ।
,,	௨௪	அனு	[illegible]
,,	௨௫	அனு	[illegible]
,,	௨௯	குறு	குரு
[illegible]	[illegible]	வன்னிக்கே	யனறிக்கே
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	அவரவத்த	அவாவத்து
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
"	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	அ	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	விரொயிநா	விரொயிநா ।
,,	[illegible]	காரணம்	காரணம் ।
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	௨௫	மென்து	மென்று
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	யன்றில்	மென்றில்
[illegible]	[illegible]	விஷ	விஷய
,,	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௮௫௪	௭	ஸாந	ஸ்யாந
,,	௧௨	ஸம்ஸ்வாஹவி	ஸம்பாஹவி
௮௬௧	௩௧	நீநா	தீநா
௮௬௨	௩௫	தார்வேஷ்வ திஷ்டி தத்ரஸ	தார்வேஷு தத்ரஸ வ்ருத்திஷ்டித
௮௬௫	௧௯	சுவ்யேய	சுவ்யேய:
௮௬௭	௫	வாய	உவாய [விசேஷ]
௮௭௨	௪௭	ஸம்ஹிதி	ஸம்ஹதி
௮௭௬	௩௧	க்ஷ:"ஸாவ்ரத்வ	க்ஷ: | "ஸாவ்ரத
,,	௩௨	நிரூபவைந	நிரூபவண"
௮௭௭	௩௪	ஸக்ருஞி	ஸக்ருதி
௮௮௧	௮	கேவ. வ்ராணமே னனவருளி	வ்ராணமென்றரு
௮௮௬	௧௨	என்ன	என்கிற
,,	௧௪	திவரு	திருவ
௮௮௮	௨௭	பௌத்தாலெ	பௌத்தாலே
௮௮௯	௩௩	தேத்த:.	தேத்த:
,,	௮	வ்ராணாஷி	வ்ரணாராஷி
,,	௩௨	வ்ருஸிக்த	வ்ருத்திஸிக்த
௮௯௧	௧௩	யாதென்ன	யாத்ராவென்ன
௮௯௨	௨௩	நிக்ஷஸிஷிடு	நிக்ஷஷிடு
௮௯௨-௪	௧௮	(அமுத்தை)	(அமுசத்தை)
௮௯௬	௮	கிறது.	கிறது,
௮௯௭	௪௨	யொஸ்ர	யொஸ்ர
,,	௩௨	ஞதாவர	ஞதர்வர்
௯௦௦	௨௪	செகிறு	செய்கிறு
௯௦௩	௩௫	த்ராஸிஹ	ஸித்ராஹ
௯௦௬	௧௫	ஐத்ராதி	ஐத்ராஷி
,,	௧௭	யர்லே	யாலே
,,	௩௪	ஸர்வா	ஸர்வாவி
௯௦௭	௩௫	பபை	பபௌ
௯௧௪	௪௫	உளயடு	வளயடும்
௯௨௯	௮	ஷோக்ஷ	ஷோக்ஷ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௯௱௯	௰௨	விராடீம்	விராடீஸ்வா
௯௪௭	௯	ஈய்	செய்
௯௫௭	௧௧	ச்செய்தா	ச்செய்தா
,,	௧௪	னுகரும்	னுக்கும்
,,	௧௭	வஸ்ரீ	வம்ஸ்ரீ
,,	௨௨	வாதாவோ	வாஹாம்வோ
,,	௰௪	ஶ்ரா தா	ஶ்ரீ தா
௯௫௮	௯	ஶ்ரு ஜெநஷம்	ஶ்ருஜெநாஷஸ்ரீ
,,	௨௦	விகாநாமே	வியாநஷே
,,	௨௯	ஸம்வரஸ்வ	ஸம்வாரஸ்வ
,,	,,	வஷ	வஷம்
,,	௰௩	ஸவ	ஸம்வ
௯௫௯	௰௦	யோஷ	யோஷஸ்
௯௬௦	௨௪	கநந்த	கநந்த
௯௬௪	௨	நித்யமாக	நித்யமாக
,,	௰௫	ஹாகாபீ	ஹ்ராகாபீ
௯௬௨	௧	வாக்ரு	வாரு
,,	௫	யூவும்	பூவும்
,,	௰௧	தி	வ்ருத்தி
,,	௰௫	ராஜ	ராஜ்ஞா
௯௯௪	௯	[illegible]	[illegible]
,,	௧௪	கிருர்	கிரூர்
௯௬௭	௧௰	வேர்(பற்று	(வேர்பற்றும்
௯௯௯	௰௨	ஸாஜெந்த்ராவையெ	ஸாஜெந்த்ராவாயெ
௯௯	௫	ாசெத்ரண	ஶாசெத்ரண
௯௭௪	௨௮	வுவாசெ	வுஹாசெ
௯௭௭	௧௯	வஷயக	வாயக
௯௮	௧௰	மும	மும்
௯௮	௨	ஊ	ஊ
௯௯	௮	கை	கை
,,	௨௬	கூடாதே.	கூடாதே,
௯௯௫	௨௩	வில்லையோ.	வில்லையோ,
,,	௨௪	மென்னில்.	மென்னில்,
௯௯	௧௩	பன்று.	பன்று,

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௯௯௮	௪	ஸஷ்ட௱	ஸஷ்ட
௧௦௦௧	௯	ஞானும்	ஞானும்
௧௦௦௨	௨	[illegible]	[illegible]
௧௦௦௫	௧௦	[illegible] ।	[illegible]
௧௦௦௭	௨௮	[illegible]	[illegible]
௧௦௦௯	௧௬	கூடுமோ	கூடுமோ,
,,	௩௧	[illegible].	[illegible],
௧௦௧௧	௧௨	மன்றே.	மன்னே·
,,	௧௩	டென்ஞதே.	டென்ஞதே,
,,	௩௫	[illegible]	[illegible]
௧௦௧௨	௧௦	"[illegible]	*[illegible]
,,	௧௧	[illegible]	[illegible]*
,,	௨௨	ஸக்ஷள	ஸக்ஷள
,,	௩௪	[illegible]	[illegible]
௧௦௧௯	௨௧	ஸா	ஸாய
௧௦௨௨	௭	சென்ஞெ	சென்றே
,,	௨௨	குற்றப	குற்றம்
௧௦௨௭	௯	வேண்டா.	வேண்டா,
௧௦௨௮	௯	தாா	தார்
௧௦௩௨	௨௩	மூன்றநல்	மூன்றனல்
,,	௨௪	குரிகொள்	குறிகொள்
௧௦௩௩	௭	[illegible]	[illegible]
,,	௧௫	[illegible].	[illegible],
௧௦௩௪	௨௨	ஷத்ர	ஷத்
௧௦௩௯	௬	ஆதரம்பெ	ஆதாஞ்செ
,,	௧௮	தகயாற்றிற	தகவாற்றறி
௧௦௩௭	௨௭	னறே	னரே
௧௦௪௩	௨௦	கருந்து	கருத்து
௧௦௪௫	௮	[illegible]	[illegible]
௧௦௫௪	௯	களிலூப	களிலும்
,,	௮	[illegible]	[illegible]
௧௦௫௫	௩	ஸ:	ஸ: ।
,,	௧௦	[illegible]	[illegible]
,,	௧௪	திலே	திலே

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
[illegible]	ரு	ளாகையாகை	ளாகை
[illegible]	சா	ணாம்.	ணா
[illegible]	கூ	தலெத்ரதி	தலெத்ரதி
உ அ	அ	படு	ப்படு
உ அ	உக	உஸ்ரூ ஸ்ரவ	உஸ்ரூ ஸ்ரவ
		வதாஸ்ர	வதாஸ்ர
கூஎ	ரு	ஜப	ஜப
கூஅ	கசா	நாதா	நாதா
,,	கூ0	வ	வா
[illegible]	உ	நிரா	நிரா
,,	உகூ	மும்.	மும்,
[illegible]	ககூ	தத்ம	தத்ம
,,	உஅ	வை	ஷை
[illegible]	ரு	ங்	க
[illegible]	கக	மிட்லை	மில்லை
[illegible]	சா	ம	ம்
[illegible]	உகூ	வாழி	வாழித
[illegible]	சு	வரெஷ்வா	வரெஷ்வா
[illegible]	சு	ரெஷ்வ	ரெஷ்வா
[illegible]	உ	ஊ	ஊம்
[illegible]	ரு	ஸ்நிவத	ஸ்ர
,,	சா	ஸ்ரா	ஸ்ரா வத
,,	எ	ஸீ	ஸீ
,,	க0	ரவாமெப	ரவாமெப
,,	[illegible]	ஸ	ஸ
[illegible]	எ	நாராணா	நாராணா
[illegible]	க	ஸநியிப்பார்	ஸநிப்பர்
[illegible]	கரு	ஸ்ரு	ஸ்ரு
,,	உ	வெவய	வெவய
[illegible]	உரு	ஊஷி	ஊஷி
[illegible]	கக	ஸ	ஸ
[illegible]	அ	வெதநப	வெ
[illegible]	உ	ரமஷிவ	ஷிவ
[illegible]	உரு	தாவெத	[illegible]
[illegible]	உ	ஹ்யி	ஹ்யி
,,	உ	வெவவி	வெவாவி
[illegible]	ரு	களூ	களூக்
,,	உஉ	ஸாதீர்	ஸாதீக்

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
க௧உ	உ௦	மணக்கு	பிணக்கு
க௧அ	கஎ	ஷொ	சொ
கஉக	௬க	யூர	ர
கஉகூ	உரு	டீணஃ.	டிணஃ
க௩உ	கஎ	ஷயூஃ.	ஷயூஃ
க௬ரு	எ	நாஃ	ஃநா
க௬சா	க௬	வூரஸவூர	வூர
க௬எ	ரு	காரா	காரா
க௪௩	எ	யாஷயூ	யாஷயூ
க௪௪	கஎ	க்ஷிவிஃரா	க்ஷிவிஃரா
க௪௰	க௩	ஸ௦க	ஸ௦க
,,	உ௩	திஸ்வந	திஸ்வந
கருச	கரு	விஜிவ	விஜிவி
,,	உரு	விஜிவ	விஜிவி
கருஎ	கக	தெ	தே
கரு௩	உஎ	வாய	வய
கசா௦	கக	ஃடு	ஃடு
கசாஉ	க௦	நிவெ	நிவெஃ
கசா௩	அ	கா	காக
கசாகூ	உச	(ஞாந	(நாந
கஎ௬	உஎ	வஃ	வஃ
கஎசா	ககூ	ஸ்ஷதிஃ	ஸ்ஷ திஃ
ககூச	கஅ	தூயெண	தூயெண)
ககூரு	க	வார	வார
,,	உசா	ஃரணாஞ	ஃரணஞா
உ௦உ	க௩	கெஸாஃ	கெஸஃ
உ௦௩	அ	ரு	திரு
உ௦ரு	க	நார	நாரா
உஉ௦	ரு	வரும்.	வரும்
,,	ககூ	மன்று.	மன்று
உஉஉ	உ	ஸ்வர	ஸ்வர
,,	கஎ	வூஃணாநா	வூஃணாந
,,	உஅ	உவாவ	உவா
உ௩௩	உஉ	மன்ரே.	மன்ரே,

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௨௩௯	௨௯	ஹாா	ஹா
,,	௨௭	ஸ௨	ஸ௨ா
௨௪௧	௯	புகலோ	புகலொ
,,	௨௩	போமோ.	போமோ,
௨௫௦	௨௪	ஶால	ஶால்ு
௨௫௧	௧௯	விவ்	வ்வி
௨௫௩	௧௧	யன்றோ.	யன்றோ,
௨௫௯	௧௦	க்ஷோ	கஷோ
௨௬௩	௩௩	றுணற்	றுணர்த்
௨௭௨	௩௩	ஷெயொ	ஷெயெ
,,	௩௪	ஊரொவிஶு ஂ	ஊரொவிஶு ாஂ
௨௭௮	௨௧	அழியா	அழகிய
௨௭௫	௧௨	ஊஷிதீநயமான	ஊஷிதீயனை
,,	௨௨	மார்வன்	மார்பன்
௨௮௦	௧௫	வி திஃ	வீ திஃ
௨௮௯	௧௨	விரோயா	விரோயொ
,,	௩௫	த்ரு	த்
௨௯௪	௧௩	கூடுமே எ	கூடுமோவெ
௨௫	௯	மே	மெ
௨௯௭	௨	வவ்ர	வ்வ்ர
௩௦௦	௨௩	ய	ய
௩௦௪	௧௦	மென்றோ	மென்னோ
,,	௧௧	யெ	யே
,,	௩௦	தாஷ்ரஶஅ	தாஷ்ரஶா
௩௦௫	௨௩	னன்றோ,	னன்றோ
௩௦௮	௯	த்ஜ்ர	த்ஜ்ரா
,,	௯	லெ	லே
௩௧௦	௧௩	லடய	டைய
௩௧௧	௩௩	(இங்கென்றேதி)	(இங்கு என்னோதி)
௩௧௨	௨௯	ஊ௨ாத்	௨ாத்
௩௧௩	௨௩	மென்றே	மன்றே
௩௧௯	௨௭	விஷ்டா	ஷிஷ்டா
௩௧௭	௧௦	ஊாரு	வாரு
,,	௧௯	தெ	தெ

பக்கம்	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்.
,,	௩௪	ஸிஜஹ	ஸிஜாக
௩௧௯	௧௧	கருத்து,	கருத்து.
,,	,,	வ்ருதி	வ்ரீதி
,,	௧௫	க்கும்.	க்கும்,
௩௨௦	௩	செல்லு	சொல்லு
௩௨௪	௧௭	வா	வார
,,	௩௨	வயஃம்!	வயஃம்|
,,	௩௩	வயஃ	வயஃ,,
௩௩௧	௨௮	விஶிஷ்டா	விஶிஷ்டு
௩௩௨	௨௮	த்ருணீ	த்ருணீ
௩௩௭	௧	க்ரி	க்ரீ
௩௪௬	௨௦	ஸ்வஸ்வ	ஸ்வஸ்வ
௩௪௯	௨௦	ஸஷூஹ்ரம்	ஸளஷூஹ்ரம்
,,	௨௧	வி	வீ
௩௫௨	௧	துஇ	இது
,,	௧௮	ஹோதாஃ	ஹோதா,
௩௫௫	௩௧	மகளி	மகளை ஐ
,,	௩௩	உன்	நின்
௩௫௯	௨	மடி	படி
,,	௧௯	ஶஜ	ஶஜ
,,	௩௩	தகெ	த்ஜகெ
௩௬௦	௧௨	கெய்கிற	செய்கிற
௩௬௮	௨	ங்	ங்க
௩௭௪	௧௨	மே	மெ
௩௯௮	௨௨	இதினில்	இதனில்
௩௯௯	௬	நிற்க்கும்	நிற்கு
௪௦௯	௨௨	வேண்டா.	வெண்டா,
௪௧௪	௨௨	வ்ருஷா	வஷா
௪௧௬	௨௩	த்ரவ	த்ரவ்ர
,,	௨௮	மாத்தி) ஐயங்கெ	மாற்றி) ஐயஙொ
௪௧௮	௧௧	னன்றிதி)	னல்லாதேதி)
,,	௩௩	ஸம்பந்த	ஸம்பந்தா
,,	,,	களின்னின்று	களினின்று
௪௨௦	௩௨	ஜெநந	ஜநெநந
,,	,,	ஹாமவதாவார	ஹாமவதாவவார
௪௨௪	௨௪	செஜெஃ	ஜெஃ